

Sayfullayeva R.R., Mengliyev B.R.,
Qurbonova M.M., Raupova L.R.,
Abuzalova M.Q., Yo'ldosheva D.N.

HOZIRGI O'ZBEK TILI

**O‘ZBEKISTON RESPUBLIKASI
OLIY VA O‘RTA MAXSUS TA‘LIM VAZIRLIGI**

**Sayfullayeva R.R., Mengliyev B.R.,
Qurbonova M.M., Raupova L.R.,
Abuzalova M.Q., Yo‘ldosheva D.N.**

HOZIRGI O‘ZBEK TILI

*O‘zbekiston Respublikasi Oliy va o‘rta maxsus ta‘lim vazirligi
tomonidan **darslik** sifatida tavsiya etilgan*

**“Durdona” nashriyoti
Buxoro – 2021**

UO'K 37:811.512.133(075)

81.2(5ŷ)

74.268.0

H 71

Sayfullayeva R.R. va boshq.

Hozirgi o'zbek tili [Matn] : darslik / Sayfullayeva R.R. [va boshq.] .-Buxoro:

OOO "Sadridin Salim Buxoriy" Durdona nashriyoti,2021.-456 b.

КБК 81.2(5ŷ)

74.268.0

Darslik 5120100– Filologiya va tillarni o'qitish (o'zbek tili) bakalavriat yo'nalishida tahsil olayotgan talabalari uchun tayyorlangan.

Darslik o'zbek tilshunosligining jahon andozalariga mos yo'nalishi – substansial tilshunoslik yutuqlariga tayanib 5120100– Filologiya va tillarni o'qitish (o'zbek tili) bakalavriat yo'nalishi uchun mo'ljallangan “Hozirgi o'zbek tili” namunaviy o'quv dasturi asosida yaratilgan.

Darslikni yaratishda o'zbek substansial tilshunosligining eng so'nggi yutuqlari hamda R.R.Sayfullayeva, B.R.Mengliyev, G.H.Boqiyeva, M.M.Qurbonova, Z.Q.Yunusova, M.Q.Abuzalovalarning 5A220100 – Filologiya (o'zbek filologiyasi) bakalavriat yo'nalishi talabalari uchun mo'ljallangan amaldagi “Hozirgi o'zbek adabiy tili” (Toshkent, 2010.) darsligiga tayanildi.

Darslik to'g'risidagi fikrlar, uni to'ldirishga, mukammallashtirishga oid taklif-u mulohazalar mualliflar tomonidan mamnuniyat bilan qabul qilinadi.

Mas'ul muharrir:

MUHAMEDOVA S.

filologiya fanlari doktori, professor

Taqrizchilar:

ERNAZAROVA M.

filologiya fanlari doktori, dotsent

BOBOKALONOV R.

filologiya fanlari nomzodi, dotsent

Ushbu darslik O'zbekiston Respublikasi Oliy va o'rta maxsus ta'lim vazirligining 2020-yil 4-maydagi 285-sonli buyrug'iga asosan nashr etishga tavsiya qilindi.

ISBN 978-9944-6985-4-3

KIRISH

Mazkur darslikda hozirgi o'zbek tilining o'ziga xos xususiyatlari til va nutq farqlanishida o'zbek tilshunosligining asosiy sathlari doirasida lisoniy holat talqini va nutqiy voqelanish ko'rinishida yoritilgan, bunda o'zbek substansial tilshunosligi yutuqlariga tayanilgan.

Til va tafakkur ayniyati falsafiy tahlillarda muhim kategoriyalar sifatida ajratiladi. Demak, til tadqiqida falsafiy kategoriyalarga tayanib ish ko'rish ham ulkan ahamiyatga ega. Yutuqlari, tahlil natijalari rasmiy jihatdan XX asrning oxirgi o'n yilligida tan olingan, milliy istiqoldan keyin ta'lim amaliyotiga keng tatbiq etilgan o'zbek substansial (mohiyat) tilshunosligi falsafiy kategoriyalardan metodologik asos sifatida foydalanadi.

O'zbek substansial tilshunosligi mohiyatan jahonda keng tarqalgan funksional-struktural (Praga strukturalizmi) tahlil usullariga tayanadi, ammo ularni aynan takrorlamaydi: o'ziga xos tarzda tahlil usullarini ongli, izchil, dialektik tamoyillar bilan (tilning milliy tabiatidan uzilmagan holda) to'ldiradi, tilga tafakkurni shakllantiruvchi va rivojlantiruvchi, nutqiy muloqotda son-sanoqsiz shakl va ko'rinishlarda voqelanadigan, har bir voqelanishi o'ziga xos maqsad va vazifaga ega bo'lgan imkoniyatlar xazinasini¹ sifatida yondashadi. Ya'ni mazkur yo'nalishdagi tadqiqotlarda lingvistik hodisalar falsafiy kategoriyalar prizmasi orqali ko'rilgan va baholangan.

O'zbekiston mustaqil yurt sifatida dunyoga bo'ylashayotgan bir davr yosh avlodning mustaqil fikrlash va ijodiy tafakkur ko'nikmalariga ega bo'lishini talab qiladi.

Zero, istalgan jamiyat, davlat, millat, xalq rivojida o'sha jamiyat kishilarining bilimi, tafakkur darajasi, bilimlaridan amaliy foydalana olish malakasi muhim o'rin tutadi. O'zbek xalqi azaldan bu mantiqni to'g'ri uqqan. Jahonda deyarli barcha fan asoslarining tamal toshini o'rta osiyolik olimlar qo'ya olganligi fikrimizni dalillaydi. Ilmni, ilmlilarni, iqtidorlilarni qadrlash, yuzaga chiqarish masalasiga

¹ Неъматов Х. Ўзбек тилшунослигида формал, структурал ва субстанциал йўналишлар хусусида //Ж. Ўзбек тили ва адабиёти. – Т., 2009. – №4. – Б. 34.

mustaqillikka erishganimizdan keyin yanada ko‘proq e‘tibor qaratildi, desak mubolag‘a bo‘lmas

Hozirda mamlakatimizda oliy ta‘lim tizimini tubdan takomillashtirish, ijtimoiy-iqtisodiy rivojlantirish borasidagi ustuvor vazifalarga mos kadrlar tayyorlash: oliy ta‘lim tizimining mazmun-mohiyatini milliylik zaminidan uzilmagan holda jahon standartlariga moslash, xalqaro darajaga olib chiqish, o‘z sohasida boshqalarga yo‘l ko‘rsata oladigan, mustaqil yo‘li, fikri bo‘lgan yuksak malakali mutaxassislar tayyorlash eng asosiy masalaga aylandi. Chunki “Iste‘dodli yoshlarni izlab topish va ularni maqsadli tarbiyalash borasidagi ishlarni kuchaytirish kerak. Ilmni, tarbiyani to‘g‘ri qilsak, hamma sohalarni malakali mutaxassislar o‘zlari rivojlantiradi¹.”

Shuning uchun davr va oliy ta‘lim malaka talablariga mos ravishda xorijiy filologiyaning 5120100– Filologiya va tillarni o‘qitish (o‘zbek tili) bakalavriat yo‘nalishi uchun mo‘ljallangan “Hozirgi o‘zbek tili” o‘quv dasturi asosida tuzilgan mazkur darslikda asosiy e‘tibor **lisoniy imkoniyatlar xazinasini ochish va boyitish, bu xazinadan nutqning turli ko‘rinishlarida ijodiy, unumli va samarali foydalanish malakalarini hosil qilishga** qaratilgan.

Darslikning asosiy maqsadi o‘zbek tili substansial (formal-funksional) tabiati ma‘lum bir qirralarining hozirgi holatini lison va nutq farqlanishi nuqtayi nazaridan asoslab berishdan iborat.

Falsafiy-metodologik adabiyotlarda narsani fahmiy o‘rganishga zid turgan bilish usuli sifatida idrokiy (botiniy, ichki, aqliy) bilish qayd etiladi. Fahmiy bilish, asosan, nutq birliklarini *alohidalik, hodisa, voqea va oqibat* (AHVO) sifatida tahlil va tavsif etsa; *umumiylik, mohiyat, imkoniyat va sabab* (UMIS) tabiatiga ega bo‘lgan idrokiy bilim aniqlangan, tavsiflangan xilma-xil hodisalarning sabab va qonuniyatlarini, ularning mohiyatini ochishga intiladi.

Substansial tahlilning bosh tamoyili asosida ona tilimiz qurilishini yoritishda lisoniy birliklarga *umumiylik, mohiyat, imkoniyat, sabab* (UMIS) va ularning voqelanishi natijasida hosil bo‘lgan nutqiy birliklarga *alohidalik (yakkalik), hodisa, voqeylik, oqibat* (AHVO) sifatida munosabatda bo‘lindi. Gnoseologiya (bilish umumiy nazariyasi)dan ma‘lumki, xususiylik umumiylikka (demak, hodisa –

¹ Mirziyoyev Sh. M. Buyuk kelajagimizni mard va olijanob xalqimiz bilan birga quramiz.– Toshkent: O‘zbekiston, 2017.

mohiyatga, imkoniyat – voqelikka, sabab–oqibatga) nisbat berilmaguncha, u ta’riflangan, tavsiflangan, o’rganilgan deb sanalishi mumkin emas. Shuning uchun **lisoniy imkoniyatlar tilshunosligi** bo‘lgan substansial tahlilda bular yuksak umumiylikka ega bo‘lgan kategorial tushuncha sifatida juda muhim.

Darslikda o‘zbek substansial tilshunosligida hozirgacha amalga oshirilgan tadqiqot natijalarining deyarli barchasidan foydalanildi.

Darslik bakalavriat bosqichidagi talabalar uchun mo‘ljallanganligi bois unda fanimizning hali yechimini topmagan munozarali nazariy masalalari alohida tahlil etilmadi.

O‘ZBEK XALQINING SHAKLLANISH VA NOMLANISH TARIXIDAN. O‘ZBEK TILI TARIXINI DAVRLASHTIRISH

Tayanch tushunchalar:

o‘zbek xalqining shakllanishi, o‘zbek etnonimi, turkiy xalq, turk so‘zi, sortatamasi, o‘zbek so‘zi, chig‘atoy tili, adabiy til, milliy til, «Qutadg‘u bilig», «Devonu lug‘oti-t- turk», o‘zbek tili tarixi, o‘zbek tili taraqqiyot bosqichlari

1-§. O‘zbek xalqining shakllanish va nomlanish tarixidan

Istagan xalq yoki millatning hozirgi nomidan ko‘ra uning etnik jihatdan shakllanishi ancha qadimiy. Bu hodisani hozirgi rus, ingliz, nemis, fransuz kabi xalqlar tarixida ham ko‘rish mumkin. O‘zbek xalqining shakllanish va nomlanish tarixi masalasi ham xuddi shunday. Millat sifatida mavjud nom – *o‘zbek* etnonim(urug‘, qabila, elat, millat va sh.k. nomlari)ini xalqimiz rasmiy ravishda XX asrning boshlarida olgan bo‘lsa-da, hozirgi O‘zbekiston hududida o‘zbek millati etnik asosining shakllanishi uzoq asrlarga borib taqaladi. Shoir Erkin Vohidov:

Tarixingdur ming asrlar ichra pinhon, o‘zbekim,

Senga tengdosh Pomir-u oqsoch Tiyonshon, o‘zbekim

deb yozganida mubolag‘a yo‘q – o‘zbek xalqi asosining O‘zbekiston (va unga yaqin) hududlarda shakllanishi IX hamda undan oldingi asrlarga mansub. Bu xususda bizgacha bevosita ma‘lumotlar yetib kelmagan, biroq buning bilvosita dalili ushbu davr yozma yodgorliklarida qayd etilgan toponim (joy nomlari) va antroponimlar(kishi nomlari)dir. Jumladan, O‘zbekistonda *budun* tarkibiy qismiga ega bo‘lgan toponimlarni ko‘plab uchratish mumkin: *Shirbudun, Qusbudun, Quzbudun*. Bu toponim tarkibidagi *budun* so‘zi qadimgi turkiy tilda, X–XI asrlarda, «xalq, el, ulus» ma‘nosida juda keng qo‘llangan. Demak, *Shirbudun* – shir xalqi, shir elati ma‘nosini anglatadi. *Shir, sir, chir* nomi bilan esa qadimgi turkiy xalqlardan biri nomlangan. *Sir budun* – «sir xalqi», «sir qavmi» ma‘nosida Kultagin

yodgorligida (732-yil) keng qoʻllaniladi. Demak, Buxoro shahridan 5 km sharqda joylashgan va Buxoro amirlarining dam olish maskanlaridan biri boʻlgan Shirbudun qishlogʻi nomi tarkibida saqlangan *budun* soʻzi bu toponimning shu soʻz qoʻllanilgan davrga (yaʼni X–XI asrlarga) mansubligidan, shu vaqtlarda Buxoroning qoq markazida butun boshli bir maskanda turkiy xalqlarga mansub shir (sir, chir) qavmi muqim boʻlganligidan dalolat beradi. Chunki koʻp hollarda qishloq shu qishloqda yashagan aholi – urugʻ (qavm, elat) nomi bilan atab kelingan. Chunonchi, *Mangʻit, Qipchoq, Qarluq, Jaloyir, Sayot, Olot, Arabon, Arabxona, Oʻzbekon, Oʻgʻuzrabot* v.h. *Shirbudun* tarkibidagi *shir, sir, chir* qismini *Sirdaryo* va *Chirchiq* gidronimi(suv obyektini nomlari)da ham koʻrish mumkin. *Chirchiq* atamasi VII asr obidalarida ham, *Chir suyi, Chir suvi* shaklida undan keyingi davrlarda ham qoʻllanilgan. *Budun* va *sir-shir-chir* tarkibiy qismiga ega boʻlgan onomastik leksikani butun Oʻzbekiston hududidan topish mumkin.

Xullas, turkiy toifaga mansub xalqlar hozirgi Oʻzbekiston hududida qadim zamondan beri muqim boʻlib kelgan. Manbalarning xabar berishicha, bu mintaqada V–VI asrlarda hukmronlik qilgan eftalitlar turkiy xalqlarga mansub boʻlgan. Oʻzbekiston hududida qadim davrlardan boshlab turkiy va eroniy xalqlar (hozirdagidek) yonma-yon va ahil yashab kelishgan. Oʻzbek xalqining tarixiy ildizi ham mana shu qadimgi davrlarga borib taqaladi. Lekin bu asosni faqat oʻzbek xalqiga nisbat berish mumkin emas. Turkiy-eroniy qorishma – Markaziy Osiyoning barcha xalqlari uchun umumiy asos. Shuning uchun bevosita oʻzbek xalqi, hozirgi oʻzbek millati asosini Oʻzbekiston hududida turkiy xalqlarning qarluq toifasiga mansub boʻlgan Ilikxon (qoraxoniylar) davlatining oʻrnatilishi, bu davlatda rasmiy saroy tili sifatida, Mahmud Koshgʻariy taʼbiricha, «turkiy xoqoniy»ning ommalashish davrida koʻrish mumkin. Mahmud Koshgʻariyning «Devonu lugʻoti-t-turk» asarida turkiy xoqoniy tilining berilgan leksik-grammatik xususiyatini Yusuf Xos Hojibning qariyb 15000 misralik «Qutadgʻu bilig» asari til xususiyati bilan qiyoslash Mahmud Koshgʻariyning «turkiy xoqoniy»i, Yusuf Xos Hojibning «turkcha»si va Ahmad Yugnakiyning «turkiy»si ayni bir til ekanligini koʻrsatadi. Bu til – Xorazmiyning «Muhabbatnoma», Xoʻjandiyning «Latofatnoma» asarlarida ham oʻz aksini topgan, Sayfi Saroyi, Yusuf Amiriy, Atoiy, Sakkokiy, Lutfiy asarlarida

sayqallangan, Alisher Navoiy asarlarida kamolot bosqichiga ko'tarilgan eski o'zbek tilining ilk taraqqiyot bosqichi. Shuning uchun Mahmud Koshg'ariy qoraxoniylar davlati xalqini turk (turklar) deb atagan, ularni shu mintaqada yashayotgan o'g'uz, turkman va uyg'urlardan farqlagan. Qarluq toifasiga mansub bo'lgan xalq hozirgi o'zbek millatining asosini tashkil etgan va IX asrlardan boshlab etnik asos *turk, turklar*, til esa *turkiy* deb nomlangan deb ayta olamiz. Yuqorida nomlari keltirilgan ijodkorlarning asarlari til xususiyati shundan dalolat berib turibdi.

IX–XVI asrlarda bu turklar quyidagilarni:

– o'zlari bilan yonma-yon yashagan o'g'uz, uyg'ur qavmini;

–IX asrdan boshlab boy va obod, yuksak madaniyatli o'lkaga ko'plab ko'chib kelgan va o'troqlashgan arablarni;

–XI–XIV asrlarda Chingiz, Botu, Chig'atoy, Jo'ji kabi mo'g'ul sarkardalari qo'shini tarkibida kelgan har xil mo'g'ul va o'sha davr Janubiy, Sharqiy Sibir, Shimoliy Xitoy (Mochin), hozirgi Mo'g'uliston, Oltoy mintaqalarida yashagan qirg'iz va uyg'ur toifalariga mansub turkiy urug' va qavmlarni;

–XIV–XV asrlarda eronzamin, arabzamin, Rum (Sharqiy Rim imperiyasi, Vizantiya – hozirgi Turkiyaning Anadolusi), Kavkaz, Volgabo'yi o'lkalaridan ko'chirib keltirilgan turkiy va noturkiy elatlar vakillarini–

o'z tarkibiga singdirib, umumiy holda ularning barchasini (o'zini ham, tilini ham) shu nom (*turklar~turkiy*) bilan atab keldi.

Mir Alisher Navoiy ham bu xalq va tilni *turklar* va *turkiy* deb ataydi, shuningdek, u turli qavm va urug'larga bo'linishidan qat'i nazar, til(jumladan, adabiy til) va madaniyat jihatidan ularni bir deb biladi. Bu xususda shunday yozadi:

Agar bir qavm, va gar yuz, yo'qsa, mingdur–

Muqarrar turk ulusi xud meningdur.

Olibmen taxti farmoning'a oson

Cherik tortmay Xitodin to Xuroson.

Ko'ngul bermish so'zimga turk jon ham,

Na yolg'iz turk, balkim turkmon ham.

(«Farhod va Shirin»dan)

Turk nazmida chu tortib men alam,

Ayladim ul mamlakatni yakqalam.

(«Lisonut tayr»dan)

Va, hatto, «turk sortdin tez fahmroqdur» («Muhokamatul lugʻatayn») deb ham yozadi.

Turk soʻzi turkiy tillar(jumladan, oʻzbek tili)da – keng va tor maʼnoga ega. Keng maʼnoda oʻz ichida bir necha ichki guruhlariga boʻlinadigan, oʻzaro qarindosh (kelib chiqishi, leksik va grammatik vositalari bilan oʻzaro oʻxshash boʻlgan) tillar (turkiy tillar shaklida), shuningdek, shu tillarda soʻzlovchi xalq va ular ajdodlarining umumiy, barchasi uchun xos boʻlgan nomi sifatida qoʻllaniladi. Tarixiy manbalar va hozirgi ilmiy adabiyotlarda turkiy tillarning oʻzaro yaqinlik darajasiga koʻra ikki tarmogʻi – 1) Gʻarbiy xun, 2) Sharqiy xun tarmoqlari, har bir tarmoqning bir necha guruhi ajratiladi. Turkiy tillarning Gʻarbiy xun tarmogʻi quyidagi asosiy ichki guruhlariga boʻlinadi:

1) qarluq guruhi (hozirgi oʻzbek, uygʻur tillari);

2) qipchoq guruhi (qoraqalpoq, qozoq, tatar, boshqird, noʻgʻoy tillari);

3) oʻgʻuz guruhi (turkman, ozarbayjon, turk, Turkiya turkchasi, gagauz tillari);

4) bulgʻor guruhi (chuvash tili) guruhlardan iborat.

Sharqiy xun tarmogʻi esa quyidagi guruhlariga ajratiladi:

a) uygʻur-oʻgʻuz guruhi (qadimgi turkiy til, yoqut, xakas, tuva tili, toʻfalar tili);

b) qirgʻiz-qipchoq guruhi (qirgʻiz, oltoy tillari).

Turk soʻzi keng maʼnoda yuqorida sanab oʻtilgan tillar va xalqlarning umumiy nomi sifatida qoʻllaniladi va turkiy til hamda xalqlarni noturkiy (chunonchi, arab, fors, tojik, moʻgʻul, slavyan va b.) til va xalqlardan ajratadi.

Tor maʼnoda *turk* soʻzining maʼnosi ishlatilish oʻrni (hududi) va davri bilan uzviy bogʻliq. Jumladan, Mahmud Koshgʻariy X-XII asrlarda *turk* soʻzini tor maʼnoda – «qoraxoniylar davlatida yetakchi mavqega ega boʻlgan, boshqa yondosh turkiyzabonlardan (oʻgʻuz, turkman, uygʻur, qipchoqlardan) til jihatidan maʼlum darajada farqlangan toifa» maʼnosida qoʻllaydi. Alisher Navoiyda keltirilgan parchada *turk* va *turkman* soʻzlari zidlanishidan anglashilib turganidek, *turk* soʻzi keng maʼnoda ham, tor maʼnoda ham ishlatilgan. Tor maʼnoda *turk* soʻzi bilan Mahmud Koshgʻariy kabi qarluq toifasiga mansub, oʻzbek xalqining shakllanishiga tayanch asos boʻlgan oʻtroq aholi nomlangan.

Kavkaz, Turkiya, Oltoy, Volgabo‘yi, Boltiqbo‘yi, Sharqiy Yevropa hududida qo‘llanilgan *turk* so‘zining tor ma‘nosi (qaysi xalq yoki etnik guruhni atab kelayotganligi) davri va mintaqasi shart-sharoitiga mos aniqlanadi hamda har bir davr-u hudud uchun o‘ziga xos.

XVI asrda hozirgi O‘zbekiston aholisi tarkibida katta o‘zgarish sodir bo‘ldi: temuriylar davlati Muhammad Shayboniyxon boshchiligida qipchoq toifasiga mansub ko‘chmanchi o‘zbeklar tomonidan bosib olinadi va 92 urug‘ga mansub ko‘chmanchi o‘zbek toifasi vakillari bu hududga ko‘plab kelib joylashishadi. Ko‘chmanchilar o‘troq aholini *sort* deb, o‘zlarini *turk* deb atashgan. Natijada, o‘sha davr(XVI asr)dan boshlab shayboniylar davlati hududi(hozirgi O‘zbekiston)da aholini sort-o‘zbekka ajratish ommalashdi. XVII–XIX asrlar badiiy adabiyotida *sort* va *o‘zbek* atamalarining qo‘llanilishi shu bilan bog‘liq. Turdi Farog‘iy she‘riyatida, Abdulla Qodiriyning «O‘tkan kunlar» va «Mehrobdan chayon» asarlarida buning yorqin namunasi ko‘rish mumkin. Chunonchi, Turdi Farog‘iy g‘azallaridan birida shunday baytlar mavjud:

*O‘zbek o‘g‘li o‘qisa tafsir ila mishkotni,
Ro‘z savm-u shab qiyom afzun etib tootni,
Etsa toroji havodis, jam’ o‘lub avbosh der:
«Sahmgin solib suron ur, molin olg‘il sortni».*

O‘zbek so‘zining bugungi kunda tilimizda ba‘zan voqelantiradigan «sodda», «oq ko‘ngil», «to‘g‘ri» kabi ma‘nolari ham shu farq bilan bog‘liq:

Sevsam, sevibman-da, o‘zbekman, sodda. (G‘.G‘ulom)

Rus istilosi davrida ham (IX–X asrdagi turklarning avlodi bo‘lgan) aholi *sort*, *sart* nomi bilan yuritilardi. Shuning uchun XIX asr oxirlarida o‘zbek tilining rus harbiylari tomonidan o‘rganilishi uchun N.P.Ostroumov, M.S.Andreyev, L.A.Zimin kabilar tomonidan tuzilgan ilk qo‘llanmalarda u shu nom bilan atalgan.

XX asr boshlarida bugungi o‘zbek millatining rasmiy nomlanishi ancha bahs-u munozaraga sabab bo‘ldi. Asosiy bahs *turk* – *turkistonlik* – *sort* – *o‘zbek* atamasidan biri ustida bordi. Shu davrda ilg‘or adiblar ko‘proq *o‘zbek* atamasini ma‘qullashdi.

O‘zbek so‘zi etnonim (xalq nomi) sifatida qadimgi davrdan qo‘llanib kelingan. IX asrga mansub arab manbalarida o‘zbeklar,

ularning botirlik va qo‘rqmasliklari, shuning uchun xalifa sardorlari ulardan o‘zlari uchun qo‘riqchilar yollaganligi haqida ma’lumotlar bor. Biroq sovet fanida “o‘zbek so‘zi Oltin O‘rdada 1313–1342-yillarda xonlik qilgan Sulton Muhammad O‘zbekxon nomidan olingan” degan noto‘g‘ri talqin ham uchraydi. Tahlillarda ko‘rdikki, o‘zbek so‘zi etnonim sifatida XIV asrdan ancha oldin ham qo‘llanilgan. Demak, xon Sulton Muhammadga bu antroponim (kishi nomi) *o‘zbek* etnonimi asosida berilgan.

XVII–XVIII asrlardan boshlab G‘arbiy Yevropa o‘zbek tili va madaniyati bilan qiziqib, u bilan yaqindan tanisha boshladi. Shundan keyin tilimiz G‘arbiy Yevropada *chig‘atoy tili* nomi bilan mashhur bo‘ldi. Bu nom, manbalarda ta’kidlanganidek, chingiziy Chig‘atoy ibn Chingiz (vafoti 1242-y.) shaxsi bilan bog‘liq. Sababi: XVII va undan keyingi asrlarda yashab ijod etgan mumtoz adiblar til va adabiyotimizni Chig‘atoy ulusi nomi bilan atashgan. Yevropada bu nomning keng ommalashishi (XIX asr o‘rtalarida mintaqada keng yoyilgan) «Chagatayishe sprachstadium» («Chig‘atoy tili darsligi») muallifi Herman Vamberi nomi bilan bog‘liq.

Yevropada o‘zbek tili, bundan tashqari, *qoraxoniylar, sharqiy turk, sharqiy turkcha, sharqiy Turkiston tili, islomoy sharqiy turkiy, chigiliy, turkiy turoniy, Navoiy turkiysi* kabi qator nomlar bilan ham ma’lum. Zero, keltirilgan har bir nomning o‘ziga xos ilmiy-tarixiy asosi bor.

Xulosa sifatida aytish mumkinki, o‘zbek tili va xalqining ildizi qadim-qadimdan boshlangan; qarluq qavmlari hamda lahjalari turli davrlarda o‘g‘uz, uyg‘ur, qipchoq kabi turkiy qavmlarni, shuningdek, eroniy, arabiy, mo‘g‘ul kabi noturkiy qavm vakillari lahjalarini o‘ziga singdirgan; IX–X asrdan boshlab hozirgacha uzluksiz ijtimoiy-madaniy taraqqiyot natijasida millat va milliy til sifatida shakllangan. Bu murakkab tarixiy jarayon ta’siri tilimizning shevaviy bo‘linishida (o‘zbek umumxalq tilining uch katta lahjaga ajralishida), leksik-grammatik xususiyatida (chunonchi, qaratqich kelishigining qarluqcha *-ning* qo‘shimchasi bilan *men, sen* olmoshlarida o‘g‘uzcha *-ing* ko‘rinishining saqlanishi, *ilon* so‘zining shu o‘g‘uzcha shaklda tilda me’yorlashishi, uning qarluqcha *yilon* shaklining eskirishi va qipchoqcha shevaviy *jilan* ko‘rinishining mavjudligi, tilimizda katta miqdordagi tarixan arabiy, forsiy, qisman mo‘g‘ulcha bo‘lgan so‘zlarning borligi va h.) o‘z aksini topgan. Shuning uchun «nomi

o‘zidan, o‘zi nomidan qadimiyroq» iborasi o‘zbek tili va millati tarixiga bevosita daxldor.

2-§. O‘zbek tili tarixini davrlashtirish

Adabiy til (aniqrog‘i, adabiy nutq) – umumxalq tilining ishlov berilgan, sayqallangan va ma‘lum bir me‘yorga solingan shakli. Tilshunos Mustaqim Mirzayev unga: «Adabiy til – umumxalq tilidan yasalgan guldasta», deb baho bergan. Zero, adabiy til til va nutqning barcha birliklarini butunligicha qamrab oladigan milliy tildan farqlanadi. Demak, o‘zbek adabiy tili o‘zbek millatiga tegishli bo‘lgan milliy tilning tarkibiy qismi hisoblanadi. Milliy til bilan adabiy til (nutq) orasidagi aloqa butun-qism, umumiylik-xususiylik munosabatida bo‘ladi. Adabiy til (nutq) fonetik, leksik, morfologik, sintaktik, qolaversa, stilistik jihatdan me‘yorlashgan. U xalq shevalaridan oziqlanadi, biroq ulardan ustun turadi; adabiy til (nutq) me‘yorlariga qat‘iy rioya qilish shu tilda so‘zlovchilar (xalq), turli sheva va lahja vakillari orasida bir-birlarini to‘g‘ri tushuna olishlari yoki rasmiy muloqot uchun shart. Adabiy til (nutq)dan o‘rinli va unumli foydalana olish umumxalq madaniyatining qay darajadiligini belgilaydi. Yozma va og‘zaki nutqda adabiy me‘yorlarga rioya qilish so‘zlovchi (yozuvchi) madaniy saviyasining ko‘zgidir.

Ko‘pgina xalqlar tilida adabiy til (nutq) me‘yori XIX–XX asrlarda ishlab chiqilgan. O‘zbek xalqida adabiy til (nutq) me‘yorlarini belgilash an‘anasi tarixan uzoq o‘tmishga borib taqaladi. Masalan, bevosita o‘zbek xalqi tarixiga mansub yozma yodgorlikdan Yusuf Xos Hojibning «Qutadg‘u bilig» asari o‘sha davr adabiy nutq me‘yorlariga rioya qilib yozilgan.

Shuningdek, Mahmud Koshg‘ariyning «Devonu lug‘oti-t-turk» asari arab tilida yozilgan bo‘lsa-da, unda keltirilgan misollar (she‘riy parchalar) turkiy tilda. Ana shu parchalarda IX–XI asrlarda ishlatilgan turkiy til fonetik-leksik-grammatik jihatdan adabiy me‘yorga keltirilganligini sezish qiyin emas. Mashhur turkiyshunos olimlar: akademiklar V.Radlov, A.Kononov (Rossiya), Mahmed Fuad Ko‘prulu, Ahmad Arat, Besim Atalay (Turkiya), Kari Brokkelman, Anna Mari fon Gaben (Olmoniya), Yiliy Nemet (Mojoriston), Karl Menges, Omelyan Pritsak (AQSH) kabilarning umumiy fikriga ko‘ra, «Qutadg‘u bilig» yoki «Devonu lug‘otit turk» tilining adabiy-badiiy

nutq ko‘rinishi kamida III-V asrlik badiiy ishlov an‘anasiga ega. Adabiy til (nutq)ning me‘yorlashishi uzoq vaqt va sinovlarni talab etishini inobatga olsak, turkiyshunos olmlarning fikrlari haq ekanligini fahmlaymiz.

O‘zbek tili tarixi quyidagi asosiy taraqqiyot bosqichlariga ajratiladi:

1-jadval

№	davr (asr)	davrning nomlanishi	manbalarda tilning nomlanishi	manba mualliflari va yozma yodgorliklar
1	X-XIV	o‘zbek tilining ilk taraqqiyot davri	turkiy, eski turkiy til, turkiycha, turkiy xoqoniy, sharqiy turkiy, chig‘atoy tili	Mahmud Koshg‘ariy, Yusuf Balasog‘uniy, Ahmad Yugnakiy, Ahmad Yassaviy, Rabg‘uziy, Durbek, Qutb Xorazmiy va ularning asarlari
2	XIV-XIX	o‘zbek tilining takomilla-shish davri	eski o‘zbek tili, turkiy til, chig‘atoy tili, O‘rta Osiyo turkchasi, Navoiy turkchasi, sharqiy turkcha	Xorazmiy «Muhabbatnoma»si (1353-y.)dan boshlab Niyoz-Muhammad (Kamil) Xorazmiy(XIX asrning II yarmi)gacha
3	XIX–XX	milliy adabiy tilning shakllanish davri	yangi o‘zbek tili, turkiy til, sort tili	Muqimiy, Furqat asarlaridan boshlab o‘zbek jadid adabiyoti ilk namunalarigacha
4	XX–XXI	o‘zbek milliy adabiy tili davri	hozirgi o‘zbek tili	Abdulla Qodiriy, Hamza Hakimzoda, Sadridin Ayniy, Oybekdan hozirgi adiblarga

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Xalqimiz millat sifatida *o'zbek* etnonimiga rasman qachon ega bo'lgan?
2. Turkiy toifaga mansub xalqlar hozirgi O'zbekiston hududida qadim zamondan beri muqim bo'lib kelganligini qanday izohlash mumkin?
3. *Turk, turkiy* so'zlarining lug'aviy ma'nosi haqida nimalar deya olasiz?
4. Sho'ro davrida *o'zbek* so'zining etimologiyasi va o'rnashishi qanday izohlangan?
5. Adabiy til (nutq) me'yorlari kimlar tomonidan va qanday belgilanadi?
6. Milliy til va adabiy til munosabatini izohlang.
7. Tarixan o'zbek xalqiga tegishli adabiy nutq me'yorlariga rioya qilib yozilgan qaysi yozma yodgorliklarni bilasiz?
8. O'zbek tilining asosiy taraqqiyot bosqichlarini sanang.
9. O'zbek tilining asosiy taraqqiyot bosqichlarini belgilashda, asosan, nimaga e'tibor qaratilgan?
10. "*Adabiy til (nutq) xalq shevalaridan oziqlanadi*" deganda nima nazarda tutilyapti?

HOZIRGI O‘ZBEK TILI VA UNING SHEVALARGA MUNOSABATI. O‘ZBEK TILINING O‘RGANILISH TARIXI VA BOSQICHLARI

Tayanch tushunchalar:

qarluq-chigil-uyg‘ur lahjasi, qipchoq lahjasi, o‘g‘uz lahjasi, E.Polivanov tasnifi, chigil so‘zi, uyg‘ur so‘zi, A.K.Borovkov tasnifi, qipchoq lahjasi, o‘g‘uz lahjasi. qadimgi turkiy tilshunoslik, eski turkiy tilshunoslik, o‘zbek formal tilshunosligi, o‘zbek substansial tilshunosligi

3-§. Hozirgi o‘zbek tili va uning shevalarga munosabati

O‘zbek tili – ko‘p dialektli til. Sababi, o‘zbek tili murakkab tarixiy taraqqiyot yo‘lini bosib o‘tgan, bugungi o‘zbek millati o‘tmishda xilma-xil etnik tarkibga ega bo‘lgan.

Mutaxassislar (E.Polivanov) o‘zbek tilining rang-barang shevalarini uch lahjaga birlashtirishgan. Bular:

- 1) qarluq-chigil-uyg‘ur lahjasi;
- 2) qipchoq lahjasi;
- 3) o‘g‘uz lahjasi.

Lahjalar o‘zaro farqli xususiyatga ega.

O‘zbek milliy tilining lahjalari orasida, odatda, qarluq-chigil-uyg‘ur lahjasi hozirgi o‘zbek milliy adabiy tilining me‘yorlarini belgilashda muhim ahamiyat kasb etgan. Bu, odatda, o‘zbek xalqining shakllanishida qarluq etnik tarkibi qoraxoniylar davridan boshlab alohida mavqega ega bo‘lganligi bilan izohlanadi.

O‘zbek tilining qarluq-chigil-uyg‘ur lahjasi tarkibidagi *uyg‘ur* so‘zining qadimgi uyg‘urlarga hech qanday aloqasi yo‘q. Bu atama o‘zbek tili bilan birgalikda turkiy tillar g‘arbiy xun tarmog‘ining qarluq guruhiga mansub bo‘lgan hozirgi uyg‘ur tiliga ishora qiladi, xolos. Shuning uchun hozirgi o‘zbek milliy adabiy tili me‘yorlarining bu lahja xususiyatlari bilan yaqinligi bejiz emas.

Turkiyshunos A.K.Borovkov e’tiroficha, o‘zbek tilining birorta shevasini ham adabiy tilga har jihatdan asos bo‘lgan deb aytib bo‘lmaydi. Sababi:

1) hozirgi o‘zbek milliy adabiy tili uzoq adabiy ishlov an‘anasi(jumladan, eski turkiy, eski o‘zbek, yangi o‘zbek adabiy tillari)ning bevosita davomi; milliy adabiy til kamida ming yillik adabiy ishlov mahsuli;

2) o‘zbek tilining barcha lahjalari o‘zbek tilining taraqqiyotiga ma‘lum bir darajada hissa qo‘shgan. Birining adabiy tilga ta‘siri bir sohada kuchliroq bo‘lsa, boshqa sohada o‘zga bir shevalar guruhining ta‘siri ko‘proq seziladi.

Masalan, *qirqim, o‘tov, to‘l, sarimoy, chakki, chalop, uloq, sovliq* kabi umumiy va chorvachilik atamalari, *quyruq, bo‘vur, patir, tovoq, kulchatoy, lochira* singari pazandachilik atamalari adabiy tilga qipchoq shevalaridan kirib kelgan.

Adabiy tilning rivojlanishiga o‘zbek tilining o‘g‘uz lahjasi ham ma‘lum darajada hissa qo‘shgan. Buning uchun adabiy tildagi *yoshulli, o‘g‘lon, buyon, qaydin, qorago‘z* kabi qator so‘zlarni misol sifatida keltirish o‘rinli.

Demak, o‘zbek milliy adabiy tilining shakllanishi va taraqqiyotida tayanch manba bo‘lgan tarixiy an‘ana bilan bir qatorda barcha lahja hamda shevalarning o‘ziga xos o‘rni bor.

4-§. O‘zbek tilining o‘rganilish tarixi va bosqichlari

O‘zbek tilining o‘rganilish tarixini quyidagicha davrlashtirish mumkin:

I. XI–XIV asrlar (qadimgi turkiy tilshunoslik).

II. XV–XIX asrlar (eski turkiy tilshunoslik).

III. XX asr boshidan XX asr 80-yillarigacha (o‘zbek formal tilshunosligi).

IV. XX asrning 80-yillaridan bugungi kungacha (o‘zbek substansial tilshunosligi).

I bosqich. *Mahmud Koshg‘ariy*ning «Devonu lug‘otit turk» asari o‘zbek tilshunosligi fanini boshlab berdi. Asar 1914-yilda Turkiyaning Diyorbakir shahrida topilgan.

«Devonu lug‘otit turk» (DLT) uch tomdan iborat bo‘lib, 1915–17-yillarda Istanbul shahrida nashr etilgan. Shu nashr asosida K.Brokkelman mazkur asarni 1928-yilda nemischa tarjimada nashr qildi. 1939-yilda Anqarada Besim Atalay tarjimasida turk tilida

bosildi. Olim S.Mutallibov DLT tarjimasini ustida samarali ishlab, uni 1960–63-yillar davomida uch tomda o‘zbek tilida nashr qildirdi.

Mahmud Koshg‘ariyning asari kirish va lug‘at qismidan iborat. Muallif asarning kirish qismida DLTning yaratilish sabablari, o‘z ish uslubi, asarning tuzilishi, turkcha so‘zlarning tuzilishida qo‘llaniladigan harflar, kitobda aytilgan va aytilmagan narsalar, turkiy tabaqalar va qabilalarning bayoni, turk tilining xususiyatlari, tilda va lahjalarda bo‘ladigan farqlar haqida fikr yuritadi.

Asarning lug‘at qismida 7.500 so‘z sakkizta bo‘limga ajratib izohlanadi. Mahmud Koshg‘ariy turkiy tillar qurilishini tasvirlashda qiyosiy usuldan foydalanib, tilshunoslikda qiyosiy-tarixiy metodning asoschilaridan biri bo‘lib qoldi.

Mahmud az-Zamaxshariyning qadimgi turkiy tilshunoslikda o‘ziga xos o‘rni bor. Zamaxshariy –arab tilshunosligining rivojiga ulkan hissa qo‘shgan tilshunos olim. U o‘zi tuzgan lug‘atlarida turkiy so‘zlar izohiga ham alohida e‘tibor qaratganki, ularda XII–XIII asrlar Markaziy Osiyo turkiy adabiy tilining leksikasi o‘z aksini topgan.

Abu Hayyon al-Andalusiy XIII–XIV asrlarda yashab ijod etgan tilshunos. Uning qadimgi turkiy tilshunoslikda tutgan o‘rni o‘ziga xos. U turkiy va arab tili muqoyasasiga doir ko‘plab asarlar yaratgan. Masalan, uning «Kitob al-idrok li lisonal-atrok» lug‘ati hamon o‘z ahamiyatini yo‘qotgani yo‘q. Asar 1312-yilda Qohirada yaratilgan bo‘lib, uning tarkibi lug‘at va grammatikadan iborat. Tadqiqotlar ma‘lumotlariga ko‘ra, asarda qipchoq unsurlari ko‘proq, o‘g‘uz unsurlari esa kamroq uchraydi.

Jamoliddin Muhammad Abdulloh Turkiyning ham qadimgi turkiy tilshunoslik taraqqiyotida o‘ziga xos o‘rni bor. Uning taxminan XIII–XIV asrlarda yozilgan «Kitobu-lug‘at al-mushtaq fi lug‘at-it turk vo-l-qafchoq» («Turk va qipchoq tillariga mushtoqlarni qiziqtiruvchi kitob») asari arab, fors, turk, mo‘g‘ul tillari qiyosiga bag‘ishlangan, u turkiy tillarning tarixiy taraqqiyotini o‘rganishda qimmatli manba sifatida xizmat qiladi.

II bosqich. Eski o‘zbek tilshunosligining shakllanishi va taraqqiyotida buyuk mutafakkir shoir Alisher Navoiy, Zahiriddin Bobur, Aloyi Binni Muhibiy, Mirzo Mehdixon kabilarning lingvistik qarashlari va asarlari muhim ahamiyatga ega.

XIX asrning oxiriga kelib, mamlakatdagi ijtimoiy-iqtisodiy-siyosiy jarayonlar rus bosqinchilarining mahalliy xalq madaniyati, urf-

odati va tilini o'rganish ehtiyojini oshirdi. Tabiiyki, bu ehtiyoj bir qancha amaliy ahamiyatga ega grammatikalar vujudga kelishini ta'minladi. Jumladan, M.A.Terentevning «Turk, fors, qirg'iz va o'zbek tili grammatikasi» (1875), A.Starlevskiyning «Rus kishisining O'rta Osiyodagi yo'ldoshi» (1878), Z.A.Alekseyev va V.Vishnegorskiyning «Сорт тили самоучители» (1884), M.Andreyevning «Sort tilini birinchi bor o'rganuvchilar uchun qo'llanma»si (1896), F.Mashkovsevning «Sort tili darslari» (1899), V.P.Nalivkinning «Sort tilini amaliy o'rganish uchun qo'llanma»si (1898), N.Budzinskiyning «Sort tili darsligi» (1910) kabilar bunga misol.

III bosqich. O'zbek tilshunosligi XX asrning 20–30-yillarida fan sifatida shakllana boshladi va asr oxirlariga kelib rivojlangan fanlardan biriga aylandi.

XX asr o'zbek tilshunosligining shakllanishida Abdurauf Fitrat, G'ozim Olim Yunusov, Ulug' Tursunov, E.D.Polivanov, Qayum Ramazon, Faxri Kamolov va Ayub G'ulomovlarning xizmatlari katta bo'ldi.

Bu davrda o'zbek tilining ichki qurilishi zamonaviy tilshunoslik yutuqlari asosida ishlab chiqildi va o'zbek tilshunosligi zamonaviy jahon tilshunosligining bir bo'lagi sifatida shakllandi. Imlo qoidalari yaratilib, o'rta, o'rta maxsus va oliy maktab uchun bu tildan me'yoriy darslik, qo'llanma hamda ilmiy grammatikalar yaratildi. Tilshunoslikning bugungi mavjud barcha bo'limlari bo'yicha ko'plab ilmiy-tadqiqot ishlari vujudga keldi.

Lug'atshunoslik bo'yicha olib borilgan ishlar nihoyatda samarali bo'ldi. Bir tilli, ko'p tilli va turli sohaviy lug'atlar yaratilib, leksikografiya tilshunoslikning alohida sohasi sifatida namoyon bo'ldi.

O'zbek tilshunosligi zamonaviy fan sifatida to'liq shakllandi. O'zbek tilini o'rganish bo'yicha qilinayotgan barcha ishlar bir asosiy maqsadga – hozirgi o'zbek tilining taraqqiyot qonuniyatlarini va shu asosda uning barcha tarmoqlari bo'yicha me'yorlarini belgilashga qaratildi. O'zbek tilshunosligining taraqqiyot yo'li va darajasi ham xuddi shu maqsadga erishish, shu yo'ldagi harakatning natijalari bilan belgilanadi. Shu maqsadda o'zbek tilshunosligi quyidagi bo'limlar bo'yicha tadqiqot ishlarini amalga oshirmoqda:

1. Fonetika.

2. Leksika.
3. Leksikografiya.
4. Derivatsiya.
5. Grammatika.
6. Punktuatsiya.
7. Dialektologiya.
9. Frazeologiya.
10. Morfemika.
11. Uslubiyat.
12. Til tarixi.

Bu sohalarning barchasi bo'yicha O'zR FA Alisher Navoiy nomidagi Til va adabiyot instituti, universitetlar va pedagogika institutlarining tilshunos olimlari samarali mehnat qilishdi.

O'zbek tilining fonetik va grammatik qurilishi sohasida olib borilgan keng qamrovli ishlar A.Kononov, A.Borovkov, V.Reshetov, U.Tursunov, A.G'ulomov, Sh.Shoabdurahmonov, G'.Abdurahmonov, M.Asqarova, Sh.Rahmatullayev, F.Abdullayev, S.Usmonov, M.Mirzayev, A.Safoyev, J.Muxtorov, I.Qo'chqortoyev, A.Hojiyev kabi olimlarning nomlari bilan bog'liq. O'zbek tili grammatikasi bo'yicha olib borilgan keng ko'lamli ishlarning yakuni va umumlashmasi sifatida 1975-76-yillarda yaratilgan ikki tomli «O'zbek tili grammatikasi»ni ko'rsatish mumkin.

So'nggi yillarda eksperimental fonetikaning yuzaga kelishi – o'zbek tilshunosligi taraqqiyotining qonuniy natijasi. O'zbek tili leksikologiyasi va frazeologiyasi ham alohida soha sifatida shakllandi. O'zbek tili leksikologiyasi va frazeologiyasining rivojlanishida S.Ibrohimov, F.Kamolov, O.Usmonov, S.Usmonov, Sh.Rahmatullayev kabi tilshunoslarning xizmati katta. 1980-yilda nashr qilingan «O'zbek tili leksikologiyasi» nomli asar bu boradagi so'nggi yutuqlarni umumlashtirdi.

O'zbek tili leksikografiyasi ham katta yutuqlarni qo'lga kiritdi. Ko'p tomli «O'zbek sovet ensiklopediyasi», «O'zbek tilining izohli lug'at»lari o'zbek tili frazeologiyasi, terminologiyasi, kasb-hunar leksikasi, Navoiy asarlari tili va boshqa sohalar bo'yicha ham qator lug'atlar yuzaga keldi. «O'zbek tilining morfem lug'ati» yangi turdagi lug'at sifatida yaratildi. O'zbek lug'atchiligining rivojlanishida, ayniqsa, A.K.Borovkov, K.K.Yudaxin, V.V.Reshetov, O.Usmonov,

R.Doniyorov, Z.Ma'rufov, Sh.Rahmatullayev, S.Akobirov, G.Mixaylov kabi olimlar samarali mehnat qilishdi.

Derivatsiya o'zbek tilshunosligining alohida sohasi sifatida ajralib chiqdi. U leksemalar hosil bo'lishining turli yo'llarini o'rganmoqda.

O'zbek tilshunosligi sohalaridan yana biri dialektologiyadir. O'zbek dialektologiyasining fan sifatida yuzaga kelishi va rivojlanishida E.D.Polivanov, K.K.Yudaxin, A.K.Borovkov, G'ozi Olim Yunusov, V.V.Reshetov, Sh.Shoabdurahmonov, F.Abdullayev, U.Tursunov, M.Mirzayev, A.Aliyev, B.Jo'rayev, A.Shermatov, A.Jo'rayevlarning alohida xizmatlari bor. O'zbek dialektologiyasi o'zining so'nggi yutuqlari bilan areal tilshunoslik, sotsiolingvistika, pragmalingvistika fanlari bilan uyg'unlashib ketdi.

O'zbek tili tarixini o'rganish tilshunosligimizning ilg'or sohasidan biriga aylandi. Bu sohada A.N.Kononov, A.K.Borovkov, G'.Abdurahmonov, S.N.Ivanov, S.Mutallibov, U.Tursunov, J.Muxtorov, F.Abdullayev, P.Shamsiyev, A.Rustamov, E.Fozilov, Sh.Shukurov, H.Ne'matovlarning ilmiy tadqiqotlari alohida diqqatga molik.

Davr siyosati bilan bog'liq ravishda o'zbek tili grammatikasi talqinida ham o'zbek tili hodisalarini rus tili qoidalari asosida sharhlash hollari yuz berdi. Bular morfologiyada so'z turkumlari tasnifi va tartibida, grammatik qo'shimchalar tasnifida, so'zlarning birikuv omillari va vositalari talqinida, gap mohiyatini belgilashda, qo'shma gaplar tasnifida yaqqol namoyon bo'ldi.

Lug'atchilikda ham rus tili lug'atlari andoza vazifasini o'tadi. Masalan, «yangi tipdagi» o'zbek tilining morfem lug'atida o'zbek tiliga o'zlashgan so'zlarni morfemalarga ajratish, so'z borayotgan tillarnikidagidek amalga oshirildi: *axborot* – *axbor-ot*, *traktorist* – *traktor-ist* kabi. «O'zbek tilining izohli lug'ati»da ham shunday yo'l tutilgan holatlar ko'zga tashlanadi.

O'zbek tilshunosligi bu davrda ulkan yutuqlarni qo'lga kiritdi, shu bilan birgalikda, unda davrning ijtimoiy-siyosiy, ma'naviy-ma'rifiy ta'siri o'z izini qoldirdi.

XX asrning 80-yillariga kelib o'zbek tilshunosligining (amaliy, faktografik) bosqichi tugallangan va to'plangan boy daliliy ashyoni dialektik metodologiya asosida o'rganishga kuchli zamin tayyorlab, o'zi esa turg'unlik holatini boshdan kechirmoqda edi. Shu boisdan butun sobiq sho'ro davlati hududida olib borilayotgan oshkoralik va

qayta qurish siyosati o‘zbek tilshunosligi fanini ham chetlab o‘tmadi. O‘zbek tilshunosligining yangi avlodlari H.Ne‘matov, E.Begmatov, N.Mahmudov, A.Nurmonov, R.Sayfullayeva kabi olimlar qayta qurish sharoitida o‘zbek tilshunosligining dolzarb muammolari bo‘yicha respublika va ittifoq matbuotida chiqishlar qildilar. Ko‘tarilgan masalalarni mohiyatan ikkiga bo‘lish mumkin:

1) o‘zbek tilshunosligi oldiga 30-40-yillarda qo‘yilgan vazifa(o‘zbek tili turli sath birliklarining zamonaviy tahlil usullaridagi mukammal tavsifini berish; adabiy til me‘yorlarini belgilash, ta‘limning turli bosqichi uchun zarur bo‘lgan o‘quv qo‘llanmalari, darslik hamda lug‘atlar yaratish va ommalashtirish)ni bajarib bo‘ldi;

2) o‘zbek tilini o‘z ichki tabiatidan kelib chiqqan holda alohida yaxlitlik sifatida o‘rganish uchun shart-sharoit vujudga keldi. H.Ne‘matov, N.Mahmudov, A.Nurmonov, G‘.Zikrillayev, R.Sayfullayeva, O.Bozorov, B.Mengliyev, M.Qurbonova, Sh.Shahobiddinova kabi nazariyotchi tilshunoslarning ishlarida o‘zbek tilining asl tabiatini ochib berishni maqsad qilib qo‘ygan o‘zbek substansial tilshunosligi shakllandi va qisqa muddatda jiddiy yutuqlarni qo‘lga kiritdi.

O‘zbek substansial tilshunosligi yutuqlar quyidagilarda ko‘zga tashlandi:

*Birinchi*dan, lison va nutq farqlanmasligi natijasida tilshunosligimizda *fonema* va *tovush*, *morfema* va *qo‘shimcha*, *leksema* va *so‘z* kabi atamalar mohiyatidan kelib chiqilmagan holda, muqobil atamalar sifatida ishlatilar edi. Lison va nutqning farqlanuvi ularni qat’iy tartiblashtirdi.

*Ikkinchi*dan, lison va nutqni farqlash grammatikada umumiy va xususiy ma‘noni farqlash talabini qo‘ydi. Shunga ko‘ra, falsafaning umumiylik va xususiylik dialektikasi asosida o‘zbek tili grammatik kategoriyalari tadqiq qilindi.

*Uchinchi*dan, so‘z turkumlari tasnifi tilshunosligimizdagi eng chigal masalalardan biri edi. Masalan, o‘zbek tilida olmosh barcha mustaqil so‘z turkumini, qolaversa, gap va matnni ham almashtira olsa-da, u rus tilidagidek ot, sifat, son turkumiga xos so‘zlar almashtiruvchisi sifatida talqin qilinardi. Buning asossizligi ilmiy isbotini topdi.

To'rtinchidan, taqlidlarning soʻz turkumlari sirasida tutgan oʻrni ham oʻzbek tili tabiatiga yot edi. Unga chuqur ilmiy tahlillar asosida mustaqil soʻzlar sirasidan oʻrin berildi.

Beshinchidan, grammatik qoʻshimchalar mohiyati ham, ularning nomlanishi ham oʻzbek tilining tabiatiga mos emas edi. Shu boisdan *soʻz oʻzgartiruvchi* va *shakl yasovchi* atamaları ostida oʻrganiluvchi hodisalar qayta koʻrib chiqildi va *sintaktik shakl hosil qiluvchilar* hamda *lugʻaviy shakl hosil qiluvchilar* atamasi ostida qayta tasniflandi.

Oltinchidan, *gap markazi* tushunchasi fanga kiritilib, u asosda oʻzbek tilining gap qurilishiga xos substansial mohiyati ochildi va oʻzbek tilida gapning eng kichik qurilishi **kesim** qolipiga ega ekanligi tan olinib, uning **ega-kesim** qolipli rus va boshqa tillardan farqi asoslandi.

Yettinchidan, qoʻshma gap tasnifi va tarkibini belgilashda ham oʻziga xos va yangicha ish tutildi. Bunda gap markazi tushunchasiga, turkiy xususiyat – oʻzbek tilida rivojlangan kesimlik shakllariga va qoʻshma gap tarkibida sodda gaplarni bir-biriga bogʻlovchi vositalarga, tobe gapning hokim gap valentligi silsilasida tutgan oʻrniga asoslanildi.

Bugungi kunda oʻzbek tilshunosligi «nutq-lison» tamoyilidan «lison-nutq» tamoyili asosida ish koʻrishga oʻtmoqda. Boshqacha aytganda, oʻzbek substansial tilshunosligi aniqlagan lisoniy umumiyliklarning nutqiy voqelanishini tekshirishga jiddiy kirishmoqda. Lisonning amaliy voqelanishi, undan amaliy foydalanish masalalari bilan shugʻullanuvchi quyidagi zamonaviy yoʻnalishlar ish boshladi:

1. Sotsiolingvistika.
2. Psixolingvistika.
3. Pragmalingvistika.
4. Lingvokognitologiya.
5. Lingvokulturologiya.
6. Neyrolingvistika.
7. Kompyuter lingvistikasi.
8. Korpus lingvistikasi.
9. Antroposentrik tilshunoslik.
10. Lingvomaʼnaviyatshunoslik.

Tilshunoslikning bu yoʻnalishlari oʻzbek formal va substansial yoʻnalishlari oldiga toʻsiq qoʻymaydi, albatta. Avvalo, formal, soʻngra substansial yoʻnalish oldiga qoʻyilgan ijtimoiy buyurtmani bajarib boʻlgan boʻlsa-da, oʻz tadqiq tamoyillari asosida sohaning yechilmagan ayrim masalalari bilan shugʻullanishni davom ettiraveradi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Oʻzbek tilining oʻrganilish tarixini qanday davrlashtirish mumkin?
2. Qadimgi turkiy tilshunoslik qaysi davrlarni oʻz ichiga oladi?
3. Eski oʻzbek tilshunosligining shakllanishi va taraqqiyotida kimlarning lingvistik qarashlari va asarlari muhim ahamiyatga ega?
4. Oʻzbek tili talqinida rus tilining taʼsiri xususida nimalar deya olasiz?
5. Lisonning amaliy voqelanishi, undan amaliy foydalanish masalalari bilan shugʻullanuvchi qanday zamonaviy yoʻnalishlarni bilasiz?
6. Oʻzbek milliy tilini tashkil etuvchi turli-tuman shevalarni nechta lahjaga birlashtirish mumkin va ular qaysilar?
7. Qarluq-chigil-uygʻur lahjasi hozirgi oʻzbek milliy adabiy tilining meʼyorlarini belgilashda muhim ahamiyat kasb etgan degan fikrning sababi nimada?
8. Qipchoq va oʻgʻuz lahjasining oʻzbek milliy adabiy tilining shakllanishida qanday oʻrni bor?
9. *“Bugungi kunda oʻzbek tilshunosligi «nutq-lison» tamoyilidan «lison-nutq» tamoyili asosida ish koʻrishga oʻtmoqda”*. Jumlani qanday izohlaysiz?
10. Oʻzbek tilshunosligida tadqiq yoʻnalishlarining koʻpayishi qanday natija beradi?

TIL, LISON, ME'YOR VA NUTQ MUNOSABATI. TIL SATHLARI VA BIRLIKLARI

Tayanch tushunchalar:

ilmiy bilish, fahmiy bilish, empirik yondashuv, UMIS va AHVO, [WPm], lison, nutq, til, me'yor, fonema, morfema, leksema, qolip, nomema, semema, sema, paradigma, paradigmatic munosabat, sintagmatik munosabat, pog'onali munosabat, partonimik munosabat, giponimik munosabat, totonim, giperonim, ziddiyat, ajralgan ziddiyat, muntazam (proporsional) ziddiyat, noto'liq (privativ) ziddiyat, darajali (gradual) ziddiyat, teng qiymatli (ekvipolent) ziddiyat, ikki a'zoli (binar) va ko'p a'zoli ziddiyat, doimiy va mo'tadillashgan ziddiyat, tasnif

5-§. Ilmiy bilish va uning bosqichlari

Bilish bu obyektiv voqelikning inson ongida aks etish jarayonidir.

Fanda ikki xil bilish farqlanadi:

- a) fahmiy (empirik, amaliy) bilish;
- b) nazariy (idrokiy, mantiqiy) bilish.

Fahmiy bilishda o'rganilayotgan manba, uning bo'limlari va tarkibiy qismlari, belgi-xususiyatini aniqlash, saralash, izchillashtirish va tasvirlash ishlari amalga oshiriladi. Bunda asosiy e'tibor o'rganish manbaning tashqi (zohiriy) xossalari aniqlashga qaratiladi. Aslida bu hali tahlil emas, balki ilmiy o'rganishga kirishishning ilk bosqichi.

Nazariy bilish empirik, ya'ni fahmiy bilishsiz amalga oshmaydi. Amaliy bilish jarayonida to'plangan faktik material nazariy bilish jarayonida aqliy tafakkur yo'li bilan umumlashtirilib, ularning mohiyati ochiladi. Manbani o'rganishning har ikki bosqichi ham birday muhim bo'lib, ular bir-birisiz to'laqonli bo'lolmaydi. Ularga nisbatan bilishning ikki qutbi sifatida munosabatda bo'lish noto'g'ri.

Xo'sh, bilishning ikki zaruriy bosqichi nuqtayi nazaridan o'zbek tilshunosligi taraqqiyotini qanday baholash mumkin?

O'zbek tilshunosligi o'zining (XX asrning 20-yillaridan 90-yillarigacha) amaliy bosqichni bosib o'tdi. Bu davrda amalga oshirilgan ishlar quyidagilardan iborat edi:

- 1) tilning bo‘limlari aniqlandi;
- 2) har bir bo‘limga doir birliklar chegaralandi;

3) birliklarning zohiriy alomatlari yoritildi. Masalan, fonetika sohasida hozirgi o‘zbek tilida 6ta unli, 24ta undosh borligi aniqlanib, ularning bevosita sezgi a‘zolariga ta‘sir qiluvchi xossalari o‘rganildi. Unlilardagi lablanganlik-lablanmaganlik, til orqa, til o‘rta, til oldi, yuqori torlik, quyi va o‘rta kenglik belgilari shular jumlasidandir. Biroq har bir unlining mohiyati –substansiyasiga bu zohiriy belgilar qay darajada daxldor degan muammo nazariy o‘rganish jarayonida fonemalarning variant-invariantlik muammosi ostida tadqiq qilindi. Har bir unlining (undoshlarning ham) mohiyati nazariy usullarda ochib berildi.

Shunday holatni morfologiyada ham kuzatish mumkin. Bunda so‘z turkumlari, har bir turkumga xos grammatik shakllar aniqlandi. Grammatik shaklning zohiriy belgilari – nutqiy xususiyati tadqiq qilindi. Masalan, har bir kelishikning 20 dan 50–60 tagacha ma‘nosi ajratilib, tavsiflandi. Bu ma‘nolar sirasini yana davom ettirish mumkin. Zero hodisalar cheksiz bo‘lib, ular qanchalik ko‘paysa, manba mohiyatini shuncha qorong‘ilashtiradi, to‘sib qo‘yadi. Quyidagi misollarga diqqat qiling:

Oysaraning kitobi

Oysaraning opasi

Oysaraning uyi

Oysaraning shodligi

Bunda empirik yondashuv qaratqich kelishigining «qarashlilik», «mansublik», «egalik», «subyekt-harakat» kabi to‘rtta ma‘nosini farqlashni taqozo qiladi (qatorni yana davom ettirish va ma‘nolar sonini ko‘paytirish mumkin). Bu – zohiriy ma‘no, nutqiy hodisa. Empirik tilshunosdan mohiyatga tomon bundan chuqurroq borish talab qilinmaydi. Nazariyotchi kelishikning har bir qo‘llanishidagi farqdan «ko‘z yumib», umumiy jihatni qidiradi. Farqlarning (kitob), (opa), (uy), (shodlik) va boshqa so‘zlar ta‘sirida ekanligini nazariy yo‘l bilan aniqlaydi hamda shu asosda qaratqich kelishigining mohiyatini ochadi.

Nazariy o‘rganish jarayonida til hodisalarida zohiriy (nutqiy) va botiniy (lisoniy) jihat farqlanadi. Har bir birlik yondoshlari bilan o‘zaro munosabatda o‘rganiladi, ularga tizimiy yondashiladi. Masalan, yuqoridagi misolning birinchisida (*Oysaraning kitobi*) qaratqich

kelishigining «qarashlilik», ikkinchisida (*Oysaraning opasi*) «mansublik» nutqiy (xususiy) ma'nolari voqelangan. Biroq qaratqich kelishigi shaklining barcha qo'llanishi uchun umumiy jihat – «oldingi ismni keyingi ismga tobelash» ma'nosi bevosita kuzatishda berilmagan va u lisoniy qiymatga ega. Bu umumiylik yuqoridagi misollarda «*Oysara* so'zining *opa* so'ziga qaratuvchilik munosabatini ifodalash», ikkinchisi «*Oysara* so'zining *kitob* so'ziga qaratuvchilik munosabatini ifodalash» tarzida bevosita kuzatishga chiqqan, sezgi a'zosi bilan his qilinadigan qiymat kasb etib xususiylashgan.

Empirik tilshunos har bir birlikni alohida-alohida tekshiradi. Masalan, *a* unlisini boshqa unlisiz, biror zamon yoki kelishik shaklini boshqasidan ajratib, uzib o'rganadi. Nazariy o'rganish bosqichida esa ular o'z tizimdoshi bilan yaxlitlikda tahlil etiladi. Har bir birlikning, deylik, unlining, boshqa tizimdoshi bilan o'zaro munosabatida namoyon bo'ladigan belgisi nazariyotchi uchun muhim ahamiyat kasb etadi. Til hodisalarini bu tarzda o'rganish ***tizimiy yondashish*** deyiladi. Nazariy tilshunoslik har qanday birlikning mohiyati uning munosabatini chuqur tahlil qilish bilan ochiladi, degan g'oyaga tayanib ish ko'radi.

Falsafiy UMIS va AHVOning lisoniy tizimda voqelanishi. Dialektika har qanday o'rganish manbayida, borliqdagi har bir narsada ikki jihat borligini ta'kidlaydi va uni quyidagi ikki tomonli kategoriyalar asosida sistemalashtiradi:

umumiylik – alohidalik;

mohiyat – hodisa;

imkoniyat – voqelik;

sabab – oqibat.

Birinchi jihat (uni tegishli kategoriyalarning bosh harflari asosida qisqacha **UMIS** deb ataymiz) narsalarning bevosita kuzatishda berilmagan substansiyasi bo'lib, aqliy, idrokiy usul bilan anglanadi.

Ikkinchi jihat esa (**AHVO** – alohidalik, hodisa, voqelik, oqibat) UMISning voqelanishi bo'lib, uni tadqiqotchi, o'rganuvchi kishi sezgi a'zolari yordamida his qila oladi.

Har bir narsada UMIS turlari (umumiylik, mohiyat, imkoniyat, sabab) yaxlit holda mavjud bo'ladi va AHVO turlari (alohidalik, hodisa, voqelik, oqibat) birgalikda yaxlit holda voqelanadi. Masala mohiyatini yaqqolroq tasavvur qilish uchun hammaga tushunarli bo'lgan hayotiy bir dalilga murojaat qilamiz.

Hovlida beshta har xil o‘rik daraxti bo‘lib, ular bevosita kuzatishda berilgan, sezgi a‘zolari yordamida ularni his qila olamiz. Lekin ongimizda yaxlit o‘rik tushunchasi mavjud. U bevosita kuzatishda berilmagan bo‘lib, aqliy yo‘l bilan tiklangan. Falsafada ana shu «umuman o‘rik»ka nisbatan UMIS, muayyan, ko‘z oldimizda turgan o‘rikka nisbatan AHVO atamasini qo‘llash mumkin. Bevosita kuzatishda berilmagan UMIS va sezgilar yordamida his qilish mumkin bo‘lgan AHVOning biri ikkinchisiz bo‘lmaydi. Masalan, «umuman o‘rik» tushunchasi xususiy, yakka, alohida o‘riklar haqidagi tasavvurlardan tiklansa, yakka o‘rik «umuman o‘rik»ning voqelanishi, muayyanlashuvi ma’lum bo‘ladi. UMIS va AHVOni farqli belgilari asosida quyidagicha tasavvur qilish mumkin (1-jadval):

1-jadval

UMIS	AHVO
moddiylikdan xoli	moddiylikka ega
takrorlanuvchan	betakror
cheklangan	cheksiz
barqaror	o‘tkinchi

Buni quyidagicha sharhlash mumkin:

1. «Umuman o‘rik» UMIS sifatida ong orqali idrok etiladi. U o‘zida yakka, alohida o‘riklarning barcha umumiy belgilarini mujassamlashtirib, farqli jihatini chetda qoldiradi. Masalan, bir o‘rik – daraxti erta, ikkinchisi esa kech pishadi, uchinchisi achchiq danakli, to‘rtinchisi esa kam hosilli. Bu farqli jihatlar «o‘rik» UMISida aks etmaydi. Ular AHVOLarda namoyon bo‘ladi. AHVO moddiy tarzda bo‘lib, sezgi uzvlariga ta’sir qiladi.

2. «Umuman o‘rik» UMISi har bir o‘rik AHVOSida takrorlanadi. Borliqda qancha AHVO bo‘lsa ham, har birida UMIS o‘zining muayyan qirrasini namoyon qilaveradi. Lekin AHVO sifatidagi muayyan o‘riklar takrorlanmaydi. Kesilgan bir o‘rikni qayta ekishning iloji yo‘q. Ammo qancha o‘rik kesilgani-yu ekilgani bilan *umuman o‘rik* UMISi o‘zgarmasdan turaveradi. UMIS barqaror, AHVO o‘tkinchidir.

3. UMIS sifatida «umuman o‘rik» bitta. Ammo o‘rik AHVOLari cheksiz. Shu kungacha mavjud bo‘lgan va kelajakda ekib,

o‘stiriladigan o‘riklar sonini tasavvur qilib bo‘lmaydi. Ammo UMIS bittaligicha turaveradi.

UMIS va AHVO munosabati falsafada substansiya va aksidensiya, tasavvufda *zot* va *tajalli* sifatida qaraladi.

Xo‘sh, falsafiy UMIS va AHVO til hodisalariga nisbatan qanday tatbiq etiladi?

Qalin, qora, katta, xato, sabr so‘zlaridagi *a* tovushlarini talaffuz qilaylik. Sezgilarimiz 6 ta *a* unli tovushni his qiladi. Bundagi birorta *a* tovushini qayta talaffuz qilib bo‘lmaydi. Qayta aytilgani esa endi yettinchi *a* tovushi bo‘ladi. Talaffuz qilingan *a* tovushini (boshqa tovushlarni ham) qayta talaffuz qilish mumkin emas va har bir qayta aytilgan tovush yangi ekan, demak, nutqimizdagi *a* tovushlari cheksiz bo‘lib, hech qachon takrorlanmaydi va sezgi a‘zolari yordamida his qilinadi (aytilganda eshitiladi, yozilganda o‘qiladi). “*a*” tovushi AHVO bo‘lib, u yuqorida zikr etilgan «alohida o‘rik»ka monand.

AHVolar qanchalik ko‘p, rang-barang bo‘lishiga qaramay, ongimizda ularning umumlashmasi sifatidagi yakka *a* UMISi bor. Bu *a* yuqorida aytilgan «umuman o‘rik» kabi moddiylikka ega emaslik (ongda psixofizik holatda mavjudlik), barcha *a* AHVolarida takrorlanuvchanlik, miqdoran cheklilik (ya’ni bittalik) xossalariga ega.

Fonetik AHVO *tovush* va fonologik UMIS *fonema* deb yuritiladi.

Falsafiy UMIS va AHVOning leksikada voqelanishiga diqqat qilamiz. Masalan, *Men kitob o‘qishni boshladim. Halim bu kitobni nega keltirdi? Kitob qiziqarliligi bilan meni tezda o‘ziga rom etdi* gaplarida uchta *kitob* so‘zi mavjud. Bu so‘zning ham har biri «muayyan o‘rik», «muayyan *a* tovushi» kabi moddiy voqelanganlik, takrorlanmaslik belgilariga ega va ular qatorini yana cheksiz davom ettirish mumkin bo‘lganligi sababli miqdoran cheklanmaganlik kabi AHVolarining barchasiga xos belgilarni o‘zida mujassamlashtirgan. Cheksiz *kitob* so‘zlarining zamirida esa «umuman kitob» UMISi yashiringan. U nutqqa chiqadigan barcha *kitob* so‘zlari uchun doimiy asos sifatida yashaydi. Chunki ikkinchi *kitob* so‘zi birinchisining takrori emas. U – yangi so‘z. Uchinchisi va qolgan barcha so‘zlar uchun shunday fikrni aytish mumkin.

Shuningdek, morfologiyada *-ni* tushum kelishigi shaklining turli nutqiy qo‘llanishlari morfologik AHVolar bo‘lib, bu qo‘shimchalar ongda *-ni* UMISi (morfemasi) asosida voqelangan.

Sintaksisda UMIS va AHVO munosabati quyidagi tarzda namoyon bo'ladi. Masalan,

kitobning varag'i

uyning eshigi

halimning savoli

qog'ozning qalinligi

qozonning qopqog'i

kabi so'z birikmalari alohida-alohida AHVO bo'lib, ularning umumiy **qaratqich kelishigidagi mustaqil so'z + egalik shaklidagi mustaqil so'z=qaratuvchi va qaralmishning turli munosabatlari** qolipi – UMISining (mustaqil so'z atamasi uchun qulaylik maqsadida tilshunoslar tomonidan qabul qilingan inglizcha *word* so'zining bosh harfi bo'lgan W shartli belgisidan foydalanamiz: **W**^{qaratqich kelishigi} – **W**^{egalik qo'shimchasi} tarzida) voqelanishi. O'zbek tilida barcha gaplar esa AHVOlar sifatida kesimlik qo'shimchalari bilan shakllangan atov birligi, ya'ni **WPm** (bunda [W] – yuqoridagidek, mustaqil so'z, atov birligi, [Pm] esa kesimlik ko'rsatkichi bo'lib, *predikat, marker* so'zlarining bosh harflaridan iborat) UMISining yuzaga chiqishi.

Esda tutish kerakki, UMIS hech qachon muayyan bir AHVOda to'la-to'kis voqelana olmaydi, unda o'zining ma'lum bir qisminigina yuzaga chiqaradi. Masalan, [WPm] UMISi *Men keldim* gapida boshqa, *Ketadimi?* gapida boshqa bir qirrasini namoyon qilgan. Gapning darak va so'roq belgilari bir butun holda birdaniga voqelana olmaydi. Biroq AHVO UMISdan tashqarida ham bo'la olmaydi. Har qanday sodda gap baribir [WPm] UMISi doirasidan tashqariga chiqa olmaydi. Buni So'fi Olloyor Haq (UMIS) va sifot (tajalli, AHVO) munosabati misolida mahorat bilan tasvirlaydi:

Subutiyydir aning (ya'ni Haqning) sakkiz sifoti,

Sifot zoti emas, na g'ayri zoti.

Mazmuni: Haqning sakkizta sifati barqarordir, biroq ulardan birortasi (o'z-o'zicha, yakka holda) uning zoti (UMIS)ni tashkil eta olmaydi.

6- §. Til, lison, me'yor va nutq munosabati

UMIS va AHVO munosabati dialektikaning (ya'ni butun borliq – tabiat, jamiyat va inson tafakkurining asosiy yashash) qonuniyatidan biri bo'lganligi sababli, u har bir fanda o'ziga xos tarzda

xususiylashadi. UMISning tildagi tajallisi *lison*, AHVOniki esa *nutq* deb yuritiladi. Lison va nutqning majmuyi *til* deyiladi.

Har qanday fan cheksiz hodisalarni umumlashtirishni o‘z oldiga maqsad qilib qo‘yadi. Xususiy hodisalar zamiridagi umumiylikni ko‘rishga intilish bilishning har ikkala bosqichi (fahmiy va idrokiy)da ham mavjud. Shu boisdan aytish mumkinki, bilishning fahmiy bosqichi mutlaq xususiylilik bilan o‘ralashib qolmaganligi kabi idrokiy bosqich ham mutlaq umumiylikni – UMISni tiklay olmaydi. Biroq har bosqich o‘z vazifasiga ega. Chunki har bir davr o‘z fani oldiga muayyan maqsad va aniq talablarni qo‘yadi. «Fanlarning taraqqiyoti shu davrning ilg‘or falsafiy fikri, davr uchun yetakchi bo‘lgan fan sohalarining yutuqlari bilan uzviy bog‘liq. Turli fanlarning manbalari ko‘p qirrali bo‘lganligi sababli, davrning yetakchi falsafiy fikri aniq fanlardan o‘rganish manbayining qaysi tomonlariga alohida e‘tibor berish lozimligini, borliqdagi mavjud qonuniyatlarni mantiqiy kategoriyalarda qay usulda aks ettirish yo‘llarini belgilab beradi» (H.Ne‘matov). Shu asosda aytish mumkinki, zamonaviy o‘zbek tilshunosligining birinchi bosqichi, dialektika nuqtayi nazaridan, tildagi UMIS va AHVOni bir-biridan farqlamay tasnif etish bosqichi.

Tilshunoslikda lison va nutqni izchil farqlab o‘rganish avvalo, tilshunoslar Velgelm fon Humboldt, Boduen de Kurtene va Ferdenand de Sossyur nomi bilan bog‘liq. Lison va nutqning farqlanishi, tilga tizim sifatida yondashuv XX asr jahon tilshunosligida tub burilish sifatida baholanadi.

Tilga, xususan, o‘zbek tiliga sistema sifatida yondashuvning dastlabki yillarida *lison* o‘rnida *til* atamasi qo‘llanilib, u ko‘p ma‘nolilik tabiatiga ega bo‘lganligi sababli ayrim chalkashliklarni keltirib chiqarar edi. Chunonchi, insonning nutq so‘zlash qobiliyati ham, nutqi ham ushbu atama bilan yuritilar edi. Shu boisdan nazariyotchi tilshunoslar UMISning tildagi voqelanishiga nisbatan *lison* atamasini qabul qildilar. Natijada, *til*, *lison*, *nutq* munosabati quyidagicha tushunildi (2-jadval):

2-jadval

TIL		
LISON	ME‘YOR	NUTQ

Til – sof lisoniy qobiliyat va imkoniyat. Til–tafakkurni shakllantirish(kodlashtirish)ga, xotirada qat‘iy sistemaga tizib saqlashga, axborotni uzatish va qabul qilishga imkoniyat beruvchi

muhim (birlamchi) insoniy ijtimoiy-ruhiy kommunikatsiya vositasi. Tilning bosh vazifasi o‘zaro ichki ziddiyat – atash (nominativ) va ifodalash (ekspressiv) vazifalarining dialektik birligidan iborat.

Lison – UMIS tabiatli lisoniy birliklarning serqirra, ko‘p qavatli sathlaridan tashkil topgan barqaror, tashqi muhit ta’siriga o‘ta sezgir, o‘zgarish, rivojlanish va moslashish immanent qobiliyatini o‘z ichida mujassamlashtirgan murakkab qurilishli iyerarxik sistema. Lison deyilganda, ma’lum bir jamiyatning barcha a’zolari uchun avvaldan (oldingi avlodlar tomonidan) tayyor holga keltirib qo‘yilgan, hamma uchun umumiy va majburiy, fikrni ifodalash va boshqa maqsad uchun xizmat qiladigan birliklar hamda bu birliklarning o‘zaro birikish qonuniyatlari yig‘indisi tushuniladi.

Me’yor – lisonning ichki qurilish tizimiga nisbatan tashqi omil bo‘lib, lisoniy imkoniyat – sinonimik qator, lisoniy birliklarning dublet, allovariant va variantlari, sohaviy birliklardan har birining voqelanish o‘rni va xususiyatini belgilaydi.

Nutq – lisonning me’yor elagidan o‘tgan muayyan moddiy (yozma, og‘zaki, tasviriy/imo-ishora, signal, va h.k.) shakllaridan birida voqelanishi.

Demak, lisonda birlik va birikish qonuniyati farqlanadi.

Har qanday lisoniy birlik psixofizik tabiatli bo‘ladi. Shu bilan birga, ular ikki tomonning bir butunligidan iborat:

- a) lisoniy birlikning shakliy, tashqi tomoni;
- b) lisoniy birlikning ma’lum bir vazifasi, ma’noviy qiymati.

Lisoniy birlik UMIS sifatida mavjud ekan, u moddiylikdan xoli bo‘lmog‘i lozim. Bunda «lisoniy birlikning tashqi tomoni» ko‘rinishga, moddiylikka ishora qilmaydimi, degan savol tug‘ilishi tabiiy. To‘g‘ri, lisoniy birlik moddiy qiyofadan xoli. Biroq ular ongda qandaydir tarh, ramz sifatida saqlanadi. Masalan, [a] fonemasining talaffuz xususiyati haqida umumlashma tasavvur o‘zbek tilida so‘zlashuvchi barcha jamiyat a’zolari tilida birdir. Bu [a] fonemasining shakli, tashqi tomoni bo‘lsa, uning ma’no farqlash, chegaralash tomoni ichki jihati sanaladi. *a* fonemasi xususiyatlari va ma’no farqlashning o‘ziga xos birligi, yaxlitligi sifatida ongda mavjud bo‘ladi. Har bir fonemaning ma’no farqlash va talaffuz xususiyatlari umumlashmasi o‘ziga xos bo‘lib, biriniki ikkinchisidan farqlanadi va mustaqil fonemaga qo‘yilgan talab uning aynan o‘xshash bo‘lishiga yo‘l qo‘ymaydi.

Lisoniy birliklarning bu tashqi va ichki tomonini bir-biridan ajratish, ulardan birini mutlaqlashtirish mumkin emas. Ichki va tashqi tomon bir varaqning ikki betiga o'xshaydi va ajratish mumkin emas. Nutq esa yuqorida ta'riflangan so'zlashish qobiliyati asosida ayrim shaxs tomonidan ma'lum bir xabar berish maqsadi uchun ishga solinishi yoki qo'llanishi natijasidir.

Bir-birini shartlovchi, bir-biriga bog'liq bo'lgan «lison – nutq qobiliyati – nutq» zanjirida faqat nutq tashqi (moddiy) shaklda (og'zaki, yozma) namoyon bo'ladi va sezgi a'zolarimizga ta'sir qiladi.

F.de Sossyur lison-nutq munosabatini shatranj o'yini qoidalari asosida tushuntirib berishga harakat qilgan.

Shaxmat donalari va har bir donaning yurish qoidasi ongdagi lisoniy birliklar va ularning birikish imkoniyatiga o'xshaydi. O'yinchi bamisoli so'zlovchi bo'lib, shaxmat o'yinini bilishi esa so'zlovchining nutq qobiliyatiga o'xshaydi. Donalarning harakatlantirilishini nutqqa qiyoslash mumkin. Qiyoslang:

shaxmat – o'ynash qobiliyati – o'yin
lison – nutq qobiliyati – nutq

Shaxmat donalari va ularning yurish imkoniyati o'ynovchining barchasi uchun umumiy bo'lganligi kabi lisonidan foydalanishda ham shu tilda so'zlashuvchilar teng huquqli.

Lison va shatranj qurilmalari o'zaro qiyoslanadigan bo'lsa, avvalo, ularning birliklari orasida umumiy o'xshashliklar borligini ta'kidlash lozim. Har ikkala qurilma ham birliklar sistemasi (tizimi) va bu birliklarning o'ziga xos vazifalari bilan ish ko'radi. Bunda ma'lum qoida va qonuniyatlarga tayaniladi. Har ikkala holatning ishtirokchisi inson bo'lib, ular har ikkala faoliyatda ham ma'lum bir imkoniyatni ishga soluvchilar. Shu boisdan shaxmat taxtasi, uning donalari, ya'ni shaxmat o'yinining tashqi, moddiy tomonini lisoniy birlikning tashqi tomoniga, shaxmat o'yini qoidalari – donalarining joylashuvi, harakat qoidalari, ya'ni shatranj o'yinining ichki tomoni haqidagi tasavvurlarni lisoniy birliklarning mazmun mundarijasiga qiyoslash mumkin.

Lison va nutq munosabatiga dialektika kategoriyalari nuqtayi nazaridan yondashilsa, u haqdagi tasavvur va bilim to'laqonli bo'ladi (3-jadval):

BORLIQ		
TIL		
LISON	ME'YOR	NUTQ
umumiylik		alohidalik
mohiyat		hodisa
imkoniyat		voqelik
sabab		oqibat

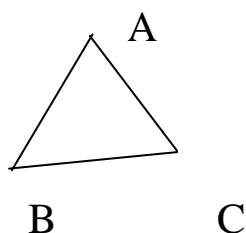
Lison bilan nutqning o'zaro munosabatini teran anglamoq uchun, avvalo, lisonning o'zini, uning qanday qurilma ekanligini aniq tasavvur etmoq zarur.

Lison – bo‘linuvchan birliklarning majmuyi yoki turg‘un xususiy birliklarning o‘zaro barqaror, doimiy bog‘lanish munosabati asosida tashkil topgan yangi bir butunlik. Masalan, gap so‘z va qo‘shimchaga, ular esa tovushga bo‘linadi. Shu nuqtayi nazardan lisoniy birliklarni, avvalo, ikki guruhga ajratish mumkin:

a) tashkil etuvchi eng kichik lisoniy birlik;

b) eng kichik tashkil etuvchilar asosida vujudga kelgan hosila lisoniy birlik.

Tashkil etuvchi deyilganda, hosilalari o‘zaro birikib, yirikroq lisoniy birlikni hosil qiluvchi birlik tushuniladi. Masalan, ABC uchburchagi hosila birlik:

Bu hosila birlik AB, BC, CA tomonlar va shu chiziqlar asosida vujudga kelgan burchaklardan iborat. Tashkil etuvchidan birortasi o‘zgarsa, butunlik ham o‘z mohiyatini o‘zgartiradi. Masalan, *uka* lisoniy birligi uch fonema ko‘rinishining muvofiqligi asosida tashkil topgan. Bulardan birortasi almashtirilsa, boshqa lisoniy birlik vujudga keladi. Masalan, *aka*.

Tashkil etuvchi va hosila birlik orasida pog‘onali munosabat mavjud bo‘ladi. Pog‘onali munosabat lisoniy birliklarning sathma-sath qatlamlanishida muhim ahamiyat kasb etadi. Qatlamlanish quyidagi tartibda bo‘ladi:

fonema;
morfema;
leksema;
qolip.

O‘zbek tilidagi fonemalar ma’lum bir butunlikni, bir sath (fonologik sath)ni tashkil etadi. Bu sath esa unlilar va undoshlar tizimidan tashkil topadi. Deylik, unlilar tizimi yana ikkiga – lablanmagan unli (*i-e-a*) va lablangan unli (*u-o‘o*) tizimchasidan tashkil topgan. Ko‘rinadiki, tashkil etuvchining o‘zi ham tashkil etuvchidan iborat. Demak, tashkil etuvchilik – nisbiy tushuncha. Bunda minimal tashkil etuvchigina boshqa bo‘laklarga bo‘linmasligi mumkin.

Minimal tashkil etuvchi nafaqat birliklarni, shu bilan birgalikda, birliklarning o‘zaro munosabatini ham o‘z ichiga oladi. Shuni ta’kidlash lozimki, eng kichik (minimal) tashkil etuvchi bo‘lgan fonema yana ichki va tashqi jihatga ajraladi.

Aytilganlar asosida, lison hamda nutq birliklari sifatida quyidagilar ajratiladi. Lison va nutq birliklari ham lison va nutqning o‘zi kabi UMIS va AHVO munosabatida bo‘ladi (4-jadval):

4-jadval

LISONIY BIRLIK	NUTQIY BIRLIK
fonema	tovush
morfema	qo‘shimcha
leksema	so‘z (tub so‘z, yasama so‘z, qo‘shma so‘z...)
qolip	so‘z birikmasi, gap (sodda gap, qo‘shma gap...)

7-§. Lisoniy va nutqiy birlik. 1.Fonema va tovush

Eng kichik bir yoqlama (ya’ni faqat shakliy tomondan iborat) lisoniy birlik – fonema. Fonema – muayyan til egalarining ma’lum tovush tipi haqidagi umumiy tasavvuri. Har bir fonema so‘zlovchi ongida o‘z tipini farqlovchi belgilari majmuyi asosida vujudga kelgan maxsus «akustik-artikulyatsion portret» yoki «tovush obrazi» sifatida saqlanadi. Muayyan fonemaning farqlovchi belgilari uning

artikulyatsion va akustik xususiyati asosida shakllanadi. Artikulyatsion belgi muayyan tovushni talaffuz qilish uchun nutq a'zolarining bir xil harakatga moslashgan avtomatik, standart holati haqidagi tasavvur bo'lsa, akustik belgi sifatida bir turdagi tovushga xos talaffuz sifati va miqdori tushuniladi.

O'zbek tilida so'zlovchi shaxsning ongida hozirgi o'zbek tilidagi 30 ta tovush tipi – fonema haqida ma'lumot bor. Bu ma'lumot kishi ongida uning til o'rganishi, o'zgalar va o'zining nutqini kuzatish natijalari sifatida hosil bo'ladi. Masalan, o'zbek tili sohibi o'zining eshitish va so'zlash a'zolari faoliyatini kuzatish natijasida [a] fonemasining unlilik, kenglik, lablanmaganlik, [u] fonemasining unlilik, torlik, lablanganlik, [p] fonemasining undoshlik, shovqinlilik, jarangsizlik, portlovchilik, lab-lablik kabi belgilarga ega ekanligi haqidagi «tabiiy» (go'yoki o'zi hosil qilingan) bilimga ega bo'ladi. Nutq so'zlaganda, ana shu umumiy belgini jonlantirishga, ongidagi imkoniyatni voqelantirishga, fonetik umumiylikni xususiylashtirishga harakat qiladi.

Lisoniy birliklar nutqiy birliklarga nisbatan miqdoran cheklangan bo'lsa-da, ammo ularning soni ham sanoqli emas. Shu boisdan ularning xotirada saqlanish mexanizmini bilish lozim bo'ladi.

Ma'lumki, inson narsani uning umumlashtiruvchi va farqlovchi belgilari asosida xotirada saqlaydi. Xotirada saqlanishi lozim bo'lgan narsa miqdor jihatdan ko'p bo'lsa, eslab qolishning asosiy yo'li – tasniflash, ya'ni guruhga ajratish. Tasnif esa o'xshash va noo'xshash, umumiy va farqlovchi belgilarini aniqlash asosida kechadi. Bu tamoyil barcha lisoniy birliklar, xususan, fonemalar tasnifida ham to'la amal qiladi.

Hozirgi o'zbek tilida 30 ta fonema so'zlovchi ongida, avvalo, ikki guruh – unli va undoshga bo'lingan holda mavjud bo'ladi. Bu guruhlar tovush talaffuzidagi ovoz va shovqinning ishtiroki darajasiga qarab belgilanadi. Bo'linish shu tarzda alohida fonemagacha davom etib boradi. Unli ham, undosh ham qarama-qarshi belgilari asosida kichik guruhchalarga bo'linib boraveradi. Masalan, o'zbek tilidagi 6ta unli bir tizim bo'lib, ular shovqinsizligi bilan undoshdan ajraladi. Biroq bu tizimchanning o'zi ham unsurlarning qarama-qarshi belgilari asosida bo'linadi. Unlilarning qarama-qarshi qo'yilishi quyidagicha(5-jadval):

I	U
E	O'
A	O

Umuman olganda, minimal lisoniy birlik bo'lgan fonema inson nutq a'zosi yordamida vujudga kelgan tovush ko'rinishlarining umumiy andozasi bo'lib, cheksiz tovushning umumlashmalari qatori sifatida ongda yashaydi. So'zlovchi ushbu psixo-akustik obraz asosida nutq a'zolarini harakatga keltirib, tovush hosil qiladi. Yoki tinglovchi o'zga tomonidan hosil qilingan tovushni eshitish orqali ongidagi andozaga solishtirib ko'radi.

Fonemaning ma'no farqlash xossasi mavjud bo'lib, bir fonemaning turli ko'rinishi bo'lgan tovushlarda bu hodisa kuzatilmaydi. Bir fonemaning nutqiy varianti bo'lgan tovush boshqa fonemaning varianti bo'lgan tovush bilan almashtirilsa, so'z ma'nosi yangilanadi, ya'ni boshqa so'zga aylanadi. Qiyoslang: *qora* va *qara*, *ota* va *ata*, *ona* va *ana*. Shu boisdan ham fonemaga tilning ma'no farqlovchi eng kichik birligi deb ta'rif berildi. Bir fonemaning turli varianti ma'no farqlamaydi. Masalan, til oldi va til orqa [o'] unlilari quyida ma'no farqlamagan: *bo'l* (*Kumushbibi Toshkentga kelin bo'ldi.*)-*bo'l* (*Otaxon bor mol-mulkini ikki o'g'liga teng bo'ldi.*).

2. Leksema va so'z. Lisonning borliq hodisalarini nomlash, ifodalash, ko'rsatish uchun xizmat qiluvchi birligi – leksema. Lisoniy birlik sifatidagi leksema biri ikkinchisiz mavjud bo'la olmaydigan ikkita psixofizik tomon – akustik struktura (tovush qobig'i), ya'ni nomema hamda ma'lum bir tushuncha asosida vujudga kelgan mazmuniy struktura, ya'ni sememaning birligidan iborat.

Har bir leksema lisoniy birlik sifatida mazmun mundarijasiga ham ega. Leksemaning mazmun mundarijasi denotat yoki referent deb ataladigan borliqdagi narsa, harakat, belgi, miqdor kabilarni ifodalaydigan tushunchalarni anglatadi. Masalan, borliqda *yuz* deb ataluvchi kishi burni ikki tomonining peshonadan iyakkacha bo'lgan qismi mavjud. Shu asosda kishi ongida «yuz» tushunchasi vujudga kelgan. Mazkur tushuncha asosida esa semema (leksema ma'nosi) shakllanadi. Tushuncha bilan ma'no bitta narsa emas, ular farqli xususiyatga ega. Masalan, ingliz, rus, nemis tilida so'zlashuvchi

kishilarning ongida «aka» va «uka» tushunchalari mavjud. Biroq bu tushunchalar *brother* (ingliz), *brat* (rus) va *bruder* (nemis) leksemalarida bitta ma'no (semema)da birlashgan. Yoki *yuz*, *bet*, *bashara*, *chehra*, *oraz* leksemalari bitta tushunchani ifodalaydi, lekin ma'nolari o'zaro farqlanadi.

Leksemaning mazmun silsilasi bo'lgan sememani tashkil etuvchi a'zo – sema. Nomema tovushlarning turlicha kombinatsiyalari asosida tashkil topganligi kabi, ana shu semalarning turlicha birikuvi va ba'zilarining o'rin almashinuvi asosida turli mazmundagi semema vujudga keladi. Bu sememalarning semik tarkibi quyidagicha:

yuz–«odamga xos», «boshning old qismi», «burunning ikki tomoni», «peshonadan iyakkacha», «burundan quloqqacha», «qo'llanilishi chegaralanmagan», «uslubiy betaraf», «turkiy qatlamga oid», «umumiste'mol»;

jamol – «odamga xos», «boshning old qismi», «burunning ikki tomoni», «peshonadan iyakkacha», «burundan quloqqacha», «qo'llanilishi chegaralangan», «badiiy uslubga xos», «arabiy qatlamga xos».

Har ikkala leksema ham bir tushunchani ifodalaydi. Ularning mazmun mundariyasi – sememalarining semik tarkibi farqlanadi. Leksemalar sememalarining atash semalari denotatning in'ikosi – tushunchani ifodalaydi. Har bir leksema sememasi o'xshash va farqlovchi semaga ega. O'xshash sema ularni guruhlariga birlashtirishga, farqli sema esa ajratishga xizmat qiladi.

Leksemaning nutqiy qo'llanilishidagi varianti so'z bo'lib, ular turlicha matniy qurshov asosida har xil xususiyat kasb etadi.

Leksema tub yoki yasama bo'lishi mumkin. Masalan, *kitob*, *savdogar*, *nonchi* birliklarini olaylik. Qatordagi *kitob* va *savdogar* birliklari tayyorlik, umumiylik, ijtimoiylik xossalariga ega. Biroq tilimizda *nonchi* degan lisoniy birlik yo'q. U nutq jarayonidagina hosil qilinishi mumkin va yuqoridagi birliklar ega bo'lgan xususiyatdan xoli. *nonchi* birligining nutq jarayonigagina xosligi uning tayyorlik belgisiga ega emasligini ko'rsatadi.

3.Morfema va qo'shimcha. Morfema – leksemadan ajralgan holda o'z mohiyatini namoyon qila olmaydigan, shakl va denotativ bo'lmagan mazmunning birligidan iborat bo'lgan kichik lisoniy birlik. Qo'shimcha ana shu psixofizik mohiyatning nutqda namoyon bo'lishi. Morfema ham tashqi (moddiy) va ichki (ma'no, vazifa) jihat

yaxlitligidan iborat. Atov mustaqilligiga, mustaqil sintaktik mavqega ega bo'lmagan bu birliklar o'zida leksik va grammatik mohiyatni uyg'unlashtirgan:

a) yangi so'zlar hosil qiladi;

b) so'z va gaplarga qo'shimcha leksik-semantik qiymat beradi.

Bir tilga xos birlik boshqa tillarnikidan farqlanadi. Masalan, amorf, agglyutinativ va flektiv tillardagi leksema mohiyatan o'ziga xos.

Morfemalar hamisha tilda yangi leksik birlik yoki shakl yasash uchun tayyor birliklar sifatida mavjud.

4.Qolip va hosila. Lisoniy birlikning navbatdagi turi– qurilma – qolip. Qolip deganda yasama so'z, so'z birikmasi va gaplar hosil qilish sxemalari tushuniladi. Qoliplar ikki xil bo'ladi:

a) so'z yasash qolipi;

b) sintaktik (so'z birikmasi va gap) qolip.

Qolip ham boshqa lisoniy birlik kabi UMIS tabiatli bo'ladi. Masalan, nutqdagi cheksiz yasama so'z (masalan, sutchi, nisholdachi kabi bitta bevosita kuzatishda berilmagan lisoniy birlik (masalan, **narsa/buyum oti+chi=shu narsa/buyum bilan shug'ullanuvchi kishi**, ya'ni so'z yasash qolipining nutqiy hosilasi. *Kitobni o'qimoq* nutqiy hosilasi boshqa o'ziga o'xshash cheksiz so'z birikmalari (*qog'ozni yirtmoq, uyni sotmoq* va h.k.) bilan birgalikda **Ot^{tushum kelishigi}+ Fe'l=vositasiz to'ldiruvchili fe'lli birikma** lisoniy sintaktik qolipidan chiqqan nutqiy birlik.

Qolip miqdoran cheklangan. Masalan, o'zbek tilida so'z birikmasi hosil qilishning 18 ta ustuvor qolipi ajratilgan va nutqimizda ulardan son-sanoqsiz so'z birikmasi hosil qilinadi.

Qolip ham boshqa lisoniy birlik kabi shakl va mazmun yaxlitligidan iborat. Yuqorida keltirilgan qoliplarning tenglikdan chap qismi shakliy, o'ng qismi esa mazmun tomoni deb yuritiladi. Qolipning **sifat+ot** tarzida mazmuniy tomonsiz berilishi ham xato emas. Chunki, masalan, [-mi] morfemasi misol sifatida olinganda, uning grammatik ma'nosi, [*kitob*] leksemasi haqida fikr yuritilganda, har doim uning sememasi ham berilishi (masalan, - *chi=so'roq, taajjub bildiruvchi morfema, kitob=varaqlaridan tashkil topgan, muqovalangan, bosma yoki qo'lyozma holdagi o'qish quroli*) shart emas. Shu boisdan qolip haqida gap ketganda, uning shakl tomonini qayd etish yetarli.

Shunday qilib, fonema, morfema, leksema va qolip lisoniy birlik bo'lsa, tovush, qo'shimcha, so'z, so'z birikmasi va gap –nutqiy birlik. Ularning o'zaro munosabati va o'ziga xos belgilariga doir fikrni jadvalda quyidagicha xulosalash mumkin (6-jadval):

6-jadval

BORLIQ		
TIL		
LISON	ME'YOR	NUTQ
fonema		tovush
morfema		qo'shimcha
leksema		so'z
qolip		yasama so'z, so'z birikmasi, gap

Demak, lisoniy va nutqiy birlik o'zaro quyidagi dialektik munosabatda bo'lsa, (7-jadval):

7-jadval

LISONIY BIRLIK	NUTQIY BIRLIK
umumiylik	alohidalik
mohiyat	hodisa
imkoniyat	voqelik
sabab	oqibat

bir vaqtning o'zida quyidagi qarama-qarshi belgilarga ega bo'ladi (8-jadval):

8-jadval

LISONIY BIRLIK	NUTQIY BIRLIK
moddiylikdan xoli	moddiylikka ega
cheklangan	cheksiz
ijtimoiy	individual
barqaror	o'tkinchi

8- §. Lisoniy paradigma va uning turlari

Lisoniy birliklar bir-birini eslatib turish xossasiga ega. Shu boisdan ular jamiyat a'zolari ongida bir tizimga birlashgan holda

yashaydi. Masalan, [a] fonemasi [o] fonemasini, [u] fonemasi [o] fonemasini, [i] fonemasi [e] fonemasini eslatadi. Lekin [a] fonemasi [q] yoki [h] fonemasini eslatmaydi. Chunki ular ikki tizim – unli va undosh tizimiga kiradi. Unlilar bir-birini unlilar tizimida, undoshlar bir-birini undoshlar tizimida eslata oladi. Hatto [u] fonemasining ani eslatishi o‘z tizimdoshi bilan birgalikda amalga oshiriladi. Masalan, [a], [o] fonemalari kichik, ichki tizim hosil qilib, birgalikda qolgan fonema juftliklarini eslatadi.

Eslatish ikki tomonlama bo‘lishi ham mumkin. Masalan, *yuz* leksemasi, bir tomondan *bet*, *chehra*, *jamol*, *oraz* kabi birliklarni, ikkinchi tomondan, *burun*, *ko‘z*, *quloq*, *qosh*, *lab* leksemalarini eslatadi va bunda u ikki tizimning a‘zosi hisoblanadi.

Bir-birini eslatuvchi birliklar umumiy, o‘xshash belgi-xususiyatga ega bo‘ladi. Ana shu o‘xshashlik va umumiylik ularni birlashtiruvchi, bir tizimda ushlab turuvchi belgilari sanaladi. Masalan, unlilar «sof ovozga egalik» umumiy belgisi ostida birlashadi. Ammo ular farqli belgiga ham ega bo‘lishi shart. Masalan, [a] «lablanmaganlik», [o] «lablanganlik» farqlovchi belgisiga ega, «kenglik» belgisi esa ularni birlashtiradi.

Umumiy belgisi asosida birlashgan va bir-birini taqozo etadigan, ammo har biri o‘ziga xos belgisi bilan boshqasiga qarama-qarshi turuvchi lisoniy birliklar tizimi *paradigma* deyiladi (*paradigma* grekcha *paradeigma* – *misol*, *namuna* degan ma‘noni bildiradi). Paradigmani tashkil etuvchi birlik *paradigma a‘zosi* deb yuritiladi. Paradigmada kamida ikki va undan ortiq a‘zo bo‘lib, ular, asosan, bir lisoniy sathga mansub bo‘ladi. Bir paradigma a‘zolari orasidagi o‘zaro munosabat *paradigmatik munosabat* deyiladi.

F.de Sossyur lisoniy mikrosistema va, umuman, lisoniy birlik orasidagi paradigmatik (assotsiativ, bir-birini eslatib turish, o‘xshashlik) munosabatini lisoniy birlik uchun eng asosiy munosabat sifatida baholagan.

Bir paradigma tarkibiga kiradigan birliklar quyidagi xususiyatlarga ega bo‘lishi kerak:

1) paradigmadagi bitta birlik eslanganda, shu paradigmaga kiruvchi boshqa a‘zo(lar) ham esga tushishi;

2) muayyan nutq sharoiti uchun o‘zaro paradigmatik munosabatda turgan birlikdan, ya‘ni paradigma a‘zolaridan bittasi tanlanishi;

3) bir paradigmaning a'zolari o'zaro o'xshashlik bilan birga, har bir a'zo ikkinchisidan qaysidir bir xususiy belgisi bilan farqlanib turishi;

4) paradigma a'zolari nutqda bir pozitsiya(mavqe)da kelib, bir-birini ma'lum holatda almashtira olishi, o'rnini egallashi.

Lisoniy paradigma va uning a'zolariga nisbatan F.de Sossyur tomonidan qo'yilgan bu talab qariyb yuz yildan beri deyarli o'zgarishsiz saqlanib kelmoqda.

Paradigmatik munosabat atamasining muqobillari sifatida *o'xshashlik munosabati*, *assotsiativ munosabat* atamalari ham ishlatiladi. *Tizim* so'zi ham ko'p hollarda *paradigma* atamasi o'rnida ishlatiladi: *unlilar tizimi*, *kelishiklar tizimi* kabi. Jarangli va jarangsizlar alohida kichik yoki ichki paradigma bo'lib, undoshlar tizimi bir butun holda ularga nisbatan katta yoki tashqi paradigma deyiladi.

Lisoniy birliklar tizimining qaysi lisoniy sathga mansubligiga ko'ra, *fonetik*, *leksik*, *morfologik*, *sintaktik paradigma* farqlanadi.

9-§. Lisoniy munosabat va uning turlari.

Munosabat deganda, odatda, bir butunlikning tarkibiy qismi–birliklari orasidagi o'zaro aloqa va bog'lanishni anglaymiz. Bunday aloqa turlicha bo'lishi mumkin. Quyidagi gapga diqqat qiling: *Ularning ismi – Salim va Halim*. Bunday nutqiy birliklar turli munosabat bilan bog'langan. *Ular* so'zi *ism* so'zi bilan, *u* olmoshi *-lar* qo'shimchasi bilan ketma-ket, zanjirsimon aloqada. Yoki *ism* so'zi uchta tovushning ketma-ketligidan iborat. Bunday chiziqsimon, liniyaviy ketma-ketlik aloqasi *sintagmatik aloqa* deyiladi. Sintagmatik aloqa lisonda ham, nutqda ham mavjud. Masalan, *kitob* leksemasi beshta tovushning birikuvidan iborat nomemaga ega bo'lib, u lisoniy birlik sanaladi. Shuningdek, *yasama* so'z (*suvchi*, *ertapishar*), so'z birikmasi (*kitobni o'qimoq*)da ham birikuvchi a'zolar sintagmatik aloqada bo'ladi.

Sintagmatik aloqani sintaktik aloqadan farqlash lozim. Sintagmatik aloqa barcha til birliklariga xos ketma-ket bog'lanish bo'lsa, sintaktik aloqa nutqdagi so'z va gaplarning hokim-tobelik munosabati. Demak, sintagmatik aloqa va sintaktik aloqani butunlay boshqa-boshqa hodisalar deb ham, shuningdek, ularni bir-biriga aynan tenglashtirish, bir-birini qoplovchi tushuncha sifatida qarash ham mumkin emas. Sintagmatik va sintaktik aloqa butun-bo'lak

munosabatida. Boshqacha aytganda, sintaktik aloqa sintagmatik aloqaning bir ko‘rinishi.

Yuqoridagi gapda ishtirok etayotgan birliklar orasida pog‘onali munosabat ham mavjud. Pog‘onali munosabat deganda muayyan birlikning boshqasi tomonidan qamrab olinishi tushuniladi. Masalan, *Salim* va *Halim* so‘zlari erkak kishining ismi bo‘lib, ayolning ismi bo‘lgan *Salima* yoki *Halima* so‘zlariga qarama-qarshi turadi. Lekin ularning barchasini *ism* leksemasi qamrab oladi. *ism* leksemasi esa, *nom* leksemasi bilan birgalikda, *ot* leksemasi tomonidan qamrab olinadi. Uni shartli ravishda quyidagicha tasavvur qilish mumkin (9-jadval):

9-jadval

ot					
ism				nom	
<i>Halim</i>	<i>Salim</i>	<i>Gulnora</i>	<i>Lola</i>	<i>qo‘y</i>	<i>kitob</i>

Bu pog‘ona yuqoriga va quyiga qarab yana davom ettirilishi mumkin. Demak, *Salim*, *ism*, *ot* leksemalari pog‘onali munosabatga kirishgan. Lisoniy birliklarning pog‘onali munosabati ikki xil. Masalan, *daraxt* va *tana*, *ildiz*, *barg*, *shox* birliklarining o‘zaro munosabati *daraxt* va *olma*, *o‘rik*, *nok*, *gilos* leksemalarining o‘zaro munosabatidan farq qiladi.

Avvalgi pog‘onali munosabatda *daraxt* butunni va qolganlari qismni ifodalasa, keyingisida *daraxt* turni ifodalab, mevaning muayyan nomini ifodalovchi birliklar turning ko‘rinishi – jins sifatida namoyon bo‘ladi. Ikkinchi munosabatdagi birliklar *daraxt* leksemasining xususiy ko‘rinishi – juz‘iylashishi. Birinchisida esa bunday munosabat mavjud emas. Shu boisdan «*Gilos daraxtdir*» tarzidagi hukmni aytish mantiqiy. Biroq «*Ildiz daraxtdir*» deyish mumkin emas.

Tilshunoslikda lisoniy birlikning butun-bo‘lak munosabati *partonimik* (*part* – qism, bo‘lak), tur-jins munosabati *giponimik munosabat* deyiladi. Partonimik munosabatga kirishuvchi qismni ifodalovchi birliklar *partonim*, giponimik munosabatga kirishuvchi jins nomlari *giponim* deyiladi. Butunlik *totonim* va tur nomi *giperonim* deyiladi.

O'xshashlik (paradigmatik) munosabati o'zaro teng (pog'onali munosabatdagi *daraxt* va *tana*, *daraxt* va *gilos* birliklari semantik qamrovi jihatdan teng emas edi), bir umumiy belgi asosida birlashib, qator hosil qiluvchi, ammo o'ziga xos belgilarga ko'ra farqlanib turuvchi birliklarning o'zaro aloqasini ifodalaydi.

Yuqorida aytilganidek, paradigma a'zolari o'zaro teng bo'lib, nutqda bir xil o'rinni egallaydi va bir xil xususiyatga ega bo'ladi. Berilgan misoldagi *Halim*, *Salim*, *Halima*, *Salima* so'zlari o'zaro teng, bir xil o'rinda kela oladi, biroq o'zaro farqlarga ham ega.

O'zaro o'xshashlik munosabatida bo'lgan birliklarning bir-biri bilan farqli xususiyati asosida qarama-qarshi qo'yilishi *ziddiyat* (*oppozitsiya*), ziddiyatga kirishayotgan paradigma a'zolari *ziddiyat a'zosi* deyiladi. Ziddiyatdagi birliklar o'zaro ma'lum bir belgi asosida qarama-qarshi qo'yiladi. Bu belgi *ziddiyat belgisi* deyiladi.

Quyida ziddiyat turi va mohiyati haqida so'z yuritiladi.

10- §. Lisoniy ziddiyat va uning turlari

Ziddiyat (ar.*qarama-qarshilik*: var.*oppozitsiya*: lat.*oppositio-qarama-qarshi qo'yish*) – lisoniy birliklarning yashovchanligini, barqarorligini ta'minlovchi jihatlardan biri. Bir-biriga yaqin, o'xshash yoki birini eslaganda boshqasi esimizga tushadigan paradigmatik; qo'shniçilik asosida yonma-yon joylashadigan (shunday joylashish xususiyati ichki potentsiya–imkoniyatida mavjud bo'lgan) birliklarning sintagmatik; darajalanish xususiyatiga ega birliklarning pog'onali munosabatda turgan lisoniy birliklarning barcha-barchasi o'zaro *oppozitsiyada* bo'ladi.

Aslida, lisoniy ziddiyat dialektikaning qarama-qarshiliklar birligi qonunining tilda voqelanishidir.

Tilshunoslar lisoniy ziddiyatni bir necha tomonlama tasniflaydilar:

- 1) ziddiyat tizimida tutgan o'rniga ko'ra;
- 2) ziddiyat a'zolarining o'zaro munosabatiga ko'ra;
- 3) turli vaziyatda ziddiyatning amal qilishiga ko'ra.

Lisoniy ziddiyat ziddiyat tizimida tutgan o'rniga ko'ra tasniflanayotganda ziddiyat tarkibining o'lchami va uchrovchanlik belgilari inobatga olinadi.

Lisoniy ziddiyat o'lchoviga ko'ra 2 turga bo'linadi:

- 1) bir o'lchamli ziddiyat;
- 2) ko'p o'lchamli ziddiyat.

Agar zidlanish ikki lisoniy a'zogagina tegishli bo'lsa, u *bir o'lchamli ziddiyat* deyiladi. Masalan, otlarning birlik va ko'plik ma'nolari: *qalam–qalamlar, daraxt-daraxtlar*; sifatlarning asliy va nisbiy grammatik ma'nolari: yaxshi(roq), asl...

Ko'p o'lchamli ziddiyatda zidlanuvchi birlikdagi belgi boshqa a'zoda ham uchraydi. Masalan, *men* va *sen* kishilik olmoshlari zidlanar ekan, *men* va *sendagi* «shaxs»lik belgisi *u; biz, siz, ular* olmoshlarida ham mavjud.

«Uchrovchanlik» belgisiga ko'ra ziddiyat yana 2 turga bo'linadi:
1) ajralgan ziddiyat; 2) muntazam ziddiyat.

Ajralgan ziddiyatda shunday belgi asos qilib olinadiki, bu belgi boshqa ziddiyatga asos bo'la olmaydi. Masalan, unlilarning lablangan-lablanmaganlik belgisi faqat teng qiymatli ziddiyat uchun asos bo'ladi. Bunday ziddiyat *ajralgan ziddiyat* deyiladi.

Bir belgi turli a'zoni juftlab zidlash uchun xizmat qilsa, *muntazam ziddiyat* deyiladi. Masalan, erlik, ayollik jinsi asosidagi ziddiyat *otana, o'g'il-qiz, aka-singil, chol-kampir* ziddiyatida uchrayveradi.

A'zolari orasidagi munosabatga ko'ra ziddiyat:

- a) noto'liq (privativ);
- b) darajali (gradual);
- d) teng qiymatli (ekvipolent)

kabi turlarga bo'linadi.

Noto'liq ziddiyatda a'zoldan biri ziddiyat belgisiga ko'ra ijobiy boshqasi betaraf munosabatda bo'ladi. Masalan, *bola* va *o'g'il* leksemalarini olaylik. Ular «erkak jinsli» deb atalgan ziddiyat belgisiga ikki xil munosabat bildiradi. Bu belgi *o'g'il* leksemasi semantik tarkibida aniq berilgan, shu boisdan uning munosabati ijobiy yoki belgilangan deyiladi va shartli ravishda + belgisi bilan beriladi. *bola* leksemasida esa jins belgisi aniq emas. Chunki uning semantik tarkibida jins semasi noaniq, ya'ni u o'g'il ham, qiz ham bo'lishi mumkin. Shuning uchun bu leksemaning ziddiyat ko'rsatkichini – belgisi bilan ifodalaymiz. Bu chizmada quyidagicha beriladi (10-jadval):

«erkak»	
<i>o'g'il</i> (+)	<i>bola</i> (-)

Noto'liq ziddiyat tilning barcha sathida amal qiluvchi muhim qonuniyat hisoblanadi. Masalan, morfologiyada leksemalarni umumiy grammatik ma'nosiga ko'ra mustaqil va nomustaqil leksemaga bo'lish privativlik asosida amalga oshiriladi. Bunda «lug'aviy ma'no ifodalay olmaslik» noto'liq ziddiyatning belgisi bo'lib, ziddiyatda mustaqil leksema belgilanmagan, kuchsiz a'zo bo'lsa, nomustaqil leksema belgisi, kuchli a'zo sifatida namoyon bo'ladi (11-jadval):

«lug'aviy ma'no ifodalay olmaslik»	
nomustaqil leksemalar (+)	mustaqil leksemalar (-)

Chunki mustaqil leksema lug'aviy ma'no ifodalashi ham, nomustaqil leksema vazifasida kelishi ham mumkin. Bunga yarim ko'makchilar (*Xonaning ichi qorong'i edi* (mustaqil ma'noda) – *Hafta ichi serg'alva o'tdi* (yarim ko'makchi); *To'rtburchakning tomonlari teng bo'ladi* (mustaqil ma'noda) – *Universitet tomon yo'l oldim* (yarim ko'makchi)), yarim bog'lovchilar (*Sizga bir so'z aytgani keldim* (mustaqil ma'noda) – *Botirali bir menga, bir o'tirganlarga qaradi* (yarim bog'lovchi))ni misol keltirish mumkin.

Darajali ziddiyat a'zolari kamida uchta bo'lib, bir belgi (ziddiyat belgisi)ning o'sib borishiga ko'ra a'zolar qator hosil qiladi. Masalan, tilning ko'tarilishiga ko'ra unli fonemalar darajalanishi quyidagicha: [a] – [e] – [i] yoki [o] – [o'] – [u]. Bunda belgi birinchi a'zoda kuchsiz, ikkinchi a'zoda o'rtacha va keyingi a'zoda kuchli yoki aksincha bo'lishi mumkin. Darajali ziddiyat ham barcha sath birliklarida uchraydi. Masalan, leksikada *iliq-issiq-qaynoq; achinmoq–afsuslanmoq–kuyinmoq–o'kinmoq; bobo–ota–bola–nabira–chevara–evara–duvara...*kabi.

Ekvipolent (teng qiymatli) ziddiyatda ikki a'zo qarshilantirilib, har biri o'ziga xos, ikkinchisiga xos bo'lmagan belgiga ega bo'ladi. Masalan, ovoz va shovqinga ko'ra jarangli va jarangsiz undosh teng qiymatli (o'ziga xos belgiga ega bo'lgan a'zoli) ziddiyatni hosil qiladi.

Muntazam (proporsional) ziddiyatda bir ziddiyat belgisi juftlangan turli birliklar uchun oppozitiv ko'rsatkich bo'lib xizmat qiladi. «jins» belgisi *ota-ona, aka-opa, singil-uka, tog'a-xola* lug'aviy zidlanishlari uchun umumiy.

Ziddiyat a'zolari miqdoriga ko'ra ziddiyat ikki a'zoli (binar) va ko'p a'zoli ziddiyatga bo'linadi. Masalan, noto'liq ziddiyat ikki a'zoli, darajali ziddiyat esa ko'p a'zoli ziddiyatdir.

Uchinchi belgisiga ko'ra ziddiyat doimiy va mo'tadillashgan ziddiyatga bo'linadi.

Mo'tadillashish jarayonida munosabatga kirishayotgan birliklar o'rtasidagi ziddiyat kuchsizlanadi. Masalan, *yot-yod* zidlanishda so'z oxiridagi *t, d* tovushlari jarangli-jarangsizlik bilan farqlanmaydi. *d* fonemasining nutqdagi vaziyatidan kelib chiqqan holda unda jarangsizlik belgisi kuchsizlanadi. Ammo bu sof nutqiy hodisa. Mo'tadillashish lisoniy birlikning nutqiy voqelanishida yuz beradi. Leksema va morfema ham nutqiy voqelanganda, ularning lisonda boshqa birliklar bilan ziddiyatli munosabatini belgilaydigan xossasi, belgisi kuchsizlanishi mumkin.

Yuqorida keltirilgan *t* va *d* undoshlarining jarangli-jarangsizlik belgisiga ko'ra zidlanishini yorqin namoyon qiladigan vaziyat *d* fonemasining so'z boshi va so'z o'rtasida voqelanishi. Ziddiyatni voqelantiradigan pozitsiya kuchli va uni so'ndiradigan nutqiy holat kuchsiz pozitsiya deyiladi.

11-§. Lisoniy tasnif va uning turlari haqida tushuncha

Tasnif (arabcha «saralash», «tartibga solish») narsa va predmetni aniq va doimiy o'ringa ega bo'lgan guruh (sinf)ga bo'lish. Agar tasnif ilmiy asosga ega bo'lsa, u uzoq davr mobaynida amal qiladi. Masalan, kimyoviy unsurlar tasnifi bugungi kunda ular soni 200 dan oshib ketayotgan bo'lsa-da, o'zgarmasdan amal qilmoqda.

Tasniflash bo'lishdan barqaror tabiatliligi bilan ajralib turadi. To'g'ri, tasniflashda ham oddiy bo'lishda amal qiladigan barcha tamoyillar asos bo'lib xizmat qiladi. Ya'ni tasnifda ham bo'lishdagi kabi:

- 1) tasniflangan bo'laklar hajmi tasniflanayotgan butunlik hajmiga teng bo'lishi;
- 2) tasnif bir asosda amalga oshirilishi;

- 3) tasnif (tasniflangan) guruhlari bir-birini inkor qilishi;
- 4) tasnif uzluksiz bo'lishi, ya'ni unda «sakrash» bo'lmasligi lozim.

Bu qoidalarni qisqacha sharhlaymiz.

1. Tasniflangan guruh hajman tasniflanuvchi butunlikka mos kelishi. Masalan, fonema unli va undoshga, leksemalar mustaqil va nomustaqil leksemaga, qo'shimcha so'z yasovchi va aloqa-munosabat qo'shimchaga ajraladi. Agar tasniflangan guruh soni ancha ko'p bo'lsa, «va boshqalar», «va hokazo» tarzida sanashni tugatish ham mumkin. Masalan, «fe'ning mavzuiy guruhlari «harakat fe'li», «nutq fe'li», «tafakkur fe'li», «yurish fe'li» va hokazo» kabi.

Bu qoidaning buzilishi quyidagi xatolarga olib keladi:

a) **noto'liq tasnifda** turning barcha jinslari to'liq sanalmaydi. Masalan, «So'z yasovchi ot yasovchilar va fe'l yasovchilarga bo'linadi» kabi. Chunki so'z yasovchilar aytilganlardangina iborat emas;

b) **ortiqcha a'zoli tasniflar** tasniflangan guruhlar hajman tasniflanuvchi butunlikdan katta bo'ladi. Masalan, «unlilar lablangan, lablanmagan va bo'g'iz turlariga ega».

2. Tasnifning bir asosda amalga oshirilishi lozimligi. Tasniflanuvchi butunlikni guruhlarga bo'lish bir belgi, asos, mezon asosidagina amalga oshirilmog'i lozim. Masalan, so'z turkumlari uch – morfologik, semantik va sintaktik belgi asosida tasniflanishi mumkin. Lekin har bir tasnifda ularning birigagina tayaniladi. Tasnifda bunga rioya qilmaslik ikki xil xatoga olib keladi:

a) **tasnifni amalga oshira olmaslikni keltirib chiqaradi.** Masalan, so'zlar morfologik jihatdan o'zgaruvchi va o'zgarmas, semantik jihatdan avtosemantik (mustaqil ma'noli) va sinsemantik (nomustaqil ma'noli) so'zlarga bo'linadi. Lekin ularni bir paytning o'zida morfologik va semantik tasnif qilib bo'lmaydi. Chunki o'zgarmas so'z avtosemantik ham, sinsemantik ham bo'lishi mumkin. Masalan, ko'makchi o'zgarmas, sinsemantik, ravishlar o'zgarmas, avtosemantik so'z;

b) **tasnifning bir bosqichining o'zida goh u, goh bu asosni qo'llash yoki biridan ikkinchisiga o'tish tasnif izchilligiga putur yetkazadi.** Masalan, ergashgan qo'shma gapning an'anaviy tasnifida tasnif dastlab sintaktik belgi asosida (ega ergash gap, kesim ergash gap, to'ldiruvchi ergash gap, aniqlovchi ergash gap) boshlanib,

semantik asos bilan davom etar va tugar edi: payt ergash gap, shart ergash gap, o‘rin ergash gap, to‘siqsiz ergash gap, natija ergash gap va h. An’anaviy usulda tasnif dastlab sintaktik belgi asosida amalga oshirilib, ikkinchi bosqichda semantik tasnif amalga oshirilsa, to‘g‘ri bo‘lar edi. Masalan (13-jadval):

13-jadval

<i>Ergash gap</i>							
Ega erg.g.	Kesim e.g.		Aniqlovch i e. g.	To‘ldiruvch i e.gap		Hol erg.gap	
<i>Hol ergash gap</i>							
Saba b	O‘ri n	Pa yt	Sha rt	Nat ija	To‘siq siz	Maqsa d	Daraja- miqdor

3. Tasnif a‘zolari (guruhlari) bir-birini inkor etishi lozim. Masalan, undoshlar til oldi, til o‘rta, til orqa, bo‘g‘iz, jarangli, jarangsiz turlardan iborat deyilgan tasnifda a‘zolarining ayrimlari boshqalarini inkor eta olmaydi. Ya‘ni jarangli undosh til oldi undoshi bilan zidlana olmaydi, til oldi va til o‘rta undoshlari bir-birini inkor etish xossasiga ega.

4. Tasnifda sakrash bo‘lmasligi lozim. Agar «kesim sodda kesim, murakkab fe‘l kesim, murakkab ot kesimga bo‘linadi» tasnifini amalga oshirsak, xatoga yo‘l qo‘ygan bo‘lamiz. Chunki dastlab kesimni sodda va murakkabga, so‘ngra fe‘l va ot kesimga bo‘lish to‘g‘ri hamda izchil tasnifni beradi.

Tasnifning bo‘lishdan farqi shundaki, bo‘lishda a‘zolar guruhlanishi shart emas. Masalan, «lablanmagan unlilar *i, e, a* dir» deyish tasnif emas, balki bo‘lishdir. Tasnif xarakteriga ega bo‘lish uchun *i* yoki *a* guruh (sinf) bo‘lib, o‘z navbatida, yana bo‘linib ketishi lozim edi. Unlilarni lablangan va lablanmagan unliga bo‘lish tasnif bo‘lib, lablanmagan yoki lablangan unlini bo‘lish oddiy bo‘lish bo‘lsa-da, tasnif maqomida emas.

Tasnif dixotomik, politomik yoki dixopolitomik bo‘lishi mumkin.

Dixotomik tasnifda birliklar ikki guruhga ajratiladi: «fonemalar unli va undoshga ajraladi» kabi. Politomik tasnifda guruh soni ikkidan ortiq bo‘ladi: «Grammatik qo‘shimcha lug‘aviy shakl hosil qiluvchi, sintaktik shakl hosil qiluvchi va lug‘aviy sintaktik shakl hosil

qiluvchiga bo‘linadi» yoki «fe’llar nutq fe’llari, ruhiy-holat fe’llari va h.k.» kabi.

Dixopolitomik tasnifda tasniflanuvchi butunlik dastlabki bosqichda ikkiga, keyingi bosqichda ikkidan ortiq sinfga ajraladi. Masalan (14-jadval):

14-jadval

fonema					
unli			undosh		
yuqori	o‘rta	quyi	lab	til	bo‘g‘iz
tor	keng	keng			

Tasnif asosini tanlash muhim. Chunki biror tizimni turli asosda tasnif qilish har xil natija beradi. Masalan, undosh fonemani ovoz va shovqinning ishtirokiga ko‘ra jarangli va jarangsizga, hosil bo‘lish o‘rniga ko‘ra lab, til, bo‘g‘iz undoshiga ajratish mumkin.

Lisoniy tasnif tasniflanayotgan birliklarning ichki, substansial belgilariga ko‘ra yoki muhim bo‘lmagan zohiriy xossasiga asoslangan bo‘lishi mumkin. Shu boisdan tabiiy yoki yordamchi tasnif farqlanadi. Tabiiy tasnifda lisoniy birlikning ichki, barqaror belgilariga asoslaniladi. Yuqorida tabiiy tasnifga misollar keltirildi.

Yordamchi tasnifda birlikning ontologik bo‘lmagan xossasini bildiruvchi belgilariga tayaniladi. Masalan, «so‘zlarning bo‘g‘in sonlariga ko‘ra tasnifi (bir bo‘g‘inli, ikki bo‘g‘inli va ko‘p bo‘g‘inli so‘zlar)», «unlilarning tilning gorizontal holatiga ko‘ra tasnifi» va h.

Tasnif izchilligi – substansial yondashuvning asosiy talablaridan biri.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Ilmiy bilish nima?
2. Fanda ilmiy bilishning qanday bosqichlari farqlanadi? Ular qaysilar?
3. Bilishning ikki zaruriy bosqichi nuqtayi nazaridan o‘zbek tilshunosligi taraqqiyotini qanday baholash mumkin?
4. Empirik yondashuv deganda nimani tushunasiz?
5. UMIS va AHVO nima?
6. Falsafiy UMIS va AHVO til hodisalariga nisbatan qanday tatbiq etiladi?
7. Fonetik AHVO nima va fonologik UMIS nima deb yuritiladi?

8. [Pm]shartli belgisi haqida nimalar deya olasiz?
9. UMIS va AHVOning tildagi tajallisini qanday izohlaysiz?
10. Me'yor nima?
11. Lison-nutq munosabati xususida nimalarni bilasiz?
12. Qanday lisoniy birliklar bor?
13. Eng kichik bir yoqlama (ya'ni faqat shakliy tomondan iborat) lisoniy birlik nima?
14. Leksemaning ma'nosi qanday nomlanadi?
15. Morfema va qo'shimchanning farqi nimada?
16. Qolip deganda nima tushuniladi?
17. Qo'shimcha, so'z, so'z birikmasi va gap qanday birliklar sanaladi?
18. Umumiy va farqli belgi deganda nimani tushunasiz?
19. Umumiy belgisi asosida birlashgan va bir-birini taqozo etadigan, ammo har biri o'ziga xos belgisi bilan boshqasiga qarama-qarshi turuvchi lisoniy birliklar tizimi qanday nomlanadi?
20. Lisoniy birliklar tizimining lisoniy sathga mansubligiga ko'ra qanday paradigma farqlanadi?
21. Morfologik paradigma nima?
22. Sintagmatik munosabat deganda nima nazarda tutiladi?
23. Sintaktik aloqa bilan sintagmatik aloqaning farqi nimada?
24. O'zaro o'xshashlik munosabatida bo'lgan birliklarning bir-biri bilan farqli xususiyati asosida qarama-qarshi qo'yilishi qanday ataladi?
25. Falsafiy qarama-qarshilik birligi va kurashi qonunning tildagi xususiylashmasi, voqelanishini qanday izohlaysiz?
26. Lisoniy ziddiyat o'lchoviga ko'ra qanday turga bo'linadi?
27. Qanday belgiga ko'ra ziddiyat ajralgan va muntazam ziddiyatga bo'linadi?
28. A'zolari orasidagi munosabatga ko'ra ziddiyat turlari haqida gapirib bering.
29. Tasnif nima?
30. Tasnifning qanday shartlari bor?
31. Tasniflangan guruh hajman tasniflanuvchi butunlikka mos kelmasa, qanday xatoliklarga duch kelinadi?
32. Tasnifning bo'lishdan farqi nimada?

Mavzu bo'yicha tavsiya etiladigan adabiyotlar

1. Karimov I. Yuksak ma'naviyat – yengilmas kuch. –T.: Ma'naviyat, 2007.
2. Mirziyoyev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va olijanob xalqimiz bilan birga quramiz. – Toshkent: O'zbekiston, 2017.
3. Vohidov R., Ne'matov H. So'z bag'rida ma'rifat. –T.: Yozuvchi, 2001.
4. Qurbonova M. Hozirgi zamon o'zbek tili. Sodda gap sintaksisi uchun materiallar. –T.:Universitet, 2002.
5. Лингвистический энциклопедический словарь. –М.: СЭ, 1990.
6. Mahmudov N. Til. –T.: Yozuvchi, 1998.
7. Mahmudov N., Mirtojiyev M. Til va madaniyat. –T.:O'qituvchi, 1992.
8. Mengliyev B., Abuzalova M. Hozirgi o'zbek adabiy tili. O'quv qo'llanma. –Qarshi: Nasaf, 2005.
9. Mengliyev B. Til yaxlit sistema sifatida. –T.:Nihol, 2002.
10. Mengliyev B. Falsafa nechanchi o'rinda turadi? //Ma'rifat, 2004-yil 10-mart .
11. Navoiy A. Lisonut tayr. –T.: G'afur G'ulom, 1991.
12. Nasafiy Shayx Aziziddin. Zubdatul haqoyiq//Tafakkur, 1995.–№ 3-4.
13. Ne'matov H., Bozorov O. Til va nutq. –T.: O'qituvchi, 1993.
14. Ne'matov H., Rasulov R. O'zbek tili sistem leksikologiyasi asoslari.–T.: O'qituvchi, 1995.
15. Nurmonov A. O'zbek tilshunosligi tarixi. –T.:Sharq, 2002.
16. Nurmonov A., Shahobiddinova Sh. v. b. O'zbek tilining nazariy grammatikasi. Morfologiya. –T.: Yangi asr avlodi, 2000.
17. Rahmatullayev Sh. Til qurilishining asosiy birliklari.–T.:Universitet. 2002.
18. Tilshunoslik va metodika masalalari. – Buxoro, 2002.
19. Tulenov J., G'afurov Z. Falsafa. – T.: O'qituvchi, 1997.
20. Философия. Наука. Методология. –М.:Наука,1980.
21. Xayrullayev M., Haqberdiyev M. Mantiq. –T.: O'qituvchi, 1993.
22. Hazratqulov M. Tasavvuf. –Dushanbe: Maorif, 1988.
23. Shahobiddinova Sh. Umumiylik va xususiylik dialektikasi hamda uning o'zbek tili morfologiyasida aks etishi: filol.fanlari d-ri dissertat. avtoref.– T., 2001.
24. Sayfullayeva R., Mengliyev B.,Boqiyeva G. va b. Hozirgi o'zbek adabiy tili. – T.: FTM, 2009.

FONETIKA-FONOLOGIYA. MORFONOLOGIYA. ORFOEPIYA

Tayanch tushunchalar:

fonetika, nutq tovushi, fonologiya, ziddiyat, unli, lablanmaganlik, lablanganlik, tor, keng, yuqori, o'rta, quyi, undosh, korrelyativ, jarangli, jarangsiz, farqlovchi, variantlashuv, fizik (akustik) va fiziologik (artikulyatsion), nutqiy variant, kombinator-pozitsion, singarmonizm, assimilyatsiya, dissimilyatsiya, metateza, proteza, epenteza, epiteza, prokopa, sinkopa, apakopa, sinerezis, reduksiya, eliziya, grafema, morfem variant, morfonema, agglyutinatsiya, talaffuz, sheva

12-§. Fonetika va fonologiyaning o'rganish manbayi, predmeti, maqsad va vazifalari

Lisoniy sath sirasida fonologiya (va uning nutqiy voqeligi fonetika) eng kichik tashkil etuvchi va boshqa sathlar birliklari uchun moddiy asos bo'luvchi birlikni beradigan sath sifatida ajralib turadi.

Insonning nutq faoliyati sezgi a'zolari asosida his qilinuvchi nutq birliklari – tovush yoki tovushlar tizimi vositasida ro'yobga chiqadi. Nutq tovushi o'zida uch jihatni birlashtirgan murakkab nutqiy birlik sifatida namoyon bo'ladi. Ular quyidagilar:

a) talaffuz a'zolari bilan boshqariladigan markaziy nerv sistemasi mahsuli (fiziologik jihat);

b) tabiatdagi har qanday tovush kabi akustik tabiatga ega (fizik, akustik jihat);

d) kishilarning axborot uzatish, kommunikatsiya vositasi (funktsional, sotsial jihat).

Fonetika nutqiy variant (xususiylik)ni, fonologiya esa lisoniy invariant (umumiylik)ni tadqiq qiladi.

Fonetika va uning birligi. Fonetika deganda tilshunoslikning eng quyi sathi ham, shu sathni o'rganadigan sohasi ham tushuniladi. Fonetika (gr.*phonetikos* – tovushga, ovozga xos) tilshunoslikning boshqa sohalaridan farqli o'laroq, nafaqat o'rganish manbayining funktsional tomonini, balki nutq tovushini hosil qiluvchi talaffuz

apparatini, shuningdek, ularning akustik xossasini va til egalari tomonidan qabul qilinish jihatlarini ham tekshiradi. Fonetikada tilshunoslikning boshqa fan sohalari, adabiyotshunoslik, fiziologiya, fizika, psixologiya kabi fanlar bilan aloqasi yanada yaqqol namoyon bo'ladi. Bu fanlardan farqli o'laroq, fonetika tovushga so'z, qo'shimcha va gapga moddiy qiyofa beruvchi til tizimi unsuri sifatida qaraydi.

Fonetika nutqdagi tovush o'zgarishlari va almashinishini, urg'u va uning turini ham o'rganadi.

Fonetikani o'rganish imlo (orfografiya), to'g'ri talaffuz (orfoepiya) me'yorini yaxshi o'zlashtirib olishda, adabiy va dialektal talaffuz farqlarini aniqlashda, logopediya va surdopedagogikada nutqiy nuqson diagnostikasi va uni bartaraf etishda katta ahamiyatga ega. Fonetika yutuqlari aloqa vositalarini tekshirish va ular samaradorligini oshirishda hamda nutqni avtomatik aniqlashda muhim rol o'ynaydi.

Fonetikaning turlari. Fonetika, avvalo, umumiy, xususiy va qiyosiy fonetikaga ajraladi.

Umumiy fonetika. Inson talaffuz apparatining imkoniyatidan kelib chiqqan holda nutq tovushi hosil qilishning umumiy shartlari (masalan, hosil bo'lish o'rniga ko'ra lab, til, bo'g'iz undoshlarining farqlanishi, hosil bo'lish usuliga ko'ra portlovchi, sirg'aluvchi, portlovchi-sirg'aluvchi tovush xossalarining aniqlanishi kabilar), shuningdek, tovushning umumiy akustik xossalari o'rganiladi. Qisman artikulyatsion, qisman akustik belgiga tayangan holda nutq tovushining universal, shuningdek, farqlovchi belgilariga tayanadigan ichki tasnifini berish bilan ham shug'ullanadi. Umumiy fonetika tovushning birikish qonuniyatlari, bir tovushning ikkinchisiga ta'siri xususiyatini (akkomodatsiya va assimilyatsiyaning turli ko'rinishlari), bo'g'inning tabiati, bo'g'inda tovushning birikish qonuniyati, bo'g'inga bo'linish shartlari, so'zlarning fonetik tuzilishi, qisman urg'u va singarmonizm masalalarini ham tekshiradi. Umumiy fonetika intonatsiya uchun qo'llaniladigan vosita (tovush balandligi, kuchi (intensivligi), cho'ziqligi, tezligi tempi), pauza, tembr kabi masalalarni ham o'rganadi.

Xususiy fonetikada yuqorida aytilgan masalalar muayyan tillar misolida tekshiriladi. Xususiy fonetika tarixiy va muosir, sinxron va diaxron, tasviriy va eksperimental kabi ko'rinishlarda ish yuritadi.

Qiyosiy fonetika bir nechta qarindosh yoki qarindosh bo'lmagan tilning yoxud bir qancha dialekt va shevaning unli va undosh tovushlari, ulardagi fonetik o'zgarish va boshqa hodisalarni qiyosiy aspektda tekshiradi.

Qiyosiy fonetika umumiy va xususiy fonetika oralig'idagi vaziyatni egallaydi.

Fonologiya. Fonologiya (gr. *phone* – tovush, *logos* – ta'limot) termini tilshunoslikda XIX asr oxirida nutq tovushining fiziologik-akustik (fizik) tomonidan funksional (lingvistik) tomonini farqlash ehtiyoji bilan paydo bo'ldi. Fonologiya til tovush qurilishining struktur va funksional qonuniyatini o'rganuvchi soha, semiotik (ishoraviy) tizim sifatida nutqni akustik-artikulyatsion aspektda o'rganadigan fonetikadan farqlanadi.

Fonetikaning birligi bevosita kuzatishda berilgan nutq tovushi bo'lsa, fonologiyaning birligi – so'zlovchilarning ana shu bevosita kuzatishda berilgan nutq tovushi asosida yotgan tovush tipi haqidagi ijtimoiy tasavvuri (fonema). Har bir fonema kishi ongida umumiy farqlovchi xususiyati asosida vujudga kelgan maxsus «akustik portret» yoki «tovush obrazi» sifatida yashaydi. Bu farqlovchi belgi tovushning artikulyatsion va akustik belgisi asosida vujudga keladi hamda barqarorlashadi.

Boshqa lisoniy birlik kabi fonema ham paradigmatic va sintagmatic munosabatda yashaydi. Bu *fonologik paradigmatica* va *fonologik sintagmatica* deyiladi.

O'zaro qarama-qarshi belgiga ega bo'lgan, biroq umumiy, integral belgilari asosida birlashgan bir tipdagi fonemalar sirasi *fonologik paradigma*, fonemalarning o'zaro munosabati *fonologik paradigmatic munosabat* deyiladi.

Fonologik paradigmaning markazida fonologik ziddiyat turadi. Fonologik ziddiyat (oppozitsiya) fonemaning farqli belgilarini o'zida ifodalaydi. Masalan, o'zbek tilidagi unli fonemalar bir umumiy belgi – «o'pkadan kelayotgan havoning tovush paychalariga urilish natijasida hosil bo'lgan ovoznining og'iz bo'shlig'ida to'siqqa uchramay chiqishidan vujudga keladigan tovush tipi» invariant xossasiga ega. Bu mohiyat 6 ta unli fonema uchun ham amal qiladi. Biroq bu mohiyat ostida birlashgan fonemalar o'zaro zidlanib, kichik guruhlar hosil qiladi. *i* va *u* «yuqori tor» belgisi bilan «o'rta keng» xossasiga ega *e* va *o* hamda «quyi keng» xossasiga ega *a* va *o* fonemalar

guruhlariga qarama-qarshi turadi. Yoki «lablanmagan» belgisiga ega *i*, *e*, *a* fonemalari guruhi «lablangan» belgisiga ega *u*, *o*, *o* guruhiga qarama-qarshi turadi. O'z navbatida *i*, *e*, *e* guruhi a'zolari o'ziga xos belgilari asosida o'zaro zidlanadi.

Tilshunoslikda fonologik ziddiyatning har xil tur va ko'rinishlari farqlanadi. N.S.Trubetskoy «Fonologiya asoslari» asarida fonologik ziddiyatni uch asosga ko'ra tasniflaydi:

1. Fonologik ziddiyatning ziddiyat tizimiga munosabatiga ko'ra tasnifi. Bunda ziddiyat bir o'lchovli va ko'p o'lchovli, muntazam va ajralgan ziddiyatga bo'linadi. Bir o'lchovli ziddiyatda fonemalar bir belgi asosida zidlanadi. Masalan, *i* va *u* fonemalaridan biri lablanmagan va ikkinchisi lablangan bo'lib, bunda ular bir belgi – «lablangan»lik xossasiga ko'ra qarama-qarshi turadi.

Ko'p o'lchovli ziddiyatda ziddiyat a'zolari birdan ortiq belgi asosida qarama-qarshi qo'yiladi: *i* ~ *o* ziddiyatida *i* yopiq va lablanmagan bo'lsa, *o* yarim yopiq, lablangan.

Muntazam ziddiyatda zidlanuvchi a'zolar o'zaro o'ziga xos belgilar asosida qarama-qarshi qo'yiladi: «*i* – tor, *o* – keng» zidlanishi muntazam zidlanish. Bunda *i* fonemasi «tor»lik, *o* fonemasi «keng»lik belgisiga ega. «*i* (tor) – *o* (tor emas)» zidlanishi esa muntazam emas. Chunki birinchi a'zoda ziddiyat belgisi aniq, ikkinchi a'zoda aniq emas. Agar ikkinchi a'zoning ziddiyatdagi belgisi «keng» bo'lganda edi, ziddiyatni muntazam ziddiyat deyish mumkin bo'lar edi.

Bir belgining bo'linishlari asosida zidlanish ajralgan zidlanish deyiladi.

2. A'zolari o'rtasidagi munosabatga ko'ra ziddiyat tasnifi. Bunga ko'ra, privativ (noto'liq), gradual (darajali), teng qiymatli ziddiyatlar ajratiladi.

Birinchi tasnifda ziddiyat belgisi xarakteriga ko'ra ziddiyat turlari ajratilgan bo'lsa, ikkinchi tasnifda fonemalarning ziddiyat a'zolariga munosabatiga ko'ra tasnifi amalga oshiriladi.

3. Barqarorlik darajasiga ko'ra zidlanish barqaror va barqaror bo'lmagan turga bo'linadi. Barqaror zidlanishda fonemalar qanday nutqiy vaziyatda bo'lishidan qat'i nazar, ulardagi ziddiyat saqlanib qoladi. Masalan, til oldi unlisi til orqa undoshi bilan kelgan vaziyatda til orqa unlisi sifatida namoyon bo'ladi. Bunda *a* unlisi bilan til orqa *u* unlisi orasidagi ziddiyat kuchsizlanadi.

Barqaror bo‘lmagan ziddiyatning neytrallashtirilmagan holatini ta’minlovchi fonetik pozitsiya – *kuchli pozitsiya*. Masalan, *b* fonemasi so‘z boshida jarangsizlashmaydi va bu pozitsiyada uning *p* fonemasiga zidligi saqlanadi. Bu kuchli pozitsiyadir. Neytrallashtirish, so‘nisha olib keluvchi pozitsiya kuchsiz pozitsiyadir. Demak, bunday pozitsiyadagi ziddiyat barqaror bo‘lmagan ziddiyat deyiladi. Unli va undosh orasidagi qarama-qarshilik barqaror ziddiyatga misol bo‘la oladi. Yoki undoshning paydo bo‘lish o‘rniga ko‘ra, unlilarning tor-kenglik xossalari ko‘ra zidlanishi ham barqaror ziddiyat. Lablanish belgisiga ko‘ra *o*– *e* tizimchasi ham barqaror ziddiyat asosiga qurilgan.

Demak, o‘zbek tilining fonetik paradigmasi deganda, har qaysisi o‘ziga xos xususiyatga ega bo‘lgan barqaror bir umumiy belgi ostida birlashadigan fonetik unsurlardan tashkil topgan tizim tushuniladi. Bu butunlik yoki paradigma o‘z ichida ayrim belgilari bilan umumiylikni tashkil etgan va shu umumiylik uchun asos bo‘lgan belgilari bilan boshqa shunday umumiylikdan farq qiladigan kichik butunlik, ichki paradigmalardan tashkil topadi. Bu tizimchalar unli va undosh fonemalar paradigmalari. Paradigma a’zolarining umumiy belgisi ularning shu tizimni tashkil etishini ta’minlasa, farqlovchi belgisi bu ichki paradigmaning yana kichik bo‘laklarga bo‘linib ketishiga olib keladi. Jarangli undoshlar paradigmasi, jarangsiz undoshlar paradigmasi kabi.

13-§. Unli fonemalar paradigmasi

Tilning ko‘tarilish darajasi (yuqori, o‘rta, quyi) va lablanish-lablanmaslik – kuchli pozitsiyadagi unli fonemalarning asosiy, sistema hosil qiluvchi belgisi. Unlilarning til gorizontol holatiga ko‘ra (old qator, o‘rta qator va orqa qator) belgilari asosiy hisoblanmaydi. Chunki bu belgilar nutqiy yondosh tovush ta’sirida o‘zgarib turadi. Masalan, *q* undoshi bilan sintagmatik munosabatida *a* unlisi til orqalik xossasiga ega bo‘lsa, *k* undoshi qurshovida o‘z holatini saqlaydi.

Unli fonemalarning asosiy belgilariga ko‘ra tasnifi quyidagicha (15-jadval):

Unli fonemalar	Asosiy belgilari				
	Tilning ko‘tarilish darajasi			Lablanish belgisi bor-yo‘qligi	
	yuqori	o‘rta	quyi	lablangan	lablanmagan
<i>i</i>	+				+
<i>u</i>	+			+	
<i>o‘</i>		+		+	
<i>o</i>			+	+	
<i>e</i>		+			+
<i>a</i>			+		+

Jadvaldan ko‘rinadiki, tilning ko‘tarilish darajasiga ko‘ra unli fonemalar uch pog‘onali, lablanish belgisiga ko‘ra ikki pog‘onali sistemani hosil qiladi.

Unli fonema yaxlit tizimni tashkil etib, bu tizim ham o‘z navbatida tizimchalarga bo‘linadi. *I* va *u* fonemalari «yuqori tor» belgisi ostida birlashib, bunday belgiga ega bo‘lmagan fonemalardan ajraladi. Biroq *I* va *u* kichik paradigmasi a‘zolari farqlovchi belgilari (*i*– lablanmaganlik va *u*– lablanganlik belgilari) asosida o‘z mustaqilliklarini saqlab qoladi va ziddiyatda turadi. *e* – *o‘* tizimchasi «o‘rta keng» belgisiga ko‘ra *i* – *u* tizimchasidan ham, *e* – *o* tizimchasidan ham farqlanadi.

Demak, unli fonemaning har biri ikki belgidan iborat:

i – yuqori, lablanmagan

u – yuqori, lablangan

e – o‘rta, lablanmagan

o‘ – o‘rta, lablangan

a – quyi, lablanmagan

o – quyi, lablangan.

Tilning ko‘tarilish darajasi birlashtiruvchi belgi bo‘lganda (masalan, *i*, *u* unilari «torlik» belgisi ostida birlashadi) lablanganlik-lablanmaganlik farqlovchi belgi sanaladi: *i* – lablanmagan, *u*– lablangan. «Lablanganlik» birlashtiruvchi belgi bo‘lganda, tilning ko‘tarilish darajasi farqlovchi belgi sanaladi. Masalan, *i*, *e*, *a* unilari «lablanmaganlik» umumiy birlashtiruvchi belgisiga ega, biroq

«yuqori» (*i*), «oʻrta» (*e*), «quyi» (*a*) lik belgilari bu fonemalarning farqlovchi belgilari sanaladi.

Maʼlum boʻladiki, oʻzbek tilida unli fonemalar bir belgi asosida uch (tor, oʻrta, keng) va ikki aʼzoli ziddiyatni (lablangan, lablanmagan), ikki belgi («tilning koʻtarilish darajasi» va «lablanganlik-lablanmaganlik») asosida olti aʼzoli ziddiyatni hosil qiladi.

14-§. Undosh fonemalar paradigmasi

Kuchli ziddiyatdagi undosh fonemalarni farqlovchi asosiy belgi quyidagilar hisoblanadi:

- a) hosil boʻlish oʻrniga koʻra;
- b) hosil boʻlish usuliga koʻra;
- d) ovoz va shovqin ishtirokiga koʻra.

Hozirgi oʻzbek tilida 24 ta undosh fonema boʻlib, ularni yuqorida sanab oʻtilgan belgilari bilan quyidagicha koʻrsatish mumkin: (2-jadvalga qarang).

Boshqa sath birliklarida boʻlgani kabi, fonemalarning asosiy belgilari korrelyativ va korrelyativ boʻlmaganlarga ajraladi. Ziddiyatda turgan fonemaning birida bor, ammo ikkinchisida mavjud boʻlmagan belgi – *korrelyativ belgi*. Masalan, *b – p* zidlanishda jarangli-jarangsizlik korrelyativ belgidir. Ammo til oldi va portlovchilik belgisi har ikkala fonema uchun ham xos boʻlganligi sababli korrelyativ boʻlmagan belgi deyiladi. Shuningdek, *h* undoshida jarangsizlik belgisi mavjud. Ammo shu belgi asosida uni boshqa fonema bilan zid qoʻyib boʻlmaydi. Chunki *p* fonemasining jarangli jufti *b* fonemasi. *h* fonemasining esa jarangli jufti oʻzbek tili fonologik tizimida mavjud emas.

Oʻzbek tilidagi 8 ta fonema uchun «jarangli-jarangsizlik» korrelyativ belgi hisoblanadi:

b – p, d – t, k – g, s – z, j – ch, j – sh, gʻ – q, v – f

«Jarangli-jarangsizlik» belgisi asosida korrelyativ munosabatga kirishmaydigan fonemalarning jarangli yoki jarangsiz jufti boʻlmaydi. Masalan: *l, m, y, x, h, n, r, ng*.

Undosh fonemalar tizimini jadvalda quyidagicha berish mumkin (16-jadval).

Nutqda lisoniy ziddiyatlar soʻnishi mumkin.

Fonemaning asosiy korrelyativ belgilari farqlovchi belgi hisoblanadi. Masalan, *s* fonemasining jarangsizlik, *z* fonemasining jaranglilik belgisi farqlovchi belgidir.

Undosh fonemada ham asosiy belgi farqlovchilik darajasida bo‘lmasligi mumkin. Masalan, *m* fonemasining jaranglilik belgisi farqlovchi belgi sanaladi. Chunki fonema xuddi shu belgisi asosida boshqa fonema bilan ziddiyatli juftlik hosil qila olmaydi.

Undosh fonemalar artikulyatsion o‘rniga ko‘ra quyidagi binar ziddiyatli munosabatlarga kirishadi:

a) «lab-lab – til oldi»: $p-t$; $b-d$; $m-n$; $f-s$; $v-z$; $f-sh$; $v-l$; $v-r$;

b) «lab-lab – til o‘rta»: $f-y$; $v-y$;

d) «lab-lab – til orqa»: $p-k$; $b-k$; $f-x$; $v-g$;

e) «lab-lab – bo‘g‘iz»: $f-h$; $v-h$;

f) «til oldi – til orqa»: $t-k$; $t-q$; $d-g$; $s-x$; $z-g$; $n-g$.

Hosil bo‘lish usuliga ko‘ra undosh fonemalar quyidagi ziddiyatli munosabatda bo‘ladi:

a) «portlovchi-sirg‘aluvchi»: $p-f$; $b-v$; $t-s$; $d-z$; $t-sh$; $k-x$.

Ayrim fonemalar affrikat fonemalar bilan teng qiymatli ziddiyatda bo‘ladi: $t-ng$, $d-dj$.

Sirg‘aluvchi fonemalar ham affrikat fonemalar bilan teng qiymatli ziddiyat hosil qiladi: $sh-ch$, $j-dj$.

Yana quyidagi ziddiyatli juftliklar mavjud:

a) «portlovchi – shovqinli – burun sonanti»: $b-m$; $d-n$; $g-n$;

b) «sirg‘aluvchi – sonant»: $z-l$; $j-r$;

d) «shovqinli sonant – burun sonant»: $l-n$; $r-n$;

e) «yon sonant – titroq sonant»: $l-r$;

f) «titroq sonant – til o‘rta sonant»: $f-y$.

15-

§. Fonemaning variantlashuvi

Fonema va tovush munosabati invariant-variant dialektikasini o‘zida aks ettiradi. Nutqiy variantlanishda fonema turli-tuman tovush sifatida yuzaga chiqadi va ularni shartli ravishda, masalan, [b1], [b2], [b3], [b4], [b5], [b6], ...[bn] tarzida belgilash mumkin. Nutqda voqelangan barcha [b]larni bitta *b* fonemasiga birlashtirishda ularning umumiy xossalari «yig‘iladi». Bunday umumiy xossa – fizik (akustik) va fiziologik (artikulyatsion) o‘xshashlik. Turli talaffuz sharoitida bu umumiy belgi o‘zgarishga uchrashi mumkin. Lekin bu o‘zgarish

miqdor o'zgarishi darajasida bo'lib, sifat o'zgarishi bosqichiga yetmaydi. Aks holda, u boshqa fonemaning variantiga aylanib ketgan bo'lar edi. Masalan, *a* fonemasi «quyi keng» va «lablanmagan»lik mohiyatiga ega. Shu boisdan u nutqiy voqelanganda, qanchalik o'zgarishga uchramasin, baribir, tovush bu fonemaning varianti hisoblanishi uchun mazkur mohiyat chegarasidan chiqmasligi lozim. *Qalam* va *katta* so'zida 4 ta [a] tovushi mavjud bo'lib, buning barchasi yuqorida aytilgan «quyi keng», «lablanmaganlik» umumiy belgisiga ega. Shu boisdan *a* fonemasining varianti hisoblanadi. Biroq [a] tovushlari yumshoq-qattiqligi va til oldi-til orqaligi bilan farqlanadi. *Qalam* so'zidagi *a* tovushlari til orqa va qattiq unlilar bo'lsa, *katta* so'zidagi *a* lar til oldi va yumshoq. Bu belgilar *a* fonemasi mohiyatida mavjud bo'lmay, balki *a* tovushining talaffuzi jarayonida boshqa (*q* va *k*) tovushlar ta'sirida yuzaga kelgan hodisa. Boshqacha aytganda, *a* tovushlari mohiyatiga daxldor bo'lmagan, o'zga, begona mohiyat zarralarining *a* fonemasi ko'rinishiga yopishgan tajallidir. Bu tajallilar bir qarashda *a* tovushi mohiyatiga daxldordek tuyuladi. Shu boisdan darslik va qo'llanmalarda *a* fonemasining substansial belgisidan biri sifatida mazkur xossa ham ajratiladi. Bir fonema ham tor, ham keng yoki ham jarangli, ham jarangsiz bo'la olmaganligi kabi *a* fonemasi ham til oldi, ham til orqa tovushi sifatida voqelana olmaydi.

Demak, umumiylik va xususiylik metodologiyasi bilan qurollangan tilshunos tovushlardagi mohiyatga daxldor va daxldor bo'lmagan jihatlarni boshqalardan ko'ra tezroq, aniqroq ilg'aydi.

Fonemaning mohiyati doirasidan chiqqan tovush uning varianti sanalmaydi. Masalan, *b* fonemasi jarangli undosh fonema. Talaffuzda u jarangli bo'lsagina, *b* fonemasining varianti sanaladi. *Kitob* so'zi *kitop* tarzida talaffuz etilsa, voqelangan *p* tovushi *b* fonemasining nutqiy varianti hisoblanmaydi. Chunki jarangsizlashuv hodisasidagi miqdor o'zgarishi me'yor chizig'idan o'tib, sifat o'zgarishi darajasigacha yetgan va *p* fonemasi mohiyati chegarasiga kirgan. Xuddi shunday *a* fonemasi voqelanishida ham «torlik» belgisining kenglik chegarasiga yetishi bilan variant *i* fonemasi mohiyati chegarasiga kirib ketadi.

Tovush (variant)larning bir fonemaga birlashishi uchun ularning barchasida o'zgarishsiz saqlanadigan muhim bir xossa e'tiborga olinishi lozim. Bu bir guruhga kiruvchi barcha variantning ushbu guruhga kirmaydigan boshqa variantga bir xil qarama-qarshi turishi

(bunday belgi, odatda, fonologik farqlovchi belgi ham deyiladi) va bir xil ma'no farqlashidir. Boshqacha aytganda, tovush (variant)lar bir fonemaga birlashishi uchun ular funksional umumiylikka ham ega bo'lishi lozim. Ma'no farqlash xossasi ana shunday funksional umumiylik. Fonema ma'no farqlash xossasiga ega. Lekin tovushning barchasi ham har doim ma'no farqlayvermaydi. Bir fonemaning nutqiy varianti o'rnini ikkinchi fonemaning nutqiy varianti egallasa, so'z o'zgarib ketadi: *bosh* – *bot*, *bosh* – *bes* kabi. Lekin bir fonemaning bir varianti o'rnini uning ikkinchi bir varianti bilan almashtirilsa, ma'no farqlash amalga oshmaydi. *O't* (o'simlik) so'zidagi (*o*) unlisini bir kishi til oldi, boshqasi esa, shevaning fonetik xususiyatidan kelib chiqqan holda, til orqa tovushi sifatida talaffuz etadi. Lekin ular bir fonema varianti bo'lganligi sababli o'zaro ma'no farqlash qobiliyatiga ega emas.

Demak, fonema deganda uning fizik-fiziologik xossalari majmuidan iborat ma'lumotnigina tushunmaslik kerak. Masalan, fizik-fiziologik umumiylik bo'lgan *b* balki barcha tillarda bo'lishi mumkin. Fonema esa har bir tilda o'ziga xos. Chunki fonema o'zining ijtimoiy xossasini ma'lum bir tildagina bajaradi. Buni shu bilan izohlash mumkinki, mavhum (lisoniy) *b* ning qarama-qarshiliklar tizimi, ma'no farqlash vazifasi faqat ma'lum bir til uchungina xos. Boshqacha aytganda, tovushlarning ularni bir guruhga kirituvchi funksional xususiyatlari (akustik-fiziologik xossalari bilan birgalikda) faqat bir til doirasidagina amal qiladi.

Fonema funksional qo'llanishdan tashqarida amal qiladigan, muayyan tovushlar guruhidan umumlashtiriladigan mavhum tovush tipi emas. U muayyan funksiya bajaradigan tovushlar umumlashmasi. Biroq fonemani «sof funksiya» bilan ham chegaralab qo'ymaslik lozim. Chunki u eshitish a'zosiga ta'sir qiladigan va funksiya bajaradigan birlik. Biroq har ikkala xossasini ham varianti – tovush orqali namoyon qiladi.

Fonema va uning varianti bo'lgan nutq tovushi qanday munosabatda bo'lsa, yozma nutqda fonemaning grafik ifodasi va yozma tovush shunday munosabatda bo'ladi.

Fonemani talaffuz qilib va eshitib bo'lmaganligi kabi fonemaning grafik ifodasi ham ongda shartli ravishda o'rinlashgan. Talaffuz qilgan birligimiz fonema emas, balki tovush bo'lganligi kabi, *b* tarzida qog'ozga yozganimiz ham grafema (fonema ifodasi) emas, balki harf

(tovush ifodasi)dir. Ongimizdagi *b* grafemasi barcha *b* harflari uchun invariant ekan, birorta harf ham grafemaning barcha xossalarini birdaniga va umuman namoyon qila olmaydi. Har qanday harf individual, variant xossani o‘zida mujassamlashtiradi.

Harf grafema varianti bo‘lganligi kabi, bir vaqtning o‘zida fonema variantining ifodasi. Har qanday tovush –fonema varianti, har qanday harf– grafema varianti.

16-§. Fonetik jarayonlar

Fonema nutqda voqelanar ekan, uning varianti nutqiy sharoit (yonma-yon kelgan tovushlar yoki qo‘shimchalar ta’siriga uchrashi)

tufayli turlicha namoyon bo‘ladi. Natijada, tovush o‘z mohiyatida bo‘lmagan xossalarga ega bo‘ladi. Ayrim tovush yondosh tovushga moslashadi, ayrimida o‘zgarish kuchayib, boshqa tovushga almashib ketadi. Nutqda sodir bo‘ladigan o‘zgarish tovushning *kombinator-pozitsion o‘zgarishi* deyiladi. Quyida uning turlari haqida so‘z boradi.

Singarmonizm. Unli va undoshning o‘zgarishi farqlanadi. Odatda, unlining nutq jarayonida o‘zaro moslashishi, uyg‘unlashuvi *singarmonizm* deyiladi. Singarmonizm hodisasi qisman undoshlarga ham xos. Qadimgi turkiy, eski turkiy, eski o‘zbek tili singarmonizm (ohangdoshlik) qonuniga asoslangan.

Singarmonizmning ikki asosiy ko‘rinishi mavjud:

- a) tanglay garmoniyasi;
- b) lab garmoniyasi.

Tanglay ohangdoshligi so‘zlarning asosi yoki birinchi bo‘g‘inidan oxirigacha qattiq yoki yumshoq talaffuz qilish hodisasidir. Ya’ni tanglay garmoniyasida muayyan tovush, ko‘pincha unli tovush yumshoqlik yoki qattqlik, til oldilik yoki til orqalik jihatidan bir-biriga moslashadi. Masalan, *qalam* so‘zidagi *q* chuqur til orqa undoshi, *q* undoshi ta’sirida birinchi bo‘g‘indagi *a* unlisi ham til orqa tarzida talaffuz etiladi va keyingi bo‘g‘indagi *a* tovushi ham til orqa unlisi sifatida namoyon bo‘lib, oldingi bo‘g‘in unlisi talaffuziga moslashadi.

Lab ohangdoshligi esa turkiy so‘zlarning birinchi bo‘g‘inida lablangan unli bo‘lsa, shu so‘zlarning keyingi holatlarida lablangan unlilarning kelishidan iborat. Masalan, *boshqird*, *sog‘in*, *bo‘g‘in* kabi.

Assimilyatsiya. Nutq tovushi qator kelganda ba'zan bir-biriga ta'sir qilib, biri ikkinchisini o'ziga moslashtiradi. Bunday hodisa *assimilyatsiya* deyiladi. Assimilyatsiya ikki xil bo'ladi: progressiv va regressiv assimilyatsiya. Agar oldingi tovush keyingi tovushni o'ziga o'xshatsa, moslashtirsa, progressiv assimilyatsiya yuz beradi: *ket+di – ketti, ayt+di–aytti, ot+dan–ottan, yurak+ga–yurakka, ek+gan–ekkan, qishloq+gacha–qishloqqacha*.

Keyingi tovush oldingi tovushga ta'sir qilib, uni o'ziga o'xshatsa, moslashtirsa, regressiv assimilyatsiya yuz beradi: *yigit+cha–yigichcha, bir+ta –bitta, uch+so 'm–usso 'm*.

Regressiv assimilyatsiya, odatda, progressiv assimilyatsiyaga nisbatan nutqda kamroq uchraydi. Chunki assimilyatsiyaning bu turida keyingi tovush oldingi tovushni o'ziga moslashtiradi. Demak, talaffuz jarayoni boshlanmasdan burun so'zning talaffuz texnologiyasi haqidagi tasavvur ham hosil bo'lmog'i lozim.

Assimilyatsiya to'liq va qisman bo'lishi mumkin.

To'liq assimilyatsiyada bir tovush ikkinchi tovushga aynan moslashadi va to'lig'icha uning tusiga kiradi: *non+voy–novvoy, terak+ga–terakka...*

Qisman assimilyatsiyada nutq tovushidan biri ikkinchisini biron tomondan qisman o'xshatadi (moslashtiradi): *osh+ga–oshka, ish+ga–ishka, uch+ta–ushta, pochta–poshta*.

Assimilyatsiyada, odatda, ketma-ket joylashgan tovushlarning o'zaro moslashuvi kuzatiladi va bu kontakt assimilyatsiya deb yuritiladi. Ba'zan so'z tarkibida bir-biridan uzoqroqda joylashgan tovushlarning o'zaro moslashuvi ham ro'y beradi va bu distant assimilyatsiya deb ataladi. Masalan, *sichqon–chichqon, soch–choch* kabi.

Dissimilyatsiya. Og'zaki nutqda tovushlar doimo bir-biriga o'xshayvermasdan, ba'zan uning aksi bo'ladi. Ayrim paytda talaffuzda ikki o'xshash tovush bir joyda yoki bir so'zda kelgan vaqtda biri noo'xshash tovushga ham aylanib qolishi kuzatiladi. Dissimilyatsiya hodisasi ham progressiv va regressiv bo'ladi.

Keyingi tovush noo'xshash tovushga aylansa, progressiv dissimilyatsiya: *zarar–zaral, zarur–zaril, birorta–bironta, muyassar–muyastar, kissa–kista* kabi. Oldingi tovush o'zgarsa, regressiv dissimilyatsiya yuz beradi: *koridor–kalidor, ittifoq–intifoq, maqtanmoq–maxtanmoq* kabi yuz beradi.

Dissimilyatsiya hodisasi oz uchraydi. Hatto assimilyatsiyaning regressiv turiga nisbatan ham kam yuz beradi.

Metateza – og‘zaki nutqda ba‘zan yonma-yon kelgan undosh tovushlarning o‘rni almashish hodisasi: **r-y:** *daryo–dayro*; **m-g‘:** *yomg‘ir–yog‘mir*; **b-r:** *tebratmoq–terbatmoq*; **m-l:** *yamlamoq–yalmamoq*; **h-v:** *ahvol–avhol*; **p-r:** *tuproq–turpoq*; **r-g:** *o‘rganmoq–o‘granmoq*; **g‘-r:** *to‘g‘ramoq–to‘rg‘amoq*; **n-m:** *aylanmoq–aynalmoq* va boshqalar.

Proteza – so‘z boshida bitta unlining orttirilishi **proteza** hodisasi sanaladi. Odatda, aksariyat sonor *r* tovushidan oldin *o‘* unlisi orttiriladi: *ro‘mol–o‘ramol*, *ro‘za–o‘raza*, *rayhon–o‘rayhon*, *rozi–o‘rozi*, *rais–o‘rais*, *rang–o‘rang*, *ro‘zg‘or–o‘razg‘or* kabi.

Ayrim holatda so‘z boshida sirg‘aluvchi va portlovchi ikki undosh qator kelganda *i* unlisi orttirilishi mumkin: *shkaf – ishkaif*, *spravka – ispravka*, *stol–istol*, *stul–istul*, *shtraf–ishtaraf*, *stansiya–istansa*.

Epenteza – so‘z boshida, o‘rtasida va oxirida ikki undosh qator kelganda, ular orasida *i*, ba‘zan *u* va *a* unlisi orttiriladi: *fikr – fikir*, *hukm – hukum*, *nafs–nafis*, *doklad–dakalad*, *klass – kilass*.

Epiteza – so‘z oxirida bir o‘rinda kelgan ikki undoshdan so‘ng (*a*) tovushining qo‘shilish hodisasi: *disk – diska*, *bank – banka*, *blank–blanka*, *tank – tanka*, *kios – kioska*, *otpusk – otpuska* kabi.

Prokopa – bunda so‘z boshida ba‘zan unli yoki undosh tovush tushib qoladi: *yiroq – iroq*, *yigna – igna*, *yog‘och – og‘och*, *yirik – irik*, *yulon – ilon*.

Sinkopa – hodisasiga binoan so‘z o‘rtasidagi va oxiridagi keng unli tor unli kabi talaffuz qilinadi va ayrim holatda tushib qoladi: *rektor – rektir*, *plan–pilon*, *traktor – traktir*, *avtor – avtir*, *direktor – direktir*, *generator – generatir*, *o‘g‘il+im–o‘g‘lim* kabi.

Apakopa – so‘z o‘zagidagi oxirgi unli yoki undoshning tushishi hodisasi: *do‘st – do‘s*, *xursand – xursan*, *gazeta – gazit*, *smena – smen*, *obro‘y–obro‘*, *g‘isht–g‘ish*, *podshoh–podsho* va hokazo.

Sinerezis – hodisasiga ko‘ra so‘z o‘rtasida bir joyda kelgan ikki unlining biri kuchsizlanadi va nutqda tushib qoladi. Ikkinchi unli fonema esa cho‘ziq talaffuz etiladi: *maorif – mo:rif*, *saodat – so:dat*, *qiroat – qiro:t*, *jamoat – jamo:t*, *shahar–sha:r*, *zahar–za:r* kabi.

Reduksiya – so‘zning birinchi bo‘g‘inida biror unlining, odatda, tor unlining kuchsizlanib talaffuz qilinishidir. Masalan, *bir*, *bil,til* so‘zlari bir bo‘g‘inli bo‘lganligi va urg‘u shu so‘zdagi *i* unlisiga

tushganligi tufayli bu soʻzlardagi *i* unlisi meʼyordagidek talaffuz qilinadi va eshitiladi. Lekin shu soʻzlarning oxiriga ikkinchi bir boʻgʻin qoʻshilishi bilan, urgʻu ham ikkinchi boʻgʻinga koʻchadi. Natijada, birinchi boʻgʻinidagi *i* unlisi kuchsizlanadi va eshitilar-eshitilmas holda sust talaffuz qilinadi: *bilak, tilak, biroq*. Birinchi boʻgʻindagi urgʻuning ana shunday kuchsizlanib talaffuz qilinishi reduksiya hodisasiga misol boʻla oladi (*reduksiya* soʻzining lugʻaviy maʼnosi «kuchsizlanish», «orqaga qaytish», «pastga tushish» demakdir). Reduksiyaga quyidagi soʻzlarning birinchi boʻgʻinida kelgan «*i*»ning kuchsizlanib talaffuz qilinishi ham misol boʻla oladi: *pishiq, shira, pishak, (qiliq), (ichak)* kabi. Reduksiyaning ikkinchi boʻgʻinda kelishi ham uchrab turadi. Bu hodisa soʻzga uchinchi boʻgʻin qoʻshilganda sodir boʻladi – ikkinchi boʻgʻindagi unli tamoman kuchsizlanib, tushib qoladi. Masalan, *burun– burni, boʻyin – boʻyni, egin – egni, keyin – keyni* singari.

Eliziya –unli bilan tugovchi va unli bilan boshlanuvchi ikki soʻzning qoʻshilishi natijasida unli tovushdan birining tushib qolish hodisasi. Bunda bir necha holat kuzatiladi:

a) birinchi soʻz oxiridagi unli tushib qoladi: *yoza oladi – yozoladi, bora oladi –boroladi, qora ot – qorot;*

b) unli bilan boshlanuvchi ikkinchi soʻzning bosh unlisi tushib qoladi: *borar ekan – borarkan, borar emish–borarmish, yozgan ekan – yozgankan, mulla aka–mullaka, ne uchun–nechun* kabi:

d) *Abdusalom* soʻzining *Absalom, Abdujabbor* soʻzining *Abjabbor, olib kel* soʻzining *opke* tarzida talaffuz qilinishi natijasida bir unli va bir undoshning tushib qolishi ham eliziyaning yuqori, murakkablashgan koʻrinishi hisoblanadi. Bunday holda soʻzlarning qisqargan shakli hosil boʻladi.

Geminatsiya – ikkita bir xil undoshning soʻz tarkibida qavatlanishi: *yashamagur–yashshamagur, uchalasi–uchchalasi* kabi. Bunday qavatlanish maʼlum uslubiy maqsadlarda yuzaga keltirilishi ham mumkin. Masalan, *maza–mazza, rosa – rossa, juda– judda* kabi.

Gaplologiya – yasama soʻz tarkibida birin-ketin kelgan ikkita bir xil boʻgʻindan birining tushirib qoldirilishi. Bu hodisa koʻproq ixchamlashtirish, nutq tejamkorligi asosida sodir boʻladi. Masalan, *morfofonologiya–morfonologiya, mineralologiya–mineralogiya..*

17-§. Morfonologiya

Ma'lumki, fonema varianti soʻz va morfema tarkibida uni tashkil etuvchi sifatida ishtirok etar ekan, boshqa tovush bilan kombinatsiya hosil qilish jarayonida va pozitsion omil taʼsirida turli oʻzgarishlarga uchraydi – har xil morfem variant vujudga kelishiga sabab boʻladi. Substansial yondashuvda esa variantlashuv va nutq sharoitiga mos variantning tanlanishi tilning tarkibiy qismi boʻlgan meʼyorga daxldorligi bilan muhim ahamiyat kasb etadi.

Soʻz invariant – allovariant – variant munosabati xususida ketar ekan, morfema variantlashuvining:

1) sof fonetik (orttirma nisbat shakllari: *-dir– -tir, -kaz– -qaz;* oʻzlik va majhul nisbat shakllari: *-in – -l, -in– -l;*

2) morfologik (kesimlik shakllari: *-man, -m; -miz, -k; edi, di);*

3) funksional-sintaktik (orttirma nisbat shakllari: *-kaz – -dir, -sat– -r;*

4) leksik (kichraytirish shakli: *-choq, -chak)* kabi turlari mavjud boʻlib, bu variantlarni ikki:

a) asemantik (sof fonetik);

b) semantik (morfologik, funksional-sintaktik, leksik) turga ajratish mumkin.

Soʻz va morfema tarkibidagi har qanday tovush almashinuvi, avvalo, fonetik-fonologik tabiatli, semantik qiymatga ega emas. Morfonologiya morfemik-morfologik variantning ana shu koʻrinishlari voqelanishining meʼyoriy jihatini tekshiradi. Bu esa bugungi kunda til strukturasi fonetik, leksik va morfemik sathlari oraligʻida ajratilayotgan morfonologiyani aslida fonetika-fonologiya doirasida qaralishi lozimligini koʻrsatadi.

Oʻzbek substansial tilshunosligi tilning lison-nutq boʻlinishida morfonologiyani meʼyorda, sathdagi oʻrnini esa fonologiyada koʻradi.

Morfonema haqida. Ma'lumki, fonema variantlari soʻz va morfemalar tarkibida uni tashkil etuvchi sifatida ishtirok etar ekan, boshqa tovush bilan kombinatsiyalar hosil qilish jarayonida turli oʻzgarishga uchraydi.

Aksariyat tilshunoslik atamaları kabi *morfonologiya* ham ikki maʼnoli:

1) maʼlum bir qurshovdagi leksema va morfema nutqiy varianti tarkibidagi fonetik oʻzgarish sistemasi;

2) tilshunoslikning shu o'zgarishni o'rganuvchi sohasi.

Morfema – nolug'aviy ma'no ifodalovchi eng kichik lisoniy birlik. Fonemaning so'zning so'z yoki qo'shimcha bilan, shuningdek, qo'shimchaning qo'shimcha bilan birikuv natijasida yuz beradigan fonetik o'zgarish natijasidagi varianti ham mavjud. Masalan, *ong*, *ot*, *son* kabi so'zlarga fe'l yasovchi qo'shimcha qo'shilganda, o'zak tarkibidagi *o* tovushi *a* tovushiga aylanadi. Demak, *o* va *a* tovushi kompleksi bir morfonema, ya'ni «*o-a*» morfonemasi. Ammo bu fonetika obyekti sifatida ikki fonemaning varianti.

Tilshunoslikda morfonologiya va uning birligi masalasi atrofidagi munozara davom etmoqda.

Morfonologiyada quyidagi masalalar o'rganilishi tavsiya etiladi:

– so'z va bo'g'inning fonetik strukturasi;

– so'z va qo'shimchaning ma'lum qurshovdagi fonetik varianti.

So'z va bo'g'in tuzilishi. Turkiy tillarda so'zlar o'zakning bir bo'g'inli ekanligi bilan xarakterlanadi. Bu bo'g'in to'rt xil fonetik strukturaga egadir:

1) CVC; 2) CV; 3) VC; 4) V.

Hozirgi o'zbek tilida CVC tipidagi o'zak boshida «*dj*», «*ng*»dan boshqa barcha undosh kela oladi: *bor*, *tor*, *zor*, *nor*, *kor*, *yor*, *sol*, *xoll*, *lol*, *rol*, *mol*, *pol*, *shol*, *fol*, *val*, *jar* kabi.

Turkiy o'zak boshida (CCVC tarzida (*traktor*, *trassa* kabi) undoshlar qavatlanib kelmaydi.

Morfemalarning fonetik strukturasi quyidagicha:

1) CVC (**-kaz** – *o'tkaz*, *ketkiz*);

2) CV (**-qi** – *chopqi*, **gi** – *kuzgi*);

3) VC (**-im** – *kitobim*, *uyim*);

4) V (**-a** – *tuna*, *ata*, *sana*);

5) C (**-k** – *kurak*, *tilak*).

So'z va morfema variatsiyasi. Agglyutinativ morfonema.

Turkiy tillar garchi ustuvor agglyutinatsiyaga ega bo'lsa-da, baribir ularda ham kombinatsion o'zgarish sodir bo'lib turadi. Morfemaning o'zakka, o'zakning o'zakka qo'shilishi natijasidagi o'zgarishlar turkiy tillarda fuziya unsuri mavjudligidan dalolat beradi. Bu esa agglyutinativlik, flektivlik yoki amorflik muayyan tillar uchun mutlaq hodisa emasligidan kelib chiqadi. O'zbek tilida agglyutinatsiya jarayonidagi quyidagi morfonologik holatlar kuzatiladi.

1. Unlilar almashinuvi:

a) **o – a:** *ong – angla, ot – ata, son – sana, yosh – yasha;*
b) **a – o:** *tarqa – tarqoq, yara – yaroq, chanqa – chanqoq, so‘ra – so‘roq, alda – aldoq, tara– taroq;*

d) **i – u:** *sovi – sovuy, qovi – qovuy, quri – quruq;*

2. Undoshlar almashinuvi:

a) **q – g‘:** *qiliq – qilig‘i, bo‘liq – bo‘lig‘i, qiziq – qizig‘i;*

b) **k – g:** *bilak – bilagi, tilak – tilagi, kichik – kichigi;*

d) **g – k:** *bargga – barkka, eggan – ekkkan, teggan – tekkan;*

e) **n – z:** *bizni – bizzi, sizni – sizzi, qizni – qizzi;*

f) **n – t:** *otni – otti, o‘tni – o‘tti, toshni – toshti;*

j) **n – r:** *dorni – dorri, shaharni – shaharri;*

k) **n – p:** *gapni – gappi, qopni – qoppi.*

Bunday misollarni ko‘plab keltirish mumkin.

Kompozitsion derivatsiya va analitik shakl yasalishidagi morfonema. Kompozitsion derivatsiya va analitik shakl yasalishi jarayonida so‘zga fonetik-intonatsion yaxlitlik berish uchun qator fonetik va morfonologik hodisa (urg‘u, tovushlar almashinuvi, fonetik qayta bo‘linish) ishtirok etadi.

Qo‘shma so‘z va analitik so‘zshakllarni hosil qilishdagi morfonologik o‘zgarishda urg‘uning roli juda katta.

Bu turdagi morfonologik o‘zgarishning ayrimlarini ko‘rib o‘tamiz.

1. Har ikki a‘zo yopiq bo‘g‘inli bo‘lganda:

a) **n – m:** *o‘n besh – o‘m besh;*

b) **b – v:** *belbog‘ – belvog‘;*

d) **ch – s:** *uch so‘m – us so‘m;*

e) **b – p:** *ichib qo‘y – ichip qo‘y;*

f) **n – m:** *o‘n bir – o‘m bir.*

2. Birinchi a‘zo ochiq bo‘g‘in bilan tugab, ikkinchi bo‘g‘in yopiq bo‘g‘in bilan boshlanganda:

a) **b – v:** *bora berdi – boraverdi;*

b) **k – g:** *bu kun – bugun.*

3. Birinchi a‘zo yopiq bo‘g‘in bilan tugab, keyingi bo‘g‘in ochiq bo‘g‘in bilan boshlanganda ham uzvlar yaxlitligini ta‘minlash uchun morfonologik hodisa (tovush tushishi) yuz beradi:

a) **e tushishi:** *kelar emish – kelarmish;*

b) **b – v va i tushishi:** *bosib oldi – bosvoldi.*

4. Fonetik qayta bo‘linish:

qayn ona – qaynona(m) – qayna(m)

qayn ota – qaynota – qaynata

qayn ini – qaynini – qayni.

Reduplikatsiya jarayonidagi o‘zgarish. Juft so‘zning ko‘pchiligida uzvlarning biri ikkinchisining fonetik o‘zgarishi asosida bo‘ladi. Bu ham morfonologik hodisaning yorqin ko‘rinishi. Misollar:

1. Birinchi uzvi o‘zgaradi:

a) *t– s: butun –bus-butun;*

b) *t– p: katta – kap-katta;*

d) *k– m: ko‘m-ko‘k;*

e) *q– r: qop-qora.*

2. Ikkinchi uzvi o‘zgaradi:

a) *y – p: yog‘och – yog‘och – pog‘och;*

b) *m – s: mol – mol – sol;*

d) *m – p: mol – mol – pol;*

e) *t – m: tugun – tugun-mugun;*

f) *t – p: tugun – tugun-pugun.*

Demak, ma‘lum bo‘ladiki, bir leksema yoki morfemaning variantini yuzaga chiqaruvchi almashinuvchi tovush juftligi *morfonema* deyiladi.

18-

§. Orfoepiya

Nutq tovushi talaffuzini belgilashda tovushning to‘g‘ri aytilishi asosiy rol o‘ynaydi. O‘zbek tili talaffuzi me‘yorini o‘rganishda ayrim tovushlarni talaffuz qilish qonuniyatini bilish zarur. Ulardan asosiylari quyidagilar:

1. *b* undoshi bilan tugaydigan *sarob, xitob, adab, maktab, tilab* kabi so‘zlarning oxiri o‘zbek tilining deyarli hamma shevasida *p* tarzda talaffuz qilinadi va bu hol talaffuz uchun me‘yoriy hodisa hisoblanadi. Lekin bu so‘zlarning oxiriga affiks yoki bir unli tovush qo‘shilishi bilan *p* tovush yana *b* tarzida talaffuz qilinadi: *kitobi, maktabi*. Xuddi shunga o‘xshash *b* tovushining so‘z oxirida *p* tarzida talaffuz qilinishi *borib, kelib, aytib* singari fe‘llarda ham mavjud.

2. Og‘zaki nutqda va deyarli barcha o‘zbek shevasida *uchta* so‘zi – *ushta, uch so‘m so‘zi – usso‘m, besh so‘m so‘zi – bessum, quchdi so‘zi – qushdi, yechdi so‘zi – yeshdi, izsiz so‘zi – issiz, yuzsiz so‘zi – yussiz* tarzda talaffuz qilinadi va bunday talaffuz qilish adabiy talaffuz

me'yoriga muvofiq. Lekin *toshni* o'rnida *toshshi*, *tishni* o'rnida *tishshi*, *so'zni* o'rnida *so'zzi*, *qorni* o'rnida *qorri*, *kimni* o'rniga *kimmi* tipidagi ayrim talaffuzlar va *o'rda*, *sho'rda*, *o'tta*, *sho'tta*, *aqqa*, *baqqa* kabi shakllar adabiy talaffuz me'yoriga mos emas. Chunki bunday qo'llash ko'pchilik shevaga emas, balki bir yoki bir tipli shevalarga xos bo'lganligi uchun umumxalq tilining talaffuzini aks ettirmaydi. Ikkinchidan, ular og'zaki nutqda har xillikni ko'paytiradi.

3. *Maroqand*, *dardmand*, *qand*, *band*, *po'st* kabi birliklar so'ngidagi *d* tovushining nutqda *t* tarzda talaffuz qilinishini yoki shu turdagi so'zning ba'zilarida so'z oxiridagi *d* yoki *t* undoshining og'zaki nutqda tushib qolishini (*xursan*, *Samarqan*, *go'sh*, *pas* singari) ixchamlikka intilish nuqtayi nazaridan, tilimiz tabiatini hisobga olgan holda va an'ana bo'lib qolganligidan talaffuz me'yoriga muvofiq kelishini e'tirof etishga to'g'ri keladi.

4. Og'zaki nutqda *olsa*, *solsa*, *olgan* singari so'zlar talaffuzida *l* tovushini ko'p hollarda tushirib qoldirish ham bugungi kunda adabiy talaffuz me'yoriga aylanib qolgan. *Sopti*, *qipti*, *qopti*, *ketarkan*, *sovor*, *ayt* kabi so'zlarning og'zaki nutqdagi talaffuzi ham shu hodisaga kiradi.

5. *Buncha-muncha*, *bundan-mundan* tipidagi so'zning adabiy nutqimizda baravar ishlatilishi ham adabiy talaffuz me'yoriga zid emas. *Tanbur* so'zining *tambur* tarzida, *sunbula* so'zining *sumbula* tarzida talaffuz qilinishi ham talaffuz me'yoridan chetga chiqish bo'lmaydi.

6. *Chiroq*, *oyoq*, *yonoq*, *yaproq* tipidagi so'zlarning oxiridagi *q* tovushini *g'* tarzida aytish nutqimizdagi shu so'zlarning asli holatiga to'g'ri kelmaganidek, o'zbek tilining tabiatiga ham mos emas. Shuning uchun ham yuqoridagi so'zlar oxiridagi *q* tovushini o'zining orfografik holatini saqlagan holda og'zaki nutqda ham *q* tarzida talaffuz qilish maqsadga muvofiq. Ayni vaqtda bu talaffuz bilan imlo muvofiqligini ta'minlaydi.

7. Hozirgi yozuvimizda bir xil yoziluvchi ayrim so'zlar ham borki, ularning og'zaki talaffuzi farq qiladi va bu farqni nutqda aralastirish yaramaydi. Masalan, *ravshan* va *tavsiya* so'zlaridagi *v* tovushi og'zaki nutqda *u* ga moyil qilib lab-lab *v* tarzda talaffuz etilmog'i lozim. Bu so'zlardagi *v* ni *f* tarzida talaffuz qilish hozirgi talaffuz me'yoridan chekinishdir.

8. Og‘zaki nutqda bir tovush bilan boshqa bir tovush almashinib qo‘llanilishi mumkin. Masalan, *ketdi* so‘zini *ketti*, *boramiz* so‘zini *boramis*, *baland* so‘zini *balan* kabi. Bu qoida ko‘proq undoshga xos. Lekin u ba‘zan unliga ham joriy qilinishi mumkin. Masalan, *shu yerda* birikmasi xalq shevasining deyarli ko‘pchiligida *shierda* deb talaffuz qilinadi va bu hol adabiy talaffuzme‘yoridan chetga chiqish bo‘lmaydi. Biroq unlini almashtirib talaffuz qilish undoshni almashtirib talaffuz qilishga nisbatan amalda kam uchraydi. Chunki unlini almashtirib talaffuz qilish ko‘pincha so‘z ma‘nosining buzilishiga olib keladi. Masalan: *kir – ker – kar – kor – ko‘r*; *sil – sel – sal – sol – so‘l*.

9. Undoshlarning talaffuzi ham muhim ahamiyat kasb etadi va ularni noto‘g‘ri talaffuz qilish qo‘pol xatolarga olib kelishi mumkin. Masalan, ba‘zan *ng* tovushi yozilishiga qarab *n+g* tarzida (*borin-giz*, *kelin-giz*, *o‘zin-giz* kabi) talaffuz qilinmoqda. Holbuki *ng* tovushi aslida *n* tovushiga o‘xshash sodda bir tovush bo‘lib, unda burun rezonansi kuchliroqdir. Alfavitda bu tovush o‘zining alohida grafik belgisiga ega bo‘lmay, qo‘shimcha *g* tovushi yordamida ikki harf bilan berilganligi tufayli alifbodagi bu kamchilik imlo orqali talaffuzga salbiy ta‘sir etib, ba‘zi so‘zlarni buzib talaffuz qilishga sabab bo‘ladi. Demak, unli va undosh tovushni to‘g‘ri talaffuz etmaslik jiddiy chalkashlik va nuqson tug‘dirishi mumkin.

10. O‘zbek tiliga o‘zlashganbaynalmilal so‘zning deyarli hammasi aslida qanday qo‘llangan bo‘lsa, og‘zaki adabiy nutqda ham asosan asliga mos ravishda talaffuz qilinadi. Bunga *fabrika* so‘zining *pabrika* emas, asl holicha *fabrika* tarzida talaffuz etilishi misol bo‘la oladi. Shuningdek, *avtomobil* so‘zini *aftamabil*, familiyalarning oxiridagi *-ov* affiksini *-o‘f* tarzida, xotin-qizlar familiyasidagi *-v* ni esa *lab-lab -v* tarzida *u* unlisiga yaqin talaffuz qilish ham talaffuz me‘yoridan chekinish hisoblanmaydi.

O‘zbek tilida orfoeriya me‘yorlari mukammallashtirilishi zarur.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Muloqot jarayonida nutq tovushi o‘zida qanday jihatni birlashtirgan murakkab nutqiy birlik sifatida namoyon bo‘ladi?
2. Fonetikaning turlari haqida gapiring.
3. Fonologiya nima?

4. N.S.Trubetskoy «Fonologiya asoslari» asarida fonologik ziddiyatni qanday tasniflaydi?
5. Fonemalarning asosiy, sistema hosil qiluvchi belgisi qaysi?
6. Unli fonemalarning asosiy belgilariga ko'ra tasnifi haqida gapiring.
7. Unli fonemaning har biri necha belgidan iborat va ular qaysilar?
8. O'zbek tilida unli fonemalar qanday ziddiyatni hosil qiladi?
9. Hozirgi o'zbek tilida nechta undosh fonema bor?
10. Ziddiyatda turgan fonemaning birida bor, ammo ikkinchisida mavjud bo'lmagan belgi qanday ataladi?
11. Undosh fonemalar artikulyatsion o'rniga ko'ra qanday munosabatlarga kirishadi?
12. Hosil bo'lish usuliga ko'ra undosh fonemalar qanday ziddiyatni yuzaga keltiradi?
13. Fizik (akustik) va fiziologik (artikulyatsion) o'xshashlik deb nimaga aytiladi?
14. Bir fonema ham tor, ham keng yoki ham jarangli, ham jarangsiz bo'la oladimi? Sababini tushuntiring.
15. Grafema nima?
16. Fonema variantining ifodasi haqida nimalar deya olasiz?
17. Tovush kombinator-pozitsion o'zgarishining qanday turlari bor?
18. Singarmonizm haqida nimalarni bilasiz?
19. Assimilyatsiya qanday hodisa?
20. Og'zaki nutqda ba'zan yonma-yon kelgan undosh tovushlarning o'rin almashishi jarayoni qanday nomlanadi?
21. So'zning birinchi bo'g'inida biror unlining, odatda, tor unlining kuchsizlanib talaffuz qilinishi qanday hodisa?
22. Kompozitsion derivatsiya va analitik shakl yasalishidagi morfonema haqida nimalar deya olasiz?
23. Morfema variantlashuvining qanday turlari mavjud?
24. Reduplikatsiya jarayonidagi o'zgarish nima?
25. Bir leksema yoki morfemaning variantini yuzaga chiqaruvchi almashinuvchi tovush juftligi qanday nomlanadi?
26. O'zbek tili talaffuz me'yorlari qaysi qonuniyat asosida ishlab chiqilgan?

GRAFIKA. IMLO

Tayanch tushunchalar

grafika, og'zaki nutq, yozma nutq, yozuv, klinopis, mix yozuvi, oromiy, karoshta, so'g'd, xorazm yozuvi, runik yozuvi, O'rxun-Yenisey, uyg'ur yozuvi, arab yozuvi, «Xatti Bobur», lotin, kirill, imlo, fonetik tamoyil, morfologik tamoyil, tarixiy-an'anaviy yozuv, farqlash tamoyili, shakliy tamoyili

19-

§. Grafika

Grafika grekcha *graphikos* so'zidan olingan bo'lib, tilshunoslikda «yozuv» degan ma'noni anglatadi. Grafika tilning fonetik-fonologik, leksik-semantik va morfologik birliklarini yozuvda ifodalash uchun shakllantirilgan optik-grafik belgilar tizimidir. Bu tizim belgilarining har biri grafik tilshunoslikda grafema deyiladi. Yozuvning tovush tili bilan aloqasi, odatda, ana shu grafemalar vositasida amalga oshiriladi. Shuning uchun grafema muayyan til yozuv tizimining eng asosiy strukturaviy va funksional birligi sanaladi.

Tilshunoslikda yozuvning piktografik, ideografik va fonografik kabi turlari o'rganilgan.

O'zbek yozuvi hozirgi holatga kelgunicha uzoq tarixiy yo'lni bosib o'tgan.

Til va yozuvning o'zaro munosabati. Yozuv ijtimoiy talab asosida jamiyatning muayyan taraqqiyot davrida paydo bo'lgan va uning rivojlanishi bilan bog'liq ravishda mukammallasha borgan. U tildan keyin jamiyat tomonidan qo'lga kiritilgan eng katta madaniy yutuqlardan biri va tilning ifodasi sifatida jamiyatga xizmat qiladi. Ba'zi hollarda esa tilda bo'lmagan imkoniyat yozuv orqali yuzaga chiqadi. Masalan, yozuv tufayli kishilarning uzoq masofadan ham bir-birlari bilan, hatto avlodlar bilan ham aloqa bog'lash imkoniyati mavjud.

Biroq yozuvning tilga nisbatan o'ziga xos kamchiliklari ham bor. *Birinchidan*, u tilning to'liq aksi emas, balki yozuvdagi shartli va sun'iy aksi. Shuning uchun ham tilning xizmat doirasiga zid ravishda yozuvning xizmat doirasi chegaralangan. *Ikkinchidan*, yozuv orqali

ish koʻrilganda vaqtdan yutqaziladi. *Uchinchidan*, yozuv maxsus vositasiz, yaʼni yozuv asbobisiz amalga oshmaydi. *Toʻrtinchidan*, yozuv savodi yoʻq kishi uchun, shuningdek, tegishli sharoit boʻlmagan taqdirda (masalan, qorongʻida) ahamiyatini yoʻqotadi. Bundan tashqari, til jamiyatning barcha aʼzolariga baravar xizmat qilganidek, jamiyat taraqqiyoti davomida oʻz shaklini keskin oʻzgartirmagan holda oʻsib, mukammallashib boradi. Yozuv esa, bir tomondan, tilga nisbatan kam oʻzgaradi, ikkinchidan, u aloqa vositasining shartli shakli sifatida oʻz tusini yangi ijtimoiy-siyosiy oʻzgarish yoki jamiyatning talabiga muvofiq nisbatan tezroq yoki butunlay oʻzgartirishi ham mumkin. Qisqasi, yozuv koʻp jihatdan tilga yaqin boʻlib, baʼzi holda uning oʻrnini bosa olsa ham, lekin funksiyasi jihatdan unga nisbatan ancha chegaralangan.

Yozuvning asosiy xususiyatidan yana biri uning grafik belgi boʻlib xizmat qilishi. Kishilk jamiyatida yozuv uchun grafik belgi qabul qilinganiga qadar kishilar har xil jonli va jonsiz predmetlardan simvolik tarzda foydalanar edi. (Masalan, olov yoqib, toshlarni har xil shaklda qoʻyib, daraxtlarni oʻyib va ularga belgi qoʻyib, qushlar yoki itlar orqali xabarlashish va b.).

Yozuv oʻz-oʻzidan paydo boʻlmay, balki maʼlum bir ehtiyoj va zarurat asosida fikrni uzoq masofaga yetkazish talabi bilan yaratilgan. Shu bilan birga, yozuvning tovush tilidan farqli oʻlaroq oʻziga xos xarakterli belgilari bor.

Birinchiidan, yozuv mustaqil va asosiy aloqa vositasi boʻlolmaydi. U asosiy aloqa vositasi boʻlgan til uchun yordamchi hisoblanadi. Shuning uchun ham yozuv jamiyat taraqqiyotining keyingi davrida paydo boʻlgan. Buning ustiga yozuv oʻtmishda jamiyat aʼzolarining barchasiga emas, balki uning faqat bir qismigagina xizmat qilardi.

Ikkinchiidan, yozuvning asosiy vazifasi nutqni uzoq masofaga yetkazish va keyingi davrlarga oʻzgarishsiz qoldirish uchun xizmat qilishdan iborat.

Uchinchiidan, koʻz bilan qabul qilinadigan grafik belgi yozuvning asosiy quroli hisoblanadi.

Demak, yozuv koʻz bilan koʻradigan va kishilar oʻrtasida oʻziga xos aloqa vositasi boʻlib xizmat qiladigan grafik belgilar sistemasi boʻlib, uning jamiyatda oʻziga xos katta oʻrni va xizmati bor, yaʼni yozuv maʼlum bir masofa bilan ajralgan odamlar orasidagi aloqani yaxshilashda, yozma adabiyotni va yozma adabiy tilni yuzaga

keltirishda, ma'lum bir davrda yaratilgan madaniy-adabiy yodgorlikni keyingi davrga yetkazib berishda nihoyat darajada muhim rol o'ynaydi.

Og'zaki nutq va yozma nutq. Nutq ifoda shakliga ko'ra, eng avvalo, 2 turga bo'linadi:

1) ichki nutq va 2) tashqi nutq.

Tashqi nutq ham o'z navbatida 2 turga ajratiladi: a) og'zaki nutq hamda b) yozma nutq.

Og'zaki nutq – muayyan shaxs nutqning tabiiy ko'rinishi. Yozma nutq esa shu tabiiy nutqning yozuvdagi ifodasi. Shunga ko'ra, og'zaki nutq o'zining tabiiyligi, ta'sir doirasi va talaffuz xususiyatiga ko'ra, yozma nutqdan jiddiy farq qiladi. Og'zaki nutq – fikrni ifodalashning asosiy vositasi. Unda tovush kompleksi, ba'zan ayrim tovush vositalari bilan fikr bayon etiladi. So'zlash hamisha eshitish, idrok etish bilan uzviy bog'liq.

Nutqning yozma shaklida esa kishilar o'z fikrini turli shartli belgilar bilan ifoda etadi. Zero, yozma nutq tabiiy nutqning shartli ko'rinishi bo'lib, fikrni ifodalash vositasi sifatida u ma'lum darajada chegaralangan. Shuning uchun ham nutqning yozma shakli qanchalik katta ahamiyatga ega bo'lmasin, u tabiiy nutqning o'rnini to'la bosa olmaydi, balki yordamchi vosita bo'lib xizmat qiladi, xolos.

Grafemalar o'zlarining tildagi muqobiliga (kodlashtirilgan shakliga) va yozuvdagi vazifalariga ko'ra *fonografema*, *prosodemografema*, *logografema*, *morfografema* kabi tiplarga bo'linadi. Fonografema tovush tilidagi fonemalarni ifodalaydi: a, o, u; d, s, h, m kabi. Prosodemografemalar tovush tilining ritmik-intonatsion vositalari(urg'u, ohang, melodika, pauza kabilar)ni yozuvda ifodalash uchun xizmat qiladi. O'zbek tilidagi urg'u, 10ta tinish belgisi shu siraga kiradi. Logografemalar– tushunchalarni yoki tushuncha nomi bo'lgan so'zlarni yozuvda ifodalaydigan grafemalar (raqamlar, simvollar): 7, 9, 15, 21; XIV, XX; XL (60), L (50), D (500) kabi. Morfografemalar so'z tarkibidagi ma'noli qismlar(morfemalar)ni ifodalovchi belgilar. Masalan, -(chiziqcha); matematik simvollar +(qo'shuv); astronomik belgi yoki yo'l belgilari va h.

Yozuvning kelib chiqishi hamda takomillashuvi jamiyat taraqqiyoti va uning madaniy darajasi bilan bogʻliq. Yozuv jamiyatning eng buyuk madaniy kashfiyotlaridan biri, kishilik jamiyatining intellektual salohiyatini yozuvsiz tasavvur etib boʻlmaydi.

Xalqlarning qadimiy yozuvini oʻrganish juda katta nazariy va amaliy ahamiyatga ega. Yozuvni oʻrganish va ilgarigi davrda yaratilgan yozma yodgorlikni oʻqish qadimda amal qilgan tilning leksik-grammatik xususiyatini, oʻsha yodgorlik egasi boʻlgan xalqning tarixiy urf-odati va madaniyati bilan yaqindan tanishish imkoniyatini beradi.

Agar yozuv boʻlmaganda, ajdodlarimiz tomonidan yaratilgan yuksak madaniyat namunalari bizgacha yetib kelmagan boʻlar edi. Homer, Beruniy, Yusuf Xos Hojib, Firdavsiy, Nizomiy, Ulugʻbek, Navoiy, Bobur, Pushkin kabi buyuk siymolarning ajoyib fikrlaridan bahramand boʻla olmas edik.

Jamiyatda kitob, gazeta, jurnal va umuman matbuotning taʼlim-tarbiyaviy ahamiyati yuksak darajaga koʻtarila borayotgan hozirgi paytda yozuvning, yozma nutqning roli ham oʻsib, taʼsir doirasi kengayib bormoqda.

Statistik maʼlumotlarga koʻra, dunyoda taxminan 5621ta til va sheva mavjud boʻlib, hozirgacha ulardan 500 tasigina oʻrganilgan, xolos. Har uch tildan bittasining yozuvi boʻlmay, ularning aksariyati faqat ogʻzaki nutq shakliga ega. Dunyo tillaridan faqat 40tasigina ogʻzaki va yozma jihatdan mukammal shakllangan deb hisoblanadi. Faxrlansak arziydiki, oʻsha 40ta tilning orasida oʻzbek tili ham bor.

Markaziy Osiyo xalqlari, jumladan, oʻzbek xalqi ham qadimdan turli yozuvlardan foydalanib kelgan. Oʻzbek yozuvlari tarixida amalda ishlatib kelingan asosiy yozuv sistemasini fonografik, yaʼni tovush yozuvi, harfiy yozuv yoki alfavit tashkil etgan. Oʻzbek xalqi Markaziy Osiyoning boshqa xalqlari singari *oromiy, yunon, karoshta, sugʻd, xorazm, qoʻshan, eftalit, pahlaviy, suriya, hind, urxun (runik), uygʻur,*

arab yozuvi kabi bir qancha yozuvlardan foydalangan. O‘rxun-runik yozuvi turkiy xalqlarning o‘z yozuvi sifatida e’tirof etiladi.

Sobiq sho‘ro davrida boshqa sharq xalqlari bilan bir qatorda avval lotin, keyinchalik esa rus grafikasiga asoslangan yozuvni qabul qilish o‘zbek xalqi hayotida o‘ziga xos hodisa bo‘ldi.

Eramizdan avvalgi VI-IV asrlarda Markaziy Osiyoning Eronga yaqin hududida rasmiy yozuv sifatida klinopis, ya’ni mix yozuvi ishlatilar, ayrim joylarda esa xalqaro diplomatik muomalada oromiy yozuvi qo‘llanilib, klinopisdan birmuncha oddiy va qulay edi. Turli yodgorliklarda qayd etilishicha, eramizdan oldingi III-I asrlarda oromiy yozuvi bilan bir qatorda yunon va karoshta yozuvi ham ishlatilgan.

Hozirgi eramizdan boshlab so‘g‘d yozuvi qo‘llanila boshladi. Bu yozuv taxminan VI asrgacha davom etdi. II asrning oxiri va III asrning boshida Xorazm shohi chiqargan pullarda xorazm yozuvi uchraydi. Bu yozuv Markaziy Osiyoda ancha keng tarqalgan bo‘lib, u oromiy yozuviga yaqin edi.

V–VIII asrlar davomida turkiy xalqlar O‘rxun-Yenisey yozuvidan keng foydalangan. Bu yozuv runik yozuv deb ham yuritiladi. Enisey daryosi havzasidan topilgan O‘rxun yozuvi yodgorliklari haqida dastlab XVIII asrning boshida rus xizmatchisi Remezov xabar berdi. Keyinroq shved zobiti Iogann Stralenberg shu daryo havzasida noma’lum yozuvli tosh borligini qayd etadi. Bu haqda olim Messershmidt ham o‘z asarlarida ma’lumot berib o‘tadi. Ammo uzoq vaqt davomida olimlar bu yodgorliklarni o‘qishga, uning qaysi xalqqa tegishli ekanligini aniqlashga muvaffaq bo‘la olmadilar.

XIX asrning birinchi choragida «Sibirskiy vestnik» («Sibir axboroti») jurnalida Grigoriy Spasskiyning Yenisey yodgorliklari haqidagi maqolasi bosildi. Bu maqola lotin tiliga tarjima qilinib, u ko‘plab mamlakatlarning olimlariga yetib bordi. Lekin turli mamlakat olimlari uni turlicha talqin qila boshladilar.

1890-yilda Fin-Ugor ilmiy jamiyati O‘rxun daryosiga arxeologik ekspeditsiya uyushtirdi. 1891-yil esa Rossiya Fanlar akademiyasi akademik V.V.Radlov boshchiligida O‘rxunga katta ekspeditsiya yubordi. 1892-yilda bu ekspeditsiyaning ish natijalari ikkita atlas holida nashr qilinib, ularda noma’lum yozuv yodgorliklarining surati, ular topilgan joylarning plani, xaritasi va boshqa ma’lumotlar berilgan edi. Yodgorliklarni birinchi bo‘lib daniyalik Vilgelm Tomsen o‘qishga

muvaffaq bo'ldi. U o'qishda turli alfavitlarga tayanmay, ishni harflarning o'zaro nisbati va o'xshashliklarini aniqlashdan boshladi. Turkiy tillardagi ba'zi bir tovushlarning qator kelish yoki kelmaslik holatini aniqlab, uni yodgorlikka solishtirib ko'rdi. Yodgorlik yozuvini chapdan o'ngga qarab emas, balki o'ngdan chapga qarab o'qish kerakligini aniqladi. V.Tomsen birinchi bo'lib *turc-turk* so'zini o'qib, mazkur yodgorlik turkiy xalqlarga tegishli degan xulosaga keldi. 1893-yilning 25-noyabrida deyarli barcha harflarni aniqlab yodgorliklarning «siri»ni ochdi. Bu orada akademik V.V.Radlov ham 15 ga yaqin harfni aniqlab ulgurgan edi.

V.V.Radlov o'zining va V.Tomsenning kashfiyotiga tayanib, O'rxun daryosi atrofidan topilgan bir necha yodgorliklar matnini birinchi bo'lib tarjima qildi.

Xullas, V.Tomsen ikki so'zni oldin o'qigan bo'lsa-da, ayni bir vaqtda rus olimi V.V.Radlovning ham bu yozuvni o'qishda xizmati kattadir. Shunga ko'ra, ushbu yozuvni birinchi bo'lib o'qish va izohlab berishda har ikki olimning xizmatlari ham bir xil baholanadi.

Keyinchalik O'rxun-Yenisey yozuvining yangi-yangi yodgorliklari topildi, o'rganildi va aniqlandi.

Umuman, O'rxun-Yenisey yodgorliklarini tekshirish va o'rganishda V.Tomsen, V.V.Radlov, P.M.Melioranskiy, A.Geykel, S.E.Malov kabilarning xizmatlari ulkan. Hozirgi vaqtda ularning ishini yangidan yetishib chiqqan rus va milliy respublika olimlari muvaffaqiyat bilan davom ettirishmoqda.

O'rxun-Yenisey yodgorliklariga xos ayrim leksik birlik va grammatik shaklni hozirgi o'zbek, uyg'ur, ozarbayjon, qirg'iz, qozoq, turkman, qoraqalpoq, tatar, boshqird, qorachoy, bolqar va boshqa turkiy tillarda uchratish mumkin. Shunga ko'ra, S.E.Malov ta'kidlaganidek, bu yodgorliklar ko'pchilik turkiy tillar tarixini o'rganishda mushtarak bir manba sifatida muhim.

Qisqasi, O'rxun-Yenisey yozuvi turkiy xalqlarning eng katta madaniy yodgorliklaridan. Ayni vaqtda ushbu yozuv turkiy xalqlarning jahon xalqlari orasida eng qadimiy va yetuk madaniyatga ega bo'lganligidan dalolat beradi.

VI–VII asrdan boshlab turkiy xalqlar va mo'g'ullarda uyg'ur alfaviti qo'llangan. Akademik V.V.Radlovning ta'kidlashicha, bu alfavit turkiy xalqlar orasida ancha keng ishlatilgan. XIV–XV asrlarda yaratilgan «Baxtiyornoma», «Me'rojnom», «Tazkirayi avliyo» kabi

asarlar uygʻur yozuvida koʻchirilgan. Hatto 1469-yilda tuzilgan Umar Shayx yorligʻi uygʻurcha yozilgan.

Qadimgi uygʻur yozuvi bilan ish koʻrish ayrim yozma adabiy tillarga ham oʻz taʼsirini oʻtkazdi va sezilarli iz qoldirdi. Masalan, qadimgi uygʻur tiliga xos boʻlgan bir qancha morfologik, leksik, fonetik unsurlarni mir Alisher Navoiy yashab, ijod etgan davrgacha yaratilgan barcha yozma manbalarda uchratamiz.

VII–VIII asrlarda Oʻrta Osiyo arablar tomonidan bosib olingach oʻzbek xalqi ham “Qurʻon” tili sifatida arab yozuvi bilan ish koʻra boshladi. Shuning uchun bu davrdan boshlab, oʻzbek olimlarining deyarli barcha asarlari, asosan, arab alifbosida yozilgan.

Arab yozuvi oʻzbek tili xususiyatlariga koʻp jihatdan muvofiq kelmaydi. Arab alifbosi, yozilishi jihatidan murakkab boʻlishi bilan birga, u oʻzbek tilining maxsus tovushlarini ifoda eta olmas edi. Arab yozuvidan oʻzbek xalqi doimiy yozuv sifatida foydalana olmasligini oʻz vaqtida anglab yetgan ayrim mutaxassislar munosabat bildirdilar, amaliy faoliyatga oʻtdilar. Masalan, Zahiriddin Muhammad Bobur oʻzining «Xatti Bobur» yozuvini yaratdi, lekin bunday ilgʻor tadbirlar oʻsha zamonda amalga oshmay, eʼtiborsiz qolib ketdi.

Arab yozuvi Oktabr toʻntarishidan keyin ham bir necha yillar davomida amalda boʻldi. Biroq arab yozuvi, ayniqsa, madaniyatning talablariga toʻla javob bera olmay qoldi. Xalqni tez orada yoppasiga savodli qilish, ilmiy, badiiy, siyosiy adabiyotlarni koʻplab chop etish, gazeta, jurnallarni xalq orasiga tezda tarqatish ishiga toʻsqinlik qila boshladi. Shuning uchun ham 1929-yildan boshlab jadid ziyolilarining saʼy-harakatlari bilan oʻzbek yozuvi lotinlashtirilgan alfavitga koʻchirildi. Bu hodisa oʻzbek xalqining ijtimoiy-siyosiy va madaniy hayotida tub burilish yasadi. Lotin yozuvi turkiy tillardagi tovushlar xususiyatini, xususan, ularga xos fonetik hodisalarni berishda, umuman, oʻrganishda ham, oʻrgatishda ham arab yozuviga nisbatan qator qulayliklarga ega edi. Xalqimiz lotin alfavitidan 1940-yilgacha foydalandi. Sovetlarning 1940-yilda sobiq shoʻro hududida yoppasiga kirill alifbosiga oʻtish qarori qabul qilindi. Oʻzbekistonda ham kirill yozuvi joriy qilindi va rasman undan 1991-yilgacha foydalandik.

1993-yil Oʻzbekiston Respublikasi Oliy Majlisi lotin alifbosini milliy yozuv sifatida qabul qilishga va bu yozuvga oʻtishga qaror qildi. Lotin alifbosi oʻzbek xalqi mustaqilligining bir belgisi sifatida namoyon boʻldi.

22-§. Orfografiya. O‘zbek imlosining asosiy tamoyillari

Odatda, yozuvda adabiy nutqni saqlash, bir xillikka erishish uchun ham imlo (yozuv) tamoyil(qoida)lari ishlab chiqiladi. Bugungi o‘zbek imlosi to‘g‘ri yozish qoidalarida, asosan, 5ta tamoyilga tayanadi. Bular:

1)fonetik tamoyil, 2)morfologik tamoyil, 3) tarixiy-an‘anaviy tamoyil, 4) farqlovchi (differensial) tamoyil, 5) shakliy (grafik) tamoyil.

Fonetik tamoyilda nuqiy birliklar talaffuziga muvofiq yoziladi. Masalan, *buloqqa, yurakka, tuproqqacha, ochilguncha; sap-sariq, qip-qizil.*

So‘z tarkibidagi o‘zak va qo‘shimchanning yozuvda eshitalishiga qarab me‘yorlashtirilishi *fonetik yozuv* deb yuritiladi. Masalan, adabiy talaffuzda jo‘nalish kelishigining asosiy shakli sifatida *-ga* qabul qilingan. Ba‘zan bu shakl *k* va *q* tovushidan keyin *-ka, -qa* tarzida talaffuz etiladi va shu tarzda yoziladi: *terakka, buloqqa.*

Tilimizdagi ko‘pgina morfemalarda fonetik variantning mavjudligi ularning fonetik tamoyil asosida yozilishini ta‘minlaydi. Jumladan,

-*gan* sifat-doshining *-qan/-kan* shakllari;

-*guncha* payt ravishdoshining *-kuncha/-quncha* shakllari;

-*gach* payt ravishdoshining *-kach/-qach* shakllari;

-*dir/tir;-kaz/-gaz/-giz/-qaz/-qiz* kabi nisbat shakllari va h.

Umuman, hozirgi o‘zbek orfografiyasida o‘zak va qo‘shimchani yozishda ro‘y bergan va yozuvda inobatga olingan fonetik jarayonlar fonetik tamoyilga asosan yoziladi: *isi+-q=issiq, qot+-iq=qattiq, sayla+-v=saylov, suva+-q=suvoq, jiz+-aki=jizzaki* kabi.

Morfologik tamoyilda tildagi morfemalar nutqda qanday aytilishi yoki eshitalishidan qat‘i nazar, asl holicha yoziladi. Hozirgi o‘zbek orfografiyasida morfologik tamoyil asosiy va yetakchi tamoyillardandir. Masalan, *aytdi* so‘zidagi *-di* shakli-*ti* tarzida eshitaladi: *aytti; aytgan* so‘zidagi *-gan* shakli *-kan* tarzida eshitaladi: *aytkan; aytgin* so‘zidagi *-gin* shakli *-kin* tarzida eshitaladi: *aytkin.* Lekin ular morfologik tamoyilga ko‘ra aslicha (*aytdi, aytgan, aytgin*) yoziladi.

Bunday misollarni ko‘plab keltirish mumkin. Masalan,

Aytilishi

uchchovi
 (vatan) hissi
 taqazo etmoq
 tadbiqchi
 momilali
 tarbuzfurush
 kuchukbachcha
 kulguli

To'g'ri yozilishi

uchovi
 (vatan) hisi
 taqozo etmoq
 tatbiqchi
 muomalali
 tarvuzfurush
 kuchukvachcha
 kulgili

Tarixiy-an'anaviy tamoyilda ko'pgina so'z va iboralarning nutqiy vaziyat taqozosiga ko'ra hozirgi talaffuz me'yoriga mos kelmaydigan tarixiy shaklida yozilishidir. Masalan, hozirgi o'zbek tilida:

-buyruq-istak maylining *-gin* shakli o'rnida *-gil*, *-g'il* shakllari: *aytgil*, *urmagil*;

-gani maqsad ravishdoshining *-gali*, *-kali*, *-qali*, *-g'ali* shakllari: *aytgali*, *kuydirg'ali*;

-dan chiqish kelishigi o'rnida *-din* shakli: *ayriliqdin*;

-mi yuklamasining *-mu* shakli: *kelarmu*;

-dir kesimlik shaklining *-dur* ko'rinishi: *Mavlono saroyga qaytibdur* va h.

Farqlash tamoyili nutqimizdagi shakli va talaffuzi bir-biriga yaqin so'z va morfemalarni yozuvda farqlashni talab etadigan yozuv qoidasi. Masalan, *otli* – *otlik*, *to'nli* – *to'nlik*, *paltoli* – *paltolik*, *yondosh* – *yondash*, *qism* – *qisim*, *rosa* – *raso*, *tanbur* – *tambur* va h.k.

Shakliy tamoyilda boshqa tillardan olingan so'zlarni aynan o'sha tildagi kabi yozish nazarda tutiladi. O'zbek tili leksikasida arab, fors-tojik, rus, ingliz, fransuz tillaridan o'zlashgan qator so'zlar mavjudki, ularning aksariyati o'zlari mansub tildagi etimologiyasi saqlab qolinganda yoziladi. Masalan, *muallim* – *ma:lim*, *maorif* – *mo:rif*, *saodat* – *so:dat*, *Muhiddin* – *Mo'ydin*, *go'sht* – *go'sh*, *baxt* – *bax*, *fikr* – *fikir*, *hukm* – *hukum*, *stol* – *ustal*, *stansiya* – *istansa*, *fleshkart* – *fleshka* va h.k.

Orfografiyaning ko'rib o'tilgan yozuv qoidalaridan fonetik va morfologik tamoyil o'zbek tilidagi so'z va qo'shimcha birikuv natijasidagi fonetik hodisalarni, tarixiy-an'anaviy va farqlash tamoyillari ba'zi so'zni va qo'shimchani qanday yozishni me'yorlashtirsa, shakliy yozuv faqat boshqa tillardan o'zlashgan so'zni qanday yozishni o'rgatadi. Lekin ayni vaqtda ko'rib o'tilgan

yozuv qoidalari orasida o‘zaro bog‘liqlik mavjud, ular bir-birini to‘ldirish uchun xizmat qiladi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Grafika qanday ma’noni anglatadi?
2. Yozuvning tilga nisbatan chegaralanganligini qanday izohlaysiz?
3. Og‘zaki nutqning yozma nutqqa nisbatan qanday afzalligi bor?
4. Yozuvning o‘ziga xos qanday xarakterli belgilari qaysilar?
5. Nutq shakllarini izohlang.
6. Yozuvning o‘ziga xos tarixiy ahamiyati nimada?
7. O‘zbek xalqi qanday yozuvlardan foydalangan?
8. O‘rxun-Yenisey yozuvi xususida nimalarni bilasiz?
9. Qadimgi uyg‘ur yozuvi qaysi davrlarni o‘z ichiga oladi?
10. Nima sababdan 1929-yildan o‘zbek yozuvi lotinlashtirildi?
11. Bugungi o‘zbek imlosi qanday yozuv tamoyillariga tayanadi?
12. Qanday eshitilsa, shunday yoziladigan tamoyilni sharhlang.
13. Morfologik yozuv qanday qoidaga bo‘ysunadi?
14. Tarixiy-an‘anaviy yozuv qoidalari qaysilar?
15. Farqlash tamoyili nima?
16. So‘zning asl etimologik yoki grafik holatini saqlab qolish qaysi tamoyilga xos?

Mavzu bo‘yicha tavsiya etiladigan adabiyotlar

1. Abduazizov A. O‘zbek tilining fonologiyasi va morfonologiyasi. –T.: O‘qituvchi, 1989.
2. Ayyub G‘ulomovning ilmiy merosi (4- kitob). Morfemikaga oid maqolalar. – T.: NS, 2009.
3. Kabilova Z. O‘zbek tilining fonosemantik vositalari: filol.fanlari nomzodi diss....avtoref. – T., 2008.
4. Koshg‘ariy, Mahmud. Devonu lug‘oti-t-turk. Uch tomlik. 1- t. – T.: Fan, 1960.
5. Mengliyev B., Xoliyorov O‘., Qodirova X. Ona tili. Qomus. –T.: Yangi asr avlodi, 2010.
6. Mengliyev B., Xoliyorov O‘. O‘zbek tilidan universal qo‘llanma. –T.: Fan, 2008.
7. Nabiyeva D. O‘zbek tilida lisoniy birliklarning invariant-variant munosabati: filol.fanlari nomzodi diss....avtoref. – T., 1998.

8. Ne'matov H., Bozorov O. Til va nutq. –T.: O'qituvchi, 1993.
9. Nurmonov A. O'zbek tilining fonologiyasi va morfonologiyasi. -T.: O'qituvchi, 1992.
10. Rahmatullayev Sh. Til qurilishining asosiy birliklari. -T.: Universitet, 2002.
11. Sayfullayeva R., Mengliyev B., Boqiyeva G.va boshq. Hozirgi adabiy o'zbek tili. – T.: FTM, 2009.
12. Hojiyev A. Lingvistik terminlarning izohli lug'ati. – T.: O'qituvchi, 1985.

LEKSIKOLOGIYA. FRAZELOGIYA. LEKSIKOGRAFIYA

Tayanch tushunchalar

leksikologiya, leksema, leksik birlik, soʻz, semantik tahlil, semantika, semasiologiya, funksional yondashuv, amaliy leksikologiya, nazariy leksikologiya, semema, bir sememali, koʻp sememali, sema, yasama soʻz, ijtimoiy shartlanganlik, soddalashgan, tublashgan, yasama, lisoniylashuv, nomema, relevant, irrelevant, ingerent, konnotativ, adgerent, birlashtiruvchi (integral), farqlovchi (differensial), semik tahlil, metafora, sinekdoxa, metonimiya, vazifadoshlik, sinonimiya, antonimiya, graduonimiya, giponimiya, noadabiy leksika, argo, jargon; frazeologiya;

lugʻat, ensiklopedik lugʻat, filologik lugʻat, imlo lugʻati, orfoepik lugʻat, morfem lugʻat, chastotali lugʻat, ters lugʻat, oʻzlashma soʻzlar lugʻati, frazeologik lugʻat, dialektal lugʻat, terminologik lugʻat, tarjima lugʻatlar

LEKSIKOLOGIYA

23- §. Leksikologiya haqida tushuncha

Leksikologiya (ot. grek. *lexikos* – soʻzga oid va *logos* – taʼlimot) tilning lugʻat tarkibini, leksikasini oʻrganuvchi tilshunoslik boʻlimi. Leksikologiyaning oʻrganish manbayi soʻz boʻlsa, oʻrganish predmeti uning quyidagi jihatlari:

- a) lisonning asosiy lugʻaviy birligi sifatidagi leksema muammosi, leksik birlik tiplari;
- b) til lugʻat tarkibi strukturasi;
- d) lugʻaviy birliklarning qoʻllanilishi;
- e) lugʻat tarkibining boyishi va taraqqiyoti;
- f) leksik birliklarning tildan tashqaridagi borliq bilan oʻzaro munosabati.

Soʻz umumlingvistik muammo, shu boisdan u umumiy soʻz nazariyasi doirasida ham oʻrganiladi. Leksik birlik doirasiga nafaqat

alohida soʻz (tugal shakllangan birliklar), balki soʻzga teng barqaror birlik, murakkab tarkibli soʻz ham kiritiladi. Lekin soʻz asosiy lugʻaviy birlik sanaladi.

Shakl va mazmun birligidan iborat soʻz til birligi sifatida uch yoʻnalishda oʻrganiladi:

- a) struktur jihatdan (soʻzning qurilish xususiyatlari);
- b) semantik jihatdan (soʻzning lugʻaviy maʼnosi);
- d) funksional jihatdan (soʻzning lison va nutq strukturasi va tutgan oʻrni).

Struktur yondashuvda soʻz leksikologik nazariyasining asosiy vazifasi, uning alohidaligi va oʻziga xosligi mezonini tiklashdir. Birinchi holatda soʻz soʻz birikmasi bilan qiyoslanib, uning tugal shakllanganlik va alohidalik belgilari ochiladi. Soʻzning nutqdagi analitik shaklining lisoniy asosi yoritiladi. Ikkinchi holatda soʻzning turli grammatik shaklidan hosil qilingan lisoniy invariantini tiklash xususida soʻz boradi. Shuningdek, grammatik shakl olgan leksema – soʻzshakl tushunchasi muayyanlashtiriladi. Leksemaning turli nutqiy – fonetik, morfologik, leksik-semantik variantlari oʻrganiladi.

Lugʻaviy birlikning semantik tahlilida, ular (lugʻaviy birliklar) leksik semantika – semasiologiya tadqiq manbayiga aylanadi. Bunda soʻzning tushuncha (signifikat) va borliqdagi atalmish (denotat)ga munosabati oʻrganiladi. Semasiologiyada soʻzning semantik xususiyati – birmaʼnolilik va koʻpmaʼnolilik, umumiy va xususiy, mavhum va muayyan, bosh va hosila, toʻgʻri va koʻchma maʼnolari tekshiriladi. Bunda asosiy eʼtibor soʻzning semantik strukturasi, soʻz maʼnolari tipi va ularni ajratish mezoniga, soʻz maʼnolarining oʻzgarishi va taraqqiyoti, soʻzning maʼnosini yoʻqotishi va grammatik formantga aylanishi – desemantizatsiya hodisasiga qaratiladi.

Funksional yondashuvda soʻzning nutqda voqelanish jarayonidagi roli, shuningdek, boshqa lisoniy sath birliklari voqelanishiga, ular umumiy maʼnolarining parchalanishiga qoʻshgan «hissasi» tekshiriladi. Masalan, *odamcha* soʻzida *odam* leksemasi *-cha* morfemasining «kichraytirish-kamsitish» maʼnosini *qizcha* soʻzidagi «kichraytirish-erkalash» maʼnosidan farqlagan, morfologik sath birligi boʻlgan *-cha* morfemasining «kichraytirish» umumiy maʼnosini parchalab, uning birini ikkinchisidan ajratgan.

Leksikologiya leksikaga til tizimidagi ichki sistema sifatida qaraydi. Shuningdek, oʻzaro maʼnoviy umumiylikka ega boʻlgan

lugʻaviy birlik yanada kichik, ichki tizimcha sifatida qaraladi. Shu asosda katta va kichik, ichki tizimlarning pogʻonali, bir-birini tashkil etuvchilik munosabati ochiladi. Masalan, *olma*, *oʻrik*, *nok* kabi hoʻl meva nomi bir tizimni tashkil etadi. Sabzavot nomi (*sabzi*, *karam*, *sholgʻom*...) boshqa bir tizimni tashkil etadi. Ular yuqoriroqda yana birlashadi – kichik tizimchalardan tashkil topgan «meva-sabzavot nomi» tizimini tashkil qiladi va umumlashtirish yuqoriga qarab davom etaveradi.

Tilning lugʻaviy tarkibi bir xil emas. Soʻz serqirra hodisa boʻlganligi uchun ham turli asosga koʻra koʻplab turlarga ajratiladi. Masalan,

–qoʻllanish darajasiga koʻra: umumisteʼmol va chegaralangan (yoki xususiy) leksika;

–qoʻllanish davriga koʻra: eskirgan soʻz, zamonaviy soʻz va neologism;

–qoʻllanish doirasiga koʻra: dialektizm, professionalizm, jargon va h.

Leksikologiya til lugʻat tarkibining boyishini oʻrganganda uning 3 tipini ajratadi. Bulardan 2 tasi (yangi soʻz yasash, soʻzni yangi maʼnoda qoʻllash) ichki boyish imkoniyati boʻlsa, bittasi tashqi (soʻz oʻzlashtirish) imkoniyatdir.

Lugʻaviy birlikning borliqqa munosabatini oʻrganish–leksikologiyaning muhim aspektidan biri. Bunda ularning kishi hayotiga, amal qilayotgan davrga munosabati ochiladi. Masalan, yaqin oʻtmishda *savdogar* soʻzida salbiy ottenka boʻlgan boʻlsa, bugungi kunda ijobiy boʻyoqli soʻz sifatida keng isteʼmolda.

Leksikologiyaning umumiy, xususiy, tarixiy, qiyosiy, nazariy, amaliy leksikologiya kabi turlari mavjud.

Umumiy leksikologiya leksikaning qurilish, amal qilish va taraqqiy etishining umumiy qonuniyatini ochsa, xususiy leksikologiya maʼlum bir tilning lugʻat tarkibini oʻrganadi.

Tarixiy leksikologiya soʻzning tarixiy shakliy va maʼnoviy holatini, taraqqiyotini tekshiradi.

Qiyosiy leksikologiya qarindosh va qarindosh boʻlmagan tillarning leksik birliklarini taqqoslash bilan shugʻullanadi. Masalan, *qalqimoq* soʻzi oʻzbek tilida narsalarning yuzaga chiqishini ifodalaydi va uning turk tilidagi varianti maʼnosi («kishining oʻrnidan turishi») farqlanadi (*Saat kachda kalkiyursunuz? – Qachon uyqudan turasiz?*)

Yoki qarindosh bo‘lmagan o‘zbek va rus tillaridagi *yabloko* (meva) va *olma* (meva va daraxt) leksemalarining lisoniy qiymatlari har xil.

Amaliy leksikologiya leksikografiya (lug‘atchilik), tarjima, lingvopoetika va nutq madaniyatini o‘z ichiga oladi. Ularning har biri leksikologik nazariyani boyitadi. Masalan, tarjima qiyosiy leksikologiya uchun qimmatli materiallar beradi.

Nazariy leksikologiya leksikada lisoniy va nutqiy jihatlarni farqlab, ularning tizimiy munosabatlarini tadqiq qiladi.

Leksikologiya o‘z o‘rganish predmeti tadqiqida umumlingvistik tadqiq usul – distributiv (so‘zning chegarasini belgilash, morfologik strukturasi aniqlash), substitutsiya (so‘zlar ma’noviy xususiyatlarini tahlil etish), komponent tahlil (leksema va so‘zlar ma’noviy tarkibini aniqlash), transformatsion va statistik metodlaridan foydalanadi.

24-

§. Leksema va so‘z

Nazariy yondashuvda leksik sath birligi tilshunoslikda *leksema* atamasi bilan nomlanadi. Leksema tilshunoslikning eng muhim va markaziy tushunchalaridan biri.

O‘zbek tilshunosligida nazariyotchi olimlar leksemaning til birligi ekanligi masalasiga ikki xil yondashadilar. Bir guruh olimlar leksemaga fonema, morfema va qolip bilan bir qatorda turuvchi til birligi sifatida qarasa, boshqa birlari uni morfemaning ko‘rinishi deb baholaydilar. Jumladan, H.Ne‘matov, R.Rasulovlar “O‘zbek tilining sistem leksikologiyasi asoslari” o‘quv qo‘llanmasida leksemani «jamiyat a‘zolari uchun tayyor, umumiy, majburiy bo‘lgan, shakl va mazmunning barqaror birikuvidan tashkil topgan voqelikdagi narsa, belgi, xususiyat va munosabatlarni shakllantiruvchi, nutq va lug‘atda grammatik morfemani o‘ziga biriktira oladigan morfema turi» tarzida morfemaning bir ko‘rinishi sifatida ta’riflashadi. Leksemani morfema orqali ta’riflash, o‘z-o‘zidan, lisoniy qurilishda uning alohida, mustaqil o‘rni yo‘qligiga ishora qiladi.

Yevropa tilshunosligida leksemaga morfema orqali ta’rif berilib, u «корневая морфема» (o‘zak morfema) sifatida qaraladi (V.V.Vinogradov). O‘zbek tilshunosligida ham leksema morfemaning bir ko‘rinishi sifatida e’tirof etilishni ko‘rdik. Ammo flektiv va agglyutinativ tillar o‘zaro farqlanib turishini inobatga olsak, flektiv

tillarda leksema va morfema bir-birini qoplovchi, ma'nodosh tushuncha sifatida namoyon bo'ladi.

Biroq o'zak va morfema turkiy tillar uchun bir-birini qoplovchi, ma'nodosh tushuncha emas. Bu o'zbek tilida lisoniy sath birligi sifatida eng kichik ma'noli birlikning ikki alohida turi – leksema va morfemani qat'iy chegaralash uchun yetarli ilmiy asos. Shunday ekan, turkiy tillarda leksemani morfema orqali emas, balki lisoniy sathning morfemadan yuqoriroqda turgan va til egasi ongida borliqdagi ma'lum bir voqelik bilan bevosita aloqada bo'lgan lisoniy birlik sifatida qarash lozim.

Demak, o'zbek tili uchun tilning qurilish birliklari sifatida *fonema-morfema-leksema-qolip* tizmasi namoyon bo'ladi. Bularda iyerarxik bog'lanish ham mavjud.

Leksema lisoniy birlik bo'lsa, so'z – uning nutqiy voqelanishi, nutqiy birlik. Shuning uchun leksema barcha lisoniy birliklarga xos bo'lgan tayyorlik, umumiylik, majburiylik kabi xossalarga, so'z esa nutqiy birliklarning tayyor emaslik, individuallik, ixtiyoriylik belgilariga ega. So'z – jamiyati a'zolari ongidagi leksemaning so'zlovchi tomonidan nutq sharoitiga mos ravishda qo'llanilishi.

Leksema so'z sifatida voqelanganda, o'zining bir qirrasinigina olib chiqadi. So'zlovchi leksemani so'z sifatida nutqqa chiqarganda, unga nutq sharoitiga mos morfologik, sintaktik, uslubiy jihatdan ishlov beradi. So'z so'zlovchi tomonidan leksema asosida uning nutq maqsadiga mos ravishda tayyorlanadi. Masalan, *Men qiziq, sarguzasht kitoblarni sevaman* gapidagi *kitoblarni* so'zini olaylik. Undagi nutqiy lug'aviy ma'no uchun *kitob* leksemasi asos bo'lgan. Biroq leksemaning fonetik qiyofasi (ya'ni tovushlar), morfologik belgilari (ko'plik, tushum kelishigi), sintaktik vazifasi (so'z kengaytiruvchisi, tobe a'zo, to'ldiruvchi ekanligi) kabilar so'zlovchining individual sa'y-harakati asosida yuzaga keltirildi. *kitob* leksemasi ongimizda «varaqlardan tashkil topgan, muqovalangan, bosma yoki qo'lyozma holdagi, davriy bo'lmagan o'quv quroli» va «yirik hajmli asarning qismi» kabi ikkita sememasi bilan tayyor va barqaror holatda turadi. Yuqoridagi gapda (nutqda) uning bir sememasi yuzaga chiqqan. Ushbu leksemaning ongimizda birikuv imkoniyatlari juda kengdir. Bu gapda u *qiziq, sarguzasht* so'zlarinigina biriktirgan. Boshqa valentlik o'rinlari bo'sh qolgan. Shuningdek, sememadagi «bosma» semasigina yuzaga chiqqan bo'lib, «qo'lyozma holdagi» semasi voqelanmagan.

Leksemaning semantik imkoniyatida kitobning qandayligi, masalan, badiiyliги yoki ilmiyligi belgilanmaydi. Lekin u badiiy yoki ilmiy bo'lishi mumkin. So'zlovchi esa yuqoridagi so'zda uning badiiyligini bo'rttirgan. Demak, leksema keng ma'noli bo'lib, so'zlovchi so'zda uning ma'lum bir qirrasinigina yuzaga chiqaradi. Lekin so'z so'zlovchi tomonidan boshqa jihatdan boyitiladi. Ya'ni aytilganidek, u fonetik, morfemik, sintaktik, uslubiy tomondan «to'yintiriladi».

Leksema so'zshakl, yasama so'z sifatida nutqda yuzaga chiqadi. Leksemani grammatik shakllantirish uni so'zshakl qiyofasiga kiritish (*so'z* va *so'zshakl* sinonim atama, chunki nutqda grammatik shakllanmagan, so'zshaklga aylanmagan so'z yo'q) va undan nutqiy maqsad uchun ma'lum qoliplar asosida yasama so'zlar hosil qilish so'zlovchining «so'z tayyorlashi»dir.

Ma'lumki, yasama so'zning ayrimlari nutq jarayonida yasaladi, ayrimlari esa bir vaqtlar yasalgan, bugungi kunda hammamiz uchun tayyor holga kelib, tub leksema qatoriga chiqib olgan. Quyidagi uchta birlikni qiyoslang:

kitob

kitobxon

kitobchi

Bu birlikdan ikkitasi *kitob* va *kitobxon* ongimizda tayyor. *Kitobxon* leksemasi aslida yasama, ammo bugungi kunda u ongimizda leksema holida mavjud. Ammo *kitobchi* so'zi g'ayrioddiylikka ega. Chunki u nutqiy yasama so'z bo'lib, leksema sirasiga o'tmagan. *Kitobchi* so'zi ham, *ishchi* (worker, rabochiy) so'zi ham aslida **ot+chi=ot anglatmishi bilan shug'ullanuvchi shaxs oti** qolipi hosilasi. Ammo *ishchi* leksemasi bu qolipdan uzoqlashib, undagi o'zak va qo'shimcha qotgan holga kelgan, ya'ni bu leksema hozir yuz berayotgan nutqiy jarayonda yasalmagan. *Kitobchi* so'zi esa mazkur qolip asosida nutq jarayonida hosil bo'lgan nutqiy hosila. Demak, ayrim yasama so'z qolipdan chiqib, davr o'tishi bilan leksemalashib, tayyor holga kelib qoladi.

Leksemaning ongda paradigmatic va sintagmatic munosabat asosida yashashi. Til o'ziga xos murakkab tizim ekanligini, uning birliklari botartib tarzda "yashashi"ni yaxshi bilamiz. Avvalo, muayyan til egalari ongida o'sha tilga mansub leksemalar o'zaro paradigmatic (o'xshashlik) hamda sintagmatic (qo'shnichilik) munosabatlarda mavjud bo'ladi. Masalan, *o'g'il* leksemasi bir

tomondan *ota, ona* leksemalari bilan, ikkinchi tomondan *qiz* leksemasi bilan paradigma hosil qilib yashaydi. Paradigmadagi bir a'zoning mohiyati unga paradigmadosh boshqa a'zoning mohiyatiga qiyosan olinadi, unga munosabatda bo'ladi. Masalan, *aka* leksemasi *uka, singil, opa* leksemalari bilan paradigma hosil qilar ekan, bunda ularning umumiy belgisi bu leksemalarni bir paradigmaga solsa, farqli belgilari mustaqilliklarini ta'minlaydi. Lisoniy birliklar orasidagi bunday bir-biriga ishora qilib, eslatib turuvchi belgilar, munosabatlar *assotsiativ munosabat* ham deyiladi. *aka* leksemasining mohiyati *uka* leksemasining mohiyatiga qiyosan belgilanadi. Qiyos esa eslatish, eslash, yonma-yon qo'yish munosabatidir.

Leksemalar mohiyatida mujassam sintagmatik munosabat ham ahamiyatli. Masalan, *daftar* leksemasi nutqda *yirtmoq, yozmoq, saqlamoq, sotib olmoq* kabi o'nlab, yuzlab leksemalar bilan bir tomondan, morfologik shakl va so'z yasovchi qo'shimcha bilan ikkinchi tomondan birikuv hosil qiladi. Bu voqelanish leksemada imkoniyat sifatida mavjud. Aytilgan birlik bilan yuz bergan aloqa leksema mohiyatida imkoniyat sifatida yashirin.

So'zlovchi nutq jarayonida zarur bo'lgan birlikni o'xshash va farqli belgilari asosida paradigmadan tanlab, sintagmatik imkoniyati doirasida nutqda turli-tuman kombinatsiya hosil qiladi. Nutqda leksemaning mohiyati hech qachon to'la-to'kis voqelanmaganligi kabi sintagmatik imkoniyatning ham faqat zaruri voqelikka aylanadi. Zero, dialektika uqtirganidek, mohiyat bir hodisada bus-butun yuzaga chiqmaydi, imkoniyat to'la voqelanmaydi. Nutqiy voqelanish uning bir zarrasi, xolos.

Leksema so'zdan boyroq va kengroq. Biroq so'z nutqda turli «begona» – bevosita leksemaga aloqador bo'lgan lisoniy va aloqador bo'lmagan kontekstual hodisalar bilan «boyitilgan», nutqda voqelanish uchun shakllantirilgan bo'ladi. Leksemaning «boy»ligi «o'ziniki»dir. So'z esa, aytilganidek, o'z asosidagi leksemaga tegishli bo'lmagan boshqa nolug'aviy omillar – fonetik, morfologik, sintaktik uslubiy mohiyatlar hamda nolisoniy hodisa zarralarini birlashtirib, o'ziga tegishli bo'lmagan hodisalar hisobiga «boyiydi».

Aytilganlar asosida leksema va so'zga shunday ta'rif berish mumkin. *Leksema – ma'lum bir til jamiyati a'zolari ongida tayyor, barqaror, umumiy va majburiy, shakl va ma'no birligidan iborat, yaxlitlangan, borliqdagi harakat, narsa-predmet, belgi, miqdor*

kabilarni bildiruvchi tushunchalar va munosabatlarni ifodalaydigan, nutqda soʻzlarni va grammatik morfemalarni biriktiradigan lisoniy birlik. Leksema va soʻz yasash qoliplarining nutqda reallashgan aniq shakl va maʼnoga ega boʻlgan muayyan koʻrinishi – soʻz.

25- §. Bir sememali va koʻp sememali leksemalar

Formal tilshunoslik birmaʼnoli va koʻpmaʼnoli soʻzlarni farqlaganligi kabi nazariy leksikologiyada bir sememali va koʻp sememali leksema farqlanadi. Nazariy leksikologiya nuqtayi nazaridan nutqda qoʻllangan soʻz har doim birmaʼnoli. Chunki soʻz leksemaning bir martalik koʻrinishi boʻlib, u leksemaga zid ravishda betakrorlik tabiatiga ega.

Leksema birgina tushunchani ifodalasa, u bir sememali leksema deyiladi. Masalan, *qalam* leksemasi bir tushunchani ifodalaydi va shu sababli bir sememali leksema hisoblanadi. Ammo nutqda leksema koʻchma qoʻllanishda har xil tushunchalarni ifodalayverishi mumkin. Lekin maʼno va tushuncha orasidagi munosabat ijtimoiy shartlanganlik va barqarorlik kasb etmasa, leksemaning koʻp sememaliligi haqida hukm chiqarib boʻlmaydi. Masalan, *Qashqirlar togʻ-toshlar aro izgʻishardi* gapidagi *qashqir* soʻzi jangari toʻdani tashkil etgan kishilarni ifodalamoqda. Ushbu qoʻllanishda *qashqir* soʻzi «togʻda yashovchi oʻta yirtqich boʻri» maʼnosini emas, balki «togʻda uya qurgan yirtqich kishilar» maʼnosini ifodalamoqda va leksema ongimizda ushbu maʼno bilan emas, balki oldingisi bilan yashaydi. Demak, bu maʼno nutqiy boʻlib, tushuncha bilan vaqtinchalik bogʻlanishga ega.

Jamiyat taraqqiy etishi bilan nutqiy hosila maʼno vaqtincha ifodalagan tushunchasi bilan doimiy aloqadorlik kasb etib, bora-bora barqarorlashib boradi va hosila nutqiy maʼno lisoniylashadi. Natijada bir sememali leksema birdan ortiq sememali leksemalarga aylanib boradi.

Leksema koʻp sememali boʻlsa, har bir sememada boshqa-boshqa tushuncha aks etgan sememalarda farqli semalar mavjud, har bir sememaning nutqiy voqelanishidagi qurshovi oʻziga xos, har bir sememasi asosida bogʻlanuvchi birliklar paradigmasi turlicha boʻladi. Quyida bir leksemaning lisoniy mohiyati – sememalari tiklanishiga diqqat qilamiz.

qoyil leksemasi ikki xil qurshovda kelish imkoniyatiga ega. Birinchi qurshovda leksema atributiv vazifada keladi va narsa-predmet shaxs kabilarni ifodalovchi otlar bilan birikib, **sifat+ot** qurshovi hosilasi sifatida namoyon bo‘ladi. 1. **Qoyil ish. Qoyil odam.** 2. *Belim qisib qovurg‘amni shishirdim. Do‘stim sening zo‘rligingga qoyilman.* Shuningdek, leksema, ushbu ma‘nosi bilan *qolmoq, o‘lmoq* fe‘llari bilan qo‘shma fe‘llar hosil qiladi. 1. *Zag‘chako‘z bir misol bilan hammani qoyil qilmoqchi bo‘ldi.* 2. *Xolam ruschani ham qoyil qiladilar.* 3. *Qovun so‘yildi. Smirnov xuddi asalning rangiga va ta‘miga o‘xshash bir karchni og‘ziga soldi-yu, mazasiga qoyil bo‘ldi.* (O‘TIL)

Mustaqil qo‘llanishdagi nutqiy ma‘noda *qoyil* leksemasining «narsa-predmet yoki shaxsga oid», «belgi», «tasanno aytishga loyiq», «ijobiy», «so‘zlashuvga xos», «umumiy xususiyat», «shaxsiy baho», «me‘yordan ortiq» semalari voqelanishini kuzatish mumkin. Semalar qatorida «belgi», «tasanno aytishga loyiq», «shaxsiy baho» semalari uyushtiruvchi mavqeda bo‘lib, leksemaning asl mohiyati shularda parchalangan.

Leksema o‘z semantik tabiatiga ko‘ra *ajoyib, zo‘r* leksemalari bilan paradigmatic munosabatda bo‘ladi. Bu leksemalar ham narsa-predmet yoki shaxsning biror me‘yordan ortiq belgi-xususiyatga bo‘lgan shaxsiy munosabatini ifodalaydi. Biroq ular shaxsiy munosabatning belgiga ko‘ra darajalanishini namoyon qiladi. «Biror xususiyatning me‘yordan ortiqqligi» belgisining oshib borishi» darajalanish qatori

zo‘r–ajoyib–qoyil tarzida bo‘ladi.

Demak, har uchala leksema ham ijobiy, umumiy belgini ifodalasada, ular o‘rtasidagi darajali ziddiyat birliklarning tildagi o‘ziga xos mavqeyini saqlab turadi.

Leksema asosida hosil bo‘lgan qo‘shma fe‘llarda ham leksemaning asosiy semalari o‘z mavqeyida qoladi, yordamchi fe‘l uni harakat/holatga aylantiradi va hosila shaxsning ichki holatini ifodalaydi. Demak, *qoyil* leksemasi asosida hosil bo‘lgan nutqiy hosilada *qoyil* va *qilmoq* leksemalari semalari qorishgan holda tajallilanadi. Hosila holat/belgi ifodasi sifatida namoyon bo‘ladi.

qoyil leksemasi ikkinchi sememasi bilan so‘z-gap vazifasida keladi. 1. *Qoyil! Men buni hech kimdan kutmagan edim.* 2. *Qoyil! – Komil o‘tirgan yerida chapak chalib ketdi.* Bu nutqiy ma‘nolarda

leksemaning vazifa semasi boʻrtadi va leksema mohiyatidagi maʼnoviy «magʻiz»ni oʻz vazifasiga moslab voqelantiradi. Shu boisdan sememadagi «soʻz-gap» vazifa semasi alohida ajralib turadi. Nutqiy maʼnoda oldingi semema voqelanishidan farqli oʻlaroq, «shaxsiy baho» semasi kuchayib, «shaxsiy munosabat» darajasiga yetadi. Shu asosda leksema sememasining bu turini «kuchli ijobiylik», «munosabat» va «soʻz-gap» semalari qurshovi tarzida qabul qilamiz. Demak, leksemaning ikkala semasi oʻzaro «shaxsiy baho» va «shaxsiy munosabat» semalari asosida darajali ziddiyatda tursa, vazifa semalarining oʻziga xosligi asosida ekvipolent ziddiyat hosil qiladi.

qoyil leksemasi ikkinchi semasi bilan *tasanno*, *ofarin* leksemalari bilan paradigmatic munosabatda boʻladi. Leksema bir tomondan oʻz semantik koʻlami bilan ushbu leksemadan farqlansa, ikkinchi tomondan, uslubiy xoslanganligi va boʻyoqdorligi bilan ham ajralib turadi. *qoyil* leksemasida uslubiy belgi «soʻzlashuvga xoslik» tarzida boʻlsa, *tasanno*, *ofarin* leksemalari badiiy boʻyoqdorligi va kitobiyliigi bilan xarakterlanadi.

Leksemalar orasidagi yana bir muhim farq ularning semantik imkoniyati va, shu asosda, vazifa semalarida. *qoyil* leksemasi feʼllar bilan erkin birikuv hosil qila olmaydi. Uning feʼllar bilan bogʻlanishi derivatsiya darajasida. *qilmoq*, *boʻlmoq*, *qolmoq* feʼllari bilan birikib, yuqorida aytilgandek, qoʻshma feʼl hosil qiladi, xolos. *tasanno*, *ofarin* leksemalari esa nutq feʼlining baʼzilari bilan erkin birikib, toʻldiruvchi vazifasida kelish imkoniyatiga ega (*tasanno aytmoq*, *ofarin aytmoq*). Bu esa, *tasanno*, *ofarin*, *qoyil* soʻzlarining lugʻaviy-grammatik xususiyati bilan belgilanadi.

Xulosa sifatida aytish mumkinki, *qoyil* leksemasi ikki sememali leksema boʻlib, uni jadvalda quyidagicha berish mumkin (17-jadval).

17-jadval

№	Semema	Semalar	voqelanish qolipi	paradigmasi
S ₁	Predmet yoki shaxsning umumiy ijobiy, aytishga meʼyordan	yoki ofarin loyiq ortiqlik	«belgi», «narsa/predmet/shaxsga xos» «ofarin aytishga loyiq», «ijobiy»	sifat+ot <i>ajoyib</i> , <i>zoʻr</i>

	xususiyatini ifoda etuvchi sifat	«soʻzlashuvga xos» «meʼyordan ortiqlik» «umumiy xususiyat» «soʻz-gap»		
S ₂	Kuchli ijobiy munosabatni ifodalovchi soʻz-gap	«soʻz-gap», «kuchli ijobiylik», «munosabat»	soʻz-gap	<i>ofarin tasanno</i>

Har qanday leksema, xoh u bir sememali, xoh koʻp sememali boʻlsin, nutqda koʻp maʼnoli boʻladi. Soʻz esa muayyan nutq jarayoni uchun hamisha bir maʼnoli.

26-§. Yasama soʻzning leksemalashuvi

Yasama soʻzlar lisoniy ham, sof nutqiy ham boʻlishi mumkin. Misol sifatida quyidagi soʻzlarga murojaat qilamiz. *Paxtakor, ishchi, kitobchi, aqlli, daftarchi, sharsimon, uysimon*. Bu soʻzlarni ikki guruhga boʻlamiz:

- 1) *paxtakor, ishchi, aqlli, sharsimon*;
- 2) *kitobchi, daftarchi, uysimon*.

Har ikkala guruh soʻzi ham yasama soʻz hisoblanadi. Biroq birinchisi qulayligi, odatlanilganligi, keng isteʼmodaligi bilan xarakterlansa, ikkinchi guruh unchalik qulay emasligi, kam isteʼmolligi, favquloddaligi bilan ajralib turadi.

Demak, birinchi guruh ijtimoiy shartlanganlik xossasiga ega va shu boisdan yuqoridagi zikr etilgan belgilar ularning barchasi uchun umumiy. Ikkinchi guruh esa nutqiy hodisa ekanligi, endigina soʻz yasash qolipidan chiqqanligi bois odatlanilmaganlik, favquloddalik kasb etgan.

Koʻrinadiki, nutqiy yasama soʻzning ayrimi nutq bosqichidagina mavjud boʻlsa, baʼzilari oʻzini chiqargan qolipdan uzoqlashib, bir butun holda lisoniy sathga «koʻtarilib ketadi».

Hosilasining lison va nutqqa munosabati jihatidan soʻz yasash qolipi ham farqlanadi. Ularni unumsiz (tarixiy) va unumli (zamonaviy) soʻz yasash qolipi sifatida farqlash lozim.

Nutqiy yasama soʻz lisoniy sathga koʻtarilib, nutqdan lisonga siljiy boshlaydi. Lisoniylashish darajasida quyidagi tartiblanish yuzaga keladi:

- 1) ixtisoslashgan leksema;
- 2) soddalashgan leksema;
- 3) tublashgan leksema.

Ixtisoslashgan leksema nutqiy yasama soʻz lisoniylashuvining eng quyi darajasi. Ixtisoslashgan leksema yasamaligini yoʻqotmagan, yaʼni oʻzida qolipning shakliy tomoni izini saqlagan, biroq maʼnoviy tomondan qolipdan uzilgan, maʼnosini qolipning oʻng (mazmuniy) tomonidan keltirib chiqarish imkoni boʻlmagan, toraygan maʼnoli leksema. Masalan, *ishchi* (worker, rabochiy) leksemasi «zavod yoki fabrikada ishlovchi, oʻrta maʼlumotli mutaxassis» maʼnosiga ega boʻlib, u **ot+ -chi=otdan anglashilgan narsa ustida ishlovchi kishi** qolipi hosilasi. Qolip hosilasi sifatida u qolipning chap tomoni xususiyatini oʻzida mujassamlashtirgan. Chunki *ishchi* leksemasining shakliy tomoni, yaʼni nomemasida qolipning **ot+ -chi** umumiyliги zarrasi, koʻrinishi voqelangan. Leksema sememasi esa «shu otdan anglashilgan narsa bilan shugʻullanuvchi shaxs» mohiyati koʻrinishiga emas, balki uning toraygan, maʼlum bir ixtisosni anglatuvchi koʻrinishi holatiga ega boʻlib qolgan. *ishchi* leksemasiga qiyosan olinadigan, deylik, *kitobchi* soʻzida soʻz yasash qolipining shakliy tomonidan ham, maʼnoviy tomonidan ham uzilish kuzatilmaydi. Yoki *yozuvchi* leksemasi va *yozuvchi* soʻzini qiyoslaylik. Har ikkala hosila ham **feʼl+uvchi=shu feʼldan anglashuvchi harakat bilan shugʻullanuvchi shaxs** qolipi mahsuli. Uni gap tarkibida kuzatamiz: 1.*Yozuvchi hayotni teranroq kuzatadi.* 2.*Insho yozuvchi ijodkorligini namoyon qilishi kerak.*

Birinchi gapda *yozuvchi* leksemasi kasbni anglatib, ixtisoslashgan maʼnoga ega. Ikkinchi gapda esa leksema muayyan yozish harakatini bajaruvchi shaxsni ifodalagan. «Adib» maʼnosidagi *yozuvchi* leksemasi shaklan emas, balki maʼnoviy jihatdan qolipdan uzilgan, ixtisoslashgan maʼnoli leksema. Ikkinchi hosila esa ham shaklan, ham mazmunan qolipga muvofiq kelgan nutqiy yasamadir. Leksema hosil boʻlishining bu usuldagi boshqa koʻrinishi sifatida soʻzning atamaviy maʼno kasb etishi (*qoʻshish, ayirish, boʻlish* soʻzlar)ni koʻrsatish mumkin.

Soddalashgan leksema yasama soʻzlar lisoniylashuvining yanada yuqoriroq bosqichi. Soddalashish bu maʼlum bir soʻz yasash qolipining hosilasida oʻzak va qoʻshimchaning oʻzaro birikib ajralmas holga kelishi, soʻzshakldagi grammatik vositaning qotib qolishi natijasida yangi maʼno ifodalashidir. Oʻzbek tilidagi *oldin, keyin, tashqari, ichkari, yuqori, hozirda* kabi yuzlab soʻz soddalashgan yasama soʻz – leksema. Soʻz birikmalarining sintaktik qolipdan uzilish holati sifatida **boshning ogʻrigi** – *boshogʻriq, belning bogʻi* – *belbogʻ, tomning orqasi–tomorqa* misollarini koʻrsatish mumkin.

Soʻz birikmalarining sintaktik qolipdan hozirda uzilayotgan holatini *gulning yaprogʻi–gulyaproq, daftarning varagʻi–daftarvaraq, derazaning shishasi–derazashisha, oq qand–oqqand* kabilarda kuzatish mumkin.

Tublashgan leksema shunday leksemalashgan yasama soʻzki, ularning yasalishini, tarkibini etimologik maʼlumotsiz aniqlab boʻlmaydi. Masalan, *sin* feʼlining oʻzagi *si*, *tingla* feʼlining oʻzagi *ding*, *toʻq* soʻzi oʻzagingning *toʻ* ekanligini til tarixi boʻyicha chuqur maʼlumotga ega boʻlmasdan bilib boʻlmaydi.

Demak, maʼlum boʻladiki, tilda leksema yasash hodisasi yoʻq. Balki yasama soʻzning, nutqiy hosilaning lisoniylashuvi, leksemalashuvi mavjud.

27-§. Semema va uning tarkibiy qismlari

Leksemaning tashqi va ichki jihati mavjud. Leksemaning tashqi qobigʻi *nomema* deb ataladi. *Nomema* deganda leksemaning moddiy tomonini tashkil etgan fonemalar hosilasi – nutq tovushlari nazarda tutiladi. Masalan, *kitob* leksemasining tashqi tomoni $k+i+t+o+b$ tovushlar yigʻindisi. Shu oʻrinda bir narsaga alohida eʼtibor qilish lozim. Maʼlumki, lisoniy birlik moddiylikdan xoli deya talqin qilinadi. Shunga koʻra, leksema ham, boshqa lisoniy birlik kabi moddiylikka ega boʻlmasligi lozim. Demak, moddiylik soʻzi bu oʻrinda bevosita sezgi aʼzosiga taʼsir qiladigan deya joʻnlashtirilmasligi lozim. Yoki shakl deganda moddiy koʻrinishga egalikkina tushunilmaydi. Biror narsa haqida oʻylar ekanmiz, ongimizda uning tashqi qiyofasini tasavvur qilgan holda boshqalaridan ajratamiz. Narsaning ongda qiyofasi ham shakl deyiladi.

Nomema kishi biror leksema haqida o‘ylaganda, ichki nutqda yaqqol ma’lum bo‘ladi. Voqelangan tashqi nutqda bu shakl haqiqiy, real moddiy qiyofa kasb etadi. Demak, ongdagi leksemaning shakliy tomoni sezgi a’zolaridan tashqarida, unga ta’sir qilmaydigan holatda bo‘lsa, leksema nutqiy voqelanganda so‘zga aylanadi, moddiy bo‘lmagan shakl, ya’ni nomema moddiylik kasb etadi, sezgi a’zosi bilan his qilinadigan bo‘ladi.

Leksemaning ichki, mazmuniy tomoni *semema* deyiladi. Semema – ongdagi aks etgan narsa, belgi, miqdor, harakat kabi tushunchaning leksemada mujassamlashgan ko‘rinishi. Boshqacha aytganda, semema – leksemaning ichki jihati.

Birorta leksemaning sememasi ikkinchi leksemaning sememasiga aynan o‘xshamaydi. Boshqacha aytganda, bir xil sememaga ega ikkita leksema yo‘q. Masalan, ikkita sinonim leksemaning sememasini qiyoslaymiz:

Yuz – inson boshi old tomonining peshonadan iyakkacha bo‘lgan qismining uslubiy betaraf ifodasi.

Bet – inson boshi old tomonining peshonadan iyakkacha bo‘lgan qismining so‘zlashuv uslubiga xos ifodasi.

Ko‘rinadiki, birinchi sememadagi «uslubiy betaraf» unsuri ikkinchi sememada, ikkinchi sememadagi «so‘zlashuv uslubiga xos» unsuri birinchi sememada yo‘q.

Agar semema aynan bo‘lib qolsa, demak, bu ular tavsifida nuqson mavjud deyishga asos bo‘ladi. Semema mukammal tavsiflanganda, bu tavsifdanoq ushbu tilni eng nozik jihatlarigacha puxta bilgan kishi so‘z qaysi leksema haqida ketayotganligini ravshan anglaydi.

Leksema butunlik sifatida nomema va sememadan tashkil topishini ko‘rib o‘tdik. O‘z o‘rnida nomema ham, semema ham tarkibiy qismlardan iborat bo‘ladi. Masalan, nomema butunligini tovush hosil qiladi. Tilshunoslikda sememani tashkil etuvchi unsur sifatida semalar ajratiladi. Jumladan, *kitob* leksemasi ikki sememali bo‘lib, uning bir sememasi «varaqdan tashkil topgan, muqovalangan, bosma yoki qo‘lyozma holdagi davriy bo‘lmagan o‘quv vositasi» bo‘lib, u quyidagi tarkibiy qismlardan iborat:

- 1) «varaqlardan tashkil topgan»;
- 2) «o‘quv vositasi»;
- 3) «davriy bo‘lmagan»;
- 4) «bosma yoki qo‘lyozma holdagi»;

5) «muqovalangan».

Sememada bir sema almashtirilishi bilan u butunlay boshqa sememaga aylanib ketishi mumkin. Masalan, yuqoridagi «davriy bo‘lmagan» semasini «davriy bo‘lgan» semasiga almashtirsak, u o‘z-o‘zidan *jurnal* leksemasining sememasi bo‘lib qoladi.

Leksemaning sememasini aniqlashda u paradigmadoshi bilan munosabatda tekshiriladi. Deylik, *aralash* leksemasi sememasi ochilayotganda, u *qorishiq, omuxta* leksemalari qurshovida o‘rganiladi. *Axloq* leksemasi sememasini *tarbiya, odob, adab, xulq, xulq-atvor, yurish-turish* va boshqa leksema sememalarisiz aniqlab bo‘lmaydi.

Tilshunoslikda sememaga munosabatda ikki yo‘nalishni farqlash lozim:

- a) ichdan yondashuv (ya’ni, sememadan leksemaga);
- b) sirtidan yondashuv (ya’ni, leksemadan sememaga).

O‘zbek tilshunosligida semema va tushuncha munosabati turlicha talqin qilinadi. Masalan, ayrim mutaxassislar semema, ko‘pincha, ongimizdagi ma’lum bir tushuncha bilan bog‘liq bo‘ladi, deb hisoblaydi. Tushuncha ong, mantiq birligi, semema esa, tilga, leksemaga xos birlik. Ko‘p holda bir semema bir necha tushunchani o‘z ichiga oladi. Jumladan, *o‘rik* leksemasining sememasi quyidagi tushunchalarda namoyon bo‘ladi:

- a) ho‘l mevaning bir turi;
- b) shu mevaning quritilgani;
- d) shu mevani beradigan daraxt.

Shunga ko‘ra, tushuncha va semema o‘zaro hamma vaqt ham mos kelavermaydi. Bu hodisa, ayniqsa, ma’nodosh leksemalarda yaqqol ko‘zga tashlanadi. Ko‘rinadiki, lingvistik belgilardagi asimmetriya hodisasi semema va tushuncha munosabatida ham ko‘rinadi. Buni chizmada quyidagicha berish mumkin (18-jadval):

18-jadval

SEMEMA	tushuncha
	tushuncha
	tushuncha
TUSHUNCHA	semema
	semema
	semema

Semema har doim ongdagi tushuncha bilan bog‘langan. Semema – tushunchaning ifodasi. Biroq yordamchi leksema sememalarida tushuncha bilan bog‘lanish yo‘q. Chunki yordamchi leksema qo‘shimcha va leksema ziddiyatida oraliq uchinchi vazifasini o‘taydi. Yordamchi leksemalar shaklan leksema, mazmuni (vazifasi), sememasiga ko‘ra esa qo‘shimchadir¹.

Mustaqil leksema, yordamchi leksema va grammatik qo‘shimcha munosabatini chizmada quyidagicha berish mumkin (19-jadval):

19-jadval

mustaqil leksema	nomustaqil leksema	grammatik qo‘shimcha	
semema	nomema	grammatik ma’no	grammema

Tilshunos Sh.Rahmatullayev sememaga ega birliknigina leksema sifatida baholaydi: «Biz analiz yo‘liga, ya’ni nutqdan tilga borish yo‘liga o‘rganib ketganmiz. Albatta, konkret birlikdan (so‘zformadan) abstrakt birliklarga (so‘zformani tarkib toptiruvchi birliklarga) borish oson ko‘chadi. Shu yo‘l bilan borib, so‘zforma tarkibida leksik ma’no anglatuvchi qismni ajratamiz va uni leksema deb nomlaymiz. Asli leksik ma’no anglatuvchi til birligiga *leksema* deyiladi».

Demak, olim leksema talqiniga ichdan (ma’nodan) kelib chiqqan holda munosabatda bo‘lganligi tufayli nomustaqil birlikni leksema sifatida qarashni ma’qul ko‘rmaydi.

Bunda shakl emas, balki ma’no (semema) yetakchilik qiladi. Ko‘rinadiki, mustaqil va nomustaqil birliklarga bir xil o‘lchov (mezon) bilan munosabatda bo‘lish ular tabiatini xiralashtiradi. Chunki yordamchi leksema ma’nosi bilan qo‘shimchaga yaqinlashsa, nomemaga egaligi asosida leksema bilan uyg‘unlashadi. Bundan kelib chiqqan holda aytish mumkinki, ma’lum bir hodisa, masalan, leksema ta’riflanar ekan, ta’rif ta’riflanayotgan hodisani to‘liq qamrab olmasligini e’tiborga olish lozim.

Dialektikada ham hodisalarga berilgan har qanday ta’rif mutlaq bo‘lmasligi, unda, baribir, ayrim hodisa «ta’rifga sig‘may qolishi» ta’kidlanadi. Demak, leksema «o‘zida tayyorlik, majburiylik,

¹ Ne’matov H., Rasulov R.. O‘zbek tilining system leksikologiyasi asoslari. –Toshkent, 1995.–57-bet.

takrorlanuvchanlik, ijtimoiylik xususiyatlarini mujassamlashtirgan, shakl va denotativ ma'no birligidan iborat mustaqil anglanish va qo'llanish tabiatiga ega bo'lgan lisoniy birlik» deb ta'riflanar ekan, bu ta'rifning barcha leksema uchun birday amal qilmasligini ta'kidlash lozim. Chunki denotativ xususiyatga ega bo'lmagan yordamchi leksema ta'rifdan chetda qoladi. Tushunchaga asoslanmagan leksemaning mazmun tomoni grammatik ma'no bo'lsa, denotativ tabiatli leksemalarning mazmun tomoni – semema.

Bir necha tushunchani o'zida mujassamlashtirgan leksemaning mazmun mundariyasi murakkab tabiatliligi bilan xarakterlanadi.

Har qanday lisoniy birlik serqirra mohiyatli bo'lib, bu uning kamida ikki paradigmaga kirishini ta'minlaydi. Leksema birdan ortiq tushunchani qamrab olgan ekan, bunda uning serqirraligi yanada «kuchayadi». Masalan, *uzum*, *o'rik* leksemasi o'zida bir necha tushunchani saqlar ekan, bu bilan u kamida ikki lug'aviy paradigmaga kiradi (20-jadval):

20-jadval

<i>uzum</i>	<i>uzum</i>
	<i>tok</i>
<i>o'rik</i>	<i>zardoli</i>
	<i>turshak</i>

Birinchi paradigmada *uzum* leksemasi bir denotati asosida meva va boshqa bir denotati asosida esa daraxt nomini ifodalovchi ot-leksema bilan uyadoshlik qatori hosil qilsa, ikkinchi paradigmada *o'rik* leksemasi bir ma'nosi bilan *zardoli*, ikkinchi ma'nosi asosida *turshak* leksemasi bilan ma'nodoshlik munosabatida bo'ladi.

Leksema tarkibida birdan ortiq tushuncha mujassamlashganda leksema turli sintagmatik qurshovga kiradi. Masalan, yuqorida tilga olingan olma leksemasida ikkita («meva», «daraxt») tushuncha mavjud bo'lib, u har bir ifodalagan tushunchasi asosida ham boshqa-boshqa, ham umumiy qurshovga ega bo'lishi mumkin.

Olmani kesdik sintaktik qurshovida *olma* qaysi tushuncha, denotatni anglatayotganligi muayyanlashmaydi. Biroq *olmani ekdik*, *olmani yedik* sintagmatik qurshovida atalayotgan denotat farqlanayotganligi sezilib turadi (birinchi qurshovda «daraxt», ikkinchisida «ho'l meva»). Ko'rinadiki, leksema birdan ortiq

tushunchani ifodalaganda har bir tushunchaga mos sintagmatik qurshov mavjudligi ham anglashiladi.

Bular esa semema leksema lisoniy mohiyatining alohida sinonimik va sintagmatik qurshovga ega bo'lgan turidir, degan xulosaga olib keladi.

Demak, leksema birdan ortiq tushunchani ifodalaganda har bir tushuncha uchun alohida-alohida semema to'g'ri keladi.

28-

§. Sema turlari

Semema tarkibidagi sema bir xil emas. Sema mohiyatiga ko'ra uch xil bo'ladi:

- 1) atash semasi (denotativ sema);
- 2) ifoda semasi (konnotativ sema);
- 3) vazifa semasi (funktional sema).

Atash semasi borliq bilan, ifoda semasi so'zlovchining munosabati bilan, vazifa semasi esa leksemaning lison va nutqdagi roli bilan belgilanadi.

Atash semasi leksemaning borliqdagi harakat-holatlik, narsa-predmetlik, miqdorlik, belgilik xususiyatini atovchi, nomlovchi semadir. Ular borliq, tushuncha va sememani bir-biriga bog'lab turadi. Masalan, yuqorida keltirilgan *kitob* leksemasining barcha semasi – atash semasi.

Bir xil yoki o'xshash tushunchani ifodalaganligi sababli leksemada ko'p holda atash semasi bir xil bo'ladi. Masalan, *yaxshi*, *tuzuk*, *durust*, *ajoyib* yoki *yuz*, *chehra*, *oraz*, *turq*, *aft*, *bet* ma'nodoshlik qatoridagi barcha leksemalarning atash semasi bir xil. *Yaxshi*, *tuzuk*, *durust*, *ajoyib* leksemalarining atash semalari quyidagilar: 1) «belgi»; 2) «barqaror belgi»; 3) «sifat belgi»; 4) «shaxsiy baho»; 5) «ijobiy»; 6) «ichki-tashqi». Shu bilan birgalikda, bu leksemalarda farqlanuvchi atash semalari ham mavjud bo'lib, ular *tuzuk* leksemasida «me'yordan bir pog'ona pastlik», *yaxshi* leksemasida «me'yordalik», *ajoyib* leksemasida «me'yordan bir pog'ona yuqorilik» semalaridir. *Yuz*, *chehra*, *oraz*, *turq*, *aft*, *bet* leksemalarida esa: 1) «inson boshi old tomoniga xos»; 2) «peshonadan iyakkacha bo'lgan qism» semasi atash semasi.

Demak, muayyan sememani semaga ajratishda, semaning tabiatini belgilashda, albatta, leksema paradigmada o'z korrelyanti bilan

tekshirilishi lozim. Aks holda, leksemaning relevant (muhim) va irrelevant (muhim bo'lmagan) semasini farqlashning imkoni bo'lmaydi. Masalan, ingliz tilidagi *brother* leksemasining sememasi «qarindosh», «qon-qarindosh», «bevosita» atash semalariga ega. O'zbek tilidagi *aka* leksemasida esa bu sema bilan birgalikda «mendan katta» relevant semasi ham bor. Chunki *aka* leksemasi shu semasi bilan *uka* leksemasiga qarama-qarshi turadi. *Brother* leksemasiga shu sema bilan qarshilanuvchi birlik yo'q, shu boisdan unda noaniq tabiatli «mendan katta/mendan kichik» semasi mavjud bo'lib, u noaniq bo'lganligi sababli irrelevantdir. Rus tilidagi *кобыла* leksemasida «urg'ochi» semasi muhim bo'lib, u o'zbek tilidagi *baytal* leksemasining ham, *biya* leksemasining ham muqobili bo'la oladi. Biroq *baytal* va *biya* zidlanishida «urg'ochi» semasi emas, «qulunli» (*biya* leksemasida) va «qulunsiz» (*baytal* leksemasida) semasi relevant (muhim) dir.

Ko'rinadiki, leksema sememasi tarkibida atash semalari eng muhim, belgilovchi hisoblanadi va borliq parchasiga muvofiq keladi.

Ifoda semasi deganda semema tarkibida turli qo'shimcha ma'no (uslubiy bo'yoq, shaxsiy munosabat, qo'llanish doirasi va davri)ni atovchi sema tushuniladi. Atash semasi kabi ifoda semasi ham leksema sememani farqlash quvvatiga ega bo'lgan sema bo'lib, ular ham leksik paradigmada aniqlanadi. Masalan, *yuz* va *bet* leksemasining ifoda semasi o'zaro qiyosda ochiladi:

yuz – inson boshi old tomonining peshonadan iyakkacha bo'lgan qismining uslubiy betaraf ifodasi.

bet – inson boshi old tomonining peshonadan iyakkacha bo'lgan qismining so'zlashuv uslubiga xos ifodasi.

Bu sememalardagi «uslubiy betaraf» (*yuz* leksemasidagi) va «so'zlashuv uslubiga xos» (*bet* leksemasidagi) semalari uslubiy bo'yoqni ko'rsatuvchi ifoda semasidir.

Irkit leksemasidagi «salbiy», *nozikhohol* leksemasidagi «ijobiy» semasi shaxsiy munosabatni ko'rsatuvchi ifoda semasi bo'lsa, *aeroplan* leksemasidagi «arxaik», *sauntrek* leksemasidagi «neologizm», *buzov* leksemasidagi «shevaga xos» semasi qo'llanish davri va doirasini ko'rsatuvchi ifoda semasi.

Ifoda semasi ham muhim yoki muhim bo'lmagan turga ajratiladi. Shu boisdan farqlovchi, muhim ifoda semalari *ingerent konnotativ*

sema va muhim bo‘lmagan ifoda semalari *adgerent konnotativ sema* deyiladi.

Vazifa semasi leksemaning birikuv-biriktiruv (valentlik) imkoniyatini, lisoniy qolipda qanday o‘rinni egallashini bildiruvchi semadir. Masalan, *kitob, daftar, maktab, bormoq yemoq* kabi leksemalarning valentlik imkoniyati o‘ta keng va shu boisdan gapda turli gap bo‘laklari vazifasida keladi. *Qat’iy, keskin, moviy, charos, qizg‘ish* leksemalarining vazifa semasi tor va shu boisdan aniq. Ular ayrim so‘zlar bilan birika oladi, xolos.

Semema semalari o‘zaro dialektik munosabatda va teskari mutanosiblikka ega. Sememani uchburchakka qiyoslasak, har bir turga mansub sema uning bir burchagini tashkil qiladi. Uchburchakda bir burchakning kattalashishi boshqalarining kichrayishi hisobiga yuz berganligi kabi sememadagi bir semaning kuchayishi boshqa semaning kuchsizlanishi evaziga sodir bo‘ladi. Masalan, mustaqil leksemada atash semasi kuchaysa, ifoda semasi kuchsizlashadi. Ifoda semasi kuchaysa, atash semasi kuchsizlanadi. Masalan, ko‘chma ma’noli leksemada atash semasi kuchsizlanib, ifoda semasi kuchaygan. Leksema nutqda voqelanganda ham uning atash semasi o‘z o‘rnini ma’lum darajada ifoda semasi voqelanishiga bo‘shatib beradi. Masalan, *bo‘ri* leksemasi odamga nisbatan qo‘llanilganda undagi «hayvon», «itsimonlar oilasiga mansub», «yovvoyi» atash semalari kuchsizlanib, «yirtqich», «vahshiy», «qonxo‘r» ifoda semalari kuchaygan holda yuzaga chiqadi.

Mustaqil leksema yordamchi so‘z vazifasida qo‘llanganda undagi atash va ifoda semasi kuchsizlanib, vazifa semasi esa kuchliroq voqelanadi.

Semaning darajasiga ko‘ra turi. Sema darajasiga ko‘ra birlashtiruvchi (integral) va farqlovchi (differensial) semaga ajratiladi. Birlashtiruvchi sema birdan ortiq leksemadagi o‘xshash, bir xil semadir. Farqlovchi sema esa o‘xshash, ma’noviy yaqin leksemalardagi farqlanuvchi semalardir. Masalan, *ota, ona, aka, opa, uka, singil* leksemasidagi «qarindosh», «qon-qarindosh», «bevosita» semasi integral sema bo‘lsa, «mendani katta» semasi *ota, ona, aka, opa* leksemalarini o‘zaro birlashtiruvchi, ammo *uka, singil* leksemalaridan farqlovchi semalardir. «Mendan kichik» semasi *uka* va *singil* leksemasini o‘zaro birlashtiruvchi, biroq oldingi leksemadan farqlovchi sema. Ko‘rinadiki, bir sema leksemani bir vaqtning o‘zida

nima bilandir birlashtiruvchi, nima bilandir farqlovchi qarama-qarshi tabiatli mohiyatga ega. Birlashtiruvchi sema sistema hosil qiluvchanlik, sistemaga asos bo‘luvchi, farqlovchi sema esa sistemada tug‘iluvchi, paydo bo‘luvchanlik xossasiga ega.

Semema semasini tartiblashda qator umumiy, birlashtiruvchi semadan boshlanib, xususiy, farqlovchi semaga qarab boradi. Masalan, *ota* leksemasining sememasi tarkibi quyidagicha beriladi:

- 1) «shaxs»;
- 2) «qarindosh»;
- 3) «qon-qarindosh»;
- 4) «bevosita»;
- 5) «1-avlod»;
- 6) «men»dan katta»;
- 7) «erkak»;
- 8) «umumuslubiy».

Chunki predmet shaxs va shaxs emasga, shaxs qarindosh va qarindosh emasga, qarindosh qon-qarindosh va nikoh qarindoshga, qon-qarindosh bevosita yoki bilvositaga, bevosita 1-avlodga yoki 2-avlodga, 1-avlod mendan kattaga yoki mendan kichikka, mendan katta erkak yoki ayolga bo‘linadi.

Sememeni semaga ajratish tilshunoslikda komponent (uzvli) tahlil yoki semik tahlil deb yuritiladi. Sememani semaga ajratish moddani atomga ajratishga, boshqacha aytganda, sema kimyoviy unsurga o‘xshaydi. Borliqda kimyoviy element turi sanoqli bo‘lganligi va ularning har xil kombinatsiyasidan behad ko‘p modda hosil qilinganligi kabi cheklangan miqdordagi semaning turli xil kombinatsiyasidan ham ko‘plab semema vujudga keladi.

29-§. Semema va nutqiy ma’no. Sememaning nutqiy lug‘aviy ma’no sifatida voqelanishi

Semema va nutqiy ma’no munosabati, albatta, boshqa lisoniy birlikda bo‘lgani kabi dialektikaning umumiylik-xususiylik, mohiyat va hodisa, imkoniyat va voqelik, sabab va oqibat, umuman olganda, *zot va tajalli dialektikasini* o‘zida aks ettiradi. Shuningdek, barcha lisoniy birlik va ularning nutqiy voqelanishida kuzatilgan tayyor – tayyor emas, ijtimoiy–individual, cheklangan–cheksiz, barqaror–

beqaror, takror – betakror umumnisbatli belgisi semema va nutqiy ma’no munosabatida o‘ziga xos tarzda tajallilanadi.

Sememaning tayyor va nutqiy ma’noning tayyor emasligi.

Sememaning asosiy xususiyati – uning til jamiyati a’zolari ongida tayyor holda ekanligi. Demak, semema ma’lum bir qonuniyat yoki qolipning mahsuli yoki hosilasi emas. Masalan, *kitob* leksemasiga xos «varaqlardan tashkil topgan, muqovalangan, bosma yoki qo‘lyozma holdagi davriy bo‘lmagan o‘quv quroli», *shod* leksemasining «jonli predmet emotsional holatining ijobiy darajasini ifodalovchi baho sifati», *o‘qimoq* leksemasining «harflarni urishtirib, ma’nosini uqishga intilish harakatini ifodalovchi fe’l» sememalari kishi ongida nutqiy ma’no sifatida namoyon bo‘lish uchun tayyor turadi. So‘zlovchi hech qachon semema yaratmaydi. Nutqiy ma’no esa muayyan sintaktik qurshovda nutq sharoiti va so‘zlovchining kommunikativ niyatiga mos ravishda yuzaga chiqadi. Masalan, *U birinchi sinfda bo‘lsa-da, matnni tez va ravon o‘qiydi* gapida *o‘qimoq* leksemasining sememasi ushbu holat uchun moslashib namoyon bo‘ladi. Bunda voqelangan nutqiy ma’no sememadan harakatning kimgadir tegishliligi, «tez va ravon ekanligi», «harakatning matn ustida amalga oshayotganligi» kabi xususiy belgisi bilan farqlanadi. Bu belgi sememada aks etmaydi, nutq jarayonida hosil qilinadi. Nutqiy ma’noning tayyor emasligi, ayniqsa, sememaning nutqiy ma’nosi so‘zda ko‘chma ma’no sifatida voqelanishlarida yanada yorqinroq namoyon bo‘ladi. *U paxta termas, hasharchilarga suvchi edi* gapidagi *suvchi* so‘zining ma’nosi nutqiy bo‘lib, uni «suv tashish va yetkazib berish bilan shug‘ullanuvchi kishi» deya bayon qilish mumkin. Bu nutqiy ma’no *suv* so‘ziga *-chi* qo‘shimchasini qo‘shish asosida *suv* leksemasi sememasini juz’iylashtirib hosil qilingan mazkur ma’no nutq jarayoni mahsulidir.

Sememaning ko‘chma ma’no sifatida qo‘llanishida nutqiy ma’noning tayyor emasligi belgisi aniqroq ko‘zga tashlanadi. *Qush edim, qanotimni qayirdilar* gapidagi (*qanot*) so‘zida semema shu tarzda juz’iylashganki, uning atash semalari so‘nib, semema butunlay sifat o‘zgarishiga uchragan. Bu «o‘zgaragan» holat ham sof nutqiy jarayon mahsulidir.

Sememaning takrorlanuvchanligi va nutqiy ma’noning betakrorligi. Semema o‘zining barcha nutqiy ko‘rinishi uchun asos bo‘lib, har bir qo‘llanishida, uning juz’iylashgan va matn, nutq sharoiti, so‘zlovchining maqsadiga bo‘ysungan holati kuzatiladi.

O'qimoq leksemasining zikr etilgan sememasidagi «harflarni urishtirib ma'nosini tushunishga intilish» boshqa nolug'aviy vositalar tajallilari bilan «to'yingan» holda takrorlanaveradi. Biroq uning nutqiy ko'rinishi har bir qo'llanishda o'ziga xos. Chunki nutqiy ma'no ma'lum qo'llanishda boshqa morfologik, sintaktik va uslubiy vosita bilan yaxlitlik kasb etib, aniq makon va zamonda namoyon bo'ladi, bu yaxlitlik aynan shu nolug'aviy vosita bilan butunlikda boshqa o'rindagi qo'llanishda hech bo'lmaganda makon va zamon bilan farqlanishi uning betakrorligini ko'rsatadi.

Sememaning barqarorligi va nutqiy ma'noning o'tkinchi (vaqtincha)ligi. Semema va nutqiy ma'no munosabatining yuqoridagi tavsifidan ularning barqarorlik – beqarorlik belgisi kelib chiqadi. Semema barqaror va o'zgarmas, uning ko'rinishi bo'lgan nutqiy ma'no o'zgaruvchan va o'tkinchi.

Sememaning cheklanganligi va nutqiy ma'noning cheksizligi. Monosemantik leksemaning bir va polisemantik leksemaning bir nechta (bu ham sanoqli) sememasi bo'lib, u nutqiy voqelanganda cheksizlik kasb etadi. Har bir qo'llanishdagi nutqiy ma'no o'ziga xos va qaytarilmas alohidalikdir.

Nutqiy ma'no qanchalik cheksizlik kasb etmasin, uning asosidagi semema bittaligicha qolaveradi.

Sememaning ijtimoiyligi va nutqiy ma'noning individualligi. Semema ijtimoiy shartlangan bo'lib, u til jamiyati a'zolarining «umum-mehnati» mahsuli va shu til jamiyati a'zolari uchun birday umumiy. Nutqiy ma'no esa har bir so'zlovchi uchun o'ziga xos – individual.

Sememaning grammatik ma'no sifatida voqelanishi. Ayrim leksemaning nomustaqil so'z sifatida voqelanishida sememaning o'z muayyanligini kuchsizlantirishini, grammatik ma'no sifatida voqelanishini ko'rish mumkin. Quyidaqaramoq leksemasining ikki ma'nosini qiyoslashga harakat qilamiz. 1. *Hamdam dadasiga qaragancha uzoq tikilib qoldi* (A.Qah.). 2. *Menga qara, xotin, – dedi Hoji jiddiy tusda. O'zbek oyim qaradi* (A.Qod.). 3. *Bu juvon menga qarab kelar edi.* (G'.G'ul.). 4. *Dehqonlar to'dasi qishloqqa qarab yurdi* (S.Ahm.). 5. *Yashirin xabarlarga va ba'zi alomatlarga qaraganda, Badiuzzamon Astrobodda isyon ko'tarish fikrlari bilan ovora bo'layotgani haqida gapirdi* (Oybek).

1-, 2-gaplarda *qaramoq* leksemasining «ko‘rish uchun ko‘zni biror tomonga, narsa yoki kimsaga yo‘naltirmoq» sememasining nutqiy lug‘aviy ma‘no sifatidagi voqelanishi kuzatiladi. Bu semema keyingi gaplarda o‘zining «ko‘rish uchun» semasini 0 (nol) darajagacha kuchsizlantiradi va qolgan semalar ma‘lum darajada susayib, «harakat yo‘nalgan tomon»: (4-gap)» «ayirib ko‘rsatmoq», «ta‘kidlash», shuningdek, «qiyoslash», «solishtirish» ma‘nolarini bildiradi. *Qaramoq* leksemasi *ko‘rmoq* leksemasi bilan ma‘nodosh bo‘lganligi bois, ular sememalarining grammatik ma‘noga aylangan ko‘rinishlarida ham mazkur ma‘nodoshlik ma‘lum darajada saqlangan bo‘ladi. Qiyoslang: «*Olmaga qaraganda nok shirin – olmadan ko‘ra nok shirin*». Ko‘rinadiki, *qaramoq* leksemasi ko‘makchi vazifasida qo‘llanganda uning sememasi tarkibidagi «yo‘naltirmoq» semasi lisoniy va nutqiy hodisani bog‘lash vazifasini o‘taydi. Boshqacha aytganda, *qaramoq* ko‘makchisining *qaramoq* leksemasi hosilasi ekanligiga ishora qilib turadi.

Mustaqil leksemaning nomustaqil so‘z sifatida qo‘llanishlarida nutqiy ma‘noning o‘zi mansub semalar bilan bog‘lanishlari kuchli yoki kuchsiz bo‘lishi mumkin. Bu, ayniqsa, ko‘makchi fe‘l vazifasida kelgan leksemada yaqqol ko‘zga tashlanadi. Qiyoslang: 1. *Elmurod dunyo xabarlaridan o‘qib bera boshladi* (P.Turs.). 2. *May oyining hayotbaxsh quyoshi o‘zining erkalovchi, zarrin nurlarini alanga sochib yotibdi* (X.Ziyo). 3. *Siz o‘qishga ketayotganingizda daraxtlarga o‘zim qarab tursam* (Sh.Rash.). 4. *To‘y qiziganda yana bir baloni boshlab yurma,– deb To‘lagan mo‘ylov Qo‘chqorga qo‘l cho‘zdi*. 5. *Hali u yerda, hali bu yerda yangi tug‘ilayotgan qo‘zilar cho‘ponlarni shoshirib qo‘ygan, ularda tinim yo‘q* (Ch.Ayt.). 6. *Sen mendan har qancha xafa bo‘lsang ham, ko‘nglimga tugib qo‘yganimni endi aytib solmasam, iloji yo‘q* (A.Qah.). Ko‘rinib turibdiki, ayrim qo‘llanishlarda (1-, 2-, 3-, 4) so‘zning grammatik ma‘nosi leksemaning sememasi bilan semantik bog‘lanishga ega. Ba‘zilarida esa (5-, 6-) ko‘makchi fe‘l (*qo‘ygan, solmasam*) o‘z grammatik ma‘nosidan qariyb uzilgan. Asos leksema sememasining grammatik ma‘noda qoldirgan «iz»i sezilarsiz darajada.

Sememaning nutqiy grammatik ma‘no sifatida yuzaga chiqishdagi grammatikalizatsiyalashuvi hodisasini o‘rganish fanimiz oldida turgan vazifalaridan hisoblanadi.

Demak, sememaning nutqiy voqelanishi deganda uning nafaqat nutqiy lugʻaviy maʼno, balki nutqiy grammatik maʼno sifatida voqelanishi ham nazarda tutilishi lozim.

30-§. Sememaning nutqqa xoslanishi

Semema nutqda uni ushbu qoʻllanishga xoslovchi turli vosita taʼsiriga berilgan va juzʼiylashgan holda «koʻrinish» beradi. Sememaning nutqiy koʻrinishida uni nutqqa xoslagan nolugʻaviy vositaning taʼsir darajasi turlicha boʻladi.

Sememaning nolugʻaviy tajallilar taʼsiridagi oʻzgarishga uchrashi natijasida vujudga keladigan sifat oʻzgarishi ham unga taʼsir qiluvchi omillar darajasiga koʻra turlicha boʻladi.

Semema soʻz yasash qolipi asosida nutqiy yasama soʻz maʼnosi sifatida namoyon boʻlar ekan, bunda bu nutqiy maʼnoning tarkibida sema koʻrinishi maqomini oladi. Masalan, **feʼl + -uvchi = feʼl anglatgan harakatning bajaruvchisini anglatuvchi shaxs oti** lisoniy soʻz yasash qolipi hosilalarida (*ichuvchi, kesuvchi, yozuvchi, xohlovchi* va b.) bu soʻzning asosida yotgan *ich, kes, yoz, xohla* leksemalarining sememasi yasama soʻzlarda nutqiy maʼnoning boʻlakchasi sifatida yuzaga chiqadi. Deylik, *ichmoq* leksemasining sememasi «biror suyuqlikni isteʼmol qilmoq» boʻlib, u(*ichuvchi*) nutqiy hosilasida «ichish bilan shugʻullanuvchi kishi» nutqiy maʼnosining «ichish» uzvida mujassamlashgandir. Bunda maʼlum bir butunlikning «kichrayib», nutqiy bir butunlikning tarkibiy qismiga aylanganini koʻramiz. Bu esa sememada sifat oʻzgarishi yuz berganligini koʻrsatadi. Demak, nutqiy yasama soʻz lisoniy butunlikning nutqiy qismga aylanishi hodisasi yuz beradi. Buni shartli ravishda «sememaning nutqiy maʼno boʻlakchasiga aylanishi» deb ataymiz.

Sememaning mazkur hodisadan quyiroq darajada oʻzgarishi uslubiy omil va ayrim lugʻaviy-sintaktik shakl hosil qiluvchining taʼsiri natijasida yuz beradi.

Leksema koʻchma maʼnoda qoʻllanar ekan, uning sememasi tarkibidagi atash semasi soʻnib, nutqiy voqelikka mos ravishda ifoda va vazifa semasi kuchayadi. Masalan, *oltin yoshlik* birikuvida voqelangan *oltin* leksemasining «sariq tusli qimmatbaho noyob metallni ifodalovchi ot» sememasidagi «sariq tusli», «metall», «ot»

semasi butkul soʻngan boʻlib, «kamyob», «qimmatbaho» semasi kuchaygan va «ot» vazifa semasi «sifat» maʼno boʻlakchasiga aylangan holda namoyon boʻlgan. Biroq bundagi vazifa semasining oʻzgarishi nutqiy hodisa boʻlganligi sababli u sememaning ikkinchi turkumga ham xosligini koʻrsatmaydi, balki boshqa turkumga xos vazifasini bajarishi deb tushunmoq lozim. Demak, leksemaning koʻchma maʼnoda qoʻllanilishidagi maʼnoviy modifikatsiyasini «semema semasining oʻzgarishi» deb baholash mumkin.

Semema vazifa semasining oʻzgarib voqelanishini feʼl leksemaning sifat-dosh, ravishdosh va harakat nomi shaklini olib qoʻllanishida yaqqol kuzatish mumkin. Masalan, ravishdosh shaklini olgan feʼl leksema sema asosida feʼlning maʼnosi kuchsizlanib ravishga xos belgi kuchayadi. Qiyoslang: *U shoshildi – U shoshilib gapirdi.*

Ayrim lugʻaviy shakl hosil qiluvchi feʼlning atash semasini modifikatsiya qiladi. Masalan, kitob leksemasi sememasidagi belgilanmagan miqdor semasi nutqda voqelangan *kitoblar* soʻzida, **son+ot** qolipli sintaktik qurilmada muayyanlashadi. Bu esa uni shartli ravishda «sememaning atash semasi oʻzgarishi» deb talqin qilish imkonini beradi.

Aytilganlar asosida sememaning nutqiy xoslanishini quyidagi turlarga boʻlish mumkin:

- 1) sememaning soʻz maʼno boʻlakchasi sifatida voqelanishi;
- 2) sememaning atash semasi soʻnishi natijasida vazifa semasi kuchayishi va ifoda semasi oʻzgarishi sifatida voqelanishi;
- 3) sememaning atash semasi oʻzgarib voqelanishi.

31-§. Hosila sememaning vujudga kelish yoʻllari

Hosila maʼno bir necha yoʻl bilan vujudga keladi: metafora, metonimiya, sinekdoxa va vazifadoshlik kabi. Hosila maʼnolar toʻgʻri, bosh maʼno asosida paydo boʻladi.

Metafora (gr. *metaphora* – koʻchirish) – nutq mexanizmi, biror leksema denotatining tashqi, zohiriy oʻxshashligi asosida boshqa maʼnoni ifodalash uchun ishlatilishi.

Metaforik maʼno hosil boʻlishi uchun quyidagidan biri sabab boʻladi:

1) bir soʻz boshqa soʻzga nisbatan soʻzlovchining ifoda maqsadiga koʻproq mos va muvofiq boʻladi va shuning uchun birinchisi oʻrnida ikkinchisi qoʻllaniladi;

2) biror denotatning ifodalovchisi boʻlmaydi va maʼlum bir soʻz boshqa denotatni ham ifodalash uchun qoʻllanadi.

Demak, birinchi holda koʻchirilayotgan soʻz denotatning ikkinchi atamasi boʻlsa, ikkinchi holda birinchi atamasidir. Masalan, *quyi* soʻzi anglatadigan maʼnoni *etak* soʻzi qulayroq va toʻlaroq ifodalaganligi bois togʻning quyi tomoniga nisbatan *etak* soʻzi ishlatilgan. Oʻzbek tilida dengizdagi oʻziga xos joʻgʻrofiy oʻrinning nomi boʻlmaganligi bois *qoʻltiq* soʻzi unga nisbatan ham qoʻllaniladi.

Metafora hodisasi asosan, ot turkumi doirasida, qisman sifat, feʼlda uchraydi: *Qush uchdi. Samolyot uchdi* qurilmalarining ikkinchisida *uchmoq* feʼli ifodalagan harakat qushning havodagi qanotlarini silkitib qilgan parvozigga oʻxshaydi. Shu boisdan *uchmoq* feʼli ifodalagan keyingi maʼno metaforik maʼno.

Metafora hosila maʼno hosil qilishning keng tarqalgan usuli sifatida badiiy uslubning, nutqning eng muhim vositasidan hisoblanadi.

Metaforik hosila maʼno nutqda juda koʻp uchraydi. Ammo ularning lisoniylashgani – sememaga aylangani nisbatan kam. *Qanot* (samolyot), *uchmoq*, *ogʻiz* (qop) kabi leksemalarning ushbu hosila maʼnosi metaforik semema.

Metaforik yoʻl bilan hosil boʻlgan semema davrlar oʻtishi bilan oʻziga xos atash semalari kasb etishi natijasida bosh sememasidan uzoqlashib, mustaqil holga kelishi, omonimik tabiatga ega boʻlishi mumkin. Masalan, adabiyotshunoslik termini sifatidagi *fojia* umumisteʼmol qoʻllanishdagi *fojia* soʻzidan maʼnoviy jihatdan uzilib, ularning nomemalari omonimik munosabatga ega boʻlgan. Shuningdek, joʻgʻrofiy termin boʻlgan *qoʻltiq* umumisteʼmoldagi *qoʻltiq* leksemasining omonimiga aylangan.

Sinekdoxa (gr. *synekdoche* – “nisbatlash”) yoʻli bilan hosil qilingan koʻchma maʼno deganda, biror narsaning nomi bilan uning biror qismini atash va, aksincha, biror narsaning qismi bilan u mansub butunni atash tushuniladi: 1. *Besh qoʻlini ogʻziga tiqadi.* 2. *Ochildiboy tirnoqqa zor edi.*

Sinekdoxik yoʻl bilan hosil qilingan maʼnoni ham lisoniy va nutqiy maʼnoga boʻlish mumkin. Masalan, keltirilgan *qoʻl, tirnoq*

leksemalarining sinekdoxik ma'nosi sememalashgan. *Stol sindi, eshik buzildi* gaplaridagi *stol* so'zining «*oyoq*» (stolning oyog'i), *eshik so'zining «qulf»* (eshikning qulfi) hosila ma'nolari nutqiy sinekdoxik ma'noga misol. Ammo har qanday butunlik nomi bilan qismni, qismning nomi bilan butunni atab bo'lmaydi. Masalan, daraxt va shox, barg, tana, ildiz, meva butun va qismdir. Lekin *barg* deganda hech qachon daraxt anglashilmaydi. Ammo *meva* masalan, *olma* atamasi orqali daraxt ham ifodalanadi.

Metonimiya (grekcha: *metonymia* – “qayta nomlash”) ifodalanmishlarining o'zaro bog'liqligi, aloqadorligi asosida bir ifodalovchining boshqa ifodalovchi uchun ishlatilishi.

Metonimiya ham yangi ma'no hosil qilish jarayoni va bu jarayon natijasining barqarorligiga ko'ra lison va nutqqa daxldor hodisa. Boshqacha aytganda, metonimik hosila ma'no sof nutqiy yoki lisoniy(lashgan) bo'lishi mumkin.

Metonimik ma'nolarning asosiy ko'rinishlariga misol keltiramiz:

1) bir narsa predmetning nomi bilan shu predmetdagi boshqa bir narsa ataladi:

a) *stakan* – **1**-ichimliklar uchun ishlatiladigan silindr ko'rinishdagi shisha idish; **2**-bir stakan hajmiga teng suyuqlik miqdori (bir stakan suv);

b) *dasturxon* – **1**-o'rtaga yozilib ustiga oziq-ovqat qo'yiladigan mato materialli ro'zg'or buyumi; **2**-yeyish uchun o'rtaga qo'yilgan oziq-ovqat.

2) materialning nomi shu materialdan yasalgan mahsulotga o'tadi:

a) *kumush* –**1**-oq-ko'kish rangli yaltiroq tusli asl metall; **2**-kumushdan zarb qilingan pul, tanga;

b) *qog'oz* –**1**-yozish, chizish, kitob, gazeta, jurnal boshqa hamda boshqa shunga o'xshash maqsadda ishlatiladigan yog'och, eski latta-putta va shular kabidan tayyorlangan yupqa material; **2**-varaq, bet.

3) joy nomi bilan shu joyda yashovchi kishilar ataladi:

a) *qishloq* –**1**-aholisi ko'proq qishloq xo'jaligi bilan shug'ullanuvchi aholi punkti; *qishloq* –**2**-qishloqda yashovchi kishilar (*Qishloq nima deydi?*).

3) harakat ifodalovchisi bilan uning natijasi yoki unga aloqador bo'lgan jarayon nomlanadi:

to'y – 1-yeb-ichish natijasida nafsni qondirmoq; 2-bazm-tomosha bilan ziyofat berib o'tkaziladigan marosim.

4) predmetning nomi bilan shu predmet hosilasi ataladi:

a) *til* – 1-og'iz bo'shlig'ida harakatlanuvchi nutq a'zosi; 2-shu nutq a'zosi harakati natijasida hosil bo'lgan nutq;

b) *Navoiy* – 1-o'zbek mutafakkiri, shoir; 2-Alisher Navoiy asari.

Ko'rinadiki, metonimik hosila ma'noning ayrimi sof lisoniy mohiyat kasb etgan bo'lsa, ayrimi nutqiy sathdagina mavjud. Masalan, *Navoiyni o'qidim* gapidagi *Navoiy* so'zi ellipsis natijasida tushib qolgan *asar* so'zining ma'nosini ifodalamoqda va u sof nutqiy xarakterga ega. Ammo keltirilgan *dasturxon 2*, *to'y 2*, *qog'oz 2*, *kumush 2* ma'nolari lisoniylashgan, sememaga aylangan metonimik ma'no.

Metonimik hosila ma'noning vujudga kelishi, asosan, lisoniy bog'lanish emas, balki obyektiv borliq hodisalari orasidagi nolisoniy aloqadorlik bilan bog'langan.

Vazifadoshlik – semema vujudga kelishining asosiy yo'llaridan biri. Vazifadoshlik asosida semema vujudga kelishi ham, metaforada bo'lgani kabi, o'xshashlikka asoslanadi. Biroq metaforada tashqi ko'rinishdagi o'xshashlikka asoslanilsa, vazifadoshlikda bajariladigan vazifaning o'xshashligi asosida yangi ma'no vujudga keladi. Masalan, dastlab kamonning paykoni *o'q* deb atalgan. Miltiq kashf etilgach, uning porox to'ldirilgan pistonli gilzasi ham paykonniki kabi vazifa (ya'ni o'ldirish)ni bajarganligi bois *o'q* deb ataladi. Rus tilidagi *pero* (pat) so'zining bugungi ma'nosi ham shunday ma'noviy taraqqiyotga ega. Ma'lum bo'ladiki, vazifadoshlik asosida vujudga kelgan hosila ma'no nafaqat mustaqil semema darajasiga etadi, balki o'ziga asos bo'lgan bosh, asosiy sememadan ham ko'ra faollashib, qo'llanish doirasi kengayib ketadi. Masalan, ilgari *ko'mir* so'zi «ko'mib yondirish yo'li bilan o'tindan tayyorlangan yoqilg'i» sememasiga ega edi. Bugungi kunda bu semema tarixiylashib, u «yer qatlamida tabiiy yo'l bilan hosil bo'lgan qattiq va qora rangli yoqilg'i» hosila sememasi bilan nutqimizda yashaydi.

Ma'lum bo'ladiki, leksema semantikasidagi lisoniy o'zgarish quyidagi natijalarga olib keladi:

1. Leksema nutqiy ma'nosining ixtisoslashuvi natijasida yangi sememaning vujudga kelishi.«Qushning ikki yonida harakatlanib uchish vositasi» sememasigagina ega bo'lgan *qanot* leksemasi

bugungi kunda «samolyotning ikki yonidan chiqib turgan havoda suzish va muallaq turish vositasi» sememasiga ham ega polisemantik leksemaga aylangan.

2. Aniq ma'noning mavhum ma'noga aylanishi natijasida ixtisoslashuvga zid ma'noviy kengayish yuz berib, yangi sememaning vujudga kelishi. Masalan, *otlanmoq* leksemasining dastlabki sememasi «otga minish» bo'lib, bugungi kunda bu semema o'ta kuchsizlanib, leksema, asosan, «biror joyga borish uchun hozirlanish» sememasi bilan yashaydi.

3. Leksema semantik imkoniyatining torayishi. Leksema sememasining biror tomondan ixtisoslashuvi boshqa sememaning butkul so'nishiga olib keladi. Masalan, keng qamrovli tushunchani ifodalovchi so'zlarning qamrovi torayib ketadi. Bu, ayniqsa, turdosh otning atoqli otga aylanishi (*Po'lat, Asal, Shakar, Norin, Otash kabiar*)da, so'zning terminologik mohiyat kasb etishi (*rentgen, joul, vatt*)da yaqqol ko'zga tashlanadi.

32-§. Leksik-semantik munosabatlar

Leksik birliklar lisonda turli semantik munosabat asosida har xil paradigma hosil qilgan holda mavjud bo'ladi. Sinonimik, antonimik, graduonimik, partonimik, giponimik munosabat ana shunday lisoniy munosabatlardir.

Sinonimiya. Shaklan har xil, ammo aynan bir tushunchani turli bo'yoq va ottenka tusi bilan ifodalaydigan leksemalar *sinonim* deyiladi (gr. *synonymos* – “bir nomli”). Sinonim leksema orasidagi munosabat *sinonimiya* yoki *sinonimik munosabat* deb yuritiladi.

Sinonim leksemalar sememalaridagi atash va vazifa semasi aynan bir xil bo'lib, ifoda semasi farqlanadi. Misol sifatida *aybdor, aybli, gunohkor* qatorini keltirish maqsadga muvofiq. Ma'nodoshlik qatoridagi mazkur leksemalarning barchasida atash semalari bir xil: «rasm-qoida, odob-axloq me'yorlari yoki qonunga xilof ish qilgan kishi». Ammo ifoda semalari har bir leksemada o'ziga xos. Aniqrog'i, «shaxsiy munosabat» har bir leksemada boshqa-boshqa namoyon bo'lgan. U *aybdor* leksemasida «shaxsiy betaraf munosabat» ko'rinishida bo'lsa, *gunohkor* leksemasida «o'ta kuchli shaxsiy salbiy munosabat» tarzida.

Ma'nodoshlik qatoridagi leksemalarning ifoda semasi turli-tuman. Ulardan ayrimlari quyidagilar:

- 1) ijobiy yoki salbiy baho yoxud munosabat semasi;
- 2) leksemaning qo'llanish davrini ko'rsatuvchi sema: «eskirgan», «yangi», «o'ta yangi», «arxaik», «tarixiy»;
- 3) leksemaning qo'llanilish doirasini ko'rsatuvchi sema: «shevaga xos», «so'zlashuvga xos», «kitobiy», «ko'tarinkilik» va h.k.

Ma'nodoshlik qatoridagi leksemaning bittasi dominanta (bosh) leksema bo'lib, boshqalari shu leksema atrofida birlashadi, ma'nodoshlik qurshovi hosil qiladi. Dominanta leksemaning yuqorida sanalgan barcha ifoda semasi neytral, betaraf. Masalan, *balog'at*, *voya*, *kamol kamolot*, *yetuklik* sinonimik qatori «kitobiylik», «ko'tarinkilik» ifoda semalari asosida tashkil topgan. Qatordagi *balog'at* leksemasida bu sema belgilanmagan (neytral), *kamol kamolot*, *yetuklik* leksemalarida ifodalangan, oydinlashtirilgan.

Ma'nodoshlik qatoridagi dominanta leksemaning bir qancha o'ziga xos xususiyati bor:

1) dominanta leksemaning mazmuni boshqa leksemalarnikiga nisbatan «kambag'alroq» bo'ladi. Qiyoslang: *chiroyli*, *go'zal* va *suluv*. Qatordagi *chiroyli* leksemasida *go'zal* va *suluv* leksemasidagi ko'tarinkilik bo'yog'i yo'q;

2) dominanta leksemaning qo'llanish doirasi va miqdori boshqa ma'nodoshlarnikiga nisbatan keng va ko'p bo'ladi;

3) dominanta leksema belgilanmagan ifoda semasiga ega bo'lganligi bois istalgan vaqtda o'z ma'nodoshlarini almashtira oladi;

4) ma'nodoshlik qatori mansub bo'lgan katta tizimga faqat dominanta leksema kiradi. Masalan, «kishi tanasi a'zolari» lug'aviy ma'noviy guruhiga *yuz* dominanta leksemasi kirib, *quloq*, *burun*, *lab*, *qosh*, *peshona* leksemalari bilan paradigma hosil qiladi. Boshqa ifoda semasi belgilangan leksema «betaraf» bo'lmaganligi bois yuqori paradigmaga kira olmaydi va uning betaraf vakili bu huquqqa ega bo'la oladi, xolos.

Ma'nodoshlik paradigmasi doimo ochiq. Jamiyat, davr talabi asosida keraksizi iste'moldan chiqib, qator yangilari bilan boyib boraveradi. Nutqda ma'nodoshlik qatorlari nutqning atash birliklari, iboralar, mustaqil leksema sememalarining turi, yasama so'z, so'z birikmasi, nutqiy ko'chma so'z bilan to'lib, kengayib boradi. Bular

kontekstual sinonim sifatida nutqning go‘zalligi va boyligini ta’minlovchi vosita sanaladi.

Antonimiya(gr. *antionymo* – “zid nom”) leksemalar orasidagi zidlik munosabatidir: *katta* – *kichik*, *yosh* – *qari*, *mitti* – *ulkan*, *oq* – *qora* va hokazo. Antonim leksemalarning umumiy, birlashtiruvchi semasi bilan bir qatorda, qarama-qarshi semasi ham bo‘lishi lozim. Masalan, *katta* va *kichik* leksemalari umumiy – «sifat», «ko‘lam» semasi bilan birga, qarama-qarshi – «nisbatan ortiq» (*katta*) va «nisbatan katta bo‘lmagan» (*kichik*) semasiga ham ega. Yoki *qish* – «yilning eng sovuq fasli», *yoz* – «yilning eng issiq fasli», *kirmoq* – «ichkariga harakatlanmoq», *chiqmoq* – «tashqariga harakatlanmoq». Antonim leksemalar asosida borliqdagi qarama-qarshi hodisaning in’ikosi bo‘lgan qarama-qarshi tushuncha yotadi. Antonim leksemalar bir turga kiruvchi giponim leksemalar: *issiq* – *sovuq* (harakat), *katta* – *kichik* (hajm), *erkak* – *ayol* (jins) va hokazolar.

Antonimlarning mantiqiy asosini ikki tur qarama-qarshilik tashkil etadi:

- a) kontrar qarama-qarshilik;
- b) komplementar qarama-qarshilik.

Kontrar qarama-qarshilik – darajalanuvchi leksema qatoridagi tafovutning farqlarga, farqning ziddiyat, ya’ni qarama-qarshilikka o‘tib borishi natijasida birinchi a’zo bilan oxirgi a’zoning antonimlashuvi. Masalan, *kichik*–*o‘rta*– *katta*, *yosh*– *o‘smir*– *o‘rtayosh*– *qari* kabi. Bunda *kichik* va *katta*, *yosh* va *qari* leksemalari daraja qatorining ikki qarama-qarshi qatori a’zolari o‘rtasida ikki antonim a’zo belgilarini o‘zida mujassamlashtirgan bog‘lovchi bo‘g‘in bor. Yuqoridagi *o‘rta* leksemasida *kichik* va *katta* leksemalarining qarama-qarshiligi so‘nadi. Demak, leksemalarning kontrar qarama-qarshiligini ularning darajalanish (graduonimik) qatoridan izlash lozim.

Komplementar antonimiyada qarama-qarshilik uchinchi, oraliq bo‘g‘insiz bo‘ladi: *rost* – *yolg‘on*, *arzon* – *qimmat*, *oson* – *qiyin*. Bu leksemalar orasida oraliq uchinchi leksema yo‘q.

Antonimlar strukturasi ko‘ra quyidagi turlarga bo‘linadi:

- 1) har xil o‘zakli antonim: *katta*– *kichik*, *kirmoq*– *chiqmoq*, *muhabbat*– *nafrat*;
- 2) bir xil o‘zakli antonim: *madaniyatli*– *madaniyatsiz*, *aqlli*– *aqlsiz*, *ongli*– *ongsiz*.

Graduonimiya (gr. *gradatio* – “ko‘tarilish”, “o‘shish”, *onymo*– “nom”). Lug‘aviy birliklar o‘zaro ma‘noviy munosabatiga ko‘ra ma‘lum bir darajalanish qatorini hosil etishi fanga qadimdan ma‘lum va uning eng yorqin namunasi – *o‘rta* so‘zini o‘z ichiga olgan so‘zlar qatori. Masalan:

katta– o‘rta– kichik

yosh– o‘rta– qari

uzoq– o‘rta– yaqin

baland –o‘rta– past

uzun– o‘rta– qisqa.

Ma‘lumki *o‘rta* so‘zi bilan ifodalangan belgi-xususiyat tom ma‘noda, o‘rtalik, oraliq, ya‘ni ikki bir-biriga zid belgi oralig‘idagi holatni ko‘rsatadi. *O‘rta* leksemasi antonimlar oralig‘idan o‘rin olsa, *katta – o‘rta – kichik*darajalanishi kam seziladi. Lekin *o‘rta* leksemali birliklarni zid belgi asosida emas, ma‘lum bir belgining kamayishi yoki o‘shishi asosida idrok etilsa, ma‘noviy darajalanish yaqqol anglashiladi.

Darajalanish qatori a‘zolari kamida uchta bo‘ladi.

Darajalanish munosabatlari bilan bog‘langan so‘zlar qatorini: a) g‘ayrilisoniy asos; b) sof lisoniy asosga tayanib ajratish mumkin.

G‘ayrilisoniy omilning mohiyati shundaki, borliqdagi narsa, belgi-xususiyatda sifat farqi bilan birga miqdor farqi ham mavjud. Masalan, inson go‘daklik, yoshlik, navqironlik, yetuklik, qarilik holatini, o‘simlik navnihollik, ko‘chatlik, yetilganlik, quriganlik davrini boshidan kechiradi –o‘sadi. Tabiatdagi rang va boshqa belgilar shunchalik xilma-xilki, bo‘yoqchilar birgina qora rangning hatto o‘ndan ortiq turini ajratadilar. Insonning faol ongi ana shu miqdoriy va sifatiy farqni aks ettiradi. Til ongning ifodasi bo‘lganligi bois u ongdagi aks ettirilgan mana shunday miqdoriy farqlarni ham ifodalashi lozim. Bunday miqdoriy farq turli usul bilan, jumladan, alohida-alohida leksema bilan ham ifodalanadi. Chunonchi, *nihol – ko‘chat – daraxt, ninni – chaqaloq, go‘dak –bola, buzoq – tana – g‘unajin – sigir* kabi.

Graduonimik lug‘aviy qatorni ajratishning lisoniy omili quyidagilar:

a) ma‘noviy omil;

b) so‘zlararo paradigmatic munosabat.

Graduonimik qatorni ajratishdagi ma'noviy omilning mohiyati shundaki, bir qator leksemalar sememasida ma'lum bir belgining oz-ko'pligiga, turli xil darajalariga ishora mavjud. Masalan, *darcha* – *eshik* – *darvoza* leksemasining «O'zbek tili izohli lug'ati»dagi izohini kuzataylik:

1. Darcha – ilgari vaqtlarda deraza vazifasini o'tagan bir yoki qo'sh tavaqali, eshik yoki devorga o'rnatilgan kichkina eshikcha (O'TIL, I, 212.)

2. Eshik – uy, xona, bino yoki hovlining kiraverishida o'rnatilgan ochib-yopib turiladigan moslama (O'TIL, II, 457).

3. Darvoza – hovli, qo'rg'on, qal'a, zavod va shu kabilarga kiriladigan, ochib-yopiladigan katta eshik, qopqa (O'TIL, I, 209).

Ajratilgan so'zlar miqdoriy ko'rsatkichlarni ifodalovchi leksemalardir. Bu *darcha* leksemasi izohidagi *kichkina* va *eshikcha* so'zlari, *darvoza* leksemasi izohidagi *katta* so'zi.

Demak, graduonimiyada bir necha leksema ma'lum bir belgining oz-ko'pligiga qarab farqlanadi.

Lug'aviy graduonimik qatorda dialektikaning eng umumiy qonunlari mavjud:

a) graduonimik qatorda belgining darajalanib, oshib yoki kengayib borishida miqdor o'zgarishining sifat o'zgarishiga o'tishi qonuni tajallilanadi;

b) graduonimik zanjirning ikki chekka uchi ma'lum bir belgining tasdig'i bilan birga, bir-birini inkor etishida inkorni inkor qonuni namoyon bo'ladi;

d) bir-birini inkor etuvchi (antonimik munosabatda turgan) leksemalarning bir yetakchi leksema (dominanta) atrofida birlashib, bir lug'aviy ma'noviy qatorni – paradigmani, butunlikni tashkil etishda qarama-qarshilik birligi va kurashi qonuni voqelanadi.

Giponimiya. Leksemalararo semantik munosabatning yana bir turi giponimiya (aniqrog'i, gipo-giperonimiya), ya'ni tur-jins munosabati.

Giponimik munosabatda giperonim (jins) va giponim farqlanadi.

Giperonim jins belgisini bildirgan predmetning nomini ifodalovchi ko'pgina ma'noni semantik jihatdan umumlashtiruvchi mikrotizimning markaziy leksemasi, dominantasi sifatida namoyon bo'luvchi lug'aviy birlik. Giponim esa ma'lum jins turining nomini hamda o'zining semantik tarkibida implisit tarzda jins ma'nosini ham

ifodalovchi, semantik jihatdan giperonimga nisbatan boy boʻlgan lugʻaviy birlik.

Giponim va giperonim orasidagi aloqa mantiqiy asosga ega. Bu esa obyektiv borliqdagi umumiylik tushunchasi bilan bogʻliq. Masalan, *daraxt* giperonimi jins maʼnosini ifodalovchi leksema sifatida daraxtning barcha turini ifodalovchi leksemalarni leksik-semantik munosabat asosida birlashtirib, leksik-semantik guruh hosil qiladi. Shu boisdan *daraxt* leksemasi giperonim sifatida giponimi bilan leksik-semantik aloqaga kirisha oladi. Masalan, *daraxt – qayin, daraxt – terak, daraxt – dub, daraxt – archa*.

Giponimlar teng huquqli boʻlib, giperonimga munosabati bir xil. Oʻz navbatida, bu munosabat polisemiya va omonimiya hodisasi bilan ham bogʻlanadi. Masalan, oʻzbek tilidagi *daraxt* nomi dastlab ikki guruhga boʻlinadi: *mevali daraxt* va *manzarali daraxt*. Mevali daraxt oʻz mevasining nomi bilan ataladi. Shuning uchun bu leksema koʻp maʼnoli boʻlganligi bois bir tomondan *meva*, ikkinchi tomondan *daraxt* giperonimi bilan semantik munosabatga kirishadi:

Meva: *olma – oʻrik – shaftoli – behi.*

Daraxt: *olma – oʻrik – shaftoli – behi.*

Daraxt giperonimi jins tushunchasini ifodalovchi leksema sifatida, birinchi navbatda, shu jinsning turini bildiruvchi soʻz bilan bogʻlanadi. *Daraxt* leksemasi uning turi nomi oʻrnida qoʻllanishi ham mumkin. Lekin giperonim giponim oʻrnida qoʻllanganda uning mohiyatini yorqin ifodalay olmaydi. Shu boisdan oʻz oldidan giponimni aniqlovchi sifatida qabul qiladi: *oʻrik daraxti, shaftoli daraxti* kabi.

Giponim leksemaning sememasi giponim leksemalar uchun birlashtiruvchi sema boʻlib xizmat qiladi. Masalan, *daraxt* giperonim leksemasining sememasi «tanasidan shoxlanuvchi oʻsimlik» boʻlib, «qizil, yashil, yoki sariq rangli yongʻoqdan piyolagacha boʻlgan hajmdagi sersuv meva beruvchi daraxt» sememasiga ega *olma* leksemasining «daraxt» semasi *daraxt* giperonim leksemasi semasining sememalashgan koʻrinishi.

Giperonimning maʼnosi giponim leksemanikiga nisbatan kengroq va «xiraroq» (umumiyoq), giponim leksemaning maʼnosi esa giperonimnikiga nisbatan torroq va «aniqroq». Demak, giperonimning maʼnoviy mohiyati barcha giponimining maʼnoviy mohiyati yigʻindisiga teng.

Aytilganidek, daraxt mevali va mevasiz daraxtga bo‘linadi. Demak, borliqdagi bu bo‘linish giponimiya hodisasi sifatida tilda ham aks etadi. Lekin daraxtning mevali va mevasiz turini ataydigan alohida leksema o‘zbek tilida yo‘q. Demak, giponimning o‘rni bo‘sh bo‘lib, ular leksik lakuna (bo‘sh xona) hosil qiladi. Leksik lakunani turli nutqiy nominativ birlik to‘ldiraverishi mumkin (Masalan, *mevali daraxt* va *mevasiz daraxt* so‘z birikmalari).

Har bir gipo-giperonimik qator cheklanmagan miqdorda lug‘aviy lakunaga ega bo‘ladi. Bu bo‘sh xona ayni bir jinsning turli belgisi bilan chegaralanmagan miqdorda to‘lib borish imkoniyatiga ega. Masalan, 10 xil uzum nomini biluvchi odam uchun o‘zbek tilidagi 600 ta uzum navi nomining 590 tasi lug‘aviy lakuna hisoblanadi. Demak, lakunalar ijtimoiy ham («mevali daraxt» va «mevasiz daraxt» tushunchasini ifodalovchi leksemalar), individual ham (mavjud leksemani ma’lum bir kishining bilmasligi) bo‘lishi mumkin.

33-§. Qo‘llanilishi chegaralanmagan va chegaralangan leksika

Til egalarining nutqida ishlatilishi jihatidan o‘zbek tili leksikasi ikki qatlama bo‘linadi:

- a) qo‘llanilishi chegaralanmagan leksika;
- b) qo‘llanilishi chegaralangan leksika.

Qo‘llanilishi chegaralanmagan (umumiste‘mol) leksika.

O‘zbek tili lug‘at tarkibining asosini ana shu qatlam tashkil etadi. Qo‘llanilishi chegaralanmagan leksemalarni shu tilda so‘zlashuvchi kishilar, qanday shevaga, qaysi hududga, qaysi kasb yoki sohaga mansub bo‘lishidan qat’i nazar, cheklanmagan darajada ishlataveradi.

Qo‘llanilishi chegaralanmagan leksema barcha so‘z turkumida mavjud.

fe‘l: *ishlamoq, kelmoq, olmoq, ko‘rsatmoq, buyurmoq, saylamoq, yemoq, ichmoq, tanimoq, uxlamoq, kuldirmoq, kiymoq;*

ot: *ota, ona, non, suv, stol, eshik, tog‘, yer, shamol, radio, telefon, kiyim, yegulik, ko‘z, bosh, oyoq, qo‘l, kitob, havo....;*

sifat: *shirin, achchiq, qizil, ko‘k, katta, xunuk, go‘zal, yaxshi, yomon, issiq, sovuq, yoqimli, yoqimsiz, baland, past....;*

son: *bir, o‘n, yuz, ming;*

ravish: *hamisha, ba‘zan, ataylab, hozir, ilgari;*

olmosh: *kim, nima, qanday, nima qilmoq, qancha, shu, biz, hamma;*

soʻz-gap: *xoʻp, mayli, rahmat, xayr, salom...;*

koʻmakchi: *uchun, bilan, singari, kabi;*

bogʻlovchi: *ham, va, bilan, ammo, yoki;*

yuklama: *faqat, xuddi, hatto.*

Qoʻllanilishi chegaralanmagan leksemaning aksariyati umumturkiy va oʻzbekcha, baʼzan ular oʻzlashma boʻlishi ham mumkin.

Qoʻllanilishi chegaralangan leksemalarni ikki turga boʻlish mumkin:

a) qoʻllanilishi davrga koʻra chegaralangan leksika;

b) qoʻllanilish doirasi chegaralangan leksika.

34-§. Qoʻllanilish davri chegaralangan leksika

Davr taraqqiyoti, ijtimoiy hayotdagi oʻzgarish tilning barcha sohalarida u yoki bu darajada oʻzgarish boʻlishiga olib keladi. Bunday oʻzgarish tilning leksik sathida ancha sezilarli kechadi. Bunda toʻrt holat kuzatiladi. Birinchidan, ayrim soʻzlarning eskirib, isteʼmoldan chiqib ketishi kuzatilsa, ikkinchidan, allaqachonlar isteʼmoldan chiqib ketgan soʻzlar qayta «jonlanadi», «tiriladi», uchinchidan, yangi-yangi soʻzlar paydo boʻladi, toʻrtinchidan, nofaol soʻzlar faollashadi, isteʼmol doirasi kengayadi, maʼnoviy tabiatida oʻzgarish yuz beradi. Bu hodisalarning barchasi maʼlum bir obyektiv sabab asosida roʻy beradi.

Hozirgi tildagi eskirgan soʻzlar **eski leksika**, yangi soʻzning jami **yangi leksika**, na eskirgan, na yangilik boʻyogʻiga ega boʻlgan soʻzlar **betaraf leksika** deb yuritiladi. Demak, oʻzbek tili leksikasini tarixiylik nuqtayi nazaridan uchta asosiy qatlamga boʻlib oʻrganish mumkin: 1. Betaraf leksika. 2. Eskirgan leksika. 3. Yangi leksika.

Betaraf leksika. Hozirgi oʻzbek tili leksikasining asosini **betaraf leksika** tashkil etadi. Bu leksika umumisteʼmol leksika, qoʻllanilishi chegaralanmagan leksika, faol leksika kabi atama bilan ham yuritiladi. Ammo bulardan *neytral leksika* atamasini ishlatish leksemani tarixiylik belgisi asosida tasniflash nuqtayi nazaridan toʻgʻriroq. Zero, na eskilik, na yangilik boʻyogʻiga ega boʻlgan soʻz faol yoki umumisteʼmol boʻlmasligi mumkin. Masalan, *sinus, kosinus, zaryad*

kabi leksemalar neytral leksika tarkibiga kiradi. Biroq ular faol ham, umumiste'mol so'zlar ham emas. Demak, faol yoki nofaol, umumiste'mol yoki qo'llanishi chegaralangan bo'lishidan qat'i nazar, eskilik va tilimizga mansub barcha yangilik bo'yog'iga ega bo'lmagan leksema hozirgi o'zbek tilining betaraf leksikasi deyiladi.

Eskirgan leksika. Eski qatlamga oid leksemalar o'ziga xos xususiyatlariga ko'ra ikkiga bo'linadi:

- 1) tarixiy leksema;
- 2) arxaik leksema.

Tarixiy leksema hozirgi o'zbek tilida qo'llanuvchi o'tmishga oid, iste'moldan chiqib ketgan narsa-hodisani bildiruvchi leksemdir. Masalan, *sovut, qozi, qalqon, dubulg'a, amir, bek, qul, xon, kashkul* kabi.

Tarixiy leksema bildiradigan narsa-hodisa iste'moldan chiqib, o'tmish voqeligiga aylanganligi sababli, bu leksemaning ko'pchiligi hozirgi davr kishisi uchun notanish bo'lishi mumkin.

Tarixiy leksema hozirgi o'zbek tilida ham zarurat taqozosiga ko'ra qo'llaniladi. Xususan, tarixga oid ilmiy asar va darsliklarda, o'tmish voqealarini aks ettiruvchi badiiy asarlarda bunday leksema cheklanmagan darajada ishlatilishi mumkin. Misollar:

1. *Dehqonlarning so'nggi hisoblariga ko'ra, bug'doylari besh **botmon** chiqishi kerak edi* (S.Ayn.).
2. *Bir chekkada bizning chilimga O'xshagan, lekin **nay** o'rniga uzun rezinka o'rnatilgan bir balo* (M.Ism.).
3. *U qishloqlarda faqat qiz **cho'rilardan** qirq nafar bo'lib, ularga egalari ko'p zulm qilar ekanlar* (S.Ayn.).
4. *Xo'jayin podshoga **o'lpon** to'laganda biz to'lamaymizmi?* (N.Saf.).
5. *Said Abdullaxon to'ra ot ustida turgan holda o'zining ingichka ovozi bilan **biyga** savol qildi* (Mirm.).
6. *Choyxonada uzun bo'yli, uzun quloqli **qalandar** ko'zlarini yumib... Mashrabdan g'azallar o'qiydi.* (Oybek).

Ayrim polisemantik leksemalarning ba'zi ma'nolari tarixiylashib, boshqa ma'nosi umumiste'molda saqlanib qolishi mumkin. Masalan, *millat* leksemasining quyidagi gaplardagi ma'nosiga diqqat qiling: 1. *Yoshlar, keksalar, qizlar, juvonlar orasida turli **millat** vakillari – qozoq, qirg'iz, arman va yahudiylar ham ko'rinar edilar* (P.Turs.). 2. ***Millatingni** ayt: Ibrohim Xalilulloh **millati**.* («Diniy rivoyatlar»dan). Birinchi gapda *millat* leksemasining «tarixan tashkil topgan madaniyati, tili, huquqi, iqtisodiy hayoti va ruhiy xususiyatlarining umumiyliги asosida vujudga kelgan kishilar guruhi» sememasi

voqelangan bo‘lib, leksema neytral leksika tarkibida ushbu sememasi bilan yashasa, ikkinchi gapda uning «biror dinga mansublik» tarixiy sememasi voqelanganligi kuzatiladi. Demak, ko‘p sememali leksemaning ayrim sememalari eskirib, boshqasi yashovchan bo‘lishi mumkin.

Arxaizm – o‘z o‘rnini boshqa leksemaga bo‘shatib bergan leksik birlik. Ijtimoiy taraqqiyot natijasida ayrim narsa-hodisa boshqa leksema bilan atalib, avvalgilari iste’moldan chiqib ketadi. Misollar: *ulus* (xalq), *lang* (cho‘loq), *tilmoch* (tarjimon), *dudoq* (lab), *cherik* (armiya), *sallox* (qassob), *ilik* (qo‘l) va b. Arxaik leksema o‘zining neytral leksika tarkibidagi «o‘rinbosar»ining «tarixiylik bo‘yog‘i» ifoda semasi bilan farqlanuvchi sinonimidir. Ular atash va vazifa semalari mushtarak birliklar.

Tilda bo‘ladigan o‘zgarish – uzoq davom etadigan tadrijiy jarayon. Leksemaning tarixiylashuvi va arxaiklashuvi asta-sekinlik bilan yuz beradiki, uni ham darajalash mumkin.

Tarixiylashish yoki arxaiklashishning quyi darajasidagi leksema tilning bugungi bosqichida kam bo‘lsa ham, iste’molda bo‘lsa, yuqori darajadagi eskirish natijasida leksema butkul iste’moldan chiqib ketadi.

Yangi leksika tilda yangi paydo bo‘lgan va yangilik bo‘yog‘i sezilib turgan leksemalardir. Ular ilmiy terminologiyada **neologizm** deb yuritiladi. Yangi leksema va yangi so‘zni farqlash lozim. (Masalan, (*kitobchi*), (*kompyutershunos*), (*zakovatchi*) birliklari). Yangi leksika esa tilimizdan joy olgan yangi leksemadan tarkib topadi.

Yangi leksikani ikkiga bo‘lish mumkin:

a) *sof yangi leksema* tilimiz uchun aslida begona, lekin unga endigina kirib kelib o‘rnashgan boshqa tilga xos leksik birlik (*lizing*, *audit*, *market*, *test*, *internet* va h. Yangi leksema, asosan, terminologik birlik. Yangi leksema davr o‘tishi bilan neytral leksika tarkibiga o‘tib ketadi. Masalan, yaqin vaqtgacha neologizm sifatida qaralgan *kosmos*, *televideniye* leksemalari bugungi kunda yangilik bo‘yog‘ini yo‘qotdi;

b) faollashgan leksema yangi leksikaning turlaridan bo‘lib, ular iste’moldan chiqib ketgan va bugungi kunda qayta qo‘llanila boshlagan birliklardir. *Hokim*, *viloyat*, *tuman*, *oqsoqol*, *sardor*, *vazir* kabi leksema shular jumlasidan. Shuningdek, yangi ma’no kasb etgan

birliklar ham yangi leksika tarkibida qaralishga haqli: *savdogar, tadbirkor, ishbilarmon, biznes* va h. k.

Faollashgan leksema sof yangi leksemadan farqli o'laroq, o'z qatlamga oid ham, o'zlashma qatlamga oid ham bo'lishi mumkin. Bu leksemaning umumiste'mol leksema sirasiga o'tib ketishi juda tez yuz beradi.

35-§. Qo'llanilish doirasi chegaralangan leksika

Qo'llanilish doirasi chegaralangan leksikani uchga bo'lib o'rganish mumkin:

- 1) dialektal leksika;
- 2) terminologik leksika;
- 3) noadabiy leksika (argo va jargon).

Dialektal leksika. Ma'lum bir hududda yashovchi kishilar nutqiga xos leksema dialektal leksika deyiladi. Ular ilmiy terminologiyada dialektizm deb yuritiladi. Misollar: *kallapo'sh* (Buxoro) – do'ppi, *g'o'z* (Xorazm) – yong'oq, *mishiqlik* (Farg'ona) – mushuk, *poku* (Samarqand) – ustara.

Badiiy adabiyot va kinofilmlarda mahalliy koloritni aks ettirish, asar qahramonlari nutqini real berish maqsadida dialektizmlardan foydalaniladi. (Lekin bu dialektal leksema tilda o'rnashdi degani emas, albatta. Badiiy adabiyot va kinofilmlarda shevaga xos unsurlarni ishlatish me'yor doirasida bo'lmog'i lozim).

Ayrim leksemalar adabiy tilda boshqa, shevada boshqa ma'noda ishlatiladi. Masalan, *pashsha* leksemasi sememasi lug'atda «yozgi qo'sh parda qanotli hashorat» deb berilgan. Biroq ayrim shevalarda u *chivin* leksemasi o'rnida ishlatiladi. «Ikki qanotli, uzun mo'ylovli qon so'ruvchi mayda hashorat» sememasiga ega bo'lgan *chivin* leksemasi esa, *pashsha* leksemasi o'rnida ishlatiladi. Masalan: *Ajal etmay o'lmas Boysunning xoni, Besabab chiqmaydi chivinning joni* («Alpomish»dan) gapidagi (*chivin*) so'zi kunduzi uchadigan qo'ng'ir-qora tusli mayda hashoratni ifodalasa, *Atrofda g'uv-g'uv pashsha: oyoqlarga yopishadi, burun kataklariga suqiladi, quloqni uzadi* (Oybek) gapidan *pashsha* so'zi yuqoridagi izohning atamasi. Yoki *irkit* leksemasi abadiy tilda «kir, iflos» degan ma'no bilan qo'llansa, ayrim shevada «ayron xalta», boshqasida esa «beo'xshov, qo'pol ko'rinishli» ma'nosiga ega. Demak, ba'zan leksemalar umumiste'mol

birlik bo'lsa, uning ayrim ma'nosi shevaga xos hisoblanadi. Demak, ayrim adabiy tilga xos so'zlarning dialektal sememasi ham mavjud.

Dialektal leksemani ham uning adabiy tildagi muqobiliga sinonim sanamaslik lozim. Chunki ular ham adabiy tilda so'zlashuvchi barcha kishilar uchun ijtimoiy qiymat kasb etmagan.

Terminologik leksika. Terminologik leksikani ikkiga ajratish mumkin:

- 1) adabiy tilga mansub terminologik leksika;
- 2) dialektal terminologik leksika.

Fan-texnika, qishloq xo'jaligi, san'at va madaniyat sohalariga xos leksik birlik va so'z birikmasi *termin* deyiladi. Maxsus leksika deganda ma'lum bir sohaga tegishli lug'aviy birlik va ularga tenglashgan birikma tushuniladi. Bunday maxsus leksika *terminologiya* deb yuritiladi: *lingvistik terminologiya, fizik terminologiya*.

Terminlarning chegaralangan qo'llanishga egaligi ularning boshqa soha vakillari uchun tushunarsiz bo'lishi degani emas. Masalan, *to'g'ri chiziq, gap, so'z turkumi, tezlik* atamaları ko'pchilik uchun tushunarli, soha kishilaridan boshqalar nutqida kam iste'molli.

Terminlar, ko'pincha, umumiste'mol leksikadan ma'lum bir ma'nolarining maxsuslashuvi asosida hosil bo'ladi. Masalan, *fojia, ega, ot, qo'shish, ayirish* leksemalari umumiste'mol birlik. Ammo ilmiy terminologiyada ham shunday leksema mavjud. Xo'sh, ularni ko'p sememali leksemaning ma'lum bir ma'nosida qo'llanishi deyish kerakmi yoki alohidami? Agar atamalar alohida leksema deb qaraladigan bo'lsa, ular umumiste'moldagi leksema bilan omonimik munosabatdami?

Ma'lumki, ko'pgina omonim leksemalar aslida ko'p ma'noli leksema ma'nosidan birining boshqalaridan uzilishi natijasida hosil bo'ladi. Masalan, *yoz* («fasl»), *yoz* («tasvirlamoq») va *yoz* («yoymoq») leksemalari aslida bir polisemantik leksemaning turli ma'nolari asosida hosil bo'lgan omonimik birliklar. Ularning etimologik ildizi bitta. Bunga Koshg'ariy lug'atidan olingan *Yoy qish bila qarish*ti misrasini keltirish asosida amin bo'lish mumkin. *Xat yozmoq* birikuvidagi (*yozmoq*) fe'lining asl etimologik ma'nosi «fikrni qog'ozga yoymoq»dir.

Shunday ekan, terminlarga ham asl substansiyasidan uzilgan mustaqil leksema sifatida qarash lozim. Bunga terminga qo'yiladigan

bir ma'nolilik talabi ham asos bo'ladi. Demak, termin va umumiste'mol leksema bir narsaning ikki qirrasini, bir leksemaning ikki ma'noda qo'llanilishi emas.

Kasb-hunar terminlari turli kasb-hunar egalari nutqida qo'llanuvchi leksemalar. Kasb-hunar atamalari shu hunar egasi qaysi sheva vakili bo'lsa, shu sheva leksikasi tarkibiga kiradi. Masalan, Shahrizabz shevasiga mansub hunarmand ishlatadigan atama Buxoro shevasida bo'lmasligi mumkin. Shuning uchun kasb-hunar leksemasi ikki hissa chegaralangan leksikani tashkil etadi. Bu leksika, birinchidan, ma'lum bir sheva doirasida bo'lsa, ikkinchidan, shu shevada so'zlashuvchi ayrim kishilar nutqiga xos.

Ilmiy terminlar ko'p holda tarjimasiz bo'lganligi tufayli dunyo fanini bir butunlik sifatida ushlab turadi. Masalan, *fonetika, morfologiya, sintaksis* kabi termin dunyo tilshunosligi uchun umumiy.

Turli soha termini o'xshashbo'lishi mumkin. Masalan, *morfologiya* atamasi tilshunoslikda ham, zoologiyada ham ishlatiladi. Ularni omonim leksemalar sifatida qarash maqsadga muvofiq.

Termin ma'lum bir tilga xos yoki baynalmilal bo'lishi mumkin. Masalan, tilshunosligimizdagi *gap kengaytiruvchisi, gap markazi* atamalari faqat o'zbek tiliga xos, *atom, vodorod, natriy, leksema, semema* atamalari baynalmilal. Baynalmilal atamani tarjima qilishga, ularga muqobil variant qidirishga urinish ma'qul emas.

Jargon ham qo'llanilishi chegaralangan leksika tarkibiga kiradi (frans. *jargon*). Kasbi, jamiyatdagi o'rni, qiziqishi, yoshiga ko'ra alohida sotsial guruhni tashkil etgan kishilarning, asosan, og'zaki nutqida ishlatiladigan va ma'nosini boshqalar ko'p hollarda anglab yetavermaydigan birliklar jargon deyiladi. Masalan, programmistlar jargoni, talabalar jargoni, mahbuslar jargoni, o'g'rilar jargoni, artistlar jargoni va h.

Jargon umumxalq tilidan maxsus leksikasi va frazeologiyasi hamda yasovchi vositalarining o'ziga xos tarzda qo'llanilishi bilan farqlanadi:

1) talabalar jargoni: *yopmoq* (sessiyani tugatmoq), *vozdayx* (stipendiya), *yaxlamoq* (imtihondan qaytmoq), *quloq* (chaqimchi), *chizmoq, uzmoq* (qochmoq), *qotmoq* (hayajonlanmoq);

2) yoshlar jargoni: *g'isht* (xunuk), *sindirmoq* (lol qilmoq), *кпымоу* (ketvorgan), *пучовка* (ko'z-ko'z qilmoq), *uxlatmoq*

(aldamoq), *стрелка* (uchrashuv), *tashlashmoq* (tortishmoq), *baks* (dollar), *muzlatmoq* (harakatdan to'xtatmoq), *dahshat* (juda zo'r);

3) harbiy xizmatchilar jargoni: *dux* (yangi kelgan askar), *salyaga* (bir-ikki oy xizmat qilgan askar), *fazan* (xizmatning yarmini o'tagan askar) *ded* (xizmatdan qaytishi yaqinlashgan askar), *diskoteka* (oshxona naryadi).

Jargonlar tarkibi boshqa tildan olingan o'zlashma birlik bilan boyib boradi. Tez-tez yangilari bilan almashib turadi.

Ayrim soha vakillari va soha guruhleri nutqiy tejamkorlik, qulaylik uchun ham jargon qo'llaydi.

Jargonning kelib chiqishi, qo'llanilishi, turi kabi masalalar–sotsiologiyaviylikning o'rganish manbayi.

Argo (fransuz. *argot*) ayrim professional yoki sotsial guruhning o'ziga xos tili. Argo bir necha til unsurlaridan iborat qorishiq va ko'p hollarda, boshqalarga tushunarsiz nutq turida namoyon bo'ladi. Argo nutqda kommunikatsiya predmetini sir tutish maqsadida qo'llanadi:

1) o'g'rilar nutqida: *mandarin* (tilla), *akula* (panjarani kesish uchun moslama), *kalamush* (o'z yaqinlarinikiga «tushadigan»), *urkagan* (tajribali o'g'ri), *limon*, *ko'k*, *ko'kat* (dollar);

2) mahbuslar nutqida: *maymun* (oyna), *shobla* (qalloblar guruhi), *bashli* (pul), *krokodil* (qaychi), *lebed* (geroin), *ment* (militsoner), *xafa qilmoq* (zo'rqlamoq), *pushka* (pistolet). Argotizmlar turli koloniya, turma, guruh va hududlarda farqlanadi.

Argo ham jargon kabi so'zlashuv nutqida va badiiy adabiyotda sotsial-ramziy vazifa bajarish uchun ishlatiladi.

O'zbek tilshunosligida jargon va argo ilmiy jihatdan to'la tadqiq etilmagan.

36-§. Ifodaviylik jihatdan o'zbek tili leksikasi

Til nafaqat axborot uzatish vazifasini, balki shu bilan birgalikda, axborot uzatuvchining axborotga hissiy munosabatini ham ifodalaydi. Lisoniy tizimda bu hissiy munosabatni tashuvchi turli vosita mavjud. Ulardan biri leksemdir. Ana shu jihatidan o'zbek tili leksemalari bo'yoqsiz va bo'yoqdor qatlamga bo'linadi.

Bo'yoqsiz leksika. O'zbek tili lug'at tarkibidagi leksemaning ko'pchiligi so'zlovchining hissiy munosabatini ifodalovchi bo'yoqdan xoli bo'ladi. Bunday birlik bo'yoqsiz leksema. Masalan, *bor*, *yo'q*,

katta, mazali, daryo, urmoq, chiroyli, tez, husn kabi leksemalar borliq hodisalarini boricha aks ettiradi va unga soʻzlovchining munosabatini ifodalamaydi. Boshqacha aytganda, boʻyoqsiz leksemaning kishi hissiy munosabatini ifodalovchi ifoda semalari nol darajada boʻladi. Biroq bu leksemaning boʻyoqsizligi nisbiy, yaʼni faqat lisonda. Nutqda har qanday boʻyoqsiz leksema ham boʻyoq kasb etishi mumkin. Masalan, *katta* leksemasining lisoniy mohiyati – sememasi boʻyoqsiz. Biroq u nutqda boshqa nolugʻaviy tajallilar bilan qorishib, boʻyoq kasb etadi. *Dengiz k-a-tta edi* gapida fonetik tajalli taʼsirida *katta* leksemasi boʻyoqdor nutqiy birlikka aylangan.

Boʻyoqdor leksika. Bunday leksemaning kishi hissiy munosabatini ifodalovchi ifoda semasi boʻrtib turadi: *ulkan, badnafs, qiltiriq, oniy, tashrif, oraz, yovqur, mahliqo, badbashara* va h.

Boʻyoqdor leksemaning ifodaviyligi ijobiy yoki salbiy boʻlishi mumkin. Shunga koʻra boʻyoqdor leksemalar **ijobiy boʻyoqdor** leksema va **salbiy boʻyoqdor** leksemaga boʻlinadi.

Ijobiy boʻyoqdor leksema soʻzlovchining borliq hodisasiga ijobiy munosabatini ifodalaydi va ular sememalarida tegishli ifoda semalari ijobiy boʻladi. Misollar: 1. *Onam deganimda, oqsoch, jafokash munis va mehribon chehrang boʻlar namoyon* (Gʻ.Gʻul.). 2. *U hamisha kulib, jilmayib turadigan mehribon chehrani koʻrmadi* (M.Ism.). 3. *Orazin yopqoch, koʻzimdan sochilur har lahza yosh* (Navoiy)

Salbiy boʻyoqdor leksema borliq hodisasiga soʻzlovchining salbiy munosabatini ifodalaydi va ular sememasida salbiy munosabatni ifodalovchi sema boʻrtib turadi. Misollar: 1. *Soʻngra yakkam-dukkam iflos tishlarini yashirgan ogʻzini katta ochib esnadi, goʻyo uning butun badburush yuzini ogʻiz qopladi* (Oyb.) 2. *U bir koʻngli borib, muttaham qozining tumshugʻiga tushirgisi, yo iflosbasharasiga tupurgisi keldi.* (M.Ism.)

Ijobiy boʻyoqdor leksema nutqda salbiy boʻyoqdor leksema oʻrnida voqelanishi mumkin. 1. *Jamolingizni* («*basharangizni*» maʼnosida) *boshqa koʻrmay!* 2. *Rosaxursand qildingiz* («*xafa qildingiz*» maʼnosida).

Leksemaning ijobiy va salbiy boʻyogʻini ijobiy va salbiy maʼnodan farqlash kerak. Masalan, *yaxshi* leksemasi ijobiy maʼnoga ega, ammo uning ifoda semasi boʻyoqdorlikni koʻrsatmaydi, yaʼni u boʻyoqsizdir. *xunuk* salbiy maʼnoga ega boʻyoqsiz leksema.

37-§. Uslubiy xoslanganlik jihatidan o‘zbek tili leksikasi

Leksema nutq uslubiga munosabatiga ko‘ra uslubiy betaraf va uslubiy xoslangan turlarga ajraladi.

Uslubiy betaraf leksika. Uslubiy betaraf leksema barcha uslublarda birdek va bab-baravar ishlatilaveradi va uning ifoda semalarida uslubga munosabat «uslubiy betaraf» deb beriladi: *kel, bor, o‘t, ket, kitob, qalam, stol, mashina, oq, qora, tez, sovuq, faqat, lekin* va h. Lekin nutqda ko‘chma ma’noda ishlatilganda, bu ma’nosi bilan ayrim uslubga xoslanib qoladi. Masalan, *sovuq* leksemasi «xunuk» ma’nosida (*sovuq rangli*) faqat so‘zlashuv yoki badiiy uslubga xos.

Uslubiy xoslangan leksika. Uslubiy xoslangan leksikani uchga bo‘lish mumkin: a) **kitobiy leksika**; b) **badiiy leksika**; d) **so‘zlashuvleksikasi**.

Ilmiy, rasmiy va publisistik leksikaga mansub birliklar umumlashtirilib, *kitobiy leksika* deb yuritiladi:

1) ilmiy leksikaga oid birlik: *integral, meridian, tangens, olmosh, bo‘lish, ko‘paytirish*;

2) rasmiy leksikaga oid birlik: *bayonnoma, buyruq, farmon, qo‘mita, sessiya, tashkilot*;

3) publitsistik leksikaga oid birlik: *jangovar, mafkura, ilg‘or, ittifoq, jahon, afkor, global*.

Bunday leksemaning uslubga xoslikni ko‘rsatuvchi ifoda semasi «ilmiy nutqqa xos», «rasmiy nutqqa xos», «publitsistik nutqqa xos» deb belgilanadi.

Badiiy leksikaga ifoda semalari sirasida «badiiy nutqqa xos» semasi mavjud, badiiylik bo‘yog‘iga ega bo‘lgan leksik birliklar kiradi: *Mehnat bilan topadi iqbol* (Yo.Mirz.). *Uning odobida, uning xulqida, insoniy kamolot mavjud, barqaror* (Uyg‘.). *Tabiatan serzavq va har narsaga qiziquvchi bo‘lgan Sodiq uchun har hunar zavq baxsh etar, ko‘nglini ko‘tarar, sog‘lig‘ini saqlardi* (Shuhrat). *Kundan kunga yashnamoqda ko‘rking, jamoling*. (G‘ayr.) *Bahorning fikri bulut bosgan osmonday qorong‘ilashdi-yu, ko‘z oldini tumanchulg‘adi* (Sh.Rash.). *Yaxshi qoling, sevgan yurt-u diyorim* (Hamza).

Badiiy nutqda ilmiy, rasmiy, publitsistik va so‘zlashuv uslubiga xos birlik ham bemalol ishlatilaveradi.

So‘zlashuv leksikasiga oddiy so‘zlashuv nutqiga xos, erkin muomalada qo‘llaniladigan, adabiy til uchun me‘yor bo‘lmagan

leksema kiradi: *ketvorgan, po‘rim, qitday, mullajiring* kabi. Misollar: *O‘ylab ko‘rsam, sarkotib odamga shundan bop sovg‘a yo‘q ekan. Ruchkaning poshshaxoni, perosi oltindan* (N.Saf.). *Shomahdiyevning qilg‘i ma‘lum: jahli chiqib bir sannab ketsa, uning chakagini bosish asov tuyani cho‘ktirishdek mashaqqat* (A.Muhid.). *Qizlaringizni jerkiysiz, so‘kasiz... Xo‘sh, nima uchun To‘lani yumshoq paxtaga o‘rab papalaysiz?!* (M.Ism.) *Jillaqursa juvoldiz bilan qarashay dedim* (Oybek). *Enang besh-o‘n tanga pul so‘rab yubordi. Bo‘lsa, chiqarib ber, boyoqishlar chaynab tursin.* (Oybek) *Maza qilib kartoshkani tushirib tursang...* (Say.)

So‘zlashuv leksikasiga kiradigan leksemaning tegishli ifoda semasi «so‘zlashuv nutqiga xos» deb yuritiladi.

Leksemaning uslubiy xoslanganligi ularning boshqa bir uslubda qo‘llanmasligidan dalolat bermaydi. Masalan, so‘zlashuv uslubi erkin uslub sanaladi va unda boshqa uslub unsurini bemalol ishlatish mumkin. Ammo leksemani ma‘lum bir uslubda qo‘llash nutq me‘yoriga muvofiq bo‘lishi lozim.

FRAZELOGIYA

38-

§. Frazeologiya haqida

Frazeologiya (gr. *phrasis* – “ifoda”, *logos* – “ta’limot”) atamasi ikki ma’noda ishlatiladi: 1) til frazeologik tarkibini o‘rganuvchi tilshunoslik sohasi; 2) shu tilning frazeologizmi majmui.

Frazeologiyaning o‘rganish predmeti frazeologizmning tabiati va substansional xususiyatlari hamda ularning nutqda amal qilish qonuniyatidir.

Frazeologizm til hodisasi sifatida lison va nutqqa daxldor birlikdir. Birdan ortiq mustaqil leksema ko‘rinishining birikuvidan tashkil topib, obrazli ma‘noviy tabiatga ega bo‘lgan lisoniy birlik frazeologizm deyiladi: *tepa sochi tikka bo‘lmoq, sirkasi suv ko‘tarmaslik, o‘takasi yorilmoq, do‘ppisi yarimta, ikki gapning birida, boshga ko‘tarmoq* va h.

Frazeologizm *ibora, frazeologik birlik, turg‘un birikma, barqaror birikma, frazeologik birikma* atamaları bilan ham yuritiladi.

Frazeologiya leksikologiya bo'limining tarkibiy qismidir. Frazeologizm tashkil etuvchisiga ko'ra qo'shma leksema, so'z birikmasi va gapga o'xshaydi. Biroq ular ko'proq qo'shma leksema kabi til jamiyati ongida tayyor va barqaror holda yashaydi. Boshqacha aytganda, frazeologizm lisonda barcha lisoniy birliklarga xos bo'lgan umumiylik tabiatiga ega va nutqda xususiylik sifatida namoyon bo'ladi.

Frazeologizm lug'aviy birlik bo'lganligidan u nutq jarayonida gap tarkibida bir mustaqil so'z kabi harakat qiladi – bir gap bo'lagi yoki kengaytiruvchi sifatida keladi: 1. *Madamin bo'yniga qo'yilgan aybnomadan tamom hovuridan tushdi.* (P.Tur.) 2. *Stol yoniga kelguncha uning boshi aylanib ketdi.* (S.Zun.) 3. *Qosh qo'yaman deb ko'z chiqaradigan bunday hodisalar hali ham onda-sonda ro'y berib turibdi.* 4. *Kavushini to'g'rilab qo'yish kerak.* (As.Mux.) 1- va 2-gaplarda frazeologizmlar gap markazi – kesim mavqeyida, 3-gapda so'z kengaytiruvchisi aniqlovchi va 4-gapda butun bir egasiz gap vazifasida kelgan.

Frazeologizm tashqi ko'rinishi jihatidan so'z birikmasi yoki gap ko'rinishida bo'ladi. So'z birikmasi ko'rinishidagi frazeologizm: *ko'ngli bo'sh, enka-tinkasini chiqarmoq, jig'iga tegmoq, bel bog'lamoq, kir izlamoq, terisiga sig'may ketmoq* va h. Gap tipidagi frazeologizm «gap kengaytiruvchisi+kesim» qolipi mahsuli: *istarasi issiq, ichi qora, labi-labiga tegmaydi, ko'ngli ochiq, tarvuzi qo'ltig'idan tushmoq, kapalagi uchib ketdi, po'konidan el o'tmagan, tepa sochi tikka bo'lmoq* va h.k.

Ayrim leksik birliklar frazeologizmning tadrijiy taraqqiyoti mahsulidir: *dardisar, toshbag'ir, boshog'riq.* Demak, leksema hosil bo'lish manbalaridan biri – frazeologizm.

Frazeologizm, asosan, belgi va harakat ifodalaydi. Demak, ular grammatik jihatdan belgi yoki harakat bildiruvchi so'z turkumiga mansub.

Fe'l turkumiga mansub frazeologizmlar: *me'dasiga tegmoq, yaxshi ko'rmoq, holdan toymoq, sabr kosasi to'lmoq, o'pkasini cho'pga ilmoq, og'ziga talqon solmoq, podadan oldin chang chiqarmoq, azob chekmoq, ensasi qotmoq, ko'ngliga qo'l solmoq.*

Sifat turkumiga mansub frazeologizm: *ko'ngli bo'sh, rangi sovuq, yuragi toza, avzoyi bejo, dili siyoh, kayfi buzuv, chehrasi ochiq, vijdoni toza, tumshug'i baland.*

Ravish turkumiga mansub frazeologizm: *ipidan-ignasigacha, ikki dunyoda ham, miridan-sirigacha, ha-hu deguncha.*

Soʻz-gaplarga mansub frazeologizm: *turgan gap, shunga qaramay, katta gap.*

Frazeologizmlar tilshunosligimizda muayyan soʻz turkumi boʻyicha tasnif qilinmagan va grammatik xususiyati yetarli darajada oʻrganilmagan.

Frazeologizm leksik birlik kabi qoʻllanish darajasi nuqtayi nazaridan ham tasnif qilinadi. Bunga koʻra umumisteʼmol frazeologizmi (*holdan toymoq, shunga qaramay, roʻyobga chiqmoq*) va qoʻllanilishi chegaralangan frazeologizm farqlanadi. Qoʻllanilishi chegaralangan frazeologizm qoʻllanilish davri (eskirgan va zamondosh) va doirasi (dialektal, ilmiy, badiiy soʻzlashuv) bilan ham maʼlum bir tafovutlarga ega:

eskirgan frazeologizm: *alifni kaltak demoq, aliflayloni bir choʻqishda qochiradigan, dastin aliflom qilib, kallasini xam qilib, yeng silkitmoq;*

dialektal frazeologizm: *alagʻda boʻlmoq* (xavotir olmoq), *koʻngli tob tashladi* (ezildi), *halak boʻlmoq* (ovora boʻlmoq), *qumortqisi quridi* (intiq boʻlmoq), *juluni uzilmoq* (qattiq baqirmoq);

ilmiy frazeologizm: *nazar tashlamoq, koʻzga tashlanmoq, chambarchas bogʻlanmoq, toʻgʻri kelmoq, imkoniyatlar doirasi, qulay qurshov;*

badiiy frazeologizm: *sabr-kosasi toʻlmoq, ogʻzining tanobi qochmoq, ogʻzidan bodi kirib, shodi chiqmoq, qildan qiyiq axtarmoq, six ham kuymasin, kabob ham, boshida yongʻoq chaqmoq;*

soʻzlashuv nutqi frazeologizmi: *arpasini xom oʻrmoq, yerga urmoq, yuragi qon, koʻzi tor, koʻzi och, boshi ochiq, yer bilan osmoncha, pixini yorgan.*

Frazeologizmning aksariyati badiiy va soʻzlashuv nutqiga xos.

Frazeologizmning semantik strukturasi. Frazeologizm ikki yoqlama lisoniy birlik, shakl va mazmunning dialektik birligidan iborat. Frazeologizmning shakliy tomonini soʻz (leksema emas) tashkil qiladi. Ularning mazmuniy tomoni frazeologik maʼnodir. Frazeologik maʼno oʻta murakkab tabiatli, leksemada boʻlgani kabi ayrimi denotativ tabiatli boʻlsa, boshqalari grammatik maʼnoga ega, xolos. Masalan, mustaqil soʻz turkumiga kiruvchi frazeologizm: (*burgaga achchiq qilib, koʻrpaga oʻt qoʻymoq, tarvuzi qoʻltigʻidan*

tushmoq; ko'ngli bo'sh; hash-pash deguncha) denotativ ma'noga ega bo'lsa, *turgan gap, shunga qaramay* kabi nomustaqil frazeologizmlar faqat grammatik vazifa bajaradi.

Odatda, frazeologizmning ma'nosi bir leksema ma'nosiga teng deyiladi. Biroq hech qachon ular teng emas. Chunki frazeologizm va leksema ma'nosi teng bo'lsa edi, unda frazeologizm ortiqcha bo'lib qolar edi. Misol sifatida *yoqasini ushlamoq* frazeologizmi bilan *hayron bo'lmoq* leksemasining ma'nolarini qiyoslab ko'raylik. Mazkur frazeologizm «kutilmagan, tushunib bo'lmaydigan narsa yoki hodisadan o'ta darajada ta'sirlanib, taajjublanmoq» bo'lsa, *hayron bo'lmoq* leksemasi «kutilmagan, tushunib bo'lmaydigan narsa yoki hodisadan ta'sirlanmoq» sememasiga ega. Har ikkala ma'noda ham kishi ichki ruhiy holati (denotat) aks etgan. Biroq frazeologizm ma'nosida «o'ta darajada» va «so'zlashuv uslubiga xos», «bo'yoqdor» semalariga egaligi bilan «hayron bo'lmoq» leksemasidan farqlanadi. Demak, frazeologizmning ko'pincha, ifoda semalarida obrazlilik, bo'yoqdorlik bo'rtib turadi. Umuman olganda, frazeologik ma'no torroq va muayyanroq, leksema ma'nosi esa unga nisbatan kengroq va mavhumroq bo'ladi. Masalan, *hayron bo'lmoq* leksemasi umumuslubiy va bo'yoqsiz. Shuning o'ziyoq barcha uslubda qo'llanish imkoniga egaligini va turli «bo'yoqlar» bilan ishlatish mumkinligini ko'rsatadi.

Ko'rinadiki, frazeologizm va leksema bir narsa yoki hodisani atasa-da (atash semelari bir xil bo'lsa-da), ifoda bo'yoqlari bilan keskin farqlanib turadi (ya'ni ifoda semalari turlichadir).

Frazeologizm birdan ortiq mustaqil so'zdan tashkil topadi. Biroq uning ma'nosi tashkil etuvchi ma'nolarining oddiy yig'indisi emas. Masalan, *qo'yniga qo'l solmoq* frazeologizmining ma'nosi *qo'yin, qo'l, solmoq* leksemalari ma'nolari sintezi yoki qo'shiluvchi emas. Frazeologizmning ma'nosi tashkil etuvchi so'z to'la yoki qisman ko'chma ma'noda ishlatilishi natijasida hosil bo'ladi. Masalan, birovning fikrini bilishga urinish harakati uning qo'ynini titkilab, nimasi borligini bilishga intilish harakatiga o'xshaydi. Natijada, *qo'yniga qo'l solmoq* erkin birikmasi o'zidan anglashilgan mazmunga o'xshash bo'lgan boshqa bir mazmunni ifodalashga ixtisoslashadi va qurilma frazeologizmga aylanadi. Yoki kishi qo'ltiqlab ketayotgan tarvuzini tushirib yuborsa, qanday ahvolga tushadi? Biror narsadan ruhiy tushkunlikka tushgan odamning holati shunga monand va erkin

birikma frazeologizm mohiyatiga ega bo'lgan. Bu esa frazeologik ma'noning mantiqiyligidan dalolat beradi.

Frazeologizm tarkibidagi ayrim so'zning ko'chma ma'noda, boshqalarining o'z ma'nosida qo'llanilishi natijasida ham vujudga kelishi mumkin. Masalan, *aqlini yemoq, ko'zini bo'yamoq, ko'zi ko'ziga tushdi, og'zi qulog'ida* frazeologizmlarida *aql, ko'z, og'iz* so'zlari o'z ma'nosida, *yemoq, bo'yamoq, tushmoq, qulog'ida* so'zlari ko'chma ma'noda.

Ba'zan harakat-holatning natijasini ifodalovchi qurilma frazeologizmga aylanadi. Masalan, kishi afsuslanishi natijasida barmog'ini tishlab qolishi mumkin. Shuning uchun *barmog'ini tishlab qolmoq* qurilmasi frazeologik qiymat kasb etgan. *Tishni-tishga qo'ymoq, tepa sochi tikka bo'lmoq, labiga uchuq toshmoq* iboralari ham shular jumlasidandir.

Ayrim frazeologizm turli diniy aqida, tushuncha, rivoyat asosida ham shakllanadi: 1. *Uning eriga mening ko'zim tekkan emish.* (I.Rah.) 2. *Hammani qo'yib, sizning soldat o'g'lingizga tegaman deb ko'zim uchib turibdimi?* (M.Muham.) 3. «*Jabrdiyda*»ning ham, *guvohlarning ham dumi xurjunda* gaplari shunday savollar berilishini talab etardi. (M.Ism.)

Frazeologizm, asosan, bir ma'nolidir. Ammo polisemantiklik frazeologizmga ham uchrab turadi. Masalan, *aqli yetadifrazeologizmi* «*idrok qilmoq*», «*ishonch hosil qilmoq*» ma'nosiga, *bo'yniga qo'ymoq* iborasi 3 ta – «*aybni birovga to'nkamoq*», «*isbotlab e'tirof qildirmoq*», «*biror ishni bajarishni birovning zimmasiga yuklamoq*» ma'nolariga, *qo'lga olmoq* iborasi esa 4 ta – «*o'z ixtiyoriga o'tkazmoq*», «*qo'qqisdan hujum qilib bosib olmoq*», «*qamash maqsadida tutmoq*», «*biror yo'l bilan o'z xohishiga bo'ysunadigan qilmoq*» ma'nolariga ega.

Frazeologik polisemiya barcha ma'no ko'chma bo'lganligi bois, ularni bosh va hosila ma'nolarga ajratish qiyin.

Frazeologizmlarda semantik munosabat. Leksikada bo'lgani kabi frazeologiyada ham lisoniy-semantik munosabat amal qiladi. **Frazeologik sinonimiya.** Ma'nodoshlik hodisasi frazeologizmlarda ham mavjud. Frazeologizmning ma'nodoshlik paradigmasida birliklar ifoda semalari darajasiga ko'ra farqlanadi: *yaxshi ko'rmoq – ko'ngil bermoq, yer bilan yakson qilmoq – kulini ko'kka sovurmoq, ipidan ignasigacha – miridan sirigacha, qilidan quyrug'igacha* va h.

Ma'nodosh frazeologizmlarning atash semasi bir xil bo'ladi. Masalan, *ipidan ignasiga – miridan sirigacha, qilidan quyrug'igacha* kabi iboralarida «butun tafsiloti bilan» atash semasi umumiy. Ammo ular uslubiy xoslanganlik va bo'yoqdorlik darajasini ifodalovchi semalari bilan farqlanadi.

Sinonim frazeologizmlarni frazeologik variantdan farqlash lozim. Sinonim iboralarda ayni bir so'z bir xil bo'lishi mumkin. Lekin qolgan so'zlar sinonim leksemaning ko'rinishlari bo'lmasligi lozim. *Jonini hovuchlab* va *yuragini hovuchlab* iboralarida bir xil so'z mavjud. Ammo *jon* va *yurak* so'zlari sinonim leksema ko'rinishi emas. *Ko'ngliga tugmoq* va *yuragiga tugmoq* iboralari frazeologik variant.

Frazeologik antonimiya. Zid ma'noli antonimlar bir-biriga teskari tushunchani ifodalaydi. Misollar: *ko'ngli joyiga tushdi–yuragiga g'ulg'ula tushdi, qoni qaynadi–og'zi qulog'iga yetdi.*

Frazeologik omonimiya. Frazeologizmlar omonimik munosabatda ham bo'lishi mumkin. Misollar: *so'z bermoq I* («va'da bermoq»), *so'z bermoq II* («gapirishga ruxsat bermoq»), *boshga ko'tarmoq I* («ardoqlamoq»), *boshga ko'tarmoq II* («to'polon qilmoq»), *qo'l ko'tarmoq I* («ovoz bermoq»), *qo'l ko'tarmoq II* («urmoq»).

Frazeologizmdagi darajalanish, giponimiya, funksionimiya, iyerarxionimiya kabi semantik munosabatlar o'z tadqiqotini kutmoqda.

LEKSIKOGRAFIYA

39-

§. Leksikografiya haqida

Tilshunoslikning lug'at tuzish masalalarini ilmiy tadqiq qiluvchi va lug'at tuzish bilan shug'ullanuvchi sohasi leksikografiya (gr. *lexikos* – so'z, so'zga oid va *grapho* – yozaman) yoki lug'atchilik deyiladi. Maqsad va vazifasiga ko'ra leksikografiya ikkiga bo'linadi:

a) ilmiy leksikografiya lug'atchilikning nazariy masalasi bilan shug'ullanadi;

b) amaliy leksikografiya bevosita lug'at tuzish ishi bilan mashg'ul bo'ladi.

Leksikografiya muhim ijtimoiy vazifani bajaradi. Bular quyidagilarda koʻzga tashlanadi:

- 1) ona tilini va boshqa tillarni oʻrgatish;
- 2) ona tilini tasvirlash va meʼyorlashtirish;
- 3) tillararo munosabatlarni taʼminlash;
- 4) til leksikasini ilmiy tekshirish va talqin qilish.

Lugʻat maqsadi va moʻljaliga koʻra ikkiga boʻlinadi:

- 1) umumiy lugʻat;
- 2) maxsus lugʻat.

Umumiy lugʻat keng oʻquvchilar ommasiga, maxsus lugʻat esa tor doiradagi kishilar – alohida soha mutaxassisiga moʻljallangan boʻladi.

Har ikkala tur lugʻat ham oʻz oʻrnida yana ikkiga boʻlinadi:

- 1) ensiklopedik lugʻat;
- 2) filologik lugʻat.

Demak, lugʻatni umumiy ensiklopedik lugʻat va maxsus ensiklopedik lugʻat, umumiy filologik lugʻat va maxsus filologik lugʻatga boʻlib oʻrganish maqsadga muvofiq va qulay.

Umumiy ensiklopedik lugʻat (UEL). Maʼlumki, UEL alfavit tartibida boʻlib, ularda soʻz emas, balki shu soʻzdan anglashilgan tushunchalar uchun asos boʻlgan narsa, tarixiy voqea, tabiiy va ijtimoiy hodisalar, shaxslar, geografik nomlar haqida maʼlumot beriladi va lugʻat maqolasi lugʻat yozilgan tilni tushunuvchi keng oʻquvchilar ommasiga moʻljallangan boʻladi. «Oʻzbekiston Milliy ensiklopediyasi» ana shunday lugʻatlardan biri. Unda shunday deyiladi: «OʻzME (Oʻzbekiston Milliy ensiklopediyasi) universal ensiklopediya boʻlganligi uchun fan-texnika va madaniyatning barcha sohalariga oid maʼlumotlar muxtasar tarzda ifodalaniib, u insoniyat sivilizatsiyasining muhim yutuqlari haqidagi bilimlar majmuidan iboratdir». Prezident I.Karimov OʻzME ga yozgan soʻzboshisida «Ensiklopediyamiz oʻzining ilmiy jihatdan chuqur, ayni vaqtda ommabopligi bilan keng kitobxonlar orasida obroʻ-eʼtibor topib, jahonning nufuzli qomuslari qatoridan munosib oʻrin olishiga ishonchim komil» deb, uning funksiyasini alohida taʼkidlaydi.

Maxsus ensiklopedik lugʻat (MEL). Fan-texnika, sanʼat va madaniyatning maʼlum bir sohasiga oid tushunchalarni shu soha qiziquvchilari va mutaxassislari uchun moʻljallab tavsiflaydi. Bunday lugʻat sifatida soha ensiklopedik lugʻatlari – «Медицина энциклопедияси», «Физический энциклопедический словарь»,

«Лингвистический энциклопедический словарь» kabilarni misol qilib keltirish mumkin. UELdan farqli ravishda MEL tor sohaga doir tushunchani keng va batafsil sharhlaydi. Masalan, rus tilida yaratilgan «Лингвистический энциклопедический словарь»da shunday deyiladi: «Bu lugʻat turli ixtisosliklardagi filolog-tilshunoslar va ilmiy xodimlarning keng doirasiga, shuningdek, tilshunoslik bilan yaqin boʻlgan soha vakillari psixologlar, mantiqshunoslar, filosoflar, etnograf va adabiyotshunoslarga moʻljallangan». Quyida «Лингвистический энциклопедический словарь»dan namuna keltiramiz (bunday lugʻat oʻzbek tilida yaratilmagani uchun olingan maqolaning tarjimai berildi).

«AKKOMODATSIYA (lat. *accomodatio* — moslashish) tovushning kombinator oʻzgarishidan biri: qoʻshni undosh va unlining qisman moslashuvi. Akkomodatsiya shunday hodisaki, keyingi tovushning ekskursiyasi (artikulatsiyasining boshlanishi) oldingi tovushning rekursiya (artikulatsiyasining tugashi)ga moslashadi (прогрессивакомомадация) yoki oldingi tovushning rekursiyasi keyingi tovushning ekskursiyasiga moslashadi. Ayrim tillarga unlining undoshga moslashishi xosdir, masalan, rus tilida a, o, u unlilari yumshoq undoshdan keyin til oldi unlilariga aylanadi (ularning artikulyatsiyasi ekskursiyaga intilgan). Qiyoslang: «mat» – «myat», «mol» – «myol», «luk» – «lyuk». Boshqa tillarda esa undoshning unliga akkomodatsiyasi kuzatiladi, masalan, fors tilida til oldi unlisidan oldin kelgan undosh tanglaylashadi» (22-bet).

Koʻrinadiki, maxsus ensiklopedik lugʻat soha mutaxassisleri uchungina zarur boʻlgan tushunchani ana shu soha ilmiy uslubiga xos ifoda bilan tasvirlaydi.

Umumiy filologik lugʻat barcha soha kishilari, keng foydalanuvchilar ommasiga moʻljallangan izohli, imlo, orfoepik, tarjima lugʻatdir. «Oʻzbek tilining izohli lugʻati» (OʻTIL), «Ruscha-oʻzbekcha lugʻat» (ROʻL) ana shunday lugʻatlar sirasiga kiradi. Shu boisdan OʻTILda shunday deyiladi: «Lugʻat keng oʻquvchilar ommasiga – tilshunoslar, oʻrta va oliy maktab oʻquvchilari va oʻqituvchilari, yozuvchilar, jurnalistlar, gazeta va nashriyot xodimlari va oʻzbek tiliga qiziquvchi barcha kitobxonlarga moʻljallangan»(1-tom, 5-bet) Izohli lugʻat soʻzning maʼnosini shu tilda sharhlaydi, izohlaydi va shu maʼnosi bilan nutq tarkibida beradi. Misollar:

BAQIRLAMOQ –Baqir-buqur ovoz chiqarib qattiq qaynamoq. *Hamrobibi dasturxon yozdi, baqirlab qaynayotgan samovarni keltirib, qopqoqlab qo‘ydi.* R.Fayziy. El mehri.

YOZ– 1-yilning bahor bilan kuz orasidagi eng issiq fasli. *Laylak keldi-yoz bo‘ldi. Dangasaning ishi bitmas, yoz kelsa ham qishi bitmas.*

2-ko‘chma umrning eng gullagan yaxshi davri. *Yozim o‘tdi, chiroyingizga to‘q bu quvnoq ko‘ngil.* G‘ayratiy.

Ko‘ngli yoz bo‘ldi. Ortiq sevinib, bahri dili ochildi. *Negadir otashin ko‘ngli yoz bo‘lib ketdi.* O‘.Umarbekov. Charos.

Umumiy izohli lug‘atda lug‘aviy birlikning barcha – grammatik, uslubiy, frazeologik birlik tarkibida qatnashishi, omonimligi, qaysi tildan o‘zlashganlik belgilari ko‘rsatiladi.

O‘zbek tilining bu turdagi lug‘ati birinchi marta 1981-yilda Moskvada nashr etildi. «Boy leksikografik an‘analarning davomi sifatida o‘tgan asrning 50–80-yillari mobaynida o‘zbek tilshunosligida erishilgan va o‘zbek leksikografiyasini tilshunos-likning tez rivojlanib borayotgan mustaqil sohasiga aylantirgan ulkan muvaffaqiyati tufayli yuzaga kelgan» (1-tom, 5-bet). «O‘zbek tilining izohli lug‘ati» o‘zbek xalqi tarixi va ma‘naviyati taraqqiyotida ulkan hodisa bo‘ldi.

«Lug‘atning asosiy vazifasi o‘zbek tilining so‘z boyligini to‘plash va tavsiflash bilan birga, uning me‘yorini belgilab berish va mustahkamlashdan ham iboratki, unda tilning imlo, talaffuz, so‘z yasash va ishlatish me‘yorlari tavsiya etildi» (1-tom, 5-bet).

Demak, o‘zbek tilining ilk izohli lug‘ati o‘z oldiga qo‘yilgan o‘zbek tilining so‘z boyligini to‘plash va tavsiflash hamda uning me‘yorini belgilashdan iborat tarixiy vazifasini bajardi. Biroq tilshunoslik fanining rivoji, o‘rganish manbayiga yondashuv omillari va metodologiyasining taraqqiyoti, jamiyat rivojlanishining muayyan bosqichida ijtimoiy fanlarga qo‘yiladigan yangicha talablarning yuzaga kelishi ijtimoiy ong shakllaridan bo‘lgan tilning ilmiy talqinida ham yangicha qarashlar shakllanishiga olib keladi .

Leksemalarning lug‘aviy ma‘nosi talqinida lison va nutqni izchil farqlash talabi har bir so‘zga xos barqaror lisoniy va o‘tkinchi nutqiy jihatni ajratishni taqozo qiladi. Nutqiy hodisa cheksizlik va rang-baranglik tabiatiga ega bo‘lganligi bois leksikografik talqinning obykti bo‘la olmaydi. Lug‘at so‘zga xos barqaror jihatnigina qamrab olish imkoniga ega. Demak, semasiologiya sohasida amalga oshirilgan izchil substansial tadqiqotlar lug‘atni tartiblashtirishda muhim tayanch

omil boʻlib, leksikografni cheksiz nutqiy maʼnolarni tartibga keltirish, lugʻatga kiritish hamda izohlash tashvishidan xalos etadi. Bunda har bir voqelangan nutqiy lugʻaviy maʼnoda qorishgan oʻzga hodisalar tajallilarini eʼtibordan soqit qilish, ushbu birlik (leksema)ning mohiyatiga daxldor boʻlgan unurni ajratish va tavsiflash leksikografik talqinda muhim ahamiyatga ega.

Imlo lugʻati soʻzlarni amaldagi imlo qoidalariga muvofiq ravishda qanday yozish kerakligini oʻrgatadi. Demak, bunday lugʻat hammabop va amaliy tabiatga ega boʻladi va unga S.Ibrohimov va M.Rahmonovlarning 1956, 1964-yillarda «Oʻqituvchi» nashriyoti tomonidan nashr etilgan, S.Ibrohimov, E.Begmatov va A.Ahmedovlarning 1976-yilda «Fan» nashriyoti tomonidan chop etilgan kirill yozuviga doir imlo lugʻatlarini kiritish mumkin.

1995-yilda Sh. Rahmatullayev va A.Hojiyev tuzgan lotin imlosidagi imlo lugʻati «Oʻqituvchi» nashriyoti tomonidan chop etildi.

Orfoepik lugʻatda soʻzning toʻgʻri adabiy talaffuzi koʻrsatiladi. Bunday lugʻat birinchi marta kichik hajmda M.Sodiqova va Oʻ.Usmonova tomonidan «Oʻzbek tilining orfoepik lugʻati» nomi bilan 1977-yilda «Oʻqituvchi» nashriyoti tomonidan bosib chiqarildi.

Maxsus filologik lugʻat tor oʻquvchilar ommasi – tilshunoslik bilan shugʻullanuvchilar va boshqa ilmiy tadqiqotchilarga moʻljallangan boʻladi. Oʻzbek tilining morfem, chastotali, ters, oʻzlashma soʻzlar, frazeologizm, sinonimlar, antonimlar, omonimlar, dialektizm, terminologik, etimologik lugʻatlar shular jumlasidan.

Morfem lugʻatda leksik birlikning tarkibi–morfemik strukturasi koʻrsatiladi. Bunday lugʻat birinchi marta A.Gʻulomov, A.N.Tixonov, R.Q.Qoʻngʻurov tomonidan tuzilib, 1977-yilda «Oʻqituvchi» nashriyoti tomonidan chop etilgan.

Chastotali lugʻatda soʻzning qoʻllanish darajasi haqida maʼlumot beriladi. I.A.Kissen muallifligida chop etilgan «Slovar naibolee upotrebitelnyx slov sovremennogo uzbekskogo literaturnogo yazika» (Tashkent, 1970) lugʻati chastotali lugʻat boʻlib, unda maʼlum bir tanlangan matnlarda soʻzlarning qoʻllanilish chastotasi (takrorlanganlik miqdori) koʻrsatiladi. Bunday lugʻat S.Rizayev, Z.Hamidov, N.Axmatov, N.Mamadaliyeva, R.Zohidov tomonidan alohida asarlar boʻyicha tuzilgan.

Ters lugʻatda soʻz teskari tomondan oxiridan alfavit tartibida joylashtiriladi. Bu ham lingvistik lugʻat boʻlib, R.Qoʻngʻurov va

A.Tixonov tomonidan «Обратный словарь узбекского языка» nomi bilan 1969-yilda Samarqandda chop etilgan. Undan namuna keltiramiz:

serharajat

hujjat

xat-hujjat

behujjat

murojaat

hojat

muhofazat

ijozat

beijozat.

O‘zlashma so‘zlar lug‘atida o‘zbek tiliga boshqa tildan kirib kelgan so‘z izohlanadi. Bu tipdagi lug‘at izohli lug‘atning bir ko‘rinishi. Ular qaysi tildan o‘zlashgan so‘zlarni izohlashiga ko‘ra turlicha nomlanadi. Masalan, O.Usmon va R.Doniyorovlar tomonidan 1965-yilda nashr etilgan «Ruscha-internatsional so‘zlar izohli lug‘ati»da rus va boshqa Yevropa tillaridan kirib kelgan so‘zlar izohlangan.

Frazeologik lug‘at ham maxsus lingvistik lug‘atning bir turi bo‘lib, Sh.Rahmatullayev tomonidan tuzilgan «O‘zbek tilining izohli frazeologik lug‘ati» (Toshkent, 1978) bunday lug‘atning mukammal namunasi. Undan misollar keltiramiz.

«**Qulog‘(i)ga chalinmoq** nima kimning? Biror gapni yoki tovushni noaniq tarzda eshitmoq. o‘xshashi: **qulog‘(i)ga kirmoq**. *Erkaklar orasidagi gap Asalbibining qulog‘iga chalingan edi*. Oybek. Oltin vodiyan shabadalar. *Uzoqdan traktorning guvillagan ovozi quloqqa chalindi*. R.Fayziy. Cho‘lga bahor keldi (294-bet).

«**Qurimoq** – yostig‘ini quritmoq: yostig‘i quridi: tinka-madori quridi: tinkasini quritmoq: esim qursin» (375-bet).

Onomastik lug‘at o‘zbek leksikografiyasining alohida sohasiga aylandi. Bunday lug‘atda atoqli ot (onomosionim), toponim yoki antroponim izohlanadi va ular etimologik lug‘atning o‘ziga xos ko‘rinishi. Bunga T.Nafasov tomonidan tuzilgan «Janubiy O‘zbekiston toponimlarining izohli lug‘ati»ni, S.Qorayevning «Joy nomlarining izohli lug‘ati»ni misol qilib keltirish mumkin.

Dialektal lug‘at o‘zbek tilining dialekt va shevalariga xos bo‘lgan leksik birliklarni qayd qiladi. Bunday lug‘at, umuman, o‘zbek tilining

barcha shevalariga xos yoki ma'lum bir sheva so'zini izohlashga mo'ljallangan bo'lishi mumkin. 1971-yilda mualliflar jamoasi tomonidan «Fan» nashriyatida chop etilgan «O'zbek xalq shevalari lug'ati»ni bunga misol qilib keltirish mumkin. Lug'atdan misol keltiramiz:

Govara (Buxoro) beshik;

Gavdo'sha (Buxoro) xurmo;

Gajdim (Nayman) chayon (62-bet).

Terminologik lug'atlar ma'lum bir sohaga tegishli so'zni izohlaydi. Terminologik lug'at izohli yoki tarjima ko'rinishiga ega bo'ladi. Demak, terminologik lug'atni bir tilli va ko'p tilli lug'atga bo'lish mumkin. Quyida A.Hojiyevning «Lingvistik terminlarning izohli lug'ati» (Toshkent, «O'qituvchi», 1985) dan namuna keltiramiz:

«Kriptologiya. Maxfiy tillar, ularni tuzish qonuniyatlarini, rasshifrovka qilish usullarini o'rganuvchi fan.

Ko'makchili aloqa. So'zlar o'rtasida ko'makchilar vositasida yuzaga keladigan aloqa: *qalam bilan yozmoq, uyga qadar yugurmoq kabi.*»

Tarjima lug'atlar bir tildagi so'z ma'nosining boshqa tilda ifodalanishi, berilishini ko'rsatadi. Ruscha-o'zbekcha lug'atdan misol:

РАЗБОГАТЕТЬsov, (nesov, bogatet) boyimoq, boyib ketmoq, davlat orttirmoq.

ЦАРЕВНАj. r. mn.-ven. malika, shohbekach (podshohning qizi).

Tarjima lug'ati ikki tilli yoki ko'ptilli bo'lib, lug'atlarda so'z ikkitadan ortiq tilda beriladi. Bunday lug'atlar juda kam.

Tarjima lug'atlari qanday birliklarni ifodalashiga ko'ra turlicha bo'ladi:

- 1) leksik birliklar lug'ati;
- 2) frazeologizmlar lug'ati;
- 3) har ikkala birliklar lug'ati;
- 4) maqollar lug'ati.

1984-yilda Toshkentda nashr etilgan ikki tomli «Ruscha-o'zbekcha lug'at» leksik birliklar lug'atidir.

Frazeologik birliklar tarjima lug'atiga M.Sodiqovanning «Ruscha-o'zbekcha frazeologik lug'ati» (Toshkent, 1972) namuna bo'ladi. Undan ayrim misollar keltiramiz:

Ахнутъ не успел –ko'z ochib-yumguncha, bir zumda: og'iz ochib bir narsa deguncha: *bir og'iz ham gap aytolmay qoldi* (14-bet).

Беззаднихног—s.t. juda charchab holdan toygan, sulayib qolish (82-bet).

O‘zbek lug‘atchiligi axborot texnologiyalari asosida rivojlanish bosqichiga qadam qo‘ymoqda.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Leksikologiyaning tadqiq obyekti4 nima?
2. So‘z til birligi sifatida qaysi yo‘nalishlarda o‘rganiladi?
3. Leksikologiyaning qaysi bo‘limida so‘zning semantik xususiyati – birma’nolilik va ko‘pma’nolilik, umumiy va xususiy, mavhum va muayyan, bosh va hosila, to‘g‘ri va ko‘chma ma’nolari tekshiriladi?
4. Leksikologiya til lug‘at tarkibining boyishini izohlang.
5. Nazariy va amaliy leksikologiyaning o‘zaro farqi nimada?
6. Nazariy yondashuvda leksik sath birligi tilshunoslikda qanday nomlanadi?
7. Lisoniy va nutqiy birlik orasidagi farqni tushuntiring.
8. Leksemaning xususiyatlarini tushuntiring.
9. So‘z qanday birlik sifatida talqin etiladi?
10. Lisoniy bosqichda leksema bir sememali deganda nima nazarda tutiladi?
11. Leksemaning nutqiy voqelanishini qanday izohlaysiz?
12. Nutqiy yasama so‘zning lisoniy sathga ko‘tarilishi qanday bosqichlarda kechadi?
13. Yasamaligini yo‘qotmagan, ya’ni o‘zida qolipning shakliy tomoni izini saqlagan, biroq ma’noviy tomondan qolipdan uzilgan, ma’nosini qolipning o‘ng (mazmuniy) tomonidan keltirib chiqarish imkoni bo‘lmagan, toraygan ma’noli leksema qanday ataladi?
14. Soddalashgan leksema nima?
15. Tublashgan leksema haqida nimalarni bilasiz?
16. Leksemaning tashqi qobig‘i deganda nima nazarda tutiladi?
17. Semema va tushuncha munosabati haqida gapiring.
18. Sema mohiyatan necha xil bo‘ladi va ular qaysilar?
19. Qachon atash semasi kuchsizlanib, ifoda semasi kuchayish holati yuz beradi?
20. Sema darajasiga ko‘ra qanday ajratiladi?
21. Sememaning nutqiy lug‘aviy ma’no sifatida voqelanishini izohlang.

22. Sememaning tayyor va nutqiy ma'noning tayyor emasligi deganda nimalar inobatga olinyapti?
23. Sememaning takrorlanuvchanligi va nutqiy ma'noning betakrorligini qanday izohlaysiz?
24. Hosila ma'no qanday yo'l bilan vujudga keladi va ular qaysilar?
25. Metaforik ma'no nima?
26. Butunning nomi bilan qismni, qism nomi bilan butunni atash deganda nima tushuniladi?
27. Vazifadoshlik asosida vujudga kelgan hosila ma'no haqida nimalar deya olasiz?
28. Leksema semantikasidagi lisoniy o'zgarish qanday natijalarga olib keladi?
29. Sinonimiya, antonimiya, graduonimiya, giponimiya nima?
30. Ma'nodoshlik qatoridagi dominanta leksemaning qanday xususiyati bor?
31. Antonimlarning mantiqiy asosini qanday qarama-qarshilik tashkil etadi va ular qanday yuz beradi?
32. Antonimlar strukturasi ko'ra qaysi turlarga bo'linadi?
33. Dialektikaning lug'aviy graduonimik qatorda yuzaga chiqadigan umumiy qonunlari qaysi?
34. Qo'llanilishi chegaralanmagan leksika haqida gapiring.
35. Qo'llanilishi chegaralangan leksika haqida gapiring.
36. Qo'llanilish davri chegaralangan leksika haqida nimalarni bilasiz?
37. Tarixiy so'z nima? Arxaik so'z-chi?
38. Neologizm hamisha yangilik bo'yog'ini saqlaydimi? Nega?
39. Dialektal leksikaning adabiy til uchun qanday ahamiyati bor?
40. Terminologik leksika nima?
41. Noadabiy leksika haqida gapiring.
42. Argo nima? Jargon-chi?
43. Uslubiy betaraf leksika haqida gapiring.
44. Uslubiy xoslangan leksikaga tavsif bering.
45. Badiiy leksikani so'zlashuv leksikasi bilan qiyslang.
46. *Frazeologiya* atamasini tavsiflang. Frazeologizm nima?
47. Frazeologizmlarning semantik munosabati so'zlararo semantik munosabatga o'xshaydimi?
48. Frazeologik sinonimiya nima?
49. Frazeologik antonimiya haqida gapiring.

50. Lugʻat va uning turlari haqida maʼlumot bering.
51. Umumiy ensiklopedik lugʻatning xususiyatlari haqida gapiring.
52. Maxsus ensiklopedik lugʻatlar qanday tuziladi?
53. Umumiy filologik lugʻatlar haqida maʼlumot bering.
54. Imlo lugʻatining xususiyatlari haqida gapiring.
55. Orfoepik lugʻatlarni mukammallashtirish nega chigal masala hisoblanadi?
56. Maxsus filologik lugʻatning xususiyatlari haqida gapiring.
57. Morfem lugʻatlar tarkibi ham oʻzgarib turadimi? Nega?
58. Chastotali lugʻat qanday ehtiyojni qondirishga xizmat qiladi?
59. Ters lugʻatning xususiyatlari haqida gapiring.
60. Oʻzlashma soʻzlar lugʻatining xususiyatlari haqida gapiring.
61. Frazeologik lugʻatlar qanday tuzilishga ega?
62. Dialektal lugʻatning xususiyatlari haqida gapiring.
63. Qanday terminologik lugʻatlarni bilasiz?
64. Tarjima lugʻatlar nechta til doirasida amalga oshirilishi mumkin?

Tavsiya etiladigan adabiyotlar

1. Bazarov O. Oʻzbek tilida darajalanish: filol.fanlari d-ri ...diss.atoref. – T., 1997.
2. Bobojonov Sh., Islomov I. Oʻzbek tilining soʻzlar darajalanishi oʻquv lugʻati. –T.: Yangi asr avlodi, 2009.
3. Vafoeva M. Oʻzbek tilida frazeologik sinonimlar va ularning struktural-semantik tahlili: filol.fanlari nomzodi diss....avtoref. – T., 2009.
4. Iskandarova Sh. Oʻzbek tili leksikasini mazmuniy maydon sifatida oʻrganish (shaxs mikromaydoni): filol.fanlari d-ri ...diss.avtoref. – T., 1999.
5. Qilichev B. Oʻzbek tilida paronimiya: filol.fanlari nomzodi ...diss.avtoref. – T., 1997.
6. Madrahimov I. Soʻzning serqirraligi va uni tasniflash asoslari: filol.fanlari nomzodi ...diss.avtoref. – T., 1994.
7. Neʼmatov H., Rasulov R. Oʻzbek tili sistem leksikologiyasi asoslari: oliy oʻquv yurti talabalari uchun qoʻllanma. – T., Oʻqituvchi, 1995.
8. Norxoʻjayeva X. Oʻzbek tilining eskirgan soʻzlar oʻquv lugʻati.–T.:Yangi asr avlodi, 2009.

9. Orifjonova Sh. O‘zbek tilida graduonimiya: filol.fanlari nomzodi ...diss.avtoref. – T., 1996.
10. Sayfullayeva R., Mengliyev B., Boqiyeva G. va boshq. Hozirgi o‘zbek adabiy tili. – T.: Universitet, 2005.
11. Sobirov A. O‘zbek tilining leksik sathini sistema sifatida tadqiq etish: filol.fanlari d-ri ...diss.avtoref. – T., 2005.
12. Suvonova X., Turdiyeva G. O‘zbek tilining shakldosh so‘zlar o‘quv lug‘ati.–T.: Yangi asr avlodi, 2009.
13. O‘zbek tilining izohli lug‘ati. 2 tomli. 1-tom. –M.: Rus tili, 1981.
14. O‘zbek tilining izohli lug‘ati. 2 tomli. 2-tom. –M.: Rus tili, 1981.
15. Tojimatov H. Sifat sememasining reallashuvida kontekst: filol.fanlari nomzodi diss....avtoref. – T., 2007.
16. To‘rayeva U., Shodmonova D. O‘zbek tilining zid ma’noli so‘zlar o‘quv lug‘ati. –T.: Yangi asr avlodi, 2009.
17. Yunusova Z. O‘zbek tilida lug‘aviy mikrosistemaning tarkibi va rivojlanishi (Samoviy yoritgichlar lug‘aviy guruhi asosida): filol.fanlari nomzodi ...diss.avtoref. – T., 2005.
18. Safarova R. Leksik-semantik munosabat turlari. – T.: O‘qituvchi, 1996.
19. Mengliyev B. Hozirgi o‘zbek adabiy tili. –Qarshi: Nasaf, 2005.
20. Mengliyev B., Bahriddinova B., Xoliyorov O‘., Zaripova M., Xushvaqtoq M. O‘zbek tilining so‘z yasalishi o‘quv lug‘ati. –T.: Yangi asr avlodi, 2008.
21. Mengliyev B., Xoliyorov O‘. O‘zbek tilidan universal qo‘llanma. –T.: Fan, 2008.
22. Mengliyev B., Xoliyorov O‘., Qodirova X. Ona tili. Qomus. –T.: Yangi asr avlodi, 2010.
23. Sayfullayeva R., Mengliyev B., Boqiyeva G., Qurbonova M., Yunusova Z., Abuzalova M. Hozirgi o‘zbek adabiy tili. – T.: FTM, 2009.
24. Qodirova X. Abdulla Qodiriy asarlarining qisqacha evfemik va disfemik ma’noli birliklari lug‘ati. – T.: Yangi asr avlodi, 2009.
25. Hamroyeva Y. O‘zbek tilining o‘zlashma so‘zlar o‘quv lug‘ati. –T.: Yangi asr avlodi, 2009.

MORFEMIKA. DERIVATSIYA

Tayanch tushunchalar

morfemika, morfema, morfemik struktura, funksional-semantik tasnif, struktur tasnif, shakl va ma'no munosabati, derivatsiya, variant, poetik variant, tarixiy variant, dialektal variant, fonetik variant, tarixiy va sinxron derivatsiya, so'z yasash (derivatsion) qolipi, yasama so'z, yasalgan so'z, relyatsiya

40-

§. Morfemika

Morfemika (yunoncha *morphe*—“qism”, “shakl”). Ma'lumki, o'zbek tilida, flektiv tillardagidan farqli o'laroq, o'zak mustaqil ma'no anglatish xususiyatiga ega. So'zning o'zakdan boshqa qismlari esa undan ayricha qo'llanmaydi va leksik ma'no anglatmaydi. Shuning uchun ular *morfema* deyiladi. Masalan, *sholikorlardan* so'zi (*sholi*), (*-kor*), (*-lar*), (*-dan*) qismlaridan iborat. Ajratilgan har bir tarkibiy qism bu so'z doirasida o'ziga xos elementar va semantik mavqega ega. Ular lisonda o'z «xonacha»larida ana shunday ajralgan holda guruh-guruh bo'lib joylashgan.

Sholi- va *-kor*, *-lar*, *-dan* qismlari o'zaro semantik va qo'llanish xususiyati jihatidan farqlanadi. *Sholi* birligi mustaqil lug'aviy ma'noga egaligi va bu ma'noni qolgan qismlarsiz ham anglata olish xususiyati bilan boshqa tarkibiy qismlardan ajralib turadi. Shuning uchun u *leksema* deyiladi. Boshqa qismlar esa ajralgan holda mavhum bo'lishi, leksemasiz mustaqil ma'no anglata olmasligi bilan xarakterlanadi. Leksema shakllanuvchanlik, morfema shakllantiruvchanlik belgisiga ega. Nomustaqillik tabiati va leksemaga shakl berish vazifasiga xoslanganligi ularni *morfema* deb atashga olib kelgan. Morfemaning nutqiy ko'rinishi *qo'shimcha* deyiladi.

Tilimizda *yordamchi* so'z deb ataluvchi katta guruh ham mavjud, ular leksema va morfema sirasida «oraliq uchinchi» maqomida bo'ladi. Shuning uchun ularni *leksema-morfema* deyish mumkin. Yordamchi so'zning leksemaligi shundaki, u mustaqil so'z kabi ajralganlik xususiyatiga ega. Biroq shakllanuvchanlikka ega emas. Lug'aviy ma'noga ega emasligi ularni morfemik maydon sari tortib turadi.

Lisoniy sathda leksema qo‘shimchali yoki qo‘shimchasiz bo‘lishi mumkin. Masalan, *ishchi, paxtakor, ishla* leksemalari – nutqiy yasama so‘zning lisoniylashuvi. Ular leksema sifatida lisonda *ish, paxta* leksemalaridan farqli o‘laroq, so‘z yasovchi qo‘shimcha bilan birga mavjud. Qo‘shimchadan xoli leksema *o‘zak* atamasi bilan ham nomlanadi.

Turkiy tillarda nol morfema grammatik shakl sirasida ustuvor mavqega ega ekan, nutqda voqelangan aksariyat mustaqil leksema qo‘shimchasiz bo‘lishi mumkin emas. Moddiy qiyofali morfemasiz bunday so‘z nol qo‘shimchalidir. Masalan, nutqdagi *Kitobni o‘qi., Uyga bor., U a‘lochi* gaplaridagi *o‘qi, bor, a‘lochi* so‘zlari – nol qo‘shimchali nutqiy birlik.

Leksema tarixiy taraqqiyot natijasida morfemaga aylanib borishi, morfema esa so‘zning o‘zagiga singib ketishi mumkin. Masalan, *xona* leksemasi taraqqiyot natijasida ikkiga ajralgan. Bir ma‘nosida «joy» semali yasama so‘zni hosil qiluvchi derivatsion vositaga aylanib ketgan, leksemalikdan mahrum bo‘lgan. *Noma, goh, xo‘r* leksemasi ham shunday tarixiy siljishni boshidan kechirgan. Albatta, tildagi bunday hodisalar ilmiy muammo bo‘lib, maxsus tekshirish natijasida tayinli xulosaga kelish mumkin. Chunki bu birlikning turkiy unsurlar emasligi shuni taqozo qiladi.

So‘zning morfemik strukturasiidagi o‘zgarish. Til taraqqiyoti natijasida so‘zning semantik, fonetik strukturasiida bo‘lgani kabi, morfemik tarkibida ham jiddiy o‘zgarish yuz beradi. Ularning har xil ko‘rinishi bor:

1) so‘z va qo‘shimcha birlashib, so‘z *tublashishi* mumkin: *yuksal, yuksak, qishloq, ko‘rpacha;*

2) so‘z va qo‘shimcha birlashib, *yaxlitlanishi* mumkin: *biron, biror, bezor;* (qo‘shimcha bunday zichlashishi natijasida o‘z invarianti – morfemasidan uzilishi mumkin);

3) so‘z va qo‘shimcha orasidagi aloqa *soddalashishi* mumkin: *yumshoq, qattiq;*

4) so‘z qo‘shimcha holiga kelishi, murakkab qo‘shimchalar bir-biriga qo‘shilib ketishi, ya‘ni *birlashishi* mumkin: *borib yotibdi – borib yatipti – boryotipti – boryapti; ning + i = niki.*

Morfemalarning funksional-semantik tasnifi. Morfema funksional-semantik xususiyatiga ko‘ra 2 guruhga bo‘linadi:

- 1) derivatsion morfema;
- 2) grammatik morfema.

Derivatsion morfema soʻzga qoʻshilib, yangi soʻz hosil qiladi. Yangi soʻz yangi lugʻaviy va grammatik maʼnoga ega boʻladi. Masalan, *paxta* leksemasi *-chi* affiksini olib, *paxtachi* soʻzi vujudga keladi. Yangi lugʻaviy maʼno yangi grammatik maʼnoni ham vujudga keltiradi: narsa-buyum oti shaxs otiga aylanadi. Shu bilan birgalikda, yangi soʻzning valentlik imkoniyati ham asos soʻznikidan keskin farqlanadigan holga keladi.

Grammatik morfema asosiy xususiyatiga koʻra uchga ajraladi:

- 1) lugʻaviy shakl hosil qiluvchi morfema;
- 2) sintaktik shakl hosil qiluvchi morfema;
- 3) lugʻaviy-sintaktik shakl hosil qiluvchi morfema.

Lugʻaviy shakl hosil qiluvchi morfemaloksema lugʻaviy maʼnosini nutqqa moslashtirish vazifasini bajaradi. Masalan, *kitob* leksemasining sememasida birlik va koʻplik maʼnosi nomaʼlum. Son lugʻaviy shakl hosil qiluvchiboʻlgan *-lar* uni koʻplik tomon muayyanlashtiradi. Bu morfemaning oʻziga xos turi *lugʻaviy-sintaktik shakl hosil qiluvchi morfema boʻlib*, lugʻaviy maʼnoni muayyanlashtirish, nutqqa xoslash bilan birga ((*kelgan*), (*oʻqigach*), soʻzni sintaktik aloqaga ham kiritadi: *oʻqigan bola*, *oʻqigach gapirmoq*.

Sintaktik shakl hosil qiluvchi morfema soʻzning sintaktik qurilmadagi oʻrnini belgilaydi. Masalan, kesimlik kategoriyasi soʻzga kesimlik mavqeyini beradi. Kesimning ega va hol bilan sintaktik aloqasini taʼminlaydi. Kelishik morfemalari oldingi mustaqil soʻzni keyingi, egalik qoʻshimchalari esa keyingi mustaqil soʻzni oldingisiga bogʻlash vazifasini bajaradi.

Morfemaning struktur tasnifi. Morfema tuzilishiga koʻra *sodda* va *murakkab* turga boʻlinadi:

Sodda morfema tarixan qanday boʻlganligidan qatʼi nazar ajralmas, yaxlit, bir tarkibli morfemadir: *-lar*, *-roq*, *-chi*, *-niki*, *-sin*, *-di*, *-gach*.

Murakkab morfemalar aslida mustaqil morfemaning maʼlum funktsiya bajarish maqsadida birlashishi:(*odamgarchilik*), (*uygacha*), (*xafachilik*), (*chorvachilik*), (*borganda*).

Morfemaning shakl va maʼno munosabatiga koʻra turi. Morfemada ham shakl va maʼno munosabati barqaror. Morfemaning miqdoran cheklanganligi bu munosabatning keng qamrovliligidan dalolat beradi.

Morfemik polisemiya. Morfemik polisemiya keng tarqalgan. Bu morfemaning polifunksionalligiga bog'liq. Misol sifatida *-chilik* affiksini olaylik. Darslik va qo'llanmalarda uning quyidagi uch ma'nosi farqlanadi:

1) asosdan anglashilgan narsa yetishtiriladigan sohani ifodalovchi ot: (*paxtachilik*), (*urug'chilik*), (*limonchilik*), (*uzumchilik*);

2) asosdan anglashilgan narsa-hodisaning borlik holatini bildiruvchi ot: (*pishiqchilik*), (*mo'lchilik*), (*arzonchilik*);

3) asosdan anglashilgan tushuncha bilan bog'liq bo'lgan ishni bildiruvchi ot: (*ulfatchilik*), (*tirikchilik*), (*dushmanchilik*).

Aksariyat morfema – polisemik tabiatli.

Morfemik omonimiya. Shakldoshlik bir tur morfemalar orasida ham, turli morfema orasida ham bo'lishi mumkin.

1) derivatsion omonimiya: *-ki* I: *turtki*, *tepki*, *ko'chki* (ot yasovchi); *-ki* II: *ichki*, *kechki*, *ustki* (sifat yasovchi);

2) grammatik omonimiya: *-(i)sh* I: (*borish*), (*kelish*), (*ketish*) (harakat nomi shakli); *-(i)sh* II: (*birga*) (*yuvish*), (*tarash*), (*ishlash*) (birgalik nisbat shakli);

3) derivatsion-grammatik omonimiya: *-(i)m* I: *yig'im*, *terim*, *sig'im* (ot yasovchi morfema); *-(i)m* II: *uyim*, *kitobim*, *soatim* (egalik morfemasi).

Morfemik sinonimiya. Aksariyat morfema ma'nodoshlik munosabatida bo'ladi. Shu boisdan derivatsionhamda grammatik sinonimiya farqlanadi.

Derivatsion sinonimiya. Derivatsion morfemaning bir-biriga yaqin ma'noni ifodalashi *derivatsion sinonimiya* deyiladi. Masalan, sifat yasovchi *-li*, *-dor*, *-ser*, *-ba* morfemalari o'zaro sinonim: (*savlatli*), (*savlatdor*), (*sersavlat*), (*basavlat*) kabi.

Ma'nodoshlik morfemalararo to'liq emas, balki ayrim ma'no qirralari orasida bo'ladi. Ya'ni bir morfema ikkinchi morfema bilan barcha ma'nolari asosida sinonim bo'la olmaydi.

Bugungi kunda derivatsion sinonimiya va derivatsion darajalanishni farqlash tilshunosligimizda tadqiqini kutayotgan muammolardan.

Grammatik sinonimiya. *Nonni* yeng – *nondan* yeng, *uyga* jo'namoq – uy *tomon* jo'namoq kabi hodisalarda grammatik ma'nodoshlik mavjud.

Morfemik antonimiya. Morfemik antonimiya derivatsion morfema orasidagina mavjud. Unga misol sifatida *-li* va *-siz* affiksini

keltirish mumkin: *andishali-andishasiz*, *barakali-bebaraka*, *baxtli-baxtsiz* kabi.

Morfema variantlari. Morfema nutqda turli variantga ega bo‘ladi. Misol sifatida qaratqich kelishigi invariant shaklining variantini kuzataylik:

a) poetik variant: *bog‘in mevasi*;

b) tarixiy variant: *manim*;

d) dialektal variant: *kitobing*;

e) fonetik variant: *mening*.

Kelishik paradigmasiga kirish huquqiga faqat invariant shakl (-ning) gina ega.

41-

§. Derivatsiya

Dastlab tayanch tushunchalar bo‘lgan **derivatsiya** va **relyatsiya** atamalariga sharh berish zarur. Tilshunoslik an‘anasida **derivatsiya** (lot.*derivatio* – “ayrilish”) so‘z yasash jarayoni deganda so‘z yasash asosi va hosila orasida denotativ (atash, nomlash) ma‘nolarda farqning bo‘lishi tushuniladi. Chunonchi, *qush parranda*, *hayvonot olamining bir turi*; *qushchi* – qushlar bilan shug‘ullanuvchi / aloqador shaxs. Ikki so‘z borliqdagi ikki xil hodisani atab kelmoqda. So‘zlarning nomemasi ham, sememasi ham har xil – ularda faqat tarixiy o‘zakdoshlik aloqasi mavjud, xolos. Shu asosda derivatsiyani odatda **leksik** hodisalar sirasiga kiritadilar.

Relyatsiya (lot. *relatio* – “xabar”) deb esa asos va hosila orasida denotativ ma‘nodagi farqning yo‘qligi tushuniladi: *qush* ~ *qushni* so‘zshakllari ham borliqdagi ayni bir narsani atab kelmoqda. Relyatsiya odatda **grammatik** hodisalar sirasiga kiritiladi.

Derivatsiya ham, relyatsiya ham umumlashgan (grammatik) ma‘nolarni ifodalashning affiksatsiya, tovush almashuvlari va ichki fleksiya, yordamchi so‘zlar, har xil takrorlar, kompozitsiya, so‘z tartibi, urg‘u, ohang v.h. kabi “Tilshunoslikka kirish” darsliklarida sanab o‘tilgan o‘n-o‘n ikki turning har biri bilan amalga oshirilishi mumkin.

Bir qarashda derivatsiya va relyatsiya tilshunoslikning juda aniq ilmiy tushunchalari bo‘lib, munozaralarga o‘rin yo‘qdek ko‘rinadi. Lekin haqiqiy holat butunlay boshqacha.

Dialektikaning asosiy gnoseologik tamoyillaridan biri shuki, uning umumiylik va mutlaqlik tabiatiga ega bo‘lgan uch qonunidan

birortasi ilmiy tadqiqot jarayonida inkor etilsa, ya'ni hisobga olinmasa, bu hol o'z-o'zidan qolgan dialektik qonun va katerogiyalarining inkoriga olib keladi. Arastu – Sossyur tilshunosligi qariyb 3000 yil davomida lingvistik hodisalar talqinida dialektikaning miqdoriy o'zgarishlarning sifat o'zgarishlariga o'tish qonunini hisobga olmay, formal mantiqning uchinchi istisno qonuniga amal qilib keldi. Shuning uchun bu tilshunoslik, asosan, ayni bir hodisaning ikki chekkasini tavsiflashga va lisoniy birliklar-u hodisalar tabiatini mana shu chekka nuqtalar asosida aniqlashga va tavsiflashga intildi. Tilshunoslar (Y.Grimm, H.Paul, F.Fortunatov, A.Potebnya, A.Peshkovskiy, L.Sherba v.b.) bu haqda afsus-u nadomat bilan yozgan bo'lsalar-da, amaliyotda undan voz kecholmaganlar, chunki tilshunoslikning o'zi va uning barcha tadqiq, tahlil va tavsif tamoyillari – F.Bekonning ta'biri bilan aytganda – “sahna ruhi” (hamma ko'nikib ketgan odat va ko'nikma, ta'lim va tarbiya) formal mantiqning o'sha qonuni asosida tuzilgan va talqin etilar edi. Bunda ayni bir hodisa unga ontologik xos va obyektiv bo'lgan tarixiy taraqqiyot zanjiridan – miqdoriy o'zgarishlarning sifat o'zgarishlarga o'tish jarayonidan – uzilib, ikki chekka nuqta – sifat o'zgarishlar bosqichi – mana bu [X], mana bu esa [X] emas, balki uning ziddi [V] deb baholangan va bir-biridan uzilgan.

Tilshunoslik fani ham ming yillar davomida tilga “kishilar orasida eng asosiy aloqa vositasi”, “fikrni shakllantirish, ifodalash va uqishning eng asosiy vositasi”, “xalq (millat)ning ruhi”.... sifatida yondashib kelgan davrlarda Arastudan Sossyurgacha bo'lgan olimlarning hodisalarni taraqqiyot zanjiridan ajratib, bu zanjirning ikki chekkasini qarama-qarshiliklar sifatida ta'riflashi bilan cheklanib qolishi, “sog'lom aql” doirasida bemalol ish ko'rishi mumkin edi. Lekin endi bugun – tilga nafaqat yuqorida berilgan ta'riflar asosida, balki inson (ta'lim oluvchi, tarbiyalanuvchi)da mustaqil ijodiy tafakkur ko'nikmalarini shakllantirishning muhim vositasi sifatida yondashilayotgan, til va til ta'limi barkamol shaxsni yetishtirishning muhim omillaridan biri bo'layotgan bir davrda, (til tubdan yangi – faol, bunyodkor vazifa kasf etgan sharoitda) oldingi ta'rif-u tavsiflar bilan – **alohidaliklar, zidliklar tilshunosligi** deb atalishi mumkin bo'lgan Arastudan Sossyurgacha bo'lgan davr tilshunosligi bilan – cheklanib qolish mumkin emas. Chunki taraqqiyotning dialektik zanjiridan uzib olingan bunday ta'rif va tasniflar ziddiyatlarni vujudga keltiradi va tilning bugun barkamol avlod tarbiyasida qariyb birinchi

darajali ijtimoiy-ruhiy vazifasiga aylanayotgan bu tomonining to'laqonli voqelanishiga to'sqinlik qiladi – talqindagi ziddiyatlar, hodisalarning bir-biridan uzilganligi ijodiy tafakkurning shakllanishi va uning ziddiyatli dialektik taraqqiyotiga monelik qiladi. Shuning uchun bugungi tilshunoslik talqinlari hodisaning taraqqiyot zanjiridan uzilgan shaklda emas, balki o'z taraqqiyot yo'li va bosqichlarida, ziddiyatida, ichki qarama-qarshiligida berishi lozim. Bunday yo'nalish hozirgi kunda yevropa faniga ham o'z ta'sirini ko'rsatayotgan o'zbek substansial tilshunosligidir. Bu tadqiq usulining tayanch tushunchalaridan biri oraliq uchinchi – ikki ziddiyat, qarama-qarshilik orasida ularni birlashtiruvchi, ikki chekka nuqtani/hodisani bir-biri bilan bog'lovchi, ularning ziddiyatli xususiyatlarini o'zida mujassamlashtiruvchi hodisaning me'yoriy, qonuniy lisoniy birlik sifatida tan olinishi va lisoniy tizimdagi deyarli har bir birlikni mana shunday oraliq uchinchi mavqeyida talqin etishdir. Lekin bugun O'zbekistonimizda ta'lim tizimida keng amaliyotda bo'lgan bu tilshunoslikda *derivatsiya* – so'z yasash muammosi deyarli “tesha tegmagan”, o'rganilmagan sohadir. Buning asosiy sababi esa derivatsiya va relyatsiyaning o'zaro munosabatlari muammosi yechimining asosiy tamoyillarining shakllantirilmaganligi va amaliyotga tatbiq etilmaganligi, tarixiy tilshunoslikda juda chuqur o'rganilgan derivatsiya muammosining struktural tilshunoslikda, lison~nutq dixotomiyasi izchillik bilan amaliy tahlil jarayonida tadbiq etilganlik nuqtai nazardan o'rganilmaganligidadir.

Derivatsiya va relyatsiyaning substansial tadqiqida bu ilmiy tushunchalarning yuqorida sanab o'tilgan umumlingvistik talqiniga tayangan holda quyidagilarga qat'iy rioya qilish lozim.

So'z yasash qolipi ikki tomonli – shakl va mazmun tomonlaridan iborat **lisoniy birlik**dir. Chunonchi, **[ot+-chi = ot anglatgan narsa/hodisa... bilan aloqador ish-harakatni bajaruvchi shaxs/predmetni atovchi ot]** so'z yasash qolipida shakl tomoni **[ot+-chi ...]**, mazmun tomon esa **[... ot anglatgan narsa/hodisa... bilan aloqador ish-harakatni bajaruvchi shaxs / predmetni atovchi ot]** so'z yasash qolipining shakl tomoni so'z yasash asosi va so'z yasash vositasi/usuli dan iborat, uning mazmun tomonini esa leksik-grammatik xususiyatlar majmuasi sifatida olingan hosila tashkil etadi.

Tilimizda umumlashgan ma'nolarning ifodalanish usullariga ko'ra namuna sifatida so'z yasash qoliplarining quyidagi ko'rinishlarini sanab o'tish mumkin; tabiiyki, ularning tur va xillari

behad ko'p va ko'rsatilgan namunalarning o'zi ham o'nlab ko'rinishlarni o'z ichiga oladi:

Affiksial so'z yasash qolipi:

suffiksial: [ot+*-chi* = so'z yasash asosi anglatgan narsa/hodisa... bilan aloqador ish-harakatni bajaruvchi shaxs/predmetni atovchi ot].

prefiksial: [be + ot = so'z yasash asosi atab kelgan narsa/hodisa, belgiga ega bo'lmaslik ma'noli sifat].

Yordamchi/ko'makchi so'zli so'z yasash qolipi – [ot + *bo'l-* = o'timsiz fe'l].

Takror usulli so'z yasash qolipi – [numerativ + to'liq takror = daraja=miqdor ravishi].

Qo'shma so'z beruvchi so'z yasash qolipi – [shaxs nomi + o'timli/o'timsiz fe'lning aniq/orttirma/o'zlik nisbat asosi + *-di* = so'z yasash asosi bilan aloqador marosim nomi ma'noli ot].

Tarkibli (qo'shma) so'z beruvchi qolip – [o'nligni atovchi sanoq son + birlikni atovchi sanoq son = o'n birdan to'qson to'qqizgacha sanoq son].

Konversiya va leksikalizatsiya/leksemalashuv (jumladan, fonetik variantlarning ma'noviy ixtisoslashishi) umumlisoniy qonuniyatlar (jumladan, leksemaning me'yoriy sintagmatik va paradigmatic munosabatlarini o'zgartirish/buzish/yangilash, lisoniy birliklarning nutqiy hosilalar hisobidan muttasil boyib borishi, til tizimida shakl va ma'no simmetriyasiga intilishi, leksemaning unda atash-nomlash funksiyasini bajarishga ixtisoslashgan birlik sifatida o'ziga xos o'rni (*resp.* so'z birikmalarining leksemalashishga intilishi) hamda yasama so'zning mana shu ta'sir ostida ixtisoslashgan ma'nolar kasb etib, leksemalashuvga intilishi v.b.) asosida sodir bo'ladi, lekin hozircha biz ularni formallashtirish, tipiklashtirish imkoniyatiga ega emasmiz. Bu muammo korpuslingvistika va kompyuter lingvistikasi taraqqiyot darajasiga ko'tarilgandan, so'zning sintagmatik va paradigmatic aloqadorliklari elektron lug'atlarda aniq aks ettirilgandan keyin, albatta, yechiladi.

Yasama so'z va **yasalgan** so'zni farqlash lozim. **Yasama** so'z sof nutqiy hodisa bo'lib, uning ma'noviy imkoniyatlari so'z yasash qolipining qobiliyati bilan belgilanadi va nutqda/matndagina muayyanlashadi. Chunonchi, *uchuvchi* yasama so'zi *qush*, *qurilma*, *mashina* ... kabi so'zlarning har biri bilan birikkanda o'ziga xos ma'no kasb etadi, yoki *bo'zchi* so'zi matn talablariga ko'ra "bo'z

to'quvchi" (kasb-kor egalari doirasida), "bo'z sotuvchi" (sotuvchilar rastasida), "bo'z xarid qiluvchi" (xaridorlar orasida), "bo'zni boshqa rangga bo'yovchi" (bo'yoqchilar doirasida)... kabi ma'nolarni ifodalash qobiliyatiga ega va uning aniq kontekstual ma'nosi nutqda muayyanlashadi. Shuning uchun yasama so'zning aniq ma'nosi lug'atlarda sharhlanishi mumkin emas va biror lug'at (100 milliard so'zli bo'lsa ham) tilning imkoniyat sifatida mavjud bo'lgan atigi bitta sermahsul unumli so'z yasash qolipi hosilalarini ham to'liq qamrab olmaydi va olishi ham kerak emas: lug'at lisoniy birliklarni – leksemalarni qamrab ola biladi, xolos.

Yasalgan so'z ma'noviy ixtisoslashgan, leksemalanishning birinchi bosqichiga yuz tutgan va til jamiyati a'zolari xotirasida "qotib qolgan", shu shaklga bog'langan ma'noga ega bo'ladi. Chunonchi, **uchuvchi** – *samolyotni boshqaruvchi shaxs*, yoki **suvchi** – *mirob, qishloq xo'jaligida sug'orish ishlari bilan band mutaxassis shaxs*. Yasalgan so'z lisoniy birlik – leksema mavqeyidadir va ma'nosi lug'atlarda sharhlanishi mumkin va zarur. So'z yasash qolipi hosilasi ko'p ma'noli bo'lsa, ulardan biri/bir nechitasi yasalgan so'zga xos bo'lib, lug'atdan o'rin olishi, bir qator ma'nosi esa **yasama** so'zga xos bo'lib, lug'atda sharhlana olmasligi mumkin. Chunonchi, *ichuvchi* so'zining "ichish, shimish harakatini bajaruvchi shaxs/narsa" ma'nosi yasama so'zga taalluqli, matnda oydinlashadi. Uning "aroqxo'r" ma'nosi esa **yasalgan** so'zga aloqador va lug'atda alohida sharhlanadi. Shuning uchun o'zbek tilining izohli lug'atida *-uvchi* qo'shimchali yasama so'zlarning deyarli barchasi oldida ikki xil izoh bor.

Yasalgan so'z tarkibining bo'linuvchanlik xususiyatiga ko'ra tarixiy taraqqiyotning *ma'noviy ixtisoslashish* → *soddalashish* → *tublashish* bosqichlarida turishi mumkin.

Alohidalaiklar tilshunosligining derivatsiya masalasini hatto struktural tadqiqotlar darajasida ham to'g'ri yecholmaganining asosiy sababi mana shu ikki tushunchani – yasama so'z va yasalgan so'z (leksema/leksemalashayotgan) tushunchalarni farqlamasligida, so'z yasashni so'zlarning yasalishi, yasalgan so'zlar bilan cheklab qo'yishidadir.

So'z yasash qolipida unumlilik va mahsullilik tushunchalarini farqlash zarur. **Unumlilik** ostida so'z yasash qolipining "tirik"ligi, hozir ham yangi-yangi so'zlar yasashga xizmat qila olishi, **mahsullilik** atamasi ostida esa bu qolip bera oladigan/bergan so'zlar

miqdori tushuniladi va u **sermahsul** va **kammahsul** sifatida ikki chekka ko‘rinishga ajratiladi. Shuning uchun so‘z yasash qolipi unumli sermahsul (chunonchi, [ism + *bo‘l-* = o‘timsiz fe‘l]; [numerativ + to‘liq takror = daraja-miqdor ravishi]), unumli kammahsul (chunonchi, 1-7 sanoq sonlari + *-ov* = jamlovchi son)), unumsiz sermahsul (chunonchi, [fe‘l asos + *-g‘/q* = ot/sifat]) va unumsiz kammahsul (chunonchi, [ot/sifat asos + *-chil* = so‘z yasash asosi atab kelgan predmet/hodisa/belgi me‘yordan ortiqligiga ishora ma‘noli sifat]) kabi turlarga ajratiladi.

Unumli so‘z yasash qoliplarining o‘ng – mazmun tomoni hosilalarning ma‘noviy qobiliyati sifatida (jins → tur → xil → ko‘rinish...) aniq ko‘rsatilishi mumkin va lozim. Unumsiz so‘z yasash qoliplarida buni bir so‘z turkumi (jins ma‘nosi) doirasida ham ko‘rsatish amri mahol.

So‘z yasash qoliplarida unum va mahsul xususiyatlari tarixiy bo‘lib, davr, hatto nutq uslub va sohalari, so‘z yasash ko‘p ma‘noli bo‘lsa, uning ayrim-ayrim ma‘nolari, so‘z yasash asosining hosilada qaysi ma‘noviy qirradi bilan ishtirok etishi bo‘yicha o‘zgaruvchan bo‘ladi, hamisha taraqqiyotning ma‘lum bir nuqtasida turadi.

So‘z yasash qolipining so‘z yasash asosi mavqeyida tub sodda so‘z/sodda yasama so‘z/sodda yasalgan so‘z/transformatsion so‘z/qo‘shma so‘zning xilma-xil turlari/so‘z birikmalari/kengaygan birikmalar... kela oladi. So‘z yasash asosi mavqeyida kela oladigan atov birliklarining turlari diapozoni va rang-barangligi so‘z yasash qolipining unumliligi va sermahsulligi darajasiga to‘g‘ri proporsionaldir.

So‘z yasash qolipi hosilasi, odatda, ma‘lum bir so‘z turkumining ma‘lum bir ichki guruh va guruhchasiga mansub bo‘ladi, ma‘noviy ixtisoslashish asosida shu guruh leksemalari tizimiga qo‘shilishi mumkin. Lekin genetik bir-biriga yaqin so‘z turkumlari (ot ~ sifat, sifat ~ ravish, olmosh~ravish...) bunday guruh va guruhchalarda o‘zaro kesishadi – darajalanish sirasi tuzadi. Chunonchi, ot turkumining turli leksik-grammatik (1-chizma) va mavzuviy-ma‘noviy guruhlarida (2-chizma) predmetlik va belgi-xususiyat ma‘nolari (otlik va sifatlik) munosabati quyidagi darajalanish siralarida berilishi mumkin:

(1-chizma)

belgi-xususiyat ma'nolarida ishoraning o'sib borishi

atoqli otlar ~ muayyan otlar ~ mavhum otlar

predmetlik ma'nosida ishoraning o'sib borishi

(2-chizma)

belgi-xususiyat ma'nolarida ishoraning o'sib borishi

narsa-buyum otlari ~ shaxs otlari ~ material, modda-ma'dan otlari

belgi-xususiyat ma'nolarida ishoraning o'sib borishi

Shunga asosan, soʻz yasash qolipi hosilalarining soʻz turkumlariga mansubligi darajalanish nuqtayi nazaridan belgilanadi. Tadqiqotchi har bir soʻz yasash qolipi hosilasining bu siralarda qanday oʻrin egallashini aniq belgilab berishi zarur. Bunday masala hozirgi kunda tez rivojlanayotgan empirik tilshunoslikning yangi bosqichi – korpuslingvistika va kompyuter lingvistikasida hal etiladi.

Relyatsiya (soʻz oʻzgartish, forma yasash, turlash, tushlash...) nazariyasida Y.Grimmdan boshlab ikki – soʻzning maʼnosiga mutlaqo taʼsir etmay, birikma/gap tarkibida uni boshqa boʻlaklar bilan bogʻlashga xizmat qiluvchi va “sintaktik” deb ataluvchi shaklar va nosintaktik shakllarni farqlash anʼanaga aylangan va, albatta, asossiz emas.

Relyatsiyaning tilimizda substansial tadqiqi quyidagi tamoyillarga asoslanadi.

Turkiy tillarning oʻziga xos xususiyati shundaki, bu tillarda relyatsion qoʻshimcha/vositalarning barchasida semantik tomon (maʼlum bir maʼlumot/xabar/... berish (bunday qobiliyat soʻzshaklda matndan uzilgan holatda ham saqlanaveradi) va sintaktik qobiliyat (matn/soʻz birikmasi va gap / tarkibida soʻzlarni bir biriga bogʻlash, nutqiy birliklar, hosilalar tuzish, ularda tarkibiy qismlar iyerarxiyasini belgilash...) dialektik bogʻlanishda boʻladi, asosan, bir-biridan ajralmagan tarzda voqelanadi. Bir tomonning maʼlum darajada kuchayishi ikkinchi tomonning oʻsha darajada susayishi evaziga sodir

bo'radi. Semantik tomon tom ma'noda derivatsiya bilan, sintaktik tomon esa relyatsiya bilan uzviy bog'liqdir. Tilshunoslikning zohiran juda aniq ko'ringan bu ikki tushunchasining amaliy ilmiy tatbiqida kelib chiqadigan bahs-u munozaralarning ildizi mana shu – **alohidaliklar** (Arastudan Sosyurgacha bo'lgan olimlar) **tilshunosligida** relyatsion vositalarda sintaktik va semantik tomonlarning (mohiyatan derivatsion va relyatsion hodisalarning) dialektik birligiga e'tibor bermaslik, hodisani yo derivatsion, yoki relyatsion deb mutlaq, metafizik, biryoqlama baholashga intilishdir.

Relyatsion vositalarda dialektik birlikda bo'lgan sintaktik va semantik tomonlardan biri muayyan bir shaklda ma'lum shart-sharoitda to'la neytrallashsa, bu shakl qaysi tomonning neytrallashganiga ko'ra quyidagicha yangi mohiyat oladi:

1) sintaktik tomon to'la neytrallashsa, shakl derivatsion mohiyat kasb etadi, shu vazifasi bilan derivatsion vositalar tizimi birliklari bilan aloqalarga kirishadi va odatda, osonlik bilan leksemalashadi (Chunonchi, "...*mashinani yurgizdi.*", "*Sir (tergovchi tomonidan) ochildi.*" gaplarida *yurgiz-*, *ochil-* nisbat shakllari (relyatsion hodisa), "...*ishni yurgizdi.*", "*Gul ochildi.*" gaplarida o'timsiz/o'timli fe'ldan yasalgan o'timli / o'timsiz fe'l (derivatsion hodisa);

2) semantik tomon neytrallashsa, shakl to'la grammatikalashgan mohiyat kasb etadi, shu grammatik ma'no asosiy vazifasi bo'lgan boshqa grammatik kategoriya shakllari bilan sinonimik v.b. munosabatlarga kirishadi (Chunonchi, *-il-* shakli *chiqiladi*, *boriladi*, *-ish-* ko'rsatkichi - *borishdi*, *kelishdi* hosilalarida).

Shaklda lisoniy tizimda semantik va sintaktik qobiliyatning darajasiga ko'ra *lug'aviy*, *sintaktik* va *lug'aviy-sintaktik (funktional)* shakllar farqladi.

Lug'aviy shakl so'zning substansial, ontologik tabiatida uning o'zida, semantik-infotmatsion qobiliyatida mujassamlashgan, unda yashiringan, turli vosita-yu usullar bilan yuzaga chiqarilishi mumkin bo'lgan mohiyatan cheksiz ma'noviy imkoniyatlardan birini boshqalardan chegaralashga, ajratishga xizmat qiladi. Chunonchi, *kitob* so'zining semantik qobiliyatida matn, bu so'zga bog'lanib kelgan boshqa so'zlar ta'sirida *birlikni* ham, *juftlikni* ham, *ko'plikni* ham, *jamlilikni* ham ifodalash qobiliyati mujassamlashgan. Son kategoriyasi shakllari shularni bir-biridan chegaralaydi.

Tilimizda lu'g'aviy shakllar sifatida fe'llarda harakat tarzi, nisbat, otlarda son, erkalash-kichraytirish va shaxsiy baho-munosabat, sifatlarda daraja **kategoriyalari** shakllari ajratiladi.

Lug'aviy shakllar sintaktik qobiliyatdan batamom xoli emas. Ular o'zlari qo'shib kelgan so'zning lisoniy semantik valentligini cheklaydi (chunonchi, son, kichraytirish-erkalash shakllari), yangi aktantlar bilan birikish imkoniyatlarini kuchaytiradi (chunonchi, daraja shakllari), mavjud aktantlarga yangi mazmun-vazifa yuklaydi (nisbat shakllari). Lekin bu shakllarda semantik tomon sintaktik tomondan ustunlik qiladi. Semantik tomonning kuchliligi/zaifligi, sintaktik tomonning zaifligi/kuchliligi belgisi asosida bu shakllar quyidagi graduonimik sirani (1-jadval) tashkil etadi:

1-jadval

→ - Semantik tomonning kamaya borishi - →				
→ - Sintaktik tomonning osha borishi - →				
Kichraytirish	Son,harakat tarzi	Shaxsiy baho	Daraja	Nisbat
← - Semantik tomonning osha borishi - ←				
← - Sintaktik tomonning kamaya borishi - ←				

Sintaktik shakllar o'zi qo'shib kelgan so'zning gap/birikma tarkibidagi o'rniga ishora qilish bilan birga gapning biror bo'lagini, uning turini shakllantiradi yoki o'zi qo'shib kelgan so'zga yangicha birikish imkoniyatlarini beradi. Gap bo'lagini shakllantiruvchi vositalar sifatida *kesimlik* kategoriyasi (gap markazi – mutlaq hokim bo'lak - kesimni shakllantiruvchi tasdiq/inkor, mayl/zamon, shaxs/son kategoriyalari/shakllarining o'zaro bir butunlikka birikishi, sintezi), *kelishik* shakllari (bosh kelishik – ega shakli, qaratqich kelishigi – qaratqichli aniqlovchi shakli, tushum – vositasiz to'ldiruvchi, o'rin kelishigi – hol shakli, jo'nalish va chiqish kelishiklari – vositali to'ldiruvchi/hol shakllari) chiqadi. So'zga yangi birikish qobiliyati beruvchi shakllar sifatida *egalik* shakllari qaraladi.

Bu shakllardan birortasi ham ma'lum semantik vazifadan xoli emas – yuqorida sanab o'tilgan sintaktik vazifadan tashqari, albatta, ma'lum bir xabar/ma'lumot ham yetkazadi. Chunonchi, kesimlik shakllari tasdiq/inkor, zamon, bajaruvchi shaxsi va soni, egalik shakllari, qarashlilik, qaratuvchining shaxsi va soni, kelishik shakllaridan jo'nalish, o'rin, chiqish kelishiklar – makon-zamon ma'nolari, bosh, qaratqich, tushum kelishiklari asos so'z atab kelayotgan narsaning aniq/noaniqligi, hokim so'z bilan kontakt/distant

joylashishi v.h. Lekin tilda bu shakllarning tizimiy o‘rni sintaktik funksiyalari bilan belgilanadi. Semantik funksiya nisbatan osonlik bilan neytrallashadi (Qiyos.:*gapirishga/gapirishdan qo‘rqma!*)

Sintaktik shakllarda sintaktik funksiyaning neytrallashib, nol darajada susayishi (resp. ularning faqat semantik funksiyaning bajarishi) kelishik shakllaridan o‘rin kelishigiga xosdir. Chunonchi, *Men uydaman*. Bu hodisa o‘rin kelishiligi shaklining relyatsion tizimda behad o‘ziga xos mavqe egallashi – mohiyatan ravish yasovchi vosita ekanligi, gap tarkibida holdan bo‘lak vazifada kelolmasligi bilan uzviy bog‘langan. Qaratqich, tushum kelishiklariga bunday vazifa umuman xos emas, jo‘nalish, chiqish kelishiklari shaklida esa juda kamdan kam – ko‘pincha okkazionallik bo‘yoqlari bilan voqelanishi mumkin (*Sengadir sharafim, senga hurmatim, qahramon jangchining sodiq bevasi*. (A.Orip.); *Na sendindir, na mendindir, ne charxi kiynvardindir* (Mashr.).*Qop-qopdan oltinaravalarga orttirildi* (Amirning oltinlari).

Sintaktik vazifaning neytrallashishi egalik shakllarida o‘ziga xos kechadi – bu shakllar birikma tarkibida *hokim bo‘lakni tobe bo‘lakka* bog‘lash vositasi bo‘lganligi va turkiy tillar tizimiy umumiy xususiyatlaridan biri gap tarkibida so‘z birikmasidagi hokim bo‘lakning zarurligi va tobe bo‘lak ifodasining fakultativligi asosida egalik qo‘shimchalarida sintaktik qobiliyat neytrallashmaydi, balki imkoniyat sifatida hamisha saqlanadi, lekin hamma vaqt ham voqelanavermaydi. CHunonchi, *Kitobingni o‘qidim* gapi hamisha *sening* bilan kengayish qobiliyatini saqlaydi, lekin hamma vaqt ham voqelanavermaydi.

Kesimlik kategoriyasi shakllari faqat kesim tarkibidagina kelishi sababli ular da sintaktik funksiyaning to‘liq neytrallashishi haqida gapirish o‘ta munozarali.

Sintaktik va semantik tomonlarning bu shakllarda o‘zaro mutanosibligi asosida bu shakllar quyidagi graduonimik sirani tuzadi (2-jadval):

→ - Sintaktik tomonning kamaya borishi -		→ →	
- Semantik tomonning osha borishi -		→	
Kesimlik, bosh, qaratqich, tushum, o‘rin kelishiklari	Jo‘nalish, chiqish kelishiklari	3-shaxs egalik shakllari	1-,2-shaxs egalik shakllari
← - Sintaktik tomonning osha borishi -		←	
← - Semantik tomonning kamaya borishi		←	

Lug‘aviy-sintaktik (funktional) shakllar. Alohidaliklar tilshunosligida funksional shakllar eng qizg‘in munozaralar maydonidir. Funksional shaklning mohiyati shundaki, bu kategorianing shakllari ma‘lum bir so‘z turkumiga mansub birlikni yo shu turkumga xos bo‘lmagan va boshqa bir so‘z turkumining turkum vazifasi bo‘lgan mavqega ko‘chiradi (chunonchi, *olgan kitobim* birikmasida *olganning* aniqlovchi vazifasida kelishi) yoki unga o‘zgacha ma‘no-mohiyat bag‘ishlaydi (chunonchi, *uy anjomlari~uydagi anjomlar*). Bundan anglashilib turibdiki, derivatsiya~relyatsiya farqlanishida funksional shakllar oraliq uchunchi tabiatiga egadir – ularda semantik va sintaktik tomonlar o‘zaro qorishib ketgan. Ularda lug‘aviy va sintaktik shakllarga xos bo‘lgan bir tomonning ustunligini aniqlash behad qiyin. Tilshunoslikda fe‘l turkumiga xos funksional shakllar sifatida *ravishdosh, sifatdosh, harakat nomi paradigmaları (kategoriyalari)* ni ko‘rsatish deyarli odat tusini olgan. Lekin otlarda (kengroq ismlarda) funksional shakllarni ajratish tilshunos A.Hojiyev ilmiy faoliyati bilan bog‘liq: olim turkiy tillar qurilishining o‘ziga xosligiga tayanib, otlarda ham funksional shakllarni ajratdi. Otlardagi (ismlardagi) funksional shakllar ham kategorial shakl bo‘lib, ismlarning funksional shakllari paradigmasiga (kategoriyasiga) birlashadi. Bu kategoriya shakllari sifatida quyidagilarni ko‘rsatish mumkin:

Asos shakl

Kesim vazifali qarashlilik shakli (qo‘shimchasi – *niki*)

O‘rin belgisi shakli (qo‘shimchasi – *dagi*)

O‘xshatish shakli (qo‘shimchasi – *dek/day*)

Funksional shakllar lug‘aviy va sintaktik shakllardan bir necha xususiyatlari bilan farqlanadi. Ulardan eng muhimi ularning so‘z shakllaridan ham yasala olishi va ayni bir xil relyatsion qo‘shimchani

ikki marta – yasalish asosida va hosilada qabul qila olishidir: *uyularimizdagilaringiz*. Bu ularning derivatsion va relyatsion hosilalar orasidagi ziddiyatli o‘rni bilan – ma’no va vazifa jihatidan ikki so‘z turkumi oralig‘ida turishi bilan sharhlanishi mumkin.

Derivatsiya va relyatsiya uzluksiz taraqqiyot zanjirining ikki chekkasi bo‘lib, “sof” derivatsiya bilan “sof” relyatsiya oralig‘ida – derivatsion va relyatsion omillar turli xil mutanosiblikda bo‘lgan yuzlab “oraliq uchinchi”lar joylashadi va ularni sof relyatsiya yoki sof derivatsiya deb baholash haqiqatga xilof bo‘ladi. Bunday holatlar uchun lingvistik amaliyotda **leksik-grammatik hodisalar** ilmiy tushunchasi kiritilgan.

Hosilalarda derivatsion (asos ma’nosini o‘zgartish) va relyatsion (asos ma’nosini o‘zgartmay bog‘lanish qobiliyati va sintaktik vazifa berish) omillarning hosilalarda mutanosibligiga ko‘ra, ularni quyidagi graduonimik siraga tizish mumkin (3-jadval).

3-jadval

→ - Derivatsion omilning kamaya borishi - →		→ - Relyatsion omilning osha borishi - →	
So‘z yasash qolipi hosilalari	Funksional shakllar	Lug‘aviyshakllar	Sintaktik shakllar
← - Derivatsion omilning osha borishi - ←		← - Relyatsion omilning kamaya borishi - ←	

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Morfemika bo‘limi haqida ma’lumot bering.
2. Morfemani tavsiflang.
3. Morfemik strukturadagi o‘zgarishlarning qanday turlarini bilasiz?
4. Morfemani funksional-semantik tasnifini izohlang.
5. Morfemani struktur tasnif deganda nima nazarda tutiladi?
6. Morfemaning shakl va ma’no munosabatiga ko‘ra turlarini ayting.
7. Morfema variantlari deganda nima nazarda tutiladi?
8. Derivatsiya va relyatsiya qanday farqlanadi?
9. Tarixiy va sinxron derivatsiya haqida nimalarni bilasiz?
10. So‘z yasash (derivatsion) qolipi haqida gapiring.
11. Yasama so‘z va yasalgan so‘zning farqli xususiyatlari nimada?
12. Yasalayotgan so‘zlar haqida mulohaza bildiring.

GRAMMATIKA. MORFOLOGIYA

Tayanch tushunchalar

grammatika, morfologiya, sintaksis, o'rganish obyekti, milliylik, milliy mafkura, grammatik ma'no, nutqni shakllantirish, umumlashma ma'no, [WP_m], kesimlik ko'rsatkichi, atov birligi, grammatik ma'no, leksik ma'no, GM, UGM, OGM, XGM, grammatik ma'no tarkibi, UGMni ochish, so'zshakl, nol shakl, sintetik shakl, analitik shakl, aralash shakl, juft shakl, takroriy shakl, grammatik ma'noni ifodalash usuli, grammatik shakl, grammatik shaklning tuzilishi, shakllarning so'zga qo'shilish tartibi, so'z yasovchi, lug'aviy shakl hosil qiluvchi, aloqa-munosabat shakli, pleonazm va tejamkorlik, grammatik kategoriya, lug'aviy shakl, aloqa-munosabat shakli, kesimlik kategoriyasi, egalik kategoriyasi, kelishik kategoriyasi

42-§. Grammatika haqida

Tilshunoslikda *grammatika* atamasi kabi ikki ma'noda ishlatiladi.

1) keng ma'noda tilning grammatik qurilishi; 2) tor ma'noda tilshunoslikning shu grammatik qurilishni o'rganuvchi sohasi anglashiladi.

Tilning o'ziga xosligi – fonetik, leksik, grammatik strukturaning yaxlitligidan iboratligidir. Bu strukturalar bir-biridan ajralgan holda emas, yaxlit sistema sifatida mavjud. Bu yaxlitlikni zohiriy va botiniy tushunish mumkin. Yaxlitlikning zohiriy alomati tovushning so'z va qo'shimchani, so'zning gap va so'z birikmalarini tashkil etishida namoyon bo'ladi. Yaxlitlikning botiniy idrokida fonetik omilning qo'shimcha, so'z, so'z birikmalari ma'nosini, leksik omilning shu tarzda fonetik, grammatik, grammatik omilning fonetik va leksik hodisalarni farqlashi va nutqqa olib chiqishi kabilar e'tiborga olinadi. Grammatika ongda nutqiy qo'llanishga shay turgan leksemani grammatik vosita bilan shakllantirib, so'zga aylantiradi, so'zlarni o'zaro biriktiradi va fikr almashish vositasi sifatidagi vazifasini yuzaga chiqaradi.

Tillar o'zaro grammatik xususiyatiga ko'ra ham tasniflanadi. Masalan, o'zbek tilida kesimning gap markazi sifatida boshqa barcha

bo'laklarni o'z atrofida uyushtirishi, eganing fakultativligi, sifatlovchining sifatlanmishdan oldin kelishi, bunda inversiyaning bo'lmasligi, ega va kesim, qaratuvchi va qaralmishning ikkiyoqlama aloqaga egaligi, to'ldiruvchi va to'ldirilmish, hol va hollanmish, sifatlovchi va sifatlanmish, izohlovchi va izohlanmishning bir yoqlama aloqada ekanligi kabilar uning boshqa qarindosh tillar bilan birgalikda bir til oilasiga kirishini ta'minlaydi. Ammo bu bir til oilasiga kiruvchi barcha tillar orasidagi farqning mavjudligini inkor qilmaydi. Masalan, turkiy tillarning sintaktik qurilishida o'xshashlik, morfologik qurilishida esa farq ko'proq.

Til hamisha taraqqiyotda. Bunda ustuvorlik, asosan, tilning leksik sathiga beriladi. Ijtimoiy hayotning o'zgarishi leksikada keskin o'zgarish yasaydi. Yangi so'zning vujudga kelishi, so'zlarning «tirilishi», iste'moldan chiqib ketishi kabilar bunga misol. Tilning fonetik va grammatik sathlari ijtimoiy o'zgarishga befarq, unda faqat vaqt o'z izini qoldiradi. Chunki yaqin yillarda tubdan o'zgarishga uchragan ijtimoiy hayotning ta'siri natijasida, masalan, o'zbek tilining morfologik strukturasi, sintaktik qurilishida o'zgarish kuzatilmaganligi buning yorqin dalili. Lekin asrlar davomida bunday o'zgarish bo'lib turadi.

Masalan, eski o'zbek tilida *-gu* affiksi yordami bilan yasalgan ish otiga *-m*, *-ng* affiksi qo'shilib, ushbu so'zning kesim ekanligini ko'rsatgan: *Men ko'rgum* tipida. Bu hozirgi o'zbek tilida kuzatilmaydi. *Ul, alar, andin, anda, ko'zun ko'rub* (ko'zi bilan ko'rib) kabi qator so'zshakl fikrimiz dalili. Yoki eski o'zbek tilida *Bu sening, Bu mening* ko'rinishidagi sintaktik qurilma mavjud bo'lgan. U hozirgi kunda *Bu seniki, Bu meniki* ko'rinishiga ega. *Bu vatan meningdir* kabi qurilmalar uning «qoldig'i».

Grammatikaning tarkibiy qismlari, o'rganish obyekti. Grammatika deganda, tor ma'noda, morfologiya va sintaksis yaxlitligi, keng ma'noda tilning barcha qurilish sathi tushuniladi.

Morfologiyaning obyekti so'zning o'zgarishi (morfologik strukturasi) bilan bog'liq. So'zning morfologik strukturasi – grammatik morfema, grammatik morfema sistemasi – morfologik kategoriya, so'zning o'zgarish asosidagi sistemasi (masalan, *kitob, kitobning, kitobni, kitobga, kitobda, kitobdan kitob* leksemasining kelishik kategoriyasi asosidagi o'zgarish sistemasi), so'zshaklning hosil bo'lish yo'l va usuli, vositasi, bu vositalarning turlari.

Grammatika va milliylik, milliy mafkura. Til va tafakkur, milliy til va milliy ruh ajralmas. Grammatikada aks etuvchi milliylikni uning har ikki tarkibiy qismi – morfologiya va sintaksisda yaqqolroq kuzatish mumkin.

Milliy fanda milliy mafkura aks etadi. O‘zbek tilshunosligi milliy fan bo‘lib, u ham o‘zida milliy mafkura va milliy g‘oyani aks ettirish bilan birgalikda, uni targ‘ib qiluvchi vositalar sirasidan ham o‘rin oladi.

Til ijtimoiy-ruhiy hodisa bo‘lganligi sababli uning me‘yorlarini belgilash davlatning til siyosati bilan ham bog‘liq. Yurtimiz bir asrdan ko‘proq mustamlakada bo‘ldi. Tabiiyki, bu xalq ruhiyatiga, tiliga salbiy ta‘sir ko‘rsatdi. Milliy istiqlol natijasi o‘zbek tilshunosligini tom ma‘nodagi mustaqil fan sifatida o‘zbek tilining o‘zbekona tabiatini ochiq-oydin o‘rganib, uni milliy g‘oya va milliy mafkurani targ‘ib qilishning tarkibiy qismiga aylantirdi. Bugungi kunda morfologiyada grammatik kategoriya va shakllarning, so‘z turkumlarining yangicha tasnifi, sintaktik hodisalarning yangi nuqtayi nazardan tadqiq qilinishi natijasida ta‘limga olib kirilayotgan ilmiy yangiliklar (jumladan, gapning markazi kesim, gap va so‘z kengaytiruvchilarining farqlanishi, gap bo‘laklarining darajalanishi, sodda va qo‘shma gap oraliq‘ida uyushgan gapning ajratilishi, qo‘shma gapning yangicha tasnifi v.b.) fikrimizni dalillaydi. Bular esa grammatika, milliylik va milliy mafkura tushunchalarining uyg‘unligini ko‘rsatadi.

43-§. Grammatik ma‘no va grammatik shakl. Grammatik kategoriya.

Grammatik ma‘no deganda **til (fonetik, leksik, morfologik va sintaktik) birliklarning nutqni shakllantiruvchi umumlashma abstrakt ma‘nolari** tushuniladi. Ta‘rifda uch muhim jihatga e‘tibor qaratilgan:

- a) grammatik ma‘noning barcha til birliklariga xosligi;
- b) bevosita (!) nutqni shakllantirishi;
- d) umumlashma va abstraktligi.

Demak, grammatik ma‘no deganda faqat so‘z yoki so‘zshaklga nisbat berish ma‘qul emas. Nutqni shakllantiruvchi barcha lisoniy birlik grammatik ahamiyat kasb etadi.

Agar lisoniy birlik grammatik ma'nodan xoli qilinsa, u nutq uchun tayyorlik xususiyatini yo'qotadi. Masalan, *bola* leksemasining lug'aviy ma'nosi nutqqa grammatik ma'no vositasida kiradi. Uning kelishik, son, subyektiv baho, hokim yoki tobe uzvlik, qaysi gap bo'lagi ekanligi kabi grammatik ma'nolari lisoniy sathda yo'q. Demak, leksema lug'aviy ma'nosi ustiga ana shu grammatik ma'no qavatlangan, u nutq tarkibiga kira oladi.

Grammatik ma'no umumlashma tabiatga ega deganda uning juda ko'p lisoniy birliklarga birday tegishli, umumiy ekanligi nazarda tutiladi. Grammatik ma'noning abstraktligi deganda uning bevosita kuzatishda berilmaganligi nazarda tutiladi.

Grammatik ma'no morfologik sathda so'zlarning umumiy ma'nosi bo'lgan so'z turkumlari (masalan, otlarda umumiy predmetlik, fe'llardagi jarayonlilik), shuningdek, har bir so'zshaklning ma'lum bir morfologik kategoriya doirasida qarama-qarshi qo'yiluvchi ma'nosi (masalan, zamon, shaxs-son, egalik, kelishik) sifatida yuzaga chiqsa, sintaksis doirasida predikativlik, so'z birikmasidagi hokim va tobe uzvlarning, gap bo'laklarining bir-biriga o'zaro munosabati sifatida namoyon bo'ladi. Keng ma'noda so'z yasash hodisasi ham grammatik ma'noga daxldor. Chunki yasash natijasida so'zning turkumlardagi o'rnini o'zgarib ketadi. Bu esa ularning yangi grammatik tabiat kasb etganligini ko'rsatadi. Masalan, *aql* so'zi «ot», «mavhum ot» grammatik ma'nolariga ega. Undan *-li* so'z yasovchi shakli vositasida sifat yasalishi bilan, albatta, grammatik ma'noda ham katta o'zgarish yuz berdi. Ko'rinadiki, birorta lisoniy birlik (bir planli bo'lgan fonetik birliklardan tashqari) grammatik ma'nodan xoli bo'lolmaydi. Faqat mustaqil leksemadagina lug'aviy va grammatik ma'no dialektik bog'liqlikda bo'ladi. Sintaktik qolip, yordamchi leksema va grammatik shaklda faqat grammatik ma'no mavjud.

Grammatik ma'no grammatik shakllanmagan leksemaning lisoniy mohiyatida mavjud bo'lishi ham, grammatik shakl yoki grammatik qolip yordamida ifodalanishi ham mumkin. Masalan, *kitoblar* so'zshaklining «turdosh ot» grammatik ma'nosi boshqa barcha turdosh otda bo'lgani kabi uning mohiyatida mavjud, «ko'plik» ma'nosi esa ma'lum bir shakl *-lar* yordamida ifodalangan. *Kitobni o'qimoq* birikuvidagi *kitob* so'zining «tobe uzv» grammatik ma'nosi unga lisoniy sintaktik qolip asosida «yopishtirilgan».

Grammatik va leksik ma'no munosabati. *Bolalar qiziqarli kitobni o'qiydilar* gapini olaylik. Aytilganidek, mustaqil so'z o'zida bir vaqtda leksika va grammatikani birlashtiradi. *Bolalar* so'zida ikki xil ma'no anglashilib turadi:

a) lug'aviy ma'no («odam jinsiga mansub bo'lgan, yosh jihatdan voyaga yetmagan shaxs yoki voyaga yetgan kishining farzandi, avlodi»);

b) turdosh ot, ko'plik son, bosh kelishik, ega vazifasida. Bu so'z leksik va grammatik ma'noni o'zida mujassamlashtirgan. Shuning uchun so'zlar grammatik va leksik birlik sifatida so'z turkumlariga guruhlanadi. Bunda guruhlash, avvalo, leksik asosda, ya'ni ularning lug'aviy ma'nosiga asoslangan holda amalga oshiriladi, guruhlashning yuqori bosqichida u grammatik xarakter kasb etadi. Masalan, *o'qituvchi, doktor, ishchi, injener* otlari bir butun holda «kasb oti» lug'aviy guruhini tashkil etadi va birlashish leksik asosda. Chunki bu so'zlar boshqa guruh otlaridan farqli o'ziga xos, qandaydir ayricha grammatik xususiyatga ega emas. Lekin bu otlarning boshqa tur otlari bilan birlashib hosil qilgan katta guruhi, deylik, turdosh otlar atoqli otlardan farqli grammatik xususiyatga ega. Masalan, turdosh ot birlik va ko'plikda qo'llanadi, atoqli ot esa asosan birlikda qo'llanadi. Shuning uchun otning atoqli va turdosh otga ajratilishi grammatik ahamiyatga ega. Deylik, narsa-buyum otlari va o'simlik oti orasida grammatik farqlar bo'lmaganligi sababli bu bo'linish leksik tabiatli. Chunki bu ikki guruhga kiruvchi so'zlar turlanish, son, tuslanish va boshqa grammatik omilga bir xil munosabatda.

So'z grammatik birlik sifatida morfologik ma'no tizimiga ega. Shunga ko'ra, grammatik ma'noni quyidagi turga bo'lish mumkin:

a) ma'lum bir turkumga kiruvchi so'zning ular qaysi morfologik shaklda bo'lishidan qat'i nazar, barchasi uchun birday tegishli bo'lgan grammatik ma'no (masalan, otlarda predmetlik, sifatlarda belgi, fe'llarda jarayonlilik);

b) bir turkumdagi biror guruhning qanday grammatik shaklda bo'lishidan qat'i nazar, barcha so'zlariga xos bo'lgan grammatik ma'no (masalan, ozaytirma daraja sifatning, odatda, rang bildiruvchi turlariga xos);

d) biror turkumdagi ma'lum bir so'zning ma'lum bir shakldagi turigagina xos bo'lgan grammatik ma'no (masalan, o'zlik olmoshiga kelishik qo'shimchasi faqat egalik qo'shimchasidan keyin qo'shiladi,

olmoshning boshqa turlarida bunday hol kuzatilmaydi, yoki *-yap* qo‘shimchali aniq hozirgi zamon shakli III shaxsda *-di* shakli bilangina voqelana oladi).

Grammatik ma’no (GM) turlari. Umumiy grammatik ma’no (UGM), oraliq grammatik ma’no (OGM), xususiy grammatik ma’no (XGM) haqida. Grammatik shaklning fahmiy his qilinadigan alohida ma’nosi *xususiy grammatik ma’no* (qisq. XGM) deyiladi. Masalan, egalik qo‘shimchalari umuman «keyingi so‘zni oldingi so‘zga bog‘lash» mohiyatiga ega. Bu *umumiy grammatik ma’no* (qisq.UGM) bo‘lib, u nutqiy birlik bo‘lgan *Halimning kitobi* birikuvida «*kitob* so‘zini *Halim* so‘ziga bog‘lash», *daftarning varag‘i* birikuvida esa «*varaqa* so‘zini *daftar* so‘ziga bog‘lash» tarzida xususiylashgan. Bu – XGM.

UGM lisoniy tabiatli bo‘lib, lisoniy birliklarga xos barcha belgiga, XGM esa nutqiy ma’no bo‘lganligi uchun nutqiy birliklarga xos belgiga ega. UGM umumiy, mavhum, zaruriy, barqaror, invariant, uzual, ijtimoiy bo‘lsa, XGM bu belgilarning aksi bo‘lgan xususiylilik, aniq, tasodifiy, beqaror, okkazonal, individual kabi belgiga ega.

UGM va XGM xususiyatini idrok etish uchun barcha borliq hodisalarida umumiy yashash qonuniyati bo‘lgan *umumiylik* va *xususiylilik* tushunchalari munosabatini yaxshi bilish lozim.

Nutqiy birlikda turli lisoniy umumiyliklarning belgilari mujassamlanganligi, qorishganligi kabi, XGMlar ham o‘zi mansub UGM zarralari bilan birgalikda boshqa lisoniy birliklarning zarralarini ham o‘zida birlashtirgan. Masalan, egalik qo‘shimchasining «*kitob* so‘zini *Halim* so‘ziga bog‘lash» XGMsida «keyingi so‘zni oldingi so‘zga bog‘lash» UGMsi ko‘rinishi bilan birgalikda «qarashlilik» ma’nosi, shuningdek, *Halim* va *kitob* leksemalarining (umumiyliklari) zarralari qorishgan holda yuzaga chiqqan.

Grammatik ma’no so‘zning grammatik shakli bilan va undan xoli holdagi holatidan, ya’ni o‘zak-negizidan anglashilganligi kabi UGM va XGMlar ham ikki xil tabiatli. Masalan, «predmetlik» ot turkumining, «jarayonlilik» fe’l turkumining, «belgi» sifat turkumining grammatik shaklsiz ifodalanadigan UGMsi. *Bu Halimning kitobidir* gapidagi *kitob* so‘zining «Halimga tegishli o‘qish uchun mo‘ljallangan predmetni ifodalovchi turdosh ot» ma’nosi bu so‘zning grammatik shaklsiz ifodalanadigan XGMsi.

UGM va XGM grammatik shaklda o'ziga xos tarzda namoyon bo'ladi. Har bir grammatik kategoriyaning ma'nosi – uning shakllarining ma'nosiga nisbatan UGM. Masalan, barcha kelishik shakllari uchun umumiy bo'lgan «oldingi mustaqil so'zni keyingi mustaqil so'zga bog'lash» ma'nosi – kelishik kategoriyasining UGMsi. Bu kategorial umumiylik alohida shakllarning ma'nosiga nisbatan belgilanadi. Boshqacha aytganda, kelishik kategoriyasining yuqorida aytilgan UGMsi uning tarkibiga kiruvchi 6ta kelishik shaklining ma'nosidan sintezlanadi, ya'ni keltirib chiqariladi.

Har bir kelishik shaklining ma'nosi undan quyidagi ma'noga nisbatan UGM. Masalan, qaratqich kelishigining UGMsi – «oldingi ism turkumiga kiruvchi so'zni keyingi ism turkumiga kiruvchi so'zga bog'lash». UGM har doim ham quyi ma'noga nisbatan olinadi. Masalan, kelishik kategoriyasi UGMsi quyidagi kelishiklarning ma'nosiga nisbatan olinsa, har bir kelishikning UGMsi undan quyidagi bu kelishik UGMsining «parchalari»ga nisbatan belgilanadi. Chunki har bir kelishikning ma'nosiga nisbatan UGM termini qo'llanilmaydi. Kategoriya va shakl ma'nosi hamda uning xususiy ko'rinishi haqida bahs ketganda ularni qanday baholash muammosi ham bor. Bunda dialektikaning *umumiylik-maxsuslik-alohidalik* kategoriyasiga metodologiya sifatida tayanish lozim bo'ladi. Tilshunoslikda grammatik ma'noga nisbatan bu *umumiy grammatik ma'no – oraliq grammatik ma'no* (qisq. OGM) – *xususiy grammatik ma'no* tarzida tatbiq etilgan. Misol sifatida tushum kelishigi shakli ma'nosini olaylik. Kelishik kategoriyasining «oldingi mustaqil so'zni keyingi mustaqil so'zga bog'lash», tushum kelishigining «oldingi ismni keyingi fe'lga vositasiz to'ldiruvchi sifatida bog'lash» va tushum kelishigining muayyan nutq parchasi bo'lmish *kitobni o'qimoq* birikuvida voqelangan «*kitob* so'zini *o'qimoq* so'ziga vositasiz to'ldiruvchi sifatida bog'lash» nutqiy ma'nosi yaxlitlikda olinganda, UGM-OGM-XGM munosabatida. Kelishik kategoriyasining «oldingi mustaqil so'zni keyingi mustaqil so'zga bog'lash» ma'nosi tushum kelishigining «oldingi ismni keyingi fe'lga vositasiz to'ldiruvchi sifatida bog'lash» ma'nosiga nisbatan UGM maqomida, tushum kelishigining muayyan nutq parchasi bo'lgan *kitobni o'qimoq* birikuvida voqelangan «*kitob* so'zini *o'qimoq* so'ziga vositasiz to'ldiruvchi sifatida bog'lash» nutqiy ma'nosi XGM. Tushum kelishigining «oldingi ismni keyingi fe'lga vositasiz

to'ldiruvchi sifatida bog'lash» ma'nosi esa UGM va XGM orasida turganligi hamda ularni bog'lovchi bo'g'in bo'lganligi uchun OGM maqomida. OGMning mavqeyi nisbiy. Masalan, kelishik kategoriyasining UGMsi e'tibordan soqit qilinsa va fikr faqat tushum kelishigi va uning quyi ma'nolari haqida ketsa, mazkur OGM UGM sifatida qaraladi. Tushum kelishigining zikr etilgan XGMsi e'tibordan soqit qilinib, so'z kelishik kategoriyasi va tushum kelishigi munosabati xususida ketsa, bunda OGM ushbu UGMga nisbatan XGM sifatida qaralishi ham mumkin.

Demak, borliq hodisalari umumiylik–maxsuslik–xususiylik (alohidalik) munosabatida bo'lganligi kabi grammatik ma'no ham «umumiy grammatik ma'no – oraliq grammatik ma'no – xususiy grammatik ma'no» ko'rinishiga ega.

Grammatik ma'no tarkibi. Grammatik ma'no tarkibi murakkab. Masalan, son kategoriyasining UGMsi predmetning miqdoriy va sifatiy tavsifini berishdan iborat, bu umumiy kategorial ma'no son kategoriyasining 0 shaklida «miqdoriy aniqlik–noaniqlik va sifatiy bo'linmaslik», *-lar* shaklida «miqdoriy noaniq ko'plik va sifatiy bo'linuvchan va bo'linmaslik» kabi har bir shaklga ixtisoslashgan ko'rinishga ega bo'lib, ularni sifat va miqdor kabi turga ajratish mumkin. Son kategoriyasining nomidan ma'lumki, u miqdor ifodalashga ixtisoslashgan morfologik hodisa. Shuningdek, uning UGMsida «noaniq», «aniq», «sifat», «bo'linuvchan», «bo'linmas» kabi unsurlar kategoriya markazidagi «miqdor» unsuriga bevosita daxldor emas. Biroq «bevosita daxldor emaslik»ni u UGMdan tashqari deb tushunmaslik kerak. Chunki deylik, *-lar* shakli miqdor (ya'ni ko'plik) ifodalar ekan, u bir paytning o'zida o'z-o'zidan yuqorida zikr etilgan «bo'linuvchanlik–bo'linmaslik», «noaniq» kabi belgilarini ham ifodalaydi. Demak, son kategoriyasi shaklida miqdor belgisi har doim sifat belgisi bilan birga yashaydi, u bilan dialektik bog'lanishda. Boshqacha aytganda, miqdor belgisi hech qachon sifat belgisisiz yuzaga chiqmaydi. Nutqda bu ma'nodan birining kuchayishi boshqasining susayishiga, boshqasining kuchayishi birinchisining susayishiga olib keladi. Masalan, *Do'konda suvlar bor* gapida *-lar* shaklida miqdoriy belgi ham (ya'ni «ko'plik»), sifatiy belgi ham («bo'linuvchanlik», «har xil») ifodalanmoqda. Bunda sifatiy belgi ustuvorlik kasb etib, miqdor belgisi kuchsizlanganligi sezilib turadi. Lekin baribir «ko'plik» yuzaga chiqmoqda. Ma'lum bo'ladiki,

grammatik shakl UGMsi tarkibiy qismlaridan biri uning mohiyati bo'lsa (masalan, sonda «miqdor»), boshqalari unga yondosh, mohiyatga mansub bo'lmagan, biroq u bilan dialektik yaxlitlik kasb etgan ma'no (masalan, sonda «bo'linuvchanlik»). Shuning uchun grammatik shakl UGMsi tahlilida kategorial ma'no va unga yondosh hodisa farqlanadi.

Kategorial va yondosh ma'no har bir grammatik shaklda mavjud.

Grammatik shakllar nutqda ba'zan UGMsida bo'lmagan ma'noni ham voqelantiradi. Masalan, ko'rilgan *-lar* shakli nutqda «hurmat» ma'nosini ifodalashi ham mumkin. Bu ma'no shaklning UGMsi tarkibiga kirmaydi. U UGM bilan birga yuzaga chiqishi ham, chiqmasligi ham mumkin. Bunday ma'no *hamroh ma'no* deb yuritiladi. Demak, kategorial ma'no shaklning mohiyati va UGMning asosi. Yondosh ma'no UGMga kirsada, mohiyat tarkibiga kirmaydi. Hamroh ma'no esa shakl mohiyatiga ham, UGM tarkibiga ham kirmaydi. Quyidagi gaplarni qiyoslang: 1. *Aqllari bormi? – ukasiga istehzoli kuldi Halim. U kishining fikrlari bizga ma'qul.* Birinchi gapda (*aqllari*) so'zshaklining *-lari* egalik qo'shimchasida «kesatish» ma'nosi ham (aslida *aqling*), «II shaxs, birlik» ma'nosi ham anglashilmoqda. «Kesatish», umuman, egalik kategoriyasi UGMsiga daxldor emas. Lekin «II shaxs birlik» ma'nosi bu kategoriyaning *-(i)ng* shakliga xos kategorial ma'no bo'lib, *-lari* shakli bu ma'noni ifodalash uchun xoslangan va UGM ko'rinishiga vaqtincha «yopishgan» tajalli hisoblanadi. Uning bunday xususiyatga egaligi ushbu «noqulay» ifodalovchi bilan nutqqa chiqishi uchun zarur nutqiy sharoit, bog'liq qurshov talab qilayotganligi bilan ham belgilanadi. Zero, gapdan muallif gapi («*ukasiga istehzoli kuldi Halim*») olib tashlansa, *-lari* shaklidan anglashilayotgan ushbu hamroh ma'no uqilmay qoladi.

UGMni ochish yo'llari. UGM nutqiy ma'no bo'lgan XGMLarni bosqichli umumlashtirish orqali ochiladi. Bunda XGMdagi o'zi mansub UGMga tegishli bo'lmagan barcha begona tajallilar idrokiy yo'l bilan e'tibordan soqit qilinadi. Quyida *-moqda* hozirgi zamon davom fe'li shakli va umuman zamon kategoriyasining UGMsini bosqichli tiklash namunasini beramiz.

1-bosqichda -moqda shaklining turli matniy va uslubiy hollarda qo'llanishini tahlil etish asosida bu shaklning nutqiy, matniy ma'no turlari, ya'ni XGMLari aniqlanadi. Shakl XGMLariga misollar

keltiramiz: 1. *Suv egatlarda jildirab oqmoqda*. 2. *Umr o'tmoqdadir*. 3. *Zamin aylanmoqda mag'rur tebranib*. Shakl 1-misolda «ish-harakat nutq paytida davom etayotganligining badiiy uslub nasriy turiga xos obrazli ifodasi», 2-misolda «ish-harakat nutq paytida davom etayotganligining badiiy uslub lirik turiga xos ko'tarinki ifodasi», 3-misolda «ish-harakat nutq paytida davom etayotganligining badiiy uslub lirik turiga xos tantanavor ifodasi» XGMLarini voqelantirgan. Misollarni davom ettirsak, XGMLar soni yana ortib boradi. Biroq umumlashtirish uchun ushbu XGMLar etarli. Ular orasidagi umumiylik «ish-harakat nutq paytida davom etayotganligining ifodasi» bo'lib, XGMLarning qolgan unsurlari farqlar (1-misolda «badiiy uslub nasriy turiga xos obrazli ifodasi», 2-misolda «badiiy uslub lirik turiga xos ko'tarinki ifodasi», 3-misolda esa «badiiy uslub lirik turiga xos tantanavor ifodasi»). Farqlar e'tibordan soqit qilinib, ulardagi bir xillik (umumiylik)lar ajratib olinadi. Farq shu bosqich uchun qiymatga ega bo'lsa, bir xillik yuqori bosqich qiyoslashlari uchun ahamiyat kasb etadi.

2-bosqichda -moqda qo'shimchali zamon shakli birinchi bosqich xulosalari asosida *-(a)y* qo'shimchali hozirgi-kelasi zamon, *-yap* qo'shimchali aniq hozirgi zamon, *-yotir* qo'shimchali hozirgi zamon shakli kabi barcha hozirgi zamon turlari bilan munosabatlarda ko'rib, shu asosda *-moqda*, *-yotir*, *-yap*, *-(a)y* qo'shimchali hozirgi zamon shakllarining mohiyati – UGMLari ochiladi. Keyingi bosqich uchun farqlar e'tibordan soqit qilinib, ulardagi bir xillik (umumiylik)lar ajratib olinadi. Bu bir xilliklargina keyingi bosqich qiyoslashlari uchun ahamiyatli bo'ladi.

3-bosqichda avvalgi bosqich xulosalari asosida hozirgi zamon shakllari umumiylik sifatida olinib, uning kelasi zamon shakllari umumiyliги bilan aloqa-munosabatlari, o'xshash va farqli jihatlari oydinlashtiriladi. Joriy bosqich uchun ulardagi farqlar, keyingi bosqich uchun bir xillik (umumiylik)lar ahamiyatli bo'ladi.

4-bosqichda oldingi bosqich xulosalari asosida «sodir bo'lmagan va bo'layotgan harakat-holat»ni ifodalovchi o'tgan zamon shakli bilan munosabatlari tekshirilib, hozirgi-kelasi va o'tgan zamon shakllarining UGMsi ochiladi.

5-bosqichda 4-bosqich xulosalari asosida hozirgi, kelasi va o'tgan zamon shakllari ma'naviy xususiyatlari bilan munosabat-larini

aniqlash asosida zamon va mayl kategoriyalarining UGMlari tiklanadi.

Xususiylikdan umumiylikka qarab yoʻnaltirilgan bu tadqiq jarayonida har bir bosqichga oʻtish bilan xususiyliklarning zamiridagi UGMga chuqurlashib boriladi. Chunki *-moqda* qoʻshimchali zamon shaklining nutqiy voqelanishlarida zamon kategoriyasi UGMsiga xos hozirgi-kelasi zamon shakli UGMsi koʻrinishining hozirgi zamon UGMsi koʻrinishchasiga mansub turining bevosita kuzatishda berilishini koʻramiz va bu XGMlarda barcha oldingi bosqichlar UGMlari zarralari mavjud boʻladi. Shuning uchun *-moqda* qoʻshimchali zamon shaklining ziddiyatlari va UGMsi faqat 2-bosqichdagina ochilishi mumkin. 3-bosqichda *-moqda* va *-(a)y*, *-yap*-qoʻshimchali zamon shakllari mustaqil til birliklari sifatida emas, balki hozirgi zamon shaklining variantlari sifatida yuzaga chiqadi. Bu pogʻona qancha yuqorilasa, xususiy koʻrinishlar shunchalik katta guruhlarga birlashib, oʻz mustaqilliklarini yoʻqotib, umumlashib boraveradi. Shu boisdan grammatik shakllarning maʼnoviy xususiyatlari haqida gapirganda tekshirish qaysi bosqichda olib borilayotganligi hal qiluvchi ahamiyatga ega boʻladi.

Soʻzshakl va uning asosiy turlari: nol shakl, sintetik, analitik, aralash, juft va takroriy shakllar. Leksema nutqqa chiqqanda, albatta, grammatik shakllangan boʻladi. Masalan, *Men sarguzasht kitoblarni sevib oʻqiyman*.

Leksemaning nutqda voqelangan koʻrinishi *soʻzshakl* deyiladi. Soʻzning grammatik shakli bir leksemaning nutqdagi har xil tusli oʻzgarishi boʻlib, u bir sememaning oʻzini yuzada chiqarib, yo qoʻshimcha maʼno ottenkasi tusi bilan farqlanadi yoxud bir leksemaning boshqa leksemaga nutqdagi sintaktik munosabatini koʻrsatadi. Shu sababli soʻz yasovchidan boshqa qoʻshimchaning barchasi *grammatik shakl yasovchi*, *grammatik shakl* deb yuritiladi.

Bir leksemaning maʼlum bir sistemaga kiruvchi grammatik shakli bir butun holda paradigmani tashkil qiladi. Masalan, *olma*, *olmaning*, *olmani*, *olmaga*, *olmada*, *olmadan* soʻzshakllari *olma* leksemasining kelishik paradigmasi. Morfologik paradigma (grammatik shakllar sistemasi) har bir soʻz turkumi uchun alohida (son, daraja, nisbat, oʻzgalovchi) boʻlishi ham, koʻpchilik mustaqil soʻz turkumlari uchun umumiy boʻlishi ham (kelishik, egalik, kesimlik) mumkin.

O'zbek tilida so'z bir grammatik ko'rsatkichli yoki bir necha grammatik ko'rsatkichli bo'lishi mumkin. Masalan, yuqorida keltirilgan *sarguzasht* so'zi bir grammatik ko'rsatkichli (oddiy daraja), *kitoblarni* ikki grammatik ko'rsatkich (tushum kelishigi, ko'plik son)li. Shuningdek, tilimizda grammatik shaklning ba'zilari bir grammatik ma'noni, ba'zilari bir vaqtning o'zida bir necha grammatik ma'noni ifodalashi mumkin. Masalan, keltirilgan *sevib* so'zshaklidagi *-ib* ko'rsatkichi holat ma'nosinigina, *o'qiyman* so'zshaklidagi *-man* shakli esa, ham birinchi shaxs, ham birlik ma'nosini ifodalamoqda.

Hozirgi o'zbek tilida so'zshaklning bir necha tipi mavjud:

- a) affikslar yordamida hosil bo'luvchi so'zshakl (sintetik yoki «yopishgan» shakl);
- b) nomustaqil (faqat grammatik ma'no ifodalaydigan) so'z bilan ifodalanadigan so'zshakl (analitik yoki «ajralgan shakl»);
- d) ham affiks, ham nomustaqil so'z yordamida ifodalangan shakl (sintetik-analitik yoki «aralash» shakl);
- e) so'zning takroridan hosil bo'lgan shakl (yoki takroriy shakl).

Sintetik shakl affiksning tabiatiga qarab ikki ko'rinishga ega:

- a) affiksi moddiy shaklga ega bo'lmagan (nol shaklli) so'zshakl (*Shoir she'r o'qiydi* gapidagi *shoir* so'zi bosh kelishikda va birlik sonda bo'lib, bu ma'noni ifodalovchi shakl **nol shakl** deyiladi);
- b) affiksi moddiy shaklga ega bo'lgan so'zshakl (keltirilgan gapdagi *o'qiydi* so'zshaklining hozirgi-kelasi zamon, III shaxs birlik ma'nolari moddiy shaklli vosita bilan ifodalangan).

Eslatma. *She'r o'qidi* gapidagi *she'r* so'zi belgisiz tushum kelishigida deyilib, u nol shakl sifatida qaralmaydi. «O'zbek tilining, boshqa turkiy tillarda bo'lgani kabi asosiy belgilaridan biri bo'lgan nol shakl masalasi hali yetarlicha o'rganilmagan va uning o'ziga xos xususiyatlarini ochish tilshunosligimiz oldida turgan dolzarb muammolardan biri sanaladi» (H.Ne'matov).

Analitik so'zshakl nomustaqil ma'noli (asosan, yordamchi) so'z yordamida hosil qilinadi: *maktab uchun, kelajak sari*.

Sintetik-analitik shakl ham affiks, ham yordamchi so'z yoki yordamchi so'z vazifasidagi mustaqil so'z bilan hosil qilinadi. Masalan, *o'qib chiqdi, borgan ekan, shaharga tomon* va h. Bunda *chiqdi* so'zi ushbu o'rinda *-ib* affiksi, *tomon* so'zi *-ga* qo'shimchasi yordamida aralash so'zshaklni vujudga keltirgan.

Takroriy shakl ham ma'lum bir grammatik ma'no ifodalash uchun xizmat qiladi. Masalan, *baland-baland* (imorat), *qator-qator* (daraxtlar), *kula-kula* kabilar «ko'plik», «takror» ma'nosini ifodalaydi. Ba'zi manbalarda takror so'zshaklni ravish sifatida qarash ham uchraydi. Bunda takrorlash natijasida yangi so'z, lug'aviy ma'no, so'zshakl vujudga kelayotganligi nazarda tutiladi. Masalan, *qator-qator* so'zshaklida yangi lug'aviy ma'no *qator* so'zining kuchaygan, orttirilgan ifodali ko'rinishi orqali yuzaga chiqqan.

Grammatik ma'noni ifodalash usullari. O'zbek tilida grammatik ma'no ifodalashning quyidagi vositalari mavjud:

- 1) affiksial vosita;
- 2) sof nomustaqil va nomustaqil vazifadagi so'z;
- 3) so'z tartibi;
- 4) takror;
- 5) ohang;
- 6) sintaktik qolip.

Affiksatsiya tilimizda grammatik ma'no ifodalashning eng keng tarqalgan turi, u orqali deyarli aksariyat grammatik ma'no ifodalanadi. Ifodalaydigan grammatik ma'noning xarakteriga va o'z mohiyatiga ko'ra affikslar ikkiga bo'linadi:

- a) so'z yasovchi affiks;
- b) shakl yasovchi affiks.

So'z yasovchi affiks so'zga qo'shib, yangi lug'aviy ma'no hosil qiladi va so'zning grammatik tabiatiga ham ta'sir etadi.

Shakl yasovchi qo'shimcha grammatik ma'no ifodalashning affiksial vositalari sirasida eng sermahsuli. Ayrim shakl yasovchi faqat bir turkumga xos grammatik ma'noni vujudga keltirsa (tasniflovchi, bir turkumgagina tegishli bo'lgan shakl yasovchi, masalan, son, daraja, nisbat, bo'lishli-bo'lishsizlik), ayrimi barcha turkum uchun birday tegishli (kelishik, kesimlik, egalik).

Affikslar asosan sintetik shakl hosil qiladi va qisman analitik shakllar hosil qilishda yordamchi vositalarga ko'maklashadi.

Sof nomustaqil va nomustaqil vazifadagi so'zham grammatik ma'no ifodalovchi vosita sirasida muhim o'rin tutadi.

Yordamchi so'z mustaqil so'z va gapda grammatik ma'no ifodalashning alohida turini tashkil etadi.

Ko'makchi mustaqil so'z bilan birga kelib, oldin turgan so'zni keyingi so'z bilan grammatik aloqaga kiritadi. Bu bilan kelishiklarga

o'xshaydi. *Biz kelajakka ishonch bilan qaraymiz* gapida ko'makchi yordamida «holat» grammatik ma'nosi ifodalangan. *Telefon orqali gaplashdim* gapida «vosita», *Do'stlik biz uchun hamisha ilhom va kuch-quvvat manbasi bo'lib kelgan* gapida «atalganlik» ma'nosi ifodalangan. Bu ma'nolar grammatik ma'noning bir tomoni bo'lib, ikkinchi tomoni – oldingi so'zni keyingi so'zga bog'lash, sintaktik aloqaga kiritish.

Bog'lovchilar teng munosabatli birliklarni bog'lab, ular orasida har xil tenglashtirish, zidlash, ayirish kabi morfologik ma'noni ifodalash uchun xizmat qiladi: *olma va anor; o'qidi, lekin yozmadi*.

Ko'makchining morfologik ma'no ifodalash imkoniyati sintaktik imkoniyatidan kengroq. Chunki u mustaqil leksema sememasini modifikatsiya qilishi bilan ahamiyatli.

O'zbek tilida yordamchi so'zlar katta guruhni tashkil etadi. Ko'makchi, bog'lovchi, yuklamaning «yarim bog'lovchi», «yarim ko'makchi», «yarim yuklama» kabi turi ham mavjud bo'lib, bunday so'zlar ham mustaqil, ham nomustaqil ma'noga ega. Masalan, *Ishning boshida Abdurahim turar edi*.

O'zbek tilida *juda, eng, bag'oyat, nihoyatda, o'ta, sal, bir muncha* kabi ravish ham, *olmoq, bermoq, qolmoq, o'tirmoq, chiqmoq, ketmoq, boshlamoq, bo'lmoq* kabi 40 dan ortiq fe'l ham keng qo'llaniladi. Harakat tarzi shakllarini hosil qiluvchi ko'makchi fe'l aslida lug'aviy ma'noli fe'l bo'lib, ko'makchi fe'lga aylanganda, sof grammatik ma'no ifodalaydi. Harakat tarzi shakllari sintetik-analitik shakl. Masalan, *o'qib chiqdi, yoza boshladi, qo'rqib ketdi* so'zshakllari ravishdosh shakli va ko'makchi fe'ldan tashkil topganligi sababli sintetik-analitik shakl hisoblanadi.

So'z tartibi grammatik ma'no ifodalashning maxsus vositasi, tartib o'zgarishi so'z grammatik ma'nosining o'zgarishiga olib keladi. Masalan, *Dalalar yam-yashil* birikuvi gap bo'lsa, *yam-yashil dalalar birikuvi* so'z birikmasi. «Gap» va «so'z birikmasi» grammatik ma'noning sintaktik turi. Grammatik ma'no ifodalashda so'z tartibiga ohang hamrohlik qiladi. Ya'ni yuqoridagi gap va so'z birikmasida tartib o'zgarishi bilan ularning ohangi ham o'zgarib ketgan (so'z birikmasida tugallanmagan, gapda esa tugallangan ohang mavjud).

Ohang – grammatik ma'no ifodalashning fonetik vositasi. Bu vosita yordamida gapning turini, gap bo'laklarini ajratish, farqlash mumkin. *Gulnora, singlim keldi. Gulnora, (bilan) singlim keldi*.

Gulnora singlim keldi gaplarining birinchisida *Gulnora* va *singlim* soʻzlari uyushiq boʻlak vazifasida, ikkinchi gapda *Gulnora* soʻzi undalma, *singlim* soʻzi ega, uchinchi *Gulnora* soʻzi aniqlovchi, *singlim* soʻzi izohlanmishega vazifasida kelgan. Gaplarni tashkil etuvchilardagi bunday farq soʻzlovchining maqsadiga muvofiq tarzdagi ohang yordamida yuzaga chiqmoqda.

Grammatik shakl va uning turi. Grammatik maʼno ifodalovchi morfologik koʻrsatkich *grammatik shakl yasovchi* yoki qisqa qilib *grammatik shakl* deyiladi. Boshqa nofonologik birliklar kabi grammatik shakl uch tomon – shakl, maʼno va vazifaning yaxlitligidan iborat. Grammatik shaklning moddiy tomoni *grammema* atamasi bilan ham yuritiladi.

Grammatik shakl (*grammatik koʻrsatkich, grammatik shakl, morfologik shakl, morfologik koʻrsatkich, morfologik vosita* atamalari – maʼnodosh terminlar) tasnifi tilshunoslik, jumladan, oʻrta va oliy taʼlim grammatik tizimining muhim tushunchasidan biri boʻlganligi sababli har doim dolzarb boʻlib kelgan. Oʻtgan davr mobaynida oʻzbek tili grammatik koʻrsatkichlarining tasnifi yaratildi, ammo xulosa avval arab, keyinchalik rus tili grammatik meʼyoriga asoslangan holda berib kelindi. Oʻzbek substansial tilshunosligi oʻzbek tilining agglyutinativ tabiati va ontologik shakl yasash xususiyatiga tayangan holda grammatik koʻrsatkichlarning yangicha tasnifini berdi. Bunga koʻra:

- a) lugʻaviy shakl hosil qiluvchi;
- b) sintaktik shakl hosil qiluvchi;
- d) lugʻaviy-sintaktik shakl hosil qiluvchi farqlandi.

Lugʻaviy shakl hosil qiluvchi – soʻz maʼnosini qisman oʻzgartiruvchi, muayyanlashtiruvchi qoʻshimcha. Masalan, *kitob* soʻzida birlik maʼnosi ham (*Bu kitob qiziqarli*), koʻplik maʼnosi ham (*Doʻkonga kitob keldi*) mujassamlangan. Nutq sharoiti, matn *kitob*)soʻzida birlik yoki koʻplik voqelanishini ajratib beradi. Shu soʻzga *-lar* shakli qoʻshilishi bilan u *kitob* soʻzida birlik maʼnosini koʻplik maʼnosidan chegaralaydi, yaʼni lugʻaviy maʼnoni muayyanlashtiradi, toraytiradi. Lekin yangi soʻz yasamaydi, soʻzni sintaktik aloqaga kiritish uchun xizmat qilmaydi. Lugʻaviy shakl hosil qiluvchi, asosan, toʻrt yirik soʻz turkumi – feʼl (nisbat, boʻlishli-boʻlishsizlik, oʻzgalovchi, sintetik va analitik harakat tarzi shakllari), ot (son, kichraytirish-erkalash), sifat (daraja) va sonda (uning maʼno

turini hosil qiluvchilar) mavjud bo'lib, qo'llanilishi o'zi mansub so'z turkumi bilan chegaralanadi. Shu boisdan ular tasniflovchi, ya'ni so'zlarni tasniflash chog'ida bir turkumni boshqalaridan ajratuvchi shakl deb yuritiladi.

Sintaktik (aloqa-munosabat) shakl hosil qiluvchilar so'z lug'aviy ma'nosiga ta'sir etmay, so'zlarni bir-biriga bog'lashga yoki ularga ma'lum bir sintaktik vazifa berishga xizmat qiladi. An'anaviy ta'riflardagidan farqli ravishda aloqa-munosabat shaklining qo'llanilishi lug'aviy shakllardek bir so'z turkumi bilan chegaralanmaydi, ya'ni bu shakl istalgan mustaqil so'zga qo'shib, uni o'zidan keyingi yoki oldingi so'z bilan sintaktik aloqaga kiritadi, yoxud so'zga sintaktik vazifa tayinlaydi. Kelishik, egalik, kesimlik shakli shunday grammatik vosita.

O'zbek tilida shunday shakllar borki, ular bir tomondan so'zning lug'aviy ma'nosiga ta'sir etadi, ikkinchi tomondan, ularni sintaktik aloqaga kiritadi. O'zgalovchi kategoriya shakllari shunday ikkiyoqlama mohiyatga ega. Masalan, *shoshilib gapirmoq* birikmasida *-ib* ravishdosh shakli *shoshil* so'zining lug'aviy ma'nosiga ta'sir etgan, ya'ni unga ravishlik ma'nosiga yaqin ma'no bergan, shu bilan birgalikda, bu so'zni keyingi so'zga bog'lash vazifasini ham bajarmoqda. Shuning uchun o'zgalovchi kategoriya shakllari lug'aviy shakl hosil qiluvchilar va sintaktik shakl hosil qiluvchilar orasida oraliq vaziyatni egallab, *lug'aviy-sintaktik shakl hosil qiluvchi* atamasi bilan nomlanadi.

Grammatik shaklning tuzilishiga ko'ra turi. Grammatik shaklning tuzilishiga ko'ra turlari bir qarashda ularning sintetik va analitik turining yangicha nomlanishiga o'xshaydi. Biroq sintetik shaklning o'zi sodda yoki murakkab bo'lishi mumkin. Masalan, *uydagi, ko'chadagi* so'zshakllaridagi sintetik grammatik shakl *-dagi* murakkab shaklga misol (*-da+ -gi*).

Grammatik shakl tuzilishiga ko'ra sodda yoki murakkab bo'lishi mumkin. Sodda shakl bir grammatik ko'rsatkichdan iborat bo'ladi. Kelishik, egalik shakllari bunga misol. Sintetik shaklning ayrimi va sintetik-analitik shaklning barchasi murakkab shakl.

Shakllarning so'zga qo'shilish tartibi. Affikslarning so'z tarkibidagi tartibi ma'lum qonuniyatga ega bo'lib, bu hodisa ularning turi bilan bog'liq: so'z yasovchi, lug'aviy shakl hosil qiluvchi va sintaktik shakl hosil qiluvchi so'zdagi o'rni bilan farqlanadi.

Morfemalarning o‘rinlashishidagi tartib va izchillik ularning ma‘no-grammatik xususiyati bilan bog‘liq, so‘zning lug‘aviy ma‘nosini hosil qiluvchi (**so‘z yasovchi**) affiks birinchi, lug‘aviy ma‘noga ta‘sir qiluvchi (**lug‘aviy shakl hosil qiluvchi**) affiks ikkinchi va lug‘aviy ma‘noga ta‘sir qilmaydigan (**aloqa-munosabat**) affiks uchinchi bo‘lib qo‘shiladi.

Qo‘shimchaning o‘rinlashuvidagi me‘yoriy holat ba‘zan istisno ko‘rinishlar ham kasb etadi (*opa-lar-im – opa-m-lar, ayt-di-ng-lar– ayt-di-lar-ing* kabi). Bu kam uchraydigan hodisa bo‘lib, unda grammatik, uslubiy va dialektal asoslar mavjud.

«O‘zak+so‘z yasovchi affiks+lug‘aviy shakl hosil qiluvchi+sintaktik shakl hosil qiluvchi» qolipidagi qoida bundagi turlarning o‘zaro munosabati, har bir turning o‘z ichidagi morfemalarning tartibi jihatidan bir qancha xususiyatga ega.

Lug‘aviy shakl hosil qiluvchining odatdagi tartibi:

a) otda subyektiv baho+son. Subyektiv baho shakllarining kam qo‘llanadiganlari ko‘p qo‘llanadiganlaridan avval keladi: umuman, «tirik» affikslar «o‘lik» affikslardan keyin keladi (*toychoqcha, toyloqcha*);

b) sifatda *-roq* affiksi *-ish, -imtir* affikslaridan, shuningdek, ravishdosh va sifatdoshga qo‘shilganda ham ularni hosil qiluvchi affikslardan keyin qo‘shiladi (*oqishroq, ko‘kimtirroq, sovinqiraganroq, tortinibroq* kabi);

d) sonda taxmin bildiradigan *-cha* affiksi «dona» ma‘nosini ifodalovchi *-ta* (urg‘usiz) unsuridan keyin keladi (*o‘ntacha* kabi);

e) olmoshda gumon bildiruvchi *-dir* (urg‘usiz) unsuri (*kimdir, nimadir*), ba‘zan yuklama xarakterida bo‘lib, hamma turdagi affikslardan keyin qo‘shiladi: *nima-lar-ni-dir*;

f) fe‘lda fe‘lning daraja affikslari boshqa daraja ko‘rsatkichidan keyin keladi: *ko‘r-in, ko‘r-il-di, ko‘r-ish-di, yuv-in-tir*; lekin o‘zlikdan boshqa nisbatning ko‘rsatkichlari ortirma nisbat affiksidan keyin qo‘shiladi: *tarqa-til-di, yugur-tir-ish-di, tik-tir-ish-di*); fe‘lning tarz affikslari va kuchaytiruvchilari (*chayqa, bura, to‘zg‘i*); bo‘lishsizlik affiksi (*urintirma, chayqatma*); zamon affikslari; shart mayli affiksi va buyruq maylining kuchaytiruvchilari (*bordi, boradi, borsa, boray, borgin/borgil*), fe‘lning o‘zgalovchi shaklini hosil qiluvchi affikslar (*bormoq, borgan, borib* va boshqalar).

Sintaktik shakllarning tartibi:

a) nokesimlik shakllari: egalik affiksi+kelishik qo‘shimchasi (*bolamni, o‘qiganimni*);

b) kesimlik shakllari: tasdiq/inkor+zamon/mayl+shaxs+son.

Hamma turdagi affiksdan keyin affiks tipidagi yuklamalar qo‘shiladi.

Qo‘shimchalar qo‘shilishidagi istisnolar:

a) semantik boshqalik talabi bilan bog‘liq bo‘ladi;

b) til hodisalarining davrga ko‘ra o‘zgarishi (tarix), dialektal farq va o‘zgarish xususiyati, poetik talab bilan bog‘liq bo‘ladi. Misol: *Bilurlar erdi* (Qutb) – *bilar edilar, qilmag‘aylarsiz* («Boburnoma») – *qilmag‘aysizlar, solurlar erdi quloq – quloq solur erdilar*.

Bunday tartib o‘zgarishi o‘zida nozik ma’noviy farqlarni aks ettiradi.

Shakllarda pleonazm va tejamkorlik. Bir so‘zda ma’nolari bir xil yoki yaqin bo‘lgan qo‘shimchani takrorlanishi (ikki, ba’zan uch), qavatlanishi *affiksal pleonazm* deyiladi. Pleonazm affikslarda bir necha ko‘rinishga ega. Masalan, bir affiksning aynan o‘zi yoki tashqi shakli har xil bo‘lgan – ma’nodosh affikslar takrorlanadi: takrorlangan bu affikslar:

a) zich, ketma-ket holda (ayting+iz+lar) ham;

b) ajralgan holda ham bo‘lishi (ish+da+lig+im+da) mumkin.

Affiksal pleonazm har xil sababga ko‘ra yuzaga keladi. Bir affiks o‘zak bilan juda ham zichlashib, o‘zakning tarkibiga singib ketadi, bunda o‘zak o‘z mustaqilligidan mahrum bo‘ladi, natijada, so‘zga shu qo‘shimchani ma’nodoshlaridan biri qo‘shilishi mumkin, qo‘shimcha arxaiklashib, undan keyin tildagi iste’molda bo‘lgan qo‘shimcha qo‘shiladi (*ichkariga, tashqariga, nariga, beriga, barisi* kabi). Takrorlanayotgan sinonim affikslarning barchasi «tirik» bo‘lsa, ular ta’kid, kuchaytirish kabi uslubiy vazifani o‘z zimmasiga oladi (*sizlar aytingizlar* kabi). Boshqa tildan kirgan affiks tushunarli va keng iste’molli bo‘lmaganda ham uning tilimizdagi ma’nodoshi qo‘llanadi (*yor+on+lar* kabi). Qo‘shimcha qo‘shilishi natijasidagi tovush o‘zgarishi ham ma’nodosh affiksning qo‘shilishiga sabab bo‘ladi: *yarmisi, kichkinagina, unisi, anavinisi, qaysinisi, singlisi, toychoqcha* kabi.

Pleonazm hodisasi aksariyat hollarda til evolutsiyasi bilan bog‘liq. Bunga o‘zbek tilining akademgrammatikasida ayrim izoh berilgan: 1. Ot va sifat yasovchi *-lik* affiksi farqlanib, vazifasi ajralishi (*-li* sifat

yasaydi, *-lik* ot yasaydi) natijasida ular ketma-ket qoʻllanadigan boʻlgan: *aqllilik, ifodalilik, bilimlilik*. 2. Ogʻzaki soʻzlashuv nutqida baʼzan uchrab qoladigan *mashshoqchi, xodimchi* kabi soʻzlarda «bajaruvchi» maʼnosi ikki marta ifodalangan: ichki fleksiya (arab tilida *mashshoq* – mashq qiluvchi shaxs, *xodim* – xizmat qiladigan shaxs) va *-chi* affiksi orqali. 3. Bir xil maʼnodagi ikki affiks qoʻshma affiks maqomini oladi: *yogʻingarchilik, namgarchilik, rasvogarchilik* kabi. 4. Kelishik va egalik affikslarining ikki marta ifodalanishi (*kitobni uch soʻmdanga oldi, romanning soʻzboshisi*) ham pleonazmning oʻziga xos koʻrinishi. 5. Bir qoʻshimchaning oʻzi takrorlanganda, koʻpincha ular morfema fonetik variantlarining qator kelishi tusida boʻladi (fonetik, uslubiy qulaylik): *qistalang (-ta, -la), shoshilinch (-l, -n), tiqilinch (-l, -n)* kabi. 6. Bir maʼnodagi ikki affiksning ketma-ket qoʻllanishi analogiya natijasida tugʻilishi ham mumkin. Masalan, *biri-birisi, yigʻloq-yigʻloqi, sayroq – sayroqi, oʻynoq-oʻynoqi*.

Tejam–plenonazmning zidi. Tildagi tejam tamoyili soʻzlovchi (individ)ning ruhiy, psixofiziologik quvvatini til birliklarini qisqartirish, tushirib qoldirish orqali tejash, kommunikatsiyaga ketadigan vaqtni kamaytirish, tildagi ortiqchalikni bartaraf etish ehtiyojidan kelib chiqib, zohir boʻladigan umumlisoniy qonuniyat. *Op keling* (olib keling), *buyam* (bu ham), *qong* (qoling) kabi hodisa bunga misol boʻladi. Tejamkorlikning fonetik, morfologik koʻrinishi mavjud. Morfologik tejam asosida fonetik tejam yotadi. *Yirik – irik, yigit – igit, yiroq – iroq* qisqaruvi fonetik tejamga misol. *Olib ber – ober, bizim – bizning, sizing – sizning* kabilar morfologik qisqaruvga misol. *Olib ber – ober, bizim – bizning, sizing – sizning* tejalishlari – nutqiy qisqaruv.

Tejam oʻz maqomiga koʻra yo lisoniy, yo nutqiy boʻlishi mumkin. Masalan, joʻnalish kelishigi shakli dastlab *-qaru* koʻrinishida boʻlgan, bugungi kunda u qisqarib, *-ga* shakliga kelib qolgan. Bu – tejamning lisoniylashuvi. *Olib ber – ober, bizim – bizning, sizing – sizning* tejalishi nutqiy qisqaruv. Chunki, *sizing* soʻzshaklidagi *-ing* lisonda *-ning* shaklida yashaydi. Tilshunoslikda faqat nutqiy qisqaruvlarnigina tejam sifatida tan olishga moyillik kuchli.

Tejam oʻz mohiyatiga koʻra nutqiy aloqani osonlashtirishga xizmat qiladi, biroq axborot koʻlamiga salbiy taʼsir koʻrsatmaydi.

44-§. Grammatik kategoriya (GK)

Kategoriya atamasi tilshunoslikka falsafadan kirgan. U falsafada «obyektiv borliq va bilishdagi mohiyatan ko‘proq qonuniy aloqa va munosabatni aks ettiruvchi umumiy tushuncha» tarzida ta’riflanadi. Falsafada ham, tilshunoslikda ham kategoriya bir xil narsani ataydi, ya’ni kategoriya uchun juftlik va alohidalik xos bo‘lishi shart.

Bir umumiy grammatik ma’no ostida birlashuvchi, shu asosda bir-birini taqozo va bu umumiy ma’noning parchalanishi asosidankor qiluvchi shakllar tizimi grammatik kategoriya deyiladi.

Tilshunosligimizda o‘zbek tilida 9ta GK mavjudligi e’tirof etiladi:

- 1) nisbat kategoriyasi (fe’lga tegishli);
- 2) o‘zgalovchi kategoriyasi (fe’lga tegishli);
- 3) harakat tarzi kategoriyasi (fe’lga tegishli);
- 4) bo‘lishli-bo‘lishsizlik kategoriyasi (fe’lga tegishli);
- 5) son kategoriyasi (otga tegishli);
- 6) daraja kategoriyasi (sifatga tegishli);
- 7) kelishik kategoriyasi (ismlarga tegishli);
- 8) egalik kategoriyasi (ismlarga tegishli);
- 9) kesimlik kategoriyasi: 1) shaxs-son; 2) zamon; 3)

tasdiq-inkor; 4) mayl (modallik) (kesim vazifasida kela oladigan istalgan atov birligiga tegishli);

GK ham serqirra mohiyatli lisoniy hodisa bo‘lganligi sababli turli tomondan tasnif qilinadi. Ulardan ayrimlarini keltiramiz:

1. Kategoriya shakllarining ma’noviy tarkibiga ko‘ra.

2. Morfologik kategoriya (MK)ning so‘z turkumi yoki gap bo‘laklariga xosligiga ko‘ra.

3. MK sintaktik qobiliyatining yo‘nalishiga ko‘ra.

Kategoriya shakllarining ma’noviy tarkibiga ko‘ra GK 2 turga bo‘linadi: 1) sodda kategoriya va 2) murakkab kategoriya.

Yuqorida keltirilgan GKlardan to‘rttasi (o‘zgalovchi, harakat tarzi, egalik, kesimlik kategoriyalari) murakkab, qolganlari esa sodda kategoriyalar hisoblanadi. Demak, nisbat, bo‘lishli-bo‘lishsizlik, son, daraja, kelishik sodda kategoriyalardir. Chunki ularda ma’no sodda bo‘lib, o‘zida boshqa kategoriya tajallisini namoyon etmaydi.

Chunonchi, *son kategoriyasining* ma’nosi miqdoriy va sifatiy belgilarning ma’lum yig‘indisidan iborat; *kelishik kategoriyasi*

oldingi soʻzni keyingi soʻzga tobelantirib bogʻlashni ifodalaydi; ***daraja kategoriyasi*** belgining qiyosan ekanligini koʻrsatadi; ***nisbat kategoriyasi*** feʼl anglatgan harakatda bajaruvchining miqdor va sifat jihatdan tavsifini beradi; ***boʻlishli-boʻlishsizlik kategoriyasi*** feʼldan anglashilgan harakat maʼnosining bajarilish yoki bajarilmasligini izohlaydi. Bu soddalik, albatta, nisbiy, chunki ular GKlar paradigmasidagi tarkibi bir necha mustaqil grammatik kategoriyalardan iborat murakkab kategoriyalarga nisbatan shunday olingan.

Murakkab kategoriya shakllarida maʼno murakkab boʻlib, boshqa kategoriyaga mansub maʼnolar ham mujassamlashgan boʻladi. Buni egalik, oʻzgalovchi, harakat tarzi, kesimlik GKlarida kuzatish mumkin. Masalan, egalik kategoriyasida uch xil maʼno mujassamlashgan boʻladi:

a) lisoniy (soʻzlarni bir-biriga bogʻlash) va nolisoniy (borliqdagi bir narsa/shaxsning ikkinchi bir narsa/shaxsga mansubligi) munosabatni ifodalash;

b) shaxs maʼnosi (egalik kategoriyasi uchun nokategorial, yaʼni yondosh);

d) son maʼnosi (egalik kategoriyasi uchun nokategorial, yaʼni yondosh).

Kesimlik kategoriyasi ham murakkab boʻlib, unda tasdiq/inkor, mayl-zamon, shaxs-son va zamon maʼnolari birlashgan va ular bitta qoʻshimchada yoki bir necha qoʻshimchada yuzaga chiqadi. Masalan, *olmani ol* gapida *ol* soʻzshakli tasdiq, buyruq mayli, ikkinchi shaxs, birlik son va hozirgi zamon maʼnolarini voqelantirib kelmoqda va bular nol shakl bilan ifodalanmoqda. *Kitobni olmadingiz* gapida inkor maʼnosi *-ma* qoʻshimchasi bilan, mayl va zamon maʼnosi *-di* shakli bilan, koʻplik maʼnosi *-iz* shakli bilan ifodalanmoqda.

(Shu oʻrinda kesimlik kategoriyasi tarkibidagi tasdiq/inkor maʼnosi bilan feʼllardagi boʻlishli/boʻlishsizlik kategoriyasi munosabati munozarali.)

Oʻzgalovchi kategoriyasi ham murakkab boʻlib, unda ravishdosh, sifat-dosh va harakat nomi shakllari maʼnolari yondosh maʼno sifatida bir butunlikni tashkil etadi.

45-§. Aloqa-munosabat kategoriyalari.

Aytilganidek, aloqa-munosabat (sintaktik) kategoriyalari soʻz turkumiga emas, balki gap boʻlaklariga, soʻzning sintaktik mavqeyiga xos. Aniqrogʻi, soʻz maʼlum bir turkumga xos boʻlganligi uchun emas, balki qaysi gap boʻlagi vazifasida kelayotganligiga, gapda qanday sintaktik vazifa bajarayotganligiga qarab aloqa-munosabat shaklini qabul qiladi. Biroq bunda soʻz turkumining koʻproq qaysi gap boʻlagi vazifasiga xoslanganligi ham muhim ahamiyatga ega. Masalan, ot turkumi koʻproq tobe mavqeda kelib, ega, toʻldiruvchi, qaratqich aniqlovchi vazifalarini bajaradi. Kesim vazifasida kelishga esa feʼl turkumi xoslangan. Shuning uchun bu bir qarashda kelishik otga, kesimlik shakli esa feʼlga xosdek tasavvur uygʻotadi. Bu – grammatik illuziya. Aslida barcha mustaqil soʻz turkumining barcha gap boʻlaklari vazifasida kela olishi haqidagi «aksioma» mazkur shakllarning soʻz turkumlariga munosabatini yaqqol namoyon qiladi.

Soʻz turkumining gap boʻlaklari vazifasiga xoslanishi turlicha ekan, aloqa-munosabat shaklining ularning har biridagi voqelanishi oʻziga xos. Quyida har bir soʻz turkumi misolida bu oʻziga xoslik tahlil etiladi.

Aloqa-munosabat shaklining feʼlda voqelanishini kesimlik kategoriyasidan boshlash maqsadga muvofiq. Zero, feʼl – kesim vazifasida kelishga eng koʻp xoslangan soʻz turkumi.

Kesimlik kategoriyasi. Maʼlumki, kesim gap boʻlagi sifatida dunyodagi barcha tillarning sintaktik sistemasida alohida oʻrin tutadi. Uning mavqeyi turkiy tillarda, ayniqsa, muhim.

Turkiyshunoslikda ham, oʻzbek tilshunosligida ham kesimlik kategoriyasini maxsus morfologik kategoriya sifatida koʻrsatish urf boʻlmoqda. Zero, u aloqa-munosabat shakllari sirasida toʻliq sintaktik funktsiya bajarishi bilan ajralib turadi. Turkiy tillarning asosiy xususiyati shunda. Chunki aloqa-munosabat kategoriyalari sirasidagi kelishik va egalik soʻzlarni bogʻlashga xizmat qilsa va koʻp hollarda gap boʻlaklarini belgilamasa, kesimlik shakllari soʻzlarga alohida sintaktik vazifa beradi. Boshqacha aytganda, «gap boʻlaklarini shakllantirish» belgisi ostidagi ziddiyatda kesimlik kategoriyasi bu belgiga toʻliq egaligi bilan ajralib turadi. Egalik kategoriyasi esa gap boʻlaklarini belgilamaydi, balki faqat soʻzning sintaktik munosabatini koʻrsatadi. Kelishik kategoriyasi bu belgiga majhul munosabatda.

Chunki, masalan, o‘rin-payt kelishigidagi so‘z hol vazifasida ham, boshqa vazifada ham bo‘lishi mumkin. Qiyoslang: Akam *shaharda* yashaydi (*shaharda* – hol). *Shaharda* yashaydigan akam keldi (*shaharda* – aniqlovchining tarkibiy qismi, hol emas). Bosh kelishikdagi so‘z ega vazifasida ham (*Akam keldi*), egadan boshqa vazifada ham (*Akamo ‘qigan kitob*) kela oladi. Shuningdek, jo‘nalish, o‘rin-payt, chiqish kelishiklari ham muayyan gap bo‘lagini shakllantirmaydi.

Kesimlik kategoriyasining ma‘nolari murakkab bo‘lib, ular quyidagilardir:

- a) tasdiq/inkor ma‘nosi;
- b) mayl ma‘nosi;
- d) zamon ma‘nosi;
- e) shaxs ma‘nosi;
- f) son ma‘nosi;
- g) kesimni shakllantirish va uni gapning egasi va hol bilan bog‘lash.

Demak, kesimlik kategoriyasida beshta ma‘noviy xususiyat va bir sintaktik vazifa mujassam. «Tasdiq/inkor, mayl-munosabat, zamon, shaxs, son, ma‘nosini ifodalab, kesimni shakllantirish va uning gap kengaytiruvchilari (ega, hol) ga sintaktik munosabatini ko‘rsatish» – kesimlik kategoriyasining UGMsidir.

Kesimlik kategoriyasi shakllari uchun shaxs, son, zamon, mayl, tasdiq/inkor ma‘nolarini yaxlit ifodalash xos bo‘lib, bu ma‘no bir qo‘shimcha bilan ham, bir necha qo‘shimcha bilan ham ifodalanishi mumkin. Masalan, *kitobni o‘qi* gapida *o‘qi* so‘zshakli ikkinchi shaxs, birlik, hozirgi-kelasi zamon, tasdiq ma‘nolari voqelangan bo‘lib, bitta nol shakl bilan yuzaga chiqqan. *Otam – ishchi* gapida ham shunday hol kuzatiladi. *Kitobni o‘qimadingiz* gapida shaxs-son ma‘nosi *-ingiz*, inkor ma‘nosi *-ma*, zamon ma‘nosi *-di* shakli bilan alohida-alohida ravishda ifodalangan.

Egalik kategoriyasi. Bu kategoriyaning ko‘rsatkichlari quyidagilar: *-(i)m*, *-(i)miz*, *-(i)ng*, *-(ing)iz*, *-(i)si*. Egalik affiksi tarkibida beriluvchi *-lar* shaxs haqida emas, balki egalik qilinayotgan narsa/predmet haqida ma‘lumot tashigani, shu narsaning ko‘pligiga ishora qilganligi tufayli uni bu kategoriya bilan bog‘lab bo‘lmaydi. Masalan, *...Antey kuchni yerdan oladi, Said Ahmad ...ularning*

maqtovlaridan. Maqtovlari soʻzshaklidagi *-lar* maqtoovning koʻpligini koʻrsatmoqda.

Bu kategoriya shaxs va son maʼnosi bilan uzviy bogʻlangan. Shu boisdan egalik kategoriyasi (qisq. EK)ning barcha koʻrsatkichida bir vaqtning oʻzida shaxs maʼnosi ham, son maʼnosi ham ifodalanadi. Holbuki, bu maʼnolar ushbu kategoriyadan tashqarida ham mavjud (masalan, kishilik olmoshlarida, kesimlik kategoriyasida, shuningdek, otning son kategoriyasida va h.). Aslida shaxs-son maʼnosini ifodalash uchun kishilik olmoshi xoslangan. Ulardan boshqa lisoniy birliklardagi shaxs-son maʼnosi olmosh mohiyatining tajallilari. Demak, EKning mohiyatini shaxs-son maʼnosining qoʻllanilishi bilan bogʻliq oʻziga xos holatdan – tashqaridan qidirmoq lozim boʻladi.

EK asosidagi sintaktik qurilma rang-barang maʼnoni anglatadi. Bu rang-baranglik shaxs-son, aniqlik/noaniqlik kabi tajalli maʼno, tobe soʻzning kelishik shakli, birikuvchi soʻzlarning semantikasi kabi omil bilan bogʻliq. Masalan, *gʻamim* soʻzshakli kontekst bilan bogʻliq ravishda ikki xil maʼno anglatadi: *gʻamimni yedim – gʻamimni yeding*. Shu boisdan EKning faqat sintaktik xususiyati uning mohiyatiga daxldor. Zero, EK UGMSidagi kategorial maʼno sintaktik tabiatli, undan anglashiladigan turli maʼno yondosh va hamroh maʼno. Xususan, «shaxs-son» maʼnosi EK uchun yondosh, shaxs-son kategoriyasi uchun kategorial maʼno hisoblanadi.

EKning sintaktik (kategorial) mohiyati – «keyingi mustaqil soʻzning oldingi ifodalangan *a* yoki ifodalanmagan *b* mustaqil soʻzga sintaktik munosabatini koʻrsatish. Masalan, a) *mening kitobim, mening borganim, kelishning azobi*; b) *sevinchim, ishing*.

EK qaratqich kelishigi va bosh kelishik shakli bilan zich munosabatda boʻladi. Aniqrogʻi, egalik affiksi bilan shakllangan soʻzdan oldingi, unga tobe soʻz qaratqich *a* yoki bosh kelishikda *b* boʻlishi mumkin: a) *mening kitobim, kitobning varagʻi*; b) *mart oyi, dam olish kuni, qish payti*. (Keyingi birikuvlardagi bosh kelishik shaklini belgisiz qaratqich kelishigi sifatida tan olish ham uchrab turadi.)

Koʻrinadiki, egalik maʼnosi uch xil usul bilan ifodalanadi:

1) *morfologik usulda* egalik maʼnosi egalik shakli bilan ifodalanadi, ammo qaratuvchi soʻz keltirilmaydi: *kitobim, oʻqiganing, taq-tuqi*.

2) *morfologik-sintaktik usul*. Bunda egalik subyekti qaratqich kelishigida, egalik obykti egalik shaklida bo'ladi: *mening kitobim, sening o'qiganing, bolg'aning taq-tuqi, gulning qizili*.

3) *sintaktik usul*. Bunda egalik subyekti qaratqich kelishigida, egalik obykti egalik shaklisiz bo'ladi: *bizning uy, sizning ko'cha*.

Modal ma'no EK uchun nokategorial, ya'ni hamroh ma'no bo'lib, u o'zining grammatik kategoriyasiga ega emas. I shaxs birlik, III shaxs qo'shimchasidan boshqasi modal ma'no ifodalaydi.

«Sizlash», «sensirash», «kamsitish», «kesatish», «hurmat» kabi qator ma'nolar modal ma'no. Bu, ayniqsa, ko'plikda yaqqolroq ko'zga tashlanadi. *Akamning kitoblari, dadamning mashinalari* kabi.

Egalik qo'shimchalarining xususiy qo'llanishida «butun-qism» ma'nosining yuzaga chiqishini ham kuzatish mumkin: *o'quvchilarning biri, talabalarning a'lochisi, odamlarning o'qigani* kabi.

EKning UGMsi kategorial va yondosh ma'no asosida bir necha OGMga ajraladi:

1) «qarashlilik/mansublik»: *Ilhomning kitobi, bolaning otasi, qo'yning boshi*;

2) «foil-harakat»: *Adibaning kulishi, sening qarishing*;

3) «aniqlanmishni aniqlovchiga bog'lash»: *qovun bozori, go'sht do'koni*.

Bu OGMlarning har biri bog'lanayotgan so'zlarning xususiyatiga bog'liq ravishda qator XGMlarda yuzaga chiqishi mumkin: *bolaning otasi, gulning bargi, Mohigulning kitobi, qizlarning bittasi*. Masalan, bola va ota orasida qarindoshlik munosabati bo'lganligi sababli ularning ifodalovchilari bo'lgan *bola* va *ota* so'zi egalik shakli bilan bog'langanda, XGM «qarindoshlik» bo'ladi. *Ilhomning kitobi* birikuvida uch xil XGM yuzaga chiqadi: «Ilhom yozgan kitob», «Ilhomga qarashli kitob», «Ilhom haqidagi kitob».

EKning ikkinchi OGMsi bog'liq qurshovda – aniqlanmish vazifasida harakat nomi, sifat-dosh, ba'zan fe'ldan yasalgan ot kelgan so'z birikmalarida voqelanadi. Bunday birikmalarda aniqlanmish harakat-holat ma'nosida, qaratqichli aniqlovchi esa foil/subyekti ma'nosiga ega bo'ladi: *Sitoraning kelishi, Muniraning aytgani* kabi.

EKning uchinchi OGMsi so'z birikmalari tuzish, so'zlararo sintaktik aloqani o'rnatish uchun xizmat qiladi. Misollar:

Astrobodning bir kuni bir yilga teng. (Oybek) Oygulning yo‘qligidan bo‘ldi.

EK shakllarining sintaktik vazifa bajarishi – o‘tli birikma hosil qilish vazifasi asosida tadqiqotchilar turkiy tillar so‘z birikmalari tizimida ham, gap qurilishida ham alohida qurilish – possessiv (qarashlilik) qurilishi mavjudligini qayd etadi va possessiv qurilish nominativ qurilishga qarama-qarshi qo‘yiladi. Haqiqatan ham, istagan turdagi gap qaratuvchi birikma variantiga ega bo‘lishi mumkin: *qizlardan bitta – qizlarning bittasi, molga qul – molning quli, vatan uchun kurash – vatan kurashi, qizil gul – gulning qizili.*

EKning sintaktik funksiyasi ayrim so‘zlar tarkibida butunlay so‘nib ketadi: *kechasi, o‘rni, qaysi* kabi.

Kelishik kategoriyasi. Kelishik kategoriyasi (qisq. KK) morfologik kategoriya sirasida ustuvor sintaktik tabiati bilan ajralib turadi. U EK bilan birgalikda sintaktik shakllarning so‘z birikmasiga xos guruhini tashkil etib, gapga xos kesimlik kategoriyasidan farqlanadi. KKning UGMsi – «sintaktik qurilmada oldingi so‘zni keyingi so‘zga bog‘lash». Bu bilan u EK ga qarama-qarshi tursa, fe‘lning o‘zgalovchi kategoriyasi, bog‘lovchilar va ko‘makchilarga yaqin turadi. Ammo ulardan farqli jihatga ega. Ko‘makchidan morfologik ko‘rsatkich (qo‘shimcha) ekanligi bilan farqlanadi. Ko‘makchilar grammatik ma‘no ifodalash, so‘zlarni bir-biriga bog‘lash vazifasini bajarsa-da, leksik birlik hisoblanadi. O‘zgalovchi kategoriya shakllaridan barcha mustaqil so‘zni sintaktik aloqaga kiritish, so‘zning lug‘aviy ma‘nosiga ta’sir etmasligi bilan ajraladi. Holbuki, o‘zgalovchi kategoriyasi faqat fe‘lga xos va fe‘llarning lug‘aviy ma‘nosiga ta’sir etishi bilan lug‘aviy-sintaktik mohiyatga ega. Shuning uchun ular «fe‘l kelishiklari» deb ham yuritiladi. Bog‘lovchilardan esa tobe aloqa uchun xizmat qilib, so‘z birikmalariga xosligi hamda grammatik ko‘rsatkich (qo‘shimcha) ekanligi bilan farqlanadi.

KK olti shaklli sistema bo‘lib, ularning har biri o‘ziga xos ma‘noviy va sintaktik xususiyatlar yaxlitligidan iborat. KK shakllari sistemasi quyidagi jadvalda aks etgan (21-jadval):

№	Kelishik	Qo‘shimchasi	Misollar
1	Bosh kelishik	-0	<i>kitob, yaxshi, o‘n, men, borish</i>
2	Qaratqich kelishigi	-ning	<i>kitobning, yaxshining, o‘nning, mening, borishning</i>
3	Tushum kelishigi	-ni	<i>kitobni, yaxshini, o‘nni, meni, borishni</i>
4	Jo‘nalish kelishigi	-ga	<i>kitobga, yaxshiga, o‘nga, menga, borishga</i>
5	O‘rin-payt kelishigi	-da	<i>kitobda, yaxshida, o‘nda, menda, borishda</i>
6	Chiqish kelishigi	-dan	<i>kitobdan, yaxshidan, o‘ndan, mendan, borishdan</i>

Bosh kelishik. Bosh kelishik (qisq. BK) 0 shaklli bo‘lib, uning mohiyati boshqa kelishiklarga qarama-qarshi qo‘yilish asosida belgilanadi. BK dagi so‘zshakl gap tarkibida tobe mavqedagi istagan gap bo‘lagi, so‘z yoki gap kengaytiruvchisi bo‘lib kela oladi. Misollar:

Ega: *Derazamning oldida bir tup o‘rik oppoq bo‘lib gulladi.*
(H.Olim.)

Aniqllovchi: *Bilim – baxt kaliti.* (Maqol)

To‘ldiruvchi: *Ko‘rpangga qarab oyoq uzat.* (Maq.)

Hol: *Ship etdi, Shibirg‘on ketdi.* (Topish.)

Darslik va qo‘llanmalarda BK kesim vazifasidagi so‘zni ham shakllantiradi degan fikrga qo‘shilib bo‘lmaydi. Sababi, kesim boshqa bo‘laklarga mutlaq hokim. KKning sintaktik mohiyati esa «sintaktik qurilmada oldingi so‘zni keyingi so‘zga bog‘lash». Bu mohiyat nuqtayi nazaridan kelishiklarga munosabatda bo‘ladigan bo‘lsak, kesimda bosh kelishikni qidirish mantiqsizlik ekanligi ayon bo‘ladi.

Qaratqich kelishigi. QK uch xil qo‘llanadi: *kitobning varag‘i, mening uyim, qoshin qarosi.* QK ko‘rsatkichini olgan so‘z – qaratqich, u bog‘langan so‘z – qaralmish. Qaratqich-qaralmish munosabati ancha barqaror bo‘lib, bu QK ko‘rsatkichining so‘z birikmasidagi o‘rni ancha barqarorligi bilan belgilanadi.

QKshuning uchun, *shuning singari* kabi birikuvlarda so‘z birikmasi hosil qilmaydi, balki so‘zning ajralmas qismiga aylanadi.

QKni olgan soʻz EKni olgan soʻz bilan birga qoʻllanadi. Bunday qurilishli soʻz birikmalari – QKdagi ism + EKdagi ism soʻz birikmasi umumiy qolipining voqelanishi.

QKning keltirilgan uch xil koʻrinishi nutq koʻrinishi, bogʻlanuvchi soʻzlarning lugʻaviy maʼnosiga bogʻliq ravishda yuzaga chiqadi.

Tushum kelishigi. TK ning morfologik koʻrsatkichi – *-ni*. Varianti – (*-n, -i*). TKdagi soʻz faqat feʼl bilan bogʻlanadi. Feʼllar TKdagi soʻzga munosabatiga koʻra, ikkiga ajraladi: oʻtimli feʼl va oʻtimsiz feʼl. TK ham koʻp holda BK bilan oʻrin almashadi: *kitobni oʻqidi – kitob oʻqidi, olmani yedi – olma yedi*. TK bilan shakllangan soʻz gap tarkibida soʻz kengaytiruvchisi – toʻldiruvchi vazifasini bajaradi: *Novdalarni bezab gʻunchalar, tongda aytdi hayot otini*. (H.Olim.)

Kelishiklarning belgili/belgisiz qoʻllanilishi masalasi munozarali. KKdagi soʻz uyushganda oldingi soʻzshakllardagi kelishiknigina belgisiz deyish maʼqul. Masalan: *Halim, Karim va Salimni koʻrdim* (belgisiz TK). *Opalarim va akalarimning dardlari bir dunyo* (belgisiz QK). *Na sada daraxtlari osti, na machitlar, na doim bazm qiziydigan gavjumda biror sharpa eshitasiz* (belgisiz OʻPK). (J.Abd.)

Joʻnalish kelishigi. JK koʻrsatkichi – *-ga*. JK semantikasiga yoʻnalganlik, xoslik, tenglashtirish kabi maʼno turi xos. Bu maʼnolar birikuvchi soʻzlarning xususiyatidan kelib chiqib oʻzgarib ketaveradi: *ukamga olmoq, maktabga bormoq*. Birinchi birikmada «atalganlik» maʼnosi (*uka*) va (*ol*), ikkinchi birikmada «yoʻnalganlik» maʼnosi (*maktab*) va (*bormoq*) soʻzlarining lugʻaviy va grammatik maʼnosiga bogʻliq. JK UGMdagi kategorial maʼno esa «oldingi soʻzni keyingi soʻzga hol va toʻldiruvchi vazifasida bogʻlash».

Oʻrin-payt kelishigi. OʻPK koʻrsatkichi – *-da*. OʻPK KK UGMsini «oldingi soʻzni keyingi soʻzga hol va toʻldiruvchi vazifasida bogʻlash» tarzida xususiylashtiradi. OʻPK va JK«yoʻnalganlik» va «oʻrinlashganlik» yondosh maʼnosi bilan farqlanadi.

OʻPKning BK bilan oʻrin almashishiga misol: *Sitora 1998-yil (da) tugʻildi*. Bunday almashish kam uchraydi. OʻPK qoʻllanishida soʻzda makon, zamon, obyekt, vosita kabi maʼnolar yuzaga chiqadi: 1. *Munira kompyuterda yozdi* (vosita). 2. *Vodiylarni yayov kezganda, Bir ajib his bor edi menda* (payt). (H.Olim.) 3. *Hammasi muqaddas kitoblarda aytilgan* (makon).

Chiqish kelishi. ChK yagona ko'rsatkichga ega: *-dan*. Bu qo'shimcha ko'rsatish olmoshlariga qo'shilganda bir (*n*) tovushi orttiriladi: *u+dán=undan, shu+dán=shundan*. Aytilganidek, BK bilan ChKning o'rin almashishi nihoyatda cheklangan: *nondán yeng–non yeng, choydán iching–choy iching* kabi. ChKdagi so'z gap tarkibida hol, to'ldiruvchi, ega, kesim vazifasida keladi. Ega va kesim vazifasida kelganda ChK mohiyati voqelanmagandek tuyuladi. Misollar: *Munirada shu kitoblardan bor. Xijolati vazifani bajarmaganidan*. E'tibor qilinsa, bunda lisoniy qisqaruv mavjud: *Munirada shu kitoblardan (bir nechitasi) bor. Xijolati vazifani bajarmaganidan(dir)*. Birinchi gapda aslida *bir nechitasi* so'zshakli ega, ikkinchi gapda *-dir (turur)* kesim bo'lgan.

ChK TK bilan ham o'rin almashishi mumkin. Bunda semantikada farq seziladi: *nondán yeng–nonni yeng, choydán iching–choyni iching*. ChKning QK bilan o'rin almashishida ham shunday hol kuzatiladi: *o'quvchilardan biri – o'quvchilarning biri*.

Eslatma. Darslik va grammatikalarda har bir kelishikning yigirma-o'ttiz ma'no turi keltiriladi. Ularning aksariyati KK UGMsiga xos bo'lmagan, birikuvchi so'zning lug'aviy va grammatik ma'nosiga bog'liq hodisalar. Shu boisdan har bir kelishik mohiyatini KK UGMdagi kategorial ma'no –«oldinggi so'zni keyingi so'zga bog'lash» mohiyatini qay tarzda xususiylashtirishidan qidirmoq lozim.

Eslatma. Turkiy tillarda kelishiklarning semantik va vazifaviy jihatini bir-biridan alohida va har xil mikrosistemalarga keskin bo'lib o'rganib bo'lmaydi, chunki bu tillar kelishiklarining ma'no va vazifasi dialektik birlikda yashaydi, kelishikning turli funksiyasi bir-biriga turli belgilari bilan qarama-qarshi qo'yiladi. Masalan, JK, O'PK va ChK bir xil – hol va to'ldiruvchi vazifasida kela oladi. Biroq ular bu vazifani turlicha bajaradi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Grammatika va uning o'rganish obyekti haqida gapiring.
2. Grammatikaning tarkibiy qismlari qaysi?
3. Morfologiya va uning o'rganish manbayini izohlang.
4. Sintaksisning o'rganish obyekti qaysi?
5. Grammatikada milliylik qanday namoyon bo'ladi?
6. Grammatik ma'no haqida gapiring.

7. Grammatik va leksik ma'no munosabatini bayon qiling.
8. UGM, OGM, XGMni tushuntiring.
9. Grammatik ma'no tarkibiy qismlarini bayon qiling.
10. UGMni ochish usullari qaysilar?
11. So'zshakl turlarini bilasizmi?
12. Grammatik ma'no qanday ifodalanadi?
13. Shakllarning so'zga qo'shilish tartibi qanday?
14. Pleonazm va tejamkorlik hodisalarini taqqoslang.
15. Grammatik kategoriya deganda nima nazarda tutiladi?
16. Lug'aviy shakl yasovchilar tasnifi haqida gapiring.
17. Aloqa-munosabat shakli lug'aviy shakldan qanday farqlanadi?
18. Kesimlik kategoriyasini tavsiflang.
19. Egalik kategoriyasini tushuntiring.
20. Kelishik kategoriyasini tavsiflang.
21. Murakkab grammatik kategoriyalar sirasini izohlang.
22. *Otam o'qituvchi* gapida ot kesim muayyan kelshikda ifodalanganmi?

SO‘Z TURKUMLARI

Tayanch tushunchalar

semantik tasnif, avtosemantik, sinsemantik, morfologik tasnif, o‘zgaruvchi leksema, o‘zgarmas leksema, sintaktik tasnif, mustaqil so‘z, yordamchi so‘z, derivatsiya, transpozitsiya, konversiya, leksikalizatsiya, substantivatsiya, adverbializatsiya, adyektivatsiya, pronominalizatsiya, verbalizatsiya

46- §. So‘z turkumlari va ularni tasniflash tamoyillari

So‘z turkumlarida leksika va grammatika, lison va nutq, til va borliq munosabatlari shunday qorishadiki, bu murakkab holat ularni tasniflashni murakkablashtiradi.

So‘z turkumi soni va tarkibini aniqlashda dunyo tilshunosligida bo‘lgani kabi, o‘zbek tilshunosligida ham, so‘zlarning semantik, morfologik va sintaktik xususiyatini inobatga olish keng tarqalgan. Biroq amaliyotda so‘z turkumlarini ajratishda, asosan, ularning semantik xossasiga tayanish urf bo‘lgan. Ayrim tilshunoslar tomonidan tasnifda ma‘noviy belgi bosh va yagona asos sifatida qaraladi. Ba‘zilar esa mezon sifatida mazkur uch belgini tan olgani holda so‘zlarni ma‘noviy va sintaktik belgilari asosidagina guruhlashadi. So‘z turkumlarining bir-biriga o‘tishi, leksik va leksik-grammatik omonimiya masalasi esa bunda har xil qarama-qarshilik va ikkilanishlar yuzaga kelishiga sabab bo‘ladi.

So‘z guruhlariaro munosabatlarning ochilishi u yoki bu belgi asosida so‘z turkumining muayyan turini ajratishga, tasnifini berishga olib keladi. Shuning uchun mantiqiy qarama-qarshilikdan qochish maqsadida formal mantiqning borliq hodisasini tasniflashga qo‘yadigan asosiy talabidan biri bo‘lgan «tasnifni faqat bir mezon asosida amalga oshirish, tasnifning ikki belgisini bir paytning o‘zida qo‘llab, ularni qorishtirmaslik» qoidasiga qat’iy rioya qilish lozim.

Shunday qilib, so‘zlar semantik, morfologik va sintaktik belgisi asosida tasnif qilinishi maqsadga muvofiq.

Ta’kidlash kerakki, qayd qilingan uch mezondan hammasi ham so‘z guruhlari belgilashda bir xil mavqega ega emas. Bu, avvalo, so‘zlarning sintaktik vazifalarida yaqqol ko‘zga tashlanadi. Chunki

biror bir sintaktik vazifani bajarish imkoniyati barcha mustaqil soʻz turkumida mavjud. Bu vazifa soʻz turkumlarini farqlash uchun emas, aksincha, ularni tenglashtirish uchun xizmat qiladi. Sintaktik vazifa nuqtayi nazaridan mustaqil va yordamchi soʻzlar ajraladi, xolos. Ammo bunda ham yordamchi soʻz vazifasida qoʻllanadigan ot yoki feʼl haqida gap ketganda chalkashlik vujudga keladi. Nomustaqil soʻzlarning ichki tasnifida ularning sintaktik vazifalarini inobatga olish muhim ahamiyat kasb etadi. Zero, muayyan sintaktik munosabatni ifodalash ularning mohiyatini, kategorial maʼnosini tashkil etadi.

Morfologik tasnifda soʻzlarning ikki muhim jihati eʼtiborga olinadi: soʻzlarning shakl yasalishiga potensial imkoniyati va muayyan grammatik kategorial maʼno ifodalanishining maʼlum bir soʻz guruhlari bilan bogʻliqligi.

Birinchi jihatga koʻra morfologik oʻzgaruvchi va oʻzgarmas soʻz farqlansa, ikkinchi jihatga koʻra, soʻzlarning morfologik guruhlari (soʻz turkumlari) ajratiladi.

Soʻzlarning semantik tasnifi. Bunda soʻzlar quyidagi guruhlarga ajraladi:

a) mustaqil lugʻaviy maʼnoli soʻz (feʼl, ot, sifat, son, ravish, taqlid);

b) nomustaqil lugʻaviy maʼnoli soʻz (olmosh va soʻz-gap);

d) lugʻaviy maʼnosiz soʻz (koʻmakchi, bogʻlovchi, yuklama).

Olmosh anglatadigan maʼno u almashtirayotgan soʻzning maʼnosi. Shu boisdan u nomustaqil lugʻaviy maʼnoli soʻz sifatida baholanishi lozim. Soʻz-gap (tasdiq-inkor, taklif, undov va modal soʻz) esa hatto bir butun gap vazifasida ham kela oladi. Bu – uning lugʻaviy maʼnosiz soʻzdan farqi, biroq kontekst yordamida lugʻaviy maʼno anglatadi. Masalan, – *Uyga bor. –Mayli gapida mayli soʻz-gapi boraman* soʻzi anglatgan lugʻaviy maʼnoga teng nutqiy maʼnoga ega. Biroq bu maʼno mustaqil emas.

Soʻzlarning morfologik tasnifi. Bu tasnifga binoan, soʻzlar, aytilganidek, ikki guruhga ajraladi:

a) oʻzgaruvchi leksema;

b) oʻzgarmas leksema.

Oʻzgaruvchi leksema lugʻaviy shakl hosil qiluvchilarni qabul qila oladi. Oʻzgarmas soʻz esa bunday xususiyatga ega emas. Bu tasnifda soʻzlarning oʻrni quyidagicha (22-jadval):

Leksemalar	
o'zgaruvchi	o'zgarmas
fe'l	taqlid
ot	ravish
sifat	ko'makchi
son	bog'lovchi
	yuklama
	so'z-gap

O'zgaruvchi turkum uchun tasniflovchi grammatik shakl mavjud. Masalan, otlarda son, subyektiv baho shakllari, fe'llarda nisbat, o'zgalovchi, harakat tarzi, sifatlarda daraja. O'zgarmas so'z bunday shaklga ega emas.

Bu tasnifda olmoshga o'rin berilmagan, chunki u o'zi ishora qiluvchi barcha mustaqil so'z turkumiga xos o'zgarish tizimiga ega. Shuning uchun olmoshning ot-olmosh, fe'l-olmosh, sifat-olmosh, son-olmosh kabi turi mavjud. Ot-olmosh sonlanadi (son kategoriyasiga ega bo'ladi), fe'l-olmosh nisbatlanadi, tarzlanadi, o'zgalanadi, sifat-olmosh darajalanadi, son-olmosh son shakllarini qabul qiladi.

Leksemalarning sintaktik tasnifi. Leksemalarning sintaktik tasnifida, asosan, ularning nutqda boshqa leksemalar bilan bog'lana olish-olmasligi, gap bo'lagi bo'lib kela olish-olmaslik xususiyati o'z aksini topadi:

- 1) gap bo'lagi bo'lishga xoslanmagan so'z: undov, modal, so'z-gap;
- 2) gap bo'lagi bo'lishga xoslangan so'z: fe'l, ot, sifat, son, ravish, taqlid, olmosh;

3) sintaktik aloqa vositasi bo'lishga xoslangan so'z: ko'makchi, bog'lovchi, yuklama.

So'z-gap boshqa so'z bilan sintaktik aloqaga kirishmaydi, o'zi mustaqil gap bo'lib kelish qobiliyatiga, ya'ni ajralganlik xossasiga ega. Mustaqil va yordamchi so'z esa bog'lanish xususiyatiga ega bo'lib, bulardan yordamchilar gapda alohida bo'lak bo'lib kela olmaydi, balki sintaktik jihatdan bog'lash vazifasini bajaradi. Mustaqil leksema esa mustaqil ravishda gap bo'lagi bo'lib kela oladi.

O'zbek tili leksemalarining semantik-morfologik-sintaktik belgilar majmuidan iborat serqirra mohiyatini jadvalda quyidagicha berish mumkin (23-jadval):

No	Leksem	Ma'noviy belgilari	Morfologik belgilari	Sintaktik belgilari	Ajralish ning asosiy belgisi
1	Fe'l	harakat-holatni atash mustaqil leksemalari	nisbatlanuvchi, o'zgalanuvchi, tarzlanuvchi	cheklanmagan gap bo'lagi bo'lib kela olish	morfologik va ma'noviy
2	Ot	Predmet va predmetlikni atash mustaqil leksemalari	sonlanuvchi	cheklanmagan gap bo'lagi bo'lib kela olish	morfologik va ma'noviy
3	Sifat	belgini atash mustaqil leksemalari	darajalanuvchi	cheklanmagan gap bo'lagi bo'lib kela olish	morfologik va ma'noviy
4	Son	miqdorni atash mustaqil leksemalari	tartiblanuvchi	cheklanmagan gap bo'lagi bo'lib kela olish	morfologik va ma'noviy
5	Ravish	o'rin-payt, tarz-tusni atash mustaqil leksemalari	o'zgarmaslik	cheklanmagan gap bo'lagi bo'lib kela olish	morfologik va sintaktik
6	Taqlid	tovush yoki ko'rinishga taqlidni bildiruvchi mustaqil leksemalar	o'zgarmaslik	cheklanmagan gap bo'lagi bo'lib kela olish	ma'noviy
7	Olmosh	ishora qiluvchi mustaqil leksemalar	o'zgaruvchi	cheklanmagan gap bo'lagi bo'lib kela olish	ma'noviy

8	Ko'makchi		o'zgarmaslik	so'zni so'zga bog'lovchi, gap bo'lagi vazifasida kela olmaydigan so'zlar	ma'noviy va sintaktik	
	Bog'lovchi		o'zgarmaslik	so'zni va gapni bog'lovchi, gap bo'lagi vazifasida kela olmaydigan so'z	sintaktik	
0	Yuklama		o'zgarmaslik	gap bo'lagi vazifasida kela olmaydigan so'z	ma'noviy	
1	So'z-gaplar	Modal	munosabatni atash leksemalari	o'zgarmaslik	ajraluvchilik (gap bo'laklari bilan munosabatga kirisha olmaslik)	ma'noviy va sintaktik
		Undov	his-hayajonni tasvirlash leksemalari	o'zgarmaslik	ajraluvchilik (gap bo'laklari bilan munosabatga kirisha olmaslik)	ma'noviy va sintaktik
		Tasdiq va	tasdiq-inkor ma'noli leksemalar	o'zgarmaslik	ajraluvchilik (gap bo'laklari bilan munosabatga kirisha olmaslik)	ma'noviy va sintaktik

		Taklif soʻzlar	taklif maʼnoli leksemalar	oʻzgarmaslik	ajraluvchilik (gap boʻlaklari bilan munosabatga kirisha olmaslik)	maʼnovi y va sintaktik
--	--	-----------------------	---------------------------------	--------------	--	------------------------------

Oʻzbek tilida soʻz turkumlari mazkur belgilari asosida quyidagi koʻrinishda tartiblanadi:

I. Mustaqil soʻzlar

1. Feʼl.
2. Ot.
3. Sifat.
4. Son.
5. Ravish.
6. Taqlid.
7. Olmosh.

II. Yordamchi soʻzlar

8. Koʻmakchi.
9. Bogʻlovchi.
10. Yuklama.

III. Oraliq soʻzlar

1. Soʻz-gaplar.

47-§. Soʻz turkumlari koʻchishi

Bir turkumdan ikkinchi turkumga oʻtish (koʻchish) (umumiy nomlanishi *leksikalizatsiya*, xususiy koʻrinishlari otlashishi – *substantivatsiya*, sifatlashishi – *adyektivatsiya*, olmoshlashishi – *pronominalizatsiya*, ravishlashish – *adverbializatsiya*, feʼlga oʻtish – *verbalizatsiya*) atamalar bilan yoki keyingi yillarda konversiya, baʼzan transpozisiya deb nomlanadi.

Bir soʻz turkumidan ikkinchisiga oʻtish haqida gapirishdan oldin qaysi til haqida bahs borayotganligi, shu tilda soʻz turkumlarining faqat shu til uchun xos boʻlgan tizimiy, substansial belgilari ochilgan-ochilmaganligi ustida oʻylab koʻrish, masalaga shu til imkoniyatlari va xususiyatlari asosida yondashish lozim. Chunki hech qachon bir til uchun xos boʻlgan meʼyor va xususiyatlar ikkinchi til uchun aynan xos boʻlavermaydi.

Leksikalizatsiya lisoniy hodisa bo‘lib, so‘z, so‘z shakllari, so‘z birikmalaridan ma’noviy ixtisoslashish, soddalashish, tublashish asosida yangi lisoniy birlik – leksemaning paydo bo‘lishi va lisoniy leksik paradigmadan qat’iy o‘rin egallashidir. *Birga* < *birik-a* (tarixan *birikmoq* fe’lidan *-a/y* qo‘shimchasi bilan yasalgan ravishdosh), *birdan* (< tarixan *bir* sanoq sonining chiqish kelishik shakli), *uzra* (< tarixan «yuqori» ma’noli *uz/s* so‘zining qadimgi o‘rin-yo‘nalish shakli), *qayta* (< *qaytmoq* fe’lining ravishdosh shakli), *astoydil* (< toj. *birikma: az tahi dil* - «qalb qo‘ridan») kabi so‘zlar leksikalizatsiya mahsulidir. Leksikalizatsiyaga umumiste’mol so‘zning yangi terminologik ma’no kasb etib, ma’lum bir terminologik tizimdan o‘rin olishi (terminizatsiya), turdosh otning atoqlilashishi (onomasizatsiya), atoqli otning turdoshlashishi (appelyativatsiya) ham kiritilishi mumkin.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. So‘zlarning semantik tasnifini izohlang.
2. So‘zlarning morfologik tasnifi qanday xususiyatlarga ega?
3. So‘zlarning sintaktik tasnifini bayon qiling.
4. Nega turli adabiyotlarda mustaqil so‘zlar tartibi har xil?
5. Yordamchi so‘zlar haqida gapiring.
6. Oraliq so‘zlar deganda nima nazard tutiladi?
7. Derivatsiya nima?
8. Transpozitsiya haqida gapiring.
9. Konversiya nima? Leksikalizatsiya-chi?
10. Substantivatsiya nima? Adverbializatsiya-chi?
11. Adyektivatsiya haqida batafsil gapiring.
12. Pronominalizatsiya haqida nimalarni bilasiz?
13. Verbalizatsiya haqida gapiring.
14. Bir til uchun xos bo‘lgan me’yor va xususiyatlar ikkinchi til uchun aynan xos bo‘ladimi? Nega?

FE'L

Tayanch tushunchalar

UGM, mustaqil fe'l, nomustaqil fe'l, o'timli fe'l, o'timsiz fe'l, yordamchi fe'l, ko'makchi fe'l, to'liqsiz fe'l, LMG, markaz va qurshov, so'zshakl, affiksatsiya, kompozitsiya, tasniflovchi kategoriya, nisbat kategoriyasi, bo'lishli-bo'lishsizlik, harakat tarzi kategoriyasi, o'zgalovchi kategoriya, harakat tabiatini ko'rsatuvchi shakllar

48-

§. Fe'l va uning UGMsi

Fe'lning UGMsi – «ish-harakat va holatni jarayon sifatida ifodalash». Holat ifodalash boshqa so'z turkumiga ham xos. Biroq fe'lda u bir tusdan boshqasiga o'tish tarzida. Masalan, *Daraxtlar yam-yashil* gapida sifat-kesim (*yam-yashil*) turg'un holatni ifodalamoqda. *Daraxtlar ko'kardi* gapida esa holat jarayon sifatida, bir tusdan ikkinchisiga o'tish tarzida yuz bermoqda.

Ish-harakatning barchasi ham zamon bilan bog'liq holda yuz bersa-da, gapda ulardagi zamon ifodalanmasligi mumkin. *Daraxtlar ko'kardi* gapidagi fe'lda zamon lisoniy ifodaga ega. *Ishga borish* gapidagi fe'lda esa bunday xususiyat lisoniy voqelanmagan.

O'zbek tilidagi fe'llar leksik-grammatik xususiyatiga ko'ra ikki asosiy guruhga ega:

- a) mustaqil fe'l;
- b) nomustaqil fe'l.

Mustaqil fe'lga quyidagi xususiyat xos:

1) lug'aviy ma'no asosidagi harakatni ifodalaydi va shu boisdan gapda biror bo'lak vazifasida keladi;

2) biror so'zni boshqarib (*kitobni o'qidi*) yoki biror so'z tomonidan boshqarilib (*o'qilgan kitob*) keladi;

3) harakatning obyektga munosabatiga ko'ra ikkiga bo'linadi:

- a) o'timli fe'l;
- b) o'timsiz fe'l.

O'timli fe'l bildirgan harakat obyekt tushunchasi bilan bog'lanadi va bunda obyektни ifodalovchi birlik tushum kelishigidagi so'z bo'ladi: *ol, o'qi, boshqar*. O'timsiz fe'l bunday xususiyatga ega bo'lmaydi: *yig'la, uxla, sevin*. O'timli-o'timsizlik fe'lning mohiyatida,

lisoniy tabiatli bo'lishi ham, grammatik shakl vositasida hosil qilinishi ham mumkin. Masalan, *uxla, yig'la, bor, ket, kel* fe'lida o'timsizlik ma'nosi fe'lning o'zak-negizidan anglashiladi va u lisoniy tabiatli. *Yuvinmoq, sevinmoq, burilmoq, qirilmoq* fe'lidagi o'timsizlik esa nutqiy, grammatik vosita yordamida vujudga kelgan. (Bu haqda «Nisbat kategoriyasi» mavzusida so'z yuritiladi);

4) fe'l ifodalagan harakat obyektiv borliq hodisasi bo'lib, uni tilda ifodalashda bevosita inson, so'zlovchi ishtirok etadi. Tilda ifodalangan harakatda, demak, inson munosabati ham mavjud bo'ladi. Bunday munosabat fe'l mayli deb yuritiladi;

5) harakat real yoki irreal bo'lishi ham mumkin. Bunga ko'ra, bo'lishli va bo'lishsiz fe'llar farqlanadi;

6) har qanday harakat bajaruvchi bilan ham bog'lanadi. Bajaruvchi aniq, noaniq, bitta yoki bir nechta bo'lishi mumkin. Ish-harakatning bajaruvchiga munosabat nuqtayi nazaridan tavsifi fe'l nisbatlari deb yuritiladi;

7) harakat zamon bilan bog'lanishi mumkin. Mantiqan zamondan tashqaridagi harakat yo'q. Yuqorida tilga olingan *borish* fe'lida zamon bevosita ifodalanmagan. Lekin uni gap ichida olsak (*Ishga borish lozim*) uning kelasi zamonda yuz beradigan harakat ekanligi mantiqan anglashilib turadi. Demak, har qanday fe'lida yo grammatik, yo mantiqiy zamon ifodalanadi. Modomiki, til qurilishini o'rganayotgan ekanmiz, biz uchun grammatik zamon ahamiyatli. Shu boisdan zamonli va zamonsiz fe'lni farqlaymiz;

8) aytilganidek, borliqda harakat, albatta, bajaruvchi bilan bog'lanadi. Biroq uning tildagi ifodasida grammatik shaxs mavjud bo'lmasligi mumkin. Masalan, *Halim keldi* gapida grammatik shaxs mavjud. U kesimlik shaklida yuzaga chiqqan. Biroq *Halim kelgach* qurilmasida mantiqiy shaxs mavjud bo'lsa-da, u o'z ifodasiga ega emas. Chunki qurilma *men kelgach, sen kelgach* tusini olsa ham, (*kelgach*)so'zshaklida bajaruvchi qaysi shaxsda ekanligi noaniqligicha qoladi. (*Halim*), (*men*), (*sen*) mantiqiy bajaruvchi, grammatik emas. Bu nutqdagi tustlangan va tustlanmagan fe'lni farqlashni taqozo qiladi.

Tildagi mantiqiy va grammatik jihatni keskin farqlay bilish kerak. Ularni qorishtirish har xil chalkashliklarga olib keladi, mohiyatni anglashga to'siq bo'ladi.

Nomustaqil fe'llar bevosita lug'aviy ifodali harakat ma'nosiga ega emas. Masalan, *qaror qildi, o'qib chiqdi, ishlayotgan ekan*

hosilalarida (*qildi*), (*chiqdi*), (*ekan*) birliklari oldinda turgan soʻzlarning lugʻaviy maʼnosini yo yangilagan, yo modifikatsiya qilgan. Biroq bu feʼllardan ham qandaydir harakat uqilmoqda. Bu harakat derivatsion, grammatik harakat, lekin lugʻaviy emas. Aniqrogʻi, ular oʻzlaridan oldingi soʻzlarning maʼnolariga harakat, jarayon tusini bermoqda.

Nomustaqil feʼl mohiyat eʼtibori bilan uchga boʻlinadi:

a) yordamchi feʼl;

b) koʻmakchi feʼl;

d) toʻliqsiz feʼl.

Yordamchi feʼl yangi lugʻaviy birlik hosil qiladi – soʻz yasaydi, koʻmakchi feʼl harakat tarzi shaklining bir qismi boʻlib, feʼl lugʻaviy maʼnosini nutqqa xoslaydi – modifikatsiya qiladi, toʻliqsiz feʼl esa feʼl va feʼl boʻlmagan soʻzning zamonini koʻrsatadi.

Feʼlning asosiy LMGlari. LMGda markaz va qurshov leksemalari. Feʼllar anglatgan qator maʼnolariga koʻra turli mazmuniy guruhlarga boʻlinadi. Bunda harakatga xos yaratish, buzish, oʻzgartirish, soʻzlash, sezish, yoʻnaltirish, holatga xos ruhiy-psixologik, tafakkur bilan bogʻliq feʼllar farqlanadi. Bulardan xarakterlilarini koʻrib oʻtamiz.

Harakat feʼli jonli va jonsiz predmetga xos harakatni ifodalaydi. Ular yurish, taʼsir etish, zarb berish kabi koʻrinishda boʻlishi mumkin. Qoʻl, oyoq, yuz, ogʻiz, gavda bilan bogʻliq harakatda harakatlanuvchi obyekt yaqqol koʻrinib turadi:

oyoq bilan bogʻliq harakatni ifodalovchi feʼllar: *yurmoq, kezmok, yoʻrgʻalamok, pildiramoq, lapanglamok, ganderaklamok, doʻqonglamok, tentiramoq, tepkilamoq, tepmok, toptomok, depsinmok, tisarilmok, bosqilamoq;*

qoʻl bilan bogʻliq harakatni ifodalovchi feʼl: *urmok, solmok, ushlamoq, silamoq, tirnamok, shapaloqlamoq, chimchilamoq, uqalamok, qitiqlamoq, changallamoq, mushtlamok, chertmok, hovuchlamok, chapak chalmok, paxsa qilmok, olmok, tekislamoq, gʻijimlamok, paypaslamok;*

Yuz, gavda, ogʻiz, lab, quloq, burun va h. bilan bogʻliq harakat ham mavjud.

Nutq feʼllari insonning gapirish faoliyati bilan bogʻliq harakatlarni ifodalaydi: *gapirmok, soʻzlamok, aytmok, demok,*

bidirlamoq, to'ng'illamoq, g'o'ldiramoq, vaysamoq, vaqillamoq, javramoq, bobillamoq, javob bermoq, vag'illamoq kabi.

Holat fe'llari. Inson tabiatiga xos jismoniy va ruhiy holat turlixususiyatga ega. Holatni to'rtga bo'lish mumkin:

a) ichki holat (ruhiy kechinmalar bilan bog'liq): *eslamoq, unutmog, yodlamog, tubanlashmog;*

b) tashqi holat (ichki holatning namoyon bo'lishi bilan bog'liq): *xafa bo'lmoq, shodlanmog, esankiramog, dovdiramog, g'azablanmog;*

d) jismoniy holat (inson tanasi bilan bog'liq): *holsizlanmog, kuymog, kuchlanmog, zaiflashmog;*

e) ijtimoiy holat (jamiyat bilan bog'liq): *boyimog, kambag'allashmog, ko'tarilmog, urilmog, quvg'in bo'lmoq.*

Natijali faoliyat fe'llari tizimi *yasamog, qurmog, bunyod etmog, hosil bo'lmoq, chizmog, yozmog, barpo qilmog, arralamog, parchalamog, sayqal bermoq, randalamog, sindirmog, yemog, o'chirmog* kabi birliklarni o'z ichiga oladi.

Tafakkur fe'llari sirasiga insonning fikrlash qobiliyati bilan bog'liq *o'ylamog, fikrlamog, xayol surmog, tafakkur qilmog, o'yga botmog, ko'z oldiga keltirmog, bir qarorga kelmog, xulosaga kelmog* kabilar kiradi.

Munosabat fe'llari qatori *erkalamog, suymog, yaxshi ko'rmog, parvona bo'lmoq, rahmi kelmog, xushomad qilmog, yon bosmog, maftun bo'lmoq, e'zozlamog* kabi ijobiy xarakterdagi munosabat fe'llari, *beti qursin, xudo olsin, qorasi o'chsin, baloga giriftor bo'lsin, juvonmarg bo'lgur* kabi salbiy xarakterdagi munosabat fe'llaridan tashkil topadi.

Fe'l ma'noviy guruhlarida ham markaz va qurshov leksemalari farqlanadi. Masalan, ma'nodosh fe'llarda bosh (dominanta) so'z, uyadoshlik paradigmasida uya (giperonim) markaz leksemasi hisoblansa, boshqa ma'nodosh va uyadosh (giponimlar) qurshov leksemasi deyiladi. *Kulmog* fe'li dominanta sifatida bunga ma'nodosh boshqa leksemalarni, *buzmog* esa buzishning turli ko'rinishini ifodalaydigangiponim leksemani uyushtirib turadi. So'zlar yirikroq butunliklarga birlashtirilganda, markaz leksemasigina bu butunlikdan joy oladi. Qurshov leksemalari esa uning «soyasi» sifatida quyida qolaveradi. Masalan, *kulmog, yig'lamoq, xursand bo'lmoq* leksemalari o'z atrofida ko'plab fe'llarni birlashtirgan. Lekin ular bu uch leksema mansub tizimga kira olmaydi, quyi bosqichda qoladi.

Fe'lda so'zshaklning turlari. Fe'lda ham, boshqa turkumda bo'lgani kabi, so'zshakllar nol shaklli, sintetik, sintetik-analitik, takroriy ko'rinishda bo'ladi.

Nutqda fe'ning moddiy (nol ko'rsatkichdan boshqa) grammatik shakldan xoli qilingan qismi har doim kelasi zamon, buyruq mayli, aniq nisbat, ikkinchi shaxs, birlik ma'nosini ifodalaydi: *bor, kel, o'qi, yoz, sev, ayt, ishon* kabi. Bunday so'zshakllar *nol shaklli* deyiladi. Yuqorida aytilganidek, nol shakl masalasi o'zbek tilshunosligida o'z yechimini kutayotgan muammolardan.

Grammatik shakli qo'shimcha tusida bo'lgan fe'l *sintetik shaklli* so'zshakl deyiladi: *o'qiyman, bordim, kelyapman, yozayotirman, shoshib, kelgach, kelgan* kabi. Bunda grammatik shakl fe'l o'zak-negiziga «yopishgan» holda bo'ladi.

Fe'llar nomustaqil fe'l bilan shakllanganda, albatta, sintetik-analitik ko'rinishda bo'ladi. Masalan, *o'qib chiqdi, ayta boshladi, borgan ekan* kabi. Bunda ham «yopishgan», ham «ajralgan» grammatik shakl yaxlitlikni tashkil qilganligi uchun u *sintetik-analitik shakl* atamasi bilan yuritiladi.

Takroriy shakllarni faqat takroriy deyish unchalik to'g'ri emas. Chunki bunda takrorlanayotgan fe'l avval sintetik shakl qiyofasiga kiradi, so'ngra takroriy shaklga aylanadi. Masalan, *aytdi-aytdi, o'qidi-o'qidi, bordi-bordi* kabi. Misol: ***aytib-aytib*** charchadi, ***chopib-chopib*** o'ynadi va h.k. Bunda takrorlanuvchi fe'l nisbat, o'zgalovchi, kesimlik shaklini olgan va undan keyin takrorlangan.

Ayrim manbalarda fe'ning *juft so'zshakl* turi ham ajratilib, unga *aytdi-qo'ydi, topshirdi-qo'ydi* tipidagi misol kiritiladi. Bunga qo'shib bo'lmaydi. Chunki juftlanayotgan fe'ning ikkalasi ham mustaqil bo'lsa va ularning juftlanishidan yangi grammatik ma'no o'qilsagina, uni so'zshakllarning juftligi deyishga asos bo'lar edi. Bunda esa juftlikning ikkinchi qismi ko'makchi fe'l sifatida grammatik ma'no ifodalash uchungina xizmat qilmoqda.

49-§. Fe'l derivatsiyasi

Fe'l o'ziga xos so'z yasaliş tizimiga ega. U, asosan, affiksatsiya va kompozitsiya usuli.

Affiksatsiya usuli. Affiksatsiya usuli keng qamrovli. Bu usul bilan fe'l bo'lmagan so'zdan fe'l yasaladi.

Yasash asosiga qo‘shilib, fe’l hosil qiluvchi affiksning so‘z yasash darajasi ham turlicha. *-la*, *-lan*, *-lashtir*, *-(a)/r*, *-(a)y* kabi affiks ancha mahsuldor bo‘lib, ko‘p miqdorda fe’l hosil qiladi. Bu affiksning har biri turli derivatsion qolip tarkibida fe’l yasaydi:

1. *ot/sifat/ravish/olmosh/taqlid/undov + la =1) asosdan anglashilgan narsa/predmetga ega holatli qilish harakati; 2) asosdan anglashilgan asbob vositasida bajariladigan harakat; 3) asosdan anglashilgan narsa/predmetni yuzaga keltirish harakati* qolipi ko‘p ma’noli bo‘lib, uning hosilalari quyidagicha:

1) *o‘g‘itla, moyla, betonla, jilovla, kishanla, tikla, tekisla, dumaloqla, to‘g‘rila, tushovla;*

2) *randala, qaychila, egovla, arrala;*

3) *urug‘la, mog‘orla, bolala, chuhla, dodla, gumburla, sizla, senla, hozirla* kabi.

2. *ot/sifat/son + lan/lash + subyektning asosdan anglashilgan belgiga ega bo‘lishi harakati* qolipi tarkibidagi *-lan/lash* affiksi o‘zining murakkab tabiati bilan xarakterlanadi. Zohiran ular ikki affiksning birikuvi (*-la+ -n* va *-la+ -sh*) dek ko‘rinadi. Chunki hozirgi o‘zbek tilida *-la* so‘z yasovchi va *-sh* hamda *-n* nisbat shakllari faol bo‘lib, ko‘p hollarda ular birgalikda keladi. Shuningdek, *-lan/lash* affikslarida birgalik va o‘zlik nisbati ma’nolari ham uqilib turadi (*shodlanmoq, salomlashmoq, afsuslanmoq, ajablanmoq, zavqlanmoq, lazzatlanmoq, janjallashmoq, ravshanlashmoq* kabi). Biroq bu misollarda *-lan/lash* affiksini ajratib bo‘lmaydi. *Maydalanmoq* kabi fe’llarda esa ular ajraladi (*mayda+la+n+moq*). Demak, bunda *-la* va *-n* – mustaqil affiks.

-lan affiksining aslida *-la* va *-n* affikslarining birikuvidan iborat ekanligini sezish qiyin emas.

3. *taqlid+illa/ira=asos bildirgan tovush yoki obrazni harakat tarzida ifodalash* qolipi faqat taqlid so‘zlardan fe’l yasaydi: *chirqillamoq, chirsillamoq, likillamoq, guvillamoq, shuvillamoq, mo‘ltillamoq, bezillamoq, yarqiramoq, sirqiramoq, mo‘ltiramoq, yaltiramoq*. *-illa* va *-ira* qo‘shimchalari orasida ma’noviy farq kuzatilmaydi, balki ular qaysi so‘zga qo‘shilishi bilan farqlanadi, xolos.

4. *ot/sifat/taqlid+a(oshamoq, qonamoq, o‘ynamoq, bo‘shamoq, qiynamoq, shildiramoq, jildiramoq), sifat/ravish+(a)y (qoraymoq, toraymoq, ko‘paymoq, ozaymoq), sifat+(a)r (oqarmoq,*

ko'karmoq, qisqarmoq, eskirmoq), ot/olmosh+sira (qonsiramoq, suvsiramoq, tuzsiramoq, gumonsiramoq), son/ot/ravish+(i)k/(i)q (birikmoq, yo'liqmoq, kechikmoq, zo'riqmoq), sifat/ot+i (tinchimoq, boyimoq, changimoq), sifat+t (to'latmoq, berkitmoq)) qoliplari unumsiz qolip bo'lib, birinchidan, ularning hosilalari sanoqli bo'lib, bugungi kunda bu qolip asosida yangi-yangi so'z hosil qilib bo'lmaydi, ikkinchidan, bu hosila davr o'tishi bilan derivatsion ma'nosi jihatidan bir-biridan shu darajada uzoqlashib ketganki, ular asosida qolipning o'ng, ya'ni ma'noviy tomonini chiqarib, aniqlab bo'lmaydi. (Kamsitmoq), (boshqarmoq), (g'ivirsimoq), (yo'qolmoq), (kuchanmoq), (yotsinmoq), (qiziqsinmoq) kabi fe'lning ham yasamaligi aniq, lekin ulardagi affikslar ayrim so'z doirasida chegaralangan. Ularga nisbatan ham yuqorida aytilgan fikr o'rinli.

Eslatma: (*siltala*), (*tortqila*), (*opichla*) kabi so'zdagi shakl yasovchi *-la* affiksini fe'l yasovchi *-la* affiksi bilan chalkashtirmaslik kerak. Ular – omonim affikslar.

-kila (-qila, -gila, -g'ila), -imsira, -inqira, -sh/ish (to'lish, qizish, ozish), -q/iq/k/ik (toliq, ko'nik), -qi/g'i affikslari hozirgi o'zbek tilida harakatning tarzini (kuchli/kuchsizligi, takroriyliigi kabi) bildirganligi uchun shakl yasovchi sifatida qaraladi.

Kompozitsiya usuli. Bu usul vositasida qo'shma va juft fe'l yasaladi.

Qo'shma fe'l. Qo'shma fe'l tarkibiga ko'ra ikkiga bo'linadi:

a) ism+fe'l;

b) fe'l+fe'l.

Ism+fe'l tipidagi fe'lni hosil qilishda yordamchi fe'l vazifasida *qilmoq, etmoq, aylamoq, bo'lmoq, bermoq, olmoq, topmoq, yemoq, urmoq, ko'rmoq, kelmoq, keltirmoq* kabi birlik keladi: *abgor qilmoq, ado bo'lmoq, ayyuhannos solmoq, javob bermoq, javob olmoq, xalal bermoq, xabar olmoq, qiron solmoq, tartibga keltirmoq, oh urmoq, tush ko'rmoq, qo'nim topmoq* kabi.

O'zbek tilida fe'l+fe'l tipidagi fe'l barmoq bilan sanarli: *sotib olmoq, olib bormoq, olib kelmoq, olib chiqmoq, olib qochmoq, ishlab chiqarmoq* kabi.

Juft fe'l. Juft fe'l grammatik shakliga ko'ra ikki ko'rinishda bo'ladi:

a) biri ravishdosh, ikkinchisi boshqa shaklda: *aylanib-o'rgilmoq, yelib-yugurmoq, yayrab-yashnamoq, o'ynab-kulmoq, qo'llab-quvvatlamoq;*

b) har ikki qismi bir xil shaklda: *aylanib-o'rgilib, o'ylamay-netmay, aralashib-quralashib, achib-bijib, tejab-tergab, qisinib-qimtinib, yuvib-tarab, yayrab-yashnab.*

Tilshunosligimizda fe'l ibora bilan qo'shma fe'l chegarasi aniq oydinlashtirilmagan.

Juft fe'llar tarkibiy qismining qo'llanishiga ko'ra quyidagi shakllarda bo'ladi:

1) qismlari yakka holda ishlatiladigan juft fe'llar:

a) qismlari o'zaro sinonim: *hormay-tolmay, qo'llab-quvvatlamoq;*

b) qismlari o'zaro antonim: *kelib-ketib, o'lib-tirilib, kirib-chiqib, o'tirib-turib;*

d) qismlarining ma'nosi yaqin: *aylanib-o'rgilmoq, yeb-ichmoq, o'ynab-kulmoq, oshirib-toshirib, yuvib-tarab.*

2) ikkinchi qismi yakka (mustaqil) ishlatilmaydigan fe'l: *aldab-suldab, yig'lab-siqtab, yamab-yasqab, qolgan-qutgan.*

50- §. Fe'ning tasniflovchi grammatik kategoriyalari

Fe'ning tasniflovchi kategoriyalari faqat shu turkumga xos grammatik shakllar sistemasi. Ular nisbat, o'zgalovchi, harakat tarzi, bo'lishli-bo'lishsizlik kategoriyalari. Fe'l kesimlik yoki nokesimlik vazifasida bo'lishidan qat'i nazar, ushbu shakldan birida bo'lishi shart. Ular fe'l leksemaning lug'aviy ma'nosini modifikatsiya qilish vazifasini bajaradi. Tasniflovchi shakllar orasida nisbat fe'l leksemani modifikatsiya qilish darajasi jihatidan boshqalaridan ustuvor. Shu boisdan nisbat fe'lni boshqa so'z turkumidan ajratib turuvchi asosiy morfologik belgi. O'zgalovchi, nisbatdan farqli o'laroq, fe'ning nokesimlik vazifasi uchun xoslangan. O'zgalovchi kategoriyasining umumlashgan grammatik ma'nosi – fe'lni kesim vazifasidan tashqarida boshqa, ya'ni hokim so'z bilan bog'lash vazifasini bajarishi.

Tarz ma'nosi fe'lda ifodalanishi ham, ifodalanmasligi ham mumkin. Masalan, *o'qidi* fe'lida u nol darajada bo'lsa, *o'qib chiqdi* so'zshaklida namoyon bo'lgan. Bo'lishli-bo'lishsizlik shakli haqida ham shunday fikrni aytish mumkin. Biroq bo'lishli-bo'lishsizlik shakli

bilan kesimlik kategoriyasining tarkibiy qismi bo'lgan tasdiq-inkor kategoriyasini farqlash lozim. Tasdiq-inkor kesim vazifasida keluvchi barcha so'z uchun xos bo'lsa, bo'lishli-bo'lishsizlik kesimdan boshqa vazifadagi fe'lning barchasi uchun xos bo'lgan grammatik hodisa. Boshqacha aytganda, bo'lishli-bo'lishsizlik fe'lning nokesimlik, tasdiq-inkor esa barcha mustaqil so'zning kesimlik shaklidan biri.

Quyida ularning har biri alohida-alohida ko'rib o'tiladi.

Nisbat kategoriyasi. Nisbat kategoriyasi harakatning subyekt (bajaruvchi)ga munosabatini ifodalaydi. Bu munosabat maxsus grammatik shakl bilan yuzaga chiqadi. Masalan, *Shoir she'r yozdi* gapida ega bevosita ish-harakatning bajaruvchisi bo'lib, bajaruvchi va harakat munosabati nol shaklli aniq nisbat bilan ifodalangan; *o'qituvchi bolaga kitobni o'qitdi* gapida harakatning bevosita va bilvosita bajaruvchisi (o'qituvchi bilvosita, bola esa bevosita bajaruvchi) farqlangan. *Dovul chalindi* gapida harakat bajaruvchisi noaniq, majhul. Demak, nisbati o'zgarishi bilan fe'lning bajaruvchisida ham o'zgarish yuz beradi. Nisbat kategoriyasi fe'lning bo'sh subyekt valentligini to'ldirib, muayyanlashtirib uni nutqqa moslaydi.

Hozirgi o'zbek tilida fe'l nisbatining beshta ko'rinishi ajratiladi: *aniq nisbat, o'zlik nisbati, orttirma nisbat, birgalik nisbati, majhul nisbat.*

Aniq nisbat. Bu nisbatda subyektga munosabat nol shakl orqali ifodalanadi va shakl UGMsi «harakatning ega bilan ifodalangan shaxs yoki predmet tomonidan bajarilishi yoki bajarilmasligini bildirish»dir: *bildi, ko'rdi, so'radi, aytdi, (qaytdi)* kabi. Bu nisbatdagi fe'l o'timli (*oldi*) yoki o'timsiz (*uxladi*) bo'lishi mumkin.

Nol shakl UGMsida o'zi mansub kategoriyaning mohiyatini boshqalariga nisbatan to'laroq aks ettiradi. Ma'lumki, fe'lning barcha shakllarini ikkiga – kategoriya ichidagi shakllarning o'zaro ziddiyatida aniq bir belgiga ega bo'lgan belgili shakllarga (masalan, aniq nisbatdan boshqa nisbat shakllari) va bu ziddiyatda aniq belgiga ega bo'lmagan shakllarga (masalan, aniq nisbat shakli) ajratish mumkin. Birinchi guruh shakllar o'zlari mansub kategoriyaning UGMsidan aniq bir ko'rinishni «xususiylashtirib» oladi. Ikkinchi guruh shakllarida xususiylashma noaniq bo'ladi. Ikkinchi guruh shakllari (bizningcha, aniq nisbat) o'zi mansub kategoriyaning umumiy namoyandasi bo'ladi. Shuning uchun ular matn va sharoit

talabi bilan boshqa shakllar ma'nosini ifodalashi, aniq nisbat ham belgisiz shakl sifatida boshqa nisbat shakllari o'rnida bemalol qo'llanaverishi mumkin. Yuqorida bunga aniq nisbatdagi fe'l (masalan, *hayajonlanmoq*)dan o'zlik nisbati ma'nosi uqilib turishi misolida amin bo'lgan edik.

O'zlik nisbati. O'zlik nisbati asosan *-(i)n*, ba'zan *-(i)l* ko'rsatkichi yordamida o'timli fe'ldan hosil bo'ladi. *-(i)shaffiksi* o'zlik nisbati hosil qilishda kammahsuldir: *kerishdi, joylashdi, qorishdi* kabi so'zshakllardagina buni kuzatish mumkin. O'zlik nisbati UGMsi – «harakatning subyektini va obyektini birlashtirish, o'timli fe'lni o'timsiz fe'lga aylantirish».

Ayrim holda grammatik shakl o'zlik nisbatiniki bo'lsa-da, bu shakl harakatning bajaruvchiga qaytishini, bajaruvchi ham harakat obyektini ekanini bildirmaydi: 1. *Bir mahal G'ulomjon tuynukdan erinib chiqayotgan tutunga qarab so'zlandi.* (M.Ism.) 2. *So'ng uzun do'nglik ortiga o'tib, ko'rinmay ketdi.* (P.Qod.) 3. *Yigit ko'zini yashirishga joy topolmay qiynaldi.* (S.Ahm.) 4. *Davlatbekovning tug'ilgan qishlog'i Bodomzor bu yerdan o'n bir chaqirim pastda.* (P.Qod.) O'zlik nisbati shakli o'timli fe'lni o'timsiz fe'lga aylantiradi.

O'zlik nisbati shakli har qanday o'timli fe'ldan ham yasalavermaydi. Masalan, *o'qi, hayda, kes, ek, min, tik, sug'or* kabi fe'ldan o'zlik nisbati hosil qilinmaydi. Shuningdek, ortirma nisbatdagi o'timli fe'ldan ham o'zlik nisbati hosil qilinmaydi.

Semantikasida ma'noviy siljish ro'y berayotgan o'zlik nisbati shakliga ega fe'llar bu nisbatdan xoli qaralishi lozim: 1. *Yuzlari semizlikdan tirsillagan Arabboy kerilgan bir holda so'radi.* (P.Tur.) 2. *Bu qishloqda Avazning eng ochilib gaplashadigan tengdoshi shu Zamonali edi.* (P.Qod.) Bunday hol ayrim mualliflarning ba'zan nisbatni so'z yasalishi sifatida qarashiga, ba'zan izohli lug'atlarda bosh so'z (leksema) sifatida berishlariga sabab bo'ladi.

Shaklning to'laqonli o'zlik nisbati ekanligi yoki emasligini aniqlashda boshqariladigan so'z yordam beradi. Aslida o'zlik nisbatdagi fe'l o'timsiz bo'lganligi sababli tushum kelishigidagi fe'l bilan bog'lanmaydi. Ayrim hollarda bu shakldagi fe'l bilan boshqacha hol kuzatiladi. Masalan, *choponini yopindi* birikuvida o'zlik nisbat shaklidagi fe'l tushum kelishigidagi fe'lni boshqarmoqda. Demak, bunda nisbat shakli bo'lsa-da, mazkur nisbatga tegishli ma'no mavjud

emas. Ma'no va shakl yaxlit emas ekan, bu birikuvda o'zlik nisbatini qidirish ma'qul emas.

Xulosa sifatida aytish mumkinki, o'zlik nisbatida harakat subyektini «subyekt-obyekt» qiyofasiga kirib, avvalgi obyekt yo'qoladi. Qiyoslang: *Halim kiyimini kiydi – Halim kiyindi*. Birinchi gapda *Halim* subyekt, *kiyim* obyekt, ikkinchi gapda obyekt yo'q, *Halim* esa «subyekt-obyekt»dir.

Orttirma nisbat. Orttirma nisbat shakli quyidagilar:

-dir (-tir): *chizdir, yondir, urintir;*

-gaz (-giz, -g'az, -g'iz, -kaz, -kiz, -qaz, -qiz): *ko'rgaz, kirgiz, turg'iz, yutqiz, o'tqaz, ketkiz, yurg'az;*

-(i)t: *o'qit, ishlat, tugat, boshlat, yurit, kirit;*

-iz: *oqiz, tomiz, emiz;*

-ir: *bitir, uchir, pishir, qochir, ochir, shoshir, oshir, botir, qotir;*

-ar: *chiqar, qaytar;*

-sat: *ko'rsat.*

Orttirma nisbat UGMsi «harakat bajaruvchisini orttirish, jarayonga «ortiqcha» bajaruvchini kiritish va o'timsiz fe'lni o'timli fe'lga aylantirish». Orttirma nisbatda ish-harakatning subyektini ortib, ular bevosita va bilvosita subyektga ajraladi: *Halim o'qidi. Halim ukasini o'qitdi*. Birinchi gapda subyekt bitta. Ikkinchi gapda esa ikkita bo'lib, *Halim* bilvosita, *ukasi* bevosita bajaruvchilar. Bevosita subyekt unchalik ahamiyatli bo'lmaydi, shuning uchun u ko'p holda ifodalanmay qolaveradi.

Orttirma nisbat shakli fe'lga birdan ortiq qo'shilishi mumkin. Bunda avvalgi bevosita subyekt bilvosita subyektga aylanib ketaveradi: *Halim to'ladi. Halim ukasiga to'latdi. Halim ukasiga to'lattirdi*. Jumla g'alizligi kelib chiqmasligi uchun keyingi gapdagi bevosita subyekt tushirib qoldirilgan.

Orttirma nisbat shaklli fe'l semantikasida ma'noviy siljish ro'y berib, unga xos morfema ajralmaydigan holga kelib qolishi ham mumkin: *tuzatmoq, surishtirmoq, solishtirmoq, yaratmoq, uyg'on, yupan, erkalatmoq*, (dalil, misol) *keltirmoq* tipidagi fe'l ham shular jumlasidan.

Orttirma nisbat shakli o'timsiz fe'lni o'timliga aylantiradi.

Majhul nisbat. Majhul nisbat *(-i)l* va *(-i)n* shakllari yordamida hosil qilinadi: *yuvildi, tozalandi, aytildi, gapirildi, olindi* kabi. Bu nisbatli fe'l «subyektsizlashadi», aniqrog'i, obyekt ustuvorlashib, ega

vazifasiga o'tadi, mantiqiy obyekt grammatik ega maqomini oladi: 1. *Bu yerda chetan bilan o'ralgan mol qo'rasi bor edi.* (P.Qod.) 2. *Boboxo'ja domla ishdan bo'shatildi.* (P.Tur.)

Majhul nisbat asosan o'timli (*o'ralgan, yig'ilgan, sochilgan, (terilgan)*), qisman o'timsiz (*bo'shatilgan, tushilgan, borilgan*) fe'ldan hosil qilinadi. O'timsiz fe'ldan yasalganda egasiz gap (shaxssiz fe'l) hosil bo'ladi: 1. *Bu ko'cha bilan ikki-uch yuz odim yurilgach, qishloq guzariga yetiladi.* (H.Shar.) 2. *Rasmi, yomon xotindan qochiladi, zamona shum bo'lsa, yaxshi xotindan ham qochar ekan kishi.* (A.Qah.) Ba'zan majhul nisbatda qo'llanishi lozim bo'lgan fe'l aniq nisbatda bo'lsa ham, majhul nisbat ma'nosi ifodalanadi: *Anchagina yurgach, o'ng tomonda paxsa uy ko'zga tashlanadi.* (S.Nur.) Bunda shakl va ma'no muvofiqligi yo'q. Shuning uchun nisbatni aniqlashda «Qaysi nisbat shakli yoki qaysi nisbat ma'nosi bor?» tarzidagi muqobil savoldan biri qo'yilishi kerak. Bir-biriga bog'langan kontakt holatdagi ikki fe'ldan ikkinchisigina majhul nisbatda bo'ladi: *Bu dori spirda ivitilib, qiyom qilib ichiladi.* (N.Saf.) *Eshakka teskari mindirib sazoyi qilindi.* (M.Ism.)

O'zlik va majhul nisbat omonimik munosabatda. Masalan, *osildi, tashlandi, to'kildi* fe'llarining o'zlik yoki majhul nisbatda ekanligi qurshovda ma'lum bo'ladi.

Birgalik nisbati. Birgalik nisbat *-(i)sh* affiksi yordamida hosil qilinib, uning UGMsi «harakatni bajarishda bajaruvchining birgalashuvi»dir.

Birgalik nisbati asos fe'l boshqaruviga oddiy vositali to'ldiruvchini ko'makchili vositali to'ldiruvchiga aylantirish darajasida o'zgarish berishi mumkin.

Birgalik nisbat shaklida «birgalik yordamlashish» va «birgalik-ko'plik» oraliq grammatik ma'nosi farqlanadi. «Birgalik-ko'plik» ma'nosi uchun fe'llarning o'timli-o'timsizligi ahamiyatsiz: *Kattalar o'sha yerda. Arz qil, yordam berishadi, yo'l-yo'riq ko'rsatishadi.* (P.Tur.) «Birgalik-yordamlashish» ma'nosi voqelanishi uchun esa shakl o'timli fe'llarni tanlaydi: *Bola dadasiga yer haydashdi, ekin ekishdi.* (S.Nur.)

Ba'zan ko'plik shakli ham nutqiy ortiqchalik sifatida birgalik nisbat shakli ustiga «qavatlanadi»: 1. *Sharofat xolaning so'zlariga zavqlanib kulishdilar.* (N.Saf.) 2. *Ona-bola uzoq yig'lashdilar, ko'z yoshlari bitguncha bo'zlashdilar.* (A.Qod.)

Xulosa sifatida aytish mumkinki, nisbat kategoriyasi UGMsi «harakatning bajaruvchiga munosabatini ifodalash» bo‘lib, bu kategorial ma’noga «o‘timli-o‘timsizlikka munosabat» ma’nosi yondosh ma’no sifatida qorishadi.

Demak, nisbat kategoriyasi lug‘aviy shakl hosil qiluvchi kategoriya sifatida fe’l leksema sememasini subyekt valentligi va o‘timli-o‘timsizlik nuqtayi nazaridan modifikatsiya qiladi.

Bo‘lishli-bo‘lishsizlik kategoriyasi. Bo‘lishli-bo‘lishsizlik – fe’lning asosiy belgisidan biri. Chunki fe’l nutqda yo bo‘lishli, yo bo‘lishsiz shaklda bo‘ladi. Bo‘lishli shakl yuz bergan/berayotgan/beradigan, bo‘lishsiz shakl esa yuz bermagan/ bermayotgan/ bermaydigan harakatni ifodalaydi. Bo‘lishli-bo‘lishsizlik ma’nosini ifodalashda geterogen (har xil) tabiatli, ya’ni turli sathga mansub lisoniy birliklar ishtirok etadi. *-ma, -may, -maslik* morfologik ko‘rsatkichidan tashqari, *na* nomustaqil so‘zi ham ishtirok etadi. Ayrim adabiyotda *yo‘q, emas* inkor ifodalovchi so‘zlarni ham shu siraga kiritadilar. Bu fikrga qo‘shilib bo‘lmaydi. Chunki zikr etilgan so‘zlar fe’l kesim vazifasida kelgandagina inkor ifodalaydi va bu ma’noni ifodalash uchun fe’l bilangina cheklanmaydi. To‘g‘ri, nutqimizda *kelgani yo‘qligini bilmayman* tipidagi qurilmalarda *yo‘q* so‘zi ishtirok etadi. Biroq bu qurilma *Kelgani yo‘q* predikativ sintagmasining transformatsiyasi. Demak, baribir, *yo‘q* so‘zi kesimlikning inkor shakli bo‘lib qolaveradi.

Emas inkor shakli haqida ham shunga o‘xshash fikrni aytish mumkin. Ba’zan undan qiyoslanayotgan ikki harakatdan sifatdosh, ravishdosh yoki harakat nomi bilan ifodalangan harakatning inkorini ifodalash uchun foydalanilishi aytiladi: *Kulib emas, jiddiy gapirdi. Qarashi emas, kulishi chiroyli.* Bunday qurilmalar ham predikativ sintagmaning qisqaruvi natijasi: *Kulib gapirdi emas, jiddiy gapirdi. Qarashi chiroyli emas, kulishi chiroyli.*

Bo‘lishli-bo‘lishsizlik kategoriyasining UGMsi «harakatning sodir bo‘lish/bo‘lmasligini ko‘rsatish»dir. Bu kategoriyaning semantik qiymati bo‘lib, uning sintaktik tomoni kuchsiz. Chunki u o‘zi birikayotgan so‘zning birikish imkoniyatiga juda oz ta’sir qiladi (ya’ni uning *hech, hech qachon* birliklari bilan birikuviga olib keladi, xolos).

Bo‘lishlilik nol shakl orqali ifodalanadi. Bu nol shakl ham boshqa kategoriyalar nol shakli kabi xususiyatga ega bo‘lib, bo‘lishsizlikni

ham ifodalashi mumkin. Masalan, *Yozadi-ya, yozadi* («yozmaydi» ma'nosida).

-*ma* affiksi fe'lining tuslangan va sifatdosh shaklida bo'lishsizlikni ifodalash uchun ishlatiladi: 1. *Sevgi menga bo'ylama, Mehring bilan siylama*. (M.Yusuf.) 2. *Bu yerlarga nega keldim men, qiziqmasam unut chiroyga*. (A.Orip.) 3. *O'qimagan odam, yurmagan mashina*.

Bo'lishsizlik fe'lining harakat tarzi shakllarida uch xil qo'llanadi:

- 1) yetakchi fe'lga qo'shiladi: *yozmay tur*;
- 2) ko'makchi fe'lga qo'shiladi: *yoza ko'rma*;
- 3) har ikkalasiga qo'shiladi: *yozmay qo'yma*.

Uchinchi ko'rinishda shakliy-ma'noviy nomuvofiqlik yuz berib, bo'lishsiz shakl bo'lishlilikni ifodalaydi.

-*may/masdan* bo'lishsizlik ko'rsatkichi fe'lining ravishdosh shakliga xos. Uni ravishdosh shakli sifatida ajratishning bir nechta asosi bor. Masalaga tarixiylik nuqtayi nazaridan yondashilsa, uning -*ma+y* tarkibli emasligi oydinlashadi. Turkiy tilda O'rxun-Yenisey yodgorliklaridan tortib XV asrgacha bo'lishsiz ravishdosh shakli -*mazib*, -*madin*, -*mayin* va h. ko'rinishida bo'lgan. O'zbek tilidagi -*may* qo'shimchasidagi *y* mana shu qadimiy -*mazib*, -*madin*, -*mayin* qo'shimchasi tarkibidagi ikki tish oralig'ida talaffuz etiluvchi *z* va uning boshqa turkiy tillardagi muqobili bo'lgan *d*, *t* ga nisbat beriladi. Demak, -*may* qo'shimchasi -*mazib*, -*madin*, -*mayin* qo'shimchasi tarkibidagi -*ib*, -*in* qismlarining tushib qolishi natijasida hosil bo'lgan. Tadqiqotchilar fikriga ko'ra, -*may* bo'lishsizlik shaklidagi -*y* tovushi bilan *o'qiy* so'zidagi -*y* boshqa-boshqa manbalardan kelib chiqadi: *o'qi-ya* – *o'qiy*, *bar-mazib* – *bor-may*. Ko'rinadiki, *bormaydi*, *o'qimaydigan* fe'l shakllaridagi (-*ma*) va (-*y*) qo'shimchalari alohida-alohida grammatik ko'rsatkich. Bunda (-*ma*) bo'lishsizlik, (-*y*) esa kelasi zamon shakli.

Fe'lining harakat nomi uchun bo'lishsiz shakl -*maslik* ko'rsatkichi: *ketish* – *ketmaslik*, *aytish* – *aytmaslik*, *ko'rinmoq* – *ko'rinmaslik* kabi.

Demak, bo'lishli-bo'lishsizlik kategoriyasining UGMsi «harakatning sodir bo'lish/bo'lmasligini fe'l birikuvchanligiga kuchsiz ta'sir ko'rsatish asosida ifodalash» bo'lib, bu UGM0, -*ma*, -*may/masdan*, -*maslik* ko'rsatkichlari orqali ifodalanadi.

Bo'lishli-bo'lishsizlik fe'lga nisbatlik mutlaq va doimiy belgi emas. Chunki nisbatini yo'qotgan fe'llar (*ko'ra*, *osha*) fe'llikdan chiqib ketadi. Lekin fe'ning ayrim shakllari, xususan, maqsad

ravishdoshi (*o'qigani, borgani*), ayrim harakat tarzi shakllari (*yiqilayozdi, tugatayozdi*) to'laqonli fe'l bo'lsa-da, bo'lishsiz shaklda yuzaga chiqmaydi. Bu bo'lishli-bo'lishsizlik kategoriyasi fe'l tasniflovchi kategoriyalari sirasida nisbat kategoriyasidan keyin turishini bildiradi.

Harakat tarzi kategoriyasi. ravishdosh shakli+fe'l morfologik qolipi orqali fe'lli birikishlar yuzaga keladi va bu qolip ko'plab nutqiy hosilani birlashtiradi. Mazkur so'z birikmalariga shakldosh turuvchi va umumiylik xususiyatiga ega bo'lgan harakat tarzi shakli qolipi ham lisoniy morfologik qolip sifatida ajratilishi mumkin. **ravishdosh shakli+ko'makchi fe'l=harakat tarzi** qolipining chap qismi uning shakliy tomonini tashkil etsa, o'ng qismi esa uning mazmuniy tomoni.

Ravishdosh shakli+ko'makchi fe'l qolipi barcha harakat tarzi shakllari uchun yagona lisoniy morfologik qolip bo'lsa-da, ichki bo'linishlarda esa kichik qoliplarga ajraladi:

1) birikish doirasi tor harakat tarzi shakllari: $-a/y+bor$, $-(i)b+bit$ (*bitir*), $-(i)b+et$, $-a/y+ket$, $-(i)b+o'l$, $-a/y+ko'r$, $-(i)b+boq$, $-(i)b+boshla$, $(i)b+ur$, $-a/y+tur$, $-(i)b+tuga$;

2) birikish doirasi keng harakat tarzi shakllari: $-a/y+boshla$, $-(i)b+yot$, $-(i)b+tur$, $-(i)b+yur$, $-(i)b+o'tir$, $-(i)b+bor$, $-(i)b+kel$, $-(i)b+bo'l$, $-(i)b+chiq$, $-(i)b+o't$, $-a/y+ol$, $-(i)b+ol$, $-(i)b+ber$, $-(i)b+qol$, $-a/y+qol$, $-(i)b+qo'y$, $-(i)b+ket$, $-(i)b+yubor$, $-(i)b+tashla$, $-(i)b+sol$, $-a/y+sol$, $-(i)b+tush$, $-(i)b+ko'r$, $-(i)b+qara$, $-a/y+bil$, $-a+yoz$, $-a/y+ber$.

Endi esa o'zi birikuvchi fe'l leksemalarga qo'shib, soddalashish holatidagi harakat tarzi shakllarini kuzatamiz:

1) qo'shimchalashayotgan harakat tarzi shakllari: $-a/y+ber$, $-a+yoz$, $-a/y+ol$, $-(i)b+yubor$;

2) qo'shimchalashgan harakat tarzi shakli: $-a/y+yot$. Shuningdek, nutqda yetakchi fe'llarga ravishdosh shakllarisiz juftlashgan holatda birikuvchi ko'makchi fe'llar soni 6 ta bo'lib, ular quyidagilar: *ol, ber, qol, qo'y, ket, tashla*. Nutqda (*yozi-oldi*), (*aytdi-qo'ydi*) juftlashuvchi shakllari bilan birgalikda *tashladi-vordi* kabi ko'makchi fe'l ham uchrab turadi. Bunday misollar, asosan, so'zlashuv uslubiga xos.

Harakat tarzi kategoriyasining ichki bo'linishlari. Harakat tarzi shakllarining UGMsini ochishda, kategorial xususiyati va paradigmatic munosabatini oydinlashtirishga ularning tarkibli, ya'ni qo'shimcha+fe'l leksema tuzilishga ega ekanligi ham ma'lum

darajada monelik qilishi tabiiy. Chunki bunda masalani murakkablashtiruvchi bir necha holat mavjud:

1) shaklda uni o'ziga biriktirayotgan leksemaning ham, ravishdosh shaklining ham, shuningdek, ko'makchi fe'lining ma'nolari ham qorishgan holda voqelanib, umumiy tarz ma'nosining ko'rinishini murakkablashtirishi;

2) harakat tarzi shaklini hosil qilishda ishtirok etayotgan ko'makchi fe'llar ma'nolarining mustaqil qo'llanishidagi lug'aviy ma'nolari bilan aloqasining mavjudligi va bu aloqaning turli daraja va ko'rinishda ekanligi;

3) ravishdosh ko'rsatkichining ham, ko'makchi fe'lining ham ma'noviy murakkabligi, serqirra mohiyatliligi harakat tarzi shaklining ham ko'p ma'noliligini keltirib chiqarishi va shaklni ayni bir ma'no ifodalovchi vosita sifatida muayyan paradigmaga kiritish imkoniyatining cheklanganligi.

Ma'lum bo'ladiki, harakat tarzi shakllari garchi «tarz» umumiy grammatik ma'nosi ostida birlashsa-da, ularni boshqa grammatik kategoriyalarda bo'lgani kabi, shakllardan kelib chiqqan holda paradigmatic tahlil qilish imkoni cheklangan. Shu boisdan harakat tarzi shakllari paradigmasi lisoniy tizim sifatida tahlilga tortilar ekan, «xususiylikdan umumiylikka» yo'nalishida emas, balki «umumiylikdan xususiylikka» tamoyili asosida ish ko'rmoq lozim bo'ladi.

Harakat tarzi shakllarining XGMLari ham bevosita nutq bilan bog'liq bo'lib, ular faqat nutqiy hosilalardagina o'zining XGMLarini yuzaga chiqaradi. Harakat tarzi shakllarining UGMsi esa bevosita kuzatishda berilmagan bo'lib, tayyorlik, umumiylik, majburiylik, barqarorlik kabi xususiyatga ega. Harakat tarzi shakllarining UGMsi xususiyliklarning umumiy xossalari sifatida mazkur xususiyliklarda yashaydi va ular orqaligina nutqda reallashadi.

Harakat tarzi shakllarining xususiylashuvi umumiy grammatik ma'noning muayyan xossalari asosida shakllanadi. Har qanday hodisa ko'plab mohiyatlar zarrasidan iborat bo'lganligi sababli, nutqda qo'llanilgan muayyan so'zshaklda turli UGMning XGMsi sifatida yuzaga chiqqan zarralar mavjud bo'lib, ular nutqiy alohidalik sifatida so'zshakllarda shunday zich birlashganki, ko'p holda ularni bir-biridan ajratish qiyin.

Miqdorani ellikdan ortiq shaklni o'z ichiga qamrab olgan harakat

tarzi shakllari, aytilganidek, «tarz» umumiy grammatik ma'nosi ostida birlashadi. Bu umumiylik muayyan nutqiy qo'llanishgacha bir necha oraliq bosqichni bosib o'tadi. Birinchi bo'linishi ikki a'zoli bo'ladi:

a) «jarayonlilik»;

b) «qobiliyat».

Ikkinchi bo'linish – oraliqlanishda «jarayonlilik» oraliq ma'nosi:

a) «ish-harakatning boshlanishi»;

b) «ish-harakatning davomiyligi»;

d) «ish-harakatning tugallanganligi» oraliqlanishlariga ega bo'ladi.

«Qobiliyat» oraliq ma'nosi:

a) «qodirlik»;

b) «sinash» parchalariga bo'linadi.

O'z navbatida ikkinchi oraliq ma'nolar yana parchalanadi.

Ma'lumki, o'zbek tilida shu kungacha eng katta morfologik paradigma sanalgan zamon kategoriyasi 18 a'zodan iborat. Hajman undan-da katta bo'lgan, qariyb 50 ga yaqin a'zoni o'z ichiga olgan harakat tarzi shakllari paradigmasini «tarz» umumiy grammatik ma'nosi ostida birlashtirish mumkin.

Harakat tarzi kategoriyasi fe'l tasniflovchi kategoriyalari sirasida nisbat va bo'lishli-bo'lishsizlikdan keyin joylashadi. Chunki fe'lning bu kategoriyaga munosabati doimiy emas. Aniqrog'i, barcha fe'llarda tarz ma'nosidan biri voqelanishi shart bo'lmaydi.

O'zgalovchi kategoriyasi. Fe'lga xos shunday grammatik shakllar borki, ular fe'lni kesimlikdan boshqa turkumga $-(a)y$, $-(i)b$, $-gach$, $-guncha$, $-gancha$, $-ganda$, $-gani$, $-may/masdan$ shakllari ravishga, $-gan$, $-ayotgan$, $-adigan/ydigan$ sifatga, $-moq$, $-ish$, $-uv$ otga) xos vazifalarga moslaydi. Shunga ko'ra, ular uch guruh – **ravishdosh**, **sifatdosh va harakat nomi** shakllariga ajratiladi. Bu shakllar fe'lga nutqda o'zga turkum xossalarini «yopishtirganligi» uchun bir butun holda *o'zgalovchi kategoriyasi* atamasi bilan nomlanadi.

Ravishdosh shakli va uning variantlari. «Fe'lni fe'lga bog'lash» UGMsiga ega bo'lgan ravishdosh shakli $-(a)y$, $-(i)b$, $-gach$, $-guncha$, $-gancha$, $-ganda$, $-gani$, $-may/masdan$ kabi variant shakliga ega. Bu variant shakllar o'zaro quyidagi tajalli ma'nolar asosida xarakterlanadi:

$-(a)y$ –davomli harakatning holat tusini ifodalash;

$-(i)b$ –davomli/davomsiz harakatga holat tusini ifodalash;

- may/masdan* – bo‘lishsiz harakatga holat tusini berish.
- gach* –harakatning boshlanish paytini ko‘rsatish;
- ganda* –harakatning sodir bo‘lish paytini ko‘rsatish;
- guncha* –harakatning tamom bo‘lish paytini ko‘rsatish;
- gancha* –harakatlarning bir paytdaligini ko‘rsatish;
- gani* –harakatga maqsad ma’nosini berish;
- may/masdan* –bo‘lishsiz harakatga holat tusini berish.

Aytilganidek, barcha variant shakllar uchun «fe’lni fe’lga bog‘lash» sintaktik vazifasi umumiy.

Demak, variant shakllardan uchtasida turli «holat», qolgan oltitasida esa har xil «payt» ma’nosi ifodalangan.

-(*a*)y, -(*i*)b shaklli ravishdosh bajaradigan vazifasining xilma-xilligi bilan ajralib turadi. Bu shaklli ravishdosh, ko‘pincha, *boshlamoq, chiqmoq, qolmoq, ko‘rmoq, yubormoq* kabi fe’l bilan birikib keladi. Ko‘p hollarda ravishdoshli birikuvlar fe’lning harakat tarzini hosil qilish uchun xizmat qiladi: (*o‘qib chiqdi*), (*berib yubordi*). Bunda faqat shakl mavjud bo‘lganligi uchun mazkur ko‘rsatkichli so‘zshakl (*o‘qib, berib*) ni shakl va ma’no yaxlitligi sifatida ravishdosh deb bo‘lmaydi.

Ravishdosh shakllari ma’noviy munosabatini kuzatish natijasida amin bo‘lish mumkinki, *-gani* va *-guncha* hokim fe’l ifodalagan harakatdan keyin sodir bo‘luvchi jarayonni anglatadigan ravishdosh hosil qiluvchi shakl sirasiga kiradi. Modallikning kuchli darajada ifodalanishi va harakatlar bajaruvchilarining umumiyliigi belgisi bilan *-gani* shakli bu belgiga ega bo‘lmagan *-guncha* shaklidan farqlanadi.

Payt ma’nosini namoyon qilganda *-(i)b* va *-gach* shaklli ravishdoshlar harakat bajaruvchisiga munosabat jihatdan qarama-qarshi turadi. Mazkur ma’noni ifodalashda *-i(b)* shaklli ravishdosh bilan undan keyin keluvchi hokim fe’lning bajaruvchisi bitta bo‘ladi. *Ikromjon maxorkasini o‘t oldirib bo‘lib, javob berdi.* (S.Ahm.) *-gach* shaklli ravishdoshli qurilmada esa ravishdosh va hokim fe’l bajaruvchisi turlicha bo‘lishi mumkin. *Ikromjon maxorkasini o‘t oldirib bo‘lgach,* (Ikromjon yoki boshqa kimdir) *javob berdi.*

Ravishdosh shakllarining paradigmatic munosabati quyidagicha:

1. «Fe’lni fe’lga bog‘lash» umumiy sintaktik vazifasi bilan birlashuvchi ravishdosh shakllari «hokim fe’ldan anglashilgan harakatning sodir bo‘lish paytini ifodalash» belgisi ostida ajraladi. -

a/y, -(i)b, -gancha, -may/masdan, -gani shakllarida bu belgi majhul. *-gach, -guncha, -ganda* shakllarida esa ifodalangan.

2. *-a/y, -(i)b, -gancha, -may/masdan, -gani* shakllarining «ravishdosh va u bogʻlangan hokim feʼl ifodalagan harakatlarning bir vaqtdaligini koʻrsatish» belgisiga munosabati turlicha. Mazkur belgi *-gancha, -a/y* shakllarida ifodalangan. Chunki bu shaklli ravishdosh va undan keyingi hokim feʼl anglatgan harakatlar bir vaqtda roʻy beradi: ***kutgancha oʻtirardi, kuta-kuta charchadi*** kabi. *-gani* shaklli ravishdosh va u bogʻlangan feʼl anglatgan harakat turli vaqtda roʻy beradi: ***koʻrgani keldi, aytgani ketdi*** kabi. Shuning uchun ular mazkur belgiga salbiy munosabatda deyiladi. *-(i)b, -may/masdan* shakllarida belgi yuzaga chiqishi ham, chiqmasligi ham mumkin. Qiyoslang: ***shoshilib gapirdi, shoshilmasdan gapirdi*** (harakatlar bir vaqtda yuz bergan), ***oʻqib javob berdi, oʻqimasdan javob berdi*** (avval oʻqish, keyin javob berish harakati yuz bergan). Bu hol ushbu shakllarning mazkur belgiga majhul, noaniq munosabatda ekanligini koʻrsatadi.

3. *-a/y, -gancha* shakllari «ravishdosh ifodalagan harakatning takroriy emasligi» belgisi bilan farqlanadi. Bu belgiga munosabat *-gancha* shaklida ijobiy va *-a/y* shaklida majhul. Bu quyidagilar bilan izohlanadi. ***Oʻqigancha kelardi*** birikuvida ravishdosh ifodalagan harakat takror-takror yuz bermaydi. ***Kelisopni qoʻya chopdibirikuvida-*** *a/y* shakli bir martalik harakatni ifodalaydi. ***Oʻqiy-oʻqiy charchadi*** birikuvida esa ravishdosh ifodalagan harakat takrorlanuvchi, davomiy. *-a/y* shaklli ravishdosh, odatda, takror qoʻllanadi, baʼzan takror boʻlmagan holda ishlatilishi mumkin.

4. *-gach, -guncha, -ganda* shakllari oʻzaro «harakatning chegarasini ifodalash» belgisi bilan farqlanadi. *-gach* shaklli ravishdosh ifodalagan harakat hokim feʼl ifodalagan harakatdan oldin yuz beradi: ***borgach, aytaman.*** *-guncha* shaklli ravishdosh ifodalagan harakat hokim feʼl ifodalagan harakatdan keyin yuz beradi: ***borguncha aytaman.*** *-ganda* shaklli ravishdosh ifodalagan harakat bilan hokim feʼl ifodalagan harakat bir paytda yuz beradi: ***koʻrganda koʻrishguncha.***

Ravishdosh shakllarining tavsiflangan alohida maʼnolari uning UGMsi tarkibidagi yondosh maʼno hisoblanadi.

Sifatdosh shakllari va uning turlari. Oʻzgalovchi kategoriyasining tarkibiy qismi boʻlgan sifatdosh nutqda feʼllarni otlarga (baʼzan feʼllarga) bogʻlash vazifasini oʻtashga ixtisoslashgan.

Bu vazifa – barcha sifatdosh shakllari uchun mutlaq substansial mohiyat.

Sifatdoshlar tabiatan «fe'lni fe'lga bog'lash» belgili noto'liq ziddiyatning majhul, noaniq uzvi. Bu ziddiyatda ravishdosh kuchli a'zo hisoblanadi. Sifatdosh, asosan, fe'lni otga, qisman fe'lga (masalan, *mast qiladigan kulishi, dilni vayron qiladigan yig'lashi* kabi) bog'lash vazifasini bajaradi. Shuningdek, bu shakl ba'zan analitik, perifrastik shakllar tarkibida ham fe'lni fe'lga bog'lashi mumkin.

Sifatdoshlarning sintaktik imkoniyati asosida uning ma'noviy xususiyati yotadi. Bu ma'noviy xususiyat – fe'l anglatgan harakat yoki harakat natijasini narsa/predmetning belgisi sifatida nutqda voqelantirish. Shuning uchun tilshunoslar sifatdoshni sifat va fe'l oralig'ida turgan so'z sifatida baholashadi. Mana shu jihati bilan ular ravishdoshdan tubdan farq qiladi. Ravishdoshlar o'zgalashish jarayonida fe'lning lug'aviy ma'nosini o'zgartirmay, unga faqat tobelovchi sintaktik vazifa yuklasa, sifatdoshlar fe'ldagi dinamik belgini barqarorlashtirib, uning lug'aviy ma'nosini ko'proq modifikatsiya qiladi.

Manbalarda sifatdoshning quyidagi shakllari ajratiladi:

-gan;

-(a)r;

-(u)vchi;

-mish;

-ajak;

-asi/-gusi.

-(a)r shakli mavjud darslik va adabiyotlarda umumzamon, doimiylik ma'nosini ifodalovchi (*aytar gap, ketar odam*) sifatdosh shakli sifatida qaraladi. Lekin bu shaklning kammahsulligi va uni olgan sifatdosh ko'proq sifatga yaqin turishi o'zbek tilshunoslari tomonidan e'tirof etilgan. Chunki «uning yordamida sifatdosh hosil bo'lishi o'zbek tilida juda kam uchraydi. Mazkur ko'rsatkich yordamida qo'llanuvchi ayrim so'zlar fe'ldan ko'ra sifatlarga juda yaqin turadi: *oqar suv, so'nmas hayot* kabi. Hozirgi-kelasi zamon fe'lining keladi, ishlaydi va keladigan, ishlaydigan tipidagi shakli kelib chiqqach, bu shakl yordamida yasaluvchi sifatdosh hozirgi zamon fe'liga aylangan» («O'zbek tili grammatikasi, I tom). Demak, -(a)r shaklini tarixiy sifatdosh shakli sifatida qarashga to'la asos bor.

-mish o‘zbek tili tarixida tom ma’nodagi sifatdosh bo‘lib, bu shaklga «perfekt kesim orqali anglashilgan harakatga nisbatan amalga oshirilgan, sodir bo‘lgan harakat» ma’nosini ifodalash xos. Lekin til taraqqiyotining keyingi bosqichi va hozirgi vaqtda o‘zbek tili uchun me’yor emasligi bilan xarakterlanadi. O‘g‘iz tillari va o‘zbek tilining o‘g‘iz shevalariga xos bo‘lgan bu shakl o‘zbek tilida uchramasligi uni sifatdosh shakli sifatida qarashga imkon bermaydi.

-(u)vchi shakli o‘zbek struktur tilshunosligida sifatdoshdan keskin farq qiluvchi ismi foil (harakat bajaruvchi) hosil qiluvchi sifatida baholanganligi uchun unga sifatdosh shakllari qatoridan o‘rin berilmadi.

-ajak, -asi/gusi shakllari – to‘la arxaiklashgan sifatdosh ko‘rsatkichi.

Tom ma’nodagi sifatdosh shakli sifatida mazkur qatorda *-gan* qoladi. Ma’lumki, *-gan* zamon ma’nosini ko‘rsatuvchi va *-gan* shaklining varianti sifatida qaraluvchi *-yotgan, -adigan/ydigan* shakliga shu ma’nosi bilan o‘tmaydi. Har uchala shakl zamon ma’nosi bilan farqlanganligiva bu zamon kesimga nisbatan belgilanuvchi nisbiy zamonga aylanganligi sababli, ularni sifatdosh shaklining zamon bilan farqlanuvchi ko‘rinishi sifatida qarash maqsadga muvofiq.

Demak, sifatdosh shakli *-gan, -yotgan, -adigan/ydigan* ko‘rinishiga ega.

Sifatdoshning bu uch ko‘rinishi o‘zaro «fe’lni otga va qisman fe’lga bog‘lash» UGMSiga birday ega bo‘lganligi sababli quyida ularning faqat ma’noviy tomoniga e’tibor qaratiladi.

-gan ko‘rsatkichi bilan shakllangan sifatdoshning ma’noviy xususiyati asosida keyingi fe’ldan anglashilgan harakatdan ilgari sodir bo‘luvchi harakatni predmetning atributiv belgisi sifatida ifodalash yotadi. Lekin sifatdosh ifodalagan harakat nutq momentigacha sodir bo‘lmagan bo‘lishi mumkin. Masalan, *Jon xotin, men borguncha shu xatni olib borgan bolani o‘ldirib yubor* (Ert.) Bu shaklli sifatdosh ifodalagan harakat davomiy (*Sochiga bitta-ikkita oq oralagan xotin chiqib eshikni ochdi*) bo‘lishi ham mumkin.

To‘rt holat fe’li – *yot, tur, o‘tir, yur* fe’llariga qo‘shilganda ham shakl ushbu ma’no bilan bo‘ladi. Bu, albatta, fe’lning lug‘aviy ma’nosiga bog‘liq holda yuz beradi.

-*yotgan* shaklining ma'noviy mohiyati davomiy harakatni narsa/shaxsning atributiv belgisi sifatida berish. Misollar: *Nay ovozi kelayotgan tepaning oldiga yetdim.* (S.Ayn.) *U ho'l o'tin vishillab yonayotgan o'choqqa tikildi.* (P.Tur.) Bu shakldagi davomiylik, hozirgi zamon ma'nosi, asosan, shakldagi *-yot* formantining ma'noviy xususiyati asosida. Chunki *yot* fe'li kesimdan anglashilgan harakat bilan bir vaqtda yuz bergan davomiy harakatni ifodalaydi. Ma'lumki, *-gan* shakliga bajarilgan, o'tgan zamonga oid harakatni ifodalash xos bo'lib, *-yotgan* shaklli sifatdoshda zamon va davomiylik ma'nosini ifodalashni *-yot* formanti butunlay o'z zimmasiga olgan va *-gan* shakli hissasiga faqat atributiv belgi ekanlikni ko'rsatish va bog'lash vazifasi qoladi.

-adigan/ydigan shaklining ma'noviy mohiyati doimiy harakatni narsaning atributiv belgisiga aylantirish. Bu shaklning bunday xususiyatga egaligi uning tarkibiy qismi bo'lgan *-adi* formantining qadimda holat fe'li *-ardi* bo'lganligiga borib taqaladi. Holat esa, albatta, davomiy. Xuddi *-yotgan* shaklida bo'lgani kabi, *-adigan/ydigan* shaklida ham asosiy ma'noni ifodalash mas'uliyati shaklning *-adi* qismiga yuklatilgan bo'lib, *-gan* qismida esa harakatni turg'unlashtirish va fe'lni hokim so'zga bog'lash vazifasi qoladi. Misollar: 1. *Eng yaxshio'qiydigan* zehnli bolalarni doskaga chiqarish kerak. 2. *Bu akam bilan Ustaxo'janing katta o'g'lituradigan* xona ekan.

Sifatdosh shakllarining ma'noviy munosabatlari quyidagicha. Shakl UGMsida kategorial ma'no «fe'lni fe'l yoki otga bog'lash» bo'lib, undagi yondosh ma'no «fe'lga sifatlik (atributiv) belgisini berish»dir. Shakl turlari «tegishli keyingi fe'ldan anglashilgan harakatdan oldin sodir bo'lish» belgisi asosida farqlanadi. *-gan* shaklida mazkur belgi ijobiy. *-yotgan,-adigan/ydigan* shakl turlarining bu belgiga munosabati majhul. Chunki ularning asosiy xususiyati tegishli fe'ldan anglashilgan harakatdan keyin yoki u bilan bir vaqtda sodir bo'lish bo'lsa-da, ba'zan kontekst talabi bilan oldin yuz bergan harakatni ifodalashi ham mumkin: *Ishlayotgan* kishilarni keyinchalik mukofotga taqdim etasiz.*-adigan/ydigan* shakl turining «doimiylik» belgisi ham uni mazkur belgiga befarq, majhul, noaniq munosabatli qilib qo'yadi.

Ma'lum bo'ladiki, sifatdosh ham ravishdosh kabi o'z mikrosistemi ichida sifatdoshlik (harakatni barqarorlashtirish, fe'lni

otga va qisman fe'lga bog'lash) belgilarini muayyanlashtirish, ixtisoslashtirish jihatidan emas, balki o'zga kategoriyalarning zamon, tarz kabi ma'nolarini ifodalashga ixtisoslashishi jihatidan farqlanadi. -gan, -yotgan, -adigan/ydigan qo'shimchalari turli xil sifatdosh emas, balki o'zgalovchi kategoriyaning shakli sifatida namoyon bo'ladigan bitta sifatdosh shaklining boshqa kategoriyalarga xos tajalli ma'nolar bilan farqlanuvchi ko'rinishlari.

Harakat nomi shakli va uning turlari. O'zbek tilshunosligida harakat nomi shakli sifatida quyidagi ko'rsatkichlar farqlanadi:

-moq;

-(i)sh;

-maslik;

-(u)v;

-ganlik;

Bu shakllar sirasida -(u)v, -ganlik shakllarining keng iste'molli va jonli nutqqa xos emasligi ularni to'la ma'nodagi harakat nomi shakli sifatida qarashga monelik qiladi.

-moq shakli nisbatan kam qo'llanadi va harakat nomining adabiy til ko'rinishi, lug'at shakli sifatida qaraladi: *Bosmachilarning vahshiyliги odamlarga ma'lum: odamlarni kesmoq, osmoq, tiriklay kuydirmoq.* (S.Ahm). Bu harakat nomining boshqa shakllaridan uslubiy qo'llanilishi bilangina farqlanadi.

-(i)sh affiksli harakat nomi quyidagi ma'noga ega:

a) harakatning nomi, atamasi: **Ketishi ham, ketmasligi ham noma'lumligini aytdi.** (Mirm.);

b) ish, mashg'ulot ma'nosi: (*shudgorlash*), (*o'g'itlash*), (*ishlash*);

d) odatdagi ot ma'nosida: (*chopish*), (*jilmayish*), (*kelish*), (*ketish*).

Bu shakl -lik qo'shimchasi bilan ko'p hollarda tilning diniy nutq ko'rinishida uchraydi: (*aytishlik*), (*kelishlik*), (*borishlik*) kabi.

Harakat nomining bo'lishsiz shakli -maslik ko'rsatkichi orqali hosil qilinadi: (*bormaslik*), (*kelmaslik*) kabi.

Harakat nomi otga xos barcha sintaktik vazifada kela oladi.

O'zgalovchi kategoriya shakllari bo'lmish ravishdosh, sifatdosh va harakat nomi ma'noviy va sintaktik jihatlarning darajasi bilan farqlanadi. Bu darajali ziddiyatning belgisini «lug'aviy ma'noni o'zgalash» tashkil etadi. Bu ravishdoshda kuchsiz, sifatdoshda o'rtacha va harakat nomida kuchli. Agar belgi «sintaktik munosabatni ifodalash» tarzida bo'lsa, ravishdosh kuchsiz, sifatdosh yana o'rtacha,

ravishdosh kuchli a'zo sifatida yuzaga chiqadi. Demak, sifatdoshda ma'noviy va sintaktik o'zgalash o'zaro muvofiq.

Fe'ning harakat tabiatini ko'rsatuvchi shakllari. Fe'ning harakat tabiatini ko'rsatuvchi shakllari tilshunoslikda *nokategorial shakl* deb yuritiladi. Aytilganidek, biror butunlikka kirmaydigan lisoniy birlik bo'lishi mumkin emas. Buni shu kungacha *-la, -kila/gila/g'ila/qila*), *-(i)nqira, -(i)msira* shakllari sirasida *ko'makchi fe'l* atamasi ostida nokategorial shakl sifatida o'rganib kelingan grammatik ko'rsatkich sistemasining kategorial tabiati ochilib, nokategorial shakl tizimidan chiqarilganligining o'zi ham isbotlaydi. Demak, har qanday shakl biror grammatik kategoriya tarkibida yashaydi.

Fe'ning harakat tabiatini ko'rsatuvchi shakllari bo'lgan *-la, -kila /gila/g'ila/qila*), *-(i)nqira, -(i)msira* ko'rsatkichiga xos kategorial xususiyatlar tilshunosligimizda hali yetarli darajada o'rganilmaganligi, ochilmaganligi sababli alohida kategoriya sifatida qaramaymiz. Ularning kategorial xususiyatini ochish yoki biror kategoriyaga munosabatini oydinlashtirish tilshunosligimiz oldida turgan vazifalardan.

Fe'ning bu sintetik shakllari harakatning turli tomondan tavsifini beradi. Shu asosda ularni ikki guruhga bo'lish mumkin:

1) harakatning davomiyligini, takroriylikni ifodalovchi shakl. Fe'ning bu shakli unga *-la, -kila/gila/g'ila/qila*) affiksini qo'shish orqali hosil qilinadi: (*ishqa-ishqala*), (*sava-savala*), (*turt-turtkila*), (*cho'z-cho'zg'ila*), (*yugur-yugurgila*), (*tort-tortqila*), (*tep-tepkila*) tarzida.

Bu shakllarning *-la* yoki *-kila/gila/g'ila/qila* ekanligi ham munozarali. Quyidagi misollarga diqqat qiling: *O'n uch yildan beri seni so'roqlayman, do'stim.* (N.Foz.) *Ertadan buyon Yormat ... chuqurlarga tuproq solib tepkilaydi.* (Oyb.) *Shamol quturib ko'cha yoqasidan daraxt shoxlarini tortqilab silkitar, ulardan duv-duv yomg'ir tomchilari to'kildirdi.* (S.Abd.) Bu misollarda ajratilgan so'zshakllardagi *-la, -qila, -kila* ko'rsatkichi manbalarda harakat tavsifi shakli sifatida beriladi. Biroq (*so'roqla*) so'zshaklida *-la* so'z yasovchi, *tepkila, tortqila* so'zlarining morfemik tarkibi *tep+ki* (ot yasalgan)+*la, tort+qi* (ot yasalgan)+*la* bo'lishi ham mumkin;

2) harakatning kuchsiz darajasini ko'rsatuvchi shakli *-(i)nqira*, *-(i)msira* affikslari yordamida hosil qilinadi: (*oqar-oqarinqira*), (*qo'rq-qo'rqinqira*), (*kul-kulimsira*) kabi.

Nazarimizda, fe'lning harakat tabiatini ko'rsatuvchi shaklini hosil qiluvchi qo'shimchalarni harakat tarzi kategoriyasi tarkibida o'rganish maqsadga muvofiq. Bu shakllar harakatning tarzini ifodalashi hech kimda shubha uyg'otmaydi. Ular sintetik shakl hosil qiluvchi ko'rsatkichlar sifatida esa harakat tarzi kategoriyasining sintetik-analitik shakllaridan ajralib turadi. Biroq masalaga tilda geterogen shaklli kategoriyalarning ham mavjudligi asosida yondashilsa, uning yechimiga kelish osonlashadi.

Fe'lning tuzilishiga ko'ra turlari. Fe'l tuzilishiga ko'ra sodda va murakkabbo'ladi. Sodda fe'l bir o'zakli bo'ladi: *o'qi, bor, ishla, turkila*. Murakkab fe'l o'z o'rnida uchga bo'linadi:

- a) juft fe'l: *aytdi-qo'ydi*;
- b) takroriy fe'l: *bordi-bordi*;
- d) qo'shma fe'l: *sotib oldi, o'qib chiqdi*.

51- §.Fe'llarda aloqa-munosabat kategoriyalarining voqelanishi. Kesimlik kategoriyasi

Boshqa so'z turkumi bilan fe'l orasida tuslanishda, kesimlik bilan shakllanishda jiddiy farq borligini aytib o'tgan edik. Bu fe'lning kesimlik vazifasini bajarish imkoniyati boyligi, kesim vazifasiga ko'proq xoslanganligi tufayli unda mazkur ma'noni ifodalovchi vositalarning keng rivojlanganligi bilan belgilanadi.

Kesimlik murakkab kategoriya, uning tarkibiy qismlari tasdiq-inkor, mayl, zamon, shaxs-son kategoriyasi. Kesimlik kategoriyasi tarkibiy qismlarining yuzaga chiqishida uch holat farqlanadi:

- a) kesimlik ma'nosining yig'iq ifodalanishi: *Yoz. Boray. O'qigin. O'qituvchiman. Shifokorsiz*;
- b) kesimlik ma'nosining yoyiq ifodalanishi: *Yozmasaydingiz. O'qituvchidirman*;
- d) kesimlik ma'nosining tafsiliy ifodalanishi: *O'qisa bo'ladi. Ishchi edim. Yog'sa kerak*.

Quyida bu ichki kategoriyalarning har birini alohida-alohida ko'rib o'tamiz.

1. Tasdiq-inkor kategoriyasi (qisq. TIK) kesimdan anglashilgan fikrning tasdiq yoki inkorini ifodalaydi. TIKning UGMsi – «tasdiq, inkor ma’nosini ifodalash bilan gap kesimni shakllantirishda ishtirok etish, uning hol valentligiga ta’sir qilish».

Tasdiq-inkor ma’nosini ifodalashda nol shakl (tasdiq), *-ma* bo‘lishsizlik shakli, *emas, na, yo‘q* so‘zi (inkor) ishtirok etadi. Misollar: *Majlis yarim kechagacha cho‘zildi.* (O.Mux.) *Uzoqdan Navoiyning qorasi ko‘ringunga qadar u amirning kelishiga ishonmagan edi.* (Oyb.) *Na xotin, na farzand ko‘rmagan,* kimsasiz bechora bir yigit. (Uyg‘.) *Mening farzandim yo‘q, gulbog‘larim yo‘q.* (S.Nur.)

Bo‘lishli-bo‘lishsizlik kategoriyasini TIKdan farqlash lozim. Bo‘lishli-bo‘lishsizlik fe’lga xos va uning nokesimlik shakli. Bunda bo‘lishsizlik shakli bo‘lgan *-ma* ko‘rsatkichining o‘rnini aniq bilish lozim. Bu shakl boshqa (masalan, *-gan* shakli sifatdosh shakli sifatida boshqa paradigmadan, kesimni shakllantirishi bilan boshqa paradigmadan joy olganligi kabi) grammatik shakllardek ko‘p vazifali (polifunksional). U gap kesimi tarkibida kesimlik kategoriyasining UGMsidagi «gap kesimini shakllantirish» ma’nosini xususiylashtirganligi bilan bo‘lishli-bo‘lishsizlik kategoriyasidagidan boshqa bir qirrasini namoyon qiladi. Bu serqirra mohiyatli, ko‘p funksiyali lisoniy birliklar kabi *-ma* shakli ham birdan ortiq paradigmadan o‘rin olishini ko‘rsatadi.

2. Mayl kategoriyasi. Mayl kategoriyasi (qisq. MK) «kesimdan anglashilgan voqelikning borliqqa munosabatini ifodalash va gap kesimini shakllantirishda ishtirok etish» UGMsiga ega. MK UGMsida mayl kategorial ma’nosiga har doim zamon kategoriyasi ma’nosi yondosh.

MK ifodalayotgan munosabat rang-barang bo‘lishi mumkin. Shuning uchun uning quyidagi turi ajratiladi:

- a) *xabar mayli;*
- b) *shart mayli;*
- d) *buyruq-istakmayli;*
- e) *maqsad mayli.*

Xabar mayli harakat/holat yoki hodisani uning bajarilish vaqti bilan ifodalaydi. Unda bajarilish haqida xabar mavjud. Shuning uchun bu mayldagi fe’l, albatta, biror zamon shaklida bo‘ladi: *keldi, kelyapti, keladi.*

Xabar mayli biror ko'rsatkichga ega emas. U fe'lning zamon ko'rsatkichi orqali yuzaga chiqadi. Xabar mayli va zamon ma'nosi yig'iq ifodalanishga ega.

Shart mayli *-sa, -sa edi, -ganda edi, -gan ekan* shakllari orqali hosil qilinadi: *borsam, borsang, borsa, borsangiz, borsalaringiz, borsangizlar, borsalar; borganda edi* va h. Misollar: 1. *Mana bu kanal bitsa, yangi yer ochilsa, paxta ham ko'payadi.* (A.Qah.) 2. *Erto'yev bir nimani sezmasa, bunchalik talvasaga tushmas edi.* (O.Yoqub.) 3. *Bizning bunday ulug' kunga erishganimizni otamiz ham ko'rganda, qanday quvonar edi.* (Iboxon.) 4. *Men ham doim qishloqda turganimda, mashinani o'rganib olardim.* (H.Naz.) 5. *Tuzalsa edi, odamlardek yura olsa, boshiga ko'tarardi.* (S.Ahm.) 6. *Qayerdagi ma'naviy-ma'rifiy ishlar yaxshi yo'lga qo'yilgan ekan, u yerda muvaffaqiyat qo'lga kiritiladi.* («O'zb.ov.») 7. *Ishlab chiqqan mebellarimiz uylaringizni qanchalik yaxshi bezatar ekan, biz shunchalik xursand bo'lamiz.* («Qarshi univers.») 8. *Istiqlol mendan fermer bo'lishni talab qilgan ekan, men bu vazifani a'lo darajada uddalashga va'da beraman.* («Qashq.»)

-sa shaklining «shart» ma'nosidan tashqari ifodalaydigan yana qator ma'nolari («payt», «istak», «iltimos», «sabab», «to'siqsizlik» kabi) mavjud, ular shart mayli doirasida qaralmaydi.

Buyruq-istak mayli shakllarining asosiy xususiyati – so'zlovchining istagi bilan bog'liq holdagi harakatga undash, shu harakatga da'vat etish, qo'zg'atishni ifodalash. U *-ay, -gin, -sin, -aylik, -ing* shakllari orqali yuzaga chiqadi: (*boray*), (*borgin*), (*borsin*), (*boraylik*), (*boring(izlar)*) kabi. Ifodalovchilar birlik va ko'plikda, shaxs va sonda farqlanadi.

Buyruq-istak maylida:

a) sof buyruq, da'vat, iltimos;

b) istak ma'nolari qorishadi.

Birinchi ma'no ikkinchi ((*yo'qoling*), (*yondiring*), (*kuldirmagin*)) va uchinchi shaxsga (*borsin, borsinlar*), ikkinchi ma'no esa so'zlovchining o'ziga qarata (*boray, aytay*) ifodalanadi.

Buyruq-istak mayli ifodalovchilari bundan boshqa ma'nolarni («to'siqsizlik», ma'no kuchaytirish va h.) ifodalashi ham mumkin. Ammo unda mayl UGMsi tajallisi bo'lmaganda mayl ma'nosi doirasida o'rganilmaydi.

Maqsad mayli subyektning kesimdan anglashilgan harakatni bajarish maqsadini, niyatini, mo'ljalini bildiradi: (*bormoqchiman*),

(*bormoqchisan*), (*bormoqchi*); (*bormoqchimiz*), (*bormoqchisiz*), (*bormoqchilar*).

Maqsad mayli ma'nosi *-moqchi*, *-moqchi edi* ko'rsatkichlari yordamida ifodalanadi: 1. *U hozir hammaning kallasini g'ovlatgan shum xabarni yo hech o'ylamayapti, yoki bu gapning menga sira daxli yo'q, deb ko'rsatmoqchi.* (A.Mux.) 2. *Domlaning yer olgani rost, buni Saidiyga bildirmoqchi emas edi.* (A.Qah.)

1. **Zamon kategoriyasi.** «Payt valentligiga ta'sir etish orqali kesimni shakllantirishda ishtirok etish va undan anglashilgan voqelikning nutq momentiga munosabatini ifodalash» – zamon kategoriyasi (qisq. ZK)ning UGMsi. Fe'lda bu UGMdagi *voqelik* uzvi harakat *tarzi* ko'rinishida xususiylashadi.

Voqelikning nutq momentiga munosabatiga qarab uch xil zamon farqlanadi:

- a) nutq momentigacha bo'lgan voqelik – *o'tgan zamon*;
- b) nutq momentidagi voqelik – *hozirgi zamon*;
- d) nutq momentidan keyin bo'ladigan voqelik – *kelasi zamon*.

Shu boisdan zamon UGMsining uchta xususiy ko'rinishi farqlanadi:

- 1) *o'tgan zamon*;
- 2) *hozirgi zamon*;
- 3) *kelasi zamon*.

Ularni ifodalovchi shakllar ham shunga muvofiq uch guruhga ajratiladi.

O'tgan zamon. Hozirgi o'zbek tilida o'tgan zamon fe'li bir necha shakl yordamida ifodalanadi:

-*di* (*o'qidim, o'qiding, o'qidi*);
-*gan* (*o'qiganman, o'qigansan, o'qigan*);
-*(i)b-* (*o'qibman, o'qibsan, o'qibdi*);
-*edi/ekan/emish* (*yozgan edim, ishlayotgan edi, ishlagan eding, ishlar edilar, ishlamoqchi edim*).

Mazkur shakllarni qabul qilgan fe'l turli ma'no ifodalaydi. Masalan:

a) *-di*: «so'zlovchi ko'rgan, bilgan harakatning nutq momentigacha bajarilganini aniq, qat'iy tarzda ifodalash»: *Barno yo'q ekan, biroz kutdi, kelavermagach, o'tirishga sabri chidamay, idoradan chiqdi.* (O. Yoq.);

b) *-gan*: «so'zlovchi va tinglovchi o'zaro suhbatlashib turgan paytda bo'lmagan harakatni ifodalash»: *Kapalagini uchirib yuborgan.*

(H.Naz.); «harakatning bajarilganligi va uning hozir ham mavjudligi»: *O'rinda ham gaplashaveramiz, sen juda **charchagansan***. (I.Rah.);

d) *-(i)b-*: «harakatni bevosita kuzatmaganlik, undan keyin xabardor bo'lganlik»: *O'zim ko'rdim, tosh chap yelkasiga **tushibdi***; «to'siqsizlik»: *Ustidan oshirib o'q **otibman-u**, kiprik qoqmaydi-ya!* (A.Qah.)

e) *edi*: «harakat holatning hozir emas, balki o'tgan, avvalgi vaqtga oidligi»: *Suv endi yerga singmay, **muzlab qolgan edi***. (A.Qah.)

Bunday ma'nolar qatorini yana ancha davom ettirish mumkin. Biroq keltirilgan qo'shtirnoq ichidagi ma'nolarga diqqat qilinsa, ulardagi umumiylik «harakatning o'tgan zamonga oidligi» bo'lib, qolgan farqlarning birortasi zamon UGMsiga daxldor emas. Masalan, «to'siqsizlik», «bevosita kuzatmaganlik», «o'zaro suhbatlashib turgan paytda bo'lmaganlik» kabilarning zamon ma'nosiga mutlaqo tegishli joyi yo'q. Demak, ularni zamon doirasida tahlil etish ortiqcha. Shu boisdan *o'tgan zamon hikoya fe'li, o'tgan zamon davom fe'li* atamalaridagi «*hikoya*», «*davom*»unsurlarini zamonga daxlsiz hodisalarning ZKni murakkablashtiruvchi hodisa sifatida qarash maqsadga muvofiq.

Zamon ma'nosiga boshqa ma'noning qorishuvini ham grammatik illuziyaning bir ko'rinishi sifatida baholash mumkin.

O'tgan zamon shakli kesimning payt valentligini hol vazifasidagi o'tgan zamon ma'noli so'zshakllar bilan to'ldiradi: *kecha keldi, o'tgan yili o'qigan, bultur bajargan edim* kabi.

Hozirgi zamon. Zamonning bu turi ZK UGMsini «harakatning nutq momentida yuz berayotganligini ifodalash» tarzida xususiyashtiradi. Ma'nolardagi «davomiylik», «tugamaganlik» unsurlari undagi boshqa kategoriya tajallisi bo'lib, zamonning substansial ma'nosiga daxli yo'q. «Davomiylik», «tugallanmaganlik» UGMdagi kategorial ma'no bilan zich holatdagi yondosh ma'no.

Bu zamon ma'nosi:

-yap;

-yotib;

-yotir;

-moqda

affikslari bilan ifodalanadi.

Shakllar orasidagi farq sof uslubiy asosda. Aniqrog'i, *-yap-* umumuslubiy va keng iste'molliligi, *-yotib-* va *-yotir* dialektal va poetik xususiyati bilan, *-moqda* shakli kitobiy uslubga xosligi bilan

xarakterlanadi. Ularda zamoni ifodalashda farq sezilmaydi. Qiyoslang: (o'qiyapman), (o'qiyotirman), (o'qiyotibman), (o'qimoqdaman).

Yot, tur, yur, o'tir birliklari ko'makchi fe'l vazifasida kelib, hozirgi zamon shaklining analitik ko'rinishini hosil qiladi: *Hali dushmanlarimiz tinchigani yo'q, hushyorlikni qo'ldan berding, kallangga solaman deb poylab turibdi.* («Qashq.») *Hali kelishgani yo'q, o'zim ham xavotir olib o'tiribman.* (A.Qah.). *Quyoshki falakda kezib yuribdi, umrimiz boqiydir, umrimiz boqiy.* (G'.G'ul.) *Bo'liq yer «tayyorman» degandek ko'pchib yotibdi.* («Qashq.»)

Hozirgi zamon shakllari kesimning payt valentligini hozirgi zamon ma'noli so'zshakl bilan to'ldiradi: *bugun, hozir* kabi. Bu so'zshakllar gapda hol bo'lib keladi.

Kelasi zamon. Mavjuddarsliklarda grammatik illuziya natijasida kelasi zamonning ikki ko'rinishi farqlanadi:

- a) *kelasi zamon aniqlik shakli;*
- b) *kelasi zamon gumon shakli.*

Yuqorida aytilgani kabi ma'no turlaridagi «aniqlik» va «gumon» unsurlarining zamon substansial mohiyatiga tegishli joyi yo'q. Bu ham boshqa kategoriya substansial mohiyatining kelasi zamon UGMsidagi tajallisi.

Kelasi zamon ZK UGMsini «nutq momentidan keyin yuz beruvchi harakatni ifodalash» tarzida xususiyashtiradi. Bu zamon:

a) *-a, -y (O'zbek qizlari sevgisini aytmaydi, bir umr pinhon tutadi.* (Sayyor) *Bolang uch-to'rt qiynaladi, keyin o'rganib ketadi.* (A.Qah.);

b) *-(a)r/mas (Balki zavod qurish uchun ovora bo'lishga to'g'ri kelmas.* (Oyb.) *Shu atrofda yurgandir, kelib qolar.* (S.An.)) affikslari orqali ifodalanadi. (Shu o'rinda aytib o'tish lozimki, darsliklarda zamon shakllari sanalganda, undan keyin, albatta, shaxs-son shakllari kelishi ta'kidlanadi. Bu o'rinda ZK kesimlikning dialektik bog'langan bir tarkibiy qismi bo'lganligi uchun hadeb zamon shaklidan keyin shaxs-son shakli bo'lishini ta'kidlab o'tirishni ortiqcha deb bildik. Chunki ular ajralmas).

Kelasi zamon fe'lining *ekan, emish* to'liqsiz fe'li bilan yasalgan eshitilganlik, keyin bilganlik ma'nosini ifodalovchi shakli gumon ma'nosini ifodalamasligi ta'kidlanadi: (*ishlar ekan*), (*kelar ekan*); (*ishlar emish*), (*kelar emish*)kabi. Bunda to'liqsiz fe'llarda zamon ma'nosi yo'q. Zamon shaklning *-ar* qismi orqali ifodalanadi.

Umuman olganda, to'liqsiz fe'llar fe'ldan boshqa so'zlar kesim vazifasida kelganda ularga zamon va modal ma'nolarni birgalikda beradi. Fe'llarni shakllantirganda esa sintetik-analitik shaklning affiks qismi zamon ifodalab, to'liqsiz fe'l zimmasiga modal munosabat ifodalashgina yuklatiladi. Qiyoslang: *ishchi ekan – ishchi bo'lgan ekan, o'qigan emish*. Keyingi ikki misolda *-gan* shakli zamon, to'liqsiz fe'llar modal munosabat ifodalagan.

Kelasi zamon shakllari kesimning payt valentligini kelasi zamon ma'noli hol vazifasidagi so'zshakllar bilan to'ldiradi: *ertaga, kelasi yil, kelajakda kabi*.

Affikslar ko'chma ma'nolarda ishlatilishi ham mumkin. *Hozir qorong'ida qayoqqa bordig-u, nimayam qildik* (kelasi zamon). (P.Tur.) *Shundan so'ng, bilmadim, qancha vaqt shirin xayollar osmonida qanot qoqib yurdim* (hozirgi zamon) (Sayyor.) *Kecha dalada chunonam chekanka qilyaptiki, bamisoli usta sartarosh g'o'zani tarashlayapti deysiz* (o'tgan zamon)(S.Ahm.) *Bularni boshqa qismga yuboryapmiz* (kelasi zamon). (A.Ubay.)

Bunday ma'no ko'chishi nutqiy tabiatli.

Shaxs-son kategoriyasi. Shaxs-son kategoriyasi kesimlik kategoriyasi UGMsini «ega valentligini muayyanlashtirish orqali gap kesimini shakllantirishda ishtirok etish» tarzida xususiyashtiradi. Hozirgi o'zbek tilida shaxs-son ko'rsatkichlarining quyidagi turlari mavjud:

1. a)

shaxs	birlik	ko'plik	birlik	ko'plik
I	<i>borgan+man</i>	<i>borgan+miz</i>	<i>borib+man</i>	<i>borib+miz</i>
II	<i>borgan+san</i>	<i>borgan+siz</i>	<i>borgan+san</i>	<i>borib+siz</i>
III	<i>borgan+0</i>	<i>borgan+(lar)</i>	<i>borgan+di+0</i>	<i>borgan+di(lar)</i>

b)

shaxs	birlik	ko'plik	birlik	ko'plik
I	<i>boryap+man</i>	<i>boryap+miz</i>	<i>bora+man</i>	<i>bora+miz</i>
II	<i>boryap+san</i>	<i>boryap+siz</i>	<i>bora+san</i>	<i>bora+siz</i>
III	<i>boryapti+0</i>	<i>boryapti+lar</i>	<i>boradi+0</i>	<i>boradi+(lar)</i>

d)

shaxs	birlik	ko'plik
I	<i>bormoqchi+man</i>	<i>bormoqchi+miz</i>

II	<i>bormoqchi+san</i>	<i>bormoqchi+siz</i>
III	<i>bormoqchi+0</i>	<i>bormoqchi+(lar)</i>

2. a)

shaxs	birlik	ko‘plik	birlik	ko‘plik
I	<i>bordi+m</i>	<i>bordi+k</i>	<i>borgan edi+m</i>	<i>borgan edi+k</i>
II	<i>bordi+ng</i>	<i>bordi+ngiz</i>	<i>borgan edi+ng</i>	<i>borgan edi+ngiz</i>
III	<i>bordi+0</i>	<i>bordi+(lar)</i>	<i>borgan edi+0</i>	<i>borgan edi+(lar)</i>

b)

shax	birlik	ko‘plik
I	<i>borsa+m</i>	<i>borsa+k</i>
II	<i>borsa+ng</i>	<i>borsa+ngiz</i>
III	<i>borsa+0</i>	<i>borsa+(lar)</i>

3. a)

Shaxs	birlik	ko‘plik
I	<i>borgan+im yo‘q</i>	<i>borgan+imizyo‘q</i>
II	<i>borgan+ing yo‘q</i>	<i>borgan+ingizyo‘q</i>
III	<i>borgan+i yo‘q</i>	<i>borgan+(lar)iyo‘q</i>

b)

shaxs	birlik	ko‘plik
I	<i>borayotgan+im yo‘q</i>	<i>borayotgan+imizyo‘q</i>
II	<i>borayotgan+ing yo‘q</i>	<i>borayotgan+ingizyo‘q</i>
III	<i>borayotgan+i yo‘q</i>	<i>borayotgan+(lar)iyo‘q</i>

4.

Shaxs	birlik	ko‘plik
I	<i>bor+ay</i>	<i>bor+aylik</i>
II	<i>bor+0 \ bor+gin</i>	<i>bor+ing(giz)</i>
III	<i>bor+sin \ bor+sin(lar)</i>	<i>bor+ishsin</i>

Nutqda shaxs-son shakllarining ko‘chgan ma’noda qo‘llanishi ham ko‘p uchraydi. Bularni quyidagicha tartiblash mumkin:

a) uchinchi shaxs shakli birinchi shaxs ma'nosida: *Kamina aytdi – Men aytdim*;

b) uchinchi shaxs ko'plik shakli ikkinchi shaxs birlik («sizlash») ma'nosida: *Nima istasalar bor*;

d) ikkinchi shaxsning birlik shakli va birlik ma'nosida «sizlash» uchun qo'llanuvchi shakli umumshaxs ma'nosida qo'llanadi: *Qayta-qayta hidlaganingda yer mehriga to'yganday bo'lasan* (Sayyor);

e) gap ichida odam yoki kishi so'zi qo'llanganda uchinchi shaxs shakli ham umumshaxs ma'nosida qo'llana oladi: *Tashabbuskor yoshlarni ko'rib odam quvonadi* («Qashq.»);

Bunday qo'llanish sof nutqiy tabiatga ega.

Egalik kategoriyasi. Aytilganidek, EK – barcha mustaqil so'z turkumi uchun umumiy kategoriya. Uning fe'l turkumida yuzaga chiqishiga misollar: *uning aytgani, bizning bormaganimiz, qizlarning kelgani*. Fe'lda EKning «keyingi mustaqil so'zni oldingi mustaqil so'zga bog'lash» UGMSini «keyingi fe'lni oldingi mustaqil so'zga bog'lash» tarzida xususiylashtiradi.

Quyida EKning fe'lda voqelanish xususiyatidan ayrimiga to'xtalamiz.

EK ikkinchi a'zosi *-gan* sifat-dosh shaklida keluvchi qurilmalar tarkibida voqelanadi: *nimalar bo'layotganini, shabada yurmayotganidan, kimdir kelayotganini*. Misollar: *Uning zamirida katta tarbiya yotganini bilmay qolamiz.* (J.Abd.) *Bu gap asosan qaysi maqsadda aytilayotganini tushunishga urinardi.* (J.Abd.) *Mannop bilan Nodir ham tungi smenaga tushganligini bilgandan keyin...* (J.Abd.) Bunda tobe birlik bosh kelishikda: *katta tarbiya yotgani, gap aytilayotganini, Mannop bilan Nodir tushganligini*.

Bu qurilmalarni unga o'xshab ketuvchi *reja bajarilganida* ko'rinishidagi qurilmadan farqlash lozim:

1) birinchi tur qurilmalarda bosh kelishikni qaratqich kelishigiga aylantirish mumkin: *yigit kelganini – yigitning kelganini*. Ikkinchi tur qurilmani bunday shaklga keltirib bo'lmaydi: *reja bajarilganida – rejaning bajarilganida*. Bunda *-ning* shakli ortiqcha;

2) birinchi tur qurilmada egalik affiksidan oldin *-lik* substantiv shakl yasovchisini qo'shish mumkin (demak, bunda bosh kelishik emas, balki qaratqich kelishigi qatnashadi): *yigit – yigitning kelganligini*. Ikkinchi tur qurilmada *-lik* substantiv shakl yasovchisini qo'shib bo'lmaydi;

3) birinchi tur qurilmada obyekt ma'nosi ifodalanib, u to'ldiruvchi yoki ega bo'lib keladi: *kelgani* – nima?, *kelganini* – nimani?, *kelganidan* – nimadan? Ikkinchi tur qurilmada esa payt, shart ma'nolari ifodalanadi, shunga ko'ra u o'rin kelishiklaridan biri shaklini olib, hol bo'lib keladi: *reja bajarilganida*.

Ikkinchi uzvi harakat nomi bo'lgan qurilmalar: *o'q yog'dirib turishiga qaramay, ro'yobga chiqishiga, qalb boshqacha hissiyot bilan tepishini* kabi. Misollar: 1. *Bularning hammasi keyin dilrabo qo'shiqday bo'lib qolishini hali bilmaydilar.* (J.Abd.) 2. *Ko'z oldida askarlar dushman ustiga balo-qazoday yopirilishlari kecha boshladi.* (J.Abd.)

Bu qurilmani ham unga o'xshab ketuvchi *suv qaynashi bilan* kabi qurilmadan farqlash lozim. Chunki bu birikmalarda ham bosh kelishigi mavjud:

1) birinchi tur qurilmalarda bosh kelishik shaklini qaratqich kelishigi shakliga almashtirish mumkin: *samolyotlarning o'q yog'dirib turishi, qalbning hissiyot bilan tepishi, hammasining qo'shiqday bo'lib qolishi* kabi. Ikkinchi tur qurilmani bunday shaklga keltirib bo'lmaydi. Bunda *-ning* shakli ortiqcha bo'ladi;

2) birinchi tur qurilmada obyekt ma'nosi ifodalanib, u to'ldiruvchi yoki ega bo'lib keladi: *turgani* – nima?, *turganini* – nimani?, *turganidan* – nimadan? Ikkinchi tur qurilma *suv qaynashi* bilanda ta'kidlangan xususiyat yo'q.

Eslatma. *Men aytganim yo'q, u borgani yo'q* tipidagi qo'llanishlarga nazar tashlansa, unda egalik ma'nosi yo'qolib, shaxs-son ma'nosi kuchayganligi ko'rinadi. Aftidan, egalik qo'shimchalari bu o'rinda boshqa omillar va vositalar bilan birgalikda kesimni shakllantirishga xizmat qilgan. Bu misollardagi (*men*), (*u*) so'zlarida *-ning* affiksi bordek tuyuladi. Ammo qolipning sinxron holatida ega va kesim orasida uni qidirish ma'qul emas. Shuning uchun uni EKga nisbat berib bo'lmaydi.

Kelishik kategoriyasi. KK fe'llarda EK bilan dialektik yaxlitlikda voqelanadi. Ya'ni KK ko'rsatkichini qabul qiluvchi fe'lda undan oldin egalik affiksi bo'lishi shart: *o'qiganimni, o'qiganimdan, o'qiganimga, borishimga, borishimdakabi.* KK fe'lning, asosan, tuslanmagan shakllarida yuzaga chiqadi. KK dagi fe'llar bir qarashda tuslangan fe'ldek tasavvur uyg'otadi. Masalan, *Barcha ayb mening borganligimda.* Bunda egalik qo'shimchasi qaralmish fe'lni qaratuvchiga bog'lamoqda, egaga emas. Gapning egasi *ayb* so'zi

bo'lib, kesimda shaxs-son kategoriyasining III shaxs, birlik shakli mavjud. EKning shakli esa I shaxs birlik.

KKdagi fe'l gapning barcha bo'laklari vazifasida kela oladi, ega: *Mening borganim*–*sening borganing*; hol: *Achchig'i chiqqanidan yig'ladi*; to'ldiruvchi: *Borganidan uyaldi*; aniqlovchi: *Borishining siri nimada?* kesim: *Hamma gap ishlamaganida*.

KKdagi fe'l matndan kelib chiqib: a) «harakatning obyektlashishi»; b) «payt»; d) «sabab»; e) «evaz» kabi ma'nolarni anglatadi: a) *Halimningborganini aytmog, o'quvchining o'qiganini so'ramog*; b) *kelganida gapirdi, yurganida o'ylamoq*; d) *achchig'i chiqqanidan yig'ladi, quvonganidan gapirolmay qoldi, gapirganiga uyaldi*; e) *ishlamaganiga gap eshitdi; bormaganiga afsuslandi*.

Bu sirani birikuvchi so'zlardan anglashilgan voqeliklarning munosabatiga qarab ancha davom ettirish mumkin. KK UGMsidagi «oldingi so'zni keyingi so'zga bog'lash» kategorial ma'no fe'l turkumida «oldingi fe'lni keyingi so'zga bog'lash» tarzida xususiylashadi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Fe'lning lug'aviy ma'noga ko'ra turlarini ayting.
2. Fe'lning harakat obyektiga munosabatini bayon qiling.
3. Fe'l LMGlari unda markaz va qurshov leksemalarini bayon qiling.
4. Fe'l derivatsiyasi haqida nimalarni bilasiz?
5. Fe'lning tasniflovchi kategoriyalari qaysi?
6. Nisbat kategoriyasi mohiyati haqida gapiring.
7. Bo'lishli-bo'lishsizlik qanday kategoriya?
8. Harakat tarzi kategoriyasi haqida gapiring.
9. O'zgalovchi kategoriyasi haqida gapiring.
10. Harakat tabiatini ko'rsatuvchi shakllari haqida gapiring.
11. *Aloqa-munosabat kategoriyalarining voqelanishideganda nima nazarda tutilyapti?*
12. Kesimlik kategoriyasi va fe'l munosabatini qanday izohlaysiz?
13. Kelishik kategoriyasining fe'ldagi xususiyatlari qanday?
14. Egalik kategoriyasi fe'l bilan birikuvida qanday xususiyatlarga ega bo'ladi?

OT

Tayanch tushunchalar

ot, *atoqli*, *urdosh*, *muayyan*, *mavhum*, *yakka*, *jamlovchi*, *derivatsiya*, *so‘z yasalishi*, *so‘z yasash*, *yasama so‘z*, *yasalgan so‘z*, *affiksatsiya*, *kompozitsiya*, *qolip*, *hosila*, *yasama*, *tub*, *qo‘shma*, *juft*, *morfologik belgi*, *tasniflovchi kategoriya*, *sintaktik kategoriya*, *son kategoriya*, *UGM*, *OGM*, *XGM*, *kichraytirish*, *shaxsiy munosabat*

52-

§. Ot va uning UGMsi

Kim, *nima*, *qayer* so‘roqlariga javob bo‘lib, mavjudot, narsa, joy, voqea, jarayonni atovchi mustaqil leksik birlik–ot. «Borliq yoki uning parchasini predmet sifatida atash» – ot turkumining UGMsi. Bunda *predmet* tushunchasi mantiqiy emas, balki grammatik mohiyatga ega. Mantiqan jonsiz va bevosita sezgi a‘zosiga ta‘sir etuvchi narsa predmet deyiladi. Grammatikada esa u keng ma‘noda tushuniladi, «mavjudlik» mohiyatiga ega deb qaraladi.

Ot so‘z turkumi sifatida o‘ziga xos morfologik paradigmaga, yasalish tizimiga, xoslangan sintaktik pozitsiyalariga ega.

Otning UGM parchalanishiga ko‘ra turlari. Otni ma‘no jihatidan turlicha tasnif qilish mumkin. Bu o‘rinda ularning grammatik xususiyatini muayyanlashtiruvchi semantik belgi asosga olinadi. Ot quyidagi xususiyatiga ko‘ra tasnif qilinadi:

1. Bir turdagi predmetdan birining nomini yoki shu turdagi predmetlarning umumiy nomini bildirishiga ko‘ra.

2. *Kim?* yoki *Nima?* so‘roqlariga javob bo‘lishiga ko‘ra.

3. Sanalish-sanalmasligiga ko‘ra.

Ot borliqdagi bir turdagi predmetdan birining yoki shu turdagi predmetlarning umumiy nomini bildirishiga ko‘ra *atoqli* va *turdosh* otga bo‘linadi.

Atoqli va turdosh ot. Atoqli ot bir xil predmet yoki hodisaning birini ajratib ko‘rsatishga xizmat qiladigan ikkilamchi nom. Masalan, *bola* bir turdagi predmet (shaxs)ning umumiy va birlamchi nomi. *Sherzod* ana shu bir xil predmet (shaxs)dan birini ajratib ko‘rsatish uchun xizmat qiladigan va *bola* atamasidan keyin qo‘yilgan ikkilamchi nom.

Atoqli ot quyidagi lugʻaviy mavzuviy toʻda (LMT) ga ega:

1. Kishilarning ismi, familiyasi, taxallusi: *Ikrom, Otabek; Jumayev, Xudoynazarov; Imomzoda.*
2. Joʻgʻrofiy nom: *Oʻzbekiston, Dehqonobod, Hisor, Oqdaryo.*
3. Tashkilot, muassasa, korxonasi nomi: *Buxoro davlat universiteti, Xalq taʼlimi vazirligi, «Nasaf ziyosi» jurnali.*
4. Samoviy yoritgichlar nomi: *Mushtariy, Zuhro, Yupiter, Yarqiroq.*
5. Tarixiy hodisa nomi: *Mustaqillik kuni, Loy jangi, “Boston” choyxoʻrligi.*
6. Hayvon nomi: *Boychibor, Koʻkqashqa, Yoʻlbars.*
7. Mahsulot nomi: *Siltama (goʻshtli ovqat), Qoraqum (shokolad) Chiyal yaxnasi.*

8. Ilohiy tushunchani ifodalovchi nom: *Alloh, Doʻzax, Iso, Buroq.*

Atoqli ot matndan, nutq vaziyatidan uzilgan holda atash maʼnosiga ega boʻlmaydi, faqat kontekstda reallashadi. Masalan, *Sanam* soʻzining atoqli yoki turdosh ekanligi shu soʻzni qurshab turgan soʻz yordamida anglashiladi. Bu jihatdan atoqli ot olmoshga oʻxshab ketadi.

Atoqli otning aksariyati turdosh ot va boshqa turkum soʻzi asosida vujudga kelgan. Turdosh otdan: *Javohir, Marvarid, Asal, Poʻlat, Rayhon, Anor*; feʼldan: *Sotiboldi, Oʻlmas, Itolmas, Turdi*; sifatdan: *Shirin, Buyuk, Aziz, Ulugʻ, Nodir*; sondan: *Beshim, Yetmishboy, Saksonboy, Toʻqsonboy* kabi.

Bir jinsdagi predmetlarning umumiy nomini bildiruvchi ot *turdosh ot* deyiladi. Ular ot turkumining asosiy qismini tashkil etadi: *togʻ, qishloq, mashina, sevgi, muhabbat*. Turdosh otda predmetlik va belgilik xususiyati yaxlitlashgan holda mavjud boʻladi. Chunki har qanday narsa – belgi-xususiyat majmui.

Atoqli va turdosh ot nafaqat lugʻaviy semantikasi, balki grammatik xususiyati bilan ham farqlanadi. Masalan, atoqli ot, asosan, birlik sonda qoʻllanadi. Koʻplik son shaklida butunlay boshqa maʼno boʻyogʻiga ega boʻladi: ***Farhodlar*** keldi kanal qazmoqqa.

Turdosh ot atoqli otdan hosil boʻlishi ham mumkin: *muslimka, xosiyatxon, rentgen, amper.*

Turdosh ot ifodalangan tushunchaning xarakteriga koʻra:

- a) muayyan;
- b) mavhum otlarga boʻlinadi.

Muayyan va mavhum ot. Sezgi a'zosibilan sezish mumkin bo'lgan predmetni atovchi ot –muayyan ot. Muayyan otni bevosita sanash mumkin. Shuning uchun bunday ot sanoq son bilan munosabatga kirishadi. Shuningdek, shaxsiy baho shakli, ko'plik qo'shimchasini olishi mumkin: (*beshta daftar*), (*yuzlab odam*), (*o'g'ilcha*), (*qizgina*).

Muayyan ot quyidagi LMTga ega:

1. Modda nomi: *oltin, kumush, qum, suv*.
2. Shaxs tavsifi nomi: *yigit, chol, o'zbek, tojik, cho'loq, kasal, ota, ona*.
3. Buyum nomi: *qalam, kitob, cho'mich, kosa, gilam, sholcha*.
4. O'simlik nomi: *daraxt, buta, o't, jiyda, ildiz*.
5. O'rin-joy nomi: *qishloq, shahar, sahro, adir*.
6. Miqdor nomi: *misqol, tonna, botmon, chaqirim*.
7. Tashkilot va muassasa nomlari: *maktab, idora, do'kon, bozor*.
8. Vaqt-payt nomi: *kun, fasl, tong, kecha*.

Bu har bir LMT o'z ichida bir necha lug'aviy-ma'noviy guruh (LMG) ga bo'linib ketadi. Masalan, shaxs tavsifi nomi quyidagi LMGga ajraladi:

1. Shaxsni yosh jihatdan tavsiflovchi LMG: *chol, qari, o'smir, o'spirin*.
2. Shaxsni qarindoshlik jihatdan tavsiflovchi LMG: *opa, ona, singil, egachi, buvi*.
3. Shaxsni kasb jihatdan tavsiflovchi LMG: *ishchi, dallol, dehqon, suvchi, mirob*.
4. Shaxsni istiqomat jihatdan tavsiflovchi LMG: *qishloqi, toshkentlik, shaharlik*.
5. Shaxsni tashqi belgilari jihatdan tavsiflovchi LMG: *bukri, novcha, pakana*.
6. Shaxsni ruhiy holati jihatdan tavsiflovchi LMG: *jinni, ovsar, dovdor, ezma*.
7. Shaxsni ijtimoiy jihatdan tavsiflovchi LMG: *boy, kambag'al, xasis, ziqna*.

Boshqa LMT ham shunday LMGga bo'linadi. Masalan, «Hayvon nomi» LMTsi LMG lari: «qoramol» LMG, «ot» LMG, «qo'y» LMG, «echki» LMG, «it» LMG, «eshak» LMG, «tovuq» LMG va h.k.

Muayyan ot LMG lari nisbatan barqaror va o'ta keng, deyarli cheklanmagan va o'zgaruvchan qurshovdan iborat. LMG markazidagi

leksemalar o‘zaro giponimik, partonimik, graduonimik, funksionimik, ierarxionimik munosabatlarda yashaydi. Masalan, *daraxt* leksemasi quyidagi jins-tur munosabati: *qayin, tol, o‘rik, terak, majnuntol, archa*. Funksionimik asosda tuzilgan LMG ancha oz: *qalam, ruchka*.

Shaxs tavsifi oti esa keng graduonimik munosabatga egaligi bilan ajralib turadi.

Mavhum ot turli narsada mavjud bo‘lgan bir xil yoki o‘xshash sifatni bir alohidalik tarzida ifoda etadi. Masalan, *olma, qovun, shakar, qand* otining muhim sifat belgisi «shirinlik» bo‘lsa, *shirinlik* mavhum otida yuqoridagi narsalarda mavjud bo‘lgan umumiy belgi bir alohidalik sifatida beriladi. Shuning uchun muayyan va mavhum otning farqli tomoni faqatgina ularning haqiqiy (*kitob, olma, eshik*) yoki xayoliy (*sevgi, ishq, shirinlik*), umumiy va yakka narsani ifodalashi emas, balki belgi, sifat ma’nosining qay usulda talqin etilishi ham.

Ot birlik shaklda bir turdagi predmetlarning o‘zini (*yakka ot*) yoki predmet to‘dasini (*jamlovchi ot*) bildirishiga ko‘ra ham farqlanadi.

Yakka va jamlovchi ot. Bir turdagi predmetning o‘zini bildiruvchi ot yakka ot deyiladi: *kitob, uy, daraxt*. Jamlovchi ot birlik shaklda ham predmetlar majmuini anglatadi: *armiya, ko‘pchilik, xalq*. Lekin bunday ot semantik ko‘plikda bo‘lsa-da, grammatik birlikda deyiladi.

53-§. Ot derivatsiyasi.

Otlar ikki xil – *affiksatsiya* va *kompozitsiya* usuli bilan yasaladi. Shunga muvofiq, ot yasashning affiksial va kompozitsion qolipi mavjud. Bu qolip ham o‘z o‘rnida unumli, unumsiz; mahsuldor va kammahsul turga bo‘linadi.

Ot yasovchi qolipning aksariyati ko‘p ma’noli. Quyida ularni ko‘rib o‘tamiz.

-chi affiksli ot + -chi = 1) asosdan anglashilgan narsa bilan bog‘liq kasb, mutaxassislik bilan shug‘ullanuvchi shaxs oti;

2) asosdan anglashilgan ish/harakat/hodisa bilan shug‘ullanuvchi shaxs oti;

3) asosdan anglashilgan ish-harakat, faoliyatda qatnashuvchi shaxs oti;

4) ish-faoliyatda biror oqim, maslak va sh.k. tarafdori, shularga mansub bo'lgan shaxsni bildiruvchi ot;

5) asosdan anglashilgan hodisani, ish-harakatni bajarish odati kuchli bo'lgan shaxsni bildiruvchi ot qolipi quyidagi hosilalarni bergan:

1) *sportchi, dutorchi, kashtachi, shaxmatchi, bufetchi, matbaachi;*

2) *xabarchi, maslahatchi, terimchi, yordamchi, himoyachi, davomchi;*

3) *jangchi, isyonchi, hasharchi, muzokarachi, (sayrchi), obunachi;*

4) *respublikachi, muxtoriyatchi, «paxtakor»chi, tursunoychi;*

5) *to'polonchi, buzg'unchi, tavakkalchi, ginachi, uyquchi, lofchi, kekchi.*

Ko'rinadiki, bu qolip polisemantik va polifunksional bo'lib, har bir ma'nosi yana bir necha ma'no turlariga bo'linib ketadi.

-*shunos* affiksli **ot** + *-shunos* = **asosdan anglashilgan sohani o'rganuvchi mutaxassis** qolipi bir ma'noli bo'lib, u quyidagi hosilalarni bergan: *adabiyotshunos, tilshunos, tarixshunos, o'lkashunos, musiqashunos* kabi.

-*kor* affiksli ikkita qolip mavjud:

a) **aniq ot** + *-kor* + **asosdan anglashilgan narsa/predmetni yetishtirish bilan shug'ullanuvchi shaxs oti** (*paxtakor, lavlagikor, sholikor, g'allakor*);

b) **mavhum ot** + *-kor* = **asosdan anglashilgan ish-harakat bilan shug'ullanuvchi shaxs**(*madadkor, xiyonatkor, gunohkor, tajovuzkor, tashabbuskor, ijodkor, xizmatkor*).

-*kash* affiksli qolip ham ikki ma'noli:

a) **ot** + *-kash* = 1) **asosdan anglashilgan ish, mashg'ulot bilan shug'ullanuvchi shaxs oti**: *zambilkash, kirakash, loyakash, (paxsakash)*;

b) **asosdan anglashilgan ishni bajarish odati kuchli bo'lgan shaxs oti**: *janjalkash, hazilkash*.

Quyida boshqa affiksli qoliplarni misollari bilan sanab o'tamiz: **o'quv otlari**+*-xon* = **asosdan anglashilgan narsa/predmetni doimiy mutolaa qiluvchi shaxs oti** (*gazetxon, kitobxon, (jurnalxon), duoxon*), **ot** + *-do'z* = **asosdan anglashilgan narsa/predmetni tikuvchi shaxs oti** (*etikdo'z, mahsido'z, mo'ynado'z, do'ppido'z*), **ot** + *-gar* = **asosdan anglashilgan narsa/predmet bilan bog'liq kasbni qiluvchi**

shaxs oti (*zargar, (sovungar), savdogar*), **ot + -soz = asosdan anglashilgan narsa/predmetni yaratuvchi, tuzatuvchi shaxs oti** (*soatsoz, (stanoksoz), (asbobsoz)*), **ot + -paz = asosdan anglashilgan taomni tayyorlovchi shaxs oti** (*oshpaz, (somsapaz), (mantipaz), kabobpaz*), **ot + -boz = asosdan anglashilgan ish/harakat bilan ko'p shug'ullanuvchi, unga berilgan shaxs oti** (*majlisboz, (arizaboz) maishatboz, safsataboz, va'daboz, guruhboz, kaptarboz, bedanaboz*), **ot + -xo'r = asosdan anglashilgan yegulik, ichimlikni doimiy iste'mol qiluvchi shaxs oti** (*norinxo'r aroqxo'r, nafaqaxo'r, choyxo'r*), **ot + -parast = asosdan anglashilgan narsaga e'tiqod qiluvchi shaxs oti** (*butparast, mayparast, shaxsiyatparast, maishatparast*), **ot + -go'y = asosdan anglashilgan ish/harakat, hodisani doim bajarib turadigan shaxs oti** (*maslahatgo'y, duogo'y, xushomadgo'y, nasihatgo'y, (labbaygo'y)*), **ot + -dor = asosdan anglashilgan narsa/predmetga ega bo'lgan shaxs oti** (*bog'dor, quldor, do'kondor*), **ot + -bon = asosdan anglashilgan narsa/predmetga qarovchi shaxs oti** (*bog'bon, saroybon, darvozabon*), **ot + -furus = asosdan anglashilgan narsa/predmetni sotish bilan shug'ullanuvchi shaxs oti** (*chitfurus, nosfurus, mevafurus*), **ot + -dosh = asosdan anglashilgan narsa/predmetga bir xil aloqador bo'lgan shaxs oti** (*qayg'udosh, musobaqadosh, suhbatdosh, zamondosh*), **ot + -vachcha = asosdan anglashilgan shaxsga qarashli farzand ma'nosidagi shaxs oti** (*boyvachcha, gadoyvachcha, to'ravachcha, tog'avachcha, xolavachcha, ammavachcha, itvachcha*), **ham + ot = asosdan anglashilgan narsa/predmetga aloqador shaxs oti** (*hamshahar, hamsuhbat, hamkurs, hamkasb*), **a) sifat/ravish + -lik = asosdan anglashilgan belgi oti** (*sariqlik, tezlik, bema'nilik, yoshlik*), **b) ot + -lik = asosdan anglashilgan narsa/predmetni umumlashtirib, holat tarzida ifodalovchi mansublik oti** (*otalik, o'qituvchilik, ginaxonlik, va'dabozlik, shaharlik, urug'lik, kiyimlik, muzlik, botqoqlik*), **ot + -chilik = 1) asosdan anglashilgan narsa yetishtiriladigan soha oti; 2) asosdan anglashilgan narsa/hodisaning borliq holatini anglatuvchi ot; 3) asosdan anglashilgan narsa bilan bog'lanuvchi holat oti; 4) biror ish-hodisaning sababi asosdan anglashilgan narsa ekanini bildiruvchi ot** (1) *paxtachilik, urug'chilik, chorvachilik; 2) pishiqchilik, to'kinchilik, (qattiqchilik), 3) ulfatchilik, tirikchilik, maynabozchilik, (o'rtoqchilik); 4) (yurtchilik), o'zbekchilik,*

ro'zg'orchilik), **ot + -garchilik = asosdan anglashilgan belgi, holat, harakat-hodisaga aloqador bo'lgan ot** (*oliftagarchilik, namgarchilik, isrofgarchilik*), **ot + -zor = asosdan anglashilgan narsa ko'p bo'ladigan joy oti** (*olmazor, qaroqchizor, paxtazor, ajriqzor*), **qum, tosh, o't + -loq = asosdan anglashilgan narsa/predmet ko'p bo'ladigan joy oti** (*o'tloq, qumloq, toshloq*), **ot + -iston = asosdan anglashilgan narsa/predmetga boy joy oti** (*O'zbekiston, guliston*).

Shunday ot yasash qoliplari borki, ulardan bugungi kunda yangi so'z yasalmaydi. Hosilalarning barchasi lisoniy tabiatli. **ot + -goh = asosdan anglashilgan ish-harakat bajarilgan joy oti** (*sayilgoh, ayshgoh, manzilgoh*), **ot + -don = asosdan anglashilgan narsa/predmet saqlanadigan predmetni ifodalovchi ot** (*qalamdon, tuzdon, kuldon*), **ot + -xona = asosdan anglashilgan ish-harakatga mo'ljallangan joy oti** (*ishxona, qabulxona, choyxona, oshxona*), **ot + -obod = asosdan anglashilgan narsa/predmet obod qilgan joy oti** (*Dehqonobod, Mehnatobod*), **ot + -noma = asosdan anglashilgan narsa/predmetni ifodalovchi ot** (*arznoma, taklifnoma, sayohatnoma*).

-k(-ik/-ak), -q(-iq, -uq, -oq) (*kekirik, ko'rik, og'riq, qaviq, buyruq, qiynoq, o'roq*), *-k/q (-iq, -ik)* (*to'shak, qayroq, elak*), *-gi* (*ki/g'i/qi/g'u*) (*sevgi, kulgi, supurgi, chopqi, achitqi, yonilg'i, tomizg'i*), *-m(-im/-um)* (*chidam, to'plam, unum, tuzum, chiqim, qo'nim, kechirim*), *-ma* (*uyushma, birlashma, dimlama*), *-qin/g'in* (*toshqin, to'lqin, bosqin, tutqun, qochqin, yong'in*), *-in/-un* (*ekin, yog'in, yig'in, bo'g'in, tugun*), *-(i)ndi* (*cho'kindi, yuvindi, chirindi, supurindi, sirqindi, yig'indi*), *-gich* (*g'ich/kich/qich*) (*o'lchagich, purkagich, o'chirg'ich, qashlagich, eritkich, savag'ich*), *-ch, -inch* (*quvonch, o'kinch, qo'rqinch, sevinch*), *-machoq* (*bekinmachoq, tortishmachoq, quvlashmachoq*), *-ak/oq* (*sharsharak, bizbizak, pirpirak, g'urrak, tartarak*), *-ildoq* (*shaqildoq, hiqildoq, chirildoq, pirildoq*), *-a* (*sharshara, g'arg'ara*), *-os* (*chuvvos, sharros, gulduros*) qo'shimchalari ishtirok etuvchi derivatsion qoliplari kam unum bo'lib, ular bugungi kunda hosila bermaydi. Shu boisdan qolipning mazmuniy tomonini uning hosilalaridan umumlashtirib bo'lmaydi.

-ish, -uv/ov, -uvchi/ovchi affiksli qurilish, *kirish, chiqish, uchrashuv, kechuv, maqtov, chanqov, uchuvchi, haydovchi, tinglovchi, sotuvchi* so'zlarini ham yasama so'zlar sifatida qarash hollari uchrab

turadi. Bunda ular aslida soʻzshaklning leksemalashuvi hodisasi ekanligini esda tutish lozim.

Kompozitsiya usuli bilan qoʻshma va juft otlar hosil qilinadi: *toshkoʻmir, tuyaqush, karnaygul, oybolta, koʻkqargʻa, qoraqurt, mingoyoq, qoʻziqorin, ota-ona, qozon-tovoq, qizilishton.*

Qoʻshma otlar:

1. **Ot+ot:** *ajdargul, ayiqtovon, atirgul, kinolenta, xontaxta, xoʻrozqand, toshboʻron, sochpopuk, shakarqamish, qoʻypechak, qoʻlarra, temir yoʻl, piyozdogʻ, Oʻrta Chirchiq.*

2. **Sifat+ot:** *kaltakesak, Markaziy Osiyo, Shoʻrkoʻl, koʻksulton, koʻrsichqon, sassiqpopishak, qoradori.*

3. **Ot+feʻl:** *echkiemar, koʻzboylogʻich, kallakesar, husnbuzar, beshiktervatar, sochoʻsar, dunyoqarash.*

4. **Son+ot:** *bashbarmoq, beshqarsak, Yettisuv, Oltiariq, uchburchak, mingoyoq, qirqogʻayni.*

5. **Son+feʻl:** *bashotar, birqoqar.*

6. **Ot+sifat:** *ustabuzarmon, gulbeor, oshkoʻk.*

7. **Feʻl+feʻl:** *iskabtopar, ishlab chiqarish.*

8. **Feʻl+ot:** *savachoʻp.*

Juft otlar. Juft otlar **ot+ot, sifat+ot** kabi qoliplar, shuningdek, boshqa turkumga oid juft soʻzlarning otga koʻchishidan vujudga keladi. Juft otlar tarkibiga koʻra quyidagi koʻrinishlarga ega:

I. Har ikki qismi mustaqil holda ham ishlatiladigan juft otlar:

1. Qismlari oʻzaro sinonim: *azob-uqubat, aysh-ishrat, dori-darmon, baxt-saodat, zeb-ziynat, izzat-ikrom, izzat-hurmat, kayf-safo, makr-hiyla, nasl-nasab, pand-oʻgit.*

2. Qismlari oʻzaro antonim: *avra-astar, avlod-ajdod, achchiq-chuchuk, bordi-keldi, bosh-oyoq, er-xotin, oʻgʻil-qiz, savol-javob, salom-alik, qulf-kalit.*

3. Qismlarining maʼnosi yaqin: *ariq-zovur, baxt-taxt, baqir-chaqir, boj-xiroj, bosh-koʻz, dev-pari, sovgʻa-salom, oʻq-dori, qovoq-tumshuq, hisob-kitob, hol-jon, qoʻy-qoʻzi.*

II. Qismlaridan biri mustaqil holda ishlatilmaydigan juft otlar: *aldam-quldam, bozor-oʻchar, bola-baqra, qoʻni-qoʻshni, latta-putta, yigʻi-sigʻi, maza-matra, mehmon-izmon, irim-sirim.*

III. Har ikki qismi ham mustaqil ishlatilmaydigan juft otlar: *adi-badi, ashqol-dashqol, zer-zabar, shikast-rext, ikir-chikir, lash-lush, qalangʻi-qasangʻi, mirqinboy-shirqinboy, yaʻjuj-maʻjuj.*

54-§. Otning morfologik belgilari va tasniflovchi kategoriyalari.

Ot morfologik o'zgaruvchi so'z sifatida o'ziga xos morfologik paradigmalariga ega. Son va subyektiv baho shakllari otning asosiy tasniflovchi grammatik shakllari hisoblanadi.

Son kategoriyasi. Otlarda ziddiyat holida bo'lgan birlik va ko'plik ma'nosi va bu ma'noni ifodalovchi shakllar sistemasi grammatik son kategoriyasini tashkil etadi.

Mantiqiy va grammatik sonni aralastirmaslik kerak. Masalan, jamlovchi ot (*xalq, qo'shin, pada, suruv*) mantiqan predmet jamini bildiradi, lekin grammatik jihatdan birlikda deb qaraladi.

Son kategoriyasining ikki: *-lar* affiksi bilan yasaluvchi shakli va shunga oppozitsiyada bo'lgan nol ko'rsatkichli shakli bor. Bulardan *-lar* affiksi otning ko'plik shaklini yasaydi, birlik shakl esa nol ko'rsatkichli shakli.

-lar shaklining ko'plikni ifodalashi masalasida barcha tilshunoslar hamfikir. Ammo nol ko'rsatkichli shakl masalasida har xil qarash bor.

Ko'pincha nol shakl faqat birlik ma'nosining ifodalovchisi sifatida qaraladi. Ba'zilar esa u na ko'plik, na birlik ifodalashini ta'kidlab, bu shaklning son kategoriyasi tarkibidagi o'rniga shubha bilan qaraydi. Zero, nol shakl miqdoriy grammatik ma'no anglatishdan mahrum ekan, unda *-lar* shakli bilan aynan bir xil qurshovda o'rin almashishini qanday tushunish kerak? Unda *Askar o'rab oldi o'ngdan-u so'ldan* (Mirt.) gapida mantiqan (*askarlar*) so'zshakli ishlatilgan bo'lar edi.

Demak, *-lar* va nol shakl – hozirgi o'zbek tilida miqdor anglatuvchi grammatik ko'rsatkich. Bu ular sof miqdor anglatadi, degani emas, albatta. Miqdor belgisi bu shakllarda kategorial ma'no bo'lsa, unda sifatiy yondosh va boshqa hamroh ma'no ham mavjud.

Quyida *-lar* shaklining OGMLarini sanaymiz:

«Ko'plik» *-lar* shakli eng ko'p ifodalaydigan ma'no. Bunda *-lar* UGMsining kategorial ma'nosi «ko'plik» bo'lsa, unga dialektik yondosh bo'lgan ma'no – «miqdoriy noaniqlik» va «sifatiy bo'linuvchanlik». Ya'ni grammatik ma'no «bo'linuvchan noaniq **ko'plik**». Demak, «ko'plik» ma'nosi ifodalanganda, albatta, o'z-o'zidan «noaniqlik» va «bo'linuvchanlik» ma'nosi yuzaga chiqishi shart. Bunga misol: *Bog'da shirin-shirin olmalar bor*. Olmaning

ko'pligi ayon. Ammo uning nechtaligi noaniq va bu ko'plik bo'linuvchan (olma+olma+olma...).

«Jamlik» ma'nosi ba'zan sezilar-sezilmas, ya'ni bo'linuvchanlik xususiyatini saqlagan holda (a) yuzaga chiqsa, ayrim holda, xususan, turg'unlashib qolgan izofada (b) yaqqol yuzaga chiqadi: a) *kishilar orzusi, qushlar bayrami*; b) *ishchilar sinfi, o'qituvchilar ro'znomasi, kitoblar uyi*.

-lar shaklining «bog'liqlik yoki o'xshashlikka asoslangan ko'plik»ni ifodalashi quyidagi misolda ko'rinadi: 1. *Avazlarga g'isht quyib berdim* (Avaz va u bilan bog'liq oila a'zolariga). 2. *Avvalgi sarvigullar o'qishni tugatishdi* (Sarvigulga o'xshaganlar).

-larning miqdoriy va sifatiy belgisi ayrim holda unga makon va zamon o'lchovida taxminiylikni ifodalash imkonini beradi. Masalan, 1. *Adashmasam, uni urib burnini qonatganimda uch yoshlarda edik*. 2. *O'n yillar ilgari kamina ham shu qizlar yoshida edim*.

-larning kuchaytirilgan ma'no ifodalashi: *Tillarimga ko'cholmaydi bo'g'zimdagi ovozim*. Bunday kuchaytirish *-larning* «ko'plik» ma'nosiga bog'liq. Chunki ko'p narsa mantiqan kuchli bo'ladi. Ya'ni til aslida «bitta». Uni kuchli qilib ko'rsatish uchun ko'plik shakli berilmoqda.

Quyida nol 0 shakl OGMLarini sanaymiz:

1. «Birlik» ifodalash 0 shaklning asosiy vazifasi. Bu ma'no ko'rsatish olmoshlari, *bir* so'zi, aniqlovchilar bilan munosabatga kirishganda yuzaga chiqadi: *Bir radiosini bor, sandiqdek keladi*. (O'.Hosh.)

2. 0 shakl jamlik ifodalaganda narsalarning bo'linmas, yaxlit birligi anglashiladi: *Gadoning dushmani gado bo'ladi*. (A.Orip.)

3. 0 shakl matnda aniq va noaniq ko'plik ifodalashi mumkin. Masalan, *Ermon buvaning aytishiga qaraganda, o'n pud ko'sakni chuvish zimmamizga yuklatilgan edi*.

Aytilganlar asosida son kategoriyasi shakllari uchun quyidagi UGMLarni ko'rsatamiz:

0 shakli UGMsi – «bo'linmas sifat, aniq/noaniq miqdor ifodalash».

-lar shakli UGMsi – «bo'linuvchan/bo'linmas sifat va aniq/noaniq miqdor ifodalash».

Bu UGM o'z o'rnida kategorial va nokategorial qismga bo'linadi. «Miqdor» kategorial, «bo'linuvchan/bo'linmas sifat» yondosh, «tur»,

«xil», «kuchaytirish», «hurmat» kabilar – kategorial ma’no bilan dialektik bog‘lanmagan hamroh ma’no.

Otning xususiy lug‘aviy shakllari: kichraytirish, shaxsiy munosabat shakllari. Otdagi yana bir lug‘aviy shakl – kichraytirish-erkalash shakli. Kichraytirish-erkalash paradigmasi *-cha, -gina, -(a)loq* shakllaridan iborat bo‘lib, ular quyidagi ma’noni ifodalaydi:

-cha:

a) shaxs va predmetning kichik ekanligini: (*kitobcha*), (*qalamcha*);

b) erkalash ma’nosini: (*o‘g‘ilcha*), (*qizcha*);

d) kamsitish ma’nosini: (*domlacha*), (*odamcha*).

-gina:

a) kichraytirish: (*qizgina*), (*bolagina*);

b) achinish: (*bechoragina*);

d) erkalash: (*bolaginam*).

-(a)loq qo‘shimchasi ayrim otlarga qo‘shilib, erkalash ma’nosini bildiradi: (*bo‘taloq*), (*qizaloq*), (*toyloq*).

Shaxsiy munosabat (erkalash) shakllari (*-jon, -xon, -oy, -bonu*) shaxs bildiruvchi atoqli va turdosh otga qo‘shilib, erkalash, suyish ma’nosini ifodalaydi: (*Ahmadjon*), (*xolajon*), (*Gulnoraxon*), (*Shirinabonu*)

Otning tuzilishiga ko‘ra turi. Ot tuzilishiga ko‘ra *sodda* va *murakkab* bo‘ladi. Sodda ot bir o‘zakli bo‘ladi: (*kitob*), (*daftar*), (*odam*), (*ishchi*). Murakkab ot o‘z o‘rnida uchga bo‘linadi: a) *juft ot*; b) *takroriy ot*; d) *qo‘shma ot*.

55-§. Otda aloqa-munosabat kategoriyalarining voqelanishi.

Ot turkumidasintaktik kategoriyalarkengqo‘llanishga ega. Xususan, KK va EK voqelanishi uchun bu turkumda cheklanmagan imkoniyat mavjud. Ammo unda kesimlik kategoriyasining voqelanishi nisbatan chegaralangan.

Egalik kategoriyasi. Ot turkumi EK UGMsini «keyingi otni oldingi so‘zga bog‘lash» tarzida xususiylashtiradi. Matn va birikuvchi so‘zning semantikasiga bog‘liq ravishda turli-tuman grammatik ma’no ifodalanishi mumkin. Lekin «keyingi otni oldingi so‘zga bog‘lash» kategorial ma’no xususiylashmasi sifatida o‘zgarmay qolaveradi. Ot turkumining EK UGMsini xususiylashtirishidagi o‘ziga xosliklarni ko‘rib o‘tamiz.

Ot turkumida EK ning ishlatilishida ikki holat bor:

1. Egalik affiksi o'zi birikkan so'zning boshqa so'z bilan bog'lanishida ishlatiladi. Bu vaqtda EKdagi so'z QKdagi so'z bilan keladi: *mening kitobim, sening kitobing, uning kitobi*. Kishilik olmoshi hamda EK qo'shimchasi shaxs va sonni ifodalaydi. Shu boisdan QKdagi olmosh tushirib qoldirilishi mumkin: (*kitobim*), (*nutqing*);

EKdagi so'z ba'zan ChKdagi so'z bilan ham birga qo'llanilishi mumkin: *talabalardan biri*. Bunda ko'pincha qaralmish miqdor yoki belgi ifodalovchi so'z bilan ifodalangan bo'ladi.

2. Egalik affiksi QKn talab qilmaydi. Bunda ham ikki holat farqlanadi:

a) erkin birikmada bosh kelishikdagi so'zni boshqaradi: *Navoiy ko'chasi, Dehqonobod tumani*;

b) EKdagi so'zda affiks ma'nosi va vazifasi kuchsizlanib, ravishga o'tib ketadi: *kechasi, kunduzi*; modalga o'tadi: *chamasi, yaxshisi*.

EKning birlik va ko'plik shakli qo'llanilishida farq bor. Ko'pincha miqdor bildiruvchi o'zakka birlik son shakli qo'shilmaydi: (*beshovimiz*), (*barchangiz*). Bu jihatdan III shaxs egalik affiksi farqlanadi: (*barchasi*), (*beshovi*).

Kelishik kategoriyasi. BK dagi *ot kim, nima, qayer* so'roqlariga javob bo'lib, quyidagi vazifada keladi:

Ega: 1. *Ilhom* – eng yosh o'qituvchi. 2. *Darvoza tepasiga sandiq qo'yilgandi*.

Hol: *Shu kuni* 1. *Abdulla allamahalgacha xayol surib yotdi*. (O'.Umar.) 2. *Yer haydasang, kuz hayda, kuz haydamasang, yuz hayda*. (Maq.)

Vositasiz to'ldiruvchi: 1. *Murotali qazib qo'ygan chuqurlarga ko'chat o'tqazardi*. (Sh.Rash.) 2. *Bir kishi ariq qaziydi, ming kishi suv ichadi*. (Maq.)

Qaratuvchi aniqlovchi: 1. *Ko'k yuzini yulduzlar band etdi*. (J.Abd.) 2. *Cho'l qovunlari pishay-pishay deb turibdi*. (S.Ahm.)

Sifatlovchi: *Shu payt elektr qo'ng'iroq asta jiringladi*. (H.G'ul.)

Izohlovchi: *Daryodan o'tilgan kun general Pogodin harbiy Kengashga chaqirildi*. (I.Rah.)

Ot kesim (*Otam* – *ishchi*), undalma (*Siz baxtlisiz, Olimjon aka*), atov gap (*Ko'm-ko'k dala*) vazifasida kelganda, uni BK da deyish to'g'ri emas. Aytilganidek, bunda kelishik UGMsiga xos vazifa yuzaga chiqmagan.

QK dagi otda KK UGMsi «otni qaratqich aniqlovchi vazifasida keyingi soʻzga bogʻlash» tarzida xususiylashadi: *Mohidil inson tabiatining naqadar murakkabligiga yanada chuqurroq tushuna bordi.* (J.Abd.)

Manbalarda QK ning belgili va belgisiz koʻrinishi farqlanadi. BKning KK shakllari oʻrnini bemalol almashtira olishi haqidagi nazariya «belgisiz QK»ni BK sifatida qarashni taqozo qiladi. Masalan, *nonning uvogʻi* – QKda, *non uvogʻi* – BKda.

TKdagi ot gapda ish-harakatni qabul qilgan predmetga obyekt tusini beradi va tushum kelishigi affiksini qabul qilgan ot vositasiz toʻldiruvchi vazifasida keladi. «Otga obyekt tusini berish va uni feʻlga vositasiz toʻldiruvchi sifatida bogʻlash» – TK UGMsining ot turkumidagi xususiylashuvi.

Manbalarda TK ning ham belgili va belgisiz koʻrinishi farqlanadi. BKning KK shakllari oʻrnini bemalol almashtira olishi haqidagi nazariya «belgisiz TK» ni ham BK sifatida qarashga olib keladi. Masalan, *nonni yemoq* – TKda, *nonyemoq* – BKda.

Demak, QK va TKda taʼkidlash va ajratish maʼnosi boʻlib, unga ehtiyoj boʻlmaganda BK qoʻllanadi.

ChKKK UGMsini umuman «oldingi soʻzni keyingi feʻlga oʻrin-payt holi va vositasiz toʻldiruvchi vazifasida bogʻlash» tarzida, ot turkumida esa «oldingi otni keyingi feʻlga oʻrin-payt holi va vositasiz toʻldiruvchi vazifasida bogʻlash» koʻrinishida xususiylashtiradi.

Ot turkumida ChK koʻmakchi bilan kelishi mumkin: *taomdan keyin, ishdan soʻng.*

ChKdagi otning vazifalari:

a) vositali toʻldiruvchi: *Gulnorning oʻzidan soʻrab koʻrarmiz?* («Saodat»)

b) oʻrin holi: *Eshigi ochiq narigi xonadan pianino ovozi eshitilmoqda edi.* (P.Qod.)

d) sabab holi: *Yulduz taajjubidan oʻzini bosolmadi* (M.Muh.)

e) payt holi: *Ikkalasi yoshlikdan birga oʻsishgan* (M.Qor.)

f) koʻmakchilar bilan birga ajratilgan boʻlak vazifasi: *Qamishkapaliklar odamlarni nomlari bilan atashdan koʻra, xususiyatlari bilan taʼriflaydilar* (A.Qah.).

ChK oʻz vazifasini yoʻqotishi mumkin: *birdan, toʻsatdan, qoʻqqisdan.*

Ma'nosi kuchsizlanishi va gap qisqarishi natijasida kesim vazifasida tuslovchi olishi mumkin: *Qishloqdanmisizlar?* Qisqaruv hodisasi ChK dagi soʻzning ega boʻlib kelishini ham taʼminlaydi: *Bu kitoblardan menda ham bor.*

JKdagi ot ish-harakat yoʻnalgan predmetni anglatadi: *maktabga, ishga, zavodga, ukamga*. Uning invariant affiksi *-ga* boʻlib, nutqda turli fonetik, poetik, dialektal variantga ega boʻladi: *kurakka, tuproqqa, buyona, qaygʻa*.

JK koʻmakchi bilan sinonimik munosabatga kirishadi: *uyga ketdi – uy tomon ketdi, ukasiga oldi – ukasi uchun oldi*.

JK ChK, TK va OʻPKlari vazifalarini ham bajaradi: *Biz hashamatli bino oldiga(da) toʻplandik. Bu gapga(ni) tushunmadim. Koʻrsatishga(dan) uyaldim*.

JK dagi ot gapda:

a) vositali toʻldiruvchi: *Mohidil shoshilinch safarga otlana boshladi.* (J.Abd.) *Dildor Nafisaning oppoq chaqnoq koʻzlariga havaslanib boqdi.* (H.Gʻul.)

b) oʻrin holi: *Bahor koʻzi toʻla yoshni yashirmoq uchun eshikka yugurdi.* (Sh.Rash.) *Nayman choʻllariga, toʻqaylariga chinakam bahor keldi.* (S.Ahm.)

d) payt holi: *Sport musobaqalari bahorga qoldirildi.* («Qashq.»).

e) maqsad holi: *Baloning oldini olmoqqa ne choralar koʻrmoq lozim?* (J.Abd.) *Bahor Poʻlatni kuzatishga yasanib chiqqan edi.* (Sh.Rash.)

f) sabab holi: *Oʻz vaqtida davolanmaganimga juda afsuslanaman. Sitora sportda katta muvaffaqiyat qozonganiga xursand boʻldi.*

g) miqdor-daraja holi: *Roʻziyeva Dilshoda doʻkondan besh soʻmga turli oʻquv qurollari sotib oldi.*

Qisqargan qolipli gaplarda kesim vazifasida keladi: *Kitob hammaga. Bilim ommaga.*

Koʻrinadiki, JK ot turkumida KK UGMsini «oldingi otni keyingi feʼlga vositali toʻldiruvchi va hol vazifasida bogʻlash» tarzida xususiylashtiradi.

OʻPK ot turkumida KK UGMsini «oldingi otni keyingi feʼlga vositali toʻldiruvchi va hol vazifasida bogʻlash» tarzida xususiylashtirib, ish-harakatning bajarilish oʻrni, vaqti, sharoiti, holati,

sababi, maqsadi kabi tajalli ma'noni ifodalaydi. O'PK -da ko'rsatkichiga ega: *qishloqda, yozda, hovlida*.

O'PKdagi so'zlar uyushib kelganda oldingilarida qo'shimcha tushib qolishi mumkin: ***Na sada daraxtlari osti, na masjidlar, na doim bazm qiziydigan gavjumda biror sharpa eshitasiz.*** (J.Abd.)

O'PKgapda:

a) vositali to'ldiruvchi: *Botirda bog'bonlikka mehr bolalikda uyg'ondi.* (N.Saf.)

b) o'rin holi: *Katta-katta ko'chalarda yursin.* (O'.Umar.)

d) payt holi: *O'sha kezlarda Yolqin akam otda g'o'zani kultivatsiya qilar edi.* (P.Qod.)

e) tarz holi: *Qiz horg'in, parishon holda uyga qaytdi.* (Oyb.)

f) maqsad holi: *Biz yangi maktab binosi qurilishi masalasida keldik.* (J.Abd.)

g) kesim: *Olimjonning ikki ko'zi ko'm-ko'k g'o'zalarda.* (Sh.Rash.) *Katta izzatda, kichik xizmatda.* Bunda ham sintaktik qisqaruv yuz bergan.

O'PK gap bo'laklariga xoslanganda anglashiladigan ma'no u birikayotgan so'zning lug'aviy xususiyatidan kelib chiqadi. Masalan, *ko'cha* so'zida o'rin ma'nosi bor, shuning uchun (*ko'chalarda*) so'zshakli gapda o'rin holi vazifasida kelgan, *o'sha kezlarda* birikuvidan payt anglashiladi, shu boisdan bu birikma O'PKda payt holi bo'lib kelgan. Demak, O'PK substansial mohiyatining voqelanishida tajalli ma'noning roli katta.

Kesimlik kategoriyasi. Bog'lama. Kesimlik kategoriyasi ot turkumida o'z mohiyatini cheklangan darajada namoyon qiladi. U bu turkumda ikki ko'rinishga ega bo'ladi:

a) hozirgi zamon ko'rinishi;

b) o'tgan va kelasi zamon ko'rinishi.

Ko'p holda ot turkumida kesimlik kategoriyasi bog'lama vositasida yuzaga chiqadi.

Bog'lama kesimlik kategoriyasini ot va boshqa kesimlik vazifasiga unchalik moslashmagan so'zda yuzaga chiqaruvchi vosita. To'liqsiz fe'l *bo'lmoq, hisoblanmoq, sanalmoq, deyilmoq* kabi mustaqil fe'l bog'lama vazifasini bajaradi.

Kesimlik kategoriyasining ot turkumidagi hozirgi zamon ko'rinishida quyidagi tusga ega bo'ladi:

ishchi+man

ishchi+miz

ishchi+san

ishchi+0

ishchi +siz

ishchi +(lar)

-man, -san, -miz, -0, -lar kesimlikning barcha ma'nosini yig'iq holda bir affiksda ifodalaydi. Bo'lishsiz shakli analitik usulda yuzaga chiqadi: (*ishchi emasman*), (*ishchi emassan*). Egaga urg'u berilganda, kesimlikning barcha ma'nosi nol shakl orqali ifodalanadi: *Men ishchi (0)*. *Men yahudiy (0)* kabi.

O'tgan zamonda kesimlik ma'nosi bog'lama vazifasida keluvchi to'liqsiz fe'llar va bog'lamalashgan so'z bilan kesimlikning analitik ifodasini tashkil etadi:

ishchi+edim

ishchi+eding

ishchi+edi

ishchi +edik

ishchi +edingiz

ishchi +edi(lar)

Bunda ikki shakl (*edi* va shaxs/son) kesimlikning to'rt tur ma'nosini ifodalaydi. To'liqsiz fe'l zamon, tasdiq, mayl ma'nosini yaxlit yuzaga chiqaradi.

Bo'l fe'li bog'lama vazifasida kelib uch zamoni ham ko'rsatishi mumkin:

ishchi+bo'laman (bo'ldim). Misollar: *Men shu zavodda uch yil ishchi bo'ldim* (o'tgan zamon). *Men shu zavodning tajribali ishchisi bo'laman* (hozirgi zamon). *Sen shu zavodda ishchi bo'lasan* (kelasi zamon). *Sanaladi, hisoblanadi* so'zlari ham bog'lama vazifasini bajarib, otga kesimlik kategoriyasini moslaydi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Ot UGMsi haqida gapiring.
2. Otning derivatsiyasi haqida gapiring.
3. Otning tasniflovchi kategoriya qaysi?
4. Otda sintaktik kategoriyalar voqelanishini bayon qiling.
5. Bog'lama qanday xususiyatlarga ega?
6. Atoqli otlarga xos qaysi xususiyatlar turdosh otlarda aynan takrorlanadi?
7. *Odam, tabiat, hayvon, shirinlik* kabi umumiy nomlar aniq otmi?

SIFAT

Tayanch tushunchalar

sifat, asliy sifat, nisbiy sifat, umumiy grammatik ma'no, oraliq grammatik ma'no, xususiy grammatik ma'no, ravish, munosabat, lug'aviy-ma'noviy guruh, lug'aviy shakl, daraja, derivatsiya, transpozitsiya, konversiya, relyatsiya

56-

§. Sifat va uning UGMsi

Asosan predmetning, qisman harakatning belgisini bildiruvchi mustaqil so'z sifat deyiladi: *qizil qalam, oq kabutar, yaxshi gapirmoq*.

Boshqa so'z turkumi ham belgi ifodalaydi. Ammo sifat barqaror va turg'un belgi ifodalashi jihatidan ulardan ajralib turadi. Masalan, *Gul qizil* deganda turg'un (statik) belgi, *Gul qizardi* deganda esa o'zgaruvchi (dinamik) belgi namoyon bo'lgan. Sifat anglatadigan belgi boshqa turkum anglatadigan belgidan xususiyati bilan farqlanadi. Masalan, *qizg'ish – qizil – qip-qizil*. Boshqa turkum anglatuvchi belgida esa bunday xususiyat yo'q. Sifat gapda asosan sifatlovchi aniqlovchi, qisman kesim, hol vazifasida keladi.

Shu asosda sifatning UGMsini «asosan predmetning, qisman harakatning belgisini bildirib, gapda asosan sifatlovchi aniqlovchi, ba'zan kesim, ayrim hollarda hol vazifasida kelish» ko'rinishida tiklash mumkin.

Belgi tushunchasi o'z ichiga rang-tus, hajm-shakl, xarakter, vazn, maza kabini qamrab oladi. Belgining xususiyatiga ko'ra sifat ikkiga bo'linadi: *asliy sifatlar* va *nisbiy sifat*.

Asliy sifat predmetning turg'un, nisbatlanmaydigan va darajalanadigan belgisini ifodalaydi: *qizil, sariq, katta, ko'p, oz*.

Nisbiy sifatlar belgini qandaydir bir predmet, belgi, miqdor, o'rin va harakatga nisbatan ifodalaydi: *moddiy yordam, siniq piyola, burchakdagi o'tirgich*. Nisbiy sifatda darajalanish, qiyoslanish bo'lmaydi. Lekin u daraja belgisiga ega bo'lgan ravishdan asosan predmet belgisini bildirishi bilan farqlanadi.

Asliy sifatning barchasida daraja shakllari, ayrimida ozaytirma va kuchaytirma shakl bor.

Asliy sifat bildirgan belgining darajasi har xil bo'lishi mumkin. *Daraja kategoriyasi* (DK) sifat ifodalagan belgining shu nuqtayi nazaridan tavsifini beradi.

Sifat LMGlari. Darslik va qo'llanmalarda sifatning 9 ta LMGsi ajratiladi:

1.Xususiyat bildiruvchi sifat. 2.Holat bildiruvchi sifat. 3.Shakl bildiruvchi sifat. 4.Rang-tus bildiruvchi sifat. 5.Maza-ta'm bildiruvchi sifat. 6.Hid bildiruvchi sifat. 7.O'lchov bildiruvchi sifat. 8.O'rin bildiruvchi sifat. 9.Payt bildiruvchi sifat.

Quyida ularning har birini alohida-alohida ko'rib o'tamiz.

Xususiyat bildiruvchi sifat narsa/mavjudotning xarakter-xususiyatini ifodalashda ko'p qo'llanadi: *yoqimtoy, badjahl, muloyim, dilkash, yaxshi, yomon, loqayd* kabi. Xarakter-xususiyat ijobiy yoki salbiy bo'lishi mumkin.

Holat bildiruvchi sifat narsa/mavjudotning holat yoki vaziyatini turg'un belgi sifatida ifodalaydi. Holat bildiruvchi sifat o'z o'rnida yana ichki guruhlarga bo'linadi:

1) tabiiy holat bildiruvchi sifat: *go'zal, mo'min, o'ktam, cho'loq, bukri;*

2) jismoniy holat bildiruvchi sifat: *bardam, baquvvat, tetik, yosh;*

3) ruhiy holat bildiruvchi sifat: *xafa, g'amgin, ma'yus, xursand, shod;*

4) iqtisodiy holat bildiruvchi sifat: *boy, badavlat, kambag'al, nochor;*

5) harorat holatini bildiruvchi sifat: *iliq, salqin, sovuq, issiq;*

6) tozalik holatini bildiruvchi sifat: *toza, ozoda, kir, musaffo, isqirt;*

7) eskilik, yangilik holatini bildiruvchi sifat: *yangi, eski, ko'hna, juldur;*

8) ho'l-quruqlik holatini bildiruvchi sifat: *ho'l, quruq, nam, namxush;*

9) tinch va notinch holatni bildiruvchi sifat: *tinch, jim, jimjit, sokin, osuda, osoyishta, bezovta;*

10) yetilganlik holatini bildiruvchi sifat: *xom, pishiq, g'o'r, puxta.*

Shakl bildiruvchi sifat. Bu turdagi sifat narsa/predmetning tashqi ko'rinishini ifodalaydi: *novcha, yassi, uzunchoq, dumaloq, yapaloq, aylana.*

Rang-tus bildiruvchi sifat: *oq, qora, qizil, pushti, sariq, zangor.*

Maza-ta'm bildiruvchi sifat: *shirin, achchiq, nordon, taxir, sho'r.*

Hid bildiruvchi sifat: *xushbo'y, badbo'y, qo'lansa.*

O'lchov bildiruvchi sifat: *keng, tor, uzun, yaqin, katta, og'ir.*

O'rin bildiruvchi sifat: *ichki, tashqi, devoriy, qishloqi.*

Payt bildiruvchi sifat: *kuzgi, yozgi, qishki, chillaki, ertapishar.*

Sifat derivatsiyasi. Sifatlar ikki usul bilan yasaladi: *affiksatsiya* va *kompozitsiya*.

Affiksatsiya usuli. O'zbek tilida sifat yasovchi affiksial derivatsion qolip anchagina. Ularni birma-bir sanab o'tamiz.

1) ot+-li = 1) asosdan anglashilgan narsa/predmetga egalik belgisini bildiruvchi sifat; 2) asosdan anglashilgan narsa/predmetga me'yordan ortiq egalik belgisini bildiruvchi sifat; (1) *rasmli, do'ppili, masxarali, gavdali;* 2) *aqli, gavdali, kuchli*), **harakat nomi + -li = narsa/predmetning fe'ldan anglashilgan ish-harakat uchun juda mosligi, bopligini bildiruvchi sifat** (*o'tirishli, yeyishli, ichishli*).

2. ot +- dor= 1) asosdan anglashilgan narsa-predmetga egalik belgisini bildiruvchi sifat; 2) asosdan anglashilgan narsaning me'yordan ortiqqligini bildiruvchi sifat (1) *aloqador, aybdor, manfaatdor;* 2) *mahsuldor, nasldor, to'shdor*).

3. ser + ot = asosdan anglashilgan narsaning me'yordan ortiqqligini bildiruvchi sifat (*sersoqol, sersuv, sergo'sht, sersomon*).

4. be + ot = asosdan anglashilgan narsaning yo'q ekanligini bildiruvchi sifat (*bemajol, bedin, beg'ubor*).

5. ba + ot = asosdan anglashilgan narsaning me'yordan ortiqqligini bildiruvchi sifat (*basavlat, baquvvat, sersavlat*).

6. no + ot = 1) asosdan anglashilgan narsaga ega emaslikni bildiruvchi sifat; 2) asosdan anglashilgan belgiga qarama-qarshi belgini bildiruvchi sifat (1) *noumid, noinsof, noo'rin;* 2) *nomard, noma'lum, nomunosib*).

7. sifat + -chan = asosdan anglashilgan xususiyatga moyillikni bildiruvchi sifat (*kurashchan, yashovchan, unutuvchan*).

8. fe'l + -choq/chiq/chak = asosdan anglashilgan harakatni bajarishga moyillikning kuchliligini bildiruvchi sifat (*erinchoq, kuyinchak, tortinchoq, qizg'anchiq*).

9. **fe'l + -qoq/g'oq = asosdan anglashilgan harakatni bajarishga moyillikning kuchliligini bildiruvchi sifat** (*uyushqoq, tirishqoq, yopishqoq*).

10. **fe'l + -ag'on = asosdan anglashilgan harakatni bajarishga moyillikning kuchliligini bildiruvchi sifat** (*topag'on, chopag'on, qopag'on*).

11. **fe'l + -mon = asosdan anglashilgan harakatni bajarishga moyillikning kuchliligini bildiruvchi sifat** (*toparmon, bilarmon, yeyarmon*).

12. **fe'l/taqlid + -(a) ki(qi) = asosdan anglashilgan harakatni bajarishga moyillikning kuchliligini bildiruvchi sifat** (*shartaki, jirtaki, yig'loqi*).

13. **fe'l + -k/-q/-g' = asosdan anglashilgan harakat natijasi sifatidagi holat belgisini bildiruvchi sifat** (*egik, buzuq, yorug'*).

14. **fe'l + -kin/qin/g'in/g'un = asosdan anglashilgan harakatni belgiga aylantirish** (*tushkun, turg'un, ozg'in/so'lg'in*).

15. **fe'l + -ma = 1) predmetning asosdan anglashilgan harakat usuli bilan yuzaga kelish belgisini bildiruvchi sifat; 2) fe'ldan anglashilgan harakat predmetning odatdagi, unga xos belgisi ekanligini bildiruvchi sifat** 1) *qovurma, ag'darma, qisqartma, ivitma, buyurtma*; 2) *ko'chma, burama, og'ma, sochma*).

16. **fe'l + -(a)rli = shaxs/predmetning asosdan anglashilgan harakatning bajarilishiga oid belgisini bildiruvchi sifat** (*arzirli, achinarli, zerikarli, maqtarli, ajablanarli, yetarli, tushunarli*).

17. **taqlid + -ildoq = asosdan anglashilgan belgiga ortiq darajada egalikni bildiruvchi sifat** (*chiyildoq, bijildoq, dirildoq, akildoq, likildoq, po'rsildoq*).

18. **fe'l + -ch = asosdan anglashilgan harakatga bog'liq belgini bildiruvchi sifat** (*tinch, jirkanch*).

19. **ot + -iy/viy = 1) predmetning asosdan anglashilgan narsa/hodisaga aloqadorlik belgisini bildiruvchi sifat; 2) asosdan anglashilgan tushunchaga egalik belgisini bildiruvchi sifat** 1) *ilmiy, shaxsiy, imloviy*; 2) *taxminiy, aqliy, ommaviy*).

20. **ot/ravish + -gi/ki/qi = predmetning asosdan anglashilgan joy yoki vaqtga ko'ra belgisini bildiruvchi sifat** (*avvalgi, hozirgi, tonggi, tungi, kechki, ichki*).

21. **ot + -i = shaxs yoki predmetning millat/vaqt/joyga mansubligini bildiruvchi sifat** (*qozoqi, qishloqi, bahori*).

22. **ot/sifat+-cha** = predmetning millat/joy/miqdor/ xususiyat kabilarga ko‘ra belgisini bildiruvchi sifat (*o‘zbekcha, farg‘onacha, ortiqcha, erkakcha*).

23. **sifat + -namo** = biror shaxsning asos bildirgan xarakter-xususiyat belgisiga ega ekanligini bildiruvchi sifat (*darveshnamo, avliyonomo, majnunnamo*).

24. **ot + -simon** = asosdan anglashilgan narsaga o‘xshashlik belgisini bildiruvchi sifat (*sharsimon, kumushsimon, odamsimon*).

25. **ot + -parvar** = asosdan anglashilgan narsani sevishni bildiruvchi sifat (*xalqparvar, insonparvar, vatanparvar*).

Ko‘rib o‘tilganlardan tashqari *-aki* (*dahanaki, zo‘raki*), *bad-* (*badaxloq, badhazm, badbashara*), *-shumul* (*olamshumul, jahonshumul*), *-chil* (*dardchil, izchil*), *-kay* (*kungay, terskay*), *-don* (*gapdon, bilimdon*), *-msiq* (*qarimsiq, achimsiq*), *-kash* (*dilkash, hazilkash*), *-m* (*qaram*), *-lom* (*sog‘lom*), *-qa* (*qisqa*), *-bop* (*qishbop, palovbop*), *xush-* (*xushbichim, xushhavo*) affiksli qoliplar asosida ham sifat yasalgan. Bu affiksli qoliplar unumsiz bo‘lganligi uchun ularning mazmuniy tomonini mavjud hosilalaridan umumlashtirib chiqarib bo‘lmaydi.

Kompozitsiya usuli. Kompozitsiya usuli bilan qo‘shma va juft sifat hosil bo‘ladi.

Qo‘shma sifat. Qo‘shma sifat quyidagi qoliplar asosida hosil bo‘ladi:

1. **Ot+ot:** *devsifat, devqomat, dilorom, dilozor, kafangado, otashnafas, sohibjamol*.

2. **Sifat+ot:** *xomkalla, sho‘rpehona, kaltafahm, shirinsuxan, sho‘rtumshuq, balandparvoz*.

3. **Ot+sifat:** *yoqavayron, jig‘ibiyron, tepakal, xonavayron, xudobezor, otabezori*.

4. **Ravish+ot:** *hozirjavob, kamgap, kamsuxan, kamsuqum, kamqon, kamxarj*.

5. **Ravish+fe‘l:** *tezpishar, ertapishar, cho‘rtkesar*.

6. **Fe‘l+ fe‘l:** *yebto‘ymas*.

7. **Olmosh+ot:** *o‘zboshimcha*.

8. **Ot+fe‘l:** *tilyog‘lama, gadoytopmas, tinchliksevar*.

9. **Olmosh+sifat:** *o‘zbilarmon*.

10. **Son+ot:** *ikkiyuzlamachi, qirqyamoq*.

Juft sifat. Juft sifat tarkibidagi soʻzning xususiyatiga koʻra quyidagi turlarga boʻlinadi:

I. Har ikki qismi mustaqil holda ishlatiladigan juft sifat:

1. Qismlari sinonim: *aql-hushli, pishiq-puxta, telba-teskari, sogʻ-salomat, yakka-yolgʻiz.*

2. Qismlari antonim: *achchiq-chuchuk, baland-past, vayron-obod, issiq-sovuq.*

3. Qismlari maʼnoviy yaqin: *moʻmin-qobil, och-yalangʻoch, soya-salqin, xor-zor, ezma-churuk.*

II. Bir qismi mustaqil holda ishlatiladigan juft sifat: *aralash-quralash, mast-alast, ilma-teshik, tuppa-tuzuk, xom-xatala, entak-tentak, qari-quri, qora-qura, yamoq-yasqoq, harom-harish.*

III. Har ikkala qismi mustaqil holda ishlatilmaydigan sifat: *aji-buji, aloq-chaloq, poyintar-soyintar, uvali-juvali, oʻpoq-soʻpoq, ilang-bilang.*

Boshqa turkumga xos soʻz konversiya yoʻli bilan sifatga oʻtishi mumkin. Bu sifatlashuv deyiladi. Sifatlashuv tarixiy jarayon boʻlib, boshqa soʻz turkumi davr oʻtishi bilan sifatga aylanib boradi. Sifatlashuv hodisasi lisoniy tabiatga ega:

1. Juft va takroriy otning sifatlashuvi: *mosh-guruch, yoʻl-yoʻl, rang-barang, xilma-xil.*

2. Oʻzak holdidagi feʼlning sifatlashuvi: *daydi, qari, chalkash, yanglish, tutash, aralash.*

3. Harakat nomi shaklidagi juft feʼl: *olmoq-solmoq.*

4. Kesimlik shaklidagi feʼl: *oldi-qochdi, kuydi-pishdi, tugʻdi-bitdi, ilikuzildi, ichakuzdi, supraqoqdi*

Sifatning tuzilishiga koʻra turlari. Sifat tuzilishiga koʻra *sodda* va *murakkab* boʻladi. Sodda sifatlar bir oʻzakli boʻladi: *oq, yozgi, aqlli, begʻubor, tor.* Murakkab sifat oʻz oʻrnida uchga boʻlinadi: a) *juft sifat*; b) *takroriy sifat*; d) *qoʻshma sifat.*

Juft sifat ikki sifatning juftlashishidan tashkil topadi: *oq-qora, yaxshi-yomon, katta-kichik.*

Takroriy sifatda bir oʻzak takrorlanadi: *katta-katta, baland-baland, ogʻir-ogʻir.*

Qoʻshma sifat birdan ortiq mustaqil soʻzning qoʻshilishidan hosil boʻladi: *havo rang, ishyoqmas, ertapishar, yoqavayron, oʻzbilarmon.*

Daraja kategoriyasi (qisq. DK) «sifatda belgi darajasi» UGMsiga ega. Daraja turli (geterogen) shakl yordamida hosil qilinadi: (*chiroyli*) – (*chiroyliroq*) – (*juda chiroyli*).

Asliy sifatda belgining darajasini ifodalashiga ko‘ra uch daraja ajratiladi:

a) oddiy daraja; b) orttirma daraja; d) ozaytirma daraja.

Oddiy daraja hech qanday vositasiz yuzaga chiqadi. Unda DK UGMsi «belgining ortiq-kamligiga munosabat bildirmaslik» tarzida yuzaga chiqadi: (*yaxshi*), (*qattiq*), (*semiz*), (*keng*), (*baland*), (*to‘g‘ri*), (*yumshoq*) kabi.

Orttirma daraja belgining me‘yoriy holatdan ortiqligi, kuchlilikini ifodalab, DK UGMsini «belgining me‘yordan ortiqligini ifodalash» tarzida xususiylashtiradi. Orttirma daraja maxsus morfologik shaklga ega emas. DK ifodalovchisining geterogenligi ushbu darajada yaqqol ko‘zga tashlanadi. Orttirma daraja quyidagi usullar bilan hosil qilinadi:

1. **Fonetik usul.** Uning bir necha ko‘rinishi bor: a) (*qop-qora*), (*yap-yapaloq*), (*dum-dumaloq*); b) urg‘uli tovushning cho‘zilishi: (*u‘zun*), (*bala‘nd*), (*chiro‘yli*).

2. **Leksik usul:** (*juda kuchli*), (*g‘oyatda qo‘rqinchli*), (*nihoyatda baland*).

Belgining ortiq darajasi analitik shaklda ham ifodalanadi. Bu shakl ikki uzvli, birinchi uzvini chiqish kelishigi shaklida qo‘llash orqali hosil qilinadi: (*uzundan uzoq*), (*shirindan shirin*).

Ozaytirma daraja DK UGMsini «belgining me‘yordan kamligini ifodalash» ko‘rinishida xususiylashtiradi. Bu ma‘no ikki usul bilan yuzaga chiqadi:

1. **Leksik usul:** (*sal durust*), (*bir oz yaxshi*), (*xiyol ochiq*).

2. **Morfologik usul:** (*kattaroq*), (*ko‘proq*), (*ozroq*).

Eslatma. Rang-tus bildiruvchi ayrim sifatda qo‘llanuvchi - (*i*)sh,-(*i*)mtir affikslari belgining kuchsiz darajasini bildirmaydi. Masalan, *oqish* so‘zi oq rangning, *qoramtir* so‘zi qora rangning kuchsiz darajasi emas, balki oq, qora bo‘lmagan, ularga o‘xshash bo‘lgan rang turlari.

58-§. Sifatda aloqa-munosabat kategoriyalarining voqelanishi

Sifat turkumida sintaktik kategoriya keng bo'lmagan voqelanishga ega.

Egalik kategoriyasi. Sifat turkumi EK UGMsini «keyingi sifatni oldingi so'zga bog'lash va mansublik, xoslik ma'nosini ifodalash» tarzida xususiylashtiradi. Matn va birikuvchi so'zning semantikasiga bog'liq ravishda turli-tuman grammatik ma'no ifodalanishi mumkin. Lekin «keyingi sifatni oldingi so'zga bog'lash» kategorial ma'no xususiylashmasi sifatida o'zgarmay qolaveradi. Quyida sifat turkumining EK UGMsini xususiylashtirishidagi o'ziga xosliklarni ko'rib o'tamiz.

Egalik affiksi o'zi birikkan so'zning boshqa so'z bilan bog'lanishida ishlatiladi. Bu vaqtda EKdagi so'z QK dagi so'z bilan keladi: *olmaning qizili, odamning aqllisi*.

EKdagi so'z ba'zan ChKdagi so'z bilan ham birga qo'llanilishi mumkin: *odamlardan aqllisi*.

EKdagi so'zda affiks ma'nosi va vazifasi kuchsizlanib, ravishga o'tib ketadi: *(odamning) yaxshisi*.

EKning birlik va ko'plik shakli qo'llanilishda farq bor. Ko'pincha miqdor bildiruvchi o'zakka birlik son shakli qo'shilmaydi: *aqllingiz, ko'pimiz*. Bu jihatdan III shaxs egalik affiksi farqlanadi: *nodoni, rangdori*.

Kelishik kategoriyasi. KK sifatda EK bilan birga qo'llanadi.

BKdagi sifat ega vazifasida keladi: 1. *Ukamning kichigi* – o'qituvchi. 2. *Darvoza tepasiga shoxning kattasi qo'yilgandi*.

QKdagi sifatda KK UGMsi «sifatni qaratqich aniqlovchi vazifasida keyingi so'zga bog'lash» tarzida xususiylashadi: *Inson yalqovining bahonasi ko'p*. (J.Abd.)

TKdagi sifat gapda ish-harakatni qabul qilgan predmetga obyekt tusini beradi va tushum kelishigi affiksini qabul qilgan sifat vositasiz to'ldiruvchi vazifasida keladi. «Sifatga obyekt tusini berish va uni fe'lga vositasiz to'ldiruvchi sifatida bog'lash» TK UGMsining sifat turkumidagi xususiylashuvi: *Gulning qizilini ajratdi*.

ChK UGMsini umuman «oldingi so'zni keyingi fe'lga o'rin-payt holi va vositasiz to'ldiruvchi vazifasida bog'lash» tarzida, sifat turkumida esa «oldingi sifatni keyingi fe'lga o'rin-payt holi va

vositasiz to'ldiruvchi vazifasida bog'lash» ko'rinishida xususiylashtiradi.

ChKdagi sifatning vazifalari:

a) vositali to'ldiruvchi: *Qarzni odamning yaxshisidan so'rang.* («Saodat».)

b) o'rin holi: *Eshigi ochiq narigi xonadan pianino ovozi eshitilmoqda edi.* (P.Qod.)

d) sabab holi: *Piyozning achchig'idan ko'zlari qizardi.* (M.Muh.)

JKdagi sifat ish-harakat yo'nalgan predmetni belgisi bilan anglatadi: *og'iriga, yaqiniga.*

JKdagi sifat gapda to'ldiruvchi, hol kabi bo'lak vazifasida keladi:
1. *Qizning ko'zlarining qorasiga havaslanib boqdi.* 2. *Bola hovuzning to'lasiga yugurdi.*

Ko'rinadiki, JK sifat turkumida KK UGMsini «oldingi sifatni keyingi fe'lga vositali to'ldiruvchi va hol vazifasida bog'lash» tarzida xususiylashtiradi.

O'PK sifat turkumida KK UGMsini «oldingi sifatni keyingi so'zga vositali to'ldiruvchi va hol vazifasida bog'lash» tarzida xususiylashtirib, ish-harakatning bajarilish o'ri, vaqti, sharoiti, holati, sababi, maqsadi kabi tajalli ma'nolarni ifodalaydi: *Odamning pismig'ida gap ko'p.*

Kesimlik kategoriyasi. Bog'lama. Kesimlik kategoriyasi sifat turkumida ham o'z mohiyatini cheklangan darajada namoyon qilib, ikki ko'rinishga ega bo'ladi:

a) hozirgi zamon ko'rinishi;

b) o'tgan va kelasi zamon ko'rinishi.

Ko'p hollarda sifat turkumida kesimlik kategoriyasi bog'lama vositasida yuzaga chiqadi.

Bog'lama kesimlik kategoriyasini sifat va boshqa kesimlik vazifasiga unchalik moslashmagan so'zda yuzaga chiqaruvchi vosita. To'liqsiz fe'l, *bo'l, hisoblanmoq, sanalmoq, deyilmoq* kabi mustaqil fe'l sifatda ham bog'lama vazifasini bajaradi.

Kesimlik kategoriyasining sifat turkumidagi hozirgi zamon ko'rinishiquyidagi tusga ega bo'ladi:

Yoshi kattasi+man

Yoshi kattasi +miz

Yoshi kattasi+san

Yoshi kattasi +siz

Yoshi kattasi+0

Yoshi kattasi +(lar)

-man, -san, -miz, -o, -lar kesimlikning barcha ma'nosini yig'iq holda bir affiksda ifodalaydi. Bo'lishsiz shakli analitik usulda yuzaga chiqadi: *Yoshi kattasi emasman, Yoshi kattasi emassan*. Egaga urg'u berilganda, kesimlikning barcha ma'nosi nol shakl orqali ifodalanadi: *Men yoshi kattasi (o)* kabi.

O'tgan zamonda kesimlik ma'nosi bog'lama vazifasida keluvchi to'liqsiz fe'l va bog'lamalashgan so'zlar bilan kesimlikning analitik ifodasini tashkil etadi.

Yoshi kattasi+edim

Yoshi kattasi+edik

Yoshi kattasi+eding

Yoshi kattasi+edingiz

Yoshi kattasi+edi

Yoshi kattasi +edi(lar)

Bunda ikki shakl (*edi* va shaxs/son) kesimlikning to'rt tur ma'nosini ifodalaydi. To'liqsiz fe'l zamon, tasdiq, mayl ma'nosini yaxlit yuzaga chiqaradi.

Bo'l fe'li bog'lama vazifasida kelib, uch zamonnani ham ko'rsatishi mumkin: *Yoshi kattasi+bo'laman (bo'ldim)*. Misollar: *Men shu zavodga ishga kirganlarning eng yoshi bo'ldim* (o'tgan zamon). *Men shu zavod ishchilarining tajribalisi bo'laman* (hozirgi zamon). *Sen shu zavod ishchilarining eng yoshi bo'lasan* (kelasi zamon). *Sanaladi, hisoblanadi* so'zlari ham bog'lama vazifasini bajarib, sifatga kesimlik kategoriyasini moslaydi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

- 1.Sifatning o'ziga xos xususiyatlarini izohlang.
- 2.Sifat va uning umumiy grammatik ma'nosi haqida nimalarni bilasiz?
- 3.Sifat va ravishning belgi ifodalash munosabatini taqqoslang.
- 4.Sifatda derivatsiya, transpozitsiya, konversiya va relyatsiya hodisalari mavjudmi?
- 5.Sifatning lugaviy-ma'noviy guruhlari qaysilar?
- 6.Sifatning lug'aviy shakllari xususiyatlari qanday?
- 7.Sifatning sintaktik imkoniyatlarini bayon qiling.
8. Sifatlarda ma'no torayishini qanday izohlaysiz?

SON

Tayanch tushunchalar

son, UGM, OGM, XGM, miqdor, munosabat, lug‘aviy-ma‘noviy guruh, lug‘aviy shakl, derivatsiya, transpozitsiya, konversiya, sintaktik shakllar

59-§. Son va uning UGMsi

«Predmetlarning sanog‘i va, asosan, aniq miqdori uchun ishlatiladigan so‘z» – sonning so‘z turkumi sifatidagi UGMsi. Sanaladigan predmet uchun ishlatilganda ularning sanoq va miqdorini anglatadi. Son so‘z turkumi sifatida predmet ifodalovchisi bilan munosabatga kirishib, shu jihati bilan sifat va ravish turkumiga yaqin turadi. Biroq aniq miqdor bildiruvchi bu so‘zlar predmetning noaniq miqdorini bildiruvchi *oz, ko‘p, mo‘l* kabi sifatlardan ajralib turadi. Sifat raqam bilan ifodalanmaydi. Son esa noaniq miqdorni bildirganda ham raqam bilan beriladi: *uch-to‘rt kun (3-4 kun)*. Bu esa ular anglatgan miqdor noaniqligi ham nisbiy ekanligidan dalolat beradi.

Songa oid so‘z matematik son ma‘nosida esa faqat sonning nomini bildiradi. Demak, predmet nomini anglatuvchi so‘z bilan munosabatda namoyon bo‘ladigan ma‘nosi bilan son so‘z turkumini tashkil etadi.

Sonning grammatik xususiyati. Son morfologik va sintaktik xususiyatining o‘ziga xosligi bilan boshqa turkumlardan ajralib turadi.

1. Sonda o‘ziga xos morfologik ifodasiga ega bo‘lgan quyidagi grammatik xususiyat mavjud:

– sanoq songa *-(i)nchi* affiksining qo‘shilishidan predmetning tartibiga ko‘ra munosabatini ifodalovchi grammatik ma‘no hosil bo‘ladi: *birinchi, o‘ninchi*.

– sanoq songa *-ov, -ala* affiksining qo‘shilishidan predmetning guruhini, to‘dasini ifodalovchi grammatik ma‘no hosil bo‘ladi: *(ikkovi), (uchalasi)*.

– sanoq songa *-ta+cha*, *-lab* affiksining qo‘shilishidan predmetning taxminiy hisobini ifodalovchi grammatik ma’no hosil bo‘ladi: (*o‘ntacha*), (*yuzlab*).

– sanoq songa *-ta+dan* affiksining qo‘shilishidan predmetning taqsimini ifodalovchi grammatik ma’no hosil bo‘ladi: (*ikkitadan*), (*o‘ntadan*).

2. Hisob so‘zi (*juft*, *gramm*, *dona*, *metr*) bilan qo‘llanilishi uning o‘ziga xosligini belgilovchi muhim belgidan biri.

3. Sintaktik kategoriyasi cheklangan voqelanishga ega.

4. Sonlar yasalish xususiyatiga ega emas. Biroq sondan boshqa so‘z turkumi yasaladi: *birlashmoq*, *ikkilanmoq* (fe’l), *beshlik* (ot) kabi.

Son quyidagi sintaktik xususiyatga ega.

5. Son otdan oldin kelib, asosan, aniqlovchi vazifasini bajaradi.

6. Sonlar cheklangan darajada bo‘lsa-da, gapning barcha bo‘lagi vazifasida kela oladi.

7. Son ot oldida aniqlovchi vazifasida kelganda, u bilan birga ajralmas birikmani vujudga keltiradi: *ikki talaba kelmadi* birikuvida *ikki talaba* ajralmas birikma bo‘lib, bitta bo‘lak, *ikki* so‘zi esa bo‘lakning bo‘lagi vazifasida kelgan.

8. Son va sifatni aniqlovchi sifatida qo‘llashga to‘g‘ri kelganda avval son, keyin sifat joylashadi: *uchta a’lochi talaba*, *beshta ilg‘or terimchi*.

Sonning LMT va LMGlari hamda ularga xos lug‘aviy shakl hosil qiluvchi vositalar. Son ma’no va grammatik xususiyatiga ko‘ra dastlab ikki LMTga bo‘linadi: «miqdor son» LMTsi va «tartib son» LMTsi. «Miqdor son» LMTsi predmetning miqdorini, «tartib son» LMTsi esa tartibi, sirasiga ko‘ra xususiyatini bildiradi.

Bu LMTlar o‘zaro quyidagi munosabatga ega:

–miqdor son ichki LMGlarga ega. Tartib son LMTsi bir vaqtning o‘zida LMG ham;

–miqdor sonlar hisob so‘zi bilan qo‘llana oladi, tartib son esa bunday xususiyatga ega emas;

–miqdor sonlar juftlasha oladi, tartib sonda esa bunday xususiyat yo‘q;

–miqdor sonlarga (*beshdan bir*), (*uchga bir*) kabi birikmali qo‘llanish xos, tartib songa esa xos emas;

–miqdor sonlar ko‘plik shaklini olganda taxminiy miqdor bildiradi (*uchlarda keldi*), tartib son esa bunday holda otlashib ketadi: *birinchilar – birinchi odamlar*.

«**Tartib son**» **LMGsi**. Tartib son predmetning aniq tartibini, ketma-ketlikdagi o‘rnini bildirish, shuningdek, boshqasidan farqini ko‘rsatish uchun ishlatiladi.

Tartib son sanoq songa *-(i)nchi* affiksining qo‘shilishidan hosil bo‘ladi.

-(i)nchi affiksi o‘rnida ba‘zan *-lamchi* shakli ham ishlatiladi. Masalan: ***Birlamchi***, *g‘alamis odamlarning gapiga quloq solmanglar*, ***ikkilamchi***, *o‘zlaring bilasizlar, mardikorlikka ketganlar ko‘pi bilan olti-yetti oylarda qaytishadi...*(A.Qah.)

Tartib son fe‘l bilan bog‘langanda miqdorni ham anglatadi: *Bu gapni birinchi eshitishim*. (S.Ahm.)

Tartib sonlar oy kunining tartibini bildirganda vaqt ifodalovchi otlardan oldin keladi: *ikkinchi aprel, yigirma uchinchi aprel, o‘n sakkizinchi mart, yigirmanchi noyabr* kabi. Bu rus tilining ta‘siri, albatta. Sof o‘zbekcha oy kuni hisobi *aprelning ikkinchi kuni, noyabrning yigirmanchi kuni* tarzida bo‘ladi.

Tartib sonning sof va ma‘nosi toraygan holatini farqlash lozim. *Odamlarning birinchisi, o‘quvchilarning beshinchisi* birikuvida sondagi egalik qo‘shimchasidan oldin tushirilgan otni qo‘yib bo‘lmaydi. Demak, bu sonda ma‘no toraymagan. *Birinchi kitobni sen olasan, ikkinchisini men gapida ikkinchi tartib sonining ma‘nosi toraygan*.

«**Miqdor son**» **LMTsi va uning LMGlari**. Miqdor son predmetni sanash, donalash, taqsimlab yoki taxminlab ko‘rsatish uchun ishlatiladi. Uning quyidagi LMGlari ajratiladi: «sanoq son» LMG, «dona son» LMG, «chama son» LMG, «jamlovchi son» LMG, «taqsim son» LMG.

«**Sanoq son**» **LMG**. Sanoq son predmetni sanash, donalab ko‘rsatish uchun ishlatiladi: *Xatni o‘qiyotganimda, kampir ikki qo‘lini tizzasiga tirab, jimgina quloq solib o‘tirdi*. (S.Ahm.) *Uch do‘st yarim tunga qadar suhbatlashib o‘tirishdi*. (Yo.Shuk.)

Sanoq son morfologik ko‘rsatkichga ega emas.

Sanoq son ot bilan sintaktik munosabatga kirishganda mustaqil va nomustaqil sintaktik mavqeda bo‘la oladi. Mustaqil mavqeda aniqlanmishdan ayricha so‘roqqa javob bo‘lib, alohida bo‘lak

maqomiga ega bo'ladi: *Besh* (aniql.) *kishi* (ega) *so'zladi* (kesim). Nomustaqil mavqeda tarkibiy qism sifatida yuzaga chiqadi: *Besh kishi* (ega) *kelishdi* (kesim).

Sanoq son qo'shma sifat hosil qilishi mumkin: *beshtashar bola, uch chaqirimli yo'l*.

Sanoq son sirasida *bir* so'zi qo'llanish va vazifasi jihatidan qator o'ziga xoslikka ega.

1. «Miqdor» ma'nosi: *Yana bir gapni ayting.* (S.Nur.)
2. «Noaniqlik» ma'nosi: *Bir o'zbek yigiti so'zlay boshladi.* (Oyb.)
3. «Harakat belgisi» ma'nosi: *Mashina bir lapanglab, ilgariladi.* (S.Ahm.)
4. «Mo'ljal» ma'nosi: *Ertaga bir dam oling.*
5. «Bir xil» ma'nosi: *Tiling bilan ko'nglingni bir tut.*
6. «Kuchaytirish» ma'nosi: *Yomg'ir bir yog'di.*
7. «Navbatma-navbat» ma'nosi: *Bola bir bizga qaraydi, bir otasiga qaraydi.*
8. «O'xshashlik» ma'nosi: *U mening birim.*
9. JK da «birgalik» ma'noli ravishga o'tadi: *birga ishlamoq.*
10. ChK da «to'satdan» ma'noli ravishga o'tadi: *birdan qichqirib yubordi.*
11. *-day* shakli bilan ravish bo'lib keladi: *birday.*
12. *-ov* affiksini olib «gumon» ma'noli olmosh: *Birov keldi.*
13. *-or/-on* affiksini olib keladi: *birorta, bironta.*
14. *-gina* yuklamasi bilan «chegaralash» ma'nosi: *birgina.*
15. Fonetik o'zgargan *ham* yuklamasi bilan «kuchaytirish» ma'nosi: *biram.*
16. *-oq* elementi bilan bog'lovchi vazifasida: *biroq.*

Shuningdek, *bir* so'zi *rov, pas, nafas, zum, payt, yil, vaqt, oy, kun* (*birrov, bir pas, bir nafas*), *necha, muncha, sidirg'a, oz, muncha, qadar* (*bir necha, bir oz, bir muncha*), *nima, narsa* (*bir nima*), (*bir narsa*), *qator, talay* (*bir qator*), (*bir talay*), *xil* (*bir xil*), *ba'zi, har*, (*ba'zi bir*), (*har bir*) so'zi bilan birga kela oladi.

Bir so'zi takrorlanib kela oladi: (*bir-bir*) («tartib bilan» ma'nosida), *birma-bir* («batafsil» ma'nosida), *birdan-bir* («yagona» ma'nosida), (*bir-biridan*) («o'zaro» ma'nosida), (*bir-biriga*) («biri ikkinchisiga» ma'nosida).

O'zbek tilida *bir so'zi ilk, yakka, yolg'iz, yagona* so'zi bilan ma'nodoshlik kasb etadi.

Sanoq sonning hisob so'zi bilan qo'llanilishi. Sanoq son o'lchov birligini ifodalovchi so'z bilan birga qo'llanilishi ham mumkin: *gektar, tanob, tosh, bosh, tup* kabi. Bunday so'z *hisob so'zi* (numerativ) deyiladi. Hisob so'zi, odatda, ot turkumidan bo'ladi va alohida LMGni tashkil etadi.

Hisob so'zi o'zi birikkan son bilan birga ajralmas sintaktik birlikni tashkil etib, gapda bir sintaktik pozitsiyadan o'rin oladi.

Hisob so'zi qadimdan o'zbek tilida faol qo'llangan. Bugungi kunda ularning ayrimi butunlay iste'moldan chiqib ketgan yoki juda kam ishlatiladi. Ularga *qadoq, jon, tanob, gaz, sarjin, paysa, taxta, enlik, so'lkavoy, tosh, pud, mahal, yumaloq* (choy), *mehnat kuni* (uch mehnat kuni).

Gektar, gradus, kilovatt-soat, kubometr, metr (*santimetr, millimetr*), *minut, par, pachka, sotix, sentner, mehnat kuni* kabi hisob so'zi o'zbek tiliga XX asrda kirib kelgan.

Hisob so'zi tizimi ochiq sistema.

Hisob so'zi LMG si quyidagi mikrosistemalardan tashkil topadi:

1. Predmetni yakkalab hisoblash uchun ishlatiladigan hisob so'zi: *bosh, nafar, dona, nusxa, tup, jon*.

2. Predmetni butun yoki to'daning qismi sifatida hisoblash uchun ishlatiladigan hisob so'zi: *burda, varaq, luqma, parcha, poy, siqim, tilim, tomchi, to'g'ram, chaqmoq, chimdim, shingil, qultum*.

3. Predmetni to'dalab, guruhlab hisoblash uchun ishlatiladigan hisob so'zi: *bog', gala, guruh, dasta, to'da, to'p, shoda, quchoq, hovuch*.

4. Predmetni juftlab hisoblash uchun ishlatiladigan hisob so'zi: *juft, (par)*.

5. Predmetning og'irlik o'lchovini hisoblash uchun ishlatiladigan hisob so'zi: *gramm, kilogramm, litr, pud, tonna, sentner, misqol, qadoq, botmon, kosa, piyola, qop, qoshiq, quti*.

6. Predmetning uzunlik va masofa o'lchovini hisoblash uchun ishlatiladigan hisob so'zi: *qadam, qarich, quloch, metr, tosh, chaqirim, kilometr*.

7. Yosh hisobini bildirish uchun ishlatiladigan hisob so'zi: *yashar, yoshdagi, yoshli*.

8. Vaqt o'lchovini hisoblash uchun ishlatiladigan hisob so'zi: *asr, yil, kun, kecha-kunduz, oy, hafta, daqiqa, soniya*.

9. Qiymat o'lchovini hisoblash uchun ishlatiladigan hisob so'zi: *so'm, tiyin, miri, paqir, dinor, dollar, yevro, rubl*.

10. Harakat miqdorini hisoblash uchun ishlatiladigan hisob so'zi: *marta, karra, qatla, daf'a, sidra*.

«**Dona son**» LMG. Dona son *-ta* qo'shimchasi va *dona, nafar, bosh* kabi hisob so'zi bilan hosil qilinadi. *-ta* qo'shimchali dona son predmetning miqdorini donalab ko'rsatish uchun ishlatiladi: **Bitta bargni uzib Zokir otaga uzatdi.** (A.Qahhor)

Bu affiks har qanday son o'zagiga qo'shib kela oladi: (*to'qqizta*), (*o'n to'rtta*), (*uch yuzta*), (*yetti yuzta*). Undan keyin ko'plik shakli qo'shilmaydi.

Egalik affiksining dona son qo'shilishidagi o'ziga xoslik shundaki, bunda III shaxs birlik (*bittasi*), (*oltmish oltitasi*) va boshqa shaxsning ko'plik (*sizning beshtangiz, bizning o'ntamiz*) shakli faol.

Dona son fe'l oldida kelganda tarz ma'nosini ifodalab, gapda hol bo'lib keladi: *Men bitta gapiraman.* Yuklama olib «chegaralab, ayirib, donalab, kamaytirib ko'rsatish» ma'nosini ham ifodalaydi: (*to'rttagina*), (*uchtagina*).

Dona son ko'rsatkichi *nafar, bosh, jon, dona* so'zi bilan ma'nodoshlik munosabatida bo'ladi: *bitta – bir dona, o'nta – o'n nafar, beshta – besh jon* kabi.

«**Chama son**» LMG. Chama son *-tacha, -lab, -larcha* qo'shimchasi, sonning juft shakli, *taxminan, qariyb, taqriban, chamasi, yaqin, kamida, ortiq/mo'l(roq)* kabi ravish va boshqa turkum so'zi orqali hosil qilinadi: *o'nta ishchi, millionlab yurtdoshlar, o'nlarcha mashina, soat o'n birlar, uch-to'rt kun, taxminan o'nta, yuzga yaqin, kamida besh mingta, sakson besh mingdan ortiqroq.*

Hisob so'zi bilan kelgan son *-cha* qo'shimchasi bilan chama ma'nosini beradi: *uch yilcha burun, besh kilometrcha.*

«**Jamlovchi son**» LMG. Jamlovchi son bir turdagi predmetning miqdoriy yig'indisini ifodalaydi va *sakkiz* sonidan quyi turuvchi songa qo'shiladi. Ular quyidagicha hosil qilinadi:

1) *ikki, uch, to'rt, besh, olti, yetti* soniga *-ov/-ovlon* affiksi qo'shiladi: (*ikkov(lon)*), (*uchov(lon)*), (*to'rtov(lon)*), (*beshov(lon)*), (*oltov(lon)*), (*yettov(lon)*) (Bu shaklli son haqida so'z turkumlarining ko'chishi muammosi haqida fikr bildirilgan edi). Jamlovchi son EKda

kelishi mumkin: (*beshovimiz*), (*ikkovi*). Bu hodisa otlashuv sanalmaydi.

2) *ikki*, *uch*, *to'rt* so'zi *-ala* qo'shimchasini olib jamlash ma'nosini ifodalaydi: (*ikkala*), (*uchala*), (*to'rtala*), (*beshala*).

«**Taqsim son**» LMG. Taqsim son LMG *-tadan* lug'aviy shakli orqali hosil qilinadi: (*bittadan*), (*o'ntadan*). Taqsim son gapda ot yoki fe'l oldidan kelishi mumkin: *o'ntadan olma*, *beshtadan oldi*.

Sonning butun yoki qismni ifodalashiga ko'ra turi. Son butun yoki qismni ifodalashiga ko'ra uch turga bo'linadi:

- 1) butun son;
- 2) kasr son;
- 3) aralash son.

Butun son narsa-miqdori yoki sanog'ini uning butun holatida ifodalaydi: *bir*, *yuz*, *ikki ming*.

Kasr son butunning bo'lagini, ulushini ifodalaydi: *ikkidan bir*, *chorak*, *yarim*.

Aralash son butun va kasr sonning birligidan tashkil topadi: *bir butun uchdan ikki*.

Sonning butun yoki qismni ifodalashiga ko'ra turlarga bo'linishini LMGga ajratishdan farqlash lozim.

60-§. Aloqa-munosabat kategoriyalarining son turkumida voqelanishi.

Son cheklanmagan muchalanuvchanlikka (gap bo'lagi vazifasida kelishga) ega, ya'ni u istalgan gap bo'lagi vazifasida kela oladi:

1. Kesim: *Bu xotinning joni **bitta** emas, balki **mingta***. (A.Qah.)
2. Ega: *Dushmanning **yuz birinchisi** qoldi*. (A.Qah.)
3. Hol: *Samarqandni **bir necha** marta ko'rganman. U marraga **birinchi** yetib keldi*.
4. Aniqlovchi: *Bir chetda gulzor oralab **ikkita** chiroyli qiz gul terib yuribdi*. (Oyb.)
5. To'ldiruvchi: *Jurnalning **birinchisini** topdim*.

Shunga muvofiq, son turkumi KK, EK va kesimlik kategoriyasini o'z doirasida voqelantiradi.

Egalik kategoriyasi. Son turkumi EK UGMsini «keyingi sonni oldingi so'zga bog'lash va mansublik, xoslik ma'nosini ifodalash» tarzida xususiylashtiradi. Matn va birikuvchi so'zning semantikasiga bog'liq ravishda turli-tuman grammatik ma'no ifodalanishi mumkin. Lekin «keyingi sonni oldingi so'zga bog'lash» kategorial ma'no

xususiylashmasi sifatida o'zgarmay qolaveradi. Quyida son turkumining EK UGMsini xususiylashtirishidagi o'ziga xosliklarni ko'rib o'tamiz.

Egalik affiksi o'zi birikkan so'zning boshqa so'z bilan bog'lanishida ishlatiladi. Bu vaqtda EKdagi so'z QKdagi so'z bilan keladi: *olmaning beshtasi, odamlarning o'ntasi*.

EKdagi so'z ba'zan ChKdagi so'z bilan ham birga qo'llanilishi mumkin: *odamlardan uchtasi*.

EKning birlik va ko'plik shakllari qo'llanilishida farq bor. Ko'pincha, miqdor bildiruvchi o'zaklarga birlik son shakli qo'shilmaydi: (*beshtangiz*), (*ikkovimiz*). Bu jihatdan III shaxs egalik affiksi farqlanadi: (*biri*), (*oltovi*).

Kelishik kategoriyasi. KK sonda EK bilan birga qo'llanadi.

BK dagi son ega vazifasida keladi: 1. *Daftarning uchtasi menda*.
2. *Darvoza tepasiga shoxning ikkitasi qo'yilgandi*.

QKdagi sonda KK UGMsi «sonni qaratqich aniqlovchi vazifasida keyingi so'zga bog'lash» tarzida xususiylashadi: *Sigirlardan ikkitasining suti ko'p*.

TKdagi son gapda ish-harakatni qabul qilgan predmetga obyekt tusini beradi va tushum kelishigi affiksini qabul qilgan son vositasiz to'ldiruvchi vazifasida keladi. «Songa obyekt tusini berish va uni fe'lga vositasiz to'ldiruvchi sifatida bog'lash» TK UGMsining son turkumidagi xususiylashuvidir: *Gulning uchtasini ajratdi*.

ChK UGMsini umuman «oldingi so'zni keyingi fe'lga o'rin-payt holi va vositasiz to'ldiruvchi vazifasida bog'lash» tarzida, son turkumida esa «oldingi sonni keyingi fe'lga o'rin-payt holi va vositasiz to'ldiruvchi vazifasida bog'lash» ko'rinishida xususiylashtiradi.

ChKdagi sonning vazifalari:

a) vositali to'ldiruvchi: *Qarzni odamning ikkinchisidan so'rang*.

b) o'rin holi: *Eshigi ochiq narigi xonaning birinchisidan pianino ovozi eshitilmoqda edi*.

JKdagi son ish-harakat yo'nalgan predmetni belgisi bilan anglatadi: *birinchisiga, uchoviga*.

JKdagi son gapda to'ldiruvchi, hol kabi bo'laklar vazifasida keladi: 1. *Qo'zilarining uchoviga havaslanib boqdi*. 2. *Bola mashinaning birinchisiga yugurdi*.

Ko‘rinadiki, JK son turkumida KK UGMsini «oldingi sonni keyingi fe’lga vositali to‘ldiruvchi va hol vazifasida bog‘lash» tarzida xususiylashtiradi.

O‘PK son turkumida KK UGMsini «oldingi sonni keyingi so‘zga vositali to‘ldiruvchi va hol vazifasida bog‘lash» tarzida xususiylashtirib, ish-harakatning bajarilish o‘rni, vaqti, sharoiti, holati, sababi, maqsadi kabi tajalli ma’nolarni ifodalaydi: *Bizning beshovimizda chora yo‘q.*

Kesimlik kategoriyasi. Bog‘lama. Kesimlik kategoriyasi son turkumida ham o‘z mohiyatini cheklangan darajada namoyon qilib, ikki ko‘rinishga ega bo‘ladi: a) hozirgi zamon ko‘rinishi; b) o‘tgan va kelasi zamon ko‘rinishi. Ko‘p hollarda son turkumida kesimlik kategoriyasi bog‘lama vositasida yuzaga chiqadi.

Bog‘lama kesimlik kategoriyasini son va boshqa kesimlik vazifasiga unchalik moslashmagan so‘zlarda yuzaga chiqaruvchi vosita. To‘liqsiz fe’l, *bo‘l, hisoblanmoq, sanalmoq, deyilmoq* kabi mustaqil fe’llar sonlarda ham bog‘lama vazifasini bajaradi.

Kesimlik kategoriyasining son turkumidagi hozirgi zamon ko‘rinishi quyidagi tusga ega bo‘ladi:

Birinchisi +man

Birinchisi+miz

Birinchisi +san

Birinchisi+siz

Birinchisi +0

Birinchisi+(lar)

-man, -san, -miz, -0, -lar kesimlikning barcha ma’nosini yig‘iq holda bir affiksda ifodalaydi. Bo‘lishsiz shakli analitik usulda yuzaga chiqadi: *Birinchisi emasman, Birinchisi emassan.* Egaga urg‘u berilganda, kesimlikning barcha ma’nolari nol shakl orqali ifodalanadi: *Men birinchisi(0)* kabi.

O‘tgan zamonda kesimlik ma’nosi bog‘lama vazifasida keluvchi to‘liqsiz fe’l va bog‘lamalashgan so‘z bilan kesimlikning analitik ifodasini tashkil etadi.

Birinchisi +edim

Birinchisi +edik

Birinchisi +eding

Birinchisi +edingiz

Birinchisi +edi

Birinchisi +edi(lar)

Bunda ikki shakl (*edi* va shaxs/son) kesimlikning to‘rt tip ma’nosini ifodalaydi. To‘liqsiz fe’l zamon, tasdiq, mayl ma’nosini yaxlit yuzaga chiqaradi.

Boʻl feʻli bogʻlama vazifasida kelib uch zamoni ham koʻrsatishi mumkin: birinchisi + boʻlaman/boʻldim. Misollar: Men shu zavodga ishga kirganlarning eng birinchisi boʻldim (oʻtgan zamon). Men shu zavod ishchilarining birinchisi boʻlaman (hozirgi zamon). Sen shu zavod ishchilarning eng birinchisi boʻlasan (kelasi zamon). Sanaladi, hisoblanadi soʻzlari ham bogʻlama vazifasini bajarib, songa kesimlik kategoriyasini moslaydi.

Sonning tuzilishiga koʻra turlari. Son tuzilishiga koʻra sodda va murakkab boʻladi. Sodda son bir oʻzakli boʻladi: *bir, besh, ming, yarim*. Murakkab son oʻz oʻrnida uchga boʻlinadi: a) *juft sonlar*; b) *takroriy sonlar*; d) *qoʻshma son*.

Juft son ikki sonning juftlashishidan tashkil topadi va noaniqlikni ifodalaydi: *uch-toʻrt, besh-olti*.

Takroriy sonda bir oʻzak takrorlanadi: *bitta-bitta, uchta-uchta, beshta-beshta*.

Qoʻshma son birdan ortiq mustaqil soʻzning qoʻshilishidan hosil boʻladi: *oʻn besh, bir ming olti yuz, uch butun beshdan bir, bir yarim*.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Sonning oʻziga xos xususiyatlari qaysilar?
2. Son va uning umumiy grammatik maʼnosi haqida nimalarni bilasiz?
3. Sonda derivatsiya, transpozitsiya, konversiya va relyatsiya mavjudmi?
4. Sonning lugaviy-maʼnoviy guruhlarini sanang.
5. Sonning lugʻaviy shakllari xususiyatlari qanday?
6. Sonning sintaktik imkoniyatlarini bayon qiling.
7. Sonlarda UGM, OGM, XGMni qanday tushunasiz?
8. Sondan tashqari yana qaysi turkumlar miqdor maʼnosini ifodalaydi?

RAVISH

Tayanch tushunchalar:

ravish, UGM, OGM, XGM, miqdor, munosabat, belgi, lug‘aviy-ma‘noviy guruh, lug‘aviy shakl, derivatsiya, transpozitsiya, konversiya, sintaktik shakllar

61- §. Ravish va uning UGMsi

Ravish hamisha tilshunoslikning muammoli masalasidan bo‘lib kelgan. Uni o‘rgangan olim V.V.Vinogradov «mustaqil so‘zning hech bir guruhiga sig‘may qolgan so‘z ravish turkumiga yig‘ilgan» deb haqqoniy baho bergan edi. Ravishning ma‘no va vazifasi ot, sifat, son, olmoshga yaqin turishi arab va Yevropa tilshunosligida qayd etilgan. Sharq va g‘arb tilshunosligi ravishni ma‘no va vazifasi jihatidan emas, balki boshqa birortasiga xos bo‘lmagan belgi – o‘zgarmaslik belgisi bilan ismdan farqlaydi. Biroq o‘zbek tili grammatik qurilishining tavsifiga bag‘ishlab yozilgan ko‘plab ilmiy adabiyot va darsliklarda ravishning o‘zgarmaslik tabiati inobatga olinmagan. Tilshunoslar o‘zbekcha ravishni rus tilidagi «напечие»ning muqobili sifatida talqin qilishgan, natijada, *kecha, kunduz, tong, oqshom* kabi payt oti, *atrof, o‘rta, u yerda, bu yerda, old, orqa* kabi o‘rin oti, *oz, mo‘l, butun, to‘la* kabi miqdor sifati, *keyin, past, baland, yuqori* kabi o‘rin sifati ravish turkumi doirasida o‘rganilgan.

«Asosan harakatning, qisman predmetning belgi, miqdor yoki holatini bildiruvchi o‘zgarmas so‘z» – ravishning so‘z turkumi sifatidagi UGMsi.

Ravish o‘zgarmas so‘z turkumi sifatida. Ravish – mustaqil ma‘noli o‘zgarmas so‘z. U belgi, miqdor yoki holatni, o‘rin, payt ma‘nosini ifodalaydi va bu jihatidan ot, sifat, songa yaqin turadi. Ulardan farqli jihati shundaki, so‘z o‘zgartiruvchi, shakl yasovchi qo‘shimcha bilan birika olmaydi. Masalan, ot ko‘plik, sifat daraja shaklini qabul qiladi. Masalan, *tongda, oqshomda, kunduzlari, ko‘proq, ozroq, balandroq* kabi. Ayrim til birligida uchraydigan EK, KK shakli ravishning o‘zak qismida soddalashgan, ya‘ni o‘zak bilan yaxlit holga kelib qolgan: *birdan, zimdan, to‘satdan, kechasi, birga.*

Bundan tashqari, qadimgi davrda keng iste'molda bo'lgan *-ra* (jo'nalish kelishigi) (*so'ngra, uzra*), *-a*, (*qayta, ko'tara*), *-in (-un)* (*birin-ketin, ostin-ustun*) qo'shimchasi ham ravish tarkibida qotib qolgan.

Ravish turkumini talqin qilishda o'zgarmaslik xususiyatini e'tiborga olish uning so'z turkumi sifatidagi xususiyatini belgilashda qator qarama-qarshilikka nuqta qo'yadi.

Ilmiy manba, darslik va qo'llanmalarda *eng, juda, nihoyat, g'oyat, lang, g'irt* kabi so'z kuchaytiruv ravishi deb qaraladi. Holbuki, bu shakllar ravish oldidan kelib, belgi ma'nosini kuchaytirishga xizmat qiladi. Shuning uchun keyingi yillarda ayrim tadqiqotchilar (masalan, T.Asadov) bu unsurlarning ravish emasligini, chunki ravish kabi mustaqil lug'aviy ma'nodan xoliligini ta'kidlashib, kuchaytiruv yuklamasi sirasida o'rganish lozimligini uqtiradi.

Ravish LMGlari. Ravish holat, miqdor-daraja, o'rin, payt, maqsad, sabab LMGlari bo'linadi.

Payt ravishi. Payt ravishi harakatning vaqti, payti, muddatini bildiradi: *endi, saharlab, hali, doim, yillab* kabi. U gapda ko'pincha hol, ba'zan kesim bo'lib keladi: *Karim yillab farzandini kutib yashadi. Ko'p hali hayotda nasibam...*

O'rin ravishi harakatning yuz berish joyini, o'rnini bildiradi: *olg'a, ilgariga, oldinga.*

Eslatma. O'rin ravishini o'rin otidan farqlamoq kerak. Bunga o'rin otlarining morfologik o'zgarishi asos qilib olinadi: (*atrofimiz*), (*o'rtada*), (*o'rtadan*), (*ichkarida*), (*o'ngdan*), (*chapda*), (*oldida*), (*u yerdan*) kabi.

Holat ravishi harakatning bajarilish usuli, tarzini bildiradi. Shu boisdan ular tarz-tus ravishi deb ham yuritiladi: *bexosdan, astoydil, majburan, qavatma-qavat, mardlarcha, yigitlarcha.*

Miqdor-daraja ravishi miqdoriy sifat va darajani ifodalaydi: *ko'plab, sal, qarich-qarich, arang, xiyol, yana* kabi. Miqdor-daraja ravishi songa yaqinlashadi. Biroq son bilan «noaniq miqdor» belgisi ostidagi noto'liq ziddiyatda belgili a'zo sifatida yuzaga chiqadi.

Maqsad ravishi fe'ldan anglashilgan harakatning maqsadini ifodalaydi: *atay, atayin, ataylab, azza-bazza, jo'rtaga, qasddan.*

Sabab ravishi fe'ldan anglashilgan harakatning sababini ifodalaydi: *noiloj, noilojlikdan, bekordan-bekorga, chor-nochor.*

Eslatma. Boshqa turkumda bo‘lgani kabi ravishning ham ko‘p ma’noziligi ularni LMGga ajratishda qiyinchilik tug‘diradi. Masalan, *nari-beri* ravishi o‘rinni ham (*Stollarni nari-beri surdik*), holatni ham (*U nari-beri nonushta qildi*) ifodalaydi.

62-§. Ravishda derivatsiya.

Tilshunosligimizda ravish yasalishi munozarali. Chunki ravishning asosiy qismi – asli boshqa turkumga mansub soddalashgan, yaxlitlashgan leksema. Shu boisdan aksariyat tilshunoslar ravish yasalishini inkor etishib, ravishlashish (boshqa turkum so‘zining ravishga o‘tishi) mavjudligini tan olishadi.

Yuqorida sanab o‘tilgan ravishlar tarkibiga diqqat qilinsa, ularda turli so‘z yasash qolipi mavjudligi ma’lum bo‘ladi: *arabcha ot+-an, ot+-chasiga, ot+-ona, ot+larcha, ot+-lab* kabi.

Qo‘shma ravish esa *olmosh+ot* (*har gal, har zamon*), *ravish+ot* (*hali zamon, hali beri*), *son+ot* (*bir yo‘la, bir dam*) qolipi mahsuli.

Boshqa turkumdagi takroriy so‘z ravish bo‘lishi mumkin: *yuzma-yuz, quruqdan-quruq, bekordan-bekor* kabi.

Tilshunoslar ravish turkumining yasalish sistemasiga ega emasligini *-an, -ona* qo‘shimchasining arabcha va tojikcha so‘z tarkibida uchrashini, *-larcha, -chasiga, -lab* kabining grammatik ma’no ifodalashi bilan va *-iga/-siga, -chasiga* kabi so‘zning sanoqli darajada ekanligi bilan izohlaydi.

Ravish gapda ko‘pincha fe‘lga bog‘lanib hol, otga bog‘lanib sifatlovchi vazifasida keladi. Bu ravish – UGMsining tarkibiy qismi.

Ravishning tuzilishiga ko‘ra turlari. Ravish tuzilishiga ko‘ra *sodda* va *murakkab* turga bo‘linadi.

Sodda ravish bir o‘zakli bo‘ladi: *xiyla, xiyol, ertaga, ertalab*.

Murakkab ravish o‘z o‘rnida uchga bo‘linadi: a) juft ravish; b) takroriy ravish; d) qo‘shma ravish.

Juft ravish ikki so‘zning juftlashishidan tashkil topadi: *yana-tag‘in, eson-omon; ochin-to‘qin, oldinma-keyin, qishin-yozin; uzil-kesil, ura-sura, unda-bunda; ora-sira, ora-chora, ro‘y-rost, sal-pal, chala-chulpa, emin-erkin, oz-moz, huda-behuda; azza-bazza, apiltapil, eran-qaran, o‘lda-jo‘lda*.

Takroriy ravishda bir o‘zak takrorlanadi: *galma-gal, zinhor-bazinhor, to‘g‘ridan-to‘g‘ri, es-es, o‘qtin-o‘qtin, ahyon-ahyonda*.

Qo‘shma ravish birdan ortiq mustaqil so‘zning qo‘shilishidan hosil bo‘ladi: *bir yo‘la, bir muncha, bir talay; bajonudil,*

baholiqudrat, baqadrihol; har yili, har yoq, har dam; shu zahoti, shu asnoda.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Ravishning o‘rganilishiga sharh bering.
2. Ravish va uning umumiy grammatik ma’nosi haqida gapiring.
3. Ravishda derivatsiya, transpozitsiya, konversiya va relyatsiya.
4. Ravishning lugaviy-ma’noviy guruhlarini sanang.
5. Ravishning lug‘aviy shakllari xususiyatlari qanday?
6. Ravishning sintaktik imkoniyatlarini bayon qiling.
7. Ravish va sifat munosabati haqida gapiring.
8. Nega ravishlarning yasalishi masalasi munozarali?

TAQLID

Tayanch tushunchalar

taqlid, UGM, OGM, XGM, miqdor, munosabat, belgi, lug‘aviy-ma’noviy guruh, lug‘aviy shakl, derivatsiya, transpozitsiya, konversiya, sintaktik shakllar

63- §. Taqlid va uning UGMsi.

Taqlid o‘zbek tilida bir guruhni tashkil etadi va mustaqil so‘z sirasidan o‘rin olgan. Buning bir nechta ilmiy asosi bor.

*Birinchi*dan, turkiy tillarda taqlid miqdoran ko‘p va ma’no jihatdan rang-barang.

*Ikkinchi*dan, ulardagi tovushlar tizmasi ma’lum obyektiv voqelikdan xabar berib turadi.

*Uchinchi*dan, taqlid gap tarkibida ma’lum bir sintaktik pozitsiya egallaydi.

Taqlid – o‘zbek tilining muhim ifoda vositasi. Ularning ifoda tomoni mazmun tomoni bilan tabiiy bog‘lanishga ega. Bu quyidagi so‘z qatorini qiyoslash asosida hosil bo‘ladi:

- 1) *taq-tiq/tuq-tuq/to‘q-to‘q/taq-taq;*
- 2) *liq-liq/luq-luq/lo‘q-lo‘q/laq-laq;*
- 3) *tirs-tirs/tars-tars/tars-turs.*

Ko‘rinadiki, fonetik qiyofasi tor unli va qattiq undoshdan iborat bo‘lgan taqliddagi belgi darajasi keng unli va qattiq undoshdan iborat taqlid ifodalagan belgidan past. Bu taqliddagi shakl va mazmunning tabiiy bog‘lanishini ko‘rsatadi.

Taqlid jamiyatning har bir a‘zosi tushunadigan turli ma‘noga ega. Masalan, *taq-tiq/tuq-tuq/to‘q-to‘q/taq-taq* taqlidi orqasida nimadir yotgani va ma‘lum bir borliq hodisasini ifodalayotgani shu til jamiyatining barcha a‘zolari uchun tushunarli.

Taqliddagi ma‘noviy g‘ayrioddiylik uni boshqa mustaqil so‘z turkumidan ajratib turadi. Biroq ma‘noviy g‘ayrioddiylik faqat taqlidgagina xos emas. Buni olmoshda ham kuzatish mumkin. Chunki ularning ma‘nosi faqat matn tarkibidagina anglashilib, shu boisdan «ichi bo‘sh» so‘z sifatida baholanadi. Ammo «ma‘noviy bo‘shlik» olmoshni mustaqil so‘z sifatida qarashga monelik qila olmagan. Demak, bu nomustaqil so‘z sifatida qarab kelingan taqlidning ham «mustaqillashuvi»ga to‘siq bo‘la olmasligi kerak.

Taqlid morfologik jihatdan o‘zgaruvchan, bu bilan to‘la ma‘nodagi mustaqil so‘z bo‘lgan ravishdan ham ustun turadi: *odamlarning g‘ovur-g‘uvuri, eshikning taqir-tuquridan* kabi.

Taqlid cheklanmagan muchalanuvchanlikka ega:

1. Kesim: *Atrof g‘ala-g‘ovur.*
2. Ega: *Taqir-tuqur tinmadi.*
3. Hol: *Shabada g‘ir-g‘ir esadi.*
4. To‘ldiruvchi: *Odamlarning vag‘ir-vug‘uridan quloqlar bitgudek.*
5. Aniqlovchi: *Mahallada duv-duv gap.*

Demak, taqlid «borliq hodisalariga taqlidning lisoniy ifodasi» UGMsiga ega.

Ko‘rinadiki, o‘zbek tilidagi taqlid semantik-morfologik-sintaktik jihatdan mustaqil so‘z maqomiga ega.

Taqlidning LMTlari. Taqlidning ayrimi tovushga taqlidni ifodalasa, ikkinchi bir xili ko‘rinish-holatga taqlidni ifodalaydi. Shu boisdan «tovushga taqlid» va «ko‘rinishga taqlid» LMTlari farqlanadi.

I. «Tovushga taqlid» LMT. Bu LMT a‘zolari kishi, jonivor, narsa va hodisalar paydo qilgan tovushga taqlid qilish natijasida paydo bo‘ladi. LMT o‘z o‘rnida ikkiga bo‘linadi:

1. «Fiziologik tovushga taqlid» LMG: *qah-qah, xur-xur, xir-xir, miyov-miyov.*

2. «Fizik tovushga taqlid» LMG: *tap-tup, taqir-tuqur, tipir-tipir*.

II. «Ko‘rinishga taqlid» LMT. Tovushga taqlid so‘z eshitish bilan bog‘liq hodisani ifodalasa, ko‘rinishga taqlid so‘zi ko‘rinish bilan bog‘liq hodisalarni aks ettiradi. Bu LMT ham o‘z o‘rnida:

1. «Harakatni ifodalovchi taqlid» LMG: *dik-dik, lik-lik, lapang-lapang, ship-ship*.

2. «Tashqi ko‘rinishni ifodalovchi taqlid» LMG: *xil-xil, jiq-jiq, mo‘lt-mo‘lt*.

3. «Yorug‘likni ifodalovchi taqlid» LMG: *lip-lip, jimir-jimir, yalt-yult, yilt-yilt*.

Taqlidning tuzilishiga ko‘ra turlari. O‘zbek tilida taqlid juft va takroriy ko‘rinishda bo‘ladi.

Juft taqlid: *g‘arch-g‘urch, taq-tuq, vag‘ir-vug‘ur, g‘ing-ping, alang-jalang, apir-shapir*.

Takroriy taqlid: *guv-guv, duv-duv, shartta-shartta, cho‘lp-cho‘lp, shaqa-shaq, guppa-guppa*.

Eslatma. Taqlid *etmoq, demoq, qilmoq* fe‘li bilan kelganda qo‘shma fe‘l vujudga keladi: *guv-guv etmoq, duv-duv qilmoq, cho‘lp-cho‘lp qilmoq*.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Taqlidning o‘rganilishini izohlang.
2. Taqlid va uning umumiy grammatik ma‘nosi haqida gapiring.
3. Taqlidda derivatsiya, transpozitsiya, konversiya va relyatsiya.
4. Taqlidning lugaviy-ma‘noviy guruhlarini sanang.
5. Taqlidning lug‘aviy shakllari xususiyatlari qanday?
6. Taqlidning sintaktik imkoniyatlarini bayon qiling.
7. Taqlidning boshqa so‘z turkumlariga munosabati haqida gapiring.

OLMOSH

Tayanch tushunchalar

olmosh, UGM, OGM, XGM, miqdor, munosabat, belgi, lug'aviy-ma'noviy guruh, lug'aviy shakl, derivatsiya, transpozitsiya, konversiya, sintaktik shakllar

64- §. Olmosh haqida umumiy ma'lumot.

Ma'lumki, so'zlar ma'noviy belgisiga ko'ra uch turga bo'linadi:

a) mustaqil ma'noli so'z (fe'l, ot, sifat, son, ravish, taqlid);

b) bo'sh-ishora ma'noli so'z (olmosh);

d) yordamchi ma'noli so'z (ko'makchi, bog'lovchi, yuklama, ko'makchi fe'llar).

«Ishoraviylik» ramzi bilan ataluvchi olmosh boshqa leksemalardan ajralib turadi. O'zbek tilshunosligida olmoshning doirasi va vazifasi zo'rma-zo'rakilik bilan ancha chegaralanib «ot, sifat, son o'rnida qo'llanuvchi so'z» sifatida o'ta tor tushunilgan. Vaholanki, bu bilan olmoshning nafaqat ot, sifat, son, balki fe'l, ravish, taqlid, undov, gap va, hatto, matnni almashtira olish, ularga ishora etish xususiyati hisobga olinmagan. Olmosh guruhiga *men, sen, u, biz, siz, ular* kabi shaxsga; *kim, nima, bu, ana, mana, mana bu* kabi predmetga; *qanday, bunday, shunday* kabi belgiga; *buncha, shuncha, qancha* kabi miqdorga; *qachon* kabi paytga; *qayer* kabi o'ringa; *shunday bo'lmoq, qanday qilmoq* kabi harakat-holatga ishora qiluvchi leksema kiradi. Shuni aytib o'tish joizki, olmosh hamma vaqt ham qandaydir bir so'zni «almashtirib», uning o'rnida kelavermaydi. Misollar: 1.*Kim mehnat qilsa, u rohat ko'radi.* 2. *Men kecha keldim. Sen buni bilasan.* 3.*Nima qilsam ham, men o'zim bilaman.* 4. *Hamma mehmonlar biznikida.* 5.*Barcha mushkulotlar oson bo'ldi* kabi gaplarda kishilik, belgilash, o'zlik olmoshi hech bir so'zni almashtirmagan.

Arab tilshunosligida olmosh alohida so'z turkumi sifatida berilmagan, balki har bir so'z turkumi ichida «yashirin ma'noli so'z» (*zamirlar*) sifatida alohida guruhlarga ajratilgan. Chunonchi, *kitob, daftar, Abbos* – aniq ma'noli ot bo'lsa, *men, sen, kim* – yashirin

ma'noli ot (zamid otlar) dir. Yoxud *oq, qizil, chiroyli* ĩ ma'lum ma'noli sifat hisoblansa, *bunday, shunday* kabilar «zamid sifat» dir.

Olmoshlar shaxs, predmet, belgi yoki miqdorga xos bo'lgan umumiy (mavhum) ma'noni anglatadi. Olmosh bildiruvchi ma'no nutq jarayonida aniq yuzaga chiqadi. Ular o'zlari almashtiruvchi so'z kabi morfologik jihatdan o'zgaradi.

Olmosh qaysi so'z turkumi o'rnida qo'llansa, shu turkumga xos sintaktik vazifani bajaradi: ***O'qituvchi*** darsga kirdi. ***U*** o'quvchilar bilan salomlashdi. Olmosh o'zidan oldin aniqlovchi talab qilmaydi: ***Hamma xursand va shod. U kitobni o'qidi.*** Olmosh ifoda etadigan ishoraviy ma'nosiga ko'ra quyidagi ma'no guruhiga bo'linadi:

- 1.Kishilik olmoshi.
- 2.Ko'rsatish olmoshi.
- 3.O'zlik olmoshi.
- 4.Belgilash olmoshi.
- 5.So'roq olmoshi.
- 6.Gumon olmoshi.
7. Bo'lishsizlik olmoshi.

I. Kishilik olmoshi shaxs olmoshi deb ham yuritiladi, chunki shaxsga ishora qiladi. Shaxs olmoshining qo'llanishida ayrim o'ziga xoslik bor. Shaxs o'z ma'nosidan tashqari ko'chgan holda qo'llanishi mumkin. Chunonchi:

1. ***Biz*** olmoshi II shaxs ko'plikdagi *siz* olmoshi o'rnida qo'llanadi: ***Qani, endi biz ishga tushaylik.*** Bunda tashviq ma'nosi anglashilib turadi.

2. Ko'plikni ifodalovchi olmosh birlik uchun qo'llanadi: ***Bu ishni biz uddaladik.*** Ushbu gapda *men* o'rnida ishlatilgan *biz* maqtanish, kibr ma'nosini ifoda etmoqda.

3. *Men* o'rnida *biz* olmoshi ishlatilib, kamtarlikni ifodalashi mumkin: ***Biz bu maqolada yechimini kutayotgan muammoni olib chiqdik.***

4. *Sen* o'rnida *siz, u* o'rnida *ular* olmoshi ishlatilib, hurmat ma'nosini ifodalaydi: ***Siz bugun darsda faol ishtirok etdingiz. Men buvimni yaxshi ko'raman. Ular ham meni sevadi.***

5. *Siz* olmoshi, ko'pincha, birlik sonda hurmat ma'nosida qo'llanilganligi sababli ikkinchi shaxs ko'plik sonda *sizlar* shakli ishlatilishi mumkin: ***Sizlar kelajagimiz.***

6. Kishilik olmoshiga *-lar* qo‘shimchasi qo‘shilganda turli ma’no voqelanadi:

–*Senlarga aytyapman* (kamsitish ma’nosi).

–*Sizlarda insof bormi?* (ko‘plik ma’nosi).

7. O‘zbek tilida III shaxs ko‘plik olmoshi, aslida birlik sondagi olmoshning ko‘plik shaklidir: *u+lar*.

II. Ko‘rsatish ma’nosini anglatuvchi olmosh (*bu, shu, mana, ana, u, o’sha, hov* va boshqa) shaxs, predmet, belgini alohida ko‘rsatish, ta’kid ma’nosi uchun xizmat qiladi. Ular ifodalovchi (ishoraviy) nom ham turlicha:

– shaxs yoki predmetga ishora qiladi: –*Siz o’shami?* (A. Qod.)

– belgiga ishora qiladi: *Menda ham shunaqa kitoblar bor.*

– vaqtga ishora qiladi: *Shu-shu Fotima kelmay qoldi.*

– o‘ringa ishora qiladi: *Siz – unda, biz – bunda.*

III. O‘zlik olmoshi. Bu olmosh turi «ta’kid», «tegishlilik» ma’nosini anglatadi: *Mening o‘zim bilaman.* «o‘xshatish» ma’nosi ham matndagi *o‘z* so‘zi orqali ifodalanadi: *Onasining o‘zi.* «Umumiylik», «noaniqlik» kabi ma’no – *O‘zim.* (*shunchaki*) turdagi gapda ro‘yobga chiqadi.

IV. So‘roq olmoshi shaxs, predmet, belgi, harakatni aniqlash maqsadida ishlatiladi. Ular quyidagiga bo‘linadi:

– shaxsga nisbatan qo‘llanuvchi olmosh (*kim, kimlar*);

– voqea-hodisa, predmetga nisbatan qo‘llanuvchi olmosh (*nima, nimalar*);

– belgini aniqlashga qaratilgan olmosh (*qanday, qanaqa*);

– sabab va maqsadni aniqlashga qaratilgan olmosh (*nega, nima uchun, nechuk*);

– miqdorga nisbatan ishlatiluvchi olmosh (*necha, qancha*);

– harakat-holatga nisbatan qo‘llanuvchi olmosh (*nima qildi, nima bo‘ldi*);

– o‘rin ma’nosini ifodalovchi so‘roq (*qani, qayerda*);

– payt ma’nosini ifodalovchi so‘roq (*qachon, qachonga*).

Bunday olmosh faqat so‘rash ma’nosini yuzaga chiqarmaydi, ma’noni bo‘rttirish (*kimki, nimaki*), ritorik so‘roq (*Men sizga nima dedim?!), taajjub (Buning nimasi yomon?!)* kabi ma’noni ham ifoda etadi.

V. Belgilash olmoshi. *Har* so‘zi belgilash olmoshi bo‘lib, ko‘pincha, so‘roq olmoshi bilan birikib keladi va qo‘shma belgilash

olmoshi yasaydi. Jamlik ifodalovchi olmosh predmet, shaxs, belgiga nisbatan yig'indini, to'dani ifodalaydi: *hamma, yalpi, har kim, barcha, bari, butun.*

VI. Gumon olmoshi muayyan predmet, shaxs, belgi yoki harakat xususida o'ta mavhum tushunchani bildiradi. So'roq olmoshi bilan qo'shib keladigan *alla*-va *-dir* birligi ushbu olmoshga noaniqlik ma'nosini kiritadi.

VII. Bo'lishsizlik olmoshi ma'no jihatdan tasdiqqa nisbatan zidlikni bildiradi va *hech* so'zi bilan hosil bo'ladi. Bu olmosh gapni (fikrni) inkorga aylantiradi: *hech nima, hech kim, hech qachon, hech mahal.*

Til tarixida ham, hozir ham ba'zan juda ko'tarinki, tantanavor nutqda kamtarinlik uchun, manmanlik qilmaslik maqsadda *men* kishilik olmoshi o'rnida *kamina, faqir, banda* so'zi qo'llaniladi. Bular tilshunosligimizda *ot-olmosh* nomini olgan.

Olmosh – nutqni o'rinsiz takrordan tozalashning, fikrni ixcham bayon qilishning muhim vositasi. U gapda turli sintaktik vazifada kela oladi: 1. *Mening o'zimu yukni ko'tara olmas edim.* 2. *Vazifamiz – shu.* 3. *Qanday kishi xor bo'lur?* 4. *Bahor keldi seni so'roqlab.*

Olmoshning tuzilishiga ko'ra turiquyidagi jadvalda berilgan (24-jadval):

24-jadval

Olmosh	Shakllar				
	Sodda		qo'shma	Juft	Takroriy
1. Kishilik	<i>men, sen</i>	<i>meniki</i>	-	-	-
2. Ko'rsatish	<i>bu, shu</i>	<i>bular, shunisi</i>	<i>ana bu, mana u</i>	<i>u-bu</i>	<i>o'sha-o'sha, shu-shu</i>
3. O'zlik	<i>O'z</i>	<i>o'zim, o'zlari</i>	-	-	<i>o'z-o'zini</i>
4. So'roq	<i>kim, nima?</i>	<i>kimga, nimalar</i>	<i>nima uchun, nima maqsadda</i>	-	<i>kim-kim, nima-nima?</i>
5. Belgilash	<i>hamma, bari</i>	<i>hamma miz</i>	<i>har kim, har nima</i>	-	<i>barcha-barcha, butun-butun</i>

6.Bo‘lishsizlik	<i>hech</i>	-	<i>hech kim, hech nima</i>	-	-
7. Gumon	-	<i>birov, kimdir</i>	<i>Alla-kim, alla-nima</i>	-	-

Jadvalda olmoshning «yasama» shaklini berishda tilshunos olim G‘.Zikrillayev fikriga tayanib, lug‘aviy shakl qo‘shimchasi inobatga olindi.

Olmoshda shaxs, hurmat, miqdor, munosabat ma’nosining mujassamligi va ularning nutqda rang-barang usulda namoyon bo‘lishi tilshunosligimizda aniqlangan. Masalan, kishilik olmoshidan *men, biz* so‘zlovchi, *sen, siz* tinglovchi, *u, (ular)* o‘zga shaxsni bildiradi. Miqdor ma’nosining ifodalanishi jihatidan *men, sen* birlikni; *biz, (sizlar), (senlar), (bizlar)* ko‘plikni; *siz, (ular)* birlikka ham, ko‘plikka ham betaraf ma’noni anglatadi. Hurmat ma’nosi II, III shaxs olmoshiga xos. Munosabat ma’nosi kishilik olmoshining kelishik qo‘shimchasini olib o‘zgarishida yuzaga chiqadi. Kishilik olmoshiga egalik ma’nosi ham xos. Ushbu olmosh qaratqich kelishigida egalik ma’nosini bildiradi: *bizning universitet*. O‘zbek tilida egalik ma’nosi kishilik olmoshiga *-niki* qo‘shimchasini qo‘shish bilan ham ifodalanadi: *meniki, bizniki, seniki* kabi. Yuqoridagi ma’nolarning ifodalanish tarzini boshqa LMGda ham kuzatish mumkin.

65- §. Olmosh derivatsiyasi.

Olmosh o‘ziga xos so‘z yasash tizimiga ega. U – affiksatsiya va kompozitsiya usuli. Ko‘rsatish, belgilash-jamlash, gumon, bo‘lishsizlik olmoshlari sirasida yasalmalari ham mavjud. Shuningdek, o‘zga turkum so‘zlaridan derivatsiyaning boshqa ko‘rinishlari asosida ham olmosh vujudga kelgan: *birov, butun, yalpi, jami, falonchi* kabi.

Affiksatsiya usuli. Affiksatsiya usuli gumon olmoshida uchraydi. Bu usul bilan asosan olmoshdan olmosh yasaladi.

Yasash asosiga qo‘shilib, olmosh hosil qiluvchi affiksning so‘z yasash darajasi ham turlicha: *alla-, -dir*. Bu affiksning har biri turli derivatsion qolip tarkibida olmosh yasaydi: *alla-+so‘roq*

olmoshi/narsa = 1) asosdan anglashilgan narsa/predmetning gumonligi qolipi hosilalari quyidagicha: allakim, allanima, allanarsa, allakim, allaqayer kabi.

so‘roq olmoshi+-dir = 2) asosdan anglashilgan narsa/predmetning gumonligi qolipi quyidagi olmoshlarni beradi: kimdir, nimadir, qayerdadir, qachondir, qaysidir kabi.

Kompozitsiya usuli. Bu usul vositasida qo‘shma (ko‘rsatish, so‘roq, belgilash, bo‘lishsizlik), juft (ko‘rsatish) va takroriy (ko‘rsatish, so‘roq, belgilash) olmoshlar yasaladi (24a-jadval):

24a-jadval

Olmosh	Qo‘shma	Juft	Takroriy
Ko‘rsatish	<i>ana bu, mana u</i>	<i>u-bu</i>	<i>o‘sha-o‘sha, shu-shu</i>
So‘roq	<i>nima uchun, nima maqsadda</i>	-	<i>kim-kim, nima-nima?</i>
Belgilash	<i>har kim, har nima</i>	-	<i>barcha-barcha, butun-butun</i>
Bo‘lishsizlik	<i>hechkim, hechnima</i>	-	-

O‘zbek tilida olmoshning yasalishi masalasi munozarali. Olmoshning yasalish xususiyati tadqiqi tilshunosligimiz oldida turgan vazifalardan.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Olmoshning o‘rganilishini sharhlang.
2. Olmoshning va uning umumiy grammatik ma’nosi haqida gapiring.
3. Olmoshda derivatsiya, transpozitsiya, konversiya va relyatsiya.
4. Olmoshning lugaviy-ma’noviy guruhlarini sanang.
5. Olmoshning lug‘aviy shakllari xususiyatlari.
6. Olmoshning sintaktik imkoniyatlarini bayon qiling.
7. Olmoshning boshqa so‘z turkumlariga munosabati haqida gapiring.

YORDAMCHI SO‘Z

Tayanch tushunchalar

yordamchi so‘z, umumiy grammatik ma‘no, oraliq grammatik ma‘no, xususiy grammatik ma‘no, ma‘noviy nomustaqillik, sintaktik aloqa, ko‘makchi, bog‘lovchi, yuklama

66-§. Leksemalar tasnifidagi «ma‘noviy nomustaqillik» tushunchasi.

Ma‘lumki, leksik sath birliklari ikki katta guruhga bo‘linadi: mustaqil so‘z va yordamchi so‘z. Ular orasidagi zidlanishni «ma‘noviy va vazifaviy nomustaqillik» tashkil etadi. Bu ziddiyat belgisiga ko‘ra yordamchi so‘z belgisi, mustaqil so‘z esa belgisiz a‘zo mavqeyini egallaydi. Yordamchi so‘z hech qachon mustaqil qo‘llanmaydi, bog‘liq qurshovdagina kela oladi. Mustaqil so‘z esa mustaqil qo‘llanilish va ma‘no ifodalash qobiliyatiga ega.

Leksemalarning ma‘noviy tasnifida ilk bosqich belgisi «ma‘noviy nomustaqillik» emas, «ma‘noviy nomustaqillik» bo‘lishining sababi – mustaqil leksemaning bu belgiga nisbatan betarafligi. Chunonchi, katta guruhni tashkil etuvchi atoqli ot (*Temir, Anor, Gavhar*) guruhida, mavhum otda mustaqil ma‘noning mavjudligi kishini shubhaga soladi. Mustaqil so‘zda «ma‘noviy nomustaqillik» belgisi shartli. Assimilyatsiya tilshunoslikda boshqacha, biologiyada esa tamoman o‘zgacha talqin etiladi. *Loy* so‘zi adabiy tilda boshqa, otarchi nutqida esa boshqacha mohiyatini namoyon qiladi. Shungao‘xshash hodisani sifat, fe‘l, ravishda ham ko‘plab uchratish mumkin. Bularning barchasi «ma‘noviy nomustaqillik» belgisi mustaqil leksemada nisbiy tushuncha, nisbiy belgi ekanligini ko‘rsatadi. Shuning uchun leksemaning ma‘noviy tasnifida ilk bosqichning belgisi – «ma‘noviy nomustaqillik» emas, balki «ma‘noviy nomustaqillik». Ushbu belgi asosidagi ziddiyatda ko‘makchi, bog‘lovchi, yuklama kuchli (belgisi) a‘zoni tashkil etadi. Sof ko‘makchi, sof bog‘lovchi, sof yuklama hech qachon mustaqil ma‘noli so‘z xususiyatiga ega bo‘la olmaganligi tufayli uning guruhiga o‘ta olmaydi.

Yordamchi soʻzning «oraliq uchinchi» tabiatiga egaligi. Tilshunoslikda yordamchi soʻzning leksema va qoʻshimcha orasida «oraliq uchinchi» boʻlib, ham leksema, ham grammatik morfema xususiyatini oʻzida mujassamlashtirishi aniqlangan. Ular shaklan leksema, mazmunan qoʻshimcha (qiyos: *Kitobni akamga/akam uchun oldim.*) Shu tufayli boʻlsa kerak, til tizimida yordamchi soʻzning oʻrni turlicha baholanadi – ayrim olimlar ularni qoʻshimchaga, ayrimi nutq boʻlakchasiga, baʼzisi yordamchi soʻzga nisbat beradi. Yordamchi soʻzning soʻzmi, qoʻshimchami yoki mustaqil soʻzning yordamchi soʻz bilan bogʻlanishi soʻz birikmasimi ekanligi hanuzgacha munozara mavzui boʻlib qolmoqda. Chunki yordamchi soʻz guruhi ichida shunday birliklar borki, ular ham «maʼnoviy mustaqillik», ham «maʼnoviy nomustaqillik» xususiyatiga ega (ot-koʻmakchilar, yordamchi va koʻmakchi feʼl). Chunonchi, *tortib* mustaqil soʻz sifatida ravishdosh kabi qoʻllaniladi: *Baliq qarmoqni bir tortib, qochibketdi.* Shu soʻz *Farhod togʻidan tortib Shirin yayloviga qadar Sirdaryo boʻylab tizilib ketgan yetmish ming xalq bu sovuqlarni pisand qilmaydi.* (Oyd.). gapida yordamchi soʻz vazifasida kelgan. *Tortib* mustaqil va yordamchi maʼnoga ega boʻlishiga qaramay, mustaqil leksema tipiga kiradi. *Uchun, sayin, uzra, kabi, va* ga oʻxshagan yordamchi soʻz aniq bir tushunchani ifodalay olmaydi, ammo turli munosabatni yuzaga chiqarib, yordamchi soʻz guruhidan joy oladi. Yuqoridagilardan anglashiladiki, «alohida qoʻllanila olish yordamchi leksemani mustaqil leksema bilan yaqinlashtirsa, turli-tuman munosabatni ifodalash kabi umumlashgan maʼno uni morfemaga, qoʻshimchaga yaqinlashtiradi, leksema va morfema ziddiyatida «oraliq uchinchi» vazifasida keladi.

Yordamchi soʻzni mustaqil soʻzga quyidagilar yaqinlashtiradi:

- a) shaklan alohida ajralib turish;
- b) lugʻaviy maʼnoning mavjudligi (ot-koʻmakchi, feʼl-koʻmakchida);
- d) koʻpincha ularning mustaqil soʻzlarga yaqinlashishi, ulardan kelib chiqishi.

Yordamchi soʻzning grammatik morfemaga oʻxshash tomoni ularning morfema kabi mustaqil nominativ funksiya bajarmasligi (*ammo, va, sayin, kabi*), qoʻshimchasimon shaklda boʻlishi (-u, -yu, -

da; -ki/-kim; -dek/-day, -cha) va boshqalar. Biroq yordamchi soʻzning grammatik morfemadan farqli tomoni shundaki:

1) ular ajralgan holda gap boʻlagi, soʻz birikmasi va gapda sintaktik xarakterdagi vazifa bajaradi. Bu xususiyat, ayniqsa, koʻmakchi uchun xos. Chunonchi, 1. *Yaxshi bilan yursang, yetarsan murodga, Yomon bilan yursang qolarsan uyatga* (Maq.). 2. *Toʻlqinlarning kuchli naʼrasi Yulduzlarga qadar yetardi.* (Uygʻun);

2) gap boʻlagi yoki gapni oʻzaro bogʻlaydi. Bunday funksiyada, asosan, bogʻlovchi va yuklama keladi: 1. *Xonaga baland boʻyli, biroq oriqqina yigit salom berib kirdi.* (S.Ahm.) 2. *Saida bu gapni aytdi-yu, chiqib ketdi.* (S.Ahm.);

3) soʻroq, inkor kabi gap maʼnosini ifodalashga xizmat qiladi (yuklama).

Yordamchi soʻz mustaqil soʻz va soʻz-gap oraligʻida «oraliq uchinchi» maqomini oladi. Oʻz navbatida, yordamchi soʻz ham oʻz ichida umumiy belgisiga koʻra oraliq uchinchini ajratib chiqaradi. Yaʼni bogʻlovchida bogʻlash, yuklamada gap mundarijasiga taʼsir qilish mohiyatni belgilash darajasida boʻlsa, koʻmakchida sanalgan har ikki belgi mushtarak. Bu uning «oraliq uchinchi»lik mavqeyini koʻrsatadi.

Yordamchi soʻzning shakliy xususiyatiga koʻra turlari.

Yordamchi soʻz shakliy xususiyatiga koʻra:

a) qoʻshimchasimon;

b) sof yordamchi soʻz;

d) nisbiy yordamchi soʻz koʻrinishiga ega.

Qoʻshimchasimon yordamchi soʻz har uchala yordamchi soʻz tarkibida uchraydi. Koʻmakchi orasida -dek/-day, -cha, bogʻlovchi orasida -ki/-kim; -u, -yu, -da affikssimon yuklama – bogʻlovchi, yuklama orasida -mi, -chi, -a, -ya, -ku, -oq/yoq, -da, -gina kabi qoʻshimchaga oʻxshash yordamchi soʻzni uchratish mumkin. Qoʻshimchasimon yordamchi soʻz shaklan qoʻshimchaga oʻxshaydi, ammo yordamchisoʻz vazifasini bajaradi. Chunonchi, 1. *Poʻlatdek* (kabi) *dadil bir yigit bu ishdan hayiqsa, uyat boʻladi.* (O.Mux.) 2. *Shu payt oʻgʻilchasi eshikdan yugurib keldi-da* (va), *dadasing quchogʻiga otildi.* (Oyb.) 3. *Bazmga Gulnoragina (faqat) kelmadi.* (S.Ahm)

Sof koʻmakchi sirasiga *uchun, bilan, sari, qadar, kabi, singari, sayin, orqali* soʻzlari; sof bogʻlovchi sirasiga *va, hamda, ammo, lekin,*

biroq, balki, yo, yoxud, go‘yo, agar, basharti, sof yuklama qatoriga *xuddi, faqat, axir, hatto, naq, atigi* so‘zi kiradi.

Nisbiy yordamchi so‘z atamasi ostida boshqa turkumga mansub bo‘lgan so‘zning yordamchi vazifasida qo‘llanilishi (*old, orqa, avval, bo‘ylab, boshlab*) yoki tabiatida «shakldoshlik» mavjud bo‘lgan birlik tushuniladi. Masalan, (*yolg‘iz*) sifat turkumiga oid so‘z-yuklama o‘rnida (*Yolg‘iz senga suyanaman*) ishlatiladi. Yoki **Vaqtida** *yomg‘ir yog‘adi, vaqtida qor* gapida (*vaqtida*) so‘zining vazifasi bog‘lovchiga yaqin. Bunga o‘xshash misol nutqimizda ko‘p. Yordamchi so‘zning shakliy xususiyatiga ko‘ra turini quyidagi jadvalda umumlashtirish mumkin (25-jadval):

Jadvaldan ko‘rinib turganidek, yordamchi so‘z mustaqil so‘z hisobidan ortib boradi. Yordamchi so‘zning boyishida yana bir yo‘l – ularning ichki tomondan bir turdan ikkinchi turga o‘tishi, aniqrog‘i, «oraliq hodisa» xususiyatiga ega bo‘lgan ko‘makchi-bog‘lovchi, bog‘lovchi-yuklamaning mavjudligi. Masalan, *bilan, deb, deya* kabilar – ko‘makchi-bog‘lovchi. Ushbu ko‘makchining bog‘lovchi vazifasida kelishi ancha keng tarqalgan hodisa. *Ammo lekin bu ishni paysalga solish yaramaydi* gapida bog‘lovchi-yuklama qo‘llanilgan, ya‘ni *ammo* bog‘lovchisi kuchaytiruv yuklamasi vazifasida kelgan.

25-jadval

Yordamchi so‘z turi	Sof yordamchi so‘z	Qo‘shimcha-simon yordamchi so‘z	Yarim yordamchi so‘z
Ko‘makchi	<i>kabi, sari, dovur, orqali</i> <i>singari, sayin, uchun,</i>	<i>-dek, -day, dayin, -cha</i>	<i>old, oldin, orqa, qarshi, avval, bo‘ylab, ko‘ra, qarab, tomon</i>
Bog‘lovchi	<i>va, ammo, biroq, chunki, shuning uchun, agar, go‘yo, toki, basharti, garchi, xoh, dam, yoki, yoxud, yo</i> <i>hamda, lekin,</i>	<i>-ki, (-kim), -u, -yu, -da</i>	<i>vaqtida, bir, ba‘zan, gohida</i>

Yuklama	<i>axir, hatto, faqat, ham, naq, go'yo, go'yoki, atigi</i>	<i>-mi, -ku, -gina, -u, -yu, -da, -a, -oq, (-yoq), -dir</i>	<i>yolg'iz, ba'zan, bir</i>
---------	--	---	-----------------------------

Bugungi kunda yordamchi soʻzni har tomonlama oʻrganish, uni lisoniy tahlil qilish ishlari tilshunosligimizda davom etmoqda.

67-

§. Koʻmakchi.

Turkiy tillarda (jumladan, oʻzbek tilida ham) koʻmakchi koʻpdan buyon tilshunoslarning tekshirish manbayi boʻlib kelmoqda. Oʻzbek tilidagi koʻmakchiga birinchi boʻlib mukammal taʼrifni A.N.Kononov bergan: «Koʻmakchilar shunday bir gruppaga soʻzlarki, ular ot bilan yoki obyekt bilan predikat orasidagi qurol-vosita, maqsad, sabab, payt, masofa, yoʻnalish, oʻxshatish kabi munosabatning yaratilishida xizmat qiladi».

Sh.Shoabdurahmonov ham oʻzining «Yordamchi soʻzlar» asarida koʻmakchiga shunday taʼrif bergan: «Koʻmakchi obyektning obyektga yoki obyektning predikatga boʻlgan turli grammatik munosabatini koʻrsatuvchi yordamchi soʻzdir».

Darhaqiqat, koʻmakchi mustaqil soʻz orasidagi tobe munosabatni ifodalash va kelishik maʼnosini aniqlashtirish, toʻldirish uchun xizmat qiladi. Shu xususiyati bilan koʻmakchi bogʻlovchi va yuklamadan farq qiladi. Koʻmakchi maʼno va vazifa jihatidan kelishik qoʻshimchasiga yaqin turadi. Shuning uchun baʼzan kelishik shaklidan anglashilgan maʼno koʻmakchi bilan ham ifodalanadi (Mashinada keldim – mashina bilan keldim. Ukamga oldim – ukam uchun oldim kabi). Lekin ular kelishik affiksiga qaraganda maʼnoni aniq, konkret ifodalaydi.

Koʻmakchining shakliy xususiyatiga koʻra turlari. Koʻmakchi shakli va bajaradigan vazifasi jihatidan quyidagi turlarga boʻlinadi:

- a) sof koʻmakchi;
- b) yarim koʻmakchi;
- d) qoʻshimchasimon koʻmakchi.

Nutqimizda tez-tez ishlatiladigan *uchun, bilan, sari, qadar, kabi, singari, sayin, orqali* soʻzi **sof koʻmakchi**, ular tobe soʻzni hokim soʻzga bogʻlashga xizmat qiladi. Sof koʻmakchi boshqa soʻzga

birikkan holda turli munosabatni anglatadi. Jumladan, *bilan* ko‘makchisio‘zbek tilida asosan ko‘makchi, ba‘zan bog‘lovchi vazifasida ishlatiladi. Shuning uchun bu ko‘makchi turi yordamchi so‘zdan birining o‘rnida ikkinchisi qo‘llanilishi nuqtayi nazaridan ko‘makchi-bog‘lovchi atamasi ostida ham o‘rganilmoqda.

bilan yordamchisining etimologiyasi haqida prof.A.N.Kononov V.V.Radlov, J.Deni kabi qator turkiyshunoslarning fikrini e‘tiborga olib, uning *birlan* so‘zidan kelib chiqqanini aytgan. *Bilan* yordamchisining *birla, birlan, bila, ila, -la* shakllari vazn, qofiya va uslub talabiga ko‘ra ko‘proq poeziyada uchraydi. Chunonchi, *Baxt ila to‘lib-toshgan go‘zal oy deraza tagida o‘sgan daraxt barglarida mudrab yotadi.* (R.Tag.) Bu ko‘makchi quyidagi ma‘nolarni bildiradi:

1) biror harakatning bajarilishida shaxs yoki predmetlarning birgaligini: *Ko‘pchilik bilan odam o‘zini kuchli sezadi;*

2) harakatni bajarishda vosita ma‘nosini: *Shu gapning ustiga Ismat bobo hassasi bilan eshikni ochib kirib keldi* (P.Qod.);

3) payt ma‘nosini: *Qo‘ng‘iroq chalinishi bilan o‘qituvchi sinfga kirdi;*

4) sabab ma‘nosini: *Ular: «Gulnor o‘z ajali bilan o‘ldi...», - deyishdi.* (Oybek);

5) harakatning bajarilishidagi holatni: *Onamning mehr bilan boqib turgan ko‘zlarini bir umr unuta olmasam kerak.* (Oybek)

Bilan ko‘makchisi – keng tarqalgan yordamchi so‘z. Uning bog‘lovchilik, ko‘makchilik tabiati olimlarimiz orasida tortishuv bo‘lishiga sabab bo‘lgan. Shu boisdan «...*va, bilan, hamda, shuningdek* so‘zi hozirgi o‘zbek adabiy tilida teng bog‘lovchining biriktiruv bog‘lovchi turiga kiradi» degan fikr ham ilgari surilgan. Ammo bu o‘rinda shuni qayd etish kerakki, bog‘lovchi vazifasidagi *bilan* ning *va, ham* biriktiruv bog‘lovchisidan farqlanadigan o‘ziga xos xususiyati bor:

– «birgalik» ma‘nosi *bilan* yordamchisi uchun xos: *Chodir sahnasidan bir qiz bilan yigit chiqib o‘yin qildi* (M.Ism.). Ushbu misoldagi *bilan* o‘rnida *va* ni qo‘llasak, yuqoridagi ma‘no kelib chiqmaydi, balki qiz bilan yigitning alohida-alohida o‘ynagani ma‘nosi ifodalanadi.

– *va, ham* bog‘lovchilari uyushib kelgan fe‘l kesimni bog‘laydi, ammo *bilan* da bu imkoniyat chegaralangan. Qiyoslang: *Lola ishlaydi va o‘qiydi. Lola ishlaydi ham o‘qiydi.* Ammo *Lola ishlaydi bilan*

o'qiydi tarzidagi gap nutqda ishlatilmaydi. *Bilan* ning grammatik vazifasi – bog'lovchi va ko'makchi vazifasida kela olishi; shunga ko'ra, *bilan* boshqa ko'makchidan farqlanadi. Shuning uchun *bilan* ko'makchisini *ko'makchi-bog'lovchi* termini bilan ataganimizda, uning barcha xususiyati qamrab olinadi. Bu ko'makchi turi gapda vosita ma'nosini bildirganda to'ldiruvchi, sabab, payt, harakatning bajarilish tarzini bildirganda hol vazifasida keladi.

Uchun ko'makchisi «atalganlik» (*Yo'lchi uchun keltirgan tugunchak yodiga tushdi* (Oybek), «maqsad» (*Hamma xalq ochdan o'lmaslik uchun bir amal-taqal qilib turibdi* (Oybek), «sabab» (*Kampirning ahmoqligi yo dushmaningizning ig'vosi uchun shundoq deyishga qandoq tilingiz bordi?* (A.Qahhor), «evaz» (*E'tiboringiz uchun rahmat*) kabi ma'noda qo'llanib, to'ldiruvchi, maqsad, sabab holi vazifasida keladi.

kabi, singari, yanglig' ko'makchisi bir narsani boshqa narsaga o'xshatish, chog'ishtirish ma'nosini anglatadi. Masalan, *Ukam men kabi bechora... g'am chekib yotgandir* (Oybek). *Kabi, singari* ko'makchisi bilan *-dek, -day* qo'shimchalarining ma'nodoshlik xususiyati tilshunoslarimiz tomonidan qayd etilgan.

Buni quyidagi oddiy qiyosda ko'rish mumkin (26-jadval):

26-jadval

<i>-dek, -day</i> (qo'shimcha-simon ko'makchi)	<i>kabi, singari, yanglig'</i> (sof ko'makchi)
1. <i>Oydek go'zal qiz.</i>	<i>Oy kabi go'zal qiz.</i>
2. <i>Tog'dek yuksak.</i>	<i>Tog' kabi yuksak.</i>
3. <i>Lochinday dadil.</i>	<i>Lochin singari dadil.</i>
4. <i>Ilgarigidek qadrdon bo'lib ketishgan.</i>	<i>Ilgarigi kabi qadrdon bo'lib ketishgan.</i>
5. <i>Gulday ochilib menga bir bor qaramaysiz.</i>	<i>Gul yanglig' ochilib bizga bir bor qaramaysiz.</i>

-dek, -day qo'shimcha shaklidagi ko'makchi hamisha o'zidan oldingi so'zga qo'shib yoziladi va urg'uli bo'ladi, ko'pincha bir-birini almashtira oladi. Ular bitta ko'makchining ikki ko'rinishi.

-dek, -day ko'makchi-qo'shimchasi o'zining eski adabiy o'zbek tilida keng qo'llangan *-dayin* ko'rinishiga ham ega. Bu ko'rinish hozir, asosan, ko'tarinki uslubda, she'riyatda qo'llaniladi: 1. *Oydayin*

ruxsoringga zoru intizorman o‘zim. 2. Zihi sarv ustida yuzung qamardayin, Qani bir shoxi gul sen siymbardayin. («Muhabbatnoma»)

-*day* ko‘makchisi *shunday, bunday, qanday, unday, allaqanday* kabi olmosh; *jinday, qittay, arziguday, aytganday, jo‘jabirday, o‘lguday, davangirday* kabi ravish tarkibida yaxlitlanib, qotib, o‘zakdan ajralmaydigan bo‘lib qolgan.

Qadar, dovur ko‘makchisi hokim bo‘lakka tobelanish munosabatini yuzaga chiqarar ekan, bunda o‘rin, payt ma‘nosini ifodalaydi. *Qadar* ko‘makchisi -*ga* qo‘shimchali ot va olmosh bilan qo‘llanib, «chegara», «nihoya» ma‘nosini bildiradi: *Tantanali yig‘ilish boshlangunga qadar askiya, o‘yin-kulgi davom etdi.* (Oyb.) *Qadarga* ma‘nodosh qo‘shimchasimon ko‘makchi sifatida -*cha* qo‘shimchasining to‘g‘ri kelishi ilmiy adabiyotlarda qayd etilgan: *Mehmonlar kechga qadar o‘tirishdi – Mehmonlar kechgacha o‘tirishdi.*

Orqali ko‘makchisi harakatning biror vosita bilan bajarilishini bildiradi: *Anvar o‘z istiqbolini yolg‘iz muhabbat orqali ko‘rar edi.* (A.Qod.) *Bilan* va *orqali* ko‘makchilari vosita ma‘nosini anglatishga ko‘ra ma‘nodoshlik hosil qiladi. Ammo bu ma‘nodoshlik ma‘lum kontekstdagina voqelanadi. O‘rin ma‘nosini ifodalagan otlar bilan birikkanda *bilan* va *orqali* ko‘makchilari sinonim bo‘ladi: *Katta yo‘l orqali yurib borib chapga burildik – Katta yo‘l bilan yurib borib chapga burildik.* Agar ko‘makchi boshqarayotgan ot o‘rin ma‘nosini ifodalamas, bu ko‘makchilar ma‘nodoshlik kasb etmaydi. Chunonchi, *Yigitga deraza orqali to‘yib-to‘yib qarashga zor bo‘lsa-da,...* (Oyb.)

Sari ko‘makchisi harakatning yo‘naltirilgan o‘rni, payti ma‘nosini anglatadi: *Hirod sari yurdik.* (Oybek) *Ko‘krak og‘rig‘im borgan sari battar bo‘lyapti.* (Oybek)

Sari ko‘makchisi o‘rin, tomon, payt ma‘nosini bildirganda *sayin* ko‘makchisi bilan ma‘nodosh bo‘ladi. Gapda payt, o‘rin holi, to‘ldiruvchi vazifasida keladi.

Ma‘lumki, sistem tahlil jarayonida har bir narsaning mohiyati shu narsaning o‘ziga o‘xshash, ayni vaqtda undan farqli va unga zid boshqa narsalar bilan bo‘lgan munosabati orqali ochiladi. Jumladan, o‘zbek tilining lug‘aviy tizimi mustaqil va yordamchi leksemaga

bo‘linadi. O‘z navbatida, mustaqil leksema atash/nomlash vazifasini bajaruvchi atovchi leksema va ishora ma‘noli leksema (olmosh)ga, yordamchi esa ko‘makchi, bog‘lovchi, yuklamaga, bularning har biri, o‘z navbatida, yana boshqa guruhga pog‘onali ravishda bo‘linib ketaveradi. Tilimizning yordamchi so‘z, mustaqil so‘z va morfema tizimi izchil pog‘onaviy (iyerarxik) tuzilishga ega bo‘lib, nisbiy va quyi pog‘onalar o‘zaro gipo-giperonimik (tur-jins) munosabati bilan bog‘lanadi – har bir yuqori bosqich quyi pog‘ona uchun giperonim mavqeyida, quyi bosqich yuqori bosqichga nisbatan giponim mavqeyida bo‘ladi. Demak, so‘z yoki morfema ma‘lum bir pog‘onadan o‘tib, lisoniy birlik darajasiga yetadi. Quyida ayrim yordamchi so‘z (ko‘makchi)ning umumlisoniy ma‘nosini berishga harakat qilamiz:

bilan –leksik sath birligi–ma‘noviy nomustaqil – umumlashgan grammatik ma‘noli – shaklan morfologik o‘zgarmas;

– leksoid va affiksoid ko‘rinishli – yakka qo‘llanishli – sintaktik bog‘lash vazifasida kela oladigan lisoniy birlik.

Kabi – leksik sath birligi – ma‘noviy nomustaqil – umum-lashgan grammatik ma‘noli – shaklan morfologik o‘zgarmas; – leksoid ko‘rinishli – yakka qo‘llanishli – sintaktik bog‘lash vazifasida kela oladigan lisoniy birlik.

Boshqa ko‘makchiga ham shunga o‘xshash ta‘rif berish mumkin.

Nisbiy ko‘makchi haqida. Mustaqil so‘zning «nomustaqillik» belgisiga nisbatan mo‘tadilligi sababli mustaqil so‘z ichidan nisbiy yordamchi ajralib chiqadi. Nisbiy ko‘makchi bir xususiyati bilan ma‘noviy mustaqil, ikkinchi xususiyati bilan ma‘noviy nomustaqil leksemaga o‘xshab ketadi va oraliq uchinchi guruhini hosil qiladi. Leksema nomustaqil leksema sifatida voqelanganda, leksema sememasi o‘z muayyanligini kuchsizlantiradi va semema grammatik ma‘no sifatida voqelanadi. Chunonchi, quyidagi gaplarda berilgan *ko‘ra* leksemasining ma‘nolarini qiyoslashga harakat qilamiz: 1. *Yaxshi-yomonni ko‘ra-ko‘ra odamning yaxshimi, yomon ekanini tez ajratib oladigan bo‘lib qolgan.* (A.Qah.) 2. *Qalandarovdan shikoyat boshlashdan ko‘ra ko‘proq bu noqulay ahvoldan chiqish uchun ...* (A.Qah.) 1-gapda qo‘llanilgan *ko‘ra* «ko‘z bilan ko‘rmoq, kuzatmoq» semasiga ega bo‘lsa, 2-gapda «ko‘rish» semasi kuchsizlangan va «chog‘ishtirish, qiyoslash» grammatik ma‘nosini voqelantirgan.

1-gapda qoʻllanilgan *koʻrakoʻrmoq* feʻlining ravishdosh shakli boʻlsa, 2-gapda feʻl koʻmakchi sifatida tobelanish munosabatini hosil qilgan. Qolgan nisbiy koʻmakchilar ham xuddi shunday xususiyatlarga ega. *Old, oldin, orqa, roʻpara, qarshi, avval, keyin, soʻng, oxir, tomon, ost, ust, tag, tepa, yon, uch, ich, oʻrta, ora* kabi oʻrin va payt maʼnoli ot, *bosh, qosh, lab, ogʻiz, oyoq, qorin* kabi tana aʼzolari nomi, *qariyb, boʻylab, boshlab, koʻra, deya, deb, atab, oʻxshab* kabi ravishdosh koʻp holda koʻmakchi vazifasida keladi va koʻmakchi sirasining boyishiga sabab boʻladi. Bunday holda bu soʻzlar nisbiy yoki yarim koʻmakchi sanalib, oʻzi birikib kelgan soʻz bilan birgalikda bir gap boʻlagi, koʻpincha, hol boʻlib keladi.

Koʻmakchidan *bilan, uchun, kabi, singari, yangligʻ, sayin, sari, sababli, orqali, tufayli, chogʻli, boʻylab, haqida, toʻgʻrisida* kabilar oʻzi birikib kelgan soʻzga hech qanday qoʻshimchasiz bogʻlanadi; *tomon, qadar, qarshi, qaraganda, doir, binoan, qaramay* kabi koʻmakchi oʻzi birikib kelgan soʻzdan -ga qoʻshimchasini qabul qilishni talab qiladi: *qonunga binoan, ukasiga qaraganda, baxtga qarshi; soʻng, keyin, boshqa, tashqari, buyon, avval, ilgari, boshlab* koʻmakchisi -dan qoʻshimchali soʻz bilan birikadi: *bundan avval, oʻqishdan keyin, tanaffusdan soʻng* kabi. Koʻmakchining grammatik munosabatni yaratib, kelishik qoʻshimchasiga oʻxshash vazifani bajarishi haqida yuqorida qisman aytib oʻtilgan edi. Darhaqiqat, koʻmakchi shu xususiyati bilan ham boshqa yordamchi soʻzdan farq qiladi. A.N.Kononov taʼbiri bilan aytganda, koʻmakchi koʻp holda kelishikning dubleti sanaladi. Masalan, *Ukamga oldim – Ukam uchun oldim. Siyohda yozdi – Siyoh bilan yozdi. Telefonda gaplashdi – Telefon orqali gaplashdi. Akamni gapirdi – Akam haqida gapirdi.*

68-§. Bogʻlovchi.

Bogʻlovchi ham koʻmakchi kabi sintaktik aloqa vositasi sanalib, ulardan tobe munosabatni ifodalashdan tashqari, teng munosabatni ham hosil qilishi bilan ajralib turadi. Bogʻlovchi gap boʻlaklari, qoʻshma gapning sodda gapga teng qismlari orasidagi turlicha aloqani, grammatik munosabatni koʻrsatadi. Bogʻlovchining mohiyati, oʻzbek adabiy tilidagi bogʻlovchining turi, bu turga oid soʻzlar tilshunosligimizda keng oʻrganilgan.

Bog'lovchini ham ko'makchi singari shakliy jihatdan uch guruh (sof bog'lovchi, nisbiy bog'lovchi, qo'shimchasimon bog'lovchi) ga ajratib o'rganish lozim. Sof bog'lovchi guruhiga faqat bog'lovchi vazifasida qo'llaniladigan *va, hamda, yo, yoxud, yoki, ammo, lekin, biroq, chunki, shuning uchun, agar, ya'ni* kabi yordamchi so'z xos.

Qo'shimchasimon bog'lovchi guruhiga *-ki (-kim)*, bog'lovchi va yuklama vazifasida kela oladigan *-u/-yu, -da, -mi* qo'shimchasi mansub. *-u/yu, -da* qo'shimchasining bog'lovchi vazifasini to'la-to'kis bajarishi qator manbada qayd etilgan, *-mi* qo'shimchasida ham bog'lovchilik xususiyati borligini 1. *Yomg'ir yog'dimi, hamma joy nam bo'ladi.* 2. *Karim keldimi, to'polon boshlanadi* tipidagi gaplar tasdiqlaydi. Ushbu gaplarda qo'llangan *-mi* qo'shimchasi ta'kid ma'nosini voqelantirgan holda sodda gaplarni bir-biriga bog'lash vazifasini bajarmoqda. Nisbiy bog'lovchiga mustaqil so'z turkumidan o'sib chiqqan, «oraliq uchinchi» tabiatiga (ham mustaqil, ham yordamchi) ega bo'lgan *ba'zan, bir, vaqtida, hali, goh (goho)* kabi so'zlarning takroriy shakli misol bo'ladi. Chunonchi, 1. ***Ba'zan*** *Qoratoyning ishxonasida, ba'zan choyxonada tunab yurdi.* (Oyb.) 2. *Ikki kundan beri goh savalab, goh shiddat bilan yog'ayotgan yomg'ir hammayoqni ivitib yubordi.* (A.Qah.) 3. ***Vaqtida*** *qor yog'adi, vaqtida yomg'ir.* Bu gaplarda qo'llanilgan *ba'zan, goh, vaqtida* so'zlarining vazifasi bog'lovchiga juda yaqin.

1. *Salima tez qaytdi. U yangi xabar olib keldi.* 2. *Brigadada mehnat yaxshi uyushtirilmadi. Natijada hosil kam bo'ldi.* 3. *Azimboy ko'p zulm o'tkazdi. Oqibatda xalqning sabr kosasi to'ldi* gaplaridagi *u, natijada, oqibatda* so'zlari birinchi gapni ikkinchi gap bilan bog'lab kelmoqda. Demak, *u, natijada, oqibatda* so'zi ham nisbiy bog'lovchi sirasiga kiritilsa to'g'ri bo'ladi. Ikkinchi gapning mazmuni birinchi gapsiz aniq emas. Yordamchi so'z nafaqat so'z, hatto gap va matn qismlarini ham bog'lashga xizmat qiladi.

Hozirgi o'zbek adabiy tili bo'yicha darslik va qo'llanmalarda bog'lovchilarning vazifa jihatidan turlari quyidagicha belgilangan:

I. **Teng bog'lovchi.** 1. Biriktiruv bog'lovchisi: *va, -u/-yu, hamda.* 2. Ayiruv bog'lovchilari: *yo, yoki, yoxud, goho, dam... dam, bir... bir, ba'zan... ba'zan.* 3. Zidlov bog'lovchisi: *ammo, lekin, biroq.*

II. **Ergashtiruvchi bog'lovchi.** 1. Aniqlov bog'lovchisi: *ya'ni, -ki/-kim.* 2. Sabab bog'lovchisi: *chunki, shuning uchun, zeroqi.* 3. Shart bog'lovchilari: *agar, agarda, agarchi.* 4. Chog'ishtiruv

bog'lovchisi: *go'yo, go'yoki*. Teng bog'lovchi, ergashtiruvchi bog'lovchining ma'no va vazifa tomoni, imlo xususiyati formal tilshunoslik bo'yicha darslik va qo'llanmada atroflicha bayon etilgan.

Bog'lovchi-yuklamaning mohiyati. Ayrim so'zning bog'lovchilik tabiatidan kelib chiqqan holda shuni aytish mumkinki, bog'lovchining miqdori, ularning mohiyati, turi hanuzgacha aniq belgilanganicha yo'q. Masalan, chog'ishtirish bog'lovchisiga *go'yo, go'yoki* so'zi kiritiladi. Ammo bu so'z gap bo'laklari yoki gaplarni bog'lash uchun emas, balki o'xshatish, qiyoslash ma'noli qurilmalarda shu ma'noni ta'kidlash uchun xizmat qiladi, o'xshatish, qiyoslash ma'nosi esa boshqa vosita bilan ifodalanadi: *Beda orasi juda issiq, go'yo quyoshning butun olovi beda ichiga yashiringanday.* (Oybek) *Nay sadosining mayin to'lqinlari tip-tiniq havoda yoyilarkan, go'yo hammayoq jonlangan kabi tuyuldi.* (Oybek) Ushbu misollarda o'xshatish, qiyoslash *-dek* qo'shimchasi va *kabi* so'zi bilan ifodalanyapti, *go'yo* esa shu ma'noni ta'kidlamoqda. Demak, *go'yo* ta'kid yuklamasi hisoblanadi. *Balki* yordamchisi haqida ham shu fikrni aytish mumkin. *Balki* qo'llanishidagi ba'zi xususiyatiga ko'ra, zidlov bog'lovchisidan farq qiladi. Zidlov bog'lovchisi ko'pincha qo'shma gap qismlarini bog'laydi, *balki* yordamchisi bunday vazifani bajararmaydi: *Havo bulut bo'ldi, lekin (ammo, biroq) yomg'ir yog'madi.* Bu misolda zidlov bog'lovchisi o'rnida *balki* so'zini qo'llab bo'lmaydi. *Balki* so'zi gumon mazmunli gaplarda, zid mazmunli qismlarga ega gapda gumon, qarama-qarshilik ma'nosini ta'kidlash uchun qo'llanadi: *...toping, balki tanishlaringiz bordir.* (Oybek). *Chunki biz Azizbek kabilardan xalqnigina emas, balki o'zimizni ham qiynatdirmog'damiz.* (A.Qod.) *Bu gap menga yoqmas, balki battar jahlimni chiqarardi.* O'z-o'zidan anglashiladiki, *balki* sof bog'lovchi bo'lolmaydi, bog'lovchi funksiyasini bajarayotgan yuklama sirasidan joy oladi.

Qisqasi, bir turdan ikkinchi turga o'tish va bog'lovchi-yuklama, ko'makchi-bog'lovchi kabi oraliq hodisa hosil qilish – yordamchi so'z tabiatiga xos xususiyat, ularning ichki manba asosida boyishining bir yo'li. *Ham... ham* biriktiruv bog'lovchisi ta'kid qo'shimcha ma'no bo'yog'iga ega, *na...na* esa inkor ma'nosini ifodalaydi, *-mi* so'roq-taajjub yuklamasi esa gap tarkibida bog'lash funksiyasini bajaradi. Shuning uchun bular bog'lovchi-yuklama hisoblanadi. Misollar: 1. *Na so'zlarida ma'no bor, na ishlarida hayo.* (O.) 2. *Bir*

tovuqqa ham suv kerak, ham don kerak.(Maqol) 3.U bir gapni aytdimi, albatta, qiladi.

Yuqorida aytilgan fikrlardan shunday xulosaga kelish mumkinki, o‘zbek tili bog‘lovchisining ma’no va xususiyati tamomila boshqacha, ularni turkona tahlil qilish, bog‘lovchi bilan bog‘liq masalalarni ilmiy hal etish bugungi kunda tilshunosligimiz oldida turgan bosh vazifalardan biri sanaladi.

69-§. Yuklama.

Yordamchi so‘zning funksional belgisi –bog‘lash. Shu belgi asosida ko‘makchi, bog‘lovchi, yuklama so‘z va gapni bir-biriga bog‘lash uchun xizmat qiladi. Ammo bu vazifa bog‘lovchi va ko‘makchi uchun o‘zgarmas, barqaror. Yuklamaning o‘ziga xos xususiyati shundaki, ular so‘z yoki gapga so‘roq, ta’kid, kuchaytiruv, ayirish-chegaralash, o‘xshatish kabi qo‘shimcha ma’no beradi va funksional «bog‘lash» belgisiga nisbatan beqaror, o‘zgaruvchan sanaladi, ya’ni «bog‘lash» belgisi unda bo‘lishi ham, bo‘lmasligi ham mumkin. Chunonchi, *na-na* yordamchisi teng bog‘lovchining bir turi sifatida inkor bog‘lovchisi sanalib kelgan. Tilshunos G‘.Abdurahmonov esa uni inkor bog‘lovchi deb atash bilan birga, yuklamalik xususiyatiga ham egaligini ko‘rsatadi. Haqiqatan ham, bu yordamchi ham bog‘lovchilik, ham yuklamalik vazifasini bajaradi. Bog‘lovchi vazifasida kelganda ayrim teng huquqli bo‘lak (komponent)larga inkor ma’nosini berib, ularni bog‘laydi:*Na so‘zlarida ma’no bor, na ishlarida hayo.* (Oybek)

Bu yordamchi so‘z yuklama vazifasini bajarib, mazmunidan inkor anglashilgan gaplar tarkibida keladi va inkor ma’nosini ko‘rsatadi: *Raisning erkatoy o‘g‘li na o‘qiydi, na biror joyda ishlaydi.*

Go‘yo yordamchisi mazmunidan o‘xshatish yoki chog‘ishtirish ma’nosi anglashilgan sodda va qo‘shma gap tarkibida ishtirok etadi. Sodda gapda ko‘proq yuklamaga yaqin turadi: *Tursunoy go‘yo qalbi bilan ashulaga jo‘r bo‘lar edi.* (A.Mux.) *Kampirning yuzida go‘yo kulgiga o‘xshagan bir narsa aks etdi.* (A.Qah.) *Go‘yo* yordamchisi qo‘shma gapda sodda gap qismlarini biriktiruvchi grammatik vositaning biri sifatida xizmat qiladi, ya’ni qo‘shma gapda sodda gapdagi vazifasidan farqli o‘laroq, faqat yuklamagina emas, balki bog‘lovchi-yuklama sanaladi: *Ertaga nikoh bo‘ladi, go‘yo men uning*

xotini. (Oyb.) *Shunday baqirdiki, go‘yo butun xona larzaga kelgandek bo‘ldi.* (A.Qah.) *Aytdimi, qiladi. Qo‘ydi-da, chiqdi* gaplarida ham *-mi, -da* qo‘shimcha yuklamalarning bog‘lovchilik xususiyatini kuzatish mumkin. Demak, yuklamaning qo‘shma gap tarkibiy qismini o‘zaro bog‘lash vazifasi keng uchraydigan hodisa va bu tilshunosligimizda ma’lum darajada o‘rganilgan.

Yuklamaning tuzilish turlari. Ko‘pgina leksoid yordamchi so‘zning affiksoid ko‘rinishi mavjud, bu yuklamaga ham tegishli: *ham, -am/-yam; uchun, -chun; -u, -yu; bilan, -ila, -la* shular jumlasidan. Yuklama shakliy jihatdan uch xil ko‘rinishga ega:

1. Qo‘shimchasimon yuklama (*-mi, -chi, -a, -ya*).
2. Sof yuklama (*xuddi, faqat, axir...*).
3. Nisbiy yuklama (*yolg‘iz, ba‘zan, tanho, bir...*).

Yuklamaning shakliy va vazifaviy turlari. Yuklama vazifaviy jihatdan quyidagi ma’no turiga bo‘linadi:

1. **So‘roq yuklamasi:** *-mi, -chi, -a, -ya, nahotki.* Bu yuklama turli so‘z turkumiga qo‘shilib, so‘roq ma’nosini bildiradi. Ba‘zan, so‘roq ma’nosidan tashqari, taajjub, hayrat ma’nosini ham ifodalaydi.

-mi yuklamasi o‘zidan oldingi so‘zga qo‘shib yoziladi, *-chi, -a, -ya* yuklamasi esa o‘zidan oldingi so‘zdan chiziqcha bilan ajratib yoziladi: 1. *Kiyganingiz ipakmidi, kimxobmidi, Sevganingiz bizlardan ham ortiqmidi?* 2. *Opang-chi? Sen-chi? Men-a? Meni-ya?* 3. *Nahotki, shu gaplarga ishongan bo‘lsangiz.*

2. **Ayirish-chegaralash yuklamasi:** *faqat/faqatgina, -gina/-kina/-qina.* Bu yuklama ayrim narsa va hodisani boshqasidan ajratish, harakatni chegaralash uchun qo‘llanadi. *-gina* affiks yuklamasi o‘zidan oldingi so‘zga qo‘shib yoziladi: 1. *To‘yga Sheraligina kelmadi, xolos.* 2. *O‘ktam indamadi, faqat yuragida to‘lqinlangan mehr bilan onasiga tikildi. Faqat* yuklamasining o‘rnida *yolg‘iz* so‘zini ham qo‘llash mumkin. Sifat so‘z turkumiga oid bu so‘z nisbiy yuklama hisoblanadi: *Sobir, yolg‘iz senga suyandim (Sobir, faqat senga suyandim).*

3. **Ta’kid yuklamasi** (*-ku, -da, -u, -yu*) gapda ifodalangan biror voqeani ta’kidlash uchun qo‘llaniladi: *Sobir-ku keldi, Mahmud kelmadi-da!*

4. **Kuchaytiruv yuklamasi:** *axir, hatto, hattoki, -oq/-yoq.*

-oq/-yoq affiks yuklamasi o‘zidan oldingi so‘zga qo‘shib yoziladi. Harakatning birin-ketin tezlik bilan davom etishini,

boshlanish paytini, ta'kidlashni ko'rsatadi: *Gullarni ko'riboq ko'ngli yorishdi. Axir, hatto, hattoki* yuklamasi ham fikrni kuchli ta'kidlash, avvalgi voqeani eslatishni ifodalaydi: *Axir do'stimsan-ku!*

5. **O'xshatish-qiyoslash yuklamasi:** *xuddi, naq, go'yo, go'yoki*.
1. *Bahorda bu bog'lar go'yoki kelindek yasanadi.* 2. *Chirildoqlarning mayin musiqasi hamma yoqni to'ldirgan, go'yo kechaning o'zi kuylaydi* kabi gapda yuklama-bog'lovchi vazifasini bajaradi.

6. **Inkor yuklamasi:** *na*. Takror holda ishlatilib, inkor ma'nosini ifodalaydi:

Na ko'kning fonari o'chmasdan,

Na yulduz sayr etib ko'chmasdan. (Uyg'.)

1. Ko'makchi, bog'lovchi va yuklama nutqimizning cheksiz imkoniyatini boyroq, ifodalarimizning yanada aniqroq va go'zalroq bo'lishini, jummalarning rang-barangligini ta'minlovchi muhim vositalardan.

2. Yordamchi so'z til tizimida mohiyatan mustaqil so'z bilan qo'shimcha oralig'ida turadi.

3. Bog'lovchi-yuklama, ko'makchi-bog'lovchi, ko'makchi-yuklama kabilar – til tizimida yordamchi so'z turkumiga xos bo'lgan «oraliq uchinchi».

4. Tilimizda nisbiy ko'makchi, nisbiy bog'lovchi, nisbiy yuklama sirasi mustaqil so'zning yordamchilashishi evaziga boyib bormoqda.

6. Yuklama o'z mohiyati bilan modalga yaqin. Shu tufayli bu ikkisi ko'pincha birgalikda tasvirlanadi. Ammo modal so'z bilan yuklamani tenglashtirib bo'lmaydi. Yuklama:

1) rang-barang ma'noni ifodalaydi, shulardan ba'zilarigina modal ma'noga yaqin keladi;

2) ko'pincha mustaqil ishlatilmaydi, biror so'zga tirkalib keladi. Modal so'zlar esa:

a) gap tarkibida gap modalligini kengaytiruvchi, murakkablashtiruvchi vosita sifatida ro'yobga chiqadi. Boshqacha qilib aytganda, [WPm] gap qurilish qolipining [Pm] qismida mujassamlangan va xilma-xil vosita bilan ifodalanadigan tasdiq/inkor, taxmin, gumon, shubha, ishonch, shart, qat'iylik, istak, imkoniyat kabi ma'nolar gapning boshqa bo'laklari bilan tobe-hokimlik munosabatiga kirishmaydigan modal so'z, tasdiq/inkor so'zi vositasida kengaytiriladi: *Kanizak, aftidan, shuni aytmoqchi edi...*(A.Qah.)

b) mustaqil ravishda yakka o‘zi bitta gap bo‘lib kela oladi va modal so‘z-gap deb yuritiladi. Bunday so‘z-gapning barchasida kesimlik kategoriyasi ma‘nosi so‘zning lug‘aviy ma‘nosida mujassamlashgan bo‘ladi: *Kelasizmi? – Albatta.*

3) yuklama morfologiyada yordamchi so‘z guruhida, modal so‘z-gap doirasida o‘rganiladi;

4) boshqa so‘z guruhi kabi modal ham, yuklama ham o‘ziga xos morfologik, sintaktik, ma‘noviy belgiga ega. Modal bilan yuklamaning o‘zgarmasligi ularning morfologik belgisiga kiradi. Sintaktik jihatdan esa modal ajraluvchilik (ya‘ni kirish so‘z vazifasida kela oladi), yuklama esa muchalanmaslik (gap bo‘lagi bo‘la olmaslik) belgisiga ega. Semantik jihatdan modal so‘z fikrning voqelikka munosabatini ifodalaydi va butun gapga taalluqli bo‘ladi. Yuklama esa ta‘kid, o‘xshatish, kuchaytirish kabi qo‘shimcha ma‘no ifodalaydi. Yuklama ifodalagan ma‘no butun gapga bevosita taalluqli bo‘lmay, avvalo, o‘zi tirkalib kelgan bo‘lakning ma‘nosini bo‘rttirishga xizmat qiladi va shu bo‘lak orqali butun gapga taalluqli bo‘ladi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Yordamchi so‘zning o‘rganilishiga sharh bering.
2. Yordamchi so‘z va uning umumiy grammatik ma‘nosi haqida gapiring.
3. Yordamchi so‘zning ma‘noviy guruhlarini sanang.
4. Ko‘makchi haqida gapiring.
5. Bog‘lovchi haqida gapiring.
6. Yuklama haqida gapiring.
7. Yordamchi so‘zlarning sintaktik imkoniyatlarini bayon qiling.

SO‘Z-GAP

Tayanch tushunchalar

so‘z-gap, so‘z-gapning ma‘noviy guruhlari, umumiy grammatik ma‘no, oraliq grammatik ma‘no, xususiy grammatik ma‘no, ma‘noviy nomustaqillik, sintaktik aloqa, modal, undov, tasdiq /inkor, taklif /ishora

O‘zbek tilshunosligida so‘z-gapning mohiyati, turlari, ularning leksik materiali tavsifi, qo‘llanish xususiyati empirik asosda yetarlicha o‘rganilgan. Substansial yondashuvda gapning eng kichik qurilish qolipi [WPm] sifatida qayd etilgach, ziddiyatli, izohtalab nuqtalarga ega bo‘lgan so‘z-gapga ham «lison-nutq» tamoyili asosida yondashish zaruriyati paydo bo‘ldi va har bir gapning o‘z qolipi mavjud bo‘lgani kabi, so‘z-gapning ham o‘ziga xos muayyan bir lisoniy qurilish modeli bo‘lishi shartligi e’tirof etildi.

So‘z-gap umumiy atamasi ostida birlashtiriladigan so‘zlarning alohida belgilari mavjudki, ular shu belgisi bilan mustaqil, yordamchi so‘zdan, shuningdek, yoxud qo‘shma gapdan farq qiladi. Bular quyidagilar:

- 1) mustaqil holda gap bo‘la olish;
- 2) gap tarkibida shu gapning biror bo‘lagi bilan sintaktik aloqaga kirisha olmaslik;
- 3) o‘ziga xos g‘ayrioddiy ma’noga ega bo‘lish;
- 4) bog‘lamalar bilan birika olmasligi va shuning uchun mayl, zamon, shaxs/son shakllariga ega emaslik.

So‘z-gap sirasiga shu to‘rt asosiy belgi bilan bir majmuaga birlashuvchi birliklar kiradi (bu tipdagi birliklar kirish so‘z vazifasida ham keladi, lekin ularning substansial belgisi – so‘z-gap bo‘lib kelish). Quyida ularning har biri alohida-alohida ko‘rib o‘tiladi.

1. Mustaqil holda alohida gap bo‘la olish belgisi. Bu belgi 4-belgi bilan chambarchas bog‘langan. O‘zbek lisoniy tizimi gapda ma’lum bir axborotni tashuvchi tasdiq/inkor, mayl/zamon, shaxs/son ma’no va munosabatini ifodalovchi tarkibiy qism zarur bo‘lishini talab qiladi. So‘z-gapda bunday tarkibiy qismni alohida-alohida ajratish mumkin emas. Lekin kesimlik ma’no va munosabati so‘z-gapning o‘zida mujassamlashgan va ularning ichki mohiyatini tashkil qiladi. Bunday gaplarda kesimlik kategoriyasi ma’nolari hamda kesimlik – gap markazi mavqeyida kelishida – fikrni shakllantirish, ifodalash vazifasi bor. Ular gap sifatida voqelanuvchi so‘zning leksik ma’nosida mujassam. Shu sababdan bunday gapda kesimlik mavjud, ammo kesimlik shakli ifodalanmagan.

2. So‘z-gap mustaqil gap bo‘la olish qobiliyatiga ega bo‘lganligidan bu so‘zga nisbatan *semantik funksional shakllangan*

soʻz-gap atamasi qoʻllaniladi. Bu atamadagi «semantik» tarkibiy qismi hodisaning lugʻaviy (maʼnoviy) tomoniga ishora qilib turadi. Gap markazi mavqeyida kelgan bunday leksemaning ikki tabiiy xususiyati namoyon boʻladi, yaʼni leksik birlik ham soʻz, ham gap. Bu atamaning funksional tarkibiy qismi esa soʻz-gapning sintaktik vazifa bajarishi faqat gap markazi vazifasida kela olishi bilan chegaralanganligini ifodalaydi. Demak, semantik-funksional shakllangan gap grammatik shakllangan gap ([WPm]) dan farq qiladi va kesimlik maʼnosi soʻz-gapda leksik birlikning yoki atov birligi [W]ning oʻzida mujassamlashganligi tufayli lisoniy qurilish qolipi [W[^]] sifatida berilgan.

3. Soʻz-gapning oʻziga xos gʻayrioddiy lugʻaviy maʼnoga egaligi. Bu xususiyat quyidagida namoyon boʻladi:

- a) maʼno imkoniyati chegaralangan;
- b) grammatik shaklni talab qilmaydi;
- d) boshqa soʻz bilan birikish qobiliyatidan mahrum;
- e) gapda bajara oladigan vazifasi cheklangan;
- f) maʼnoli qismga ajralmaydi.

Shuning uchun ham bu tur leksemalar boshqa leksemalarga nisbatan gʻayrioddiy, biroq maʼno va vazifa jihatidan alohida barqaror til birligi hisoblanadi.

Aytilganlardan shunday xulosaga kelish mumkinki, ot, sifat, son, olmosh, feʼl, ravish, taqlid soʻz turkumlari gapning istalgan bir boʻlagi vazifasida kela olsa, soʻz-gap gap (yoki uning markazi) vazifasida kela olishga xoslangan, bogʻlovchi, koʻmakchi, yuklama esa sintaktik aloqani ifodalash uchun xizmat qiladi.

Soʻz-gap tasnifi. Soʻz-gap oʻz ichida bir necha maʼnoviy guruhga ajraladi: 1. Modal. 2. Undov. 3. Tasdiq /inkor. 4. Taklif /ishora.

Soʻzlovchining bayon etilayotgan fikrga munosabati – qatʼiy ishonch, gumon, taxmin kabi maʼnoni ifodalab keladigan soʻz *modal*dir. Unga *xullas, demak, chamasi, tabiiy, ehtimol, shubhasiz, shekilli* kabi soʻz misol boʻladi.

Kishilarning his-tuygʻusini, haydash, toʻxtatish kabi xitob, buyruqni ifodalaydigan soʻz-gap koʻrinishi – *undov soʻz-gap*. His-tuygʻu undoviga *eh, voy, oh, barakalla, rahmat, ofarin* kabi soʻz, buyruq-xitob undovlariga *pisht, beh-beh, pisht-pisht, chuh* kabi xitob soʻz kiradi.

Soʻz-gapning uchinchi maʼnoviy guruhi boʻlgan tasdiq/inkor soʻz koʻpincha modal tarkibida oʻrganilgan. *Ha, mayli, xoʻsh, xoʻp* soʻzi tasdiqni, *yoʻq, mutlaqo, aslo, sira* soʻzi – inkorni ifodalovchi soʻz-gap.

Taklif/ishora soʻz-gapga qoʻllanishi tana aʼzolarining maxsus harakati bilan uzviy bogʻliq boʻlgan *ma, mang, qani, marhamat* soʻzlari kiritilgan. Ular tinglovchiga qaratilgan boʻlib, uni biror ish-harakatni bajarishga undaydi.

Soʻz-gap shunday birliklar guruhiki, ularning koʻpchiligi boshqa soʻz turkumidan tarixiy taraqqiyot jarayonida oʻziga xos nutqiy qoʻllanish natijasida shakllangan va rivojlangan. Chunonchi, *soʻzsiz, tabiiy* soʻzi sifatdan, *albatta* ravishdan oʻsib chiqqan boʻlsa, *har qalay, har holda* modal soʻz-gapni soʻz birikmasidan, *nasib boʻlsa, xudo xohlasa* kabilar gapdan kelib chiqqan.

Sof soʻz-gapga *albatta, alhamdulillah; eh, hoy, oh, oʻh; ha, yoʻq, mutlaqo; ma, mang* kabi modal, undov, tasdiq/inkor, taklif/ishora soʻzi mansub. Oʻzbek substansial tilshunosligida soʻz-gap W^{\wedge} -lashgan (modallashgan, undovlashgan tasdiq/inkorlashgan, taklif/ishoralashgan) soʻzlar, $[W^{\wedge}]$ -lashayotgan (modallashayotgan, undovlashayotgan, tasdiq/inkorlashayotgan, taklif/ishoralashayotgan) soʻzlar, $[W^{\wedge}]$ - simon (modalsimon, undovsimon, tasdiq/inkorsimon) soʻz-gapga ajratilib, mufassal oʻrganilgan.

$[W^{\wedge}]$ -lashgan (soʻz-gaplashgan) soʻz oʻz semantik-funksional xususiyati bilan har xil guruhning markaziy leksemasiga juda yaqin turadi, lekin oʻz aloqasini boshqa soʻz turkumlaridan toʻla-toʻkis uzmagani boʻladi. Chunonchi, modallashgan soʻzga *chamasi, chogʻi, ehtimol*; undovlashgan soʻzga *ura, olgʻa, dod, voydod*; tasdiq /inkorlashgan soʻzga *boʻpti, maʼqul, aksincha, mutlaqo*; taklif/ishoralashgan soʻzga *qani* kabi leksema misol boʻladi.

$[W^{\wedge}]$ -lashayotgan (soʻz-gaplashayotgan) soʻz soʻz-gapga toʻla-toʻkis oʻtgan boʻlmaydi va «oʻtish yoʻlida» turgan soʻzdir. Bu oʻrinda modallashayotganga *balki, hatto, aftidan*; undovlashayotganga *yashang, voy oʻlay*; tasdiq /inkorlashayotganga *durust, toʻgʻri, rost, aslo, hargiz*; taklif/ishoralashayotganga *mana mundoq* kabi soʻzni misol keltirish mumkin. Chunonchi, 1. **Balki** siz aytarsiz nima boʻlganini? (P.Tur.) 2. *Nafsi uchun emas, balki qadri uchun yigʻlaydida.* (Oʻ.Usm.) 3. – *Qayerga borish, kimga uchrashishni u yaxshi*

biladi. – **To‘ppa-to‘g‘ri.** (Ch.Ayt.) 4. *Hilola gapning to‘g‘risini aytdi* (O‘.Usm.) gaplarida [W[^]]-lashayotgan so‘z (1-3-gapda) qo‘lla-nilgan.

[W[^]]-simon (so‘z-gapsimon) deganda mohiyatan so‘z-gap bo‘lmagan lug‘aviy birlikning so‘z-gap vazifasida kelishi tushuniladi. Jumladan, modalsimonga *shunday qilib, baxtga qarshi, tavba, xudo saqlasin;* undovsimonga erkalash ma‘noli *asalim, oppog‘im* va undalma ma‘noli *ey, do‘stlar* kabi; tasdiq/inkorsimonga *xuddi shunday, hech qachon, noto‘g‘ri* kabi; taklif/ishorasimonga *boshlang* ko‘rinishli so‘z misol bo‘ladi.

Qisqasi, so‘z-gapning leksik-semantik turi bo‘lmish sof so‘z-gap o‘zi tarixan kelib chiqadigan so‘z turkumidan batamom uzilgan bo‘lib, uning ko‘pchiligi ravish, sifat, ot sifatida mutlaqo qo‘llanilmaydi. So‘z-gaplashgan unsur esa o‘zi tarixan kelib chiqqan so‘z bilan omonimik munosabat hosil qiladi va o‘z aloqasini boshqa turkumdan to‘la uzmagan bo‘ladi. So‘z-gaplashayotgan unsurga o‘zi boshqa so‘z turkumi (ravish, sifat, olmosh, son, fe‘l) ga tegishli, lekin so‘z-gapga xos ma‘no va vazifada qo‘llanila oladigan birliklar kiradi va bularning so‘z-gapsimondan farqi shundaki, ushbu qatlamga oid so‘z tarixiy taraqqiyot natijasida batamom so‘z-gapga o‘tib ketishi mumkin. So‘z-gapsimon esa o‘z turkumi doirasida qoladi.

So‘z-gapning sintaktik xususiyati. So‘z-gapning sintaktik xususiyati yuqorida ta‘kidlaganimizdek, kesimlik qo‘shimchasini qabul qilmasligi, bog‘lama bilan birika olmasligida. So‘z-gap ham undalma, sodda gap kabi kengaygan yoyiq holatda bo‘lishi mumkin: 1. *Cho‘lni o‘zlashtirgan mardlarga ofarin.* (A.Qah.) 2. *Falakning dastidan dod!* (Hamza) 3. *Barakalla sizga!* Misollardan ko‘rinib turganidek, so‘z-gap faqat bitta so‘zdan iborat bo‘lmay, nutqda kengayish qobiliyatiga ham ega. So‘z-gapning yana bir sintaktik xususiyati shundaki, [WPm] qurilishli gapda kesimlik kategoriyasi va ma‘nosi [W]ga [Pm] orqali kiritiladi, (m)ning esa o‘zbek tilida juda ko‘p ko‘rsatkichi mavjud. Shakl o‘zgarishi bilan kesimlik kategoriyasining ma‘no turi ham o‘zgaradi. Masalan, *Bo‘ladi. Bo‘lmaydi. Bo‘lsa. Bo‘ldi* va h.k. Ammo so‘z-gapda bunday emas. Har bir so‘z-gap shu gapga xos bo‘lgan ma‘noni ifodalashga xoslangan bo‘ladi. Chunonchi, *ha* so‘zi tasdiqni ifodalaydi. Uning bo‘lishsizligi *Ha, emas* bilan emas, balki alohida *yo‘q* so‘zi bilan ifodalanadi. *Albatta* yoki *shubhasiz* modal so‘zi qat’iy ishonch va

tasdiqni ifodalaydi, inkor ma'nosi *mutlaqo*, *aslo* so'z-gapi bilan beriladi.

So'z-gapda zamon va shaxs ma'nosi matnda muayyanlashadi. O'zbek tilida gap (kesimlik) zamon va shaxs ma'nosidan xoli bo'la olmaydi. Zero, so'z-gapda zamon va shaxs-son ma'nosining kontekstual aniqlanish xususiyati bu so'zning asosiy sintaktik xususiyati – kesimlik qo'shimchasini qabul qilmay gap bo'lib kela olishi bilan sharhlanadi. So'z-gapning yana bir sintaktik xususiyati – uning gap tarkibida alohida pozitsiyada turishi, ya'ni boshqa gap bo'laklari bilan bog'lanmasligi va o'zi gap sifatida «yashay olishi», hamisha lisoniy alohidalikni saqlab qolishi bilan belgilanadi. Chunonchi, 1. – *Ertaga kelasizmi?* – *Albatta*. (O'.Usm.) 2. – *Yengil tortdingmi, qizim?* – *Shukur*. (A.Qah.)

Ko'rinadiki, so'z-gapning umumiy sintaktik xususiyati ular kesimlik qo'shimchasini qabul qilmagan holda gap va uning markazini tuza olishida. To'rt leksik-semantik turda (modal, undov, tasdiq/inkor, taklif/ishora so'zlar) kesimlik kategoriyasini tashkil etuvchi ma'nodan har biri alohida bo'rttirilgan va «yalang'och» holda yuzaga chiqadi: modal so'zlovchining munosabatini ([P_m]dagi maylni), taklif/ishora «shaxsga qaratilganlik» ma'nosini ([P_m]dagi shaxs-sonni), tasdiq/inkor ([P_m]dagi) tasdiq hamda inkorni va undov bo'lajak harakatni ([P_m]dagi zamoni) ifodalashga xizmat qiladi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. So'z-gapning o'rganilish tarixiga sharh bering.
2. So'z-gapning ma'noviy guruhlarining sanang.
3. So'z-gapning umumiy, oraliq, xususiy grammatik ma'nolarini qanday izohlaysiz?
4. Modal so'z-gapni tavsiflang.
5. Undov so'z-gapni tavsiflang.
6. Tasdiq /inkor so'z-gapni tavsiflang.
7. Taklif /ishora so'z-gaplarni qanday tushunasiz?
8. So'z-gaplarda “oraliq uchinchi”lik xususiyati mavjudmi?

Tavsiya etiladigan adabiyotlar

1. Abuzalova M. O'zbek tilida sodda gaplarning eng kichik qurilish qolipi va uning nutqda voqelanishi: filol.fan. nomz. ...diss. – T., 1994.

2. Abuzalova M. Substansial morfologiya, valentlik va gap qurilishi talqini. – T.: Fan, 2009.
3. Ayub G‘ulomovning ilmiy merosi (2- kitob). (R.Sayfullayeva muharrirligida nashrga tayyorlangan.) – T.: NS, 2007.
4. Ayyub G‘ulomovning ilmiy merosi (3- kitob). Morfemikaga oid maqolalar. R.Sayfullayeva muharrirligida nashrga tayyorlangan.– T.: NS, 2008.
5. Akramov Sh. O‘zbek tilining gap qurilishida to‘ldiruvchi va hol ([WP_m] valentligi aspektida): filol.fan. nomz. ...diss. avtoref. – T., 1997.
6. Asadov T. So‘z turkumlari sirasida ravish: filol.fan. nomz. ...diss. avtoref. – T., 2009.
7. A‘lamova M. O‘zbek tilidagi fe’llarda nisbat kategoriyasi. – T.: Fan, 1992.
8. Zamonaviy o‘zbek tili. Morfologiya. –T.: Mumtoz so‘z, 2009.
9. Bahriddinova B. Hozirgi o‘zbek tili (qo‘shimchalar tasnifi yuzasidan materiallar). – Qarshi: Nasaf, 2004.
10. Bahriddinova B.M. Fe’l lug‘aviy shakllari tizimi (tur kategoriyasi): filol.fan. nomz. ...diss. – Samarqand, 2002.
11. Bobokalonov R. O‘zbek tilida gap sintaksisi va so‘z-gaplarning sistem-struktur talqini. – T.: Fan, 2006.
12. Bozorov O. O‘zbek tilida darajalanish. – T.: Fan, 1995.
13. Zikrillayev G‘. Istiqlol va adabiy til. – T.: Fan, 2004.
14. Zikrillayev G‘. Fe’lning shaxs, son va hurmat kategoriyasi sistemasi. – T., 1990.
15. Zikrillayev G‘. O‘zbek tili morfologiyasi. – Buxoro: NS, 1994.
16. Ivanov S.N. Grammatik tadqiqotlarning metodologik muammolari. Monografiya. (Rus tilidan I.Mirzayev tarjimasi.) – Samarqand: SamDU, 2004.
17. Koshg‘ariy Mahmud. Devonu lug‘oti-t-turk. Uch tomli. 1-t.– T.: FA nashr., 1960.
18. Koshg‘ariy Mahmud. Devonu lug‘oti-t-turk. Uch tomli. 2-t.– T.: FA nashr., 1961.
19. Koshg‘ariy Mahmud. Devonu lug‘oti-t-turk. Uch tomli. 3-t.– T.: FA nashr., 1963.
20. Madrahimov I. So‘zning serqirraligi va uni tasnif qilish asoslari: filol.fan. nomz. ...diss.avtoref. – T., 1994.

21. Madrahimov I. O‘zbek tilida leksemaning [IM] asosidagi tasnifi // O‘zbek tili va adabiyoti, 2002. – № 3.
22. Mahmudov N., Mirtojiyev M. Til va madaniyat. – T.: O‘zbekiston, 1992.
23. Mengliyev B. Til yaxlit sistema sifatida. – T.: Nihol, 2010.
24. Musulmanova N. Grammatik shaklda kategorial, yondosh va hamroh ma’no (zamon va mayl kategoriyasi misolida): filol.fan. nomz. ...diss. – T., 2007.
25. Muhamedova S. O‘zbek tilida harakat fe’lining semantik va valentlik xususiyati: filol.fan.dokt. ...diss. – T., 2007.
26. Nazarova S. Birikmalarda so‘zning erkin bog‘lanish omillari: filol. fan.nomz. ...diss. avtoref. – T., 1997.
27. Ne‘matov H., Bozorov O. Til va nutq. – T.: O‘qituvchi, 1993.
28. Ne‘matova L. O‘zbek tilida privativlik(nofonologik sathlar): filol. fan. nomz. ...diss. – T., 2002.
29. Nurmonov A., Shahobiddinova Sh., Iskandarova Sh., Nabiyeva D. O‘zbek tilining nazariy grammatikasi. Morfologiya. – T.: Yangi asr avlodi, 2001.
30. Rasulov R. O‘zbek tilida holat fe’llari va ularning obligator valentliklari. – T.: Fan, 1989.
31. Raupova L. O‘zbek tilida nomustaqil kesim masalasi va [WPm → WPm] qurilishli gaplar: filol. fan. nomz. ...diss. – T., 1999.
32. Sayfullayeva R. Hozirgi o‘zbek adabiy tilida qo‘shma gaplarning shakl-vazifaviy (formal-funksional) talqini: filol. fan. dokt. diss... avtoref. – T., 1993.
33. Sayfullayeva R., Mengliyev B., Boqiyeva G., Qurbonova M., Yunusova Z., Abuzalova M. Hozirgi o‘zbek tili. – T., 2007.
34. Safarov F. O‘zbek tilida son-miqdor mikromaydoni va uning lisoniy-nutqiy xususiyati: filol. fan. nomz. diss. ...avtoref. – Samarqand, 2004.
35. Tulenov J., G‘afurov Z. Falsafa. – T.: O‘qituvchi, 1997.
36. Shahobiddinova Sh. Bosqichli mavhumlashtirish umumiy grammatik ma’noni ochish usuli sifatida // O‘zbek tili va adabiyoti, 1995.–№ 3.
37. Shahobiddinova Sh. O‘zbek tili morfologiyasi umumiylik-xususiylik dialektikasi talqinida. I qism. – Andijon, 1994.
38. Shahobiddinova Sh. Grammatik ma’no talqini xususida:filol.fanlari nomzodi ...diss. – Samarqand, 1993.

39. Shahobiddinova Sh. Umumiylik va xususiylik dialektikasi hamda uning o‘zbek tili morfologiyasida aks etishi: filol. fan. dokt. ... dis. avtoref. – T., 2001.

40. Shahobiddinova Sh. O‘zbek tili morfologiyasi umumiylik va xususiylik dialektikasi talqinida. 2-juzv. – Andijon, 1994.

41. Shukurov O. Harakat tarzi shakli paradigmasi: filol. fan. nomz.... dis. – Samarqand, 2005.

42. Qodirov Z. O‘zbek tili grammatik kategoriyalarini sistem tadqiq etish (Kelishik kategoriyasi): filol. fan. nomz. ...diss.avtoref. – Samarqand, 1993.

43. Hojiyev A. O‘zbek tilshunosligining dolzarb muammolari(sakkizinchi maqola) // O‘zbek tili va adabiyoti, 2007. – № 5.

44. Hojiyev A. O‘zbek tilshunosligining dolzarb muammolari (to‘qqizinchi maqola) // O‘zbek tili va adabiyoti, 2007. – № 6.

45. Rahmatullayev Sh. Hozirgi adabiy o‘zbek tili. – T., 2006.

46. Sayfullayeva R., Mengliyev B., Boqiyeva G. va boshq. Hozirgi o‘zbek adabiy tili. – T.: FTM, 2009.

SINTAKSIS

SINTAKSIS HAQIDA UMUMIY MA'LUMOT

Tayanch tushunchalar

Tadqiq manbayi va predmeti, formal va substansial sintaksis, sintaktik birlik, lisoniy-sintaktik qolip, soʻz birikmasi qolipi, gap qolipi, qolipning tarkibi

71- §. Sintaksis va uning tadqiq manbayi.

Sintaksis (gr. *sintaxys* – tuzish, qurish)ning asosi – gap haqidagi taʼlimot. Gap, aslida, soʻzning erkin birikuviga ham asoslanganligi tufayli soʻzning bogʻlanish qonuniyati, soʻz birikmasi ham sintaksisda oʻrganiladi. Soʻz birikmalarini oʻrganish gap taʼlimotining tarkibiy qismi, undan ajratilgan holda qaralishi mumkin emas.

Sintaksis soʻzning har qanday birikuvini emas, balki hokim-tobelik munosabatiga kirishgan erkin nutqiy birikuvning lisoniy mohiyatini tekshiradi. Qaysidir yoʻsindagi soʻzning birikuvi boʻlgan qoʻshma soʻz (*uchburchak, ertapishar, sotib olmoq*), frazeologik birlik (*ilonning yogʻini yalagan, poʻkonidan yel oʻtmagan, koʻngli boʻsh*) sintaksisning tadqiq doirasidan chetda qoladi. Chunki ular erkin bogʻlanishga ega emas.

Sintaksis atamasi *grammatika* atamasining oʻzi kabi ikki maʼnoli:

- 1) tilning sintaktik qurilishi;
- 2) grammatikaning tarkibiy qismi.

Atamani ana shu ikkinchi maʼnosida qoʻllab, birinchi maʼno ifodasi uchun *sintaktik qurilish* atamasini ishlatamiz.

Asosiy sintaktik birliklar. Soʻz birikmasi va gap – sintaksisning asosiy birliklari. Shunga koʻra, sintaksis ikkida boʻlinadi:

- 1) soʻz birikmasi sintaksisi;
- 2) gap sintaksisi.

Soʻzning nutqda oʻzaro aloqaga kirishuvidan soʻz qoʻshilmasi vujudga keladi. Soʻz qoʻshilmasini ikki guruhga birlashtirish mumkin:

- 1) gap (*Osmon tip-tiniq*);
- 2) soʻz birikmasi (*tip-tiniq osmon*).

Til jamiyatda aloqa qilish, axborot uzatish vositasi hisoblanadi. Axborot uzatish esa gap orqali amalga oshiriladi. Demak, gap fikr ifodalaydi. Soʻz birikmasi fikr emas, balki soʻz kabi tushuncha ifodalaydi. (Biroq soʻz birikmasi ifodalagan tushuncha soʻz ifodalagan tushunchadan farqlanadi.) Koʻrinadiki, sintaksisning bosh birligi gap, soʻz birikmasi soʻz kabi bevosita yoki bilvosita uning tashkil etuvchisidir.

Sintaktik birlik – gap va soʻz birikmasi – soʻzning qoʻshilishidan hosil boʻlishi, bu qoʻshilishning esa turli vosita (qoʻshimcha, yordamchi soʻz) va usul (masalan, tobe aloqaning turi) orqali yuzaga kelishi sintaksisning boshqa sathlar bilan zich aloqada ekanligini koʻrsatadi.

Demak, nutqda:

1) soʻzlar oʻzaro sintaktik aloqaga kirishib, tushuncha ifodalovchi birlik – soʻz birikmasi vujudga keladi. Soʻzlarning oʻzaro birikib, tushuncha ifodalovchi birlik hosil qilish qonuniyatini oʻrganish – soʻz birikmasi sintaksisining vazifasi;

2) soʻz fikr ifodalashga ixtisoslashgan nutqiy birlik – gapni shakllantiradi. Gap hosil qilish qonuniyati bilan gap sintaksisi mashgʻul boʻladi.

Sintaktik birlikning ikki tomoni. LSQ tushunchasi. Fonetika, leksika va morfologiyada boʻlgani kabi sintaksisda ham lisoniy va nutqiy jihat farqlanadi. Maʼlumki, lisoniy hodisa bevosita kuzatishda berilmaganlik (moddiylikdan xolilik), miqdoran cheklilik, takrorlanuvchanlik, ijtimoiylik va majburiylik belgisiga ega, u bevosita kuzatishda berilganlik, miqdoriy cheklanmaganlik, betakrorlik, individuallik, ixtiyoriylik sifatiga ega boʻlgan nutqiy hodisaga qarama-qarshi turadi.

Nutqiy sintaktik birlik sifatida nutqda qoʻllanadigan, sezgi aʼzolariga taʼsir qiladigan, oʻqish, yozish, aytish, eshitish mumkin boʻlgan soʻz birikmasi va gap tushuniladi. Lisoniy sintaktik birlik esa soʻz birikmasi va gap hosil qilish qolipi. Lisoniy sathga tegishli boʻlganligi uchun ularni *lisoniy sintaktik qolip* (qisqacha **LSQ**) deb ataymiz.

LSQ gʻisht qolipiga oʻxshaydi. Inson ongida ham soʻzlash, nutqni shakllantirish maqsadida leksemalarni soʻz birikmasi shakliga keltirish, gap hosil qilish qolipi mavjud. Ular *LSQ, model, konstruksiya, qurilma* deb nomlansa-da, aslida bir tushunchani ifodalaydi. Masalan, *kitobni oʻqimoq* kabi cheksiz birikmani

chiqaradigan [**ot**^{tushum kelishigi} + **fe'l**] soʻz birikmasi qolipi qanday nomlanmasin, uning mohiyatiga taʼsir qilmaydi.

Qolip va nutqiy hosila (soʻz birikmasi va gap)lar dialektik birlikda. Qolip nutqiy hosilasiz oʻlik va jonsiz, nutqiy hosila esa qolipsiz boʻlishi mumkin emas. Quyida LSQ va nutqiy soʻz birikmasi hamda gapning bir-biriga oʻxshamaydigan, farqli xususiyatini bayon etamiz.

1. LSQning moddiylikdan xoliligi va nutqiy hosilaning moddiyligi. LSQ jamiyat aʼzolari ongida mavjud boʻlib, kishilarning erkin birikma hosil qilish koʻnikmasi sifatida uzoq davr mobaynida shakllanadi. Bu koʻnikma boʻlmasa, inson birikma hosil qila olmaydi. Bunga quyidagi dalil asosida amin boʻlishimiz mumkin. Deylik, biror tilni, masalan, ingliz tilini oʻrganmoqchi boʻlgan kishi ongida bu tilga xos birikma tuzish koʻnikmasi – LSQ shakllanmagan boʻlsa, masalan, oʻzbekcha *kitob* va *oʻqimoq* soʻzining ingliz tilidagi *a book* va *to read* muqobilini bilsa-da, birikma hosil qila olmaydi yoxud oʻzbek tiliga xos [**ot**^{tushum kelishigi} + **fe'l**] qolipi asosida *a book to read* deya oladi, xolos. Ingliz tilida esa *kitobni oʻqimoq* birikmasini hosil qiluvchi LSQ [**to V+ the N**] koʻrinishida boʻlib, undan *to read the book*, *to write the letter* kabi hosila paydo boʻladi.

Maʼlum boʻladiki, LSQ jamiyat aʼzolari ongida yashaydi va moddiy qiyofaga ega emas. Uni sezgi aʼzosi asosida bilib boʻlmaydi. Qolipdan chiqqan nutqiy hosilani esa aytish, eshitish, yozish va oʻqish mumkin ekan, bu ularning moddiylikka egaligini koʻrsatadi .

2. LSQning ijtimoiyligi va nutqiy birikmaning individualligi. LSQ bir kishi tomonidan emas, balki shu tilda soʻzlashuvchi jamiyatning barcha aʼzolari tomonidan uzoq vaqt davomida shakllantirilgan. Shuningdek, ular bir kishi uchun emas, balki jamiyatning shu tilda soʻzlashuvchi barcha aʼzosi uchun birday xizmat qiladi. Bu LSQning ijtimoiy tabiatga egaligini koʻrsatadi.

LSQ asosida vujudga keluvchi nutqiy hosila har bir kishi nutqida oʻziga xos. Masalan, *kitobni oʻqimoq* soʻz birikmasi har bir soʻzlovchi nutqida oʻzgacha. Bu nutqiy hosilaning har biri kimning nutqiga tegishliligi, aytilgan oʻrni va zamoni, aytilish maqsadi va sharoiti kabi qator belgisi bilan farqlanadi. Hatto bir kishi nutqida aytilgan ikkita (*kitobni oʻqimoq* (1)va *kitobni oʻqimoq*(2)) soʻz birikmasidan ikkinchisi birinchisining aynan takrori emas. Zero, bu nutqiy hosilalar hech boʻlmaganda, soʻzlovchi shaxs, nutq vaziyati, zamoni bilan

farqlanadi. Nutqiy hosilaning individualligi (alohidaligi)ni shunday tushunmoq lozim.

3. LSQning takrorlanuvchanligi va nutqiy hosilaning betakrorligi. Qolip har bir g‘ishtda o‘z izini qoldiraverganligi kabi LSQ ham har bir so‘z birikmasi va gapda takrorlanaveradi. Lekin ikkinchi g‘isht birinchi g‘ishtning takrori bo‘lmaganligi kabi, nutqiy hosilaga ham betakrorlik xos. Aslida borliqda bevosita kuzatishda berilgan birorta hodisada takroriylik yo‘q. Kesilgan daraxtni qayta ekib bo‘lmaganidek, qolipdan chiqqan so‘z birikmasini takror aytish, yozish mumkin emas. Ikkinchi bor aytilgan yoki yozilgandek tuyulgan so‘z birikmasi, aslida, boshqa hosila.

4. LSQning cheklanganligi va nutqiy hosilaning cheksizligi. G‘isht qolipi bitta, undan chiqqan g‘isht hisobsiz. Shuningdek, deylik, [ot^{tushum kelishigi}+fe’l] qolipi bitta bo‘lib, undan *kitobni o‘qimoq, qalamni sotmoq* kabi ming-minglab so‘z birikmasini hosil qilish mumkin. Bugungi kunda o‘zbek tilida so‘z birikmasi hosil qilishning 18 ta ustuvor qolipi aniqlangan (ular haqida «So‘z birikmasi» faslida bahs yuritiladi). Bu qoliplardan chiqqan, chiqayotgan va chiqadigan nutqiy so‘z birikmasi miqdorini tasavvur ham qilib bo‘lmaydi. Gap qolipi va ularning hosilalari ham xuddi shunday.

5. LSQning majburiyligi va nutqiy hosilaning ixtiyoriyligi. O‘zbek tilida so‘zlashuvchi kishi nutq jarayonida so‘z birikmasi tuzishga ehtiyoj sezar ekan, bunda LSQning yuqorida aytilgan 18 ta turidan foydalanishga majbur. Ularning LSQni o‘zgartirishiga, yangi-yangi LSQ tuzishiga til «qonunchiligi» tomonidan yo‘l qo‘yilmaydi. Biroq nutqiy so‘z birikmasi yaratishda so‘zlovchi erkin.

Qolip va nutqiy hosila o‘zida dialektikaning bir-biriga nisbatlanuvchi kategoriyalari munosabatini aks ettiradi. Buni quyidagicha tasavvur qilish mumkin (27-jadval):

27-jadval

LSQ	Nutqiy hosila
umumiylik	alohidalik
mohiyat	hodisa
imkoniyat	voqelik
sabab	oqibat

Bu jihatdan ham LSQ va nutqiy hosila munosabatini sharhlashga harakat qilamiz.

1. LSQ umumiylik va nutqiy hosila alohidalik sifatida. LSQ umumiylik sifatida ko'plab nutqiy hosiladagi umumiy belgi-xususiyatni o'zida jamlaydi. Masalan, *kitobni o'qimoq, xatni yozmoq* va *qo'yni sotmoq* birikmasidagi *kitobni, xatni, qo'yni* tobe a'zosi quyidagi umumiy belgilarga ega:

- 1) ot turkumiga mansublik;
- 2) tushum kelishigi bilan shakllanganlik;
- 3) tobe a'zolik.

Bu uch umumiylik [**ot**^{tushum kelishigi} + **fe'I**] LSQning *ot* uzvida mujassamlangan. LSQning keyingi uzvi haqida ham shunga o'xshash fikrni aytish mumkin. Har bir nutqiy hosila esa boshqa nutqiy hosilaga mutlaqo o'xshamaydigan alohidalik. Aytilganidek, nutqda muayyan lug'aviy ma'noli birliklar aniq makon va zamonda muayyan qolip asosida erkin nutqiy birikma hosil qiladi.

2. LSQ mohiyat va nutqiy hosila hodisa sifatida. LSQ nutqiy hodisalar zamirida yashiringan, ularning ichki, barqaror, o'zgarmas mohiyati, u nutqiy hosiladagi rang-baranglikka befarq. Nutqiy hosila esa bu mohiyatni turli nutq sharoitiga mos ravishda rang-barang ko'rinishda aks ettiruvchi, biroq mohiyat chegarasidan tashqariga chiqa olmaydigan vaqtinchalik hodisa. Masalan, [**ot**^{tushum kelishigi} + **fe'I**] qolipi – o'zgarmas. Ammo uning hosilalari *uyini supurmoq, qog'ozni yirtmoq, xatni jo'natmoq, derazani bo'yamoq* kabi har xil ko'rinishda bo'ladi. Bu rang-baranglikning barchasi, u qancha ko'p bo'lmasin, «tushum kelishigidagi tobe ot va fe'l» doirasidan chetga chiqa olmaydi. Nutqiy hosila LSQning o'zgarmasdan turlicha namoyon bo'lishini ko'rsatsa, LSQ nutqdagi xilma-xil hosilani bir asosga birlashtiradi.

3. LSQ imkoniyat va nutqiy hosila voqelik sifatida. LSQ – voqelikka aylanmagan, namoyon bo'lishi uchun zarur shart-sharoit va ehtiyoj talab etadigan imkoniyat. Nutqiy hosila esa ana shu imkoniyatning yuzaga chiqishi, voqelikka aylanishi.

4. LSQ – sabab, nutqiy hosila uning oqibati. LSQ – bu o'ziga muvofiq keladigan biror natijani keltirib chiqaruvchi. Chunki sabab biror ta'sirning boshlanish nuqtasi bo'lib, u ma'lum bir natija, oqibatni yuzaga keltiradi. LSQ natijasida kelib chiqadigan oqibat – shunday hosila. Sabab oqibatdan oldin kelganligi kabi LSQ ham nutqiy hosilaning qanday bo'lishini belgilaydi.

LSQning asosiy turlari. Umuman, qolip asosida birikuvidan vujudga kelgan nutqiy hosilani 3 guruhga birlashtirish mumkin:

- 1) yasama soʻz;
- 2) soʻz birikmasi;
- 3) gap.

(*ishla*) yasama soʻzi *ish* leksemasi va *-la* morfemasining, *kitobni oʻqimoq* nutqiy soʻz birikmasi *kitob* va *oʻqi* leksemalarining, *Oʻqidim* gapi esa *oʻqi* leksemasi va *-dim* kesimlik kategoriyasi shaklining birikishidan hosil boʻlgan.

(*ishla*) soʻzi [ot → la = asosdan anglashilgan narsa bilan shugʻullanmoq] soʻz yasash qolipi mahsuli boʻlsa, *kitobni oʻqimoq* soʻz birikmasi [ot^{tushum kelishigi} → feʼl] LSQi, *Oʻqidim* gapi esa [WP_m] qolipi hosilasi. Bular sirasida soʻz yasash va soʻz birikmasi qolipi tushuncha ifodalovchi – atash (nominativ) vazifasini bajaruvchi hosilani beradigan qolip boʻlsa, gap qolipi fikr ifodalovchi (kommunikativ) hosilani tugʻdiruvchi qolip hisoblanadi. Soʻz yasash qolipi lisoniy boʻlsa-da, lekin sintaktik mohiyatga ega emas. Shuning uchun u lisoniy derivatsion qolip (LDQ) sifatida derivatsiya boʻlimida qoldirilib, sintaksisda erkin sintaktik hosila beruvchi, yaʼni soʻz birikmasi va gap qolipi tekshiriladi.

72-§. Formal va substansial (struktural) sintaksis.

Formal sintaksis bevosita kuzatishda berilgan, nutqiy sintaktik hodisani oʻrganadi. Boshqacha aytganda, u alohidalik, hodisa, voqelik, oqibat sifatidagi nutqiy hosila bilan band boʻlib, umumiylik, mohiyat, imkoniyat, sabab sifatidagi lisoniy birlikni (nutqiy birlikning lisoniy tomonini) oʻrganishni substansial sintaksis hukmiga havola etadi. Shuningdek, formal sintaksis *kitob* va *oʻqimoq* soʻzlari orasidagi sintaktik aloqani ham tekshiradi. Zero, bundagi *oʻqimoq* feʼlining tushum kelishigidagi soʻzni boshqaruvi ham bevosita kuzatishda berilgan nutqiy hodisa. Lekin bu aloqa uchun *oʻqi* leksemasining biriktirish imkoniyati boʻlgan obyekt valentligi bevosita kuzatishda berilmagan. Bu esa substansial sintaksis tomonidan oʻrganiladi.

Substansial sintaksis tadqiqotlari uchun formal sintaksis tomonidan qoʻlga kiritilgan yutuqlar zamin, poydevor vazifasini oʻtaydi. Demak, formal sintaksissiz substansial sintaksisning boʻlishi mumkin emas. Formal sintaksis esa substansial sintaksissiz ham ish koʻraveradi. Zero, substansial sintaksis mohiyatni tadqiq etar ekan, buning uchun hodisalar jamlangan boʻlishi kerak. Hodisani jamlash

uchun esa substansial sintaksis tiklaydigan mohiyatga ehtiyoj sezilmaydi.

Har bir nutqiy parchada turli sath hodisasi qorishgan holda voqelanadi. Masalan, *Halim keldi* gapida fonetik (tovushlar tizimi, ohang), leksik (soʻzlar), morfologik (grammatik shakllar) va uslubiy (masalan, soʻzlovchining munosabati yoki uslubiy betaraflik) sathlar oʻz izini qoldirgan. Formal sintaksis nutqiy parchani shu holda, turli mohiyat zarralarining qorishmasi sifatida oʻrganadi va uning qorishmaligiga eʼtibor qaratmaydi. Substansial sintaksis esa nutqiy parchada qorishgan, sintaksisga daxldor boʻlmagan jihatlarni eʼtibordan soqit qiladi. Formal sintaksis keltirilgan gapni muayyan(aniq)lik sifatida eʼtirof etsa, substansial sintaksis unda turli hodisalar qorishganligi sababli mohiyatini anglash mushkulligini hisobga olgan holda mavhum (noaniq)lik sifatida qaraydi. Qorishiq hodisalar chetlashtirilgan mohiyat «tozalangan»ligi uchun substansial sintaksis tomonidan muayyanlik, bevosita kuzatishda berilmaganligi uchun esa u formal sintaksis tomonidan mavhumlik sifatida qaraladi.

Demak, formal sintaksis asosiy diqqatini hodisalarning zohiriy (bevosita kuzatishda berilgan) tomoniga, substansial sintaksis esa botiniy (bevosita kuzatishda berilmagan, ichki) tomoniga qaratadi. Ular bir-birini ham taqozo, ham inkor etadi. Formal sintaksis mutlaq hodisalar bilan, substansial sintaksis esa mutlaq mohiyat bilan shugʻullanadi, ularning vazifalarini butunlay qarama-qarshi qoʻyish mumkin emas. Chunki formal sintaksis mohiyatga intilganligi kabi substansial sintaksis ham faqat formal sintaksis toʻplagan hodisalargagina tayanadi. Bunda formal va substansial sintaksisning oʻrganish manbalari jihatdan qarama-qarshiligi soʻnadi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Sintaksisning tadqiq manbayi va predmeti haqida gapiring.
2. Formal va substansial sintaksisning farqini tushuntiring.
3. Sintaktik birliklarni sanang va tavsiflang.
4. Lisoniy sintaktik qolip deganda nima nazarda tutiladi?
5. Soʻz birikmasi qolipi haqida maʼlumot era olasizmi?
6. Gap qolipi haqida gapiring.
7. Qolipning tarkibi haqida gapiring.

LISONIY SINTAKTIK QOLIP

Tayanch tushunchalar

Qolip, hosila, qolipning tarkibi, umumiylik, xususiylik, umumlashtirish, nosintaktik hodisa, qolipning shakliy tomoni, qolipning mazmuniy tomoni

73-

§. Lisoniy sintaktik qolip.

LSQni aniqlashda ham LSQga daxldor bo‘lmagan, bir qolipdan chiqqan nutqiy hosilalarning turli-tumanligini keltirib chiqarayotgan hodisalar LSQga bog‘liq bo‘lmagan nosintaktik hodisalar sifatida ahamiyatsiz deb qaraladi va e‘tibordan soqit qilinadi. Masalan, *Gulnoraning kitobi* nutqiy hosilasining mohiyati, ya‘ni LSQini aniqlamoqchi bo‘lsak, shu ko‘rinishdagi va turdagi so‘z birikmalarini tasavvurimizda to‘plab, saralaymiz. Shu usulda *Muniraning daftari, Sitoraning ruchkasi* kabi yuzlab nutqiy so‘z birikmalarida

[ot_{atoqli}→ot_{turdosh}=otdan anglashilgan pred./shaxsga tegishli narsa]

umumiylikni topgandek bo‘lamiz. Biroq *mening kitobim, uning ruchkasi, bizning uyimiz, qizilning qizili, yashashning zavqi* nutqiy birikmasini oldingi so‘z birikmalari bilan qiyoslash natijasida ularning farqli ekanligiga, qolipga solib ko‘rish natijasida unga joylashmayotganligiga amin bo‘lamiz. Zero, LSQning birinchi uzvi ot turkumiga mansub so‘z bo‘lishi kerak edi. Misollarda esa tobe uzvlar – olmosh. Shuningdek, LSQning ikkinchi uzvidagi egalik kategoriyasi III shaxs qo‘shimchasi haqida ham shunday deyish mumkin. Yuqorida qoliplarning umumiylik tabiatiga ega ekanligini, unda nutqiy hosilalarning umumiy, bir xil belgilari o‘rin olishini ta‘kidlagan edik. Shuning uchun nutqiy hosilalardan farqlarni fikran chetlashtirib, umumiy belgilarni saqlab qolamiz. Keltirilgan birinchi (tobe) a‘zolardagi umumiylik va farqlarni quyidagicha beramiz (28-jadval):

28-jadval

Umumiylik	Farqlar
1.1.Erkak kishining ismi+ <i>qaratqich kelishigi</i>	<i>Halim oti +ning</i>
1.2.Qiz bola ismi+ <i>qaratqich kelishigi</i>	<i>Munira oti+ning, Sitora oti+ning</i>

1.3.I shaxs birlik kishilik olmoshi	<i>Men olmoshi+ning</i>
1.4. II shaxs ko‘plik kishilik olmoshi	<i>Biz olmoshi+ning</i>
1.5.Sifat+ <i>qaratqich kelishigi</i>	<i>Qizil sifati +ning</i>
1.6.Harakat nomi+ <i>qaratqich kelishigi</i>	<i>Yashash harakat nomi+ning</i>

So‘z birikmasining ikkinchi uzvidagi farq va umumiyliklarni ham shu asosda aniqlaymiz (29-jadval):

29-jadval

umumiylik	farqlar
2.1. o‘quv vositasi oti+iii sh. <i>egalik qo‘shimchasi</i>	<i>kitob oti+i</i>
2.2. yozish mumkin bo‘lgan narsa oti+iii sh. <i>egalik qo‘shimchasi</i>	<i>daftar oti+i</i>
2.3. rang sifati + iii sh. <i>egalik qo‘shimchasi</i>	<i>qizil sifati+i</i>
2.4. mavhum ot + iii sh. <i>egalik qo‘shimchasi</i>	<i>zavq oti+i</i>
2.5. joy oti + i sh. <i>egalik qo‘shimchasi</i>	<i>uyoti+imiz</i>
2.6. yozuv quroli + iii sh. <i>egalik qo‘shimchasi</i>	<i>ruchka oti+si</i>

Bu a‘zoda ham farqlarni chetlashtirib, umumiy belgilarni olib qolamiz. Natijada,

...→**ism**^{egalik qo‘shimchasi}]

umumiyliigi tiklanadi. Har ikkala a‘zoni birlashtirish natijasida [**ism**^{qaratqich kelishigi}→**ism**^{egalik qo‘shimchasi}] umumiyliigi tiklanadi. Bu umumiylik LSQ bo‘lib, so‘z birikmalaridan chetlashtirilgan mazkur farqlar LSQga aloqador emas.

LSQning shakliy tomoni. LSQ mohiyatan riyoziy tenglamaga o‘xshaydi va u butunlik sifatida tenglik belgisidan chap hamda o‘ng tomonlardan iborat bo‘ladi.

Yuqorida misol sifatida keltirilgan [**ism**^{qaratqich kelishigi}→**ism**^{egalik qo‘shimchasi}]= **qaratuvchi-qaralmish**]LSQ ham ikki – [**ism**^{qaratqich kelishigi}→ **ism**^{egalik qo‘shimchasi}] va qaratuvchi-qaralmish qismlaridan tashkil topgan.

LSQning chap, ya‘ni [**ism**^{qaratqich kelishigi} → **ism**^{egalik qo‘shimchasi}] qismi uning shaklini tashkil etadi.

LSQning shakliy tomoni umumiylik xususiyatiga ega. Chunki u nutqda voqelangan cheksiz birikmalar umumiy shaklining sintezi. Xususiy shakl sifatida nutqiy soʻz birikmalari namoyon boʻladi. Demak, xususiy shakl deganda moddiy shaklda – soʻz va qoʻshimcha vositasida ifodalangan, oʻqilishi, yozilishi, aytilishi, eshinishi mumkin boʻlgan shakl tushuniladi.

LSQning mazmuniy tomoni. LSQning oʻng tomoni uning mazmuniy jihati. Yuqorida keltirilgan [**ism**^{qaratqich kelishigi} → **ism**^{egalik} qoʻshimchasi = **qaratuvcchi-qaralmish**] qolipining oʻng, yaʼni mazmuniy qismini «*lisoniy tobe qaratuvcchi va hokim qaralmish orasidagi rang-barang munosabatlar*» tashkil etadi. «Rang-barang munosabat» deganda har bir nutqiy soʻz birikmasidan anglashiladigan turli maʼno va munosabat tushuniladi. Masalan: *mening kitobim* – «qarashlilik» *stolning oyogʻi* – «butun-qism» *eʼtiborsizlik oqibati* – «sabab-oqibat» *yashashning zavqi* – «holat va uning natijasi».

Birikmalarning oʻng tomonida ularning xususiy maʼnoviy belgisi koʻrsatilgan. Ular qolipda «rang-barang maʼnoviy munosabat» deya birlashtirilgan. Maʼlumki, koʻpincha, maʼno deganda soʻz atayotgan narsa, predmet, miqdor, belgi kabilar haqidagi tushuncha ifodasi tushuniladi. Masalan, *kitob* leksemasi aytilganda, uning maʼnosi sifatida «varaqlardan tashkil topgan, bosma yoki qoʻlyozma holdagi asar» mohiyati tan olinadi. Lekin keltirilgan LSQ maʼnosi esa bunga oʻxshamaydi. Chunki *kitob* leksema boʻlib, uning maʼnosi leksik. Lekin LSQ – sintaktik hodisa. Shu boisdan uning maʼnosi ham sintaktik boʻlmogʻi darkor. Sintaksisda esa «tobe-hokim», «qaratuvcchi-qaralmish», «toʻldiruvchi», «hol», «ega», «kesim» kabi tushunchalar ahamiyatli boʻlib, sintaktik munosabatni ifodalaydi. Bu munosabat esa sintaktik maʼno sifatida qaraladi. Nega yuqoridagi birikmalarning oʻng tomonida keltirilgan «qarashlilik», «butun-qism», «sabab-oqibat», «holat – uning natijasi» kabilar LSQning mazmuni boʻla olmaydi, degan savol tugʻilishi tabiiy. Toʻgʻri, ular birikmalarning maʼnolarini alohida-alohida aks ettiradi. Lekin LSQi bitta. [**ism**^{qaratqich kelishigi} → **ism**^{egalik} qoʻshimchasi = **qaratuvcchi-qaralmish**] qolipining mazmuni esa cheksiz nutqiy hosilalarning maʼnolarini umumlashtiradi.

LSQning [**ism**^{qaratqich kelishigi} → **ism**^{egalik} qoʻshimchasi] shakliy tomoni birikuvchi soʻzlar munosabatidan umumlashtirganligi kabi mazmun tomoni ham nutqiy birikmaning alohida-alohida maʼnosini umumlashtirish natijasi boʻlmogʻi lozim.

Ta'kidlash lozimki, o'zbek tilshunosligida har bir gap bo'lagi, so'z birikmasining turli gap, matn va qurshovdagi ma'nolarini tavsiflashga ko'p e'tibor qaratiladi. Masalan, (*uyini qurmoq*) birikmasida (*uyini*) so'zshaklining, yoki to'ldiruvchining ma'nosi «yaratiladigan, bunyod etiladigan narsa», (*uyini buzmoq*) birikmasidagi (*uyini*) so'zshaklining ma'nosi «yo'qotiladigan manba» tarzida ta'riflanadi. Lekin mulohaza yuritilsa, bu ma'nolar sintaktik emas, balki lug'aviy bo'lib, aslida (*buzmoq*) va (*qurmoq*) so'zlariga xos ma'nolar. LSQ esa cheksiz so'z birikmalarining umumlashmasi. Shu boisdan ularning mazmun tomoni ham cheksiz so'z birikmalarining alohida-alohida ma'nolaridagi xususiy, farqli jihatlarni chetlashtirib, umumiy, o'xshash tomonlarni ajratish asosida tiklanadi. Demak, umumiy, lisoniy ma'no xususiy jihatlarni idrok etish asosida birlashtirishdir. Xususiy ma'no, ya'ni har bir so'z birikmasidagi tezda anglanadigan, ilg'anishi oson bo'lgan ma'no ular zamiridagi mohiyatni to'sib turadi. Ana shu mohiyat anglanishi bilan tadqiqotchi ko'rinib turgan ma'noning rang-barangligi «aldamchi» ekanligiga ishonch hosil qiladi.

LSQni ajratishning ahamiyati. Tabiatda sof narsa uchramaydi. Har bir modda turli-tuman narsalarning qorishmasidir. Biroq sof moddani ajratib olish maqsadida uzoq vaqtlar davomida tadqiqotlar olib borilgan. Shu tariqa tozalangan atom ximiya fanidagi buyuk «topilma» bo'ldi. Bu D.Mendeleyev davriy jadvalida o'z aksini topdi. Til hodisalarini ham «tozalangan» holda o'rganish muhim ahamiyat kasb etadi. Tozalangan atomlardan tabiatda uchramaydigan, lekin zarur bo'lgan turli-tuman sun'iy moddalar hosil qilinganidek, «tozalangan» LSQ ham boshqa «tozalangan» fonetik, leksik, morfologik hodisalar kabi, bugungi kunda tilni «mashinalashtirish», ya'ni kompyuter orqali matn tarjima qilish, tuzatish, tekshirish kabi zamonaviy «yumush»larda muhim qiymat kasb etadi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. LSQni qanday tushundingiz?
2. Hosilaning xususiyatlari haqida gapiring.
3. Qolipning tarkibini tushuntiring.
4. Qolipda umumiylik va xususiylik dialektikasi namoyon bo'ladimi?
5. Umumlashtirishda nimaga e'tibor qaratiladi?
6. Nosintaktik hodisalarga nimalar kiradi?

7. Qolipning shakliy tomoni haqida gapiring.
8. Qolipning mazmuniy tomoni haqida gapiring.

VALENTLIK

Tayanch tushunchalar

Valentlik, tobe valentlik, hokim valentlik, imkoniyat, sintaktik aloqa, leksik valentlik, sintaktik valentlik, morfologik shakl valentligi, gap, soʻz birikmasi, lison, nutq, umumiylik, xususiylik

74- §. Valentlik haqida tushuncha.

Valentlik aslida ximiyaviy atama, tilshunoslikda lisoniy birliklarning yuzaga chiqmagan birikuvchanlik-biriktiruvchanlik imkoniyati sifatida qaraluvchi lisoniy hodisaga nisbatan qoʻllanadi. Valentlikning ximiyaviy tavsifi quyidagicha. Masalan, kislorod (O) atomi boshqa turdagi yana ikkita atomni biriktirish imkoniyatiga ega. Bu uning elektron qavatidagi ikkita atomning boʻsh oʻrniga qarab belgilanadi. Suv molekulasida (N_2O)da bu boʻsh oʻrinlar toʻldirilgan.

Shuningdek, nafaqat kislorod, balki vodorod (N) ham valentlikka ega boʻlib, uning boʻsh oʻrni bitta. Demak, koʻrinadiki, suv molekulasida kislorodning ham, vodorodning ham valentlik imkoniyati voqelikka aylangan boʻlib, ular kislorodda biriktiruvchi, vodorodda esa birikuvchi tabiatga ega. Har ikkala atom (vodorod va kislorod) ham bir-biriga muvofiq boʻlgandagina birikma hosil qilishi mumkin. Masalan, vodorod va oltin atomlari birikib, molekula hosil qila olmaydi.

Atomning valentligi roʻyobga chiqmagan, namoyon boʻlishi uchun sharoit talab etiladigan imkoniyat. Lisoniy birlik ham ana shunday birikish-biriktirish imkoniyatiga ega, u (yaʼni valentlik) ham lisoniy birliklarning oʻzi bilan muayyan til jamiyati aʼzolari ongida yashaydi. Masalan, *oʻqi* leksemasi kishi ongida bir nechta boʻsh oʻrniga ega holda mavjud boʻladi va nutqda voqelanib, bir vaqtda oʻziga shuncha birikuvchini ham torta olishi mumkin. Uni chizmada quyidagicha tasavvur qilish mumkin (30-jadval):

30-jadval

<i>kim?</i>	<i>o‘qidi</i>
<i>nimani?</i>	
<i>kimga?</i>	
<i>qanday?</i>	
<i>qachon?</i>	
<i>nima bilan?</i>	
<i>nima sababdan?</i>	
<i>qancha?</i>	

Bunda so‘roq olmoshlari *o‘qi* leksemasiga birikish imkoniyatiga ega bo‘lgan so‘zlarga ishora qiladi. Bu imkoniyat bevosita kuzatishda berilmagan bo‘lib, *o‘qi* leksemasining mohiyatida yashiringan. Lekin *kitobni o‘qimoq, har kuni o‘qimoq, ko‘p o‘qimoq* nutqiy birikuvlarida bu imkoniyatlar bitta-bitta voqelangan. Quyidagi birikuvlarning birinchisida bir vaqtning o‘zida bu imkoniyatdan ikkitasi, ikkinchisida esa uchtasi voqelikka aylangan, so‘z birikmasi hosil qilingan:

- 1) *kitobni tez o‘qimoq;*
- 2) *kutubxonada kitobni tez o‘qimoq.*

O‘qi leksemasining ongdagi birikish imkoniyati valentlik ekan, uning nutqiy voqelanishi sintaktik aloqa hisoblanadi. Demak, valentlik lisoniy, sintaktik aloqa esa nutqiy hodisa sifatida qaraladi. Ular lison va nutqning barcha qarama-qarshi belgilarini o‘zida aks ettiradi. Masalan, (31-jadval):

31-jadval

valentlik	sintaktik aloqa
umumiylik	alohidalik
mohiyat	hodisa
imkoniyat	voqelik
sabab	oqibat

32-jadval

valentlik	sintaktik aloqa
moddiylikdan xoli	moddiylikka ega
ijtimoiy	individual
takrorlanuvchan	betakror

Lisoniy birlikning valentligini to'ldiruvchi birlik *aktant* deb ham yuritiladi.

Yuqorida aytilganidek, kislorod atomi bilan birga vodorod atomi ham valentlikka ega bo'lganligi kabi *o'qi* leksemasiga birikuvchi leksema ham valentlikka ega. Biroq *o'qi* leksemasi hokim, tortuvchi mavqeda bo'lganligi sababli uning valentligi hokim valentlik, unga birikuvchi leksemaning valentligi esa tobe valentlik deyiladi.

Turli atom bir-biriga mos bo'lgandagina birika olganligi kabi lisoniy birlik ham ma'no va grammatik jihatdan muvofiq bo'lmog'i lozim. Boshqacha aytganda, biriktiruvchi leksema birikishi lozim bo'lgan leksemani nafaqat ma'no jihatdan, balki bir grammatik shaklda ham mos bo'lishini ham talab qiladi. Shunga ko'ra, valentlik lug'aviy va sintaktik qatlamga ajraladi.

Lug'aviy valentlik. Lug'aviy valentlik biriktiruvchi leksemaning ma'noviy jihatdan o'ziga mos birikuvchilarni tanlashi. Masalan, *hangra* leksemasi *qush* leksemasini o'ziga torta olmaydi, *qush* leksemasi *hangra* leksemasidagi birorta ham bo'sh o'ringa tusha olmaydi. Chunki ularda ma'noviy muvofiqlik mavjud emas. Leksemalar bir-biriga ma'noviy mos bo'lishi uchun ularning ma'no strukturalarida o'xshash ma'no bo'lakchalari – semalari bo'lmog'i lozim. Masalan, (33-jadval):

33-jadval

<i>Qush</i>	<i>sayramoq</i>
«parranda»	«ovoz chiqarish»
«uchadigan»	«qushlarga xos»
«sayray oladigan»	

Ko'rinadiki, *qush* leksemasi ma'no tarkibidagi «sayray oladigan» ma'no bo'lakchasi *sayramoq* leksemasida va undagi «qushga xos» ma'no bo'lakchasi *qush* leksemasida mavjud. Bu ularning birikma hosil qilishiga asos bo'la oladi.

Endi *qush* va *hangra* leksemalarini shu tarzda qiyoslab ko'raylik (34-jadval):

34-jadval

<i>Qush</i>	<i>hangramoq</i>
«parranda»	«ovoz chiqarish»
«uchadigan»	«eshakka xos»
«sayray oladigan»	

Bu leksemalarda, yuqoridagidek, ma'noviy moslik kuzatilmaydi. Shu boisdan *hangramoq* leksemasi valentligini to'ldirish uchun *qush* leksemasini o'ziga torta olmaydi, *qush* leksemasi esa *hangra* leksemasidagi bo'sh o'rinni to'ldira olmaydi.

Leksemaning valentliklari tor yoki keng bo'lishi mumkin. Masalan: *hangramoq* leksemasining *nima* so'rog'iga javob bo'ladigan valentligi to'ldiruvchisi – *eshak*, *xo'tik*, *hangi* leksemalari. *kishnamoq* leksemasining bunday valentligini to'ldiruvchi unsurlar – *ot*, *toy*, *bedov*, *saman* leksemalari. Ba'zan birikuvchi yoki biriktiruvchi leksemalar ma'nolari muvofiq bo'lmagani holda ular nutqda birikuv hosil qilishi mumkin. Masalan, *Artist* «*hangradi*» kabi. Bunda endi me'yoriy valentlik buzilgan holda namoyon bo'lib, ko'chma, obrazli ma'no yuzaga chiqadi. Lekin bu sof nutqiy hodisa, *hangra* va *artist* leksemalarining lisoniy mohiyatidan joy olmagan. Chunki *artist* leksemasining ma'no tarkibi «*san'atkor*», «*qo'shiqchilik–teatr*ga xos» semalari bo'lib, unda «*hangra*» semasi yo'q, *hangramoq* leksemasi «*eshakka xos*», «*ovoz chiqarish*» ma'no tarkibiga ega, unda «*san'atkor*», «*qo'shiqchilikka xos*» ma'no bo'lakchalari mavjud emas.

Lug'aviy valentlikni ot va fe'l turkumidan olingan namuna asosida dalillashga harakat qildik. Lekin lisoniy-lug'aviy valentlik nafaqat ot yoki fe'lga, balki boshqa so'z turkumlariga ham xos.

Sintaktik valentlik. Sintaktik valentlik leksema valentligining ikkinchi tomoni, u hokim mavqedagi leksemaning tobe leksemalarni o'ziga tortish uchun ularning ma'lum bir sintaktik shaklda – kelishik, ko'makchi, ravishdosh, sifatdosh qo'shimchasini olishini talab qilishi. Bu hokim leksemaning sintaktik mavqeyi, grammatik shakli tomonidan belgilanadi. Masalan, *Xatni yozdi*, *Xat yozildi* sintaktik qurilmalaridagi (*xatni*) va (*xat*) so'zlarining grammatik shakli bosh so'zning grammatik shakli bilan belgilangan.

Sintaktik valentlik lug'aviy valentlik bilan zich bog'langan, biri o'zgarsa, ikkinchisi ham o'zgaradi, biri yo'qolsa, ikkinchisi ham bo'lmaydi. Masalan, *yetakla* leksemasi jo'nalish kelishigidagi otni o'ziga tortmaydi (*Halimga yetakla* tarzida). Lekin *yetakla* leksemasi orttirma nisbat shakli *-t* bilan shakllansa, (*Halimga*) so'zshakli unga tortila oladi. Bunda *yetakla* leksemasining sintaktik valentligi o'zgardi.

Lug'aviy va sintaktik valentlik o'zaro bog'liq bo'lsa-da, ular tez-tez o'zgarishga uchrab turadi. Masalan, *Ashulachi* «*hangradi*»

birikuvda sintaktik valentlik o'zgarishdan voqelangan, ammo lug'aviy valentlik yangilangan holda yuzaga chiqqan. Bunday hol ko'chma ma'no yuzaga chiqqanidan dalolat beradi. *Xat yozildi, Xatni yozdi* birikuvlarida ma'noviy valentlik joyida, biroq sintaktik valentlik o'zgargan. Bu turlicha sintaktik shakllar voqelanganligini ko'rsatadi. Biroq aytilgan har ikkala o'zgarish ham bir yoqlama – yo ma'noviy, yo sintaktik tabiatga ega. Agar o'zgarish birdaniga ikki tomonlama – ham lug'aviy, ham sintaktik bo'lsa-chi? Bunda derivatsiya sodir bo'ladi. Dalil sifatida *ochmoq* fe'lining lug'aviy va sintaktik valentliklarini aniqlash orqali bunga amin bo'lish mumkin:

1. *Tergovchi jinoyatni ochdi.*
2. *Jinoyat tergovchi tomonidan ochildi.*
3. *Amerikani Vespuchchi ochdi.*
4. *Gul ochildi.*

1- va 2-misolda *ochmoq* fe'li valentliklarini to'ldiruvchi so'z (*tergovchi*) ning ma'nosi o'zgarishsiz, lekin sintaktik shakli (*tergovchi* – bosh kelishikda, *tergovchi tomonidan* – ko'makchili) o'zgargan. Demak, *ochmoq* leksemasining ma'noviy valentligi o'zgarishsiz saqlangan, sintaktik valentligi o'zgargan. Bu o'zgarish *ochmoq* fe'liga *-il* majhul nisbat qo'shimchasi tomonidan kiritilgan. 3-misolda esa fe'lining sintaktik valentligi o'zgarishsiz qolgani holda ma'noviy valentlik o'zgarishga uchragan. Chunki *Amerika* so'zining ma'nosi *ochmoq* fe'li ma'nosiga muvofiq kelmaydi. Ammo sintaktik shakli mos. 4-misolda esa ham ma'noviy, ham sintaktik valentliklar butkul o'zgargan. Chunki *gul* so'zi *ochmoq* fe'liga ma'noviy jihatdan mos emas. Bundan tashqari, birikuvchi so'zning sintaktik shakli (*gul* – bosh kelishik) *ochmoq* fe'liga *-il* qo'shimchasi qo'shilishi natijasida o'zgarishga uchragan.

Demak, ma'lum bo'ladiki, leksemaning lisoniy valentligi ikkiyoqlama, ma'noviy tomoni unga qanday leksema birika olishi me'yori, chegarasini ko'rsatsa, sintaktik tomoni birikuvchi so'zning qanday grammatik qo'shimchani olishini belgilaydi.

Grammatik shakl valentligi. Leksemaga grammatik shakl qo'shilganda ularning birikuvchilari sirasida jiddiy o'zgarish yuz beradi. *Shoirman* so'zshakli – *-man* shaxs-son qo'shimchasi bilan birikmasdan oldin, ya'ni *shoir* leksemasi sifatida *men* olmoshi bilan birikish ehtiyojiga ega emas edi. Shaxs-son ma'nosini ifodalovchi (*-man*) qo'shimchasini qabul qilgach, shunday ehtiyoj tug'ildi. Bu

ehtiyoj, zarurat *-man* qo‘shimchasida mujassam, u II shaxs birlik son shaxs/son qo‘shimchasining sintaktik ehtiyoji, kengayish talabi, ya’ni valentligi.

Grammatik shakl o‘zi qo‘shilib kelgan leksemaning lisoniy (ma’noviy va sintaktik) valentligini yo kengaytiradi, yoki cheklaydi. Masalan, egalik qo‘shimchasi o‘zi qo‘shilib kelgan ism turkumiga mansub so‘zga qaratqich kelishigi shaklida turgan boshqa ism bilan qaralmish-qaratuvchi aloqasiga kirishish imkoniyatini beradi. Demak, o‘zi qo‘shilib kelgan so‘zning sintaktik imkoniyatini kengaytiradi. So‘zshakl ma’noviy va sintaktik valentligi shu so‘zshakl uchun asos bo‘lgan leksema lisoniy valentligidan keng. Shunday hodisani orttirma nisbat morfemasi bilan o‘timsiz fe’l leksema birikishida ko‘rish mumkin. Qiyoslang: *Mashina yurdi. Bola uxladi. uxla, yur* fe’llari vositasiz to‘ldiruvchi bilan birika olmaydi. Lekin *Haydovchi mashinani yurgizdi, Ona bolani uxlatdi* me’yoriy birikma. Vositasiz to‘ldiruvchi bilan birika olish valentlik qobiliyatini *yur, uxla* leksemalariga orttirma nisbat morfemasi berdi, boshqacha aytganda, bu fe’lga qo‘shilib kelgach, u morfema o‘z valentligini olib keldi. Ayrim grammatik shakl o‘zi qo‘shilib kelgan leksemaning lisoniy valentligini toraytiradi.

Masalan, majhul va o‘zlik nisbat shakli o‘timli fe’lni o‘timsizlashtiradi, uning vositasiz to‘ldiruvchi bilan birikish imkoniyatini cheklaydi. Bunga amin bo‘lish uchun *kitob* leksemasining grammatik shaklsiz va grammatik shakllangan holatida valentlik imkoniyatini taqqoslash kifoya (35-jadval):

35-jadval

<i>qiziq</i>	<i>kitob</i>
<i>katta</i>	
<i>badiiy</i>	
<i>o‘nta</i>	
<i>ko‘p</i>	
<i>qiziq</i>	<i>kitobcha</i>
<i>katta</i>	
<i>badiiy</i>	
<i>o‘nta</i>	
<i>ko‘p</i>	

Ayon boʻladiki, yuqoridagijadvalda *kitob* leksemasining birikuv imkoniyati koʻplik son shakli *-lar* va kichraytirish qoʻshimchasi *-cha* hisobiga toraygan. Quyidagi gaplarda esa leksemaning biriktirish imkoniyati kengayganligiga amin boʻlamiz: 1. *Halim kitob oʻqidi*. 2. *Halim ukasiga kitob oʻqitdi*.

75-§. Sintaktik aloqa.

Mustaqil soʻzlarning nutq jarayonidagi erkin bogʻlanishi *sintaktik aloqa* deyiladi: *Suvlar tiniq, toza havo*. Sintaktik birlik bir necha aʼzoli boʻladi. Faqat gap bir aʼzoli boʻlishi mumkin. Nutqda soʻzlarning bir-biri bilan bogʻlanishi har bir tilning LSQ, leksemaning birikish imkoniyati asosida sodir boʻladi.

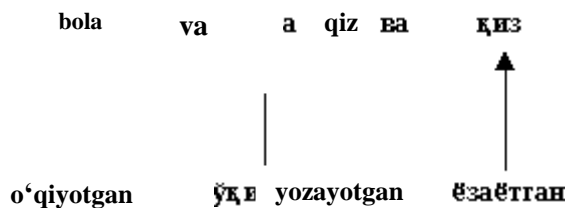
Soʻzning sintaktik munosabatga kirishuvi natijasida hosil boʻlgan sintaktik qurilma *soʻz qoʻshilmasi* deyiladi. Bu soʻzning bir-biriga ergashishi (*aʼlochi oʻquvchi*) yoki tenglashishi (*olma va anor*) shakllarida boʻlishi mumkin. *Aʼlochi oʻquvchi* birikmasida bir soʻz maʼnoviy qobiliyatini namoyon qilish uchun boshqasiga ehtiyoj sezadi. Aniqrogʻi, *oʻquvchi* uzvi izohlanishga muhtoj. Shu boisdan *aʼlochi* soʻzi unga ergashib, izohlab keladi. Bu tobelanish aloqasi. Tobelanish aloqasi natijasida soʻz birikmasi va gap hosil boʻladi: *tiniq suv, Halim oʻqidi*. Oʻzbek tilida keyin kelib, maʼnosi izohlanayotgan soʻz hokim (bosh) soʻz, hokim soʻzga ergashish yoʻli bilan bogʻlanib, uning maʼnosini izohlaydigan soʻz tobe (ergash soʻz) deyiladi. *Tiniq suv, Halim oʻqidi* birikuvlarida *tiniq* va *halim* soʻzlari tobe, *suv* va *oʻqidi* soʻzlari – Hokim aʼzo.

Nutqda soʻzlarning barchasi ham tobe aloqada bogʻlanavermaydi. Soʻzlar *olma va anor, nok va anjir, oʻqidi va yozdi* shaklida biri ikkinchisiga boʻysunmay, teng holda ham bogʻlanishi mumkin. Bu soʻz qoʻshilmalari aʼzolari teng huquqli boʻlib, biri ikkinchisining maʼnosini izohlamaydi.

Demak, soʻzlar orasidagi aloqa ikki xil: tenglashish va tobelanish. Ular esa uch xil hosilani beradi: soʻz birikmasi, soʻz tizmasi va gap. Tenglashish aloqasi asosida soʻz tizmasi hosil boʻlsa, tobelanish aloqasi asosida soʻz birikmasi va gap shakllanadi.

Soʻz tizmasi. Soʻz tizmasi (*olma va anor*) teng huquqli aʼzoldan tashkil topadi. Ular orasida tobelik boʻlmaydi. Shunga muvofiq, soʻzlar orasida bir-birini izohlash, toʻldirish hodisasi ham yoʻq. Soʻz

tizmasi tashkil etuvchilarining o‘rnini almashtirish ham mumkin: *anor va olma*. Bu ularning sintaktik mavqeyi va ma’nosiga putur yetkazmaydi. So‘z tizmasidagi a’zolar birgalikda boshqa so‘zga tobelanib, uni aniqlashi (*oq va sariq gullar*) yoki boshqa so‘z tomonidan izohlanib, birgalikda hokim a’zo bo‘lib kelishi mumkin (*shirin olma va anor*). Shuningdek, so‘z tizmasidagi har bir a’zo o‘ziga xos tobe uzvlarga ham ega bo‘lishi mumkin (*o‘qiyotgan bolavayozayotgan qiz*). Uni chizmada quyidagicha berish mumkin:

So‘z tizmasi a’zolaritengbog‘lovchilaryordamidayokibog‘lovchivos itasiz, faqatohangyordamidabog‘lanishimumkin: *bola, qiz*kabi. So‘z tizmasi a’zolari, asosan, bir so‘z turkumiga mansub leksemalar voqelanishi bo‘ladi: *olma* (ot) va *anor* (ot). Ba’zan ular turli turkumdan ham bo‘ladi: *Halim* (ot) va *men* (olmosh).

So‘z birikmasi birikuvchi so‘zlarning hokim-tobelik munosabati asosida hosil bo‘ladi. Bunda izohlanuvchi a’zo kengayuvchi, izohlovchi a’zo kengaytiruvchi a’zo deb ham yuritiladi: *kitobni o‘qimoq* (*kitobni* – izohlovchi, kengaytiruvchi, *o‘qimoq* – izohlanuvchi, kengayuvchi).

Tobelanish aloqasida hokim a’zo hokimlik mavqeyi va vositasiga, tobe a’zo tobelik mavqeyi va uni ta’minlovchi vositaga ega bo‘ladi. *kitobni o‘qimoq* birikmasida *kitobni* a’zosi oldin kelib, tushum kelishigi ko‘rsatkichi bilan shakllangan bo‘lsa, *o‘qimoq* a’zosi hokimlik mavqeyi va shakliga ega.

A’zolarining hokim-tobeligini bildiradigan shakliy ko‘rsatkich har doim ham bo‘lavermaydi. Morfologik ko‘rsatkich bo‘lmaganda ham tobelik va hokimlik belgisi birikuvchi so‘zlarning lug‘aviy-grammatik tabiatidan, sintaktik o‘rnidan hamda tartib va ohangdan bilinib turadi. Masalan: *tiniq suv* (tobe+hokim), *suv tiniq* (tobe+hokim).

Nutqiy birikuvda hokim-tobelik belgisini aniqlashda ohangga asoslanishning ahamiyati katta. Masalan, so‘z tizmasida sanash ohangi mavjud bo‘lsa (*qalam, daftar*), so‘z birikmasida ko‘tariluvchi (*kitobni o‘qimoq*) va gapda pasayuvchi ohang (*suvlar tiniq*) amal qiladi. Biroq hokim-tobelikni aniqlashda morfologik ko‘rsatkichga tayanish har

doim ham to'g'ri bo'lavermaganligi kabi (chunki morfologik ko'rsatkichsiz ham so'z birikuvi hosil bo'laveradi – *qizil qalam*), ohang va so'z tartibiga tayanish ham mutlaq asos emas. Chunki *kitobni o'qidi* nutqiy so'z birikmasi pasayuvchi ohang bilan aytilsa, *o'qidim kitobni* hosilasida hokim so'z oldin tobe so'z keyin kelsa-da, u so'z birikmasi sanalaveradi. Umuman, tobelikning ko'rsatkichlari bo'lmaganda, tartib – hokim-tobelikning asosiy belgisi, bunday ko'rsatkich bo'lganda esa u o'z kuchini yo'qotadi.

Tenglashish uyushiq bo'laklar va ayrim qo'shma gap a'zolari orasida amal qilsa, bulardan boshqa bog'lanish – tobelanish aloqasi.

Gap. Gapning asosini ham tobelanish tashkil qiladi. Kesim gapning markaziy, uyushtiruvchi bo'lagi bo'lib, u barcha gap bo'lagini o'ziga bevosita yoki bilvosita tobelaydi.

76-§. Sintaktik aloqani ta'minlovchi vosita.

Erkin birikmada so'zlarning bog'lanishi va unda sintaktik aloqa vositalari turlicha: *a'lochi o'quvchi, o'qituvchini tabriklamoq, telefon orqali gaplashmoq, kitobning varag'i* va h.k.

So'zlarning turli vosita yordamida bog'lanishi ularning qaysi lug'aviy-grammatik tip (so'z turkumi) ga kirishiga, lug'aviy-grammatik xususiyatiga bog'liq. Zero, ayrim lug'aviy-grammatik tur, asosan, tobe a'zo vazifasida kelish uchun ixtisoslashgan (masalan, son, ravish, sifat): *besh o'quvchi, tez gapirish, a'lochi bola* kabi. Shuning uchun ular so'z birikmasida tobe a'zo mavqeyida kelish uchun ma'lum bir grammatik ko'rsatkichni talab qilmaydi. Ayrim so'z turkumi (masalan, ot, fe'l), asosan, hokim mavqe egallashga xoslangan: *issiq non, kitobni keltirmoq*. Shu boisdan ular tobe a'zo sifatida nutqda ishtirok etishi uchun asosan o'ziga xos grammatik shakl kasb etadi: *paxtani termoq, terilgan paxta*.

Sintaktik aloqani ifodalovchi vosita sintaktik shakl hosil qiluvchi qo'shimcha, yordamchi so'z, so'z tartibi va ohangdir.

Aloqa-munosabat (sintaktik) shakllari (sintaktik shakl hosil qiluvchi vosita) – kelishik, egalik, kesimlik ko'rsatkichlari. Aloqa-munosabat shakllari shakliy omil sifatida so'zlarning erkin bog'lanishida faol: *Men qishloqqa o'tdim* gapida *-ga* shakli *qishloq* so'zini *o'tmoq* fe'li bilan, *-dim* kesimlik shaklidagi *-m* ko'rsatkichi *men* so'zini *o'tmoq* fe'liga tobelash vazifasini o'tamoqda.

Egalik qo‘shimchalari mustaqil so‘zlarning hokim mavqeda kelishini ifodalab, uning tobe so‘zga munosabatini ko‘rsatadi (*sizning uyingiz*). Shuningdek, bog‘lash bilan birgalikda, hokim va tobe so‘zning shaxs va sonda moslashishini ham ta‘minlaydi.

Kelishik – mustaqil so‘zning barchasi uchun tobelikni ta‘minlovchi formal ko‘rsatkich. Masalan, bosh kelishik egani, tushum kelishigi to‘ldiruvchini, qaratqich kelishigi aniqlovchini hokim bo‘lakka tobelaydi.

Shaxs-son qo‘shimchalari, kesimlikning boshqa shakllari bilan birgalikda, o‘zi hosil qilayotgan hokim bo‘lakni tobe bo‘lak – egaga bog‘laydi.

Yordamchi so‘z. Sintaktik aloqani ifodalashda qo‘llanadigan yordamchi vositalar (ko‘makchi, bog‘lovchi va bog‘lama) birikuvlarda shakliy omil sifatida namoyon bo‘ladi.

Ko‘makchining bir so‘zni ikkinchi so‘zga tobelovchi vosita ekanligi, ma‘no va vazifa jihatdan kelishikka o‘xshashligi (*telefonda gaplashmoq – telefon orqali gaplashmoq*), shuningdek, so‘zni sintaktik aloqaga kiritishda o‘zi bilan birga uning biror kelishik shaklida bo‘lishini ham talab qilishi ma‘lum: *Marraga qadar bir tekisda yugurib borishdi.* (A.G‘ul.).

Bog‘lovchi odatda, so‘z tizmalari, gaplarning a‘zolarini bog‘lash uchun xizmat qiladi. Masalan: *olma va anor. Men o‘qidim va yozdim.* Teng bog‘lovchi birinchi misolda so‘z tizmasi a‘zolarini, ikkinchi misolda esa qo‘shma gap a‘zolarini bog‘lash uchun xizmat qilgan.

Bog‘lama ot kesimni ega yoki boshqa tobe a‘zo bilan bog‘lash uchun xizmat qiladi: *Biz o‘tgan yili talaba bo‘ldik.* Bunda *bo‘ldik* bog‘lamasi shaxs-son va zamon ma‘nolarini ifodalagan hamda kesimni uning shaxs (*biz*), zamon (*o‘tgan yili*) kengaytiruvchilari bilan bog‘lagan.

So‘z tartibi. So‘zlar erkin birikuvda grammatik shakl asosida bog‘langanda, so‘z tartibi o‘zgarsa-da, u ma‘noviy munosabat yoki bog‘lanishga ta‘sir qilmaydi: *Sen kitobni keltirdingmi? Kitobni sen keltirdingmi? Keltirdingmi sen kitobni?* birikuvidagi so‘z o‘rni almashtirilganiga qaramay, *keltirdingmi* so‘zshakli hokim, *sen* va *kitobni* so‘zshakllari tobe a‘zo sifatida qolavergan. Chunki ular sintaktik mavqeyini ta‘minlovchi vosita – morfologik ko‘rsatkichga ega. So‘zning hokim-tobeli (sintaktik mavqeyi)ni ko‘rsatuvchi vosita bo‘lmaganda so‘z tartibining qimmatini oshadi (*achchiq olma*). Bunda so‘zning gapdagi funksiyasi, asosan, tartibi bilan belgilanadi,

tartib o‘zgarsa, mazmun bilan birga, sintaktik holat ham o‘zgaradi: *Hayot go‘zal* (ega+kesim), *go‘zal hayot* (aniqlovchi+aniqlanmish).

Gapda uslubiy maqsadlarda so‘z tartibi o‘zgarishi mumkin: *O‘qituvchi intizom haqida gapirdi. Intizom haqida o‘qituvchi gapirdi.* Tartibning bunday o‘zgarishi a‘zolarning hokim-tobeligiga ta’sir qilmaydi, biroq gapning uslubiy jihatiga, fikrdagi ma’no nozikligiga ta’sir ko‘rsatadi.

Ohang. Ohang ham, yuqorida aytilganidek, birikuvning tabiatini ko‘rsatuvchi nisbiy vosita. Gap tugallangan ohang bilan aytiladi, uning tarkibidagi ayrim birikuvlar sanash (*olma va anor*), ayrimlari ko‘tariluvchi ohangga (*qizil qalam*) ega bo‘ladi.

Ohang (pauza) birikuvning sintaktik bo‘linishini ko‘rsatadi. Masalan, *Ko‘p qavatli uy* birikmasini ikki xil (*ko‘p//qavatli uy* va *ko‘p qavatli//uy* tarzida) aytish mumkin. Demak, sintaktik aloqani, unga bog‘liq ravishda mazmuniy farqlanishni ifodalashda ohangning o‘rni bor. Ya’ni *ko‘p//qavatli uy* tarzida birinchi so‘zdan keyin pauza qilinishi natijasida (*ko‘p*) so‘zshakli tobe va *qavatli uy* birikmasi unga hokim mavqeda bo‘lib, bunda qavatli uylarning ko‘pligi haqidagi ma’no anglashiladi. Ikkinchi holatda (*ko‘p qavatli//uy*) esa *ko‘p qavatli* birikmasi tobe, *uy* so‘zshakli esa hokim mavqeda, birikmadan esa uyning qavatlarini ko‘pligi ma’nosi namoyon bo‘lgan.

Sanash ohangi bir xil bo‘lakning aloqasini ifodalaydi: *Oltin, kumush tosh bo‘lar.* (Maq.)

Qo‘shma gapning tarkibiy qismlari orasida ham turli: qarama-qarshilik (*Kunduzi issiq – kechasi sovuq*), shart (*Sen kel – u boradi*), sabab (*Kecha borolmadim – mehmonlar kelib qoldi*) – ma’noviy munosabatlar mavjud.

Ko‘rinadiki, ayrim o‘rinda so‘zlar va gaplarni bog‘lashni ohangning o‘zi bajaradi. Bog‘lashni boshqa vositalar o‘z zimmasiga olganda, ohangning roli kuchsizlanadi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Valentlik nima? Uning qanday turlari bor?
2. Tobe valentlik haqida gapiring.
3. Hokim valentlik haqida gapiring.
4. Valentlik va sintaktik aloqa haqida gapiring.
5. Leksik valentlik nima?
6. Sintaktik valentlik nima?
7. Morfologik shakl valentligi haqida gapiring.

SO‘Z BIRIKMASI

SO‘Z BIRIKMASI NUTQ BIRLIGI SIFATIDA

Tayanch tushunchlar

Lison, nutq, valentlik, sintaktik aloqa, sintaktik birlik, tobe aloqa, teng aloqa, kengaytiruvchi, kengayuvchi, birikish usullari, birikish omillari, bitishuv, boshqaruv, moslashuv, joylashuv omili, shakily omil, ma’noviy omil

77-§. Nutqiy so‘z birikmasi (SB) haqida tushuncha.

Nutq hamisha tushunchalarni aniqroq va muayyanroq ifodalanishiga zarurat sezadi. Bu esa nisbiy noaniq tushuncha ifodalovchi so‘zdan nisbiy aniq tushuncha ifodalovchi so‘z birikmasini afzal qilib qo‘yadi. Masalan, *gul–qizil gul*. Keyingi nutqiy hosilada «tabiatda yovvoyi yoki madaniy tarzda o‘sadigan o‘simlik turi» (gul) so‘zidagiga nisbatan aniqroq. Chunki unga *qizil* so‘zi ko‘maklashgan. Ko‘rinadiki, so‘z ham, so‘z birikmasi ham tushuncha ifodalaydi. So‘z ifodalaydigan tushuncha noaniq va, demak, kengroq (masalan, *gul otida belgi turlicha, masalan, oq, sariq, pushti yoki siyohrang* bo‘lishi ham mumkin), so‘z birikmasida esa ikki tushuncha o‘z mustaqilliklarini saqlagan holda nisbiy aniq va muayyan predmet («qizil rangli tabiatda yovvoyi yoki madaniy tarzda o‘sadigan o‘simlik turi») nomi ifodalangan. Demak, so‘z o‘z ma’noviy imkoniyatini to‘laroq va ravshanroq namoyon qilishi uchun boshqa bir mustaqil so‘zga ehtiyoj sezadi. Bu so‘z uning ma’noviy ehtiyojini qondirmog‘i uchun ham ma’noviy, ham grammatik jihatdan unga muvofiq bo‘lmog‘i lozim. Buni ravshanroq anglash uchun quyidagi hosilalarga diqqat qilaylik:

olmaning termoq

osmonni tishlamoq

Halim keldi

kitobni o‘qimoq

Birikmalarning birinchisida (*olma*) va (*termoq*) so‘zlari ma’noviy jihatdan muvofiq bo‘lib, biroq ularning grammatik shakli (qaratqich kelishigi) mos emas. Ikkinchi birikuv (*osmonni tishlamoq*)da so‘zlar

grammatik shakli jihatdan mos bo'lsa-da, ma'noviy tabiatining «beo'xshovligi» ularning birikuv hosil qilishiga yo'l qo'ymaydi. Uchinchi birikuvda a'zolar ham ma'noviy, ham shakliy jihatdan muvofiq. Ular birikuvi tushuncha emas, fikr ifodalaydi. To'rtinchi birikuv (*kitobni o'qimoq*) bularning barchasidan farqlanadi va birdan ortiq mustaqil so'zning ma'no va grammatik jihatdan hokim-tobelashuvidan tashkil topib, tushuncha ifodalashga xoslanganligi bilan xarakterlanadi. Bunda bir so'z tobe, ikkinchisi hokim, tobelik va hokimlik xossasi hamda vositasiga ega. Bu – ularning ma'noviy mosligi va tobeligi (hokimligi) grammatik shakli hamda joylashuv (oldinma-keyinlik) xususiyati. Demak, nutqiy so'z birikmalari uchun xos bo'lgan quyidagi belgilarni ko'rsatish mumkin:

- a) birdan ortiq mustaqil so'z;
- b) a'zolarning ma'noviy va grammatik jihatdan mosligi;
- d) tobelik;
- e) tushuncha ifodalash.

So'z birikmasi mazkur to'rt belgining har biri bilan o'ziga yondosh hodisalarga o'xshaydi va bir vaqtning o'zida farqlanadi ham. Masalan, birdan ortiq mustaqil so'zdan tashkil topganligi bilan so'zdan farq qilsa, tushuncha ifodalashi bilan o'xshashlik kasb etadi. Gap birdan ortiq mustaqil so'zning ma'noviy va grammatik jihatdan tobelanishi asosida ham vujudga keladi. Lekin u SBdan farqli o'laroq, fikr ifodalaydi. Demak, SB bilan uning o'xshashlari munosabatiga alohida-alohida to'xtalish lozim bo'ladi.

SB va so'z. So'z bir tushunchani ifodalaydi. SBda esa birdan ortiq tushuncha munosabatga kirishgan holda voqelanadi. So'z asosida leksema va morfema hamda ularning birikuv qonuniyati yotsa, SBga leksemalar birikuvini tartibga soluvchi LSQ asos bo'ladi. Aytilganidek, so'zda tushuncha, ma'no keng va mavhum bo'ladi. So'z birikmasida esa bu kenglik va mavhumlik bir qadar barham topgan bo'ladi. Masalan, *qiziq kitob* birikmasida kitobning bir belgisi namoyon bo'lgan. Shu jihatdan u muayyanlik kasb etgan. Ammo bu muayyanlik nisbiy va biryoqlama. Chunki uning badiiy yoki ilmiyligi hali mavhum va noaniq. *Qiziq badiiy kitob* birikmasida bu belgi ham muayyanlik kasb etadi. So'z birikmasida so'z boshqa so'zni o'ziga biriktirib kengayishi bilan ma'noviy jihatdan torayib boradi. Demak, shakliy kengayish ma'noviy torayishni keltirib chiqarsa (so'z birikmasida), shakliy torlik (so'zda) ma'noviy kenglik bilan munosib.

SBda ma'nolar o'zaro munosabatga kirishar ekan, bunda ular yaxlitlanib, bir «vujud»ga aylanib ketmaydi. Bir-biriga qancha yaqinlashmasin, baribir o'z mustaqilliklarini saqlab qoladi. Masalan, *toza havo* birikmasida bir ma'no ikkinchisiga muayyanlik kiritish uchun xizmat qiladi, lekin, baribir, bunda ikki tushuncha mavjud. Ikki tushuncha orasidagi munosabat ma'lum bir me'yor chizig'idan o'tsa, ular yaxlit tushunchaga aylanadi va bir butun holda yangi ma'no anglatadi. Masalan, *belbog'* so'zi dastlab *belning bog'i* birikuvi shaklida bo'lib, bunda ikki tushuncha munosabati (hokim-tobeligi) mavjud. Biroq bu ularning yaxlitlanishi darajasiga etmagan. (*Belbog'*) so'zida esa munosabatning me'yor chizig'idan keyingi holatiga duch kelamiz.

So'zlarning alohida ko'rinishi bo'lgan qo'shma so'zlar aslida so'z birikmalari uzvlarining yaxlitlanishi – so'z birikmasining ma'noviy taraqqiyoti mahsuli.

SB va ibora. SB a'zolari tobe munosabatli mustaqil so'z bo'lsa, ibora ham mustaqil so'zlar birikuvidan tashkil topsa-da, orasidagi sintaktik aloqa so'ngan, bu so'zlar o'zaro yaxlitlanib, ibora o'zida tayyorlik, majburiylik, barqarorlik kabi belgilarni tashiydigan lisoniy birlik qatoridan joy olgan. Ibora tashkil etuvchilari (zohiriy) jihatidan SBga o'xshasa-da, mohiyatan leksemaga yaqinlashadi. Zero, *tarvuzi qo'ltig'idan tushdi* iborasi bilan *bo'shashmoq* so'zining ma'noviy mohiyati yaqin. Leksema kabi ibora ham yaxlit holda yashaydi. So'z birikmasi esa vaqtincha va o'zgaruvchan. So'z birikmasini tashkil etgan so'zlar nutqda o'z mustaqil ma'nolari bilan qatnashgani holda ibora tarkibidagi so'zlar o'zlarining xos ma'nosidan uzoqlashgan (*tarvuzi qo'ltig'idan tushdi* iborasida *tarvuz, qo'ltiq, tushmoq* so'zlari o'zlarining xos ma'nolariga ega emas).

SBda hokim va tobe, kengayuvchi va kengaytiruvchi so'z. SBda ma'nosi muayyanlashtirilayotgan so'z hokim va uning ma'nosini muayyanlashtiruvchi so'z tobe a'zo deyiladi (masalan, *kitobni o'qimoq* birikmasida *kitobni* tobe va *o'qimoq* hokim a'zo). Bir so'z bir nechta so'zni o'ziga tobe a'zo sifatida biriktirishi mumkin. Lekin SBda bir so'z faqat bir a'zoga tobe a'zo sifatida bog'lanishi mumkin, xolos. Masalan, *katta, chiroyli gulchambar* birikmasida *gulchambar* so'zi ikkita so'zga hokim. Lekin *chiroyli* so'zi bir so'zga tobe. Hokim mavqeda yuzaga chiqayotgan leksema o'zining hokim, tobe vazifada yuzaga chiqayotgan leksema esa

o'zining tobe valentligini namoyon qiladi. Hokim va tobe a'zo vazifalari, grammatik shakli va sintaktik o'rni asosida belgilanadi. Tobe a'zo oldin kelib, keyingisining ma'nosini izohlashga xoslangan bo'ladi va bunga mos grammatik ko'rsatkich bilan shakllanadi, ma'lum sintaktik o'ringa ega bo'ladi. O'zbek nutqida, odatda, hokim so'z keyin tobe so'z oldin keladi. Nutqiy inversiya (hokim va tobe so'z tartibining buzilishi) asosidagi so'z birikmalarigina bundan mustasno: *o'qidim kitobni, Dilshoda, hamshira* kabi. Hokim so'z *kengayuvchi* va tobe so'z *kengaytiruvchi* so'z deb ham yuritiladi. *Kengayuvchi* va *kengaytiruvchi* atamaları nisbiy mohiyatga ega bo'lib, shaklga nisbatan aytilgandagina to'g'ri bo'ladi. Masalan, *kitobni o'qimoq* birikmasida (*o'qimoq*) so'ziga yana bir so'z birikadi va so'zlar soni ikkita bo'lib, shakliy «yoyilish», ya'ni kengayish yuz berdi. Shakliy kengayish esa ma'noviy torayishni vujudga keltiradi. Bunda shakl va mazmun dialektikasi yanada yaqqolroq namoyon bo'ladi. Chunki *o'qimoq* leksemasining ma'nosi keng, u o'qiladigan barcha narsalar ustida yuz beradigan tegishli harakatni ifodalaydi. *Kitobni o'qimoq* birikmasida esa aytilgan «barcha narsalar»dan asosan «kitob ustida bajariladigan harakat» mohiyatli toraygan ma'nosi qoladi. *Kengayuvchi* atamasini faqat bosh so'zga, *kengaytiruvchi* atamasini faqat ergash so'zga xos qilib qo'yish ham biryoqlamalik. Zero, *kitobni o'qimoq* birikmasida *kitob* leksemasi tobe, *o'qi* leksemasi hokim valentligini namoyon qilganligi kabi unda *o'qimoq* so'zi *kitobni* so'zshakli uchun ma'noviy toraytiruvchi va shakliy kengaytiruvchi vazifani namoyon qiladi. Zero, *kitobni* so'zshakli o'timli harakatni ifodalovchi cheksiz leksema bilan bog'lanish imkoniyatiga ega. *O'qimoq* so'zshakli bilan birikish asosida unda ma'noviy torayish, shakliy kengayish yuz beradi.

78-§. SBda bog'lanish usuli.

SB a'zolari orasidagi bog'lanish, ya'ni tobelanish uch xil: *bitishuv, moslashuv, boshqaruv*. Bu aloqa turining o'ziga xos xususiyati va farqi a'zolari biriktiruvchi ko'rsatkich yoki boshqa vositadan kelib chiqadi. Masalan, *tez yurmoq, qalamni olmoq, kitobning varag'i* birikmalarida tobe so'zning qaysi shaklda kelishi ko'pincha, uning hokim so'ziga (*qalamni olmoq*) bog'liq bo'lsa,

ba'zan har ikkala a'zo bir-birining qanday shaklda bo'lishini belgilab qo'yadi (*kitobning varag'i*).

Bitishuvda birikkan so'zlarning o'zaro aloqasi, asosan, tartib va ohang bilan belgilanadi. Bitishuv aloqasida morfologik ko'rsatkich bo'lmasa-da, tartib muhim vosita sifatida namoyon bo'ladi. Bunda tobe so'z ushbu mavqeda kelish uchun shakliy jihatdan o'zgarmaydi. Zero, tobe a'zo sifatida namoyon bo'layotgan so'z ma'noviy va vazifaviy jihatdan bunga xoslangan bo'ladi. Misollar: *qizil gul, oq qog'oz*. Ba'zan ot turkumidagi so'zlar ham hech qanday vositasiz tobe vazifada kela oladi: *oltin soat, tosh yo'l* kabi. Bunda ular mohiyatan tobe a'zolik doimiy belgisi bo'lgan sifat, son, ravish turkumiga yaqinlashadi. Bu hodisa nutqiy bo'lib, *oltin, tosh* leksemasining lisoniy mohiyati bilan belgilanmagan.

Quyidagi so'zlar bitishuv yo'li bilan bog'langan:

- 1) ravish +fe'l: *o'z-o'zidan gapirmoq*;
- 2) sifat+fe'l: *yaxshi so'zlamoq*;
- 3) son+ot: *o'nta qalam, sakkiz daftar*;
- 4) ot+ot: *kumush qoshiq, chang yo'l*;
- 5) olmosh+ot: *hamma odam, qanday kitob*.

Ayrim manbalarda tobe so'z vazifasida ravishdosh (*shoshilib gapirdi*), sifatdosh (*o'qigan bola*) yuzaga chiqqan birikuv ham bitishuvli birikma sifatida qaraladi. Vaholanki, bu erda ravishdosh ko'rsatkichi *-ib* fe'lni fe'lga (*shoshilib gapirdi*), sifatdosh shakli *-gan* fe'lni otga (*o'qigan bola*) bog'lash uchun xizmat qiladi. Shuningdek, bularning morfologiyada lug'aviy-sintaktik shakl sifatida qaralishi ham ular hosil qilgan birikuvni bitishuvli emas, balki boshqaruvli birikuv sifatida baholashni taqozo etadi.

Bitishuvda a'zolarining hokim-tobelik holati, asosan, tartib va joylashuv omili asosida belgilanadi: (tobe a'zo + hokim a'zo), ya'ni tobe so'z oldin, hokim so'z keyin keladi hamda a'zolar orasiga boshqa so'zni kiritib bo'lmaydi, (*kumush qoshiq* birikmasini *kumush o'nta qoshiq* deb o'zgartirib bo'lmaydi). Ba'zan bitishuvda ham tartib ikkinchi o'ringa tushib qolgandek tuyuladi: *Majlis bo'ladi – Majlis kechqurun bo'ladi*. Lekin bunda *majlis* so'zi fe'lga bitishuv asosida emas, balki bosh kelishikda bog'lanayotganligini esdan chiqarmaslik lozim.

Demak, bitishuv aloqasida tartib va ohang muhim rol o'ynaydi. Bunda tobelik tartib va joylashuvdan, so'zning grammatik xususiyati va ma'nosidan anglashilishi ayon bo'lib turadi.

Kelishik affiksi o'z ma'nolarini yo'qotgan *tezda kelmoq*, *o'z-o'zidan raqsga tushib ketmoq*, *birdan gapirmoq* birikuvini ham bitishuv aloqasi sifatida qaramoq lozim. Chunki kelishik qo'shimchasi bu SBda o'z tizimidan ajralib, so'z tarkibida «qotib qolgan». Bular – kelishik qo'shimchasini olgan holda ravishga ko'chgan so'z.

Boshqaruv aloqasi bir tomonlama shakllangan SBlar tarkibida amal qiladi. Faqat tobe a'zolari birikish uchun tobelovchi qo'shimcha olgan SB boshqaruv yo'li bilan bog'langan deyiladi. Bunda hokim so'z tobe so'zning qanday shaklda bo'lishini boshqaradi. Masalan, *kitobni o'qimoq* birikmasida tobe so'zning tushum kelishigi shaklida kelishi *o'qimoq* fe'lining o'timliliigi bilan belgilangan. Agar bu fe'l o'timsiz fe'lga aylantirilsa, (*o'qildi*) tobe so'zdagi tushum kelishigi shakli o'z-o'zidan g'oyib bo'ladi: *kitobni o'qimoq-kitob o'qildi*.

Boshqaruv aloqasida tobe so'zni har xil turkumdagi so'z boshqarishi mumkin. Misollar: *uyga bormoq* (fe'lli boshqaruv), *mendan katta* (sifat boshqaruvi), *o'qishda birinchi* (son boshqaruvi), *aytgan bola* (otli boshqaruv).

Boshqaruv uni amalga oshirayotgan vositaga bog'liq ravishda kelishikli boshqaruv, ko'makchili boshqaruv, ravishdoshli boshqaruv, sifatdoshli boshqaruv kabi turga ajraladi.

Moslashuv SBning ikki tomonlama grammatik shakllangan turi bo'lib, bunda tobe a'zo hokim a'zoga muvofiq egalik shaklini, hokim a'zo tobe a'zoga muvofiq ravishda qaratqich yoki bosh kelishik shaklini oladi. Masalan, *ukamning daftari*, *sizning uyingiz*, *Fuzuliy g'azali* kabi. *Moslashuv* atamasi har ikkala a'zo bir-birini taqozo qiluvchi morfologik vositaga egaligini anglatadi. Moslashuv aloqasida tobe a'zo qaratuvchi, hokim a'zo qaralmish deb yuritiladi.

Moslashuv aloqasida tobe a'zo (*Fuzuliy g'azali*) 0 shaklli bo'lganligi kabi, hokim a'zo ham ko'rsatkichsiz qo'llanishi mumkin: *sizning uyingiz* – *sizning uy*, *bizning kitobimiz* – *bizning kitob* kabi. Bu *siz* va *biz* olmoshi hamda *-ngiz* va *-miz* ko'rsatkichining tarixiy genetik bog'lanishi bilan izohlanadi. Zero, *ularning kitobi* birikmasini *ularning kitob* tarzida qo'llab bo'lmaydi.

79-§. SBda bog‘lanish omili.

SBning tuzilishi, tashkil etuvchi a‘zolarining o‘zaro munosabatini o‘rganish jarayonida birikishning ichki qonuniyati ochiladi. SBda bog‘lanish a‘zolaridan birining faolligi asosida emas, balki har ikki a‘zoning ham bir-biriga, avvalo, ma‘noviy, qolaversa, shakliy, joylashuv jihatdan moslashishi asosida yuz beradi. Chunki tobelanayotgan leksemaning birikish imkoniyati voqelanishga, hokim a‘zoning biriktirish talabi esa qondirilishga intiladi. SBdagi a‘zolarining goh bittasining (*maktabga bormoq*), goh ikkinchisining ham (*maktabning bog‘i*) grammatik shakllanishi asosida sintaktik aloqaning ikki xil – bir tomonlama aloqa, ikki tomonlama aloqa turini farqlash ma‘qul emas. Unda bitishuvli (*keng dala*) birikmalarni hech qanday aloqasiz birikma deyishga to‘g‘ri kelgan bo‘lar edi. Yuqoridagi aloqaning ikki ko‘rinishi bog‘lovchi vositaga qarab belgilangan, xolos.

So‘z birikmasida aloqa har doim ham ikki tomonlamadir. SB a‘zolarining ikki yoqlama birikish imkoniyati (tobe a‘zo) va biriktirish talabi (hokim a‘zo) aloqadorligi bevosita a‘zolarining birikish-biriktirish qobiliyatiga asoslanadi.

SB a‘zolari orasidagi bog‘lanish har bir so‘zda yaxlit holda mavjud bo‘lgan ma‘noviy (**M**), shakliy (**Sh**), joylashuv (**J**) omillarining o‘zaro muvofiqligiga tayanadi. Masalan, *kitobni o‘qimoq* birikmasidagi *kitobni* so‘zshaklida hokim so‘zga birikishini ta‘minlaydigan **M**, **Sh**, **J** omillari bo‘lganligi kabi *o‘qimoq* so‘zshaklining ham tobe a‘zoga bog‘lanishini ta‘minlaydigan **M**, **Sh**, **J** omillari mavjud. *Xatni yozmoq* birikmasida tobe so‘z (*xatni*)ning hokim so‘z (*yoqmoq*) bilan birikishini uning shakli *-ni*, ma‘nosi va qisman joylashuvi (oldin kelishi) ko‘rsatsa, hokim so‘zning tobe so‘z bilan bog‘lanishini ma‘nosi, shakli va qisman joylashishi (keyin kelishi) ko‘rsatadi.

So‘zda bu uch omil yaxlit bo‘lib, ma‘lum birikish jarayonida birortasi ustunlik qilsa, boshqalari kuchsizlanadi. Keltirilgan *xatni yozmoq* birikmasidagi tobe so‘z (*xatni*)da shakliy omil *-ni* tobelikni ko‘rsatuvchi yetakchi omil bo‘lsa, hokim so‘z (*yoqmoq*)da ma‘noviy omil ustunlik qilgan.

Ma‘noviy omil deganda so‘zlarning bog‘lanishi uchun muhim sanalgan lug‘aviy ma‘nosi, qaysi turkumga xosligi tushuniladi.

Lugʻaviy maʼno ayon boʻlib, soʻzning grammatik maʼnoviy xususiyatiga biroz sharh berish lozim. Soʻzlarning muayyan turkumga xosligi keng koʻlamli tushuncha, mustaqil soʻz turkumlari doirasida narsa-predmet (ot), belgi (sifat), miqdor (son), harakat (feʼl), holat (ravish), tasviriylik (taqlidlar), ishoraviylik (olmoshlar) kabi turkumlik maʼnolarini qamrab oladi. Bu maʼnolar soʻz turkumi (masalan, ot), uning ichki boʻlinishlari (masalan, modda-maʼdan oti, oʻrin-joy oti kabi) bilan bogʻliq. Shuning uchun *tosh koʻprik* birikmasida (*tosh*) soʻzining ot turkumiga mansubligi, modda-ashyo nomi ekanligi, (*koʻprik*) soʻzining maʼlum bir harakatning mahsuli boʻlmish predmetni ifodalashi, *soʻrida yotmoq* birikmasida esa (*soʻri*) soʻzining joy nomini atab kelishi, (*yotmoq*) feʼlining oʻtimsizligi kabilar maʼnoviy omilni tashkil etadi.

Shakliy omil deganda soʻzlarni bir-biriga bogʻlash uchun xizmat qiladigan aloqa-munosabat (sintaktik) shakllari tushuniladi. Morfologik shakl birikmadagi qaysi aʼzoni shakllantirishiga koʻra ikkiga boʻlinadi:

1) tobega xos (kelishik, sifatdosh, ravishdosh koʻrsatkichi va koʻmakchi);

2) hokimga xos (egalik, nisbat, kesimlik koʻrsatkichi).

Joylashuv omili soʻzlarning erkin joylashuvi (1) va birikma tarkibida jiplashuvidan (2) iborat.

Oʻzbek tilining meʼyoriy nutqida tartib qatʼiy, tobe aʼzo oldin, hokim keyin keladi. *Erkin joylashuv* deganda SBdagi tobe va hokim aʼzoni bir-biridan ajratish, «uzish», ular orasiga boshqa boʻlaklarni kiritish imkoniyati mavjudligi nazarda tutiladi. Masalan, *kecha kelmoq, kitobni oʻqimoq, shahrimizning koʻchalari* kabi SBda erkin joylashuv imkoniyati bor, ularda tobe va hokim aʼzoni bir-biridan ajratish, «uzish» (*Kecha uyga keldi, kitobni tez oʻqidi, shahrimizning keng koʻchalari*), hatto teskari joylashtirish (*kelmoq kecha, koʻchalari shahrimizning*) mumkin. *Jiplashuv* deganda tobe va hokim aʼzonibir-biridan «uzish» mumkin emasligi tushuniladi. Bunga *tosh koʻprik, oltin uzuk, Navoiy romani, kitob oʻqimoq* birikmalarini misol qilib keltirish mumkin. Masalan, *tosh koʻprik* birikmasidagi soʻzlarning oʻrni almashtirilsa, birikma mohiyati oʻzgarib ketadi: *Koʻprik – tosh*. Demak, bu soʻzlarda birikma mohiyatini belgilashda joylashuv omili ustuvor ahamiyatga ega. Erkin joylashuv **J** omilining kuchsizligini, jiplashuv esa kuchliligini bildiradi.

Har qanday SBda soʻzning mavjud imkoniyati yuzaga chiqadi. Bunda har bir aʼzodagi mazkur (**M, J, Sh**) omillar oʻzaro va boshqa aʼzodagi shunday omillar bilan muvofiqlashadi. Soʻzdagi bir omilning kuchayishi boshqa omilning kuchsizlanishi evaziga sodir boʻladi. Buni uchburchak burchaklariga qiyoslash mumkin. Uchburchak burchaklarining yigʻindisi 180 gradusga teng. Bir burchak kattalashsa, buning hisobiga boshqalari kichrayadi. Lekin ularning umumiy yigʻindisi 180 gradusga teng boʻlib turaveradi. Xuddi shuningdek, tobe yoki hokim soʻzdagi bir omil kuchayishi boshqa omillarning kuchsizlanishi hisobiga boʻladi. Chunki bir omilning yetakchilik qilishi boshqalarning toʻla voqelanishiga yoʻl qoʻymaydi. Masalan, *uyning egasi* birikmasida birikuv omillari quyidagicha: **ShMJ+ShMJ**. Chunki har ikki aʼzo ham – biriktiruvchi-tobe aʼzo tobega xos, hokim aʼzo hokimga xos grammatik shaklga ega. Ularning hokim va tobeligini ana shu shakllar koʻrsatib turibdi. Shuning uchun har ikkala aʼzoda ham shakliy omil ustuvor. Birikma aʼzolarini bir-biridan «uzish» (*uyning asl egasi*), teskari joylashtirish (*egasi uyning*) birikmaning oldingi mohiyatiga taʼsir qilmaydi. Bu esa joylashuv omilining oʻta kuchsizligidan dalolat beradi. Maʼnoviy omil esa shakliy va joylashuv omillari oraligʻida boʻladi. *Shoshilib gapirmoq* birikmasidagi aʼzolarining birikuv omillari quyidagicha: **ShMJ-MShJ**. Birinchi uzvda shakliy omilning oldingi oʻringa chiqishi sababi uning ravishdosh shaklidaligi. Ravishdosh shakli *shoshilib* soʻzshaklining tobeligini taʼminlamoqda. Joylashuv omilining har ikkala aʼzoda ham oxirgi oʻringa oʻtishi esa tobe va hokim uzvlar orasida erkin joylashuvning mavjudligi. Ikkinchi aʼzo (*oʻqimoq*)da maʼnoviy omilning kuchayishi uning hokimlik grammatik shakliga ega emasligi va joylashuv omilining kuchsizligi evaziga. *Mart oyi* birikmasidagi aʼzolarining birikuv omillari munosabati esa quyidagicha: **JMSh+ShMJ**. SB aʼzolarida maʼnoviy omilning oxirgi oʻringa oʻtishi mumkin emas. Chunki SB uchun dastlabki talab – aʼzolarining maʼnoviy muvofiqligi.

Oʻzbek tilida har bir aʼzo birikuv omillarining oʻrin almashish natijasida 6 xil kombinatsiya vujudga keladi. Tobe aʼzo: **MShJ, MJSh, ShMJ, ShJM, JMSh, JShM**. Hokim aʼzo: **MShJ, MJSh, ShMJ, ShJM, JMSh, JShM**. Har bir aʼzoning 6 xilligi asosida (6x6) SBning 36 mantiqiy-riyoziy turi maʼlum boʻladi. Olti xil tobe aʼzo va olti xil hokim aʼzoni koʻpaytirish asosida 36 xonali jadval yuzaga keladi.

Quyida jadval har bir SB turiga ayrim misollar berish bilan keltiriladi (36-jadval).

Jadvaldagi bo'sh kataklardan o'zbekcha birikmalar o'rin olmaydi. Masalan, MShJ-ShJM tuzilishli birikma o'zbek tiliga xos emas. Zero, aytilganidek, a'zolarida ma'noviy omil eng ko'p darajada kuchsizlangan so'z birikmalari nutqimizda yo'q.

80-§. SB tasnifi. Hokim a'zoning ifodalanishiga ko'ra SBning turlari.

SB o'z tarkibidagi hokim a'zoning qaysi so'z turkumiga kirishiga qarab, quyidagi ko'rinishlarga ega bo'ladi.

Ismlı birikmada hokim a'zo ot, sifat, son, olmosh turkumidan ifodalanadi: *keng dala* (ot), *tuxumdan kichik* (sifat), *ovozdan tez* (sifat), *odamlarning biri* (son), *o'quvchilarning hammasi* (olmosh).

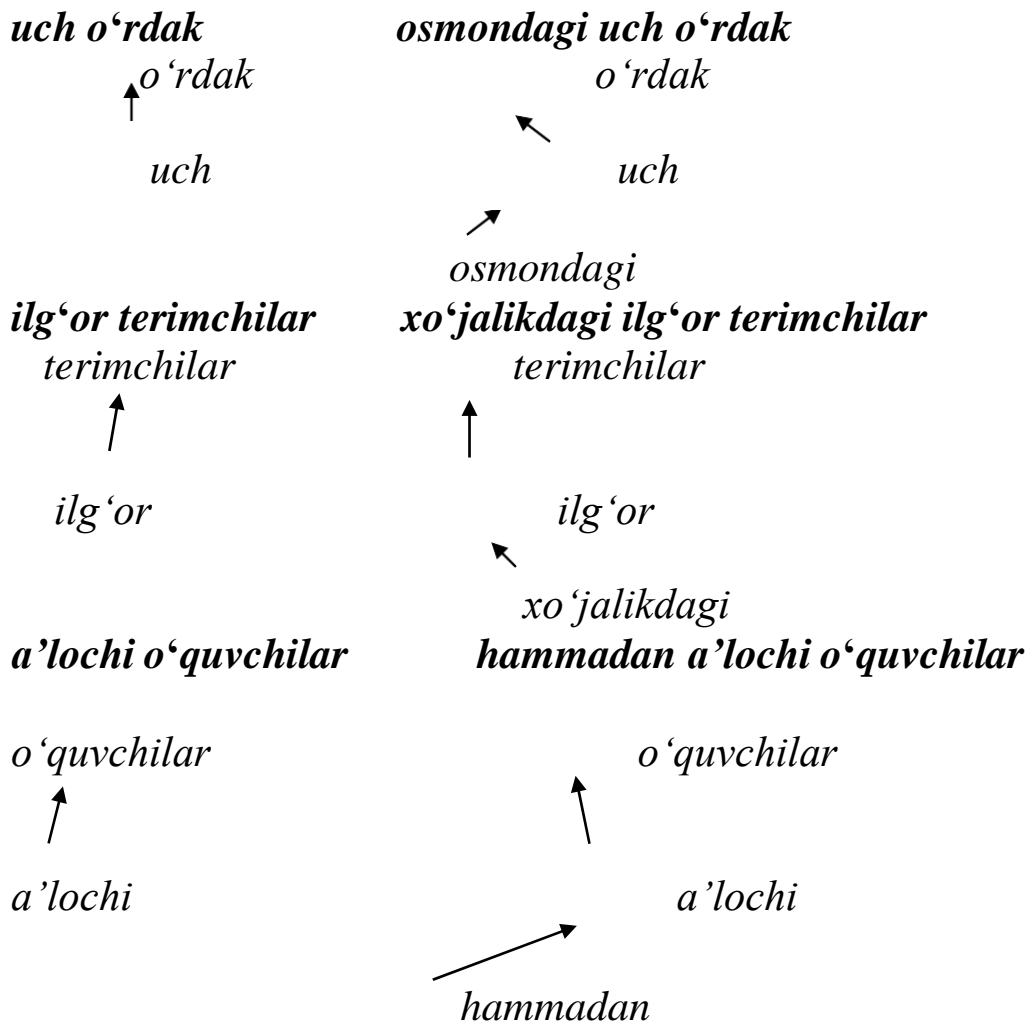
Fe'lıli birikmada hokim a'zo fe'ldan bo'ladi: *vazifani bajarmoq*, *tez o'qish*, *uyalgani uyalgan*.

SBning tuzilishiga ko'ra turlari. Biz yuqorida ko'rib o'tgan so'z birikmalari ikki mustaqil so'zli. So'z birikmalari uch va undan ortiq mustaqil so'zli bo'lishi ham mumkin: *bepoyon yashil maydon*, *o'nta badiiy asar*. Demak, tuzilishiga ko'ra so'z birikmasi ikki turga bo'linadi:

a) sodda birikma; b) murakkab birikma.

Sodda birikma, odatda, ikki mustaqil so'zdan tuziladi: *oq qog'oz*, *ko'm-ko'k osmon* kabi. *Besh qavatli bino*, *o'n yashar bola*, *o'rta bo'lyli yigit* tipidagi qo'shilish ham sodda birikma sanaladi. Chunki ular tarkibidagi *besh qavatli*, *o'n yashar*, *o'rta bo'lyli* unsurlari ajralmas birikma bo'lib, bir butun holda tobea'zo sifatida namoyon bo'ladi. Shuningdek, SBning a'zolari ibora yoki boshqa turg'un birikma bilan ifodalanganda ham birikma sodda hisoblanadi: *kapalagi uchib ketgan bola* (*kapalagi uchib ketgan+bola*), *«Yoriltosh» ertagi* (*yoriltosh+ertagi*), *Qush qo'nmas o'simligi* (*qush qo'nmas+o'simligi*).

Murakkab birikma sodda birikma a'zolarining kengayishidan tuziladi. Qiyoslang:

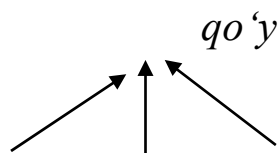
Osmondagi *uch o'rdak* (*osmondagi+uch+o'rdak*), *xo'jalikdagi ilg'or terimchilar* (*xo'jalikdagi + ilg'or +terimchilar*) SBlarida hokim so'z kengayishi natijasida, *hammadan a'lochi o'quvchilar* (*hammadan+a'lochi+o'quvchilar*) birikmasida esa tobe a'zo kengayishi natijasida murakkab birikma hosil bo'lgan. Ba'zan har ikkala a'zo ham birdan kengayishi mumkin: *hammadan a'lochi faol talabalar*: (*hammadan+ a'lochi+faol+talabalar*):

(*talabalar*

↑
←
faol)

(*hammadan a'lochi*)

Murakkab birikmada oldin turgan so'zlar oxirgisiga to'g'ridan-to'g'ri bog'lanib birikma hosil qilmaydi, ya'ni *katta semiz qora qo'y* birikmasidagi a'zolar ushbu birikmaning o'zida *katta qo'y*, *semiz qo'y*, *qora qo'y* kabi birikuvni bermaydi:

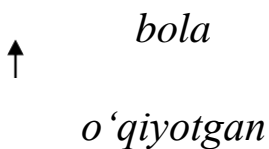
katta semiz qora

Chunki bunda tobe soʻzlar hokim soʻz ifodalagan narsaning turli belgisini koʻrsatadi. Bu esa ularning uyushmaganligiga dalildir. Uyushmagan tobe aʼzo esa oʻziga xos ohang bilan aytiladi. Qiyoslang:

A'lochi, bilimdon bolalar (uyushgan tobe soʻzlar)

Katta semiz qora qo'y (uyushmagan tobe soʻzlar)

SB zanjiri. Ayrim murakkab SBda bir soʻz oldingi soʻzga hokim, keyingi soʻzga nisbatan tobe boʻlishi mumkin. Masalan: *maktabda oʻqiyotgan bola* kabi. Bunda *oʻqiyotgan* soʻzi *maktabda* soʻziga hokim, *bola* soʻziga esa tobe aʼzo sanaladi. Uning sxemasini quyidagicha berish mumkin:

maktabda

Birikma esa kengayishi mumkin:

bola

o'qiyotgan

maktabda

kunduzgi

Soʻz birikmasidagi aʼzolarning bu tarzda kengayishi SB zanjiri

deyiladi. Lekin barcha murakkab birikma ham SB zanjirini hosil

qilavermaydi. Masalan, *xoʻjalikdagi ilgʻor terimchilar* birikmasi kabi.

Buning bogʻlanishi zanjirsimon emas. Chunki *xoʻjalikdagi* soʻzi

ilgʻor soʻziga emas, balki *ilgʻor terimchilar* birikmasiga tobelangan:

terimchilar

ilgʻor

xoʻjalikdagi

SB va sintagma. Gapning tuzilish va mazmun jihatdan birlashgan parchalari nutq jarayonida qisqa to'xtam bilan ajraladi. Bunday parchalar *sintagma* deyiladi. Masalan: *A'lochi o'quvchilar barcha imtihonlarni muvaffaqiyat bilan topshirdilar* gapi uchta sintagmaga bo'linadi:

1) *a'lochi o'quvchilar*; 2) *barcha imtihonlarni*; 3) *muvaffaqiyat bilan topshirdilar*.

Har bir sintagma bir nafas kuchi bilan aytilib, qisqa to'xtamdan so'ng yangi sintagma boshlanadi. Gap yaxlitlik sifatida boshqa gapdan kattaroq pauza bilan ajratilsa, sintagmalarni ajratib turadigan pauzalar undan kichikroq bo'ladi. Sintagma – grammatik-semantik jihatdan yaxlitlangan fonetik butunlik.

Gap bir sintagmali yoki bir necha sintagmali bo'lishi mumkin. Sintagma ba'zan bir so'zdan ham tashkil topadi. Sintagma bir necha so'zli bo'lganda, ko'pincha, yetakchi va unga tobe so'zdan tashkil topadi. Lekin sintagmadagi hokim-tobelik SBdagi hokim-tobelik munosabatidan farq qiladi. Sintagmadagi bir hokim so'z keyingi sintagma uchun tobe bo'lmaydi. Masalan, yuqorida keltirilgan gapdagi *a'lochi o'quvchilar* sintagmasidagi hokim a'zo (*o'quvchilar*) *barcha* so'ziga tobe bo'lolmaydi. Lekin SBning tarkibiy uzvida u uchinchi sintagmadagi *topshirdilar* so'ziga tobelanadi.

Sintagma SBga teng bo'lishi ham mumkin. Bunda SBdagi yonmayon kelgan tobe va hokim a'zolar sintagma hosil qila oladi: *a'lochi o'quvchilar* birikuvi ham SB, ham sintagma. *O'quvchilar topshirdilar* birikmasi erkin birikuv bo'lsa-da, sintagma emas, chunki a'zolari bir pauza bilan birlashtirilmagan.

Sintagmaning SBdan farqli yana bir xususiyati shuki, uning unsurlari orasiga boshqa sintagmaning uzvi ajralib kirmaydi. Lekin SBning uzvlari orasida nutqda bu SBga daxldor bo'lmagan boshqa SB uzvlari joylashgan bo'lishi mumkin: *kitobni kecha o'qidim* gapidagi *kitobni o'qimoq* SB orasida unga daxli bo'lmagan *kecha* so'zi joylashgan.

Sintagmalanishning o'ziga xos qonuniyati bor. Asosan, yonmayon kelgan aniqlovchi va aniqlanmish, to'ldiruvchi va to'ldirilmish, hol va hollanmish bir sintagmani hosil qiladi.

So'zlovchining maqsadi gapni sintagmaga bo'lishda muhim rol o'ynaydi. Demak, sintagma nutqiy, individual hodisa bo'lib, har bir so'zlovchi bir gapni turlicha sintagmaga bo'lishi mumkin. Masalan:

Halim shofyor akamning o'rtog'i gapini quyidagicha sintagmalash va uni turlicha tushunish mumkin; 1. *Halim – shofyor akamning o'rtog'i*. 2. *Halim shofyor – akamning o'rtog'i*. Demak, gapning lisoniy mohiyatini gap tarkibidagi nutqiy SBning qaysi SB LSQi hosilasi ekanligini aniqlashda sintagmalanishga ham tayanish mumkin.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Soʻzshakl, soʻz birikmasi va gap qanday birliklar sanaladi?
2. Tobe aloqani teng aloqadan farqlovchi jihatlar qaysi?
3. Teng aloqa qanday sintaktik birliklarga xos?
4. SB tarkibida qaysi boʻlak hamisha kengaytiruvchi sanaladi?
5. SB tarkibida qaysi boʻlak hamisha kengayuvchi hisoblanadi?
6. SB tarkibidagi hokim~tobe munosabati gap tarkibidagi tobelanish bilan bir xilmi? Nega?
7. Erkin birikish omillarini izohlang.
8. SB tarkibida joylashuv omili qanday ahamiyatga ega?
9. Maʼnoviy omil nima?
10. SBning soʻz va gapdan farqini ayting.
11. SB va sintagma munosabatini izohlang.
12. Otli birikma qanday tuziladi?
13. Feʼlli birikmaga misollar ayting va ularni izohlang.
14. Nutqda ravishli birikmalar ham uchraydimi?
15. Nutqiy SBga taʼrif bering.

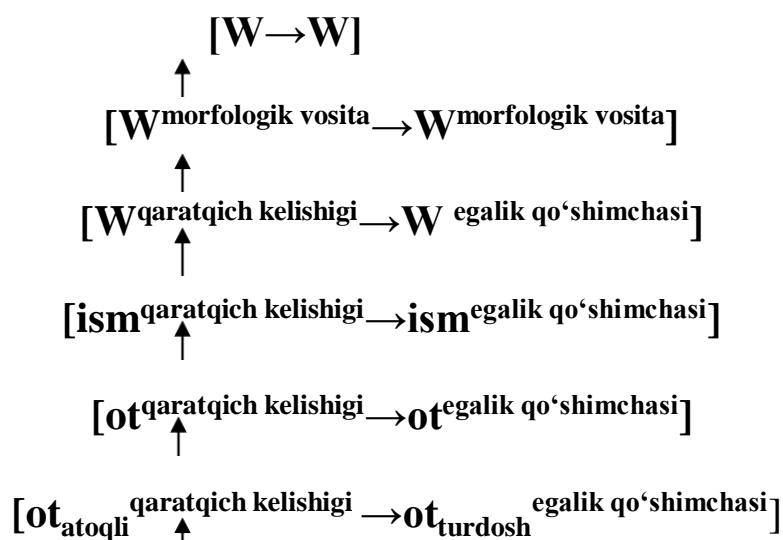
SOʻZ BIRIKMASI LISONIY SATHDA

Tayanch tushunchalar

Lison, nutq, lisoniy birlik, nutqiy birlik, qolip, hosila, valentlik, birikuv omillari, joylashuv omili, shakliy omil, maʼnoviy omil

81-§. SB LSQsini tiklash va uning voqelanishi.

Boshqa lisoniy hodisa kabi SB LSQlarini tiklash va uning voqelanishi farqlanadi. SB LSQining voqelanishi «lison-nutq» yoʻnalishida boʻlib, bu yoʻnalish umumiylikdan oraliq koʻrinish orqali xususiylikka – nutqiy hodisaga qarab boradi. Masalan:

Karimning kitobi

Bunda $[W-W]$ umumiy lisoniy sintaktik qolip bo'lsa, $[ot_{\text{atoqli}}_{\text{qaratqich kelishigi}} \rightarrow ot_{\text{turdosh}}_{\text{egalik qo'shimchasi}}]$ – quyi lisoniy sintaktik qolip. *Karimning kitobi* hosilasi – ana shu LSQ asosidagi nutqiy SBdir.

LSQni tiklash xususiylik (nutqiy hosila)dan oraliq ko'rinish orqali umumiylik sari boradi va bu jarayon «nutq-lison» yo'nalishida kechadi. Nutqiy SBning voqelanishida boshlang'ich nuqta $[W \rightarrow W]$ qolipi bo'lsa, uni tiklashda *Karimning kitobi* kabi nutqiy SB'lari asos bo'lib xizmat qiladi.

Yuqorida aytilganidek, o'zbek tilida so'z birikmasining 18 ta umumlashmasi – LSQi mavjud bo'lib, ularni a'zolarining birikuv omillari asosida jadvalda quyidagicha umumlashtirish mumkin (36-jadval).

	ShMJ	ShJ M	MShJ	MJSh	JMS h	JSh M
ShMJ	<p>[Wqaratqichkelishigi→ Wegalikqo‘shimchasi]</p> <p>[Wchiqishkelishigi→ Wchegarashakli]</p> <p>[Wchiqish/jo‘nalish kelishigi→Fe’l]_{majhul/ aniq nisbat}</p>		<p>[ism^{kelishik} qo‘shimchasi →fe’l]</p> <p>[ism^{o‘xshatis} h→fe’l]</p> <p>[sifat^{chiqish} kelishigi→si fat]</p> <p>[ot^{qaratqich} kelishigi→si fat]</p> <p>[fe’l^{sifatdosh} →fe’l]</p> <p>[son^{kelishik} qo‘shimchasi →son]</p>	<p>[ot^{kelishik} qo‘shimchasi →ot]</p> <p>[ism^{o‘xsha-} tish→ism]</p> <p>[fe’l^{sifat-} dosh→ot]</p>		
ShJM						
MShJ						
MJSh			<p>[ism→ot]</p> <p>[ism→fe’ l]</p> <p>[ravish/ol mosh→si fat]</p>			

JMSh	[ot ^{bosh} kelishik → ot ^{egalik} qo‘shimchasi]		[Ot ^{modda} → ot ^{aniq} [Ot ^{shaxs} → O t ^{shaxs}]			
JShM						

Quyida har bir riyoziy-mantiqiy katakdagi bittadan LSQning asosiy ko‘rinishi va ma’noviy turlarini tasvirlashga harakat qilinadi.

[W^{qaratqich kelishigi} → W^{egalik qo‘shimchasi}] = **qaratuvchi-qaralmish**.

Qolipda a’zolar W belgisi bilan berilgan bo‘lib, bu muayyan so‘z turkumi belgisi emas. Chunki bunda W unsurini to‘ldiruvchi a’zo sifatida turli xil mustaqil so‘z turkumi qatnashishi mumkin. Shuningdek, bu LSQning quyi bo‘linishi uning tegishli so‘z turkumi tomonidan to‘ldirilishi asosida bo‘lib, ular quyidagilar:

- 1) [ot^{qaratqich kelishigi} → ot^{egalik qo‘shimchasi} = ot **qaratuvchi+ot qaralmish**] (*kitobning varag‘i*);
- 2) [ot^{qaratqich kelishigi} → sifat^{egalik qo‘shimchasi} = ot **qaratuvchi+sifat qaralmish**] (*daraxtning mo‘rti*);
- 3) [sifat^{qaratqich kelishigi} → ot^{egalik qo‘shimchasi} = sifat **qaratuvchi + ot qaralmish**] (*kamtarning kamoli*);
- 4) [sifat^{qaratqich kelishigi} → sifat^{egalik qo‘shimchasi} = sifat **qaratuvchi+sifat qaralmish**] (*go‘zallarning go‘zali*);
- 5) [ot^{qaratqich kelishigi} → son^{egalik qo‘shimchasi} = ot **qaratuvchi+son qaralmish**] (*bolalarning bittasi*);
- 6) [son^{qaratqich kelishigi} → son^{egalik qo‘shimchasi} = son **qaratuvchi+son qaralmish**] (*o‘nning to‘qqizi*);
- 7) [ot^{qaratqich kelishigi} → harakat nomi^{egalik qo‘shimchasi} = ot **qaratuvchi+fe‘l qaralmish**] (*Otabekning qaytishi*);
- 8) [harakat nomi^{qaratqich kelishigi} → ot^{egalik qo‘shimchasi} = fe‘l **qaratuvchi+ot qaralmish**] (*uyalishning o‘rni*);
- 9) [harakat nomi^{qaratqich kelishigi} → harakat nomi^{egalik qo‘shimchasi} = fe‘l **qaratuvchi+fe‘l qaralmish**] (*olmoqning bermog‘i*);
- 10) [ot^{qaratqich kelishigi} → sifatdosh^{egalik qo‘shimchasi} = ot **qaratuvchi +**

sifatdosh qaralmish(*yurakning to'xtagani*);

11) [sifatdosh^{qaratqich} kelishigi → ot^{egalik} qo‘shimchasi = sifatdosh qaratuvchi+ot qaralmish] (o‘qimaganining oqibati);

12) [ot^{qaratqich} kelishigi → ravish^{egalik} qo‘shimchasi = ot qaratuvchi+ravish qaralmish] (mehnatning kecha-kunduzi);

13) [olmosh^{qaratqich} kelishigi → ot^{egalik} qo‘shimchasi = olmosh qaratuvchi+ot qaralmish] (barchaning orzusi);

14) [ravish^{qaratqich} kelishigi → ot^{egalik} qo‘shimchasi = ravish qaratuvchi+ot qaralmish] (hozirning huzuri).

Umumiy [W^{qaratqich} kelishigi → W^{egalik} qo‘shimchasi] qolipining bu ko‘rinishlari ham bevosita kuzatishda berilgan, ular o‘zaro a‘zolarining qaysi turkumga mansubligi bilan farqlanar ekan, demak, bu farq lug‘aviy mohiyatlar asosidadir.

[W^{qaratqich} kelishigi – W^{egalik} qo‘shimchasi = qaratuvcchi-qaralmish] qolipi hosilalari turli xil ma‘noviy munosabatni namoyon qiladi. Misol sifatida bir-biriga o‘xshash bir nechta nutqiy SBni qiyoslab ko‘raylik (37-jadval):

37-jadval

	SB	Ma‘noviy munosabatlar
1	<i>Halimning qalami</i>	«Ega-egalik qilinuvchi narsa»
2	<i>Odamning qo‘li</i>	«Butun-qism»
3	<i>Ilmning</i>	«Narsa-aloqador shaxs»
4	<i>tashabbuskori</i>	«Tur-jins»
5	<i>Odamning yaxshisi</i>	«Belgi egasi-belgi»
6	<i>Uyning tozaligi</i>	«Subyekt-uning harakati»
7	<i>Bolaning yig‘lashi</i>	«Holat-uning natijasi»
8	<i>Yashashning zavqi</i>	«Jarayon-uning oqibati»
9	<i>Urushning asorati</i>	«Sabab-natija»
	<i>E‘tiborsizlikning illati</i>	

Bu qatorni yana davom ettirish mumkin. Ko‘rinadiki, SBdan SBga o‘tish bilan ularning ma‘noviy munosabati ham farqlanib bormoqda. Ma‘noviy munosabatlar orasida aynan o‘xshashlik yo‘q.

Bu leksemalar asosida ko‘plab SB tuzish mumkin va ularning har biri borliqdagi har xil – «atash», «ajratish», «ega-egalik qiluvchi narsa» kabi munosabatlarni aks ettiradi. Bu obyektiv munosabatning qaysi biri voqelanishi esa birikmadagi grammatik qo‘shimcha bilan

belgilanadi. Qaratqich kelishigi va egalik qo‘shimchasi *Karimning kitobi* birikmasida ikki xil ma‘noviy munosabatni voqelantiradi: «ega-egalik qiluvchi narsa» va «muallif-uning asari». Lekin [$W^{\text{qaratqich kelishigi}} \rightarrow W^{\text{egalik qo'shimchasi}} = \text{qaratuvchi} - \text{qaralmish}$] LSQi bu ikki xillikka nisbatan befarq. Chunki bu omonimlikni nutqda yoki lisonda [$W^{\text{qaratqich kelishigi}} \rightarrow W^{\text{egalik qo'shimchasi}}$] dan quyida maxsus vositalar farqlaydi. Bu vositalar matn (*Karim kitob oldi. Karimning kitobi qiziq ekan, yoki Karim kitob yozdi. Karimning kitobi qiziq ekan*) yoki SB a‘zosining kengayishi (*Karimning yozgan kitobi*) kabidan biri yoki bir nechtasi bo‘lishi mumkin.

Demak, ayon bo‘ladiki, yuqoridagi jadvalda keltirilgan SB a‘zolari orasidagi ma‘noviy munosabat [$W^{\text{qaratqich kelishigi}} \rightarrow W^{\text{egalik qo'shimchasi}}$] qolipiga daxldor bo‘lmay, balki uni to‘ldirayotgan leksemalar va ular borliqda ataydigan narsa/predmet orasida bo‘ladigan munosabatning aksi bo‘lib, bu munosabat leksemaning miqdoriga muvofiq ravishda rang-barang bo‘lishi mumkin. Masalan, borliqdagi stol va oyoq jismlari orasida «ega-egalik qiluvchi narsa» munosabati bo‘lishi mumkin emas. Shuningdek, bu ma‘noviy munosabat qaratqich kelishigi va egalik qo‘shimchasining ma‘nosi ham emas. Bu jismlar orasida butun-qism munosabati mavjud, u SBda ham aks etgan. SBdagi turli-tuman ma‘noviy munosabat bir qarashda qaratqich kelishigi va egalik qo‘shimchasi ma‘nosidek ham tuyuladi. Lekin qaratqich kelishigi tobe so‘zni hokim so‘zga, egalik qo‘shimchasi hokim so‘zni tobe so‘zga bog‘lash uchungina xizmat qiladi, xolos. Unga tegishlidek tuyulgan ma‘nolar qolipni to‘ldirayotgan leksemalarning ma‘noviy mohiyati bilan bog‘liq bo‘lib, mazkur qo‘shimchalar namoyon qiluvchi vositalardir, xolos.

[$\text{ism}^{\text{kelishik qo'shimchasi}} \rightarrow \text{fe'}$] **qolipi**. SBning bu LSQi birinchi uzvi morfologik shakllangan va shuning uchun ShMJ birikuv omiliga ega va ikkinchi qismda grammatik ko‘rsatkich bog‘lanish uchun nisbatan ahamiyatsiz bo‘lganligi bois, birikuv omillarining MShJ kombinatsiyasi amal qiladi.

Qolipning birinchi uzvini ism turkumiga oid so‘zlar to‘ldirib, ular hokim uzvga tushum, jo‘nalish, o‘rin-payt, chiqish kelishiklari shakllari bilan bog‘lanadi. Birinchi uzvi asosida LSQ quyidagi ko‘rinishlarga ega bo‘ladi (38-jadval):

[ism ^{kelishik qo'shimchasi} →fe'l]			
[ism ^{tushum} kelishigi→ fe'l]	[ism ^{jo'nalish} kelishigi→fe'l]	[ism ^{o'rin-payt} kelishigi→ fe'l]	[ism ^{chiqish} kelishigi→ fe'l]

LSQning har bir ko'rinishi **ism** uzvining bo'linishi asosida yana tarmoqlanadi. Masalan, [ism^{tushum kelishigi}→ fe'l] qolipi quyidagi bo'linishlarni beradi: [ot^{tushum kelishigi}→ fe'l], [sifat^{tushum kelishigi}→ fe'l], [son^{tushum kelishigi}→ fe'l], [olmosh^{tushum kelishigi}→ fe'l], [harakat nomi^{tushum kelishigi}→ fe'l] (*kitobni/yaxshini/o'nni ayir, uni gapirish/o'qimoq/so'ramoq/ boshlamoq/ni bas qil.*) kabi.

LSQning birinchi uzvi morfologik shakllanganligi tufayli uni to'ldiruvchi so'zda shakliy omil birinchi o'ringa ko'tariladi. Joylashuv omili esa oxirgi o'ringa tushadi. Zero, birikma a'zolarini erkin almashtirish, ular orasiga so'zlar kiritish birikmaning mohiyatiga, a'zolar orasidagi ma'noviy munosabatga ta'sir ko'rsatmaydi. Ikkinchi a'zo grammatik shakllanganligi sababli ma'noviy omil kuchayib, birinchi uzvda joylashuv omili o'ta kuchsiz bo'lganligi bois ikkinchi fe'l uzvda ham bu omilning kuchsizlanishi va uchinchi o'ringa surilishini taqozo qiladi.

[ism^{kelishik qo'shimchasi}→ fe'l] LSQning birinchi uzvda bir necha kelishik umumlashmasi aks etganligi uchun uning mazmuniy jihati ham murakkab tabiatli bo'ladi va uni harakatga tortilgan yoki bog'liq obyekt (joy-harakat) ko'rinishida berish mumkin. Bu ma'noviy umumiylik [ism^{kelishik qo'shimchasi}→ fe'l]LSQning xususiy ko'rinishlarida alohida kelishik qo'shimchalari tomonidan juz'iyashtiriladi, muayyanlashtiriladi.

Masalan:

[ism^{tushum kelishigi}→ fe'l = vositasiz obyekt-harakat];

[ism^{jo'nalish kelishigi}→ fe'l = vositali obyekt/hol-harakat];

[ism^{chiqish kelishigi}→ fe'l = ajralish manbayi/o'rin-harakat]va

hokazo.

[ism→ot] LSQi. Bu LSQ SB [W→W] qolipining alohida turi, u bitishuv aloqali nutqiy hosila berishi bilan xarakterlanadi. [ism→ot] qolipining nutqiy voqelanish bosqichlarini quyidagicha aks ettirish mumkin (39-jadval):

[ot→ot]	[sifat→ot]	[olmosh→ot]	[son→ot]	[ravish→ot]
<i>asal bola</i>	<i>yaxshi bola</i>	<i>o'sha bola</i>	<i>birinchi bola</i>	<i>pinhona suhbat</i>

[**ism** → **ot**] LSQi uzvlari o'zaro hech qanday morfologik vositasiz bog'langan, bunday unsurlarda birikuvning joylashuv omili kuchayadi, shakliy omil o'ta kuchsizlanadi. Ma'noviy omil esa birikuvni ta'minlovchi ustuvor omil maqomida bo'ladi: **MJSh-MJSh**. [**ism** → **ot**] LSQning mazmuniy jihati birikuvchi unsurlarning ma'noviy munosabatini umumlashtirish asosida lisoniy mazmunga ega bo'ladi, LSQni yaxlit holda [**ism** → **ot=sifatlovchi-sifatlanmish**] tarzida ta'riflash mumkin.

Ma'lum bo'ladiki, LSQdan sintaktik shakl yasovchigina joy oladi. Lug'aviy shakl yasovchi esa LSQ uchun ahamiyatsiz, ikkiyoqlama tabiatga ega bo'lgan lug'aviy-sintaktik shakllar qolip uchun ahamiyatli vositalar sifatida lug'aviy shakllar tizimining chekkasidan joy oladi.

LSQni o'qish va yozish qoidalari. Lisoniy birlik bevosita kuzatishda berilmagan bo'lib, ular yozish yoki aytish uchun ham shartli belgidir.

Lisoniy birlik bo'lgan LSQ yozuvda turli shartli belgi vositasida beriladi. Biroq bu shartli belgini o'qishning o'ziga xos qonun-qoidalari bor. Ma'lumki, ximiyada moddalar turli shartli belgilar vositasida ifodalansa-da, ular aynan o'qilmaydi. Masalan, H₂SO₄ ni «Ash ikki S O to'rt» deb o'qish to'g'ri emas. LSQga ham shunday munosabatda bo'lish lozim. Deylik, [**W**^{morfologik vosita} → **W**^{morfologik vosita}] qolipini o'qish buyurilgan. Uni «**W** morfologik vosita va **W** morfologik vosita», deb emas, balki, «ikki uzvi morfologik shakllangan atov birligi» deb o'qish tavsiya etiladi. Agar LSQ [**ism**^{kelishik qo'shimchasi} → **ism**^{egalik qo'shimchasi}] ko'rinishida bo'lsa, u «ikki uzvi ismli qaratuvchili birikma» tarzida o'qilishi maqsadga muvofiq.

Ma'lum bo'ldiki, LSQning shakliy tomonigina yoziladi va o'qiladi. Zero, ikki yoqlamali birlik bo'lgan leksema va morfemaning ham shakliy tomoni shartli ravishda yoziladi va o'qiladi: *kitob* leksemasi, *-ni* morfemasi kabi. Ularning mazmuniy tomoni bo'lgan semema yoki grammatik ma'no birliklarning shakliy tomoni bilan

yaxlit idrok etiladi va yozuvda uni alohida berish uchun zarurat bo'lmaydi.

Demak, LSQ ifodasida ham qulaylik uchun ularning shakliy tomoni bilangina cheklanish ma'qul.

Turg'un SB va frazemalarning LSQdagi o'rni. Turg'un SB va frazemalar ham mohiyatan o'zida tayyorlik, majburiylik, ijtimoiylik belgilarini mujassamlashtirganligi bois, bir atov birligi, bir leksemaga teng birlik sifatida qaralib, yaxlit holda LSQning bir uzvini to'ldiradi. Masalan, *Halimning tepa sochi tikka bo'lishi* [**W**^{qaratqich kelishigi} → **W**^{egalik qo'shimchasi}], *qo'y og'zidan cho'p olmagan bola* ([**ism** → **ot**]) kabi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. So'z birikmasi LSQini tushuntiring.
2. SB tarkibining birikuv omillari uning LSQ uchun qay darajada ahamiyatli?
3. Joylashuv omili deganda nima nazarda tutiladi?
4. Shakliy omil LSQ uchun ahamiyatlimi?
5. Ma'noviy omilni misollar asosida izohlang.
6. Turg'un birikmalarning SB qolipidagi o'rni haqida gapiring.
7. Lisoniy SBga ta'rif bering.
8. SB LSQining shakily va ma'noviy jihatini sharhlang.

GAP

GAP NUTQIY SATHDA

Tayanch tushunchalar

lison, nutq, leksik omil, morfologik omil, ohang, kesim, kesimlik kategoriyasi

82- §. Gap haqida umumiy ma'lumot.

Tildan foydalanish fikrni shakllantirish va bayon qilishdan iborat. Bu esa gap orqali amalga oshar ekan, demak, til yaxlit vujud sifatida sintaksisda namoyon bo'ladi.

Gap – kishilarning bir-biriga fikr, axborot uzatish uchun ishlatadigan asosiy birlik, fikr ifodalashning eng oddiy va tipik

ko‘rinishi. U so‘zlovchi uchun fikr ifodalash va axborot uzatish, tinglovchi uchun axborot qabul qilish vositasi.

Kishi ongidagi fikr tushunchalar asosida tiklanadi. Fikr nutqda gap sifatida yuzaga chiqadi. Fikr tushunchadan tashkil topganligi kabi gap ham tushunchaning shakli sanalgan so‘z va so‘z birikmalaridan tuziladi. Gapning tashkil etuvchilari – so‘z (ibora ham), grammatik shakl va so‘z birikmalari.

Tilning asosiy vazifasi – kishilar muloqotida vosita bo‘lib xizmat qilish. Axborot uzatish va qabul qilish vositasi bo‘lish – tilning kommunikativ mohiyati.

Kommunikatsiya jarayoni uchun jamoa zarur. Aniqrog‘i, muayyan tilda axborot uzatish va qabul qilish shu tilda so‘zlashish malakasiga ega kishilarni taqozo qiladi. Bu esa kommunikatsiya jarayonining ijtimoiy tabiatligidan dalolat beradi.

Gap sintaktik yaxlitlik, bu uning grammatik shakllanganligi, tarkibiy uzvlari bir butunlik holiga kelganligi bilan izohlanadi. Demak, gapda bir necha jihat birlashgan bo‘ladi. Birinchi jihat gapning moddiy qobig‘i, bu uni tashkil etuvchi so‘z va grammatik shakllar. Masalan, aksariyat gapda kesimlik ko‘rsatkichlari bilan shakllangan atov birligi (kesim)ning bo‘lishi shart. Ikkinchi jihat ana shu moddiy qobiqqa singdirilgan aqliy mahsul – fikr – axborot. Uchinchi jihat esa so‘zlovchining voqelikka munosabati, nutq vaziyati. Bu uch jihat nutqda uchlikni – sintaktika, semantika va pragmatika birligini tashkil etadi.

Nutqiy gapning belgilari. Gap, avvalo, sintaktik tugallangan qurilma ekanligi bilan xarakterlanadi. Bu esa u orqali ifodalanayotgan fikrning nisbatan tugallanganligi bilan belgilanadi. Sintaktik tugallanganlik – gapning kesimlik ko‘rsatkichlari bilan shakllanganligi va tugal ohangga egaligi. Gap kesimga ega bo‘lmasdan tugal fikr ifoda eta olmaydi. Masalan, *chiroyli kitob* birikuvida so‘zlovchi nazarda tutgan axborot yuzaga chiqmagan, chunki uning kitob haqida nima demoqchiligi hali aytilmagan. Shu bois mazkur qurilma fikrni ifodalaydigan qurilmaning asosiy shakli–kesimlikdan xoli. To‘g‘ri, *chiroyli kitob* birikmasida kitobning xususiyati haqida axborot bordek, ammo u so‘zlovchining asosiy maqsadi bo‘lgan axborot emas, balki u ikkinchi darajali axborot, asosiy planda gapning yakunidan anglashiladigan kitobning, deylik, borligi, sotilganligi yoxud yo‘qolganligi haqidagi axborot yotadi. Demak, gapdan anglashilgan

fikr deyilganda, undagi asosiy axborot tushuniladi. Boshqa yordamchi, asosiy bo'lmagan axborotlar uning yuzaga chiqishida vosita bo'lib xizmat qiladi. (To'liqsiz gaplarda sintaktik tugallik bo'lmasa ham, fikr anglashilaveradi. Ulardagi sintaktik tugallik kontekstdan yoki nutq vaziyatidan ma'lum bo'lib turadi). Sintaktik tugallik sintaktik o'rin bilan ajralmas holda, ya'ni lug'aviy birlik kesimlik shaklida bo'lishining o'zi uni gap sifatida qarashga asos bo'la olmaydi. Masalan, *Aytdim deganing nimasi?* gapidagi *aytdim* so'zshakli – kesimlik ko'rsatkichlari bilan shakllangan atov birligi. Lekin u kesimlik o'rni bilan ta'minlanmaganligi bois ushbu qurshovda gap maqomiga ega emas. Kesimlik shaklidagi so'z gap bo'lishi uchun kesimlik maqomiga ega bo'lishi kerak. Sintaktik tugallanganlik kesimlik shakli va o'rni bilan belgilanar ekan, bunda tilning yaxlit vujudligi yana bir karra yaqqol namoyon bo'ladi.

Til sathlardan iborat. Til yaxlit vujud ekan, bu sathlar gapning asosiy vazifasi bo'lgan axborot uzatish va qabul qilish jarayonida butunlik sifatida ishtirok etishi lozim. Buni gapda ko'ramiz. Gapning sintaktik tugalligi uchun, dastavval, ma'lum bir mustaqil so'z va kesimlik shakli talab etiladi. *O'qidim* birligi *o'qi* atov birligi va *-dim* kesimlik shakli birikuvidan iborat. Demak, bunda tilning tarkibiy uzvlari – leksik va morfologik sathlarning birgalikdagi harakati ko'zga tashlanadi. Gap uchun lug'aviy va morfologik omil hamkorligi yetarli emas. Uning uchun sintaksisning xos omili – sintaktik o'rin zarur bo'ladi. Sintaktik o'rin esa qurilmaning o'ziga xos tugal ohang bilan namoyon bo'lishini taqozo qiladi. Bundan ko'rinadiki, fonetik omil sintaktik tugallikka yakun yasaydi. Demak, gapda tilning barcha sathlari – leksik, morfologik, sintaktik va fonetik sathlar yaxlit vujud sifatida namoyon bo'ladi, voqelanadi. Quyida ularning har biriga bir butunlikning bo'laklari sifatida alohida-alohida to'xtalamiz.

Gapning shakllanishida leksik omil. Fikr tushunchalarsiz bo'lmagani kabi nutqiy gap asosida ham, avvalo, so'z yotadi. Zero, gap asosidagi atov birligi – voqelangan leksema. Leksemaning guruhlanishida ham yetakchi omildan biri sifatida ularning sintaktik imkoniyati yotishi bejiz emas. Shu boisdan tilshunoslikda gap bo'laklari va so'z munosabati ustuvor masaladan biri. Gap bo'laklari turli mustaqil so'z turkumi bilan ifodalanaveradi. Biroq har bir gap bo'lagi uchun ma'lum bir so'z turkumi ko'proq xoslangan bo'ladi – semantik va grammatik xossalari bilan ma'lum bir gap bo'lagi

vazifasiga mos soʻzlar bor. Masalan, «kesim vazifasida kelish uchun koʻproq feʼl xoslangan» (I.I.Meshchaninov.) Ega, toʻldiruvchi vazifasida, asosan, ot va ot vazifasidagi soʻz keladi. Bu soʻz turkumlarining umumiy maʼnoviy tabiati va grammatik xususiyati bilan belgilanadi. Masalan, ot turkumi koʻproq tobe boʻlak (ega, toʻldiruvchi, aniqlovchi) vazifasida kelganligi bois tobelovchi vosita boʻlgan kelishik qoʻshimchalari faqat otga, kesim vazifasida koʻproq feʼl kelganligi uchun kesimlik shakllari faqat unga xosdek tasavvur uygʻotadi. Bu turkumlarning qaysidir vazifaga koʻproq xoslanganligi bilan belgilanadigan «aldamchi» tasavvurlardir.

Aytilganlar asosida shunday xulosaga kelish mumkin: har bir soʻz turkumi muayyan gap boʻlagi vazifasiga koʻproq xoslangan boʻlsa-da, bu vazifada boshqa turkum soʻzlari ham kelaverganligi kabi, maʼlum vazifaga xoslanganlik uni nutqda boshqa mavqe egallashdan mahrum qilmaydi. Shuning uchun ham soʻzning qaysi turkumga xosligini belgilashda uning qaysi gap boʻlagi vazifasida kelishi nisbiy, barqaror boʻlmagan asos vazifasini oʻtaydi.

Gapning shakllanishida morfologik omil. Gapni soʻz, soʻz birikmasidan farqlovchi belgi uning maxsus morfologik koʻrsatkichi–kesimlik qoʻshimchalari bilan shakllanganligi. Zero, eng «kichik» gap –morfologik shakllangan atov birligi. Misollar: *Oʻqituvchiman. Ishladim.* Bu «kichik» gaplar atov birligi (*oʻqituvchi, ishla*)dan mahrum etilsa, bu oʻz holicha hech qanday qiymat kasb etmaydigan morfologik shakl – *-dim* qoladi. Biroq mazkur gaplar morfologik shakldan ajratilsa, tilning boshqa sathi birliklari (soʻz, SB) dan farqlanmay qoladi. Demak, kesimlik shakli gapda asosiy sintaktik vazifa – kesimni shakllantirishga ixtisoslashgan shakl. Vositasiz toʻldiruvchi vazifasidagina kelish tushum kelishigi shakli uchun qanchalik qatʼiy va xususiy boʻlsa, *kelay, oʻqituvchiman* kabi nutqiy birliklardagi morfologik shakllar uchun kesimni shakllantirish ham shunday.

Kesimlik shaklining boshqa morfologik shakllardan farqi – uning bir necha ichki kategoriyalarning qorishishidan hosil boʻladigan murakkab tabiatga egaligi. Aniqrogʻi, kesimlik kategoriyasi kesim vazifasini birgalikda qaror toptiruvchi – shaxs-son, zamon, tasdiq-inkor, mayl kategoriyalari sintezidan iborat. *Oʻqidim* gapida kesimlik shakli maxsus koʻrsatkichlarga ega boʻlsa, *Bu yer shahar* gapida u nol

shaklli. Zero, bu gapda ham III shaxs, hozirgi zamon, tasdiq, aniqlik mayli ma'nolari anglashilib turibdi.

Morfologik shakldan faqat aloqa-munosabat (sintaktik) shakligina sintaktik qurilishga daxldor, undan faqat kesimlik kategoriyasi gap mohiyatiga tegishli. Chunki, odatda, kesimlik kategoriyasisiz gap shakllanishi mumkin emas. Gap mohiyati «atov birligi+kesimlik qo'shimchalari» tarzida. Aloqa-munosabatning boshqa shakli (kelishik, egalik) esa gap tarkibidagi so'zlarni bog'lash uchungina xizmat qilib, SB mohiyatini tashkil etishda ishtirok etadi.

Gapni shakllantirishda ohangning roli. Nutqiy gapning muhim belgilaridan biri – uning tugallangan ohangga ega bo'lishi.

Gapning fikriy va sintaktik tugalligi ohang jihatidan ham tugallik va yaxlitlikni taqozo qiladi: tugallangan ohang fikrning va sintaktik qurilishning tugalligini bildirib turadi. Zero, gap va gap bo'lmagan nutqiy hodisa (so'z, SB)larning muhim farqlaridan biri ham tugal bo'lmagan ohangga ega bo'lishi. Masalan: 1. *Kelgan o'quvchi.* 2. *Kelgan – o'quvchi.* Bu nutqiy hodisaning birinchisida ohang ko'tariluvchi, ikkinchisida esa tushuvchi. Ko'rinadiki, birinchi hosila aniqlovchi-aniqlanmish tipidagi birikma bo'lib, u fikr anglatmaydi va bu uning tugal bo'lmagan ohang bilan aytilishini talab qiladi. Ikkinchi hosila (*kelgan bola*) ham tarkibi jihatdan oldingi hosilaga o'xshaydi, lekin tarkibida kesimlik shakli va ma'nosi borligi uchun tugal ohang bilan aytiladi. Shu boisdan birinchi qurilma ochiq, yakunlanmagan, ikkinchisi yopiq va tugallangan. Bir so'zning o'zi ham goh tugal, goh tugallanmagan ohang bilan aytilishi mumkin. Qiyoslang: 1. *Qish.* 2. *Qish ...*

Demak, so'z yoki birikma fikriy, sintaktik va ohang jihatidan tugallikka ega bo'lib, gap tusiga kiradi.

Ohang nafaqat gapning tugallanganligini, balki gapning turli tipini belgilashda ham muhim. Misol sifatida bir so'zni olaylik. Qiyoslang:

A'lochi...

A'lochi.

A'lochi!

A'lochi?

A'lochi!?

Ma'lum bo'ladiki, so'zning atov birligimi yoki gap, gap bo'lsa, qanday tabiatga ega ekanligini nutqda faqat ohang ko'rsatmoqda. So'z yoki SB atov birligi sifatida nutqda gapdan ohang bilan ham

farqlanganligi kabi, gapning turlarini farqlashda ham boshqa omillar bilan birgalikda ohangga tayaniladi. Masalan, *Jonim!* gapida uning his-hayajon gap ekanligini faqat ohang ko'rsatmoqda. *Voy, jonim!* gapida esa leksik (*voy*) va fonetik (*ohang*) omil hamkorlik qilmoqda. Gapning ifoda maqsadiga ko'ra turlari (darak, so'roq, buyruq), his-hayajon ifodalanishiga ko'ra turlarini belgilashda leksik, morfologik omillar ishtirok etishi ham, ishtirok etmasligi ham mumkin, lekin fonetik omilning bo'lishi shart.

Gaplar mundarijasi, shakli va vazifasi jihatidan farqlanadi: *Men shaharga boraman. Men shaharga boramanmi? Men shaharga boray.* Bu gaplarda so'zlovchining maqsadi har xil bo'lganligi bois, ular turlicha shakllangan hamda gapning darak, so'roq va buyruq-istak turlari vujudga kelgan. Bu esa gapning turlicha ohangga ega bo'lishini taqozo etadi. Gaplarning grammatik shakllari bir xil bo'lganda ham, ularni ohang farqlab turadi. Demak, gapning grammatik shakli turlicha bo'lsa-da, maqsad va ohang har doim muvofiq.

Yuqoridagi misolda aytilganidek, bir gapda turli xil maqsad ifodalangan bo'lishi mumkin. Masalan, *Shaharga boraman!* gapida xabar bilan so'zlovchining shodlanishi ham ifodalangan va ular ohang orqali «tasdiqlangan».

Ohang qo'shma gap tarkibiy qismlarini bog'lashda ham namoyon bo'ladi. Ko'pincha, u grammatik vosita o'rnini bosish darajasiga ko'tariladi: *Biz ishonamiz – ko'nglimiz to'q.* Bunda ohang (pauza) ergashtiruvchi bog'lovchi vazifasida qo'llangan.

Gap bo'laklari orasidagi munosabatni ko'rsatishda ham ohang muhim o'rin tutadi. *Men – men, sen – sen* gaplarida gap bo'lak (ega-kesim)larini farqlashda va ular orasidagi munosabatni ko'rsatishda ohang hal qiluvchi rol o'ynaydi. *Halim, ukam o'qishga kirdi* va *Halim ukam o'qishga kirdi* gaplarida *Halim* so'zining (1-gapda) undalma yoki (2-gapda) aniqlovchi ekanligi og'zaki nutqda ohang orqali bilinib turadi.

Gapning sintagmalarga bo'linishi va aktual bo'linish hodisalarida ohangning roli katta.

Aytilganlar asosida nutqiy gapning asosiy belgilari sifatida quyidagilarni ko'rsatish mumkin:

- 1) gap nisbiy tugal fikr anglatadi;
- 2) gap grammatik shakllangan bo'ladi;

- 3) tugal fikr va sintaktik shaklga muvofiq tugallangan ohangga ega bo‘ladi;
- 4) axborot beruvchi eng kichik birlik sanaladi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Nutqiy gapning belgilarini sanang
2. Gapni shakllantirishda leksik omilning roli qanday?,
3. Gapni shakllantirishda morfologik omilning roli qanday?
4. Gapni shakllantirishda ohang ahamiyatlimi?
5. Kesim haqida gapiring.
6. Kesimlik kategoriyasi haqida batafsil ma’lumot bering.
7. Gapning qaysi ta’riflarini bilasiz.
8. Nutqiy gapning belgilarini ayting.
9. Hukm va gap bir xil tushunchami?
10. Gapning aktual bo‘linishi qanday hodisa?

GAPDA SHAKL VA MAZMUN MUNOSABATI

Tayanch tushunchalar

shakl, mazmun, aktual bo‘linish, simmetriya, asimmetriya, propozitsiya, [WP_m]

83- §. Gapda shakl va mazmun birligi

Har qanday gap shakl va mazmun birligidan iborat. Gapning lisoniy sathdagi shakliy va mazmuniy jihati uning nutqiy sathdagi shakliy va mazmuniy jihatidan farqlanadi.

Gapning eng kichik qurilish qolipi – [WP_m = **fikr ifodalovchi eng kichik birlik**] lisoniy sathda o‘rnashgan. Bunda LSQning chap tomoni shakliy va o‘ng tomoni mazmuniy jihati.

Nutqiy sathda esa shakliy va mazmuniy jihat lisoniy sathdagidan farqliroq. Gapning nutqiy sathdagi shakliy-mazmuniy munosabatini tilshunoslikning mazmuniy sintaksis yo‘nalishi o‘rganadi.

Mazmuniy sintaksis ma'lum bir sintaktik birlik nimani ifodalaydi va ma'lum bir voqea qanday ifodalanadi degan muammoni ochib berish bilan mashg'ul bo'ladi.

Sintaktik birlik (SB, gap bo'lagi, gap)da ifodalangan borliq bo'lagi, voqelik, vaziyat mazmuniy sintaksisda *propozitsiya* deb yuritiladi. Masalan, borliqda kitob ustida harakat bajarildi – *Kitob o'qildi*. Bu propozitsiyadir. Propozitsiya SB bilan ham (*kitobning o'qilishi*), gap bilan ifodalanishi ham mumkin (*Kitob o'qildi*). Lekin turli sintaktik birlikda turlicha – SBda muayyanlashgan tushuncha, gapda esa nisbiy tugal fikr sifatida aks etgan. Demak, ko'rinadiki, ma'lum bir propozitsiya gap sifatida namoyon bo'lishi uchun unga boshqa narsalar – so'zlovchining kommunikativ maqsadi, modallik belgilari ham qorishadi – bu esa gapga xos grammatik kategoriyaning nutqiy namoyon bo'lishini taqozo etadi va tegishli sintaktik mavqe bilan ta'minlanadi. Boshqacha aytganda, birinchi sintaktik birlik (*kitobning o'qilishi*)da propozitsiya tushuncha tarzida berilib, u so'zlovchining buni hukm sifatida bermaslik maqsadiga bo'ysundirilgan. Maqsad esa ifodalovchi sintaktik birlikda grammatik shakllar (*-ning, -i*) va ohang (ko'tariluvchi – tugallanmagan) bilan ta'minlangan. Ikkinchisida esa so'zlovchi propozitsiyani nisbiy tugal fikr sifatida berishni maqsad qilganligi tufayli u nutqda tegishli grammatik vosita (kesimlik kategoriyasi) va maxsus (pasayuvchi, tugallangan) ohang bilan ta'minlangan.

Ma'lum bo'ldiki, mazmun va shakl muvofiq emas. Bir mazmun (propozitsiya) turli shakl (SB va gap) bilan ifodalangan. Shuningdek, bir shakl turli mazmunlarni ifodalashi mumkin. Masalan, *Men o'quvchiman* gapi sintaktik shakl sifatida ikki mazmunni ifodalagan. Qiyoslang:

1. *Men o'quvchiman – I am schoolboy.*
2. *Men o'quvchiman – I am readineer.*

Mazmuniy sintaksisda gap mazmuni ikki unsur – obyektiv va subyektiv mazmundan iborat deb qaraladi. Obyektiv mazmun gapda aks etgan propozitsiya (*diktum* deyiladi), subyektiv mazmun esa bu voqelikka so'zlovchining munosabati (*modus* deb yuritiladi). Masalan, *Halim keldi, Halim kelmoqchi, Halim kelsa edi, Halim, balki kelar* gaplarida diktum bir xil, ammo har bir gapda modus turlicha.

Bir sintaktik birlik bilan turli mazmunning, bir mazmunning turli sintaktik birliklar vositasida ifodalanishi sintaktik birliklarda

mazmuniy-sintaktik nomuvofiqlikni keltirib chiqaradi (bunga yuqorida misol keltirildi).

Bir propozitsiya sodda gap bilan ham, qo'shma gap bilan ham ifodalanishi mumkin. Qiyoslang: *Kamola kelgach, men ketdim* (sodda gap). *Kamola keldi va men ketdim* (qo'shma gap).

Qo'shma gap bilan bitta propozitsiya ifodalanib, gapning bir qismi modusnigina ifodalashi mumkin: *Men o'ylaymanki* (modus), *u bugun kelmaydi* (diktum, propozitsiya).

Gaplarning ifoda maqsadiga ko'ra turida ham mazmuniy-sintaktik nomuvofiqlik mavjud bo'ladi. Masalan, gap shaklan so'roq gap (*She'rdan bahra olmagan kim bor?*) bo'lsa-da, mazmunan darak (*She'rdan hamma bahra oladi*) yoki gap shaklan so'roq bo'lsa-da (*Oq ayiqlarni ko'rmaysizmi?*), mazmunan buyruq (*Oq ayiqlarni ko'ring*), mazmunan buyruq gap shaklan darak gap xarakteriga ega bo'lishi mumkin (*Borsangiz bo'lardi*).

Umuman olganda, sintaktik birliklar va ular ifodalayotgan obyektiv voqelik orasida muvofiqlik ham, nomuvofiqlik ham mavjud bo'ladi. Buni SBda ham, gap bo'laklarida ham, gapda ham kuzatish mumkin.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Lisoniy birliklarda shakl va mazmun dialektikasi haqida gapiring.
2. Propozitsiya nima?
3. [WP_m]da shakliy va mazmuniy tomonni bayon qiling.
4. *Propozitsiya* atamasini izohlang.
5. Diktum nima? Modus-chi?
6. Mazmuniy sintaksis nimani o'rganadi? Shakliy sintaksis ham mavjudmi?
7. [WP_m]=SG qolipni o'qing va uning hosilalarini tushuntiring.

GAP LISONIY SATHDA

Tayanch tushunchalar

lison, nutq, lisoniy birlik, nutqiy birlik, qolip, hosila, umumiylik va umumlashtirish, nosintaktik hodisalar, murakkablashtiruvchi vositalar

84-

§. LSQ nutqiy hodisa sifatida

LSQ nutqiy hodisa sifatidagi gapning asosiy grammatik va struktur (qurilish) xususiyatini o‘zida mujassamlashtirgan mavhum qurilma sifatida yashaydi. Bu gapning struktur elementi orasidagi munosabatni ifodalab, uning umumiy grammatik ma’nosini mujassamlashtiradi.

Nutqda gaplar turli-tuman: 1 *Shavkat kitobni o‘qidi.* 2 *Ortadi sevinchim.* 3 *Farg‘ona, go‘zalsan.* Shuning uchun ularning qoliplari ham turli-tuman bo‘lishi tabiiy. Yuqoridagi *Shavkat kitobni o‘qidi* tipidagi cheksiz gaplar (*Tohir xatni oldi. Munisa uyni supurdi*) uchun (ega+to‘ldiruvchi+kesim) *Ortadi sevinchim* tipidagi cheksiz gaplar uchun (ega+kesim), *Farg‘ona, go‘zalsan* tipidagi cheksiz gaplar uchun (undalma, kesim) qoliplari umumiy. Aytilganlardan ikkita ikki xil xulosaga kelish mumkin:

- 1) qoliplar cheksiz gaplar uchun umumiy;
- 2) bu qoliplarni ham cheksiz ajratish mumkin.

Ikkinchi xulosa lisoniy birliklarning cheklanganligi haqidagi qoidaga zid. Demak, yo qolip haqidagi xulosada hali izchillik va mukammallik yo‘q, yoxud ajratilgan qoliplarda umumiylik yuqori darajada emas. Zero, boshqa lisoniy birlik kabi qolip ham miqdoran chekli va mohiyatan umumiy bo‘lishi lozim.

Keltirilgan qolipning cheksizligi sababi – uning gaplarni umumlashtirishning ancha quyi bosqichida ekanligi. Chunki undalma, kesim va ega+kesim qolipi ham o‘zaro farqli va umumiy belgi-xususiyatga ega. Bu qolip undalma va kesim uzvlari asosida o‘zaro farqlanadi, biroq har ikkalasi uchun ham kesim uzvi qanchalik cheksiz ko‘rinish kasb etmasin, ular lisonda bitta umumiylikka ega bo‘lishi va bu umumiylikning zarrasi gap bo‘lib kela oladigan istalgan hosilada mavjud bo‘lishi shart va zarur. Xo‘sh, o‘zbek nutqida qo‘llana oladigan gaplardagi yuqori darajadagi umumiylik nimadan iborat va u

qanday tiklanadi? Buni aniqlash uchun bir necha o‘nlab gaplar olinib, ulardan nosintaktik, ya’ni almashtirilsa ham, o‘zgartirilsa ham, gap mohiyatiga daxl qilmaydigan fonetik (gap ohangi), grammatik (gap bo‘laklari uchun asos bo‘lgan so‘z turkumlari) hodisalar, so‘zlovchining kommunikativ niyati (ifoda maqsadi: darak, so‘roq, buyruq), emotsional jihatlar (gapdagi his-hayajon), gap bo‘laklari tarkibi (yig‘ma, yoyiq, analitik bo‘laklar), shaxsning tavsifi kabilar gapning mohiyatini qorong‘ilashtiruvchi o‘zga hodisa, tajalli sifatida gap tarkibidan chetlashtiriladi. Shuningdek, tajallilardan xoli qilingan cheksiz qoliplardagi farqlar e’tibordan soqit qilinib, umumiyliklar saqlab qolinaveradi. Demak, gap LSQni tiklash (aniqlash) ikki bosqichda amalga oshiriladi:

- 1) nosintaktik hodisalarni chetlashtirish;
- 2) farqlarni soqit qilish – aynanliklarni ajratish.

Quyidagi gaplardan dastlab nosintaktik hodisalarni chetlashtirishga harakat qilamiz. 1. *Shavkat uyga borsin!* 2. *Qaylardasan, sevikli erkam?* 3. *G‘urbat axtarganga g‘urbat ekan bu dunyo!* 4. *Sen ham uni sevasanmi?*

Bu gaplarda quyidagi nosintaktik hodisalar mavjud:

1. Ifoda maqsadi. Bu nosintaktik hodisa so‘zlovchining maqsadi, kommunikativ niyati bo‘lib, shu asosda darak, so‘roq, buyruq gap hosil qilinadi. Bir gapni uning sintaktik qurilmasiga ta’sir qilmasdan har xil ohang yordamida darak, so‘roq, buyruq gapga aylantirish mumkin. Masalan: 1. *Jamshid uyga borsin* (buyruq gap). 2. *Jamshid uyga borsin* (*Jamshid uyga borsin, keyin gaplashamiz* ma’nosida – darak gap). 3. *Jamshid uyga borsin?* (so‘roq gap). Gap ohang jihatdan qancha o‘zgarmasin, uning qurilishi o‘zgarmasdan qolaveradi: ega+hol+kesim. Gapning ifoda maqsadini o‘zgartuvchi vosita gap tarkibiga kiritilsa ham, sintaktik qurilishiga putur yetkazmaydi (masalan, so‘roq olmoshlari, yuklamalar). Demak, birinchi gapdagi buyruq, ikkinchi va to‘rtinchi gapdagi so‘roq va uchinchi gapdagi darak ma’nolari mantiqiy kategoriyaning ushbu gaplarda namoyon bo‘lgan zarralari–gaplarning sintaktik tabiatiga daxldor bo‘lmagan o‘zga, begona hodisaning tajallisi.

2. Modal ma’nolar. So‘zlovchining o‘z fikriga munosabatini ifodalovchi modal ma’no ham gapning sintaktik qurilishiga ta’sir qilmaydi. Masalan, *Shalola kelgan, Shalola kelgandir, Shalola keldi, Shalola, albatta, keldi* gaplarining birinchisida so‘zlovchining fikrga

betaraf munosabati, ikkinchisida gumonsirash, uchinchisida aniqlik, to'rtinchi gapda fikrning qat'iyligi namoyon bo'lgan. Bunday biror gapdan anglashilgan so'zlovchining munosabati ikkinchi bir gapga ko'chirilsa ham, gaplarning sintaktik tabiati o'zgarmasdan qolaveradi. Yuqorida keltirilgan to'rtta gapning birinchisida qat'iylik (*Shavkat uyga borsin*), ikkinchisida noaniqlik (*Qaylardasan, sevikli erkam*), uchinchisida afsus (*G'urbat axtarganga g'urbat ekan bu dunyo*), to'rtinchisida gumon (*Sen ham uni sevasanmi?*) kabi ma'nolar nosintaktik hodisalar sifatida namoyon bo'lgan.

3. Gap bo'laklarining ifodalanish xususiyatlari. Gap bo'laklarining qanday so'z bilan ifodalanganligi – leksik hodisalarning gapda voqelangan (tajallilangan) ko'rinishi. Masalan, bo'laklarning ot yoki fe'ldan ekanligi, leksema yoki frazema bilan ifodalanganligi ham nutqiy sintaktik qurilishni belgilaydi, biroq lisoniy mohiyatga ta'sir qilmaydi. Bunga, deylik, ot bilan ifodalangan bo'lakni olmosh bilan almashtirish asosida (*Nigora maktabga boradi – ega+hol+kesim; U maktabga boradi – ega+hol+kesim*) amin bo'lish mumkin.

4. Murakkablashtiruvchi vositalar. Gap tarkibi undalma, ajratilgan bo'lak, bo'laklarning uyushishi, kirish va kiritma vosita yordamida murakkablashadi. Undalma, kirish va kiritma gap bo'laklari bilan mazmunan bog'langan, lekin grammatik munosabatga kirishmagan hodisa bo'lib, gapning umumiy sintaktik qurilishini o'zgartirishga qodir emas. Masalan, *Qaylardasan, sevikli erkam* gapidagi undalma (sevikli erkam), *Shavkat, so'zsiz, va'dani uddalaydi* gapidagi kirish so'z (*so'zsiz*), *Tabibning ta'biricha, bu dardga da'vo yo'q emish* gapidagi kirish birikma (*tabibning ta'biricha*), *Shoir (men uni ilgari ko'rmagan edim) rindona ijodkor sifatida taassurot qoldirdi* gapidagi kiritma (*men uni ilgari ko'rmagan edim*) ana shunday nosintaktik hodisa.

5. Ajratilgan bo'lak ajralmish bo'lakning ma'nosini muayyanlashtiruvchi vosita bo'lganligi bois, u o'ziga tegishli bo'lakni mazmunan to'ldiradi. Shu bilan birga, gap strukturasi kengaytiradi. Ajratilgan bo'lak izohlanayotgan, to'ldirilayotgan bo'lak bilan birgalikda hokim uzvga tobelanadi: 1. a) *U soyda, qo'sh yong'oqning tagida, qorga ko'milib uzoq turdi* – ega+hol+hol+hol+kesim; b) *U soyda qorga ko'milib uzoq turdi* – ega+hol+hol+hol+kesim. 2. a) *Oshpazning, Rashid Jumayevning, qo'li shirin ekan* –

aniqlovchi+ega+kesim;b) *Oshpazning qo'li shirin ekan* – aniqlovchi+ega+kesim.

Demak, ajratilgan bo'lak garchi intonatsion alohidalikka, mustaqillikka ega bo'lsa-da, izohlanmish, to'ldirilmish bilan bir butun holda gap strukturasi o'rin oladi.

6. Navbatdagi murakkablashtiruvchi vosita **uyushiq bo'lak** bo'lib, uyushgan barcha so'z gap strukturasi bitta a'zo sifatida o'rin oladi. Masalan, *Serquyosh, hur o'lkam elga baxt-najot* (Madhiya) gapidagi uyushgan ikkita aniqlovchi (*serquyosh, hur*) gap strukturasi bir a'zo sifatida ishtirok etadi. Uyushgan bo'lak yopiq holatda bo'lsa, murakkablashish yanada kuchayadi: *Ariq bo'yida loyga belanib o'ynayotgan bolalar, mudrab yotgan olapar, quyosh nurida jimir-jimir qilayotgan suv o'ziga xos ajib uyg'unlik kasb etgan edi*. Bu gapdagi *bolalar, olapar, suv* so'zlari aniqlovchilari bilan birgalikda yoyiq uyushiq bo'laklarni hosil qilib, yoyiq uyushgan qismli bir butunlik sifatida namoyon bo'lgan.

Gap aytilgan tajallilardan xoli qilinsa, nisbatan umumiy bo'lgan ega + kesim, ega + to'ldiruvchi + kesim, ega + to'ldiruvchi + hol + kesim, aniqlovchi + to'ldiruvchi + hol + kesim kabi qoliplar qoladi. Lekin ushbu beshta gap bo'lagining, shuningdek, bu gap bo'lagining bittasi, goh ikkitasi yoki uchtasining tushirilgan holdagi ko'rinishlari kombinatsiyasidan ko'plab qolip tuzish mumkin bo'ladi. Oldimizda esa gapning nisbatan eng yuqori va umumiy qolipini tiklash vazifasi turibdi. Demak, keltirilgan gap qoliplaridagi farqlardan voz kechib, umumiyliklarni saqlash asosida qolipni tiklashning ikkinchi bosqichini amalga oshirishimiz lozim. Qolipni tiklashning ikkinchi bosqichida yuqorida nosintaktik – gapning lisoniy qurilishiga ta'sir etmaydigan tajallilardan xoli qilingan ega + kesim, ega + to'ldiruvchi + kesim, ega + to'ldiruvchi + hol + kesim, aniqlovchi + to'ldiruvchi + hol + kesim qolipidagi farqlar nazardan soqit qilinadi. Natijada, yagona umumiylik sifatida kesim unsuri ajralib chiqadi. Kesim esa har doim mustaqil so'z va kesimlik shakllaridan iborat bo'lganligi bois, uni shartli ravishda «atov birligi+kesimlik qo'shimchasi» yoki [WP_m] ([W]-inglizcha *word*, [P_m] esa *predikat* va *marker* so'zlarining bosh harflari) shartli belgisi bilan belgilaymiz. WP_m sodda gaplarning eng umumiy belgisi bo'lib, u aksariyat sodda gapda voqelanadi. Boshqa gap bo'laklarining birortasi gapda bo'lmasligi mumkin, lekin

kesimning bo‘lmasligi mumkin emas. Lisoniy sathda [WP_m] bir necha oraliq ko‘rinishlarga ham ega bo‘ladi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Gapning LSQi deganda nima nazarda tutiladi?
2. *Qolip chegaralangan, ammo uning hosilalari cheksiz.*

Jumlani izohlang.

3. Gapning LSQi uchun qaysi bo‘laklar muhim?
4. Gap kengaytiruvchisi deganda nima nazarda tutiladi?
5. So‘z kengaytiruvchisi deganda nima nazarda tutiladi?
6. Gapdagi murakkablashtiruvchi vositalarni ayting.
7. Gapni tajallilaridan xoli qilishni qanday izohlaysiz?

SODDA GAPNING TARKIBIY QISMLARI

Tayanch tushunchalar

gap markazi, kengaytiruvchi, gap kengaytiruvchisi, so‘z kengaytiruvchisi, modal kengaytiruvchi, gap bo‘laklari

85- §. Gap markazi. Kengaytiruvchilar.

Gap kesimini shakllantiruvchi vosita kesimlik kategoriyasi bo‘lganligi sababli o‘zbek nutqidagi gapning tarkibiy qismini shu gap tarkibiga kiruvchi so‘zning va kesimlik kategoriyasi shaklining valentligi belgilaydi. Demak, nutqiy gaplardagi ikki hodisani farqlash lozim:

- 1) gap markazini tashkil etuvchi so‘zdagi kesimlik kategoriyasi **shakllariga** bog‘lanuvchi so‘z;
- 2) gapda ishtirok etayotgan ma‘lum bir so‘zning ma‘noviy valentligini to‘ldirayotgan so‘z.

Bulardan birinchisi gap kengaytiruvchisi bo‘lsa, ikkinchisi – so‘z kengaytiruvchisi.

Gap kengaytiruvchisi. Gap kengaytiruvchisi gap tarkibida ma‘lum bir bo‘lak vazifasida kelayotgan so‘zlarning lug‘aviy ma‘nosiga emas, balki gapning kesimini shakllantirgan morfologik vositaga bog‘lanadi. Masalan, *Biz bu kitobni kecha o‘qidik* gapini olaylik. Bu gapda ega (*biz*), aniqlovchi (*bu*), hol (*kecha*) va kesim

(*o'qidik*) ishtirok etgan. Gap markazi *o'qidikni* lug'aviy ma'noni anglatuvchi [W] va kesimlik qo'shimchalari [P_m]ga ajratamiz: *o'qi* [W] – *dik*[P_m]. Gapdagi *biz* (ega) kesimlik kategoriyasi shaklining (-k) qismiga, *kecha* (hol) esa (-di) qismiga bog'langan. *Kitobni* so'zi (to'ldiruvchi) kesimning lug'aviy ma'no anglatuvchi qismiga, *bu* (aniqlovchi) esa *kitobni* so'ziga bog'lanmoqda. Buni chizmada quyidagicha tasvirlash mumkin (40-jadval):

40-jadval

o'qi	-di	-k
<i>Kitobni</i>	<i>kecha</i>	<i>Biz</i>
<i>Bu</i>		

Demak, gapning kesimi tarkibidagi kesimlik qo'shimchalariga tobelangan *kecha* (hol) va *biz* (ega) so'zlari – gap kengaytiruvchilari. Biroq *o'qidik* kesimining lug'aviy ma'no anglatuvchi qismi bo'lgan *o'qi* so'zi istalgan boshqa fe'l (*yoz, chiz, ol, ber*) bilan almashtirilib, -*dik* qismi saqlab qolinsa, *biz* so'ziga, *kecha* so'zi hol vazifasida qolaveradi.

Demak, kesimlik kategoriyasi gapning markazini shakllantiruvchi asosiy vosita bo'lganligi sababli, yuqorida keltirilgan gapdagi ega gapning sintaktik qurilishiga bevosita aloqador qism – gap kengaytiruvchisi deb baholanishi kerak. Eganing mavjudligi kesim vazifasida kelgan so'zning ma'nosi bilan emas, balki kesimlik grammatik shaklining, jumladan, uning tarkibidagi shaxs-son ma'nosi bilan bog'liq. Ko'rinadiki, ega kesimlik kategoriyasi tarkibiga kiruvchi shaxs ma'nosini o'zida muayyanlashtiradi.

Darslik va qo'llanmalarda eganing shu gap tarkibidagi boshqa bir so'zga ergashib so'z birikmasi tuza olmasligi (masalan, yuqoridagi gapda *biz o'qidik* hosilasi so'z birikmasini emas, balki gapni berishi) ta'kidlanadi. Xuddi shuningdek, *men o'qituvchiman* gapida ham *men* olmoshi *o'qituvchi* so'zi bilan so'z kengaytiruvchisi sifatida birikib so'z birikmasi tuza olmaydi. *Mening o'qituvchim* so'z birikmasida esa boshqacha holatni kuzatamiz, ya'ni bu yerda so'z birikmasi grammatik shakl – egalik qo'shimchasi -*im* ning sintaktik qobiliyati asosida yuzaga keladi va *o'qituvchi* so'zining semantik valentligiga aloqador emas.

Gap kengaytiruvchisi sifatida ega gapning kesimlik qo‘shimchalari tarkibidagi shaxs-son, hol esa zamon, modallik, tasdiq-inkor shakllari bilan bog‘lanadi.

Gap kengaytiruvchilari faqat kesimga tobelanadi va uning boshqa bir so‘zga tobelanishi kuzatilmaydi. Bu bilan u sintaktik qurilmadagi barcha tobe birliklarning umumiy – faqat bir so‘zga tobelanish, lekin birdan ortiq so‘zga hokim mavqeyida bo‘la olish qonuniyatini (xususiyatini) namoyon qiladi.

Modal gap kengaytiruvchi. Ma’lum bo‘ldiki, P_m tarkibida tasdiq-inkor va modallik ma’nolari ham mavjud. Shuning uchun P_m da mujassamlashgan va turli vositalar bilan ifodalangan tasdiq-inkor, taxmin, gumon, shubha, ishonch, aniqlik, qat’iylik, shart, istak, tilak, buyruq, imkoniyat, zarurat, majburiylik va h. ma’nolar gap tarkibida turlicha – kirish bo‘lak, kiritma bo‘lak kabi gapning boshqa bo‘laklari bilan tobe-hokimlik munosabatiga kirishmaydigan va shu boisdan so‘z birikmalarini ham tashkil eta olmaydigan modal va tasdiq-inkor so‘zlar vositasida kengaytiriladi. Masalan: 1. *Nigora, ehtimol keladi.* 2. *Biz, shubhasiz, yutib chiqamiz.* Gaplardagi *ehtimol, shubhasiz* so‘z-gaplari sodda gap tarkibiga kirar ekan, gap bo‘laklari bilan grammatik aloqaga kirishmasa-da, mazmunan [P_m]ning tegishli ma’nolarini muayyanlashtiradi. Modal kengaytiruvchilar bu bilan lisoniy gap mazmunini nutqda to‘laroq ochishga yordam beradi.

So‘z kengaytiruvchilari. Gap tarkibidagi mustaqil so‘zlik mavqeyini saqlagan barcha so‘zlarning ma’noviy qobiliyati asosida kengaya olishini va shu qobiliyatni namoyon qilishini ta’minlovchi lug‘aviy birlik *so‘z kengaytiruvchisi* deyiladi. So‘z kengaytiruvchisi gapning qurilishiga bevosita aloqador hodisa bo‘lmay, ma’lum bir so‘zning ma’nosini muayyanlashtirish, uni ochib berishga aloqador bo‘lgan hodisa. So‘z kengaytiruvchisi mustaqil, alohida bir gap bo‘lagi – gap qurilishining zaruriy tarkibiy qismi emas. U gapning ma’lum bir bo‘lagiga ergashib, tobelanib keladi, gap markazi – kesim tarkibidagi kesimlik qo‘shimchasi bilan bog‘lanmaydi. Aniqlovchi ana shunday bo‘lakning tipik ko‘rinishi. Masalan, *Bu kitobni kecha o‘qidik* gapidagi *bu* aniqlovchisi to‘ldiruvchi (*kitobni*)ga tobelangan va gap tarkibida to‘ldiruvchi bilan bir butun holda kesimga bog‘lanadi.

Aniqlovchi gapdagi barcha bo‘laklarni kengaytirishi mumkin.

a) eganing kengaytiruvchisi : *A’lochi Tohir keldi.*

b) kesimning kengaytiruvchisi: *Sen ilg‘or o‘qituvchisan.*

d) holning kengaytiruvchisi: *U azim shaharda yashaydi.*

e) to'ldiruvchining kengaytiruvchisi: *Aqli bolalarni sevaman.*

f) aniqlovchining kengaytiruvchisi: *Beg'ubor yoshligim taassurotlari hech qachon o'chmaydi.*

So'z kengaytiruvchisi nutqda kesim vazifasida kelgan so'zga mansub bo'lishi ham mumkin. Masalan, *Gulnora – iste'dodli talaba.* Bu holatda ham so'z kengaytiruvchisi gap qurilishiga o'zi ergashib kelgan so'z bilan birga kirib keladi va gap qurilishida alohida o'rin egallamaydi. Yuqoridagi gapda *iste'dodli* so'zi gap kesimiga tobelanib kelganday ko'rinadi. Aslida esa u gap kesimiga emas, balki mana shu gapdagi kesim vazifasida voqelangan *talaba* so'ziga tobelanib kelmoqda. Shuning uchun gapning kesimi vazifasida kelgan so'zning leksik-semantik valentligi bilan bog'liq bo'lgan kengaytiruvchi bo'lak ham so'z kengaytiruvchisi. *Biz kecha bu kitobni o'qidik* gapidagi *kitobni* so'zshakli bilan ifodalangan vositasiz to'ldiruvchini olib ko'raylik. Ma'lumki, vositasiz to'ldiruvchi bilan birikish faqat o'timli fe'lga xos. Shu boisdan vositasiz to'ldiruvchi kesimlik shakli bilan emas, balki kesim vazifasida ma'no jihatidan o'timli bo'lgan fe'lning kelishi bilan bog'liq. So'z va gap kengaytiruvchilarini farqlashga yuqorida tasvirlangan mezon asosida yondashadigan bo'lsak, bu gapdagi to'ldiruvchini ham so'z kengaytiruvchisi – o'timli fe'lning lug'aviy ma'nosi bilan bog'liq bo'lgan muayyanlashtiruvchi bo'lak sifatida baholash lozim. Vositali to'ldiruvchi ham vositasiz to'ldiruvchi kabi gapda so'z kengaytiruvchisi mavqeyida bo'ladi va gap qurilishida mustaqil o'ringa ega emas.

Demak, to'ldiruvchi ham aniqlovchi kabi so'z kengaytiruvchisi bo'lib, gapning qurilishida mustaqil o'rin egallamaydi, balki gap tarkibiga o'zi bog'lanayotgan o'timli fe'l bilan birga kiradi. O'timli fe'l gapda qanday mavqeda kelmasin, vositasiz to'ldiruvchi u bilan bir butunlikni tashkil etib, shu butunlikka nisbatan bo'lak maqomida bo'ladi. Boshqacha aytganda, mazkur gapda to'ldiruvchi gapning bo'lagi emas, balki kesimning bo'lagi – bo'lak ichidagi bo'lak.

To'ldiruvchi ko'pincha, kesimga bog'lanadi. Lekin to'ldiruvchi faqat kesimga tobelanib keladi, degani emas. U barcha bo'laklarni to'ldirishi mumkin:

1. ***Kattani*** hurmat qil.
2. ***Kattani*** hurmat qilishni o'rgan.

3. **Kattani** hurmat qilish – yoshlarning fazilati.
4. Bolalarimizni yoshligidan **kattani** hurmat qilishga o‘rgatishimiz zarur.
5. Yoshlarimizdagi eng yaxshi fazilatlardan biri **kattani** hurmat qilishdir.

Ko‘rinadiki, vositasiz to‘ldiruvchi 1-gapda kesimga, 2-gapda vositasiz to‘ldiruvchiga, 3-gapda egaga, 4-gapda vositali to‘ldiruvchiga, 5-gapda yana kesimga bog‘lanib kelyapti.

Demak, to‘ldiruvchi fe‘l bilan ifodalangan barcha gap bo‘laklariga bog‘lanadi va gap tarkibiga o‘zi bog‘langan bo‘lak bilan yaxlitligicha kiradi.

LISONIY SATHDA GAP BO‘LAKLARI

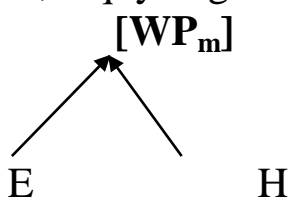
Tayanch tushunchalar

grammatik shakllangan gap, semantik-funksional shakllangan gap, minimal qolip, maksimal qolip, gap kengaytiruvchisi, so‘z kengaytiruvchisi, gap markazi, gap bo‘lagi

86-§. Grammatik shakllangan gapning minimal va maksimal lisoniy sintaktik qolipi.

Avvalgi fasllarda gapning eng kichik lisoniy qolipi **WP_m** ramzi bilan berilib, gapning umumiy lisoniy mohiyati sifatida tavsiflandi. Bunda o‘zbek nutqida qo‘llanadigan aksariyat gapning eng umumiy belgilari mujassamlashgan. Nutqdagi barcha gaplarning kesimdan boshqa bo‘laklari olib tashlansa ham, u gap bo‘la oladi. Biroq nutqiy gaplarning lisoniy sathda bu umumiylik [**WP_m**]dan quyiroqda joylashgan boshqa umumiyliklari ham bor. Modomiki, gap kengaytiruvchilari gap mohiyatini belgilovchi asosiy vosita bo‘lgan kesimlik qo‘shimchalari [**P_m**]ga tegishli ekan, demak, yig‘iq gapdan boshqa barcha kengaygan gapda, kesim bilan birga, yana ikkita gap bo‘lagini ajratish mumkin. Ular ega va hol. To‘ldiruvchi va aniqlovchi esa barcha bo‘laklarga, bo‘lakning bo‘laklariga bog‘langanligi hamda so‘z kengaytiruvchilari bo‘lganligi bois lisoniy qolipdan o‘rin ola olmaydi. Ular qaysi so‘zga bog‘lanayotgan bo‘lsa, lisoniy sathda uning valentliklari sifatida yashaydi. Yig‘iq gap esa umumiy qolip –

WP_mning aynan voqelanishi. Masalan: *Bahor. O‘tlar yam-yashil* kabi. Demak, gapning minimal qolipi [WP_m] ega va hol bilan kengaytirilsa, u quyidagi ko‘rinishni oladi:

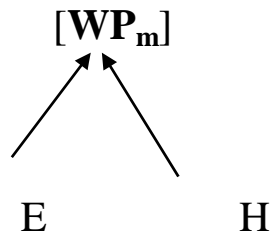

Bu gapning maksimal qolipi hisoblanadi. Boshqa barcha so‘z kengaytiruvchilari (to‘ldiruvchi va aniqlovchilar) o‘zi ergashib kelayotgan bo‘laklar bilan bir butun holda bitta bo‘lak (ega, kesim, hol) bo‘lib keladi. Masalan, *Sharob hammaning boshini qizdirib, hissiyotni aqldan ustun qilgan bu soatda sahibqiron Amir Temurning Hindistonning podshohi bo‘lgan zurriyoti o‘zining qilich kesmaydigan, o‘q o‘tmaydigan nazarkarda botir ekaniga arslon kiyik bilan olishganda o‘z g‘alabasiga amin bo‘lganday ishonmoqda edi* (P.Qodirov) gapida uchta gap kengaytiruvchisi bor: *busoatda, zurriyoti, aniq bo‘lganday*. Bular to‘g‘ridan-to‘g‘ri gap markazi (kesimi) dagi kesimlik qo‘shimchalari bilan bog‘langan. Qolgan so‘zlar esa ana shu (*soatda, zurriyoti, amin bo‘lganday, ishonmoqda edi*) bo‘laklarning ma‘noviy valentligini to‘ldirayotgan so‘z kengaytiruvchilaridir (sxemada hol **H**, ega **E** belgisi bilan berildi) (41-jadval):

41-jadval

<i>bu soatda</i>	<i>amin bo‘lganday</i>	<i>Zurriyoti</i>	<i>Ishonmoq da</i>	<i>edi</i>
<i>ustunqilgan</i>	<i>g‘alabasiga</i>	<i>Temurning</i>	<i>botir ekaniga</i>	
↑	↑	↑	↑	
<i>aqldan</i>	<i>o‘z</i>	<i>Amir</i>	<i>o‘tmaydigan</i>	
↑	↑	↑	↑	
<i>hissiyotini</i>	<i>olishganda</i>	<i>Sohibqiron</i>	<i>kesmaydigan</i>	
↑	↑	↑	↑	
<i>qizdirib</i>	<i>kiyik bilan</i>	<i>Jahongir</i>	<i>o‘q, qilich</i>	
↑	↑			
<i>boshini</i>	<i>arslon</i>			
↑				
<i>hammaning</i>				
↑				
<i>Sharob</i>				

Gapda hollar ma'noviy turlariga ko'ra bir nechta bo'lsa ham, u bitta **H** belgisi bilan gap qolipidan o'rin oladi. Demak, yuqoridagi gap ham

maksimal qolipning hosilasi.

Uyushiq bo'laklar gap strukturasi bir xil mavqeni egallaganliklari sababli ularni lisoniy sintaktik qolipda berishga ehtiyoj yo'q. Shuningdek, ajratilgan bo'laklar ham qaysi bo'lakni izohlayotgan bo'lsa, o'sha bo'lak bilan bir butunlik kasb etadi.

Lisoniy sintaktik qolipning cheksiz rang-baranglikda voqelanish imkoniyati ustiga nutqda har bir so'zning ma'no valentligi zaminida xilma-xil so'z kengaytiruvchisi bilan kengayib kelish imkoniyati qo'shiladi va bu ko'rinishlarni cheksiz miqdorda ko'paytiradi. Lisoniy sintaktik qoliplarda har bir tashkil etuvchi (kesim, ega, hol) ning bitta so'z, so'z birikmasi, so'z birikmasi zanjiri, ajralmas birikma bilan ifodalana olish qonuniyati va bunday turli qurilishli birikmalarning sintaktik nuqtayi nazardan teng huquqliligi mazkur imkoniyatni yanada kengaytiradi. Shuning uchun gapning o'ta sodda ko'rinish kasb etgan eng umumiy mohiyati – minimal qolipi – $[WP_m]$ ham, undan quyidagi umumiylik – maksimal qurilish qolipi – $[E-H-WP_m]$ ham nutqimizda mana shunday rang-baranglik va cheksiz imkoniyatga ega bo'ladi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Grammatik shakllangan gap haqida gapiring.
2. Minimal qolip nima?
3. Maksimal qolip nima?
4. Gap kengaytiruvchisi haqida gapiring.
5. So'z kengaytiruvchisi haqida gapiring.
6. Gap markazi haqida gapiring.
7. Gap bo'lagining kengaytiruvchilarga munosabati haqida gapiring.

KESIM

Tayanch tushunchalar

Gap bo'lagi, [P_m]shaxs-son, zamon, tasdiq-inkor, mayl, gap markazi, kesim, kesimlik kategoriyasi, kesimlik shakllari, mustaqil kesimlik shakli, nomustaqil kesimlik shakli, grammatik shakllangan gap, semantik-funksional shakllangan gap, kesimning tuzilishi, ifodalanish

87-

§.Kesimlik kategoriyasi.

Gap bo'laklari [P_m] ma'nosi bilan uzviy bog'liq. Shu boisdan gap bo'laklarini ko'rib o'tish uchun bevosita gapning «jon»ini, markazini shakllantiruvchi vosita – kesimlik kategoriyasining tarkibi, ma'nolari va ifodalanish usullariga qisqacha sharh berishi zarur. Zero, gap kengaytiruvchilari tushunchasi, ularni belgilash, shu asosda gapning struktur zaruriy va ixtiyoriy tarkibiy qismlarini ajratish gapning «yuragi», gapning gap ekanligini ta'minlovchi kesimlik kategoriyasi va uning ko'rsatkichi, ifodalanish xususiyati bilan uzviy bog'liq. Shu sababli, gapning gapligini, ya'ni bir nisbiy tugal fikrni boshqalarga yetkazish, ular tomonidan to'g'ri anglanishining eng muhim omili – bu nutq bosqichida nutq sharoiti, lisoniy bosqichda esa kesimlik kategoriyasi.

Demak, kesimlik kategoriyasi fikrni shakllantiruvchi, uni tinglovchiga yetkazishning eng muhim lisoniy vositasi asosi.

Kesimlik kategoriyasi mazmun jihatidan tasdiq-inkor [T], so'zlovchining bayon etilgan fikrga bildirgan munosabati – modallik [M], zamon [Z] va shaxs-son [Sh] ma'nolaridan tarkib topadi (buni qisqacha shartli ravishda **T**, **M**, **Z**, **Sh** deb belgilaymiz va qulaylik uchun keyingi o'rinlarda ana shu shartli qisqartmalardan foydalanamiz). Bu ma'nolar yaxlit holda voqelangandagina kesimlik kategoriyasi ichki mazmun tomonini namoyon qila oladi. **T**, **M**, **Z**, **Sh** ma'nolarining har biri alohida-alohida ravishda yuzaga chiqishi mumkin. Masalan, modal so'zlarda mayl (modallik) ma'nosi bo'ladi. Kishilik olmoshlari va egalik qo'shimchalarida shaxs-son ma'nosi yetakchilik qiladi. Tasdiq-inkor so'zlari (*ha*, *yo'q*)da, bo'lishli-bo'lishsizlik (*-ma*, *0*)da tasdiq-inkor ma'nosi yorqin ifodalangan bo'ladi. Payt ravishlari, zamon otlari, shuningdek, o'rin-payt kelishigi

shakli, ravishdosh va sifatdoshda zamon ma'nosi ifodalanadi. Lekin bularning barchasi alohida-alohida voqelanish bo'lib, kesimlik vazifasida yuzaga chiqishidan boshqa holatda yaxlit sistem tabiatga ega bo'lmaydi. Zero, kesimlik kategoriyasi mazkur alohida olingan kategoriyalarning yaxlitligi (sistemasi)dan iborat. Har qanday tizim–o'z tarkibiy qismlarining oddiy yig'indisidan kattaroq butunlik. Chunki **T,M,Z,Sh** kategoriyalari kesimlik kategoriyasida birlashar ekan, bu butunlik tarkibiy qismlarida avval bo'lmagan, lekin sistema tashkil etganda tug'iladigan hodisalarni ham qamrab oladi. Masalan, *o'tgan yili o'qimagan odam* birikuvidagi *o'qimagan* so'zshaklining birikuvchisi – *o'tgan yili* so'z kengaytiruvchisi (lekin gap bo'lagi emas). *U o'tgan yili o'qimagan* gapidagi *o'tgan yili* so'zshakli – gap bo'lagi (hol). Demak, birinchi qurilmadagi kesimlik kategoriyasi a'zosi emas, shu boisdan uning birikuvchisi (*o'tgan yili*) gap bo'lagi emas. Ammo ikkinchi qurilmada *-gan* kesimlik kategoriyasining tarkibiy qismi bo'lib, uning birikuvchisi gap bo'lagi. Gap kesimlik tarkibidagina gap bo'laklarini o'ziga tobelaydi. Bu uning butunlik tarkibida kasb etgan yoki namoyon bo'lgan belgisi.

Kesimlik kategoriyasining nutqiy gaplarda voqelanishidagi ikki holatni farqlash lozim:

1) kesimlik kategoriyasining grammatik (morfologik) shakllar orqali voqelanishi;

2) kesimlik kategoriyasining semantik-funksional ifodalanishi.

Bundan kelib chiqqan holda gapni ikkiga ajratish mumkin:

1) grammatik shakllangan gap;

2) semantik-funksional shakllangan gap.

88-

§. Grammatik shakllangan gap.

Grammatik shakllangan gapda kesimlik kategoriyasi ma'nosi kesimlik qo'shimchalarining faqat o'zi bilan yoki bog'lama va kesimlik qo'shimchalari vositasida ifodalanishi mumkin.

O'zbek tilida kesimlik qo'shimchalarining quyidagi turlari mavjud:

1) kesimlik kategoriyasining tarkibiy qismlari sinkretik, ya'ni ajralmas, bitta moddiy ko'rinishda berilgan qo'shimchalar bo'ladi: *o'qiy*, *ketaylik*, *keldi*. Bu qo'shimchalar (*-y*, *-aylik*, *-di*)ning har birida tasdiq-inkor, shakl, zamon va shaxs-son ma'nolari birgalikda umumiy

shaklga ega. Masalan, *o'qiy* kesimidagi -y qo'shimchasi bo'lishlilik (-*may* uning bo'lishsiz shakli), buyruq- istak mayli (bunda -*sin*, -*ng*, (*o'qisin*, *o'qing*) bilan paradigma – o'xshashlik qatori hosil qiladi), kelasi zamon, birinchi I shaxs (II shaxs *o'qi*), birlik (ko'plikda *o'qiylik*) ma'nolariga ega. Bunday holatni *borsa*, *yoza* so'zshakllari tarkibidagi shart mayli qo'shimchasida ham ko'rish mumkin. Bunday sinkretik shaklli ma'nolar nol morfemalarda ham mavjud: 1.*O'qi!* 2.*Shavkat – shoir*. 3.*Qish*;

2) kesimlik qo'shimchasi tarkibida tasdiq-inkor alohida qo'shimcha bilan, modallik, mayl, zamon, shaxs-son qorishiq ravishda bitta qo'shimcha bilan beriladi: *kel – ma – di*, *kel – ma-y*;

3) kesimlik qo'shimchasi tarkibida tasdiq-inkor, modallik, zamon ma'nolari qorishiq holatda bir qo'shimcha bilan, shaxs-son ma'nosi boshqa qo'shimcha bilan beriladi: *bor – sa – ng*, *o'qi – sa – ngiz*, *ko'r – di-mi*;

4) kesimlik qo'shimchasi tarkibida tasdiq-inkor alohida, shaxs-son alohida, modallik va zamon ma'nolari qorishiq qo'shimcha bilan ifodalanadi: *ko'r-ma-di-ngiz*;

5) kesimlik kategoriyasining har bir ma'nosi alohida-alohida qo'shimcha bilan ifodalanadi: *ko'r – ma – sa – ydi – ngiz*;

6) kesimlik kategoriya ma'nolarini ifodalashda bog'lama yoki to'liqsiz fe'l vositalarida yuzaga chiqadi. Masalan: *Borgan yigit men bo'laman*(A.Muxt.). *Hamon yodimdadir: gul chog'i erdi*. (Uyg'. I.Sult.).

Sanab o'tilgan barcha vositalar lisoniy mohiyat nuqtayi nazaridan bir kategoriyaning shakllari sifatida baholanadi va qolipda, aytilganidek, bitta ramz – [**P_m**] shartli belgisi bilan beriladi. Quyidagi gaplarning kesimiga diqqat qiling: 1. *Sensan har narsadan mo'tabar aziz* [**W**-*sen*, **P_m**-*san*]. 2. *Ha, ha, ammamning buzog'isan*[**W** – *buzog'*, **P_m** –*i+san*]. 3. *U cho'l burguti edi* [**W** – *cho'l burguti*, **P_m** – *edi*]. 4. *U shu yerda yashaydi*[**W** – *yasha*, **P_m** – *ydi*].

Ma'lum bo'ladiki, [**WP_m**]**W** va **P_m** qismlaridan iborat bo'lib, atash ma'nosini **W**, kesimlik ma'nosini [**P_m**] ko'rsatkichi beradi. [**P_m**] ko'rsatkichlari formal jihatdan ifodalanganda *umorfemali* deyiladi. Masalan, *Uyim shaharda* gapidagi *shaharda* so'zshakli alohida olinganda unda kesimlik ma'nosi, vazifasi mujassamlashgan emas. Bu vazifa unga kontekst (nutq sharoiti, gapdagi o'rni va h.) tomonidan kiritilmoqda. Bunda [**P_m**] morfemali ekanligiga uni *shahardadir*,

shaharda edi, shaharda bo'ladi tarzida o'zgartirish bilan ham amin bo'lish mumkin. Demak, *Uyimiz shaharda* gapida [**P_m**] tarkibiy qismlari quyidagicha: **T** – tasdiq, **M** – aniq, **Z** – hozirgi zamon, **Sh** – III shaxs. Bunda ham kesimning tarkibiy qismlari [**W**] va [**P_m**] ajralib turibdi. Shu xususiyatga ko'ra ular semantik-funksional shakllangan gaplardan ajralib turadi.

70-§. Semantik-funksional shakllangan gap. Semantik-funksional shakllangan gap to'rtga bo'linadi:

- 1) modal so'z-gap (*Kelasizmi?- Albatta*);
- 2) undov so'z-gap (*Beh-beh! Oh-oh*);
- 3) tasdiq/inkor so'z-gap (*Ha, yo'q*);
- 4) taklif-ishora so'z-gap (*Ma*).

Bu so'z-gapning barchasida kesimlik kategoriyasi ma'nosi (**TMZSh**) so'zning lug'aviy ma'nosida mujassamlashgan bo'ladi. Shuning uchun bunday so'z-gap:

a) hech qachon kesimlik qo'shimchalarini qabul qila olmaydi;

b) nutqda alohida gap bo'lib keladi;

d) boshqa gap tarkibiga kirganda, uning biror bo'lagi bilan semantik aloqaga kirishmaydi va o'z mustaqilligini saqlab qolaveradi.

Semantik-funksional shakllangan so'z-gapda kesimlik ma'nosi atov birligi [**W**]ning lug'aviy ma'nosi tarkibida mujassamlashgan, bunday gaplar kesimi [**W_m**] ramzi bilan beriladi.

Semantik-funksional shakllangan gaplarda kesimlik ma'nosi so'z-gapning lug'aviy ma'nosi bilan bir butunlikni tashkil etganligi sababli kesimlik kategoriyasi uchun xos bo'lgan tasdiq-inkor, modallik, mayl, zamon, shaxs-son (**TMZSH**) ma'nolarining rang-barangligi yo'q. Bunda ham kesimlik kategoriyasining barcha ma'nolari uchburchak burchaklarining yig'indisiga o'xshaydi. Aytilganidek, uchburchak burchaklarining yig'indisi 180⁰ga teng bo'lib, bir burchak kattaroq bo'lsa, buning evaziga boshqa burchaklar kichrayadi. Semantik-funksional shakllangan gaplarda ham kesimlikning to'rtta ma'nosidan biri yuzaga chiqqanda boshqalari 0 (nol) ga teng bo'ladi. Bu tasdiq-inkor, mayl, zamon, shaxs-son ma'nolarining har biri uchun alohida-alohida so'zlar borligi bilan belgilanadi. Masalan, «qat'iy bo'lishlilik» ma'nosi (ya'ni mayl ma'nosining ko'rinishi) *albatta* so'zi bilan ifodalansa, kesimlik shaklidagi *-ma* qo'shimchasi ifodalaydigan shunday bo'lishsiz ma'no

mutlaqo soʻz-gapi bilan beriladi. *Ha* soʻzida tasdiq, *yoʻq* soʻzida inkor maʼnosi mavjud.

Kesimlik kategoriyasi maʼnolari kesimdagi atov birligi lugʻaviy maʼnosiga singganligi tufayli soʻz-gaplarda bu maʼnolarning har birini alohida-alohida va rang-barang koʻrinishlarda ifodalash imkoniyatlari cheklangan. Shu boisdan oʻzbek tilida kesimlik qoʻshimchalarini qabul qiladigan, kesimlik kategoriyasining barcha maʼnolarini ifodalay oladigan, lugʻaviy maʼnosi kesimlik qoʻshimchalariga befarq boʻlgan, yaʼni ularni erkin biriktira oladigan mustaqil soʻz (feʼl, ot, sifat, son, ravish, taqlid va olmosh)lardan lugʻaviy maʼnosida kesimlik kategoriyasi qoʻshimchalarini biriktira olmaydigan, lekin ularning maʼnolaridan birini oʻz lugʻaviy maʼnosi bilan kuchaytirgan holda ifodalab, boshqalarini nutqqa oʻta kuchsiz holda voqelantiruvchi soʻz-gaplar guruhi alohida ajralib turadi.

89-§. Mustaqil va nomustaqil kesimlik shakllari.

Oʻzbek tilida kesimlik qoʻshimchalari oʻz voqelanishi uchun boshqa bir gapni talab qilishi ham, talab qilmasligi ham mumkin. Quyidagi gaplarning kesimiga diqqat qiling: 1. *Men kecha maktabga bordim.* 2. *Oʻqituvchi kelsa, dars boshlanadi.* 3. *Yomgʻir yogʻmasa edi, ekin-tikin ishlarini saranjomlab olgan boʻlur edik.*

Birinchi gapning kesimi (*bordim*) oʻz maʼnosini boshqa gaplarga ehtiyoj sezmasdan voqelantirmoqda. Ikkinchi gapdagi *kelsa*, uchinchi gapdagi *yogʻmasa edi, saranjomlab olgan boʻlur edik* kesimlarining ushbu gaplarda voqelangan maʼnolari uchun boshqa gap talab qilinadi. Boshqacha aytganda, *kelsa* va *yogʻmasa edi* kesimlaridan anglashilgan shart maʼnosi *boshlanadi, saranjomlab olgan boʻlur edik* kesimlari yordamida, *saranjomlab olgan edik* kesimning maʼnosi esa undan oldindagi *yogʻmasa edi* kesimi yordamida yuzaga chiqadi. Agar ikkinchi va uchinchi gapning ikkinchi qismi olib tashlansa, oldingi gapdagi kesimdan shart emas, balki istak maʼnosi yuzaga chiqadi: *Oʻqituvchi kelsa. Yomgʻir yogʻmasa edi. Saranjomlab olgan boʻlur edik* kesimi esa oldingi gapsiz hech qachon, boshqacha boʻlsa ham, maʼnosini voqelantira olmaydi. Maʼnosini yordamchisiz voqelantiradigan kesimlik shakli *mustaqil kesimlik shakli (MKSH)* deyiladi.

Boshqa gaplarsiz, ya'ni qurshovsiz o'z ma'nosini voqelantira olmaydigan, voqelantirgan taqdirda esa butunlay boshqa ma'no kelib chiqadigan kesimlik shakli nomustaqil kesimlik shakli (**NKSH**) deyiladi.

Kesim – tasdiq/inkor, zamon, modallik, shaxs/son (ya'ni kesimlik kategoriyasi) ma'no va shakllariga ega bo'lgan so'z, gap markazini tashkil qiluvchi bo'lak.

Nutqimizda kesimsiz gap bo'lishi mumkin emas. Gapda kesim bo'lmasa, u o'zbek tili (nutqi) uchun to'liqsiz gap. Kesim gapning shunday konstruktiv bo'lagiki, u o'zini shakllantiruvchi grammatik kategoriya – kesimlik kategoriyasi voqelanishiga ega. Shu sababdan hamma vaqt gapda kesim tarkibi murakkab.

O'zbek tilidagi ayrim gaplarda eganing qo'llanilishi shart bo'ladi:

1. *Otam – o'qituvchi*. 2. *Men – yahudiy*. (G'.G'ul.) Bunda [**m**] tushirilgan bo'lib, uning vazifasi ega va kesim birligidan iborat bo'ladi. Bu turdagi gaplarning kichik qolipi [**E-WP**] ko'rinishida. Qolipning bu turi o'zbek tilining tipologik sintaktik belgisi bo'la olmaydi. Chunki o'zbek tilidagi gaplarning aksariyati [**WP_m**] minimal qolipi va uning kengayishi asosida hosil bo'ladi.

[**P_m**] ma'nosi kesimda mujassamlashgan tasdiq/inkor, modallik/mayl, shaxs/son ma'nolarining yaxlitligidan iborat. Shu bois [**P_m**]ning me'yoriy ma'nosi ushbu to'rtta grammatik ma'noning majmui sifatida ajratiladi. Istalgan gap tarkibida bu majmua butunlik sifatida bo'lishi shart, lekin muayyan nutqiy voqelanishlarda majmua tarkibi qismlarining hissasi hamma vaqt bir xil bo'lavermaydi. Masalan, modallik ma'nolari bo'rttirilganda, zamon ma'nosi zaiflashadi va aksincha, zamon ma'nosi bo'rttirilganda modallik ma'nosi susayadi. Shunga o'xshash boshqa grammatik ma'nolarning ifodalanish darajasi ham xilma-xil bo'lishi mumkin. Bu ma'nolar ifodalanish darajasi qanchalik kuchli bo'lmasin, u [**P_m**]da mutlaq yoki yagona bo'lishi mumkin emas. Shuningdek, o'ta zaiflashib kelishi yoki tamoman yo'qolgan bo'lishi ham mumkin emas. Chunki kesimlik kategoriyasi tarkibidagi har bir ma'no tizim hosil qiluvchi ma'no va ulardan birortasi tamoman yo'qolsa, kesimlikning o'zi ham yo'qoladi yoki butunlay boshqa mohiyat kasb etadi.

Shakliy ifodalanishga ko'ra [**P_m**] o'zbek tilida o'ta rang-barang. Uning nol morfema (*Otam – o'qituvchi*)dan boshlab morfemalar

tizmasi bilan (*aytmasaydingiz*), turli xil bog‘lamalar bilan ifodalanishi mumkinligi aytiladi.

Kesimning lug‘aviy asosi ham nutqda tub, sodda, yasama, qo‘shma, qisqartma, erkin so‘z birikmasi, turg‘un so‘z birikmasi, parafraza, frazema, kengaygan birikma, transformatsiyalashgan gaplar kabi struktura jihatidan rang-barang bo‘lgan nominativ birlik bilan ifodalanishi mumkin.

Kesimning W ga ko‘ra turlari. Kesimlikdagi atov birligi vazifasida barcha mustaqil so‘z turkumi kela oladi. Shunga ko‘ra, kesimlarni umumlashtirib, *ism* (ot, sifat, son, ravish, taqlid olmosh) *li* va *fe‘l* (fe‘l, olmosh) *li* kesimlarga ajratish mumkin.

Ism bilan ifodalangan kesimlar.

Ot: *Qarg‘a nima deyotganini bilmaymiz, chunki u qarg‘a, biz – odam.* («Husnobod»)

Sifat: *E taqsir, qissamiz uzun.* (Oyb.)

Son: *Ikki karra ikki – to‘rt.*

Ravish: *O‘zlashtirishing – yodaki.*

Taqlid: *Hamma tomon g‘ovur-g‘uvur, tinchlik yo‘q.*

Olmosh: *Sen – mensan-u, men – senman, qissamni bayon etsam.*

Fe‘l bilan ifodalangan kesim:

1. Maqsadim – o‘qimoq. 2. Qarasam, qaramaysan. 3. Ishning boshi boshlanguncha. 4. Yashnaganim – yashnagan. 5. Yigit kishining uyalgani – o‘lgani. 6. Ko‘rdi-yu, kapalagi uchib ketdi.

Kesim tuzilishiga ko‘ra sodda, murakkab va tarkibli bo‘ladi.

Sodda kesim bir mustaqil so‘z bilan ifodalanadi: *1. Sen bahorni sog‘inmadingmi?* (A.Orip.) *2. Majlis shunga qaror qildi. 3. Mana bu – yeryong‘oq. 4. Sherzod – talaba.*

Murakkab kesim so‘z birikmasi holdagi kengaygan so‘z bilan ifodalanadi: *1. Bu kun biz uchun og‘ir kun. 2. Sherzod yulduzni benarvon uradigan yigit.*

Tarkibli kesim yetakchi va yordamchi a‘zodan tuzilib, yetakchi a‘zo lug‘aviy ma‘noga ega bo‘ladi, yordamchi a‘zo esa grammatik ma‘no tashiydi. Misollar: *1. Anjir kulchaday yirik va holvaytardayyumshoq edi.* (Oyb.): *yumshoq* – yetakchi a‘zo, *edi* – yordamchi a‘zo. *2. Hammasi sen uchun, dilovar uchun:* *sen* + yetakchi a‘zo, *uchun* – yordamchi a‘zo, *dilovar* – yetakchi a‘zo, *uchun* – yordamchi a‘zo. *3. Bunday odamlarni nodon hisoblashadi.* («Kalila va Dimna»): *nodon* – yetakchi a‘zo, *hisoblashadi* – yordamchi a‘zo. *4.*

Hamma ham xalqigaxizmat qilgisi keladi. (N. Saf.): – *xizmat qilgisi*+
yetakchi a'zo, *keladi* – yordamchi a'zo.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Gap bo'lagi haqida gapiring.
2. [P_m] nima?
3. Shaxs-son, zamon, tasdiq-inkor, mayl ma'nolarini tushuntiring.
4. Gap markazi haqida gapiring.
5. Kesim shakllarini bayon qiling.
6. Grammatik shakllangan gapda kesimning xususiyatlari qanday?
7. Semantik-funksional shakllangan gapda kesimning xususiyatlari qanday?
8. Kesimning tuzilishi haqida gapiring.
9. Kesimning ifodalanishi haqida gapiring.

EGA

Tayanch tushunchalar

gap markazi, kengaytiruvchi, egali gap, egasiz gap, atov gap, semantik-funksional shakllangan gap, grammatik shakllangan gap, egasi ifodalangan gap, egasi ifodalanmagan gap, yig'iq gap, yoyiq gap

90- §. Ega haqida umumiy ma'lumot.

Ega gap kesimini shakllantiruvchi [P_m] – kesimlik kategoriyasida mujassamlashgan shaxs-son (Sh) ma'nosini muayyanlashtiruvchi gap kengaytiruvchisi: 1. *Elchibek asta o'rnidan turdi.* (A.Mux.) 2. *Biri – sensan, biri – men.* (Oyb.) 3. *Shunday o'lka doim bor bo'lsin.* (H.Olim.) 4. *(Sen) Aytar so'zni ayt, (sen) aytmas so'zdan qayt.* (Maqol) Birinchi gapda *Elchibek* so'zi kesimdagi uchinchi shaxs birlik (nol) kesimlik qo'shimchasining, ikkinchi gapdagi *biri* so'zlari *sensan* kesimining ikkinchi shaxs birlik (-san) va *men* so'zidagi birinchi shaxs birlik (-man), uchinchi gapdagi *o'lka* so'zi *bor bo'lsin* kesimidagi uchinchi shaxs (-sin), to'rtinchi gapdagi ifodalanmagan *(sen, sen) ayt, qayt* so'zlari bilan ifodalangan kesimdagi ikkinchi shaxs birlik (nol) kesimlik ma'nosining muayyanlashtiruvchisi, kengaytiruvchisi. Ega gapdagi fikr o'zi haqida borayotgan, belgisi

kesim tomonidan ko'rsatilayotgan bo'lak. Kesimdan axborot (kommunikatsiya) anglashilsa, ega ana shu kommunikatsiya predmetidir.

Ega bevosita kesimlik shakli – [Pm]ga bog'lanayotganligi tufayli, hol va kesim bilan birgalikda, gapning konstruktiv bo'laklari qatoriga kiradi.

Egali va egasiz gaplar. Gapning lisoniy qurilishida eganing ifodalangan yoki ifodalanmaganligiga ko'ra ikki ko'rinishi bo'ladi:

- 1) egali gaplar;
- 2) egasiz gaplar.

Egali va egasiz gap gapning lisoniy sintaktik qolipi bilan emas, balki gap kesimining lug'aviy [W] va kesimlik qo'shimchalari [Pm] qismlarining ba'zi bir ifodalanish xususiyatlari bilan bog'liq.

1. Egasiz gaplar. Bunday gaplarda kesim tarkibidagi [Pm] ning shaxs-son ma'nosi o'ta kuchsizlanib, gap tarkibidagi eganing mutlaqo bo'lmasligini keltirib chiqaradi. Egasiz gaplarning mavjudligiga olib keluvchi omillar kesimdagi [W] va [Pm]ga bog'liq ikki guruhga bo'linadi.

[W] ga bog'liq ravishda egasiz gapning vujudga kelishi. 1. O'timsiz fe'llar (masalan, *bormoq, yurmoq, yugurmoq, qolmoq, erishmoq*) vositasiz to'ldiruvchiga ega bo'lganligi tufayli majhul nisbat shaklini olganda, gap egasiz qo'llanadi: 1. *Bugun stadiona boriladi.* 2. *O'n minut qadar yo'l yurildi.* (Oyb.) 3. *Institutning o'ttiz yili davomida ulkan yutuqlarga erishildi.* 4. *Katta trassaga chiqish uchun o'ng tomonga yuriladi.* 5. *Jizzaxga borish uchun Samarqanddan o'tiladi.* Bu gaplardan bittasining lisoniy qolipini kuzatamiz (42-jadval):

42-jadval

E	H	W	P _m
–	<i>o'ttiz yili davomida</i>	<i>erishil</i>	<i>di</i>
	<i>Institutning</i>	<i>yutuqlarga</i>	
		<i>ulkan</i>	

Ma'lum bo'ladiki, gapning maksimal lisoniy qolipidagi eganing o'rni bo'sh. Buning boisi, aytilganidek, o'timsiz fe'l (*erishmoq*) majhul nisbatga o'tganda ega o'z-o'zidan tushib qoladi. Agar fe'l

o‘timli bo‘lsa edi, (masalan, *o‘qimoq*), uning vositasiz to‘ldiruvchisi ega mavqeyini egallar edi: *Nilufar kitobni o‘qidi – Kitob Nilufar tomonidan o‘qildi* tarzida. *to‘g‘ri kelmoq* qo‘shma fe‘li «O‘zbek tilining izohli lug‘ati»dagi 8-ma’nosida jo‘nalish kelishigidagi harakat nomi bilan zich aloqaga kirishib, egasiz gaplar hosil bo‘lishiga olib keladi: 1. *Nargizaga og‘ir bo‘ldi, ko‘p qiyinchiliklarni yengishga to‘g‘ri keladi.* 2. *Buning uchun Toshkentga o‘z vakillarimizni yuborib, korxonadan zarur yordamni so‘rashimizga to‘g‘ri keladi.* Bu gaplarning lisoniy strukturasi quyidagi ko‘rinishda bo‘ladi (43-jadval):

Bu gaplar kesimidagi *mumkin, shart, kerak* kesimlik so‘zi [P_m] dagi mayl ma’nosi ifodalovchilari bo‘lib, ulardan keyin zamon va tasdiq, inkor ma’nolarini ifodalovchi vositalar keladi.

43-jadval

E	H	W	P _m
	<i>Bugun → yuborib</i>	<i>to‘g‘ri kel</i> ↑ <i>so‘rashimizga</i>	<i>-adi</i>
	<i>Toshkentga</i> ↑ <i>o‘z → vakillarimizni</i>	<i>yordamni</i> ↑ <i>zarur</i> <i>Korxonadan</i>	

Yuqoridagi gaplardan birining lisoniy struktur sxemasini keltiramiz (44-jadval):

44-jadval

E	H	W	P _m
	<i>har doim</i>	<i>rivojlantirmoq,</i> <i>davom ettirmoq</i>	<i>kerak edi</i>
		↑ <i>ishini</i> ↑ <i>Ustozlar</i>	

Kesimi fe'lining III shaxs shart mayli+bo'ladi qurilmasi asosida ifodalangan gaplar ham o'zbek tilida egasiz gaplarni hosil qiladi: 1. *Hosilni o'n-o'n besh kunda yig'ib olsa bo'ladi.* 3. *Bu ig'voning sabablarini tahlil qilsa bo'ladi.* Bunda kesimlarning yig'ib ol, tahlil qil qismlari [W] (lug'aviy birlik) va -sa bo'ladi qismlari esa [Pm] voqelanishi.

Kesim ravishdoshning -(i)b shakli va bo'lmoq fe'lining turli ko'rinishlari bilan ifodalanganda ham egasiz gap vujudga keladi: 1. *Bu xatning mazmunini birovg'a aytib bo'lmaydi.* (A.Qah.) 2. *Falakka qo'l uzatib, shamsu anvorni olib bo'lmas.* (Mashr.) Bu kesimlarda aytib bo'l, olib bo'l qismlari [W] va -maydi, -mas qismlari P_m voqelanishi. Sxemasi (45-jadval):

45-jadval

E	H	W	Pm
	<i>uzatib</i>	<i>olib bo'l</i>	<i>mas</i>
	↑ <i>qo'l</i> ↑	↑ <i>Shamsi</i> <i>anvorni</i>	
	<i>Falakka</i>		

O'zbek tilidagi atov gap – egasiz gapning o'ziga xos turi:

1. *Keng sahro. Quruq cho'l. Suv manbalaridan darak yo'q.*
2. *Yoqimli ohang. Zavqli qo'shiqlar. Anorxon yo'llaridan to'xtab tinglaydi.* (I.Rah.). Bu gaplar bir qarashda kesimsiz, faqat egadan iborat gaplardek tasavvur uyg'otadi. Biroq gaplarni zamonlar bo'yicha paradigmaga solsak, quyidagi ko'rinish hosil bo'ladi:

1. *Keng sahro – Keng sahro edi.*
2. *Tun – Tun edi.*

Demak, atov gap – hozirgi zamon ko'rinishidagi kesimdan iborat egasiz gap. Qiyoslang:

1. *Navbahor, ochildi gullar, sabza bo'ldi bog'lar.* (Muq.)
2. *Hamon yodimdadir, gul chog'i erdi.* (Uyg'., I.Sult.)
3. *Ko'rishgan maskanim, gul bog'i erdi.* (Uyg'., I.Sult.)

Semantik-funksional shakllangan gap ham egasiz gapning alohida ko'rinishi: 1. – *Bugun bormoqchimisan?* – **Ha.** 2. – *U ham*

bormoqchimi? –Yo‘q. 3. – Kitobni olasanmi? – Bo‘lmasam-chi!4. Nasriddin xaltani uloqtirib yubordi: Ma! Sen to‘y! («Afandi latifalari»dan). 5. Salom, – dedi ko‘rish bilan hamma birdan. Qo‘llar o‘tdi biqinlarning orasidan. (G‘.G‘ul.).

Egali gap. Egasiz gap tilimizda chegaralangan bo‘lib, ular egali gapga nisbatan kam. Egali gap esa tilimizning me‘yoriy xususiyatidan biri. Chunki gap markazini tashkil etuvchi kesimning tarkibidagi [Pm] (kesimlik kategoriyasi) ning qismlaridan biri shaxs-son ma‘nosi bo‘lib, u hamisha o‘zining to‘ldirilishini, muayyanlashtirilishini talab qiladi. Bu esa gaplarning egali bo‘lishini taqozo qiladi.

Aytilganidek, o‘zbek tilidagi gaplarning lisoniy strukturasi uch a‘zo (ega, hol, kesim) dan iborat, egali gaplarda ega pozitsiyasi bo‘sh bo‘lmaydi, to‘ldirilgan bo‘ladi. U nutqda esa yuzaga chiqqan hol, yuzaga chiqqan kesim bo‘lishi mumkin. Quyidagi ikki gapni qiyoslang:

1. *Men kitobni o‘qidim.*
2. *Kitobni o‘qidim.*

Har ikkala gap ham [E-H-P_m] qolipi hosilasi bo‘lib, ularning kesimidagi [Pm]ga xos shaxs-son qo‘shimchalari ega, uning tabiati (qaysi shaxs, son) haqida to‘liq axborot berib turibdi. Har ikkala gap uchun ham ega – I shaxs birlikdagi kishilik olmoshi. Biroq, ulardan birinchisida bu lisoniy to‘liqlik (ega pozitsiyasining bo‘sh emasligi) nutqda namoyon bo‘lgan, ikkinchisida esa nutqiy ehtiyoj bo‘lmaganligi tufayli yuzaga chiqmagan. Ko‘rinadiki, har ikkala gap ham lisoniy egali, ega pozitsiyasi to‘ldirilgan gap qismining hosilasi.

Egali gaplarning o‘zi quyidagi turlarga ajratilishi mumkin:

- 1) egasi ifodalangan (nutqda namoyon bo‘lgan) gap;
- 2) egasi ifodalanmagan (nutqda namoyon bo‘lmagan) gap.

Egasi ifodalangan gap. Kesimdagi [W], [Pm] xususiyati va ularning o‘zaro munosabati tufayli nutqda egani tushirib qoldirish mumkin bo‘lmaydi. Bunda eganing nutqiy voqelanishini zarur qilib qo‘yadigan:

- I. [W] ga bog‘liq omil.
- II. [P_m] ga bog‘liq omil mavjud.

I. Kesimdagi Wga bog‘liq holda ega ifodalanishining zarurligi.

1. Kesimning [W] qismi vazifasida frazema (ibora) kelganda, egani tushirib qoldirishning iloji yo‘q: 1. *Bu voqeadan Jamshidning kapalagi uchib ketdi.* (Gaz.). 2. *Markazga kelib, bo‘lib o‘tgan*

voqealarning butun tafsilotini eshitgan Qalandarovning fig‘oni falakka chiqdi. Bunda ega ifodalanishining zarurligi, ko‘rinib turibdiki, gapning qolipiga emas, balki iboralarda ega bilan kesim aloqasining o‘ta zichligi, iboralarning barqaror hodisa ekanligi bilan bog‘liq.

2. Ma‘lumki, ayrim hollarda o‘timli fe‘lning semantikasi ularning vositasiz to‘ldiruvchi bilan kompletiv (o‘ta zich) aloqada bo‘lishini taqozo qiladi (masalan, *kuzatmoq, ko‘rmoq, aytmq*). Bu so‘zlarning obyekt valentligi (tushum kelishigidagi kengaytiruvchisi) zaruriy. Shu boisdan fe‘l majhul nisbatga o‘tgach, ularning vositasiz to‘ldiruvchisi egaga aylanadi, shuningdek, mazkur kompletiv aloqa ham saqlanib qoladi, avval to‘ldiruvchi, endi esa eganing ifodalanishi zarur bo‘lib qoladi: 1. *Oqibat, hozirgacha ham ayrim fuqoralar, ayniqsa, yoshlar orasida ikkilanishlar, hatto muxolifat tomoniga og‘ib ketish kabi achinarli hollar kuzatilmoqda. (Gaz.).* 2. *Natijada, ko‘plab fuqarolar uchun buzg‘unchi muxolifatning asl basharasi, uning maqsad va vazifalari, mohiyati, kirdikorlari to‘laqonli bayon etib berilmadi. (Gaz.).* 3. *Yig‘inda fermer xo‘jaliklari taraqqiyoti uchun mahalliy fermerlar tomonidan qo‘yilayotgan sun‘iy g‘ovlarning sabablari ham aytildi. (Gaz.).*

3. Kesimning [W] qismi taqlid so‘zlardan yasalgan fe‘l bilan ifodalanishi ham eganing voqelanishini taqozo etadi: 1. *Eshik taq-taq gildi.* 2. *Yuragim shuvillab ketdi.* 3. *Qarg‘a qag‘illaydi.*

4. Tabiat hodisalarini ifodalovchi ayrim fe‘llar ham eganing mazmuni bilan o‘ta zichlashib ketganligi bois nutqda eganing tushib qolishiga yo‘l qo‘ymaydi: *Tong otdi. Kun botdi. Chaqmoq chaqdi. Qorong‘i tushdi.*

91-§. Yig‘iq va yoyiq gap.

O‘zbek tilidagi yig‘iq gaplar formal yondashuvda asosan rus tili qoliplari asosida ajratilgan. Substansial yondashuvda esa bu masalada ham gapning eng kichik qurilish qolipiga tayaniladi.

Ma‘lumki, o‘zbek tilida ot, sifat, son yoki boshqa so‘z turkumi bilan ifodalangan kesim predikativlikning shaxs-son ko‘rsatkichini qabul qila oladi yoki predikativ so‘zlar orqali ifodalaydi, shuning uchun ular egasiz gapda ham kesim vazifasini bajara oladi. Ammo rus tilida esa otlar predikativlik ko‘rsatkichiga ega bo‘la olmaydi, shuning

uchun predikativ maqomdagi otlar ega bilan kelgandagina kesim vazifasini bajara oladi. Bu holatni quyidagi misollarda ko‘rishimiz mumkin: 1. *Sog‘-salomatmisiz? – Здоровыливы?* 2. *O‘qituvchiman. – Я учительница.*

O‘zbek va rus tillarida kesim o‘ziga xos grammatik xususiyatga ham ega. O‘zbek tilida kesim sodda va tarkibli turga ega, turli kesimlik ko‘rsatkichlari bilan shakllanadi. Kesim vazifasida kelgan so‘zlarda, odatda, tasdiq-inkor, shaxs-son, modallik va zamon ko‘rsatkichi bo‘lishi lozim. O‘zbek tilida ot-kesimdan iborat gap ham mavjud. Bu ot-kesimlarda birlik va ko‘plik, shaxs qo‘shimchalari shaxs ma’nolarini ifodalashi bilan birga, hozirgi zamon ma’nosini ham ko‘rsatadi. Masalan, *Tadbirkorman. Uydaman.*

O‘zbek tili sintaktik qurilishida ot-kesimlar ham, fe’l-kesimlardagi kabi egali yoki egasiz qo‘llanishi mumkin. Rus tilida esa, tilshunoslar e’tiroficha, otlarga qo‘shiladigan predikativ shaxs-son qo‘shimchalari yo‘qligi tufayli bu tilda otning o‘zi mustaqil holda ma’lum bir morfologik ko‘rsatkich yordami bilan kesimga aylana olmaydi. U faqat ega bilan kelib, kesim vazifasini bajarishi mumkin. Masalan, *Tadbirkorman. – Я бизнесмен.*

Demak, o‘zbek tilidagi gaplarning lisoniy sathdagi eng kichik qurilish qolipi asosan [**WP_m**] shaklida bo‘lsa, Hind-Yevropa tillarida gapning minimal qolipi asosan [**E-WP**] ko‘rinishida. Bu esa bu tillar orasidagi asosiy tipologik va milliy farqlardan hisoblanadi.

O‘zbek tilida sodda yig‘iq gap uch xil ko‘rinishda namoyon bo‘ladi:

1) egasi ifodalanmagan sodda yig‘iq gap. Bu gapning qolipi [**WP_m**] ko‘rinishida berildi.

2) egasi ifodalanishi lozim bo‘lgan sodda yig‘iq gap. Bu gap[**E-WP**] qolipi hosilasi: *Men – shoir. Ukam – talaba.*

3) So‘z-gapdan iborat yig‘iq gap ([**WP**]): *Xo‘p. Rahmat. Balli kabi.*

[**WP_m**] qoliqli gaplar boshqa har qanday, [**E-WP**] qoliqli gaplar ikkinchi darajali bo‘laklar bilan kengaysa, yoyiq gap hisoblanadi. So‘z-gap tipidagi yig‘iq gap kengaymaydi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Egali gap haqida gapiring
2. Egasiz gap haqida gapiring.

3. Atov gap haqida gapiring.
4. Semantik-funksional shakllangan gapda ega qanday ahamiyatga ega?
5. Grammatik shakllangan gapda ega qanday ahamiyatga ega?
6. Egasi ifodalangan gap qanday gap?
7. Egasi ifodalanmagan gap qanday gap?
8. Yig‘iq gapda ega qanday xususiyatga ega?
9. Yoyiq gap egasining qanday xususiyati bor?

HOL

Tayanch tushunchalar

gap markazi, kengaytiruvchi, so‘z kengaytiruvchisi, minimal qolip, maksimal qolip, yoyiq gap, yig‘iq gap, birikuv usullari, birikuv omillari, ifodalanish

92- §. Holning gap qurilishidagi o‘rni.

Hol ega kabi gap kesimidagi kesimlik shakllari – **[Pm]**ning ma’noviy xususiyatini muayyanlashtiruvchi, oydinlashtiruvchi bo‘lak, ya’ni gap kengaytiruvchisi sanaladi. Quyidagi gaplarni qiyoslaylik:

1. *Jamshid ishladi.*
2. *Jamshid kecha ishladi.*
3. *Jamshid ertaga ishlaydi.*

Keltirilgan gaplardagi *ishladi* va *ishlaydi* so‘zshakllari gap kesimi vazifasida kelgan bo‘lib, boshqa bo‘laklar ana shu markaziy bo‘lakning muayyanlashtiruvchilari:

1. ishladi

Jamshid

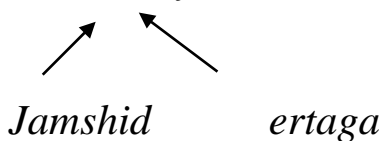
2. ishladi

Jamshid

kecha

3. ishlaydi

Jamshid soʻzi har uchala gapda ham kesimdagi [Pm]ning shaxs-son, *kecha*, *ertaga* soʻzlari esa payt maʼnosini muayyanlashtirgan. Ega va gap markazidagi shaxs-son maʼnolari kabi, hol va kesimlik kategoriyasi [Pm] voqelanishidagi zamon maʼnolari ham bir-biriga muvofiqlashgan. Aniqrogʻi, kesimlikda oʻtgan zamon maʼnosi voqelanganda, hol hozirgi yoki kelasi zamon maʼnosida boʻlmaydi. Demak, maʼlum boʻladiki, gap qurilishida gap markazidagi kesimlik kategoriyasi maʼnosi bilan uzviy bogʻlangan gap kengaytiruvchisi payt holi. Payt holi kesimga bogʻlanar ekan, undagi lugʻaviy qism maʼnosi bilan emas, balki kesimlik kategoriyasi tarkibidagi zamon maʼnosi bilan bogʻliq ekanligi ot-kesimli gaplarda yanada yaqqol koʻzga tashlanadi. Masalan, ot leksema oʻz semantik valentligini toʻldiruvchi har xil aniqlovchilar bilan erkin birikuv hosil qila oladi: *aʼlochi talaba*, *shaharlik talaba*, *oʻnta talaba* va h. Bunda birikuv hosil qilish uchun *talaba* soʻzining gap hosil qilishi, gap tarkibidan oʻrin egallashi shart emas. Qiyoslang: *aʼlochi talaba*, *Jamshid aʼlochi talaba*. Har ikkala holatda ham hosil boʻlgan birikuv meʼyoriy. Chunki aniqlovchi soʻz kengaytiruvchisi. Biroq *bugun talaba*, *ertaga talaba*, *kecha talaba* kabi soʻz birikmalari gʻayrimeʼyoriy. Lekin ular gap tarkibiga kiritilganda va *talaba* soʻzi kesim mavqeyini egallaganda, bu gʻayrioddiylik yoʻqoladi: 1. *Men bugun talabaman*. 2. *Sen kecha talaba eding*. Demak, *bugun*, *kecha* soʻzlari gap kengaytiruvchisi boʻlganligi va gap markazidagi [Pm]ga tortilganligi, bogʻlanganligi sababli soʻz birikmasidagi nomeʼyoriylik gap tarkibida barham topadi.

Oʻrin holi ham soʻz kengaytiruvchisi emas, balki gap kengaytiruvchisi ekanligi bunday vazifada keluvchi soʻzlarni gapda va gapdan tashqarida SB hosil qilish uchun ot-leksemaga tobelab koʻrish asosida amin boʻlish mumkin. Qiyoslang: 1. *Qishloqda muallim, zavodda ishchi*. 2. *Halim shaharda oʻqituvchi, Gʻafur zavodda ishchi*.

Koʻrinadiki, birinchi guruh birikuvlar gʻayrimeʼyoriy, ikkinchi guruh birikuvlar esa oʻzbek nutqiga xos meʼyoriy qurilma ekanligi

hech kimda shubha uygʻotmaydi. Demak, oʻrin hollari payt hollari kabi gap kengaytiruvchilaridir.

Endi holning boshqa turlariga diqqat qilamiz:

1. *Ilgari ikkalamiz birga talaba edik.*
2. *Bu payt sen kabi oʻqituvchiman.*
3. *Shu boisdan dadam ishchi edi.*

Birinchi gapda *birga* soʻzi ravish, ikkinchi gapda *sen kabi* oʻxshatish, uchinchi gapdagi *shu boisdan* soʻzshakli sabab holi. Ular gap kengaytiruvchilarimi yoki soʻz kengaytiruvchilari ekanligini aniqlash uchun birikuvlarni gap tarkibidan chiqarib, zikr etilgan soʻzshakllar *talaba*, *oʻqituvchi*, *ishchi* soʻzshakllarining maʼnoviy valentligini toʻldirayotgan-toʻldirmayotganligini tekshiramiz:

- 1) *birga talaba;*
- 2) *sen kabi oʻqituvchi;*
- 3) *shu boisdan ishchi.*

Koʻrinadiki, birikuvlar nomeʼyoriy va tobe soʻzshakllar hokimlarining lugʻaviy-maʼnoviy birikuvchisi emas, balki ularning kesimlik vazifasi, mavqeyi bilan har doim mantiqan bogʻlangan.

Demak, holning mazkur turlari ham gap kengaytiruvchilaridir.

Holning gap kengaytiruvchisi ekanligini asoslash uchun ot-kesimli gaplardan foydalandik. Bunda holning bu xususiyati yaqqol koʻzga tashlanadi.

Hol gap markazini shakllantiruvchi [**Pm**] bilan bogʻlanar ekan, u, umuman, gap konstruktiv tizimida qanday mavqega ega boʻladi?

Hol gapning bevosita konstruktiv uzvi emas. Chunki holsiz ham gap tashkil topaveradi. Demak, hol kesimdan quyi mavqeni egallaydi. Koʻpincha holning gap tarkibiga kiritilishi [**Pm**] maʼnolari bilan zich bogʻlanmaydi. Shu boisdan hol egadan ham quyi mavqeni egallaydi. Chunki nutqiy gaplarda kesim orqali egani tiklash holni tiklashdan ancha qulay. Ifodalanmagan holni tiklash qiyin. Ammo shuni taʼkidlash lozimki, baʼzan kesimning [**W**]si maqomida oʻrin, payt, sabab, maqsad va boshqa maʼnoli aktantlar bilan kuchli aloqada boʻladigan leksema yuzaga chiqqanda, gapning yuza qolipida hol egadan koʻra zarurroq mavqega ega boʻladi. Masalan, yurish feʼllari (*bormoq, kelmoq, etmoq, ketmoq*) kesim vazifasida kelganda gapda oʻrin hollarining ishtirok etishi zaruriyati kuchayadi: *Uyga bordi. Shahardan keldi. Maktabga ketdi. Manzilga yetdi.* Bu, albatta,

kesimlik kategoriyasi birikuvchanligi bilan emas, balki kesim vazifasida kelayotgan fe'lning ma'noviy xususiyati bilan belgilanadi.

Demak, holning gap qurilishidagi zaruriy bo'lak darajasiga ko'tarilishi kesimdagi [W]ning muayyanlashish ehtiyoji bilan belgilanadi. Hol gapning konstruktiv bo'laklari sifatidagi kesim va egadan keyin uchinchi o'rinni egallaydi.

93-

§. Holning ma'noviy turlari haqida.

Hol nutqda gapdan anglashilgan mazmunning, kesim ifodalagan ish-harakat, holat, voqea-hodisaning o'rni, payti, tarzi, miqdor-darajasi, sababi, maqsadi, natijasi, sharti (qatorni yana davom ettirish mumkin) kabi ma'noni ifodalaydi.

Boshqa gap bo'laklariga nisbatan holning ma'noviy turlari nisbatan ko'proq. Lekin, olaylik, aniqlovchining rang-tus aniqlovchilari, xususiyat aniqlovchilari, hajm-shakl aniqlovchilari kabi turlarini ajratish grammatik, sintaktik qurilish nuqtayi nazaridan mantiqsiz bo'lgani kabi, holning ma'noviy turi ham gap sintaktik qurilishi uchun daxlsiz. Shuningdek, ko'p hollarda o'rin-payt (*Botir urushda bilinadi*), sabab va maqsad (*O'qish uchun Toshkentga keldi*), ravish va miqdor holini (*Isroil qayta-qayta o'qidi*) farqlash qiyin. Chunki hol va so'zlararo munosabat nutq sharoiti, voqea-hodisaning tabiatiga va so'zlovchining maqsadiga mos ravishda turlicha voqelanishi mumkin.

Holning tuzilish turlari. Lisoniy sintaktik qolipning asosiy xususiyatidan biri shuki, uni to'ldiradigan nutqiy birlik bir a'zo huquqiga ega va har qanday katta-kichiklikda bo'lishi mumkin:

I. Holning bir so'z bilan ifodalanishi: 1. *Tog'am shaharga meni ham olib bordi.* 2. *Shalola shoshilib jo'nadi.* 3. *Qiz bilan salomlashib suhbatlashdi.*

II. Holning so'z birikmasi bilan ifodalanishi: 1. *Tog'am nota-nish shaharga meni ham olib bordi.* 2. *Shalola favqulodda shoshilib jo'nadi.* 3. *Qiz bilan do'stlarcha salomlashib suhbatlashdi.*

Demak, bir so'zshakl bilan ifodalangan hol sodda, kengaygan (birikma holdagi) birlik bilan ifodalangan hol murakkab deyiladi.

Holning ifodalanishi. Hol barcha mustaqil so'z turkumi bilan ifodalanadi:

1) fe'l: *Shalola shoshilib gapirdi;*

- 2) ot: *Uydan chiqarib ketdi;*
 3) sifat: *U yaxshi o'qiydi;*
 4) son: *Bir keldi, bir ketdi;*
 5) olmosh: *Bunda ari keltiradi bol;*
 6) taqlid: *U piq-piq kuldi;*
 7) ravish: *Ish kech tugadi.*

Holning kesimga bog'lanish usuli –bitishuv va boshqaruv.

Bitishuv aloqasidahol vazifasida tobe uzvlik vazifasiga xoslangan so'z keladi. Ular sifat, ravish, son, olmosh va taqlid: 1. Vazifani *xo'b uddaladi* (sifat). 2. *Qo'qqisdan kulib yubordi* (ravish). 3. *G'o'ng'ir-g'o'ng'ir suhbatlashdi* (taqlid). 4. *Bir gapirib, o'n kular* (son). 5. *Kun botguncha kelmadi* (fe'l).

Ot, fe'l, olmosh hol vazifasida kesimga **boshqaruv usulida** bog'lanadi. Buning uchun ot kelishik shakli va ko'makchi, o'xshatish, fe'l esa ravishdosh va o'xshatish shakliga ega bo'ladi: 1. *Shahardan qaytdi.* 2. *Shoshilib gapirdi.* 3. *Odamdek yashadi.* 4. *Uxlagandek yotardi.* Holning kesimga birikishida bog'lanish omillari munosabati quyidagicha bo'ladi:

1. **ShMJ-MShJ**: 1. *Uydan keldi.* 2. *Go'dakday kuldi.* 3. *Shoshilib gapirdi.*
 2. **MJSh-MShJ**: 1. *Tez o'qirdi.* 2. *Qo'qqisdan kulib yubordi.*
 3. *Chindan qiynaldi.*

Demak, hol va kesimning bog'lanishida birikuvchi unsurlarda bog'lanish omillari munosabati ikki xil kombinatsiyali bo'ladi: **ShMJ-MShJ** va **MJSh-MShJ**. Bu hol va kesim birikuvida LSQlardan biri [$W^{\text{morfologik shakl}} \rightarrow WP_m$] va ikkinchisi [$W \rightarrow WP_m$] ekanligini ko'rsatadi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Gap maksimal qolipida holning o'rni qanday?
2. Holning ma'noviy turlari haqida gapiring.
3. Holning tuzilish turlari haqida gapiring.
4. Holning ifodalanishi haqida gapiring.

TO‘LDIRUVCHI

Tayanch tushunchalar

Gap markazi, kengaytiruvchi, so‘z kengaytiruvchisi, minimal qolip, maksimal qolip, yoyiq gap, yig‘iq gap, birikuv usullari, birikuv omillari

94- §. To‘ldiruvchi haqida umumiy ma’lumot.

Aytilganidek, so‘z kengaytiruvchisi gapning konstruktiv bo‘laklari sirasiga kirmaydi, balki gapdagi so‘zlarning lug‘aviy ma’nosini muayyanlashtiruvchi vosita sanaladi. To‘ldiruvchi ham nutqiy gap qurilishida so‘z kengaytiruvchisi sifatida ishtirok etadi va fe’l bilan ifodalangan har qanday bo‘lak yoki bo‘lak qismining ma’noviy valentligini to‘ldiradi. To‘ldiruvchi faqat kesimgagina bog‘lanmaydi. Quyidagi gaplarga diqqat qiling: 1. **Kitobni olib kel.** 2. **Kitobni olib kelishni unutma.** 3. **Kitobni keltirish sening vazifang.** 4. **Kitobni tushunishning yaxshi tomonlari ko‘p.**

Ko‘rinadiki, to‘ldiruvchi birinchi gapda kesimga (*olib kel*), ikkinchi gapda to‘ldiruvchiga (*olib kelishni*), uchinchi gapda egaga (*keltirish*), to‘rtinchi gapda aniqlovchiga (*tushunishning*) bog‘langan. Kesimga bog‘langanda ham undagi [Pm] ma’nolariga emas, balki Wga «tortiladi» – uning ma’nosini muayyanlashtirishga xizmat qiladi. To‘ldiruvchi qaysi gap bo‘lagiga aylanishidan qat’i nazar, shu bo‘lak ifodalanayotgan fe’lning ma’nosini muayyanlashtiradi. To‘ldiruvchi so‘z kengaytiruvchisi bo‘lganligi bois, u kengaytirayotgan ma’nosi muayyanlashayotgan so‘z gap bo‘lagi maqomiga ega bo‘lmasligi ham mumkin. Yuqorida aytilganidek, kesim, ega, hol gapning konstruktiv bo‘laklari bo‘lib, to‘ldiruvchi va aniqlovchi bo‘lakning bo‘laklari sifatida keladi. Bu, ayniqsa, kengaygan ravishdosh, sifatdosh, harakat nomi gap bo‘laklari modeliga ega bo‘lganda, yaqqol ko‘zga tashlanadi. E’tibor bering: 1. *Shalola kitobni keltirdi.* 2. *Kecha kitobni keltirgan Shalola bugun kelmadi.* Birinchi gapda *kitobni* to‘ldiruvchisi kesimga bog‘langan. Ikkinchi gapda esa aniqlovchiga (*keltirgan*) tobelangan. Birinchi gapda to‘ldiruvchi kesim (*keltirdi*) ning emas, balki uning tarkibiy qismi bo‘lgan *keltir* fe’li ma’nosini izohlagan va gap bo‘lagining bo‘lagiga daxldor. Ikkinchi gapda esa aniqlovchi (so‘z kengaytiruvchisi) ning kengaytiruvchisi vazifasida kelgan. To‘ldiruvchi o‘zi bog‘lanayotgan fe’lning obyekt valentligini

to'ldiradi va shunga muvofiq ravishda, uning mazmunidan shaxs/predmetlik ma'nosi anglashilib turadi.

Harakatni bajarish vositasini ifodalovchi gap bo'lagini uning predmet yoki nopredmetlik ma'nosidan qat'i nazar, to'ldiruvchi yoki hol deb atashning o'zi ham muammoli. Chunki ular bir vaqtning o'zida *nimada* so'rog'iga ham, *qanday, qay holda, qay yo'sinda* so'roqlariga ham javob bo'lishi tabiiy hamda ularning mohiyatini to'laroq ochishga xizmat qiladi. Shuni alohida ta'kidlash kerakki, misollardagi so'zlarning bunday so'roqlarni olishida o'rin-payt kelishigi ko'rsatkichining roli muhim. O'rin ma'nosini ifodalovchi *-da* kelishik shakli gap propozitsiyasining tayanch bo'lagi bo'lgan makonni ifodalashda alohida mavqega ega. Ma'lumki, makon va zamon ma'nosidagi hollar gap kesimini shakllantiruvchi [Pm]ning o'rin va payt ko'rsatkichlariga mos keladi. Xususan, quyidagi ko'rinishli (46-jadval):

46-jadval

Men hozir Buxoroda	yashayman
	o'qituvchiman
	birinchiman
	xursandman

gaplarda o'rin ma'noli *Qarshi* so'zi bilan *yasha* fe'li orasida, *Qarshi* so'zi bilan *o'qituvchi* so'zi orasida, shuningdek, sifatga xos *xursand*, songa xos *ikkinchi* so'zlarining bir-biriga bog'lanish xususiyati yo'q edi. Keyin keluvchi hokim uzvga kesimlik qo'shimchalarining qo'shilishi unga kengayish imkoniyatini berdi va natijada [WP_m] hosilasi bo'lgan gap shaxs kengaytiruvchisi qatorida o'rin va payt kengaytiruvchilariga ham ega bo'ldi. Demak, zikr etilgan gaplarda qatnashgan *havoda, dengizda* so'zshakllaridagi o'rin-payt shakli [Pm] ta'siriga berilgan bo'lib, bu ularning gap kengaytiruvchisi ekanligidan dalolat beradi. To'ldiruvchi esa so'z kengaytiruvchisi bo'lib, [Pm]ga befarq.

95-§. To'ldiruvchining ma'no turlari.

To'ldiruvchi o'zi birikayotgan fe'lning tabiatiga ko'ra vositali va vositasiz turga ajraladi.

Vositasiz to'ldiruvchi bilan birikish faqat o'timli fe'lga xos. Shu boisdan vositasiz to'ldiruvchi – o'timli fe'lning obyekt valentligini

to'ldiruvchi so'z kengaytiruvchisi. Vositasiz to'ldiruvchi vazifasida bosh yoki tushum kelishigidagi so'z keladi: 1. Bosh kelishikdagi vositasiz to'ldiruvchi: 1. *Bunda bulbul **kitob** o'qiydi.* 2. *Bunda qurtlar **ipak** to'qiydi.* 3. *Bunda ari keltiradi **bol**, Bunda qushlar topadi **iqbol.*** 2. Tushum kelishigidagi vositasiz to'ldiruvchi: 1. *Sen **bahorni** sog'inmadingmi?* 2. *Har bir tuki **kiyimlarini** teshib chiqib ketgan edi.*

Vositasiz to'ldiruvchi vazifasidagi so'z turli-tuman ma'nolarni ifodalaydi. Vositasiz to'ldiruvchi o'timli fe'lga bog'lanadi deyish o'timli fe'l vositali to'ldiruvchini qabul qila olmaydi degani emas. O'timli fe'llar ham vositali, ham vositasiz to'ldiruvchini o'ziga biriktiradi. O'timsiz fe'llar esa faqat vositali to'ldiruvchilarnigina tobelaydi.

Vositasiz to'ldiruvchi bevosita harakatni o'z ustiga olgan predmetni anglatsa, vositali to'ldiruvchi harakatni qamrab olgan, lekin harakatga daxldor bo'lmagan predmetni ifodalaydi. Vositali to'ldiruvchi turli grammatik ko'rsatkichlar bilan ifodalanadi:

- 1) jo'nalish kelishigi: *Senga oldim.*
- 2) chiqish kelishigi: *Sendan oldim.*
- 3) o'rin-payt kelishigi: *Menda qoldi.*
- 4) ko'makchi: *Sen uchun oldim.*

To'ldiruvchining tuzilish turlari. Boshqa bo'lak kabi to'ldiruvchi ham sodda yoki murakkab bo'ladi:

1) **sodda to'ldiruvchi** bir so'z yoki bir so'zga teng birlik bilan ifodalanadi: 1. *Xotirangiz mening **xotiramdan** o'tkir ekan.* 2. *U yana **Pushkinga** murojaat qildi.* 3. *Turmushimizda hamma narsa **bir-biri bilan** bog'liq;*

2) **murakkab to'ldiruvchi** kengaygan birikmalar bilan ifodalanadi: 1. *Men Mirzacho'lni ham, Surxon diyorining **Sherobod dashtini** ham, Farg'ona vodiysining **Yozyovon qumliklarini** ham ko'rganman.* 2. *Hasharchilarning shart-sharoitlarini yaxshilash, **ularga yordam ko'rsatish to'grisida** ko'rsatma berildi.* 3. *Tevarak-atrof **qushlar chug'uriga**, anvoyi **gullar isiga** to'lib ketdi.*

Izohlanayotgan fe'lning bo'sh o'rnini to'ldirishda sodda to'ldiruvchi ham, kengaygan to'ldiruvchi ham bir xil mavqega ega bo'ladi – u qancha kengaygan bo'lmasin, baribir bir o'rinni to'ldiradi. Bir so'zdan iborat to'ldiruvchiga ham, bir necha so'z bilan kengaygan to'ldiruvchiga ham fe'l valentligidan bitta bo'sh o'rin «ajratilgan».

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Gap maksimal qolipida to'ldiruvchining o'rni qanday?

2. To'ldiruvchining ma'noviy turlari haqida gapiring.
3. To'ldiruvchining tuzilish turlari haqida gapiring.
4. To'ldiruvchining ifodalanishi haqida gapiring.

ANIQLOVCHI

Tayanch tushunchalar

Gap markazi, kengaytiruvchi, so'z kengaytiruvchisi, minimal qolip, maksimal qolip, yoyiq gap, yig'iq gap, birikuv usullari, birikuv omillari, qaratuvchi, izohlovchi, sifatlovchi

96- §. Aniqlovchi haqida umumiy ma'lumot.

Aniqlovchi ot bilan ifodalangan, shuningdek, bo'lak yoki bo'lak bo'laklarining, undalma yoki kirish birikmalarining kengaytiruvchisi. To'ldiruvchi kabi aniqlovchi ham so'z kengaytiruvchisi sifatida gap tarkibida qatnashayotgan otlarning lug'aviy valentligini to'ldiradigan vosita sifatida namoyon bo'ladi va gap konstruktiv tuzilmasidan o'rin egallamaydi. Uning lisoniy sathga aloqadorligi – muayyanlashuvchi otning qanday valentligiga

muvofiq kelishi va uni sintaktik aloqa bilan voqelantirishi.

Aniqlovchi so'z kengaytiruvchisi ekan, u istagan gap bo'laklariga tobelanishi mumkin:

1) kesim aniqlovchisi: *Nilufar a'lochi talaba;*

2) ega aniqlovchisi: *Kimningapi to'g'ri;*

3) hol aniqlovchisi: *So'lim va xushhavo vodiya o'rnashdilar;*

4) to'ldiruvchi aniqlovchisi: *Bizning yorni ko'rgan bormi?*

5) undalma aniqlovchisi: *Xayr endi, yashil vodiya, xushmanzara tog'.*

Aniqlovchi mustaqil holda biror bo'lakka bog'lanishi ham, kengaytiruvchilar tarkibida kelishi ham mumkin. Qiyoslang:

Bir yonda lojuvard Bahri Muhit bor,

Bir yonda za'faron Sahroyi Kabir.

Bir yonda oq sochli tog'lar purviqor

Sening toleinga o'qiydi takbir.

Misralardagi *lojuvard* so'zi *Bahri Muhit* (ega), *za'faron* so'zi esa *Sahroyi Kabir* (kesim) so'ziga aniqlovchi bo'lib, bo'laklar kengaytiruvchisi sifatida namoyon bo'lgan. Uchinchi misradagi *sochli*

soʻzi *togʻlar* (ega) soʻziga tobelangan boʻlib, oʻz navbatida *oq* soʻzini oʻziga tobelagan.

Aniqlovchining ifodalanishi. Aniqlovchi gapda turlicha ifodalanishga ega. Aniqlashning oʻziga xosligiga koʻra, aniqlovchining ifodalanishi ham, shunga muvofiq, uning kengayuvchi soʻz bilan sintaktik aloqasi ham turlicha boʻladi.

Predmetning qandayligi, tusi, xususiyati, maza-taʼmi, shakli, tabiati kabilarni muayyanlashtirish lozim boʻlganda aniqlovchi sifat, sifatdosh, baʼzan ot turkumidan boʻlgan soʻz bilan ifodalanadi. Biror shaxs yoki predmetga qarashlilikni anglatish zaruriyati boʻlganda aniqlovchi ot yoki ot oʻrnidagi soʻz bilan ifodalanadi. Shunga koʻra, aniqlovchi ikki xil boʻladi:

- 1) belgini muayyanlashtiruvchi aniqlovchi (sifatlovchi);
- 2) qarashlilikni muayyanlashtiruvchi aniqlovchi (qaratuvchi).

Sifatlovchi-aniqlovchi quyidagicha ifodalanadi:

1) sifat bilan: *Aʼlo mamlakatning aʼlo farzandi, bilib qoʻyki, seni Vatan kutadi;*

2) sifatdosh bilan: *Oqar daryo oqmasdan qolmas;*

3) ravish bilan: *Kechagi noxush manzarani bir umr unutmasa kerak;*

4) son bilan: *oʻninchi yillarning sargardonligi;*

5) belgi aniqlovchisi (sifat vazifasidagi) ot bilan: *anor yuz, oltin kuz;*

6) olmosh bilan: *Qaysi yuzim bilan unga qarayman?*

Qaratuvchi aniqlovchi quyidagi soʻzlar bilan ifodalanadi:

1) ot yoki ot oʻrnidagi soʻz: 1. *Ona yerning otashqaʼridan «oʻgʻlim», degan nido keladi.*(E.Voh.) 2. *Mening ikki onam bor, ikkisi ham mehribon;*

2) otlashgan soʻz bilan: 1. *Koʻpning duosi koʻl.* 2. *Oʻqiganning tili koʻp uzun boʻldi.*

97-§. Aniqlovchining maʼnoviy turlari.

Aytilganidek, aniqlovchi mohiyatan uch xil boʻladi: sifatlovchi, qaratuvchi, izohlovchi.

Sifatlovchi.Sifatlovchili birikmada tobe aʼzo (sifatlovchi) hokim uzvning biror xususiyatini aniqlab keladi va unga tobe aloqaning bitishuv yoʻli bilan bogʻlanadi. Sifatlovchining qoʻllanishida ikki holatni farqlash lozim:

1) sifatlovchining sifatlanmish ma'nosini toraytirishi – muayyanlashtirishi: **Oq ilon, oppoq ilon, oydinda yotganing qani?** Bunda *oq* soʻzi bilan ifodalangan sifatlovchi sifatlanmish zamiridagi tushunchani ajratish, farqlash vazifasini bajaragan (*qora ilon, sariq ilon, oq ilon*);

2) sifatlovchining ta'kid vazifasini bajarishi. Bunda ajratish, muayyanlashtirish vazifasi kuzatilmaydi: **oppoq qor, oq sut bergan ona, oq paxta**. Bu holat nutqiy jihatdan me'yoriy bo'lsa-da, lisoniy nuqtayi nazardan ortiqlik sanaladi. Chunki *qor, sut, paxta* tabiatan oq bo'lganligi sababli uni yana aniqlovchi bilan takrorlab o'tirishga hojat bo'lmaydi.

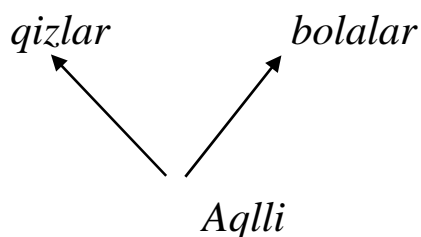
Sifatlovchi vazifasida tabiatan tobe uzvlikka xoslangan soʻz kelganligi bois, u sifatlanmishga bitishuv yoʻli bilan bogʻlanadi. Sifatlovchi vazifasida kelgan ot ham «tobega xos»lardek xususiyat kasb etib, hokim uzvga bitishuv yoʻli bilan birikadi.

Sifatlovchi qaratuvchili birikmaga kengaytiruvchi boʻlganda, ikki holat farqlanadi. Sifatlovchi bunda qaratuvchili birikmaga butunicha yoki undan faqat qaratuvchigagina kengaytiruvchi sifatida qoʻllanilishi mumkin. Quyidagi gaplarda sifatlovchi kengaytiruvchining kengayuvchiga munosabatini qiyoslaymiz: *yangi xoʻjalik rahbari – yangi xoʻjalik rahbari*. Birinchi gapda *yangi* soʻzi *xoʻjalik* soʻzining kengaytiruvchisi boʻlib, bu hokim soʻzning qaratqich kelishigini olishini taqozo etadi. Keyingi birikuvda *yangi* sifatlovchisi – *xoʻjalik rahbari* birikmasining kengaytiruvchisi.

Sifatlovchilar ketma-ket kelib sifatlovchi zanjirini tashkil etadi. Sifatlanmish uyushiq holatda boʻlganda, sifatlovchining barcha uyushgan birliklarga yoki ularning biriga tegishli ekanligi anglashilmay qoladi. Bunda belgining qaysi birlikka xos ekanligi matndan, biriktiruvning valentlik imkoniyati yoki boshqa nutqiy omillardan ayon boʻlib turadi.

Qiyoslang:

1. *Aqlli bolalar, qizlar*.

2. *Gulli chit, tufli*

chit, tufli
↑

Gulli

Sifatlovchi va sifatlanmish izofa shaklida – sifatlanmish-sifatlovchi ko‘rinishini olgan bo‘lishi mumkin: *majnuni gumroh, devonai Mashrab, oynai jahon* va boshqalar. Bunday birikuv o‘zbek nutqi nuqtayi nazaridan sifatlovchili birikma sifatida qaralmaydi.

Sifatlovchi va sifatlanmish tobelanishida sifatlovchining birikuv omillari **MJSh** tartibida bo‘ladi. Chunki sifatlovchi maxsus ko‘rsatkichlarsiz tobe a‘zo maqomini egallaydi. Shu boisdan unda shakliy omil o‘ta kuchsizlanadi. Sifatlovchi va sifatlanmish orasiga so‘z kiritish, ularni bir-biridan uzish imkoniyati bo‘lmaganligi, bog‘lanishda sintaktik pozitsiya ustuvor ahamiyatga ega bo‘lganligi bois joylashuv omili faollashadi. Birikuvda ma‘noviy omil birinchi o‘rinda bo‘ladi. Uning joylashuv omilidan ustunligi birikuvchi unsurlarning ma‘noviy muvofiqligi har doim ham ahamiyatli bo‘lib qolishi bilan belgilanadi.

Qaratuvchi aniqlovchi. Qaratuvchili birikmada qaralmishdan anglashilayotgan predmet yoki predmet tasavvuridagi narsaning qaratuvchidan anglashilgan narsa/shaxsga mansublik, tegishlilik kabi daxldorligi anglashiladi. Qaralmish vazifasidagi so‘zning lisoniy valentligida qaratuvchi to‘ldiradigan qaram bo‘lgan bo‘sh o‘rin fakultativ, nozaruriy. Shu boisdan qaralmish egalik qo‘shimchalari bilan shakllanib, bu lisoniy nozarurlikni zaruriyatga aylantiradi.

Qaratuvchi va qaralmish munosabati ikki tomonlama. Birinchi a‘zo (qaratuvchi) qaratqich kelishigi yoki bosh kelishik bilan, hokim a‘zo esa egalik qo‘shimchasi bilan yoki usiz shakllanadi.

1. Qaratuvchining qaratqich kelishigi bilan shakllanishi: *olmaning shoxi, ammanning daftari, Halimning kitobi.*

2. Qaratuvchining bosh kelishikda bo‘lishi: *mart oyi, bozor kuni, nafrat hissi.*

3. Qaralmishning egalik qo‘shimchasisiz shakllanishi: *bizning uy, sizning ayvon, Bizning yorni ko‘rgan bormi?*

Qaratuvcchili birikmadagi so‘zlarning o‘zaro munosabatidan turli ma’no anglashilishi mumkin:

- 1) qarashlilik: *Azizaning kitobi, mening onam;*
- 2) xoslik: *olmaning bargi, piyozning po‘sti;*
- 3) butun-bo‘lak: *stolning oyog‘i, uyning eshigi;*
- 4) tur-jins: *olmaning yaxshisi, odamning aqllisi;*
- 5) bajaruvchi va harakat munosabati: *bolaning yig‘isi, itning hurishi.*

Bu ma’nolarning barchasi [**ism**^{qaratqich kelishigi} → **ism**^{egalik qo‘shimchasi} = **qaratuvcchi va qaralmish**] qolipi emas, balki so‘zlarning ma’noviy munosabati hosilasi.

Qaralmishdagi egalik affiksi qaratuvcchining qaysi shaxsda ekanligini bildirib turadi. Shu boisdan ko‘p hollarda qaratuvcchi qo‘llanilmasligi ham mumkin: *ukang, kitobing* kabi. Bunda ta’kid muhim rol o‘ynaydi. Qaratuvcchini ta’kidlash lozim bo‘lganda, u, albatta, qo‘llanadi. Boshqa hollarda qaratuvcchining qo‘llanishi nutqiy ortiqchalikni keltirib chiqaradi.

Umuman, qaratuvcchining qo‘llanilmasligi quyidagi hollarda yuz beradi:

1) qaratuvcchi vazifasida o‘zlik olmoshi qo‘llanishi lozim bo‘lganda: *Halim o‘rtoqlariga xat jo‘natdi;*

2) qaratuvcchidan anglashilgan ma’no oldingi gaplardan ma’lum bo‘lib turgan bo‘lsa, uslubiy ortiqchalikdan qochish maqsadida: *1. Men (mening) sevgan qizimga uylandim. (Mening) Xotinimning otasi savdogar edi;*

3) ta’kidlash lozim ko‘rilmaganda: *Bog‘imda anorim bor.*

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Gap maksimal qolipida aniqlovchining o‘rni qanday?
2. Aniqlovchining ma’noviy turlari haqida gapiring.
3. Aniqlovchining tuzilish turlari haqida gapiring.
4. Aniqlovchining ifodalanishi haqida gapiring.

SO‘Z VA GAP KENGAYTIRUVCHILARINING MUVOFIQLASHUVI VA FARQLANISHI

Tayanch tushunchalar

gap markazi, kengaytiruvchi, so‘z kengaytiruvchisi, minimal qolip, maksimal qolip, yoyiq gap, yig‘iq gap, birikuv usullari, birikuv omillari, aktant, hokim a‘zo, tobe a‘zo

98-§. So‘z kengaytiruvchisi – so‘z semantik imkoniyatidagi bo‘sh o‘rinni to‘ldiruvchi aktant.

Aktant nutqiy gaplar tarkibida so‘z birikmasini hosil qiladi. Bu birikuvlarda bo‘sh o‘rni to‘ldirilayotgan (biriktiruvchi) so‘z hokim so‘z, bo‘sh o‘rinni to‘ldirayotgan so‘z tobe so‘z sifatida namoyon bo‘ladi. Masalan, *qizil olma* birikuvida *qizil* so‘zi *olma* so‘zi zamiridagi ma’noviy mohiyatning «belgi» ma’no bo‘lakchasini muayyanlashtiruvchi aktant bo‘lib, *olma* so‘ziga «xizmat qilayotganligi» bois unga tobe unsur maqomida bo‘ladi. Demak, biror so‘zga tobelanib kelayotgan so‘z *bo‘sh o‘rinni to‘ldiruvchi, aktant* atamaları bilan yuritiladi. Aktantlar nutqda, an’anaviy tahlil usullari asosida aytganda, *ega, hol, to‘ldiruvchi, aniqlovchi* atamasi bilan nomlanadi. Biroq bu atamalar ostida tushuniluvchi hodisalar so‘z va gap kengaytiruvchisi farqlanishi nuqtayi nazaridan baholansa, butunlay boshqa holat vujudga keladi. Kengayuvchi so‘z gapning kesimi mavqeyida kelganda, gap kengaytiruvchisi gap lisoniy strukturasiiga bevosita daxldor bo‘ladi. Masalan, *Jahongir kitobni tez o‘qidi* gapining lisoniy struktur sxemasi quyidagicha (47-jadval):

47-jadval

E	H	W	Pm
		<i>o‘qi</i>	<i>-di</i>
		↑	
		<i>kitobni</i>	
<i>Jahongir</i>	<i>tez</i>		

Bundagi uchta soʻz – bevosita konstruktiv boʻlak voqelantiruvchisi. Bular: *Jahongir, tez, oʻqidi*. Faqat *kitobni* soʻzi bevosita *oʻqi* soʻzi orqaligina lisoniy strukturaga daxldor boʻladi. Bular *Jahongir tez oʻqigankitobni men olaman* tarzida oʻzgartirilsa, oldingi gapda gap kengaytiruvchisi va gapning konstruktiv boʻlaklari ifodalovchici boʻlgan *Jahongir, tez* soʻzlari endi avvalgi mavqeyidan mahrum boʻladi. Ulardagi konstruktiv boʻlaklarga bevosita daxldorlik bilvositalikka, gap kengaytiruvchilik soʻz kengaytiruvchilikka aylanadi. Bu gapning struktur sxemasiga diqqat qiling (48-jadval):

48-jadval

E	H	W	Pm
		<i>ol</i>	<i>-aman</i>
		↑	
		<i>kitobni</i>	
<i>Men</i>		↑	
		<i>tez → oʻqigan</i>	
		<i>Jahongir</i>	

Oldingi gapda bevosita gap kesimidagi **[Pm]**ga daxldorlik kasb etib turgan *Jahongir* va *tez* soʻzlari kesimdagi atov birligi **[W]** kengaytiruvchisi boʻlgan *kitobni* soʻzshaklining aktanti hisoblangan *oʻqigan* soʻzining kengaytiruvchilaridir.

Koʻrinadiki, gapning konstruktiv tizimidan faqat **[Pm]**ga bogʻlangan hokimaʼzooʻrin oladi. Hokim uzvga tobelangan, ergashib kelayotgan aktant nutqiy gap tarkibidagina boʻladi. Nutqiy gap qanchalik kengaymasin, u, kengaymagan koʻrinishida boʻlgani kabi, lisoniy strukturaga bir xil daxldor boʻladi. Misolga murojaat qilamiz: *Shavkat tayyorlanayotganda bexabar edi*. Bu gapning struktur sxemasi quyidagicha (49-jadval):

49-jadval

E	H	W	Pm
<i>Shavkat</i>	<i>tayyorlanayotganda</i>	<i>bexabar</i>	<i>edi</i>

Bunda bo‘laklarning barchasi bir so‘z bilan ifodalangan. So‘zning har biri qanchalik kengaysa ham, gapning lisoniy strukturaga munosabati o‘zgarmaydi. Gapning *Olimlikni orzu qilgan Shavkat pedagogika universitetini imtiyozli diplom bilan tamomlab, magistraturaga kirish uchun tayyorlanayotganda o‘z faoliyatiga daxldor bu gaplardan bexabar edi* tarzidagi kengaygan ko‘rinishi struktur sxemasiga diqqat qilaylik (50-jadval):

50-jadval

E	H	W	Pm
<i>Shavkat</i>	<i>tayyorlanayotganda</i>	<i>bexabar</i>	<i>edi</i>
↑ <i>orzu qilgan</i>	<i>kirish uchun</i> ↑	↑	
<i>olimlikni</i>	<i>magistraturaga</i>	<i>gaplardan</i>	
	<i>tamomlab</i>	<i>daxldor bu</i>	
	<i>diplom bilan</i>	↑	
	<i>imtiyozli</i>	<i>faoliyatiga</i>	
	↑ <i>universitetini</i>	<i>o‘z</i>	
	<i>pedagogika</i>		

Ko‘rinadiki, bu gap qanchalik keng bo‘lmasin, uning struktur qolipi o‘ta sodda va oldingi nutqiy gap qolipidan mutlaqo farqlanmaydi.

So‘zlarning nutqiy voqelanishi ular bevosita konstruktiv bo‘lakka bog‘langanda yuz beradi. Konstruktiv bo‘lak bo‘lishi uchun kesimlik shakllanishi zarur bo‘ladi. Chunki kesim mavjud bo‘lsagina, unga bog‘langan ayrim so‘zlar konstruktiv bo‘lak tabiatiga ega bo‘ladi. Masalan, *Qizim Muniraning yosh rassomlar ijodiy festivali butun jahon bosqichi mintaqa tanlovida yuqori o‘rinni egallashi* nutqiy hosilasi xabar ifodalash xususiyatiga ega emas. Chunki unda kesim yo‘q. Demak, bu hosila gap emas va unda gap bo‘laklari ham mavjud emas. Bu hosila gap qolipiga daxldor qilinsa, qolip to‘ldiruvchisi

maqomini olsa, soʻzlardan mutlaq hokimlarining mavqeyi oʻzgaradi va boshqalari ham shu hokim unsur orqali gap qolipiga kiradi. Bu yoyiq unsur gapda kesim, ega, hol mavqeyini egallashi mumkin: kesim: *Mening orzum – qizim Muniraning yosh rassomlar ijodiy festivali butun jahon bosqichi mintaqa tanlovida yuqori oʻrinni egallashi*; ega: *Qizim Muniraning yosh rassomlar ijodiy festivali butun jahon bosqichi mintaqa tanlovida yuqori oʻrinni egallashi – mening orzum*; hol: *Qizim Muniraning yosh rassomlar ijodiy festivali butun jahon bosqichi mintaqa tanlovida yuqori oʻrinni egallaganligidan biz juda quvondik*.

Demak, dastlabki nutqiy hosila gap tarkibiga kiritilsa, undagi asosiy kengayuvchi unsur (*egallashi*) gapning konstruktiv boʻlagiga aylanadi, sifat oʻzgarishiga uchraydi, gap qolipiga bevosita daxldorlik kasb etadi. Lekin uning kengaytiruvchilari u orqali – gap qolipiga bilvosita aloqador boʻladi, ular mavqeyidagi oʻzgarish sifat oʻzgarishi darajasida boʻlmaydi.

Soʻz va gap kengaytiruvchilari bir-biriga aylanib turadigan hodisa. Masalan, *Kecha kelgan bolanitanimadim* gapida *kecha* soʻzi kelgan soʻzining kengaytiruvchisi. Lekin *Bola kecha keldi?* gapida u gap kengaytiruvchisi maqomini olgan. Birinchi birikuvda u *kelgan* soʻzshaklidagi zamon maʼnosiga bogʻlangan. Ikkinchi gapda esa soʻzshakl kesimlik kategoriyasi tarkibidagi zamon maʼnosiga daxldor. *Kecha kelgan bola* birikuvidagi *kelgan* soʻzshakli zamon maʼnosi bilan *keldi* soʻzshaklidagi zamon maʼnosi farqlanadi. Birinchi soʻzshakldagi zamon sifatdosh shaklining maʼnosi boʻlsa, *keldi* gap markazida tasdiq-inkor, modallik, shaxs-son va kesimlik pozitsiyasi unsurlari sistemasidan iborat butunlikning tarkibiy qismi. Toʻgʻri chiziq uchburchakning tomoni sifatida boshqa mohiyatga, kvadratning tomoni sifatida boshqa mohiyatga ega boʻlgani kabi, zamon ham *Kecha kelgan bola* birikuvida boshqa, *Bola kecha keldi* birikuvida boshqa butunlikning tarkibiy qismi. Harakatning bajaruvchisi ham goh soʻz kengaytiruvchisi, goh gap kengaytiruvchisi sifatida namoyon boʻlishi mumkin. *Halim kecha kelgan. Halim kecha kelganda men yoʻq edim* juftligining birinchisida *Halim* gap kengaytiruvchisi (ega), konstruktiv boʻlak, ikkinchi gapda esa soʻz kengaytiruvchisi, yaʼni konstruktiv boʻlak emas. Shuningdek, keltirilgan misoldagi *mintaqa bosqichida* unsuri *egallashi* soʻzi kesim mavqeyida kelganda

konstruktiv bo‘lak, boshqa hollarda (hol va egaga bog‘langanda) esa so‘z kengaytiruvchisi.

Ma‘lum bo‘ladiki, muayyan aktant birlikning gap yoki so‘z kengaytiruvchisi mavqeyida bo‘lishi kengayuvchi so‘zning sintaktik mavqeyi bilan belgilanadi.

Gap bo‘lagi maqomida so‘z ham, so‘z birikmasi ham kelishi mumkin. Gap bo‘lagi vazifasida kelgan so‘z o‘z kengaytiruvchisi bilan bir butun holda bitta gap bo‘lagi (yoki bo‘lakning bo‘lagi) sanaladi.

Gapni bo‘laklarga va so‘z birikmasiga ajratish – sintaktik tahlilning ikki xil ko‘rinishi. Gapni bo‘laklarga ajratish kommunikativ birlik tahlili bo‘lsa, so‘z birikmalariga ajratish nominativ birlik tahlili. Masalan, *Gulnora o‘qigan kitobni men kecha tugatgan edim* gapining gap bo‘laklari bo‘yicha tahlili quyidagicha bo‘ladi: 1) *tugatgan edim* – kesim; 2) *men* – ega; 3) *kecha* – hol. *Gulnora o‘qigan kitobni* birikuvi gap bo‘lagi emas va u bo‘laklar tahlilida e‘tiborga olinmaydi.

Demak, to‘ldiruvchi va aniqlovchi so‘z kengaytiruvchisi bo‘lganligi bois gap bo‘laklari tahlilida nazardan chetda qoladi. Gapni so‘z birikmalariga ajratishda esa kengayuvchi so‘z kengaytiruvchi so‘z bilan birikma sifatida olinadi. Gap kengaytiruvchisi biror so‘z (atov birligi) ma‘nosini emas, balki kesimlik qo‘shim-chasi ma‘nosini muayyanlashtirganligi bois, so‘z birikmalari sifatida olinmaydi. Shunday qilib, yuqoridagi gapdan kommu-nikativ sathga daxldor, ya‘ni [Pm]ga bog‘lanuvchi so‘zlarni chiqarib tashlasak:

- a) *Gulnora o‘qigan;*
- b) *o‘qigan kitob;*
- d) *kitobni tugatmoq*

kabi uchta so‘z birikmasi mavjudligi ayon bo‘ladi. Chunki gap tarkibidagi *Gulnora, o‘qigan, kitobni* birliklari so‘z kengaytiruvchisi.

Demak, xulosa qilish mumkinki, so‘z kengaytiruvchisi va gap kengaytiruvchisi munosabatidan kelib chiqqan holda so‘z birikmalari tahlilini gap bo‘laklari tahlili bilan qorishtirmaslik kerak.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Gap bo‘laklari va kengaytiruvchilar munosabati qanday?
2. So‘z birikmasi va gap bo‘lagi munosabati qanday?
3. Konstruktiv bo‘lak nima?

GAPDA AJRATILGAN SO‘ZSHAKLLAR

Tayanch tushunchalar

minimal qolip, maksimal qolip, so‘z kengaytiruvchisi, gap kengaytiruvchisi, ajratilgan gap kengaytiruvchilari, ajratilgan so‘z kengaytiruvchilari, ajratilgan gap bo‘lagi, ajratilgan hol, ajratilgan to‘ldiruvchi, ajratilgan hol, ajratilgan ega, ajratilgan kesim

99-

§. Ajratilgan so‘zshakllar.

Gapda ishtirok etayotgan atov birliklarining ma‘nosi so‘zlovchi uchun yetarli darajada ochilmagan bo‘lishi mumkin. Shunda ularning ma‘nolarini muayyanlashtirish maqsadida alohida, ta‘kid ohangiga ega bo‘lgan atov birliklari nutqqa kiritiladi. Quyidagi gaplarga e‘tibor bering: 1. *Shavkat she‘r o‘qidi.* 2. *Yurtim – Nurota.* 3. *Uning kafolati kerak bo‘ladi.* 4. *Soy buyida uzoq turdi.* 5. *Seni sog‘indim.* Tinglovchi uchun ushbu gaplardagi ma‘lum bir so‘zlar ma‘nolari izohlarsiz noaniq bo‘lishi mumkin. Buni e‘tiborga olgan holda so‘zlovchi ularni muayyanlashtiruvchi so‘zlar bilan qo‘llaydi: 1. *Shavkat, shoir, she‘r o‘qidi.* 2. *Yurtim – Nurota, tog‘lar orasi.* 3. *Uning, Ikrom Imomzodaning, kafolati kerak bo‘ladi.* 4. *Soy bo‘yida, qo‘sh yong‘oqning tagida, uzoq turdi.* 5. *Seni, vafodorimni, sog‘indim.* Birinchi gapda ega (*Shavkat*)ning ma‘nosini *shoir* so‘zi, ikkinchi gapda kesim (*Nurota*)ning ma‘nosini *tog‘lar orasi*, uchinchi gapda aniqlovchi (*uning*)ning ma‘nosini *Ikrom Imomzodaning* so‘zshakli, to‘rtinchi gapda hol (*soy bo‘yida*) ning ma‘nosini *qo‘sh yong‘oqning tagida* so‘zshakli, beshinchi gapda to‘ldiruvchi (*seni*) ning ma‘nosini *vafodorimni* so‘zshakli izohlagan, to‘ldirgan, muayyanlashtirgan. Bu so‘zlar o‘zi izohlayotgan so‘zlar bilan bir hokim so‘zga tobelanadi. Undan faqat nisbatan tor ma‘noga egaligi va ta‘kid ohangi bilan ajralib turadi. Bunday atov birliklari *gapning ajratilgan kengaytiruvchisi* deyiladi. Gapning so‘z kengaytiruvchisi ham, gap kengaytiruvchisi ham ajratilishi mumkin. Yuqoridagi birinchi va ikkinchi gaplarda gap kengaytiruvchisi, 3-, 4-, 5- gaplarda esa so‘z kengaytiruvchisi ajratilgan. Shu boisdan ajratilgan kengaytiruvchilarni:

a) ajratilgan gap kengaytiruvchilari;

b) ajratilgan soʻz kengaytiruvchilari koʻrinishida ikkiga boʻlib oʻrganish mumkin.

Gap ajratilgan kengaytiruvchilari bilan ajratilgan boʻlaklar muqobil atamalar emas. Chunki ajratilgan boʻlaklar deganda, gap konstruktiv boʻlaklarining ajratilishi tushuniladi. Ajratilgan kengaytiruvchilar atamasi esa boʻlak mavqeyiga ega boʻlmagan atov birliklarini ham oʻz ichiga qamrab oladi. Masalan, *Men seni, vafodorimni, sogʻinganimni ayta olmayman* gapida *vafodorimni* soʻzshakli ajratilgan kengaytiruvchi, lekin gap boʻlagi emas.

Ajratilgan kengaytiruvchining gap struktur sxemasiga munosabati ular izohlayotgan atov birliklariniki kabi. Ajratilgan kengaytiruvchi ajralmish (muayyanlashtirilayotgan) atov birliklari-ning «soyasi»boʻlganligi bois, ular bilan bir butun holda bevosita yoki bilvosita gap struktur qolipiga daxldor boʻladi. Yuqoridagi gapning struktur qolipiga munosabatini kuzating (51-jadval):

51-jadval

E	H	W	Pm
<i>Men</i>		<i>ayta ol</i> ↑ <i>sogʻinganimni</i> ↗ ↑ <i>vafodorimni,</i> <i>seni,</i>	<i>mayman</i>

Yoki *Shavkat, shoir, sheʼr oʻqidi* gapining struktur sxemasi quyidagicha (52-jadval):

52-jadval

E	H	W	Pm
<i>shoir,</i> <i>Shavkat,</i>		<i>oʻqi</i> ↑ <i>sheʼr</i>	<i>di</i>

Ajratilgan kengaytiruvchi muayyanlashtirilayotgan boʻlakning «soyasi» boʻlganligi bois, sof nutqiy hodisa. Shuning uchun uning mavjudligi va oʻziga xosligi sof nutqiy omil – ohang bilan ham

bog‘liq. O‘ziga xos ohangdan mahrum qilinsa, u boshqa nutqiy hodisa – undalmaga monand bo‘lib qoladi. Masalan, *Erkin, ukam, injener bo‘ldi* gapida *ukam* atov birligi ajratilgan kengaytiruvchiga xos ohangdan mahrum etilsa (*ukam* birligidan keyin ajratish pauzasi qo‘llansa), u egaga va eganing atov birligi esa undalmaga aylanib qoladi.

Gap va so‘z kengaytiruvchilarining ajratilishida o‘ziga xosliklar bor.

Gapda izohlovchining ajratilishi boshqa kengaytiruvchilarga nisbatan o‘ziga xos. Izohlovchi odatda izohlanmishdan oldin keladi: *traktorchi Toshpo‘lat, oshpaz Mamatqulov, professor Jo‘rayev* kabi. Izohlovchi ajratilganda, izohlanmish qanday mavqeda bo‘lsa, u ham shunday mavqega ega bo‘ladi. Masalan, *Traktorchi Toshpo‘lat aka smenani topshirdi* gapida izohlovchi (*traktorchi*) ega (*Toshpo‘lat aka*) ga tobe. Biroq u ajratilsa, gap egasiga tobeligi yo‘qoladi va o‘zi ham egaga aylanadi. *Toshpo‘lat aka, traktorchi, smenani topshirdi*. Bu gapda *traktorchi* so‘zshakli o‘rni o‘zgargan izohlovchi emas, balki tamoman yangi mavqe (gapning konstruktiv bo‘lagi – ega) olganligini izohlanmish (*Toshpo‘lat aka*)ni gapning boshqa konstruktiv yoki nokonstruktiv bo‘laklari vazifasiga qo‘yish bilan amin bo‘lish mumkin:

- 1) *Bu kishi – Toshpo‘lat aka, traktorchi;*
- 2) *Toshpo‘lat akani, traktorchini, taniyman;*
- 3) *Toshpo‘latning, traktorchining, obro‘yi baland, hurmati joyida.*

Birinchi gapda «sobiq» izohlovchi bo‘lmish *traktorchi* kesim, ikkinchi gapda to‘ldiruvchi, uchinchi gapda qaratuvchi aniqlovchi vazifasida kelgan. Demak, bunday holda ajratilish natijasida izohlovchi o‘z sifatini o‘zgartiradi.

Ajratilgan sifatlovchi. Sifatlovchi aniqlovchi ajratilganda ham aniqlanmishdan keyinga o‘tadi: 1. *Ipaklari tillodan do‘ppi tikdim – Do‘ppi tikdim, ipaklari tillodan.* 2. *Yalang oyoq Qobil bobo dag‘-dag‘ titraydi – Qobil bobo, yalang oyoq, dag‘-dag‘ titraydi.*

Gapning boshqa turdagi kengaytiruvchilari ajratilganda, ajralmish va ajratilgan kengaytiruvchilar grammatik shakl va sintaktik mavqe jihatidan sifat o‘zgarishi kasb etmaydi.

Ajratilgan ega. Izohlovchi ta’kidlanganda, ajratilgan egaga aylanadi: 1. *Dotsent Jumayev Tursunali ilmiy safarga jo‘nadi –*

Jumayev Tursunali, dotsent, ilmiy safarga jo'nadi. 2. Kapitan Xudoynazarov so'z oldi – Xudoynazarov, kapitan, so'z oldi.

Quyidagi gaplarda eganing o'zi ajratilgan: *Siz, yoshlar – bizning umidimizsiz.* Bunda *yoshlar* so'zshaklini ajralmish egadan oldinga o'tkazib bo'lmaydi. Ajratilgan ega izohlovchidan oldin bo'lganda uning o'rnini almashtirish mumkin: *Jumayev domla – domla Jumayev kabi.*

Ajratilgan hol. Bunda gapning bo'lagi ma'nosi juda ham aniq bo'lmagan, umumiy so'zshakl bilan ifodalanadi. Ajratilgan holning ma'nosi nisbatan muayyan va tor bo'ladi: *Qishda, chillada, bo'rilar odamga ham hamla qiladi.*

Ajralmish holsiz ajratilgan hol bo'lishi mumkin: *Ikrom aka, xayolga cho'mib, bozorga qarab ketmoqda edi.* Bundagi ajratilmishni ajratish-ta'kid deb atash mumkin.

Ajratilgan to'ldiruvchi. Ajratilgan to'ldiruvchi odatdagi to'ldiruvchining – olmoshning ma'nosini izohlaydi: *Kecha kunduz seni, vafodorimni, o'ylayman.*

Ajratilgan bo'laklar tahlilida yana quyidagiga e'tibor berish lozim:

1) uyushiq bo'lakli gaplarda umumlashtiruvchi so'z yoki uyushiq so'zlar ajratilgan bo'lishi mumkin: 1. *Ikrom va Otabek – sinfdoshlar, yo'lga tushishdi.* 2. *Sinfdoshlar – Ikrom va Otabek yo'lga tushishdi.* Birinchi gapda *sinfdoshlar*, ikkinchi gapda *Ikrom va Otabek* uyushiq so'zlari ajratilgan kengaytiruvchidir;

2) ajratilgan bo'laklarni aniqlashda tartib muhim rol o'ynaydi. Ajratilgan kengaytiruvchi keyin, ajralmish kengaytiruvchi oldin keladi: 1. *U shaharga, Qarshiga, ketdi.* 2. *U Qarshiga, shaharga, ketdi.* Birinchi gapda *Qarshiga*, ikkinchi gapda *shaharga* so'zshakli–ajratilgan birlik.

Ajratilgan aniqlovchi bilan aniqlanmish distant holatda bo'lganda, ularning aloqasi kuchsizlanib, aniqlovchining nisbiy mustaqillik holati kuchayadi: *Haligi yigit, qo'lida tuguni bor edi-ku, sartarosh, ertaga ta'tilga chiqar ekan.*

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Ajratilgan kengaytiruvchilarning gaplisoniy strukturasi munosabati qanday?

2. Ajratilgan gap kengaytiruvchilari haqida gapiring.

3. Ajratilgan so'z kengaytiruvchilari haqida gapiring.

SODDA GAPDA TENG BOG‘LANISH

Tayanch tushunchalar

uyushish, uyushiqlik, uyushganlik, bog‘lovchisiz ochiq qator, bog‘lovchili ochiq qator, tenglanish qatorida bog‘lovchi, uyushiq kesim, teng bog‘lanish

100- §. Teng bog‘lanish haqida.

Gap o‘zaro teng bog‘lanishga ega so‘zlar bilan ham kengayishi mumkin: *Bodomlar, shaftolilar va o‘riklar gulladi.* Bu gapdagi *bodomlar, o‘riklar, shaftolilar* so‘zshakllari sintaktik mazmun jihatdan biri ikkinchisiga tobe bo‘lmasdan, teng aloqaga kirishgan va bu aloqa teng bog‘lovchilar yoki ohang vositasida amalga oshirilgan. Bunday tenglanish qatorini hosil qilgan so‘zshakllar bir kengayuvchi so‘zshaklga tobelanib, sintaktik jihatdan bir xil mavqega ega bo‘ladi. Bunday so‘zshakl uyushiq so‘zshakl deyiladi. Tenglanish qatori gapda har qanday sintaktik mavqeni egallashi mumkin:

Kesim: *Siz aqlli va tadbirkorsiz.*

Ega: *Go‘yo Navoiy va Boyqaro qarshimda edi.*

Hol: *Suv o‘ynoqlab, ko‘piklanib oqardi.*

To‘ldiruvchi: *U qalam, daftar, ruchka oldi.*

Aniqllovchi: *Nasibaning va Karimaning opalari keldi.*

Undalma: *Aziz do‘stlar, yurtdoshlar, sizlarni sog‘inib yashadim.*

Ko‘rinadiki, gapning konstruktiv bo‘laklari ham, nokonstruktiv bo‘laklari ham uyushishi mumkin.

Uyushiq so‘zshakllar bir butun holda, yaxlit a‘zo sifatida gap struktur qolipiga bevosita (uyushiq kesim, ega, hol) yoki bilvosita (to‘ldiruvchi, aniqllovchi va boshqa so‘z kengaytiruvchisi) daxldor bo‘ladi. Tenglanish qatoridagi so‘zshakllar sintaktik jihatdan bir xil mavqega ega bo‘lmasligi ham mumkin. Ya‘ni ular bir hokim uzvga tobelanishsa va o‘zaro teng aloqaga kirishishsa-da, sintaktik vazifa jihatdan farqlanadi. Masalan: *Har joyda va har kimga sen haqingda gapirdim.* Bunday *har joyda va har kimga* so‘zshakllari o‘zaro teng aloqaga kirishgan, lekin biri gap kengaytiruvchisi (*har joyda*), ikkinchisi esa so‘z kengaytiruvchisi (*har kimga*). Bunday tenglanish qatori *uyushmagan tenglanish qatori* deyiladi. Uyushmagan tenglanish qatori a‘zosining har biri har xil lisoniy-sintaktik o‘rinlarning to‘ldiruvchisi bo‘ladi. Xususan, mazkur gapdagi *har*

joyda soʻzshakli gap lisoniy strukturasidagi hol oʻrmini toʻldirsa, *har kimga soʻzshakli gap markazidagi atov birligi [W]ning kengaytiruvchisi, gap lisoniy strukturasiga bevosita daxldor boʻlmagan aʻzo.*

Tenglangan soʻzshakllarining har biri kengaygan boʻlishi ham mumkin: 1. *U dengiz qiyofasini kasb etgan keng paxtazorga va undagi marra uchun kuyib-pishayotgan terimchilarga uzoq tikildi.* 2. *Shoʻx yigitlar, erka qizlar quvnashar.*

101-§. Uyushgan soʻzshakl.

Uyushgan soʻzshakl har doim sintaktik mavqe va morfologik shakllanish jihatidan bir xil boʻladi. Ular boshqa soʻz bilan bogʻlanishda tenglik saqlaydi. Ammo ularning qanday soʻz bilan ifodalanishi – soʻz turkumi jihatdan bir xil boʻlishi va, demak, bir xil soʻroqqa javob boʻlishi shart emas: *Seni (olmosh) va Salomatning ukasini (ot) taqdirlashadi.*

Uyushgan soʻzshaklning oxirgisi tegishli grammatik shaklni olib, oldingilari olmagan boʻlishi ham mumkin: *Maydonni begona oʻt, tosh va har xil chiqindilardan tozaladik.* Bunda uyushgan soʻzshaklning oxirgisi (*chiqindilardan*) chiqish kelishigi bilan shakllangan. Bu uyushgan soʻzshaklning grammatik shakllanishi har xil boʻlishi ham mumkin degani emas. Chunki oxirgi soʻzshakldagi chiqish kelishigi uyushgan soʻzlarning boshqalariga ham tegishli. Faqat nutqiy tejam grammatik koʻrsatkichning barcha soʻzshaklda takrorlanishiga monelik qiladi.

Uyushiq soʻzshaklning muhim nutqiy belgisidan biri sanash ohangi bilan aytilishi. Sanash ohangi boʻlmasa, sintaktik mavqe, grammatik shakl va ifodalanish jihatlari bir xilligiga qaramasdan soʻzshakllar uyushiq sanalmaydi. Masalan, *Mening diqqatimni dumaloq oppoq toshlar tortdi* gapidagi *dumaloq* va *oppoq* soʻzshakli *toshlar* soʻzshakliga tobelanib, ifodalanish va grammatik shakl jihatdan bir xil. Biroq ular uyushtiruvchi (sanash) ohangsiz uyushmagan kengaytiruvchi hisoblanadi.

Demak, sintaktik mavqe, grammatik shakl bir xilligi va uyushtiruvchi ohangga egalik uyushgan tenglanish qatorining zaruriy belgisidir.

Uyushiq kesimning oʻziga xos xususiyati. Uyushgan ega, hol, toʻldiruvchi va aniqlovchida tegishli grammatik shakl har bir soʻzshaklda alohida-alohida mavjud boʻlishi ham, faqat oxirgisida

bo'lib, oldingilarida bo'lmasligi ham mumkin. Biroq uyushgan kesimlarda kesimlik shakllari bilan faqat oxirgi kesim shakllangan, boshqalari esa bu qo'shimchani olmagan bo'ladi: 1. *Bizning yoshlar dono va zukkodirlar.* 2. *Do'kondorlar molini maqtab va xaridorlarni chorlab turardilar.* 3. *Voqea sodir bo'lgan joyga zudlik bilan borishimiz va masalaga oydinlik kiritishimiz lozim.*

So'z kesimlik ko'rsatkichi bilan shakllangan va kesimlik sintaktik pozitsiyasini egallagan bo'lsa, u alohida hukm va tugal ma'no ifodalaydi hamda gap hosil qiladi. Yuqorida keltirilgan gapda ham uyushgan kesimning barchasi [Pm] ko'rsatkichi bilan shakllantirilganda, ularning har biri alohida-alohida gapni hosil qiladi va natijada qo'shma gap vujudga keladi. Qiyoslang: 1. *Siz a'lochi va jamoatchi kishisiz* (uyushiq kesimli gap) – *Siz a'lochisiz va jamoatchisiz* (qo'shma gap). 2. *U vaqtlarda otam kosib, onam tikuvchi edi* (uyushgan sodda gap) – *U vaqtlarda otam kosib edi va onam tikuvchi edi* (qo'shma gap).

Ikkinchi gapning har bir kesimini [Pm] bilan to'la shakllantirib, qo'shma gap tarzida qo'llash uslubiy g'alizlikni keltirib chiqaradi. Shu bois ushbu o'rinda qo'shma gap emas, balki uyushiq kesimli sodda gapni ishlatish o'ng'ay.

Uyushiq kesimning har xil so'z turkumi bilan ifodalanishi ham uchraydigan hodisa. Bu ot va olmoshda mavjud: *Taniganim, bilganim sen va Halimdir.* Biroq fe'l va boshqa turkum so'zi uyushiq kesim hosil qila olmaydi. Chunki ot, fe'l boshqacha va qolgan turkumlar boshqacha tuslanishga ega bo'ladi: *Itingdurman va bo'zlagaydirman.* Bu gapda kesimlik ko'rsatkichlarini ikkala so'zshakl uchun bitta qilib bo'lmaydi: *Itingdur va bo'zlagaydirman* kabi.

Uyushiq kesimlarning oldin turgani *-i(b)* shaklli ravishdosh bilan ifodalanganda, hol bilan monand bo'lib qoladi: 1. *U ko'rqib baqirib yubordi.* 2. *U tanib, bilib so'ray boshladi.* Har ikkala qo'llanishda ham fe'l so'zshakllar bir-biriga o'xshaydi. Biroq gaplardan birinchisida fe'l hol (*ko'rib*) va kesim (*baqirib yubordi*) vazifasida. Keyingi gapda esa uyushiq kesim mavjud. Biroq birinchi gapda uyushtiruvchi zaruriy belgisi – uyushtiruvchi ohang mavjud emas.

102-§. Tenglanish qatorida bog'lovchi.

Tenglanish qatori bog'lovchili yoki bog'lovchisiz bo'lishi mumkin. Bog'lovchisiz qator faqat ohang yordamida hosil qilinadi:

1. *Karima, Gulnora, Halima bog'ga jo'nadilar.* 2. *U tanib, bilib, so'ray boshladi.*

Bog'lovchili qator bog'lovchi vosita yordamida hosil qilinadi: 1. *Eshikdan yosh yigit va chol kirib keldi.* 2. *Farzandlarimiz dono va baxtiyordir.*

Tenglanish qatori nisbatan cheklanmagan yoki cheklangan a'zodan tashkil topishi mumkin. Bu a'zolararo munosabatning turi bilan bog'liq. Shunday tenglanish qatori mavjudki, bunda bemalol qatorni to'ldirish, yangi a'zo bilan davom ettirish mumkin bo'ladi: *U ko'k, qora, qizil qalamlar oldi.* Bunday tenglanish qatori **ochiq qator** deyiladi. Ochiq qator shunday a'zolardan tuziladiki, bunda bir a'zo boshqalariga qanday munosabatda bo'lsa, boshqa a'zo ham unga shunday munosabatda bo'ladi. Yopiq qator esa shunday a'zolardan tashkil topadiki, ularda qatordagi a'zolarning munosabati taqsimlangan bo'ladi: bir a'zo ikkinchisiga boshqacha, ikkinchisi birinchisiga boshqacha munosabatda bo'ladi: *Bog'da nafaqat olma, balki nok ham o'sadi.* Ochiq tenglanish qatorida tartib, asosan, erkin: *Bog'da o'rik, olma, shaftoli o'sadi gapi Bog'da o'rik, olma, shaftoli, balki nok ham o'sadi* shaklida berilsa ham, mazmunga putur etmaydi. Yopiq tenglanish qatorida tartib, ko'pincha, qat'iy bo'ladi. *Bog'da shaftoli, olma, balki nok ham o'sadi gapi Bog'da nafaqat nok, balki olma ham o'sadi* ko'rinishini olsa, avvalgi mazmunni bermaydi (Qiyoslang: *pishirib, yedi – yeb pishirdi, to'y va tomosha – tomosha va to'y*).

Ba'zi bog'lovchi faqat ochiq qatorni, ba'zilari esa faqat yopiq qatorni tashkil etadi.

Ayiruv bog'lovchilari ochiq qatorni tashkil qiladi: 1. *Biz uchun maktab yo hayot, yo mamot, yo najot, yo halokat ishi bo'lmog'i lozim.* 2. *Bunda bor na ofat, na g'urbat, na g'am.*

Biriktiruv va zidlov bog'lovchilari yo yopiq qatorni tashkil etadi, yoki qatorni yopadi: 1) yopiq qatorni tashkil etish: *Gullar va maysalar ajib bir go'zallik baxsh etardi;* 2) qatorni yopish: *Gullar, rayhonlar va maysalar ajib bir go'zallik baxsh etardi.*

Tenglanish qatorining har ikkala turi – ochiq qator ham, yopiq qator ham bog'lovchisiz bo'lishi mumkin:

1. **Bog'lovchili ochiq qator.** Ayrim bog'lovchi tenglik munosabatiga kirishayotgan har bir so'zshakl uchun qo'llanib, qatorni bemalol davom ettirishi mumkin: *Halim ham o'qiydi, ham ishlaydi,*

ham davolanadi gapidaochiq qatorni tashkil etuvchi bog‘lovchi, aytilganidek, asosan, ayiruv bog‘lovchilar va *ham* yuklamasi.

2. **Bog‘lovchisiz ochiq qator.** Bog‘lovchisiz ochiq qatorni tashkil etuvchi a‘zolar o‘zaro uyushtiruvchi ohang yordamida bog‘lanadi:

*Muhayyo, Surayyo, Dilshoda, Muqaddas,
Ko‘zimni yashnatib kiyibsiz atlas.*

Bog‘lovchisiz ochiq qatorning ikki turi mavjud:

a) har xil predmet, belgi va shu kabilar nomi beriladi: *Nonsiz, tuzsiz, suvsiz uch kun qiynaldi.*

b) darajalanuvchi, ko‘payuvchi, to‘ldiruvchi a‘zolar beriladi: *Tutab, burqsib, yonib, kuydi bechora.*

Yopiq bog‘lovchili qator a‘zolari orasida:

a) uyg‘unlik (*Halim qattiqqo‘l va jiddiy edi*);

b) zidlik (*Sekin, ammo chiroyli yozadi*)

ma‘nosi mavjud.

Bog‘lovchisiz yopiq qatorida tenglanuvchi a‘zolar juftlashadi: 1. *Erta-indin kelarman (erta yokiindin kelarman)*. Ba‘zan ayrim vosita ham bog‘lovchisiz qatorni tashkil qilishda qo‘llanadi: *Senga emas, qizimga aytaman.*

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Uyushish hodisasi haqida gapiring.
2. Bog‘lovchisiz ochiq qatorni tushuntiring.
3. Bog‘lovchili ochiq qatorni tushuntiring.
4. Tenglanish qatorida bog‘lovchining o‘rni qanday?
5. Uyushiq kesimning o‘ziga xos xususiyatini bayon qiling.

UNDALMA

Tayanch tushunchalar

minimal qolip, maksimal qolip, so‘z kengaytiruvchisi, gap kengaytiruvchisi, undalma, shakliy aloqa, mazmuniy aloqa

103-§. Gapning undalma bilan kengayishi

Gap undalma bilan ham kengayishi mumkin. Undalma gap tarkibidagi II shaxs kishilik olmoshi bo‘lgan so‘zshakl ma‘nosini muayyanlashtiruvchi unsur bo‘lib, u mantiqan so‘z kengaytiruvchisi

maqomida bo‘ladi. Biroq u kengayayotgan so‘z bilan bog‘langanda, grammatik aloqaga ega emas. Undalma mazmunan bog‘langan so‘zshakl nutq yo‘naltirilgan shaxs yoki narsa predmetni ifodalaydi. Undalma vazifasida, odatda, bosh kelishikdagi ot, ba‘zan otlashgan so‘zshakllar keladi.

Demak, undalma gap lisoniy strukturasi bevosita daxldor bo‘lmagan, gap tarkibidagi ifodalangan yoki ifodalanmagan ikkinchi shaxs olmoshining so‘z kengaytiruvchisi hisoblanadi. Ajratilgan bo‘lak ajralmish bo‘lak bilan mazmunangina munosabatga kirishganligi kabi, undalma ham nutq yo‘naltirilgan shaxs, predmet bilan mazmuniy bog‘lanishga ega bo‘ladi.

Undalma kengaytirgan olmosh so‘zshakl gapning barcha bo‘laklari, bo‘lakning kengaytiruvchilari, qolaversa, bo‘lak bo‘laklarining kengaytiruvchilari bo‘lishi mumkin:

kesim: *Do ‘stim, ishonganim sensan;*

ega: *Oybek, sen maktabga kechikyapsan;*

hol: *Halim, sen tufayli murodimga etdim;*

aniqllovchi: *Gulbadan, sening muhabbating dilingda pinhon;*

to‘ldiruvchi: *Qarchig‘ay changalim, senga yo‘l bo‘lsin.*

Undalma qo‘llanganda u kengaytirgan so‘z tushib qolishi ham mumkin. 1. *Ey Sharqning bo‘stoni, dilimga payvand!* 2. *Kel, ey Furqat, suxanni muxtasar qil.*

So‘zlovchining nutqi qaratilgan shaxs/predmetni ifodalovchi so‘zshakl gap tarkibida yo‘q bo‘lishi va uni tiklab ham bo‘lmasligi mumkin: 1. *Hoy qizlar, mana bo‘ldi pora-pora paranji.* 2. *Yigitcha, mashina jo‘nayapti.* Ammo baribir, undalma ifodalanmagan ikkinchi shaxs olmoshi mazmunining muayyanlashtiruvchisi ekanligi ma‘lum bo‘lib turadi.

Undalma vazifasida qo‘llanadigan so‘z:

ot: *Xola, bemahalda nima qilib yuribsiz?*

otlashgan so‘z: 1. *Ko‘rganlar, gapiring.* 2. *Tentagim, nima deysan?* 3. *Birinchi, men ikkinchi!*

Undalma kengayishi ham mumkin: 1. *Yaxshi yigit, sevganingdan ayrilma.* 2. *Oq ilon, oppoq ilon, oydinga yotganing qani?*

Undalma uyushishi ham mumkin. Bunda nutq turli narsalarga qaratiladi. *Daraxtlar, bo‘stonlar, sizdan so‘rayman.*

Undalma gapning barcha o‘rinlarida kela oladi. Gap boshida kelganda uni ochadi, oxirida esa yopadi: 1. *Aziz do‘stim, omonmisan?* 2. *Omonmisan, aziz do‘stim.*

Undalma mustaqil gap maqomini ham olishi mumkin: 1. *Opa! Sen ham odam edingmi?* 2. *Bola qichqirdi: «Dada!»* Bunda u vokativ gap bo‘ladi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Undalmaning gap lisoniy strukturasi munosabati qanday?
2. Undalmaning ifodalanishi qanday?
3. Undalmaning kengayishi haqida gapiring.

GAPNING KIRISH VA KIRITMA KENGAYTIRUVCHILARI

Tayanch tushunchalar

minimal qolip, maksimal qolip, so‘z kengaytiruvchisi, gap kengaytiruvchisi, shakliy aloqa, mazmuniy aloqa, kirish, kiritma

104- §. Kirish kengaytiruvchilar.

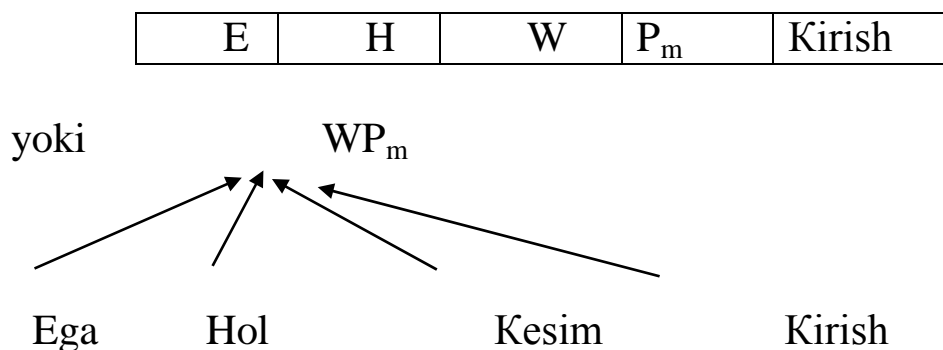
Ma‘lum bo‘ladiki, gap [Pm]i tarkibida mayl/modallik ma‘nosi ham mavjud. Modallik gap kesimini shakllantirishda muhim ahamiyatga ega. Tilshunoslikda modallikning o‘ziga gapni tashkil etadi degan qarash ham mavjud. Chunki gap [Pm]ida mavjud va xilma-xil vosita bilan ifodalangan taxmin, gumon, shubha, ishonch, qat‘iylik, shart, istak, tilak, buyruq, imkoniyat, zaruriyat, majburiyat kabi ma‘no ifodalangan har qanday hukm, fikrda ustuvor qiymati bilan ajralib turadi. Shu boisdan gap tarkibida gap bo‘laklari bilan grammatik aloqaga kirishmagan, so‘z birikmasi hosil qilmagan bo‘lsa-da, [Pm] dagi mazkur ma‘noga bevosita daxldor bo‘lgan subyektiv modallik munosabatini ifodalaydigan atov birliklari ko‘plab uchraydi: 1. *Aka, bugun ota-onalar yig‘ilishiga dadam boradilarmi? – Dadam, albatta, boradilar, balki, onam ham borarlar.* 2. *To‘g‘ri, yomon odam jazosini tortishi kerak, – dedi Saida.* 3. *Bu chol, qizining so‘ziga qaraganda, hali juda baquvvat ekan.* 4. *Siz, o‘ylab qaragam, shu lavozimga loyiq nomzod ekansiz.*

Bunday atov birliklari va qurilmalar gap tarkibiga kirar ekan, [Pm] tarkibidagi modal va tasdiq/inkor ma‘nosini muayyan-lashtiradi,

ya'ni gapning kesimi bilan bog'lanadi. Shu boisdan ular *modalyoki kirishkengaytiruvchideb* ataladi. Kirish kengaytiruvchilar gapning konstruktiv bo'laklari sanalmish ega va hol kabi faqat va to'g'ridan-to'g'ri gap markaziga munosabatda bo'ladi. Biroq kirish kengaytiruvchi [**Pm**]ga grammatik jihatdan bog'lanmaganligi bois unga nisbatan *konstruktiv* sifatini qo'llab bo'lmaydi. Biroq unga zich mazmuniy munosabatda bo'lganligini inobatga olib ularni bo'lak, gap bo'lagi, gap kengaytiruvchisi deyish mumkin. Demak, kirish kengaytiruvchi so'z va gap kengaytiruvchisi orasida «oraliq uchinchi» bo'lganligi bois ularni gapning *konstruktiv bo'lmagan bo'lagi* atamasini bilan nomlash mumkin. Atamaning *konstruktiv bo'lmagan* degan qismi hodisaning so'z kengaytiruvchisi sifatiga egaligini ko'rsatsa, *bo'lak* uzvi gap kengaytiruvchi sirasiga daxldorligini bildiradi.

Kirishlarning gap struktur qurilishidagi o'rnini quyidagicha berish mumkin (53-jadval):

53-jadval:

Kirish kengaytiruvchi so'z, birikma va gap ko'rinishida bo'lishi mumkin: 1. *Farg'onada, **balki**, balqarsan.*(A.Orip.)2.***Tabibning ta'biricha**, shohning sog'ayishi uchun uch narsa zarur ekan.* (Ert.)3.***Men sizga aytsam**, bir kunda uch mahal shaharga qatnashning o'zi bo'lmaydi.* (S.Nur.)Shu sababli kirish kengaytiruvchi kirish so'z, kirish birikma, kirish gap kabi turga bo'lib o'rganiladi. Aslida barcha kirish kengaytiruvchisi nominativ birlik. Garchi ularning ayrim ko'rinishi gap xarakterida bo'lsa-da, ularni tom ma'nodagi gap deb bo'lmaydi. Masalan, yuqorida keltirilgan, *men sizga aytsam* qurilmasi mazkur gap tarkibida shaklan gap ko'rinishida bo'lsa-da, uning zimmasiga fikr ifodalash, axborot uzatish vazifasi yuklatilmagan. Unda [Pm] shakli mavjud bo'lsa-da, tegishli ma'nolar voqelanishi o'ta kuchsizlangan. Shu boisdan undagi [**Pm**] shakllari va

unga mos gap kengaytiruvchisi o'zgartirib ko'rilsa, uning kirishlik mohiyati butunlay yo'qoladi.

Kirish kengaytiruvchilarning umumiy va o'ziga xos xususiyatlari quyidagilar:

1) kirish gap tarkibiga muayyan denotativ ma'nolari bilan kirmaydi. Masalan, yuqorida keltirilgan *Men sizga aytsam* kirish gapidagi so'zlarda harakat, harakatni bajaruvchi shaxs, obyekt kabi ma'no ifodalanmagan. Unda bir butun holda «ishontirish» modal ma'nosi mavjud;

2) kirishlar grammatik shakllanganlik nuqtayi nazaridan rang-barang. Unda tuslangan fe'l ham (*aytsam*), tuslanmagan fe'l ham (*shunday qilib*), ot ham (*chamasi*), olmosh ham (*menimcha*) kirish vazifasida keladi. Ammo ular, aytilganidek, ba'zan qisman, ba'zan butunlay o'z lug'aviy ma'nosini yo'qotib, paradigmasidan vaqtincha uzilgan bo'ladi;

3) kirish kengaytiruvchining barchasi o'ziga xos yagona «so'zlovchining o'z fikriga munosabatini bildirish» umumiy ma'nosi ostida birlashadi;

4) kirish kengaytiruvchilarning gapdagi o'rni qat'iy emas.

Bu belgilarning barchasi kirish kengaytiruvchilar o'ziga xos lug'aviy-sintaktik guruhni tashkil etishini ko'rsatadi.

Kirish kengaytiruvchi gapda quyidagi ma'nolarni ifodalaydi:

1) ta'kidlash, tinglovchining diqqatini bayon qilayotgan fikrga tortish: *takrorlayman, muhimi, ishonsangiz, masalan, misol uchun, ta'kidlayman, aytish kerakki*;

2) subyektiv munosabat, his-tuyg'ularni ifodalash: *baxtimizga, baxtga qarshi, o'ylayman, umid qilaman, o'ylaymanki, shubhasiz, ehtimol, shu ma'noda, qaysidir ma'noda, afsuski, attang, essiz*;

3) fikrni bayon qilish usuliga munosabat: *to'g'risini aytganda, bir so'z bilan aytganda, sodda qilib aytganda, aniqrog'i, qisqasi, gapning indallosi*;

4) fikrning bog'lanishini, matn tarkibiy qismlari orasida munosabat, ichki aloqa kabilarga so'zlovchining qanday qarashini ifodalash: *demak, xulosa, sababi, shunday qilib, ko'rinadiki, ma'lum bo'ladiki, buning ustiga, odatda*;

5) aytilayotgan fikrning kimga tegishli ekanligini bildiruvchi soʻz: *menimcha, fikrimcha, uning soʻziga qaraganda, aytishlaricha, xabar berishiga qaraganda;*

6) fikrning tartibini, izchilligini bildiradigan soʻzlar: *birinchidan, avvalo, ikkinchidan.*

105- §. Kiritma qurilma.

Kiritma qurilma gap holatida boʻlib, nutqda gapdan anglashilayotgan fikrga qoʻshimcha tariqasidagi yangi fikrni bayon etish vositasi. Kiritma kirish gapdan oʻzining gaplik mohiyatiga toʻla egaligi (kirish gap garchi shaklan gap tarzida boʻlsa-da, koʻproq kirish soʻz tabiatiga ega boʻladi), asosiy gap bilan mazmuniy bogʻliqlikning oʻziga xosligi bilan ajralib turadi: *Buvamga (hamma band boʻlganligi uchun) men qarashib turadigan boʻldim.* Bu gapdagi *hamma band boʻlganligi uchun* qurilmasi kiritma gap boʻlib, u asosiy gap bilan grammatik jihatdan bogʻlanmasa-da, mazmunan undan anglashilgan voqea/hodisaning sababini bildirib, mazmunan qoʻshma gapda boʻlgani kabi izohlash vazifasini oʻtamoqda. Kiritma gapning nisbiy mustaqilligi gap ohangidan ham anglashilib turadi.

Kiritma gapning qoʻshma gap tarkibidagi sodda gapdan farqi – uning maʼlum gapga nutq momentida tugʻilib qolgan ehtiyojga koʻra kutilmagan tarzda birdan kiritilishi. Bu uni sof nutqiy hodisadek tasavvur qilishga olib keladi. Biroq soʻzlovchi ongida kiritma qurilmalarni gapga kiritish koʻnikma va malakasi mavjud boʻlib, bu uning lisoniy hodisa tajallisi ekanligidan, lisonda uning nutqiy qoʻllanish andozasi mavjudligidan dalolat beradi.

Kiritma qurilmaning oʻrni ham gap tarkibida qatʼiy. U asosiy fikrga qoʻshimcha, ilova fikrni ifodalaganligi bois gap avvalida kela olmaydi. Chunki asosiy fikr boshlanmasdan ilova fikrni berish nooʻrin. Shuningdek, kiritma, odatda, gap oxirida ham boʻlmaydi.

Kiritma gapning yana bir xususiyati uning yigʻiq (kesimdangina iborat) boʻlmasligi: 1. *Yalpiz (choʻl yalpizini aytganim yoʻq) oshga solinadi.* 2. *Oʻsha yosh bolani (u ota-onasiz qolgan edi) boyga qarol qilib berishdi.* Chunki, birinchidan, fikr qoʻshimcha boʻlsa-da, u muhim, shu boisdan, odatda, uni faqat kesim bilan berishning imkoni yoʻq. Ikkinchidan, kiritma bir soʻz bilan berilsa, u ajratilgan boʻlakka aylanib qoladi: *Onam (oʻgay) meni koʻp urishardi.* Bunday koʻrinishdagi ajratilgan boʻlak baʼzi darslik va qoʻllanmada kiritma gap sifatida talqin qilinadi. Aslida *Otam (oʻgay) qazo qildi* gapida

o'gay birligi ajratilgan aniqlovchi (*Bayroq, havo rang, hilpiramoqda gapidagi kabi*).

Demak, kiritma qurilmali gap mohiyatan qo'shma gapga o'xshaydi. Biroq grammatik aloqa va intonatsion o'ziga xoslik ularni farqlovchi belgi. Misol sifatida *O'rmondan (u yerda yirtqich hayvonlar bor edi) bo'kirgan ovozlar eshitilardi* gapini olaylik. Gap mazmunini *O'rmonda yirtqich hayvonlar bor, shuning uchun u yerda bo'kirgan ovozlar eshitilardi* deya tushunish mumkin. Biroq uni *O'rmonda bo'kirgan ovozlar eshitilardi, u yerda yirtqich hayvonlar bor edi* tarzida o'zgartirilsa, gaplardagi grammatik mustaqillik kuchayib, qo'shma gaplik xususiyati susayadi, alohida sodda gaplarga intilish o'sadi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Kirish va kiritmalarning gap lisoniy strukturasi munosabati haqida gapiring.
2. Kirishlarga tavsif bering.
3. Kiritmaga tavsif bering.

GAPNING IFODA MAQSADIGA KO'RA TURLARI

Tayanch tushunchalar

axborot, kommunikativ niyat, darak gap, so'roq gap, buyruq gap

106- §. Ifoda maqsadiga ko'ra gapning turlanishi

Ifoda maqsadiga ko'ra gapning turlanishi sof nutqiy hodisa. So'zlovchi nutq jarayonida fikr ifodalash bilan birga, ma'lum bir maqsadni ko'zlaydi ham. Gap so'zlovchining ko'zlagan maqsadiga ko'ra turli-tuman:

- 1) darak gap: *Uzoqdagi zalvorli tog'lar xayolimni keldilar bosib* (A.Orip.);
- 2) so'roq gap: *Sen bahorni sog'inmadingmi?* (A.Orip.);
- 3) buyruq gap: *Meni kutgil...* (K.Sim.).

Ammo bu turlar orasiga keskin chegara qo'yib bo'lmaydi. Bir tur ikkinchi tur vazifasini bajaraverishi mumkin. Deylik, shaklan darak gap so'roq mazmunini, so'roq gap esa darak mazmunini ifodalashi mumkin. Misollar: 1. *Onani kim sevmaydi?* (shaklan so'roq, mazmunan darak.). 2. *Dasturxonga qaramaysizmi?* (shaklan so'roq,

mazmunan buyruq.).Qarzdor dehqonga boyning«*Kuz keldi*» deb qichqirgani oddiy darak emas, balki «*Qarzingni to'la!*»mazmunidagi buyruq gapdir. (A.G'ul.).

Qo'shma gap tarkibidagi sodda gapda ifoda maqsadi o'ziga xos. Ergash gapli qo'shma gapda ifoda maqsadi bosh gapniki bilan bir butun holda bitta bo'ladi. Teng munosabatli qo'shma gapda esa oldin turgan gap, odatda, darak tabiatiga ega bo'ladi.

Darak gap. Darak gap xabar berish, biror hodisa yoki dalilni tasdiqlash xususiyatiga ega bo'ladi: 1. *Umrin bo'yi seni kutarman.* 2. *Sarvi gulro' kelmadi.*

Darak gap kesimlikdagi mayl ma'nosiga ko'ra turlicha bo'lishi mumkin:

- 1) aniq xabar: *Bola keldi;*
- 2) taxmin: *Ertaga majlis bo'lar;*
- 3) istak: *bugun bozorga chiqsam.*

Bu qatorni yana davom ettirish mumkin.

Darak gap istakni ifodalaganda, so'zlovchining taxmin-tilagi haqida xabar beradi. Istak qat'iylishsa, u buyruq gapga aylanib ketadi. Bu bilan darak va buyruq gap bir-biriga yaqinlashadi: *Sen borsang – Sen bor.*

Darak gapda so'z tartibi, odatda, buzilmagan, gap esa darak intonatsiyasiga ega bo'ladi. Shuningdek, darak gapning kesimi ham o'ziga xos. U so'roq yuklamasidan xoli va aniqlik mayli shaklida bo'ladi.

Atov gap va so'z-gap ham darak tabiatiga ega bo'ladi: 1. *Qish.* 2. *Ha.* 3. *Rahmat.*

So'roq gap. So'roq gapda so'roq ma'nosiga boshqa ma'no ham qorishgan holda bo'lishi mumkin:

- 1) so'roqning o'zi: *Halim keldimi?*
- 2) so'roq-hayrat: *Halim keldimi?*
- 3) so'roq-taajjub: *Yozda ham shunday yomg'ir yog'adimi?*
- 4) so'roq-mamnunlik: *Halim tugatdimi-a?*
- 5) so'roq-gumon: *Olib chiqarmikin?*
- 6) so'roq-taxmin: *Sen Olim emasmisan?*
- 7) so'roq-darak: *Tugatdimi? (Ko'rdingmi, tugatdi ma'nosida.)*

- 8) so'roq-buyruq: *Tezroq jo'namaysizmi?*

So'roq gap kutilayotgan javobga munosabatiga ko'ra uch xil:

1) sof so‘roq gaplar javob talab qiladi: *Bugun qayerga borasan?*

2) ritorik so‘roq gap javob talab qilmaydi va mohiyatan darak, shaklan so‘roq gap hisoblanadi: *Onani sevmaydigan odam odammi?*

3) so‘roq-buyruq gap so‘roq yo‘li bilan buyurish ma’nosini ifodalaydi: *Tezroq kelmaysizmi?*

So‘roq gap mazmun hajmiga ko‘ra ikki xil:

1) umumiy so‘roq. Bunda narsa yoki hodisa to‘laligicha aniqlanadi: *Bu nima? Bu kitobmi?* Bunda javob kesimga tegishli bo‘ladi.

2) xususiy so‘roq. Bunda narsa yoki hodisaning bir tomoni aniqlanadi: *Bu qanday kitob? Kitobning varag‘i qancha? Sen qayerdan kelding?* Bunda javob so‘roq olmoshi bilan ifodalangan kesimdan boshqa har qanday bo‘lak bo‘ladi.

So‘roq gapda so‘roq ma’nosi quyidagi vositalarga tayanadi:

- 1) so‘roq yuklamalari;
- 2) so‘roq olmoshlari;
- 3) so‘roq ohangi.

Buyruq gap. Buyruq gap tinglovchini biror predmetga biror ishni bajarishga undash, buyurish, qistash ma’nolarini ifodalash uchun xizmat qiladi. Bunday ma’noviy ko‘rinish turli-tumandir. Shunga ko‘ra, buyruq gap o‘z ichida har xil ko‘rinishga ega bo‘ladi.

- 1) sof buyruq: *Tez bor!*
- 2) buyruq-qistash: *Borsang-chi!*
- 3) buyruq-iltimos: *Menga ham bering.*
- 4) buyruq-maslahat: *Yaxshisi, uyda qola qol.*
- 5) buyruq-tilak: *Yashasin tinchlik.*
- 6) buyruq-chaqiriq: *Olg‘a!*

Buyruq gapning bu turlari ohang jihatidan farqlanib turadi.

Buyruq gapning kesimi, odatda, buyruq maylining ikkinchi shaxs, ba’zan uchinchi shaxs shaklidagi fe’ldan bo‘ladi: *Bor! Chekilmasin!* Kesim birinchi shaxs buyruq maylidagi fe’ldan bo‘lganda, gap ohangidagi qat’iylik uni buyruq gapga aylantiradi: *Nomus uchun kurashaylik!*

Ba’zi hollarda aniqlik maylidagi yaqin o‘tgan zamon fe’li ham buyruqni ifodalashi mumkin: *Qani, jo‘nadik!*

Buyruq gap ko‘pincha undalmali va undovli bo‘ladi: 1. *Hoy, tezroq yuringlar.* 2. *Bozor, bu yoqqa kel!*

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Darak gapning xususiyatlari haqida gapiring.
2. So‘roq gapning xususiyatlari haqida gapiring.
3. Buyruq gapning xususiyatlari haqida gapiring.

GAPDA SO‘Z TARTIBI. AKTUAL BO‘LINISH

Tayanch tushunchalar

Tartib, aktual bo‘linish, prosodik aktuallashtiruvchi vosita, emfatik emotsional urg‘u, leksik va grammatik aktuallashtiruvchi vosita, kommunikativ bo‘linmas gap

107-§. Nutqning individual tabiati

Nutq individual tabiatga ega bo‘lganligi bois, gapda ishtirok etayotgan so‘zlar tartibi ham erkin. Biroq bu «erkinlik» hech qachon umumiy lisoniy qonuniyat doirasidan tashqarida bo‘lmaydi. So‘zlovchining maqsadi, uslub talabi asosida so‘zlar umumiy tartibga ega bo‘ladi.

Har qanday nutqiy gap, o‘zida ma’lum voqelikni ifodalash bilan birga, so‘zlovchining axborot maqsadini ham namoyon qiladi. Masalan, *Jamshid maktabga ketdi* gapida, Jamshidning maktabga ketishi voqeligi qayd qilinishi bilan birga, so‘zlovchining tinglovchiga Jamshidning qayerga ketganligi haqidagi ma’lumotni yetkazish niyati ham o‘z aksini topgan. Shu boisdan gap *Jamshid qayerga ketdi?* so‘rog‘iga javob bo‘ladi. Demak, ushbu gapdagi voqelik Jamshidning qayerga ketganligi emas, balki kimning qayerga ketganligi, so‘zlovchining axborot maqsadi esa Jamshidning qayerga ketganligi haqidagi ma’lumotni tinglovchiga yetkazish. Gapni *Maktabga Jamshid ketdi* shaklida o‘zgartirsak, voqelik oldingi gapdagi bilan bir xil, biroq so‘zlovchining axborot maqsadi *Maktabga kim ketdi?* so‘rog‘i orqali muayyanlashadi. Birinchi gapda harakatning yo‘nalishi, ikkinchi gapda harakatning bajaruvchisi – axborot mo‘ljali. Gapning axborot vazifasi nuqtayi nazaridan tuzilishi **aktual tuzilish** deyiladi. Aktual tuzilmaning tarkibiy qismlari aktual bo‘lak deyiladi.

Aktual vazifa nuqtayi nazaridan gapni tashkil etuvchi unsurlar tema (ma’lum) va rema (yangi) qismlarga bo‘linadi. Gapning rema qismi kommunikativ (axborot) nuqtayi nazardan ahamiyatli bo‘ladi. Savol ana shu remani aniqlash uchun beriladi. Gapning tema qismi

ma'lum bo'lganligi uchun so'roq gapda aynan takrorlanadi. Yuqoridagi gaplarda tema-rematik (aktual) bo'linish quyidagicha (54-jadval):

54-jadval

Tema	Rema
<i>Halim</i>	<i>maktabga ketdi</i>
<i>Maktabga</i>	<i>Halim ketdi</i>

Gapning aktual bo'linishi mantiqiy birlik bo'lgan hukmning bo'laklanishi (subyekt va predikatga bo'linish) ga o'xshaydi. Shu boisdan ayrim tilshunoslar aktual bo'linishni *mantiqiy-grammatik bo'linish* deb ham nomlaydi.

Aktual bo'linish – sof nutqiy hodisa. Lekin aktuallashish lisoniy strukturadan mutlaqo uzilgan deyish noto'g'ri. Har qanday hodisa muayyan mohiyatning ko'rinishi bo'lganligi kabi aktuallashish ham konstruktiv-sintaktik sathdan butunlay uzilmagan. Aktuallashishda gapning lisoniy strukturasi unsurlari bo'lgan kesim, ega, hol o'rinlari to'ldiruvchilari yoki bu to'ldiruvchilar kengaytiruvchilarining kommunikativ ahamiyati aktual bo'linishni keltirib chiqaradi. Shu boisdan aktuallashishning lisoniy asosi konstruktiv-sintaktik lisoniy sath, aktuallashish jarayoni esa kommunikativ-sintaktik sath deb yuritiladi.

Aktual bo'linish talabi bilan gapda so'z tartibi har xil bo'ladi.

Gapning konstruktiv va nokonstruktiv bo'laklari turlicha joylashadi. Buning sintaktik qurilishga daxli yo'q. Tartib o'zgarishi bilan gap sintaktik qurilishiga putur yetmaydi. Gapda so'z tartibi aktual bo'linish bilan chambarchas bog'liq.

Gapdagi so'zlar o'zlarining tema yoki remaga kirishiga ko'ra joylashadi.

Axborotning tinglovchiga ma'lum parchalarini ifodalovchi so'zlar gap boshida keladi.

Rema gap oxirida, temadan so'ng keladi. Bu izchillikning buzilishi yo uslubiy bo'yoqdorlik uchun xizmat qiladi, yoki mantiqiy buzilishni keltirib chiqaradi.

Agar ega guruhi tema, kesim guruhi rema bo'lsa, aktual bo'linish sintaktik bo'linish bilan muvofiq keladi: *O'quvchilar shodlanishdi* (ega-kesim, tema-rema).

Quyidagi gaplarning tema-rematik bo'linishini qiyoslang (55-jadval):

55-jadval

Tema	Rema
<i>Fermerlar</i>	<i>bu yil paxtadan mo'l hosil oldilar</i>
<i>Bu yil</i>	<i>fermerlar paxtadan mo'l hosil oldilar</i>
<i>Paxtadan</i>	<i>fermerlar bu yil mo'l hosil oldilar</i>

Birinchi jumlada tema gapning egasi bilan muvofiq keladi. Keyingi gaplarda aktual va sintaktik bo'linish nomuvofiqligi yuz bergan. Demak, ma'lum bo'ladiki, gapdagi so'zlar o'rni o'zgartirish bilan sintaktik strukturada o'zgarish yuz bermaydi. Aktual bo'linishda esa u muhim ahamiyatga ega bo'ladi.

Aktuallashtiruvchilar qatorida, tartibdan tashqari, boshqa vositalar ham bo'lishi mumkin. Ular ustuvor qiymat kasb etganda, tartibning roli susayadi. Muhim aktuallashtiruvchilar qatoriga fonetik, leksik va grammatik aktuallashtiruvchilarni kiritish mumkin:

1) **prosodik aktuallashtiruvchi vosita.** Bunday aktuallashtiruvchi vosita sirasiga mantiqiy urg'u va u bilan bog'liq bo'lgan nutq tempi hamda pauza kiradi.

Gapda nechta mustaqil so'z bo'lsa, shuncha miqdorda so'z urg'usi bo'ladi. Biroq gap qanchalik darajada yoyiq yoki yig'iq bo'lishidan qat'i nazar, unda mantiqiy urg'u bitta bo'ladi. Qaysi so'z mantiqiy urg'u olsa, shu so'z rema, gapning qolgan qismi esa tema hisoblanadi. Faqat ega va kesimdan iborat gaplarda qaysi bo'lak mantiqiy urg'u olsa, u rema maqomini oladi: 1. *Guli keldi*: *Guli* – tema, *keldi* – rema. 2. *Guli keldi*: *Guli* – rema, *keldi* – tema.

Emfatik emotsional urg'u. Emfatik urg'u ham gapdagi ma'lum bir so'zni ajratib ko'rsatadi. Bu bilan u mantiqiy urg'uga o'xshab ketadi. Biroq, mantiqiy urg'udan farqli o'laroq, emfatik urg'uda hissiylik kuchli bo'ladi. O'zbek tilida emfatik urg'u ostidagi so'z

tarkibidagi unli yoki undosh cho‘ziladi. Masalan: *Havo t-o-za ekan. Ch-i-royli qiz keldi.* So‘zlarni takrorlash natijasida ham emfatiklik ifodalanadi: *Men borsam, men.*

Mantiqiy va emfatik urg‘u ostidagi so‘zda pauza ham ko‘maklashuvchi vosita sifatida qatnashadi. Urg‘uni olgan so‘zdan oldin ko‘p holda pauza paydo bo‘ladi.

2) **leksik va grammatik aktuallashtiruvchi vosita.** Ma’lum bir so‘zning aktuallashtirishida o‘zbek tilidagi turli lug‘aviy va grammatik shakl ham ishtirok etadi. Bu vositalar mantiqiy urg‘uli so‘z bilan kelib, yordamchi aktuallashtiruvchi vosita hisoblanadi. Bularga *faqat, yolg‘iz, hatto, o‘zi* so‘zlari va *-gina, -oq, -yoq* qo‘shimchasi kiradi:

- 1) *Hatto Javohir o‘qidi.*
- 2) *Sarvar ham keldi.*
- 3) *Asliddin ham o‘qidi, ham yozdi.*
- 4) *Men o‘zim aytaman.*
- 5) *Sherzodning o‘zigina tushunadi.*

Bu lug‘aviy-grammatik vosita bilan kelgan bo‘lak mantiqiy urg‘u olib aktuallashtirishadi – remaga aylanadi.

Kommunikativ bo‘linmas gap. Har qanday gap ham temarematik bo‘linishga ega bo‘lavermaydi. Shunday ko‘rinishdagi gaplar ham borki, ularni kommunikativ bo‘linmas gap deyish mumkin. Bunday gaplarda tema (ma’lum axborot) bo‘lmaydi. Gap butunicha remadagina iborat bo‘ladi. Bunday gaplarning axborot vazifasi biror voqea-hodisaning mavjudligi yoki vujudga kelganligini ifodalashdan iborat bo‘ladi: 1. *Bugun stadiongga boriladi.* 2. *Bahor.* 3. *Issiq boshlandi.* 4. *Tez tong otdi.* 5. *Rahmat.* Kommunikativ yaxlitlik gaplarning ko‘proq bir tarkiblilik bilan aloqador bo‘ladi. Ikki tarkibli fe‘l kesimli gaplarda bu gap semantikasi bilan bog‘langan bo‘ladi: 1. *Tong otdi.* 2. *Shom tushdi.* Bunday gaplarning semantik strukturasi deyarli bir tarkibli gaplarga yaqinlashib qoladi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Gapning akyual bo‘linishi haqida gapiring.
2. Prosodik aktuallashtiruvchi vositalar qaysilar?
3. Emfatik emotsional urg‘u haqida gapiring.
4. Leksik va grammatik aktuallashtiruvchi vositalar haqida gapiring.
5. Kommunikativ bo‘linmas gapni tavsiflang.

NUTQIY GAPNING EMOTSIONALLIKKA KO‘RA TURI

Tayanch tushunchalar

emotsionallik, his- hayajonli gap, his- hayajonsiz gap, emfatik urg‘u

108- §. Nutqiy gapning emotsionallikka ko‘ra tasnifi.

Bunga ko‘ragap ikkiga bo‘linadi:

- 1) his- hayajonli gap;
- 2) his- hayajonsiz gap.

Gap, ifoda maqsadidan qat‘i nazar, his-hayajonli yoki his-hayajonsiz bo‘ladi. Qiyoslang: 1. *Men keltiraman* – ifoda maqsadiga ko‘ra darak gap, emotsionallikka ko‘ra his-hayajonsiz gap. 2. *Men keltiraman!* – ifoda maqsadiga ko‘ra darak gap, emotsionallikka ko‘ra his-hayajon gap.

His-hayajonli gapda, fikr bilan birgalikda, so‘zlovchining kuchli his-tuyg‘ulari ham namoyon bo‘ladi. Demak, darak, so‘roq, buyruq gapga maxsus ohang berilishi natijasida his-hayajonsiz gap his-hayajonli gaplarga aylanadi: 1. *Futbol boshlandi!* 2. *Otam keldimi?! 3. Hayda!* Darak gap, ko‘pincha, his-hayajonsiz, buyruq gaplar esa his-hayajonli bo‘ladi.

His-hayajonli gap his-hayajon darajasiga ko‘ra ikkiga bo‘linadi:

1) fikrni his-hayajon bilan ifodalovchi gap: *Futbol boshlandi! Men keltiraman!*

2) so‘zlovchining emotsional tuyg‘usini ifodalovchi gap: *Oh! To‘y muborak! Ura!*

His-hayajon gapning o‘ziga xos fonetik, leksik va grammatik belgisi bor:

1) maxsus ohangga egalik;

2) gap tarkibida his-hayajon ifodalovchi so‘zlarning bo‘lishi: *eh, oh, naqadar, qaniydi va hokazo;*

3) gap bo‘laklari tartibining o‘zgarishi: *Oltin bu vodiylar, jon O‘zbekiston!;*

4) emfatik urg‘u olgan so‘zni takrorlash: *Sizdan so‘radim, sizdan;*

5) his-hayajon gap ko‘pincha bir tarkibli bo‘ladi: *Ura! Dunay! Dunay!*

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Emotsionallik haqida gapiring.
2. His- hayajonli gap haqida qanday ma'lumotlarni bilasiz?
3. His- hayajonsiz gaplarning imlosi qanday bo'ladi?
4. Emfatik urg'u haqida nima bilasiz?

UYUSHGAN GAP

Tayanch tushunchalar

ega, kesim, uyushish, uyushqlik, uyushganlik, sodda gap, qo'shma gap, uyushtiruvchi unsur, uyushuvchi unsur

109- §. Uyushish haqida.

O'zbek tilshunosligida uyushish hodisasi bilan bog'liq uchta hodisa mavjud:

- 1) gapda uyushgan so'zlar (Bu haqda yuqorida aytiladi);
- 2) qo'shma gapdagi uyushiq gaplar (Bu haqda quyida – «Qo'shma gap» bahsida so'z yuritiladi);
- 3) uyushgan gaplar.

Uyushqlik umumiy holat bo'lib, sodda gapga ham, qo'shma gapga ham xos. Sodda gapda so'zlar uyushib kelsa, qo'shma gapda so'z, sodda gap uyushib keladi.

Aytilganidek, uyushqlik kamida ikki birlik (unsur)dan iborat bo'ladi: 1) uyushtiruvchi unsur; 2) uyushuvchi unsur.

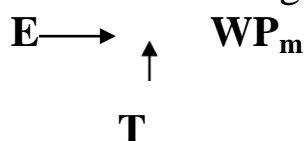
Bu ikki unsur barcha uyushish hodisasida mavjud.

Xo'sh, uyushgan gap nima va u uyushiq gapdan nimasi bilan farqlanadi?

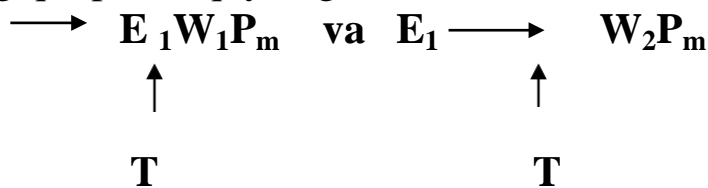
Ma'lumki, har qanday gap grammatik yoki semantik-funksional shakllangan bo'lishi lozim. Shu bois u kesimga ega bo'lib, bu kesim [WP_m] (kesimlik ko'rsatkichlari bilan shakllangan atov birligi) yoki [WP] (semantik-funksional shakllangan gap) tarzida bo'lishi lozim. [WP_m] sodda gapda bitta, qo'shma gapda esa birdan ortiq bo'ladi.

Quyidagi gaplarni qiyoslaylik:

1. *Ukang rasm chizar edi.* Bu gapning lisoniy qolipi quyidagicha:

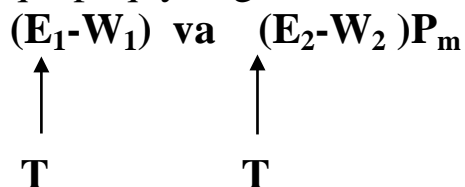

2. *Ukam rasm chizar edi va singlim televizor ko'rar edi* gapining qolipi esa quyidagicha:

Ko'rinadiki, birinchi gapda $[\mathbf{W}\mathbf{P}_m]$ va uning kengaytiruvchilari majmui bitta, ikkinchi gapda ikkita va ular o'zaro teng bog'lovchi yordamida bog'langan. Endi uchinchi gapga diqqat qilaylik:

3. *Ukam rasm chizar va singlim televizor ko'rar edi.* Bu oldingi gapimizdagi kesimlarning $[\mathbf{W}]$ qismlari o'zgarmasdan saqlanganligi va $[\mathbf{P}_m]$ qismi bittaga qisqarganligi bilan undan farqlanadi. Demak, gapda $[\mathbf{W}]$ lar ikkita va $[\mathbf{P}_m]$ bitta bo'lib, u ikkita $[\mathbf{W}]$ uchun ham umumiydir. Shu boisdan uni qavsdan tashqariga chiqarish mumkin. Bu gapning qolipi quyidagicha:

Ko'rinadiki, bitta umumiy $[\mathbf{P}_m]$ ga ega bo'lgan birdan ortiq $[\mathbf{W}]$ dan tashkil topgan gap ham tilimizda mavjud. Bunday gap *uyushgan gap* deyiladi.

Yo'l-yo'lakay shuni aytib o'tish kerakki, uyushgan gaplar uyushiq qisimli qo'shma gaplardan farqlanadi. Buning uchun quyidagilarni qiyoslaymiz: 1. *Bahor kelsa, bog'lar yashnasa, sayilga chiqamiz.* Gapning qolipi: $[\mathbf{E}_1 \rightarrow \mathbf{W}_1\mathbf{P}_m (-sa), \mathbf{E}_2 \rightarrow \mathbf{W}_2\mathbf{P}_m(-sa), \mathbf{W}_3 \rightarrow \mathbf{P}_m]$. 2. *Bahor kelsa, bog'lar yashnaydi va sayilga chiqamiz.* Qolipi: $[(\mathbf{E}_1 \rightarrow \mathbf{W}\mathbf{P}_m) ((\mathbf{E}_2 \rightarrow \mathbf{W}_2\mathbf{P}_m) \text{va} (\mathbf{W}_3\mathbf{P}_m))]$. Bu ikkala gap uyushiq qisimli qo'shma gap. Birinchi gapda ergash gap (*Bahor kelsa, bog'lar yashnasa*) uyushib, bosh gapga tobelanib kelgan. Ikkinchi gapda esa bosh (*bog'lar yashnaydi va sayilga chiqamiz*) uyushib kelgan va ergash gap (*bahor kelsa*) ularga bab-baravar tegishli. Bular uyushiq gapdir.

Ma'lum bo'ladiki, uyushiq gap qo'shma gaplar tarkibida bo'ladi. Uyushgan gap esa o'zbek tilida sodda va qo'shma gaplar orasidagi alohida sintaktik qurilmadir. U kesimdagi $[\mathbf{W}]$ si birdan ortiqligi bilan qo'shma gapga, $[\mathbf{P}_m]$ ning bittaligi bilan esa sodda gapga

yaqinlashadi. Shuning uchun ham u o'z mavqeyi bilan «oraliq uchinchi»dir, ya'ni sodda va qo'shma gaplar orasidagi hodisadir.

Sodda va qo'shma gapni belgilashda asosiy omil gapda nechta shakllangan kesimning mavjudligi. Eganing bor-yo'qligi, ifodalangan-ifodalanmaganligi ahamiyatsiz. Uyushgan gapni belgilashda esa bosh omil ikkita:

- 1) bitta shakllangan kesimning mavjudligi;
- 2) birdan ortiq uyushgan eganing mavjudligi.

Bu xususiyati bilan uyushgan gap egali sodda gapdan ham (*Jahongir, Jamshid, Isroil o'qidi*), uyushiq kesimli sodda gapdan ham (egasi yo'q yoki bor bo'lsa, bitta, kesimning lug'aviy qismi birdan ortiq, $[P_m]$ qismi bitta – (*Ular borgan va ko'rgan edilar*, qolipi $[W_1 - W_2 P_m]$) farqlanadi.

Nazariy talqinda uyushiq kesimli sodda gapda, demak, ega bitta, $[P_m]$ qismlari umumiy bo'lgan kesim birdan ortiq bo'ladi. Aytilganlar asosida sodda gap, uyushiq kesimli sodda gap, qo'shma gap, uyushiq qisimli qo'shma gap va uyushgan gapning eng kichik struktur sxemasini beramiz: (Qulaylik uchun eng kichik qurilish qoliplarini berish ma'qul. Chunki, $[WP_m]$ da ular (W va P_m)ning kengaytiruvchilari ham mujassamlangan.

- 1) sodda gap: $[WP_m]$;
- 2) uyushiq kesimli sodda gap: $[(W_1 \rightarrow W_2)P_m]$;
- 3) qo'shma gap: $[WP_m - WP_m]$;
- 4) uyushgan qisimli qo'shma gap: $[(WP_m - WP_m) - WP_m]$ yoki $[(WP_m - (WP_m - WP_m))]$;
- 5) uyushgan gap: $[((E_1 - W_2) - (E_2 - W_2)) P_m]$.

Uyushgan gapga misol: 1. *Otam rais, onam brigadir bo'lgan edi.* 2. *Do'kondorlarning ba'zilar kitob o'qib, ba'zilar tasbeh o'girib, ba'zilar esnab o'tirishardi.* 3. *Uning qo'llari ishda, ko'zi shudgorda, ammo xayoli Zebixonda edi.* 4. *Chakkasi tirishib, ko'zi qizarib ketdi.*

Uyushgan gapdagi umumiy bo'lak P_m ni har bir shakllanmagan W ga alohida-alohida qo'shish bilan osongina qo'shma gap hosil qilish mumkin: Qiyoslang: 1. *Chakkasi tirishib, ko'zi qizarib ketdi* – uyushgan gap. *Chakkasi tirishib ketdi va ko'zi qizarib ketdi* – qo'shma gap.

Ayrim holda uyushgan gapda ham $[P_m]$ nol shaklda bo'lishi mumkin: *U baroqqosh, ko'zi chaqchaygan, afti ishshaygan.* Gap mazmunidan nol shakl oxirgi so'zda ekanligi sezilib turibdi. Bunga

gapni o'tgan zamonga aylantirish bilan amin bo'lish mumkin: *U baroqqosh, ko'zi chaqchaygan, afti burishgan edi.*

Uyushgan gaplar tarkibidagi sodda gaplarning o'zaro umumiyligi (va, shu asosda, umumlashtiruvchi bo'lagi) turli xil bo'ladi:

1) hamma qismlari xususiy (farqli) bo'lib, faqat [**Pm**] qismi umumiy bo'lgan uyushgan gap: *Jamshid yozar, Isroil o'qir edi;*

2) hamma qismlari xususiy bo'lib, faqat kesimning lug'aviy qismi va kesimlik qo'shimchasi umumiy bo'lgan uyushgan gap: *Jamshid tez, Isroil sekin yozar edi;*

3) [**WP_m**] va uning kengaytiruvchi bo'laklari umumiy bo'lib, faqat ega va [**WP_m**] kengaytiruvchisining kengaytiruvchisi bilan farqlanuvchi uyushgan gap: *Jamshid oq, Isroil qizil gul oldi.*

110-§. Uyushtiruvchi vosita.

[Pm] uyushtiruvchisi vosita sifatida: 1. *Kun qaytgan va bahor kunlarining uchdan ikki qismi o'tgan edi.* (S.Ahm.) 2. *Erta yog'ib o'tgan yomg'ir chang va g'uborni yuvib ketgan, daraxtlarning yaproqlari tiniq va toza edi.* 3. *Paxta dalalarida endi salqin kuchaygan, tungi yellar esar... edi.* (Oyb.) 4. *Siddiqjon o'ziga bundoq savol bermas va bundoq savol xayoliga ham kelmas edi.* (A.Qah.) 5. *Sayyora birinchi, ukam ikkinchi ekan.* («Tong yuld.») 6. *Ahmad tikuvchi, Halim bog'da qorovul emishmi?* 7. *Alpomishu Rustamlar sizga yor, Ravshanbek va Avazxonlar madadkor bo'lsin.* 8. *Doklad ishning borishi, munozara esa butunlay boshqa masala haqida.*

[WP_m] uyushtiruvchi vosita sifatida: 1. *Yaxshi topib, yomon qopib so'zlar.* (Maq.) 2. *Onasi o'qisin, opasi ishlasin dedi.* (M.Ism.) 3. *Savr oyining bulutlari havoda o'kirib, sellar quyib o'tdi.* (Oyb.) 4. *Jamshid bitalab, Jahongir juftlab sanay boshladi.* 5. *Nilufar kitob, Feruza jurnal o'qib o'tirardi.* 6. *Mehnatdan do'st, g'iybatdan dushman ortar.* 7. *Qiziq, Irodani Akbar, Akbarjonni Gulchehra sevadi.* 8. *Seni endi Azroil ham uradi, shayton ham.* 9. *Uning kelganini na Qurbon ota payqadi, na Siddiqjon* (A.Qah.)

[W] yoki [Pm] kengaytiruvchisi bilan farqlanuvchi uyushgan gap: 1. *Erta yog'ib o'tgan yomg'ir chang va yomg'irni yuvib ketgan, daraxtlarning yaproqlari tiniq va toza edi.* 2. *Uyg'onganda suyaklari zirqirar, u o'zini lanj tuyardi.* 3. *Ahmoq horiganini bilmas, ko'sa qariganini.* 4. *Ahmoq qizini maqtar, tentak o'zini* (Maq.) 5. *Baland simyog'ochlardagi lampochkalar nuri ham tarvaqaylab ketgan, soyasi hovliga tushib turar edi.* (S.Zun.) 6. *Yaxshidan ot qoladi,*

yomondan dod. (Maq.)7. Saodatxon jim qolgan, ko‘nglida g‘azab yonar edi.(«Sharq yuld.») 8. Birniki mingga, mingniki tumanga. (Maq.)

Ko‘rinadiki, uyushgan gapni hosil qilishda uyushtiruvchi vosita muhim mavqega ega. Umumlashtirgan holda uyushgan gap kesimi quyidagi xossalarga ega bo‘ladi:

1. Hamma kesimlar bir xil shaklda bo‘ladi:

a) [...W₁ + – gan, ... W₂ + – gan edi];

b) [...W₁ + -ganday, ... W₂ + – ganday] emish.

2. Kesimdagi [W] ning grammatik shakli har xil

bo‘ladi:a) [...W₁ + – gan, ... W₂ + – (a)r-) P_m];

b) [... W₁ + -(i)b, ... W₂ + – mas) P_m].

3. Kesimdagi [W] ham, [P_m] ham bir xil, ularning kengaytiruvchisi har xil bo‘ladi:

.. W₁+ – gan .. W₂ + -gan P_m

↑

T

↑

A

kabi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Uyushish hodisasini izohlang.
2. Tilda uyushganlik nima?
3. Uyushgan gap sodda va qo‘shma gapdan qanday farq qiladi?
4. Uyushtiruvch unsur haqida gapiring.
5. Uyushuvchi unsur haqida ma’lumot bering.

QO‘SHMA GAP

Tayanch tushunchalar

gap markazi, axborot, lisoniy mohiyat, kesim, MKSH, NKSH, intonatsiya, grammatik shakl, mazmun, sintaktik aloqa

111-§. Qo‘shma gap haqida umumiy ma’lumot.

Qo‘shma gapsodda gap bilan mustahkam bog‘langan, biroq undan ham struktur, ham uzatilayotgan axborot miqdori va sifati nuqtayi nazaridan farqlanuvchi sintaktik qurilma. Shu bois qo‘shma gapning umumiy lisoniy mohiyati uning sodda gap bilan o‘zaro munosabatida

ochiladi. Lisoniy struktura jihatidan qo'shma gapning sodda gapdan farqi ma'lum darajada ravshan. Aniqrog'i, sodda gapda shakllangan kesim bitta bo'lsa, qo'shma gapda u birdan ortiq bo'ladi va birdan ortiq sodda gaplarning mazmun hamda grammatik jihatdan birikuvidan tashkil topadi. Misollar: 1. *Men sizni bilaman, siz bunday qilmaysiz.* (Oyb.) 2. *Nima qilasan, qishloqqa qaytasanmi?* (Oyb) 3. *Dunyoda nima ko'p – kulgu ko'p.* (Oyb.) 4. *Bilamanki, sodda barmoqlaring tilla uzuk taqmagan.* (Uyg'.)5. *Majlisda ko'riladigan masalalarning muhim tomoni shundaki, unda cho'l yerlarni suvga serob qilish masalasi muhokama qilinadi.*

Ko'rinadiki, 1-gapda *bilaman* va *qilmaysiz*, 2-gapda *qilasan* va *qaytasanmi*, 3-gapda *ko'p* va *ko'p*, 4-gapda *bilaman* va *taqmagan*, 5-gapda *shundaki* va *muhokamaqilinadi* kabi har bir gapdagi birdan ortiq kesim sintaktik qurilmaning qo'shma gapligini ta'minlovchi muhim asoslardan biri. Kesimlarning birdan ortiqligidan tashqari, har bir qo'shma gapda ifodalanayotgan birdan ortiq fikr, axborotning o'zaro zich munosabati, gaplararo grammatik taqozo etuvchilik hamda intonatsion yaxlitlik kabilar ham bu sintaktik qurilmalarning qo'shma gapligini ta'minlaydi.

Kommunikativ nuqtayi nazardan sodda gap bir fikrni, axborotni uzatish vazifasini bajarsa, qo'shma gapda birdan ortiq hukm o'z ifodasini topgan bo'ladi. Shuningdek, bu alohida axborotlar asosidagi munosabat ham qo'shma gapda qaysidir darajada bo'rtib turadi. Masalan: *Jahongir keldi. Men shu ondayoq jo'nadim* gaplarida ifodalangan fikrlar bir-biriga o'zaro bog'liq bo'lib, gaplarning biri ikkinchisini taqozo etadi. Bu jihatdan ular *Jahongir keldi va men shu ondayoq ketdim* gapidan ajralib turadi.

Demak, qo'shma gap grammatik shakllangan va birdan ortiq axborotni tashish uchun mo'ljallangan nisbiy mustaqil sodda gapning grammatik, semantik, intonatsion va kommunikativ jihatdan yaxlitlangan butunligidir.

Qo'shma gap tarkibidagi sodda gap alohida olingan sodda gapdan nisbatan mustaqil emasligi bilan ajralib turadi. Avvalo, bu – grammatik va intonatsion nomustaqillik. *Bahor keldi, shuning uchun dala ishlari qizib ketdi* qurilmasiga ergash gapli qo'shma gap tusini bergan jihat mazmuniy va grammatik taqozo etish va birdan ortiq axborot mavjudligi. Birinchi gapdagi mazmun ikkinchi gapdagi mazmun uchun sabab maqomida. Biroq bunday mazmuniy zich

bog‘lanishsiz ham qo‘shma gap hosil bo‘lishi mumkin. *Osmonda turnalarning «qurey-qurey»i eshitilardi, uzoqlardan cho‘ponlarning hay-haylagani quloqqa chalinardi.* Ikkinchidan, *shuning uchun bog‘lovchisi qo‘shma gap a‘zolarini grammatik jihatdan zich munosabatga kiritgan (Biroq bu bog‘lovchisiz ham qo‘shma gap hosil qilish mumkin: Bahor keldi, dala ishlari qizib ketdi.)* Ammo sodda gaplar orasidagi intonatsion uzilish qo‘shma gapni sodda gapga parchalab yuborishi mumkin: *Bahor keldi, shuning uchun dala ishlari qizib ketdi – Bahor keldi. Shuning uchun dala ishlari qizib ketdi.*

Demak, ma‘lum bo‘ladiki, qo‘shma gap tarkibidagi sodda gapning o‘zaro zichlashuvi mazmun, grammatik shakl va intonatsiya nuqtayi nazaridan bo‘ladi. Ammo bu omillar darajali ziddiyatda turadi:

intonatsiya – grammatik shakl – mazmun

Chunki mazmuniy bog‘liqlik va grammatik shakl mavjud bo‘lsa ham, birlashtiruvchi intonatsiya bo‘lmasa, ayrim gaplar qo‘shma gapni tashkil eta olmaydi. Ammo mazmuniy bog‘liqlik va grammatik aloqa bo‘lmasa ham, intonatsiya asosida qo‘shma gap hosil qilish mumkin (bog‘lovchisiz qo‘shma gap). Sodda gaplar asosida ajratuvchi pauza bo‘lganda, qo‘shma gapning yaxlitligiga putur yetadi. Masalan, *Men sen bilan bormoqchi edim. Biroq sen qarshilik qilmasliging kerak.* Gaplar orasida qo‘shma gapning barcha belgilari mavjud. Birgina birlashtiruvchi ohangning yo‘qligi sodda gaplarning mustaqil bo‘lishiga olib kelgan.

Qo‘shma gapni uyushiq kesimli sodda gapdan, sodda va qo‘shma gap orasidagi uyushgan gapdan farqlash lozim. Uyushiq kesimli sodda gap egasi bitta, bitta umumiy [Pm]ga ega bo‘lgan birdan ortiq kesimdan tashkil topgan gap. Misollar: 1. *Jamshid o‘qir, yozar va chizar edi.* 2. *Do‘kondorlar do‘konlarini ochib, mudrab o‘tirishardi.* 3. *Qushlar tinimsiz chug‘urlashar va charx urishar edi.* Uyushgan gap esa, aytilganidek, birdan ortiq egaga, shuningdek, bitta umumiy [Pm]li birdan ortiq kesimga ega bo‘lgan gap. Misollar: 1. *Bahor kelar, dala ishlari qizib ketar edi.* 2. *Jamshid o‘qir, Jahongir yozar, Isroil esa chizar edi.* 3. *Do‘kondorlar savdoga chorlab, attorlar esa mollarini maqtab o‘tirishardi.*

Qo‘shma gap esa har biri o‘z [Pm]ga ega bo‘lgan birdan ortiq kesimdan tashkil topadi: 1. *Jamshid o‘qirdi, Jahongir yozardi, Isroil esa chizardi.*

Substansial yondashuvda bir egali, lekin birdan ortiq kesimli gap ham qo'shma gap sifatida qaraladi. Chunki har bir kesimda shaxs-son, zamon, tasdiq-inkor, modallik (kesimlik) ma'nolari birdan ortiq shakl bilan ifodalanadi. Bu esa semantik nuqtayi nazardan ularning har birida alohida axborot mavjudligidan dalolat beradi.

Qo'shma gap tarkibiga kiruvchi sodda gap orasida teng yoki tobe sintaktik aloqa mavjud bo'ladi. Agar u teng bog'lovchi yordamida amalga oshirilgan bo'lsa, tenglanish deyiladi: 1. *O'g'lim keldi va to'yni boshlab yubordik.* 2. *Bahor keldi va dala ishlari qizib ketdi.* To'g'ri, bu gaplar orasida sabab-oqibat aloqasi mavjud va ularni mazmunan tobe-hokim gaplarga kiritish mumkin. Biroq gaplarda mazmunan tobelik, shaklan tenglik mavjud bo'lganda, formal yondashuv gaplarni teng munosabatli qo'shma gap sifatida qaraydi. Shu boisdan bog'lovchili qo'shma gap bog'lovchining tabiatiga ko'ra, bog'langan qo'shma gap va ergash gapli qo'shma gapga ajraladi.

Sodda gapdagi tenglanish va tobelanish qo'shma gaplardagi tenglashish va tobelanishdan farq qiladi. Bu quyidagilarda ko'rinadi:

1) sodda gapda teng va tobe aloqa turli qurilmalarni vujudga keltiradi. Aniqrog'i, teng aloqa uyushiq bo'laklarni o'zaro bog'laydi: 1. *Yashil o'rmonlar va qorli tog'lardan o'tdik.* 2. *Javohir o'qir va yozar edi.* So'z birikmalarini faqat tobe aloqa vujudga keltiradi: *kitobning varag'i, kitobni o'qimoq* kabi. Qo'shma gapda esa teng va tobe aloqa bitta lisoniy birlik – qo'shma gapning turli ko'rinishi uchun xizmat qiladi.

Tobe va teng bog'lovchi vosita bir xil semantik munosabatni ifoda etishi mumkin. Faqat ularda ushbu ma'no kuchli yoki kuchsizligi bilan farqlanadi: *Bahor keldi va dala ishlari qizib ketdi – Bahor keldi, shuning uchun dala ishlari qizib ketdi.* Har ikkala qo'shma gap a'zolari orasida ham sabab-oqibat munosabati mavjud. Gaplarning ikkinchisida u kuchli, birinchisida kuchsiz. Gaplarning propozitsiyasida bu munosabat bir xil, faqat *va* bog'lovchisi buni kuchsiz, *shuning uchun* bog'lovchisi kuchli namoyon qilgan;

2) sodda gapdagi teng bog'lanish qo'shma gapdagi teng bog'lanishga nisbatan mustaqil. Chunki sodda gapda teng bog'lanish uyushqlik bilan «yo'ldosh». U sodda gapni kengaytirish vazifasini bajarsa, qo'shma gapda tarkibiy qismlarni bir yaxlitlikka birlashtirish vazifasini bajaradi;

3) tenglanish va tobelanish aloqasi ifodalaydigan ma'noviy munosabati jihatidan sodda va qo'shma gap farqlanadi. Sodda gapda bog'lovchisizlik, asosan, tenglanish munosabatini ifodalaydi va uyushiq bo'laklarda yuz beradi. So'z birikmasi tarkibidagi grammatik vositali tobelanishni bog'lovchisizlik, vositasizlikka almashtirib bo'lmaydi. Qo'shma gapda esa ergash gapli qo'shma gap tarkibidagi sodda gaplarni ham, bog'langan qo'shma gap tarkibidagi sodda gaplarni ham bog'lovchisiz gapga aylantirish mumkin. Uning aloqa turi bog'lovchisiz aloqadir. 1. *Botirlari kanal qazadi, shoirlari g'azal yozadi.* (H.Ol.) 2. *Bor boricha, yo'q holicha.* 3. *Yaxshi otga bir qamchi, yomon otga ming qamchi.* (Maq.) 4. *Yuragida qanday dard bor – mana bu menga sir.* (Oyb.)

Bog'lovchisiz qo'shma gap tarkibidagi sodda gap o'zaro tobe yoki teng bog'lovchi vositasiz birikadi. Ammo bu gapda mazmuniy va intonatsion yaxlitlik kuchayadi. Chunki bog'lovchi vosita, mazmuniy va intonatsion birikuvchanlik omili qo'shma gap tarkibida yaxlitlikni tashkil etib, ulardan biri kuchsizlansa, boshqalari buning evaziga kuchayadi. Demak, bog'lovchisiz qo'shma gapda bog'lovchi vositaning hissasi mazmuniy va intonatsion birikuvchanlik omili zimmasiga yuklatiladi.

Ko'rinadiki, ikki yoki undan ortiq sodda gapning bir murakkab butunlikni tashkil etishi ularning shakliy (grammatik), mazmuniy va intonatsion muvofiqligi natijasida yuz beradi. Qo'shma gapni tashkil etayotgan sodda gap ohang jihatidan mutlaq tugallikka ega bo'lmaydi. Ammo mazmuniy va grammatik jihatdan nisbiy yakunlangan bo'ladi. Bu nisbiylik mustaqil sodda gapdagi tugallanganlikdan farqlanadi. Qo'shma gap tarkibida birikayotgan bir sodda gapning modal sifatlari ikkinchisiga ta'sir etmasdan qolmaydi. Natijada yangi modal ma'no vujudga keladi. Bu masala kesimning MKSh va NKSh turi bilan ham zich aloqador hodisa. Shuningdek, qo'shma gap tarkibiy qismini bog'layotgan bog'lovchi vositadagi modal ma'no ham ana shu hosila modal ma'noga qorishadi.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Qo'shma gapning xususiyatlarini bayon qiling
2. Qo'shma gapda MKSH haqida gapiring,
3. Qo'shma gapda NKSH haqida gapiring

4. Intonatsiya, grammatik shakl va mazmun mutanosibligi qanday?

5. Qo'shma gapda sintaktik aloqa qanday?

QO'SHMA GAPLAR TASNIFI

Tayanch tushunchalar

tasnif, tasnif asosi, ma'noviy tasnif, struktur tasnif, sintaktik aloqa
[WP_m, WP_m], [WP_m → WP_m], [WP_m ↔ WP_m] bog'lovchi vosita,
ma'nodoshlik va vazifadoshlik, tarkibiy qism, ma'noviy munosabat,
funksional munosabat, irreallik

112-§. Qo'shma gap tasnifi asoslari.

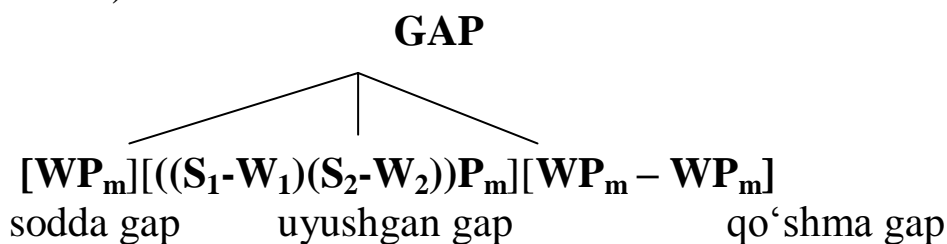
Lisoniy birlik serqirra mohiyatli bo'lganligi bois kamida ikkita paradigmaga kiradi. Shu sababli biror butunlikka kiruvchi lisoniy birlikni kamida ikki tomondan tasniflash mumkin bo'ladi.

Qo'shma gap ham lisoniy birlik sifatida murakkab tabiatli bo'lib, bu murakkablik uning lisoniy sathda tutgan o'rnini, tarkibidagi sodda gapning grammatik shakli va bog'lovchi vositalari hamda mazmuniy munosabatining rang-barangligi bilan belgilanadi. Shuningdek, qo'shma gap turlarini xilma-xil asoslarda turlicha tasniflash mumkin bo'ladi. Tasnif asosining aniqligi va izchil amalga oshirilishi masala mohiyatini oydinlashtirishda juda muhim.

Qo'shma gapning ma'noviy va struktur tasnifi ko'p holda o'zaro farqlanadi.

Formal sintaksis qo'shma gap tasnifida ko'p hollarda ularning nutqiy belgi-xususiyati, zohiriy alomatiga tayanadi. Substansial sintaksis tasnifi esa qo'shma gapning lisoniy mohiyatidan kelib chiqqan holda amalga oshiriladi.

Qo'shma gap, avvalo, sodda va uyushgan gapdan o'z qurilish usulining boshqachaligi bilan farqlanadi. Demak, umumiy lisoniy mohiyat sifatida gaplar qurilish qolipiga ko'ra dastlabki tasnifda uchga bo'linadi. (Tasnifda gaplarning eng kichik qurilish qolipiga tayanamiz).

Bunda, aytilganidek, sodda va qo'shma gap tasnifning chekka, uyushgan gap oraliq vaziyatini egallaydi.

Qo'shma gap ham, o'z navbatida, qolipning tur va ko'rinishiga ega bo'ladi.

[WP_m-WP_m] umumiy qolipining yuzaga chiqish turini, umumiy qolip bilan nutqiy ko'rinish orasidagi turli bosqichdagi oraliq qolipni aniqlash me'yorini, belgi va mezonlarni muayyanlashtirmoq lozim bo'ladi.

Ma'lumki, qo'shma gapning tur va ko'rinishini o'rganishda sodda gapning eng kichik qolipi asos qilib olingan. Sodda gapning eng kichik qolipi **[WP_m]** dan iborat bo'lsa, mantiqan qo'shma gapning qurilish qolipi

[W₁P_{m1}-W₂P_{m2}-W₃P_{m3} · n] dir.

Qo'shma gapning lisoniy qolipi **[W₁P_{m1}-W₂P_{m2}-W₃P_{m3}·n]** ekanligini nazarda tutgan holda qo'shma gapning eng kichik qolipi uchun **[WP_m-WP_m]** ramzidan foydalaniladi.

Qo'shma gapning voqelanish usullarini belgilashda uch ko'rsatkichga tayaniladi:

1) **[WP_m]** larning egasi (**E**) bor-yo'qligiga, bir xil yoki boshqa xil ekanligiga;

2) **[WP_m]** lar tarkibidagi **[W]**ning xususiyatiga (**W** larning bir xil yoki boshqa-boshqa bo'lishi, bir xil yoki har xil so'z turkumi bilan ifodalanishiga) ko'ra;

3) **[WP_m]** tarkibidagi **[P_m]**larning bir xil yoki qisman bir xil ekanligiga ko'ra.

[WP_m-WP_m] qolipining to nutqiy muayyan gaplarga bo'linishlarini bundan boshqa o'lchov asosida ham berish mumkin. Masalan, ikkita **[WP_m]** ning bog'lanish usuli va yo'li, **[WP_m-WP_m]** umumiy qolipining turli xil ko'rinishida tarkibiy qismlarining bog'lanish xususiyati va ularni bog'lovchi vositalar, qo'shma gap tarkibiga kirayotgan har bir **[WP_m]** da to'liq o'xshash, qisman o'xshash, yaqin va zich a'zoning bo'lish-bo'lmasligi, birinchi **[WP_m]** tarkibida ikkinchi **[WP_m]**ga ishora qiluvchi vositaning bor-yo'qligi, **[WP_m]** tarkibida nisbiy, bir-birini taqozo qiluvchi unurning bor-yo'qligi kabilar shular jumlasidan.

Ega (E)ga ko'ra [WP_m-WP_m] turlari. Qo'shma gap bir umumiy egali va ikki xususiy egali qurilmaga bo'linadi:

a) bir egali qurilmaning qurilish qolipi [**E** (**WP_m**-**WP_m**)]ko‘rinishida bo‘ladi: *Men yanglishmayman, balki qanoatlanib so‘zlayman.* (A.Qod.).

b) ikki egali qurilmaning qurilish qolipi [(**E₁**- **WP_{m1}**) +(**E₂**-**WP_{m2}**)] ko‘rinishida bo‘ladi: *Bunda bulbul kitob o‘qiydi, Bunda qurtlar ipak to‘qiydi.* (H.Olim.).

[**W**]ga ko‘ra [**WP_m**-**WP_m**] turlari:a)bir xil **W** li qurilmalar. **WP_m**-**WP_m**ning bu turi bir necha ko‘rinishda bo‘ladi:

1a) [**W**] lari bir xil so‘zdan: *Siz so‘zlamasangiz, men so‘zlamog‘chi edim.* (A.Qod.);

1b) [**W**]lari bir xil turkumdan: *Endi ortiq turma, tinch o‘tir.* (A.Qod.).

2a) har xil [**W**] li qurilma. Bunda [**W**] lar turli turkumga oid so‘z bilan ifodalanadi: 1.*Yoki mening ko‘nglim hamma vaqt yosh, Yoki senga chiroy umrbod yo‘ldosh.* (M. Bob.) 2. *Yana nima balo ismlari bor, tilim ham kelishmaydi.* (Oyb.)

[**Pm**]ga ko‘ra [**WP_m** + **WP_m**] turlari:

a) bir xil [**Pm**]li qurilmalar: *Xotinim bordi, keldi.* («Musht.»);

b) har xil [**Pm**] li qurilmalar: *Qaraysanmi, qaray qolgin.* («Musht.»)

Demak, gap markazini shakllantirishda muhim rol o‘ynaydigan [**Pm**] qo‘shma gap tarkibidagi sodda gapda bir xil ham, har xil ham bo‘lishi mumkin. Shunday hol ham bo‘ladiki, [**Pm**] umumiy – bitta bo‘lishi ham mumkin. Bunda endi qo‘shma gap emas, balki uyushgan gap vujudga keladi. Ma’lumki, [**WP_m**+**WP_m**] qolipida [**Pm**] tarkibi har xil bo‘lgan hollarda o‘zbek tilining tabiati uni qavsdan chiqarish imkonini beradi. Chunki o‘zbek, umuman, turkiy tillarda, bir necha so‘zlar uyushganda umumiy shakl oxirgi so‘z tarkibida kelishi qonuniyatiga tayansak, bunday gaplarning qolipi [(**W,W**)**P_m**] ko‘rinishida bo‘ladi. Misollar: 1. *Kelgan, ketgan edim.* 2. *Men o‘qigan, yozgan edim.*

Kesimlarning har biriga ega qo‘yilishi bilan ular uyushgan gapga aylanadi:1. *Men kelgan, Jamshid ketgan edi.* 2. *Men o‘qigan, sen yozgan eding.*

Har bir kesimni shakllantirish bilan uyushgan gap qo‘shma gapga aylanadi: 1. *Men kelgan edim, Jamshid ketgan edi.* 2. *Men o‘qigan edim, sen yozgan eding.*

Susbtantsial tilshunoslik uqtirishicha, har bir lisoniy birlik ongimizda ma'lum bir shakl va mazmunning barqaror yaxlitligi sifatida yashaydi va xususiy hodisa sifatida nutqqa chiqadi. Bu nutqiy ko'rinish behisob miqdorga ega. Biroq ular bilan lisoniy birlik (umumiylik) orasida tipik ko'rinish mavjud bo'ladi. Yuqoridagi $[WP_m-WP_m]$ tipik ko'rinish $[WP_m, WP_m], [WP_m \rightarrow WP_m]$ va $[WP_m \leftrightarrow WP_m]$ oraliq ko'rinishlari orqali nutqiy gapga aylanadi.

Qo'shma gap tarkibiy qismlari o'zaro bog'lovchi yoki bog'lovchi vazifasidagi so'z vositasida yoki mutlaqo ularsiz bog'lanadi. Bundan kelib chiqqan holda, qo'shma gaplarni bog'lovchili va bog'lovchisiz qo'shma gapga ajratish mumkin bo'ladi. Bog'lovchili qo'shma gap grammatik vosita bilan bog'langan qo'shma gap, leksik-grammatik vosita bilan bog'langan qo'shma gap va leksik vosita bilan birikkan qo'shma gapga ajraladi. Qo'shimchaning funksiyasiga ko'ra teng bog'lovchili va ergashtiruvchi bog'lovchili bog'langan qo'shma gap farqlanadi.

Qo'shma gap tarkibida sodda gapning o'zaro munosabati asosida ham qo'shma gapni tasniflash mumkin. Mazmun, grammatik va intonatsion munosabati nuqtayi nazaridan qo'shma gap quyidagi turlarga bo'linadi:

1) tarkibidagi sodda gap bir-birini mazmun va grammatik jihatdan taqozo etadigan qo'shma gap: 1. *Kunlar isidi va paxtalar yana qiyg'os ochildi.* 2. *Yovlariga osmon tutundir, shuning uchun bag'ri butundir.* (H.Ol.) 3. *Agar dunyoning narigi burchiga sizni opichlab borishga to'g'ri kelsaydi, men sevina-sevina bajarardim.* (Oyb.) 4. *Men shunday bir ish qildimki, o'lgunimcha bundan faxrlanaman;*

2) tarkibidagi gaplar bir-birini mazmuniy va intonatsion taqozo etadigan, biroq grammatik jihatdan talab qilmaydigan qo'shma gap: 1. *Biz yetib keldik, kutubxona ochildi.* 2. *Menga pul kerak, qayerdan olaman?* (Oyb.) 3. *Siz ishonmayapsiz, ishonmaysiz ham.* 4. *Endi men bir jumboq aytaman, sizdan javob kutaman.*

3) tarkibidagi gaplar bir-birini na mazmuniy, na grammatik taqozo etadigan, biroq intonatsion yaxlit bo'lgan gap: 1. *U otasini uyga tortdi, ukasi sekin qayrildi* (S.Nur). 2. *Bahor keldi, yoz ham kelib qoladi.* 3. *Sen o'z ishingni qil, men o'z ishimni.*

Xullas, qo‘shma gapning o‘zi kabi uning tasnifi ham turli-tuman. Quyida ulardan ayrimlarini keltiramiz (56-jadval):

56-jadval

1. Gapning lisoniy sintaktik qolipiga ko‘ra		
[WP _m , WP _m]	[WP _m → WP _m]	[WP _m ↔ WP _m]

2. Gap tarkibidagi bog‘lovchi vositalarga ko‘ra				
Ohang bilan bog‘langan QG	Teng bog‘lovchi bilan bog‘langan QG	Yuklamalar bilan bog‘langan QG	Nisbiy so‘zlar bilan bog‘langan QG	Tobe bog‘lovchilar bilan bog‘langan QG

3. Qo‘shma gap tarkibiy qismlari orasidagi ma‘naviy munosabatning ifodalanishiga ko‘ra					
birin-ketinlik	sabab	o‘rin yoki payt	vaziyat	izohlash yoki qiyoslash	ichki Fikr

4. Qo‘shma gap qismlari orasidagi funksional munosabatlariga ko‘ra					
a) tenglik			b) tobelik		
biriktiruv	Zidlov	ayiruv	ega-kesim; aniqlovchi aniqlanmish	to‘ldiruvchi to‘ldirilmish	hol-hollanmish

5. Qo‘shma gaplarning ifoda maqsadiga ko‘ra		
Darak	so‘roq	buyruq

6. Qo‘shma gap tarkibiy qismlarining reallik va irrealligiga ko‘ra		
real gap	irreal gap	ritorik gap (irreal gapga yaqin turadi)

113-§. Qo'shma gapning qurilishiga ko'ra tasnifi.

Qo'shma gapning umumiy lisoniy qolipi $[WP_m-WP_m]$ bo'lib, u quyidagi yana uchta oraliq ko'rinishga ajraladi:

$[WP_m, WP_m]$, $[WP_m \rightarrow WP_m]$, $[WP_m \leftrightarrow WP_m]$

Bu oraliq ko'rinishlar bir qarashda an'anaviy bog'lovchisiz, ergash gapli va bog'langan qo'shma gaplarning ramziy ko'rinishidek tasavvur uyg'otadi. (Masalan, *Bahor keldi va gullar ochildi* – $[WP_m, WP_m]$, *Bahor kelsa, gullar ochiladi* $[WP_m \rightarrow WP_m]$ va *Bahor kelsa va gullar ochilsa* – $[WP_m \leftrightarrow WP_m]$ kabi). Aslida bu qurilish qoliplari qo'shma gap tarkibidagi sodda gapni bog'lovchi vositaga ko'ra emas, balki qo'shma gap tarkibidan chiqarilganda mustaqil qo'llana olish-olmaslik belgisi asosida amalga oshirilgan. Bunda, albatta, asos sifatida kesimlik turlari – MKSh va NKSh ga tayaniladi.

Demak, qo'shma gaplarning lisoniy struktur turlarini belgilashda asosiy omil – qo'shma gap tarkibidagi to'liq shakllangan sodda gaplarning o'zaro munosabati va sodda gapning har birining nutqiy jarayonda qo'shma gap tarkibida voqelangan ma'nolari bilan qo'llana olish yoki qo'llana olmasligi belgisi.

$[WP_m, WP_m]$ tipik ko'rinishli qo'shma gap. $[WP_m, WP_m]$ qolipli qo'shma gapning mohiyati shundaki, uning tarkibiy qismi bo'lgan sodda gap kesimining har biri mustaqil shakllangan bo'lib, ularni osongina alohida sodda gapga aylantirib yuborish mumkin: 1. *Men seni o'ylayman, shuni bilasanmi?* (X.To'xt.) 2. *Borish kerak, borish kerak.* (X.To'xt.) 3. *Yigitni uchratish kerak, haytovur sovib qolgandir.* (N.Til.) 4. *Men seni deyman, lekin sen kimni deysan?* (S. Nur.)

$[WP_m, WP_m]$ tipik ko'rinishli gaplarda mustaqil kesimlik shakli (MKSh) dagi gaplar birlashtiriladi. Birlashish intonatsion va mazmuniy omil asosida, ko'p hollarda bog'lovchi vositasida amalga oshiriladi.

$[WP_m, WP_m]$ tipik ko'rinishli qo'shma gapni tashkil etuvchi sodda gap orasida turli ma'noviy munosabat mavjud bo'ladi. Masalan, mazkur qolip asosidagi *O'qituvchi keldi, dars boshlandi* gapida quyidagi rang-barang munosabatlar bor:

- a) uzilishli birin-ketinlik;
- b) uzilishsiz birin-ketinlik;
- d) payt munosabati;
- e) natija munosabati;

f) sabab munosabati va hokazo. Bu munosabat har bir gapning tarkibidagi [W] va [P_m] lar, qoʻllangan bogʻlovchi vositaning maʼno va vazifalari bilan bogʻliq, bevosita sintaktik strukturaga daxldor emas. Chunki bir fikrni turli sintaktik shaklda, turli fikrni bir sintaktik shaklda berish mumkin boʻladi.

Demak, [WP_m,WP_m]tipik koʻrinishining umumiy xususiyatini quyidagicha belgilab olamiz: [WP_m,WP_m] bu mustaqil sodda gap sifatida qoʻllana oladigan birdan ortiq gapning nutqda maʼlum bir bogʻlovchi vosita bilan oʻzaro bogʻlanishi va bitta tugal ohangga, bitta gap toʻxtamiga ega boʻlishi. Maʼlum boʻladiki, [WP_m, WP_m][WP_m-WP_m]umumiy qolipining oraliq bir koʻrinishi sifatida lison va nutqqa daxldor boʻladi. [WP_m,WP_m]tipik qurilishli gap [W] va [P_m], shuningdek, (S) xususiyatiga koʻra farqlanadi.

[WP_m,WP_m]tipik koʻrinishli gapni ular kengaytiruv-chilarining xususiyati (tuzilishi, ifodalanishi), bogʻlovchi vositalarining xossalari asosida ham yanada kengroq va batafsilroq tavsiflash mumkin.

[WP_m→WP_m]tipik koʻrinishli qoʻshma gap.
[WP_m→WP_m]tipik koʻrinishli gapda har ikkala sodda gap ham shakllangan [P_m]ga ega boʻlsa-da, birinchi gapning markazi mustaqil sodda gap kesimi (MKSh) boʻla olmaydi. U hamisha tobe gap markazini shakllantiruvchi vosita sifatida oʻz mazmunini namoyon qilish uchun oʻzidan keyin mustaqil holda namoyon boʻla oladigan, voqelanishi uchun oldingi gapga ehtiyoj sezmaydigan gap boʻlishini taqozo qiladi. Boshqacha aytganda, bu tipik koʻrinishli gap tarkibidagi oldingi sodda gapning kesimi NKSh bilan, keyingisi MKSh bilan shakllangan boʻladi: 1. *Firuza toshli uzukni olar ekan, Saidaxonning koʻzlari quvonchdan yaltirab ketdi.* (S.Ahm.)2. *Dilshoda guruchni endi tuzlagan ham ediki, ichkaridan Anvar chiqib keldi.* (A.Qod.)3. *Botirjon telefonda endi gaplashib boʻluvdiyam, choy koʻtarib Qirmizxon kirib keldi.* (N.Amin.)4. *Havo ochilsa, aylanishga boramiz.* (S.Nur.)5. *Unga ustozini chin dildan «barakalla», «barakalla» desa, Aziz koʻnglida toʻlib turgan niyatini ham aytadi.* (S.Ahm.)

Bu gaplarning barchasidagi birinchi sodda gap mustaqil qoʻllana olmaydi, qoʻllanganda ham ushbu qoʻshma gap tarkibidagi maʼnoni bera olmaydi. Keyin turgan sodda gap esa bunday emas.

[WP_m→WP_m] turli qoʻshma gap tarkibidagi nomustaqil kesimni hosil qiluvchi turli-tuman vosita bor. Nomustaqil kesim shaklining oʻzbek tilidagi tipik vakili shart mayli qoʻshimchasi-sadir. Masalan,

Men o'qisam, u eshitadi gapida *U eshitadi* gapi o'z holicha mustaqil sodda gap bo'lib kela oladi, *Men o'qisam* qismi esa qo'shma gap tarkibidan tashqarida shu holicha mazkur mazmunni bera olmaydi.

-sa qo'shimchasi bilan shakllangan kesimli gap mustaqil qo'llanaverishi ham mumkin. Masalan: 1. *Avra-astarini ag'darib mohiyatiga nazar tashlasangiz.* (S.Az.)2. *Qishloqqa borsam.* (A.Qah.)3. *Vatangadolikning men tortmagan azob-uqubati, ozori bo'lmasa kerak.* (S.Az.)4. *Nahotki, o'ldirsalar.* 5. *Menga, Iskandariyadagi mashhur devonaga, Berlindan telegramma kelsa bo'ladimi?* (S.Az.)6. *Qani, hey Mamadali, gapirsang-chi..* (A.Qah.) Ushbu gaplarda *-sa* shart mayli qo'shimchasi istak, achinish, sevinch, qistash kabi ma'noviy bo'yoqlarga ega. Bu gaplar o'zidan keyin keluvchi gaplar bilan mazmunan bog'lanib, matn yaxlitligini ta'minlashga xizmat qiladi. Shu kabi gaplar qanchalik mustaqil qo'llana olmasin, baribir o'zidan keyin qandaydir qurilmalarning bo'lishini taqozo qiladi. Masalan, – *Uyga qaytsam. Nima deysiz? – Yaxshi bo'lardi* kabi.

-sa biriktiruvchi unsur sifatida quyidagi mazmunning ifodalanishiga sabab bo'ladi:

a) payt: *Borsam, joyi gulzor ekan, ko'rsam o'zi jonon ekan.* (Qo'shiqdan);

b) to'siqsizlik: *Alisher Navoiy dunyodan o'tgan bo'lsa, uning asarlari tirik;*

d) shart: *Sen bo'lmasang, gullar kulmaydi, sen bo'lmasang, bo'lmaydi bahor.*

-sa unsuri tobelik vositasi sifatida ko'p hollarda ergash gapning kesimini shakllantiradi (yuqoridagi misollar). *Mehmonlarni jo'natdik, endi tarqalsak* gapidagi bosh gapni, *Mehmonlar kelsa, men ketsam* gapida ergash gapni ham, bosh gapni ham shakllantirgan.

-sa unsurining qo'shma gap tarkibida shart mazmunini ifodalashi bir xil emas. *-sa* shaklli ba'zi gapda shart mazmuni kuchli bo'lsa, ba'zilarida kuchsiz namoyon bo'ladi. Shart ergash gapli qo'shma gapda shart ma'nosi o'ta kuchli bo'ladi: *Siz bo'lmasangiz, men yashay olmayman.* Boshqa ergash gapli qo'shma gaplarda shart ma'nosi boshqa ma'nolar «soya»sida juda kuchsizlanadi: 1. *Aytsam, ko'nmadi.* 2. *Chaqirsam, eshitmadi.* 3. *Dutor chalib o'tirsam, tori uzilib ketdi.* 4. *Kim gapirsa, o'sha aybdor sanaladi.*

Ko‘rinadiki, *-sa* shart mayli shakli faqat shart ergash gapli qo‘shma gap uchungina xizmat qilmaydi.

-(a)r+di shakli ham $[WP_m \rightarrow WP_m]$ tipik ko‘rinishidagi gapni hosil qiladi. Bu shakl ko‘p hollarda *-ar edi* ko‘rinishida keladi.

-(a)r+di shakli qo‘shma gap tarkibidagi sodda gap kesimini shakllantirganda ikki xil vazifa bajaradi: *Halim o‘qirdi* gapida fe’lning zamon shakli vazifasida kelgan. *Halim o‘qirdi, ukasi qo‘ymadi* gapida esa *-(a)r+di* «o‘qigan bo‘lardi» ma’nosini voqelantirishi uchun keyingi gap zarur. Demak, bunday holda *-(a)r+di* bog‘lash, tobelash vazifasini bajarmoqda. Ko‘rinadiki, *Halim o‘qirdi, ukasi qo‘ymadi* gapi omonimik tabiatga ega.

Ya’ni:

Halim har kuni o‘qir edi, bugun

*Halim o‘qirdi,
ukasi qo‘ymadi.*

esa ukasi qo‘ymadi.

$[WP_m, WP_m]$

*Halim o‘qigan bo‘lur edi, ukasi
o‘qigani qo‘ymadi.*

$[WP_m \rightarrow WP_m]$

-(a)r ekan shakli qo‘shma gapning $[WP_m \rightarrow WP_m]$ tipik ko‘rinishining ham nomustaqil kesimini shakllantiradi. Misol: *Davron papirosini og‘ziga keltirar ekan, qo‘li hayajondan qaltirardi. -(a)r ekan* shakli $[WP_m, WP_m]$ qolipli gaplar uchun ham xizmat qiladi: *U kelar ekan, demak, mening bormaganim ma’qul.*

-(a)r shakli qo‘shma gapning $[WP_m \rightarrow WP_m]$ tipik ko‘rinishi hosilalari tarkibida kelganda quyidagi ma’nolarni ifodalaydi:

a) shart: *Agar ana shu ishga munosib hissa qo‘shar ekanman, xalq ishonchini oqlagan bo‘laman.* (Sh.Rash.);

b) payt: *Jannat xola begona betob bola tepasida o‘tirib, o‘z bolasini o‘ylarkan, ko‘zlaridan dumalab tushayotgan achchiq yoshlari ajinli yuzlarini kuydirardi.* (S.Ahm.);

d) sabab: *Kechani kecha, kunduzni kunduz demay ter to‘kar ekanmiz, turmushimiz ham farovon bo‘lishi shart.* (Sh.Rash.).

-gan edi shakli, odatda, $[WP_m, WP_m]$ qolipli gaplarni ham hosil qiladi. Chunki bu ham omonimik tabiatli shakl. Lekin uning tarkibiga boshqa birlik kiritilishi bilan qo‘shma gap a’zolari orasidagi tenglik

munosabati soʻnib, tobelik munosabati vujudga keladi. Masalan, *Qopqon tomonga burilgan edi, baqiriq-chaqiriq boshlandi gapi* [**WP_m**, **WP_m**] va [**WP_m→WP_m**] qolipiga tushadi.

-gan ham edi: Ergash koʻringan ham edi, bolalar yugurishdi. (S.Nur.).

-gan edi hamki: Arz qilishga ogʻiz juftlagan edi hamki, kulimsirab turgan Burgut polvonga koʻzi tushdi. (S.Ahm.).

-ganda edi: Bizning duomiz ijobat boʻlganda edi, hammamiz sevinardik. (A.Shorah.).

Keltirilgan misollarning barchasida gaplarning birinchi qismlari ikkinchi qismlarining kelishini talab qiladi.

-(i)b edi shakli ham ayrim hollarda [WP_m→WP_m] tipini vujudga keltirishda ishtirok etadi: Shu kuni endi koʻchaga chiqib edi, Zunnun boshliq besh nafar bola poylab turgan ekan. (M.Ism.)

deb vositasi: 1. Xolmurod Gulsunning oʻqituvchisini koʻrsam deb, deraza orqasidan sekin qaradi. (P.Turs.)2. *Bolalar ovqatlanamiz deb, birdan shiypon tomon yoʻl oldilar.* (H.Naz.)

Qoʻshma gapning [**WP_m→ WP_m**] tipik koʻrinishi hosilalari tarkibiy qismlari uchun nafaqat qoʻshimcha, balki ularga koʻmakchi maqomidagi nisbiy soʻzlar ham muhim: 1. *Kim koʻp ishlasa, koʻp haq oladi.* 2. *Kimki chindan sevsa yorini, umri hamisha bahor.* 3. *Har kimki vafo qilsa, vafo topqusidir, Har kimki jafu qilsa, jafu topqusidir.* (Bob.)4. *Gulnora qachon kelsa, Jahongir hozir-u nozir.*

Koʻrinadiki, qoʻshma gap tarkibiy qismlarining hokim-tobelik munosabatini namoyon qilishda nisbiy soʻz nomustaqil kesimlik shakliga qoʻshimcha vositadir.

Qoʻshma gap tarkibiy qismlari inversiya holatida ham boʻladi: 1. *Borishim kerak, aytmasa ham.* Bunday gaplar qoʻshma gapning [**WP_m←WP_m**] qolipi ham mavjudligidan dalolat bermaydi, balki ular [**WP_m→ WP_m**] tipik koʻrinishining nutqiy xoslangan mahsuli. Demak, qoʻshma gapning koʻp hosila beruvchi tipik qolipidan biri [**WP_m →WP_m**] dir. Bunda birinchi gap kesimi shaklan va mazmunan ikkinchi bir gapga ehtiyoj sezadi, lekin aksincha emas.

Tobelik munosabatini taʼminlashda sof nomustaqil kesimlik shakli ham, omonimlik kesimlik shakllari ham xizmat qiladi.

Nisbiy soʻzlar nomustaqil kesimlik shakllarining vazifasini mustahkamlovchi vositadir.

[WP_m↔WP_m] tipik ko‘rinishli qo‘shma gap. [WP_m↔WP_m] umumiy ko‘rinishli qo‘shma gapni tashkil etuvchi sodda gap kesimining biri ikkinchisini, ikkinchisi birinchisini taqozo qiladi. Ikkalasi ham kesimi NKSh hisoblanadi. Boshqacha aytganda, bu sodda gap qo‘shma gapdan anglashilgan mazmuni ifodalash uchun bir-biriga ehtiyoj sezadi: 1. *O‘zi so‘rasa ekan, men aytsam.* (P.Tur.) 2. *Agar suv bo‘lsami, hosilga hosil qo‘shilardi.* (Sh.Rash.) 3. *Agar Bozor o‘qiganda edi, momosining orzusi ushalgan bo‘lur edi.* (N.Ilh.) Bunday qo‘shma gap tarkibidagi sodda gaplarni mustaqil qo‘llash mumkin. Lekin ular mustaqil qo‘llanganda, butunlay boshqa ma‘no yuzaga chiqadi: 1. *Halim biznikiga kelardi* (o‘tgan zamon davom fe‘li – *Tez-tez kelib turar edi* ma‘nosida). 2. *Biz birga borardik* (o‘tgan zamon davom fe‘li – *Birga borib turar edik* ma‘nosida). Ammo gaplar ushbu kesimlik shakllarini o‘zgartirmasdan birlashtirilib, qo‘shma gap hosil qilinsa, *Halim biznikiga kelardi, biz birga borardik* (Mazmuni: *Halim biznikiga kelsa edi, biz birga borgan bo‘lur edik*) va gap kesimlari [WP_m↔WP_m] ko‘rinishidagi birikuvni hosil qiladi.

[WP_m↔WP_m] tipik ko‘rinishli qo‘shma gaplarning kesimlarini shakllantiruvchi vositalar kam miqdorni tashkil etadi:

I. a) birinchi qismda *-sa*, ikkinchi gap kesimida *-(a)rdi* shakli keladi: 1. *Oyi, havo ochilib ketsa, birga daryo bo‘yiga borar edik.* (M.Saf.) 2. *Yoz kelsa, bitta asbobni olib, boshqa yurtlarga ish qidirib ketardi.* (P.Turs.);

b) birinchi gap kesimida *-sa ekan*, ikkinchi gap kesimida *-sa* shakli keladi: 1. *Otam bo‘lsa ekan, men endi yursam.* (F.Yo‘ld.) 2. *Yoz bo‘lsa ekan, daryoda cho‘milsang.* (S.Nur.);

d) birinchi gap kesimida *-sa+mi*, ikkinchi gap kesimida *-ardi* shakli keladi: 1. *Bo‘z o‘tlarning ming-ming yillardan buyon chirib yotgan ildizlari bu yerlarni o‘g‘itlab, semirtirib yuborgan, agar suv bo‘lsami, tog‘-tog‘ hosil bitardi.* (Sh.Rash.). Ba‘zan *-mi* yuklamasi *-sa* shakliga bevosita qo‘shiladi: 1. *Mabodo uning qo‘lidan yetaklasa bormi, mushkuli osonlashib, ahvoli yengillashardi.* (A.Qah.). 2. *G‘ing desa bormi, jonini sug‘urib olardi.* (S.Nur.).

e) birinchi gap kesimida *-sa edi*, ikkinchi gap kesimida *-(a)rdi* shakllari keladi: 1. *Onam bo‘lsa edi, qishlog‘imga ketardim.* (Oyb.) 2.

Agar Bozorning aqli bo'lsa edi, menga, senga o'xshash kambag'allar bilan maslahat qilar edi. (S.Ayn.)

f) birinchi qismi *-sa* va ikkinchi qismi *-ma+sin ekan* shakli bilan keladi: 1. *Yetim qoladigan bo'lsa, onadan tug'ilmasin ekan. (P.Tolib.)* Bu shakllar bilan qo'llangan gap, asosan, shart, istak, ishonchsizlik, shart-istak kabi ma'nolarni ifodalaydi.

Yuklamalar gap tarkibiga kirib qo'shma ma'no berish bilan birga, kesimlarning nomustaqilligini yanada kuchaytiradi:

a) *-u/yu* yuklamasi: *Ko'zim tezroq ochilsa-yu, bog'larni maysalarni ko'rsam. (Sh. Rash.)*

b) *-da* yuklamasi: *Quvonchi ko'ksiga sig'masa-da, odob yuzasidan o'zini hazin tutishga tirishar edi. (Oyb.)*

d) *axir, nahotki* yuklamalari: 1. *Axir xotanim deb, bola-chaqam deb olov ichidan kelsa-yu, bu tantiq undan yuz o'g'irsa. (S. Ahm.).* 2. *O'g'li qahramon bo'lsa-yu, nahotki, undan shunday ish kelib chiqsa. (S.Ahm.)*

Yuklamalar qo'shma gapdan anglashilgan yuqoridagi shakllar ma'nosida taajjub, ta'kid kabi bo'yoqlarini orttiradi.

II. a) birinchi gap kesimida *-sin edi*, ikkinchi gap kesimi tarkibida *-(a)rdi* birliklari qo'llanadi: 1. *O'zi kelsin edi, aytardi. (N.Til.)* 2. *Keksa ovora bo'lmasin edi, o'zi berib kelardi. (N.Til.)*

b) birinchi qism kesimi tarkibida *-sin edi*, ikkinchi gap kesimi tarkibida *-sa* shakli keladi: 1. *Oltin-kumush qurib ketsin edi, hammaning oyog'iga to'kilaversa. (Oyb.)* 2. *O'zi borsin edi, ko'ngli to'lmasa. (S.Nur.)*

III. Birinchi gap kesimida boshqa shakllar, ikkinchi gap kesimida *-(a)rdi/-(a)r edi* shakli keladi: 1. *Men bo'lmasam, qo'ying yarmi yo'qolar edi. (G'.G'ul.)* 2. *Lekin hozir Gulorning gavdasini parchalab tashlasalar ham, og'riq sezmagani bo'lur edi. (Oyb.)*

IV. Birinchi gap kesimi *-gan edi* birligi bilan, keyingisi boshqa birliklar bilan keladi: 1. *Agar bu ikki batalon bu yerdan ketmaganda edi, to'plar himoyasiz qolgan bo'lur edi. (L. Tols.)*

Qo'shma gap tarkibida nisbiy so'z ishtirok etganda, sodda gaplar nomustaqillik kasb etgandek tasavvur uyg'otadi: 1. *Kim devorning narigi tomonida bo'lsa, u omon qoldi. (R.Fay.)* 2. *Qayer obod bo'lsa, o'sha yer mehrni tortadi. 3. Qushning tilini nechog'lik yaxshi bilsang, uni tutish shunchalik oson bo'ladi. (Hamz.)* Biroq bunda mazmuniy va shakliy nomustaqillik-mustaqillikni farqlash lozim bo'ladi. *Halim*

kelsa, u voqeani aytib beradi qo'shma gapi shakliy jihatdan $[WP_m \rightarrow WP_m]$ tipik ko'rinishi hosilasi. Chunki birinchi gapni ikkinchisiz qo'llab bo'lmaydi. *Kim kelsa, u voqeani aytib beradi* gapining har ikkala qismi mazmunan bir-birini taqozo etadi, shaklan esa $[WP_m \leftrightarrow WP_m]$ qolipi mahsulida ham, $[WP_m \rightarrow WP_m]$ mahsulida ham nisbiy so'zlar ishtirok etadi. Ammo $[WP_m \rightarrow WP_m]$ qolipli gaplarda u mutanosiblikni kuchaytiradi, ammo uni hosil qilmaydi.

Demak, $[WP_m - WP_m]$ umumiy qolipining ko'rinishidan bo'lgan $[WP_m \leftrightarrow WP_m]$ qolipi har ikkala uzvi kesimlarining ham nomustaqilligi bilan xarakterlanadi.

114- §. Qo'shma gapning tarkibidagi bog'lovchi vositalariga ko'ra tasnifi.

Bu tasnif sof shakliy bo'lib, gap orasidagi ma'noviy bog'lanish qanday qo'shimcha (shakliy) vosita bilan ta'minlanishiga tayanadi. Bu asosga ko'ra qo'shma gapning quyidagi turlari ajratiladi:

- a) faqat ohang bilan bog'langan qo'shma gap;
- b) yuklamalar vositasida bog'langan qo'shma gap;
- d) teng bog'lovchilar vositasida bog'langan qo'shma gap;
- e) ergashtiruvchi bog'lovchilar vositasida bog'langan qo'shma gap;
- f) nisbiy so'zlar vositasida bog'langan qo'shma gap.

Bog'lovchi vositalarning ma'nodoshligi va vazifadoshligi. Qo'shma gaplarning bog'lovchi vositalarga ko'ra yuqorida berilgan 5 turi asosida ma'nodoshlik munosabati juda kuchli. Xususan, faqat ohang bilan bog'langan qo'shma gapda ifodalangan ma'noviy munosabat qo'shma gapning boshqa turi bilan ham berilishi mumkin. Biriktiruv bog'lovchilari yordamida bog'langan qo'shma gap va faqat ohang bilan bog'langan qo'shma gap sinonimiyasi juda keng. Qiyoslang: 1. *Bahor boshlandi, dalada ishlar qizidi.* 2. *Bahor boshlandi va dalada ishlar qizidi.*

115- §. Qo'shma gapning tarkibiy qismlari orasidagi ma'noviy munosabatga ko'ra turlari

Bu tasnifda qo'shma gap tarkibidagi qism (gap)lar o'rtasidagi ma'noviy munosabatga asoslaniladi va ikkita muhim nuqtaga e'tibor qaratiladi:

1) qo'shma gap tarkibiy qismlari orasida qanday ma'noviy munosabat (masalan, payt, o'rin, sabab, birin-ketinlik, bir vaqtdalik, izohlash, qiyoslash va h.) ifodalanganligi;

2) aynan bir ma'noning turli yo'llar bilan ifodalanishi mumkinligi (yoki aksincha).

Shakl va mazmun munosabati nisbiy mutanosiblikda (ya'ni asimmetrik) bo'lganligi sababli qo'shma gapda polisemiya va omonimiya hodisalari kuzatiladi.

Jumladan, payt munosabatini ifodalashda quyidagicha sinonimiya hodisasini kuzatishimiz mumkin:

1. *O'qituvchi keldi, dars boshlandi.*
2. *O'qituvchi kelsa, dars boshlanadi.*
3. *O'qituvchi keldi-yu, dars boshlandi.*
4. *O'qituvchi keldi, shu zahoti dars boshlandi* va h.k.

Yoki shart shaklida bir nechta semantik munosabat ifodalanishi natijasida sintaktik polisemiya hodisasi kuzatilishi mumkin:

- a) payt ma'nosi – *Borsam, ukam yo'q ekan;*
- b) shart ma'nosi – *Ozodaxon kelsa, aytaman;*
- d) to'siqsizlik ma'nosi – *Aqidaxon kelsa ham, aytaman* va h.k.

Qo'shma gap tarkibiy qismlari orasidagi ma'noviy munosabatga ko'ra tasnifi bilan qo'shma gap qismlari orasidagi funksional munosabatlarga ko'ra tasnifi o'zaro bog'liq. Tom ma'noda bu tasnif tarkibiy qismlarini o'zaro bog'lashga xizmat qiluvchi bog'lovchining o'z ma'nolari bilan aloqador. Masalan, *agar* shart va *payt* ma'nolarini beradi.

Bog'lovchilar ma'nosi va gap semantikasi, juda ko'p holatda bog'lovchilarning o'zgarishi gaplararo o'zaro munosabatlarning qisman yoki butunlay buzilishiga olib keladi. Masalan, *O'qituvchi keldi, dars boshlandi* qo'shma gapi turli bog'lovchi bilan bog'langanda har xil munosabatni yuzaga keltirishi mumkin. Jumladan:

1. *O'qituvchi keldi, dars boshlandi.*
2. *O'qituvchi keldi, chunki dars boshlandi.*
3. *O'qituvchi keldi, shu sababli dars boshlandi.*
4. *O'qituvchi keldi, natijada dars boshlandi* va h.k.

116- §. Qo‘shma gapning qismlari orasidagi funksional munosabatlarga ko‘ra turlari

Bu tasnifda qo‘shma gap tarkibidagi gaplar bir-biriga qanday sintaktik munosabatda ekanligi nazarda tutiladi. Qismlari orasida funksional munosabatga ko‘ra qo‘shma gap har xil bo‘ladi. So‘z qo‘shilmasida, uyushiq bo‘lakda bo‘lgani kabi, gap orasidagi munosabat tenglik (birikish, zidlanish, ayirish) yoki tobelik tabiatida bo‘lishi mumkin. Tenglik munosabati ko‘p holatda faqat ohang bilan bog‘langan qo‘shma gap, yuklama bilan bog‘langan qo‘shma gap esa teng bog‘lovchilar vositasida bog‘langan qo‘shma gap orasida ko‘riladi. Bog‘lovchi va yuklamaning ma‘nosiga ko‘ra qo‘shma gap tarkibiy qismlari orasidagi munosabat:

a) mo‘tadil birin-ketinlik: *Bahor boshlandi, dalada ishlar qizidi. Bahor boshlandi va dalada ishlar qizidi;*

b) uzilmas birin-ketinlik: *Bahor boshlandi-yu, dalada ishlar qizidi;*

d) ayiruv: *Goh yig‘ladi, goh kuldi;*

e) zidlov: *Keldi, lekin gapirmadi. Tortindi, lekin kirdi.*

Qo‘shma gap tarkibiy qismlari orasida tobelik aloqasi mohiyatan so‘z birikmasi tarkibiy qismlari orasidagi hokim-tobelik munosabati bilan o‘xshash. Farq shundaki, bunda tobe qism ham, hokim qism ham alohida gap bilan ifodalanadi. Bu masala tilshunosligimizda «Ergash gapli qo‘shma gaplar» mavzusi doirasida chuqur va atroflicha o‘rganilgan.

Gap bo‘laklariga muvofiq ravishda bunday qo‘shma gaplar 5 turga ajratiladi.

1. Kesim tobe gapli qo‘shma gap: *Meni hayratda qoldirgan narsa shuki, qiz juda og‘ir yarador bo‘lishiga qaramay jilmayar edi. (Oyd.)*

2. Ega tobe gapli qo‘shma gap: *Kim birovga chuqur qazisa, unga o‘zi yiqiladi. (Maq.)*

3. Hol tobe gapli qo‘shma gap: *Yomg‘ir aralash qor yog‘ib turgan bo‘lsa ham, u negadir shoshilmas, xayol bilan band edi. (O.Yoq.)*

4. To‘ldiruvchi tobe gapli qo‘shma gap: *Shunga erishishimiz kerakki, ayollar hayotning har bir sohasida yerlar bilan teng bo‘lsin. (A.Qah.)*

5. Aniqlovchi tobe gapli qo‘shma gap: *Umrlar bo‘ladiki, tirigida o‘likdir. Umrlar bo‘ladiki, mangulikka tirikdir. (M.Shayx.)*

Shuni alohida ta'kidlash lozimki, bu tasnif ma'no bilan bog'liq bo'lganligi sababli bir qo'shma gapning o'zi xilma-xil tasnif etilishi mumkin.

117- §. Qo'shma gap tarkibiy qismlarining irreallikka munosabatiga ko'ra tasnifi

Nutqdagi qo'shma gaplar tarkibiy qismi kesimlari shakllarining erkinligi yoki o'zaro mutanosibligi, bog'liqligi jihatidan tasnif etilishi mumkin. Bu belgiga ko'ra qo'shma gap ikki turga ajratiladi. Katta guruhni $[WP_m, WP_m]$ LSQ hosilalari tashkil etadi. Bunday gaplarda qo'shma gap tarkibiy qismlari kesimlari rang-barang ko'rinish va shaklda bo'ladi. Chunonchi, xabar mayli+xabar mayli (*Yozibdi, keladi* yoki *U keldi, biz yozamiz*), xabar mayli + buyruq mayli (*Yozibdi, boraylik*), buyruq mayli + buyruq mayli (*Boring, ko'rishsin*), buyruq mayli + xabar mayli (*Keling, boramiz*). Bu bo'linishda ikkinchi guruhni $[WP_m \rightarrow WP_m], [WP_m \leftrightarrow WP_m]$ LSQ hosilalari – tobe va mutanosib tarkibli qo'shma gaplar tashkil qiladi. Bu turdagi qo'shma gaplarda tobe tarkib (odatda qo'shma gapning birinchi gapi) kesimi nomustaqil kesim shaklida bo'ladi. Bunda o'ziga xos qonuniyat mavjud. Tobe gapning kesimi irreal (ya'ni kelasi zamondagi hali sodir bo'lmagan, sodir bo'ladigan) harakat holatini atab kelsa, ikkinchi gap kesimi ham shunday ma'noga ega bo'ladi va odatda hozirgi – hozirgi-kelasi, kelasi zamon yoki buyruq mayli shakllarida bo'ladi. Masalan: *Kelsa, boradi*.

Bu holatda qo'shma gap tarkibiy qismlari kesimi o'zaro muvofiqlashadi. Agar ikkinchi gap kesimi o'tgan zamon shakllaridan birida bo'lsa, kuchli ifodaviylik voqelanadi: *Kelsa, ish bitdi!* yoki *So'rab qolsa, tamom deyavering!*

Bunda qo'shma gap kesimlari o'tgan zamon shakllarida kelganda, to'siqsizlik (irreallik) ma'nosi voqelanadi: *Kelsaydi, ko'rardik* yoki *Ukam bo'lsangiz edi, baxtiyor bo'lardik*.

MAVZU YUZASIDAN SAVOL VA TOPSHIRIQLAR

1. Qo'shma gapni tarkibidagi bog'lovchi vositalariga ko'ra tasnifini izohlang.

2. Bog'lovchi vositalarning ma'nodoshligi va vazifadoshligini qanday tushunasiz?

3. Qo'shma gaplar tarkibiy qismlari orasidagi ma'noviy munosabatga ko'ra qanday turlarga bo'linadi?

4. Qo'shma gaplar qismlari orasidagi funksional munosabatlarga ko'ra qaysi turlarga ajratiladi?

5. Qo'shma gap tarkibiy qismlarining irreallikka munosabatiga ko'ra tasnifini izohlang.

6. Tasnif qanday tushuncha?

7. Qo'shma gapning ma'noviy tasnifi qanday?

8. Qo'shma gapning struktur tasnifi qanday?

9. Qo'shma gapning sintaktik aloqaga ko'ra turlari qanday?

10. $[WP_m \rightarrow WP_m]$ qolipli qo'shma gaplarni izohlang.

11. $[WP_m \leftrightarrow WP_m]$ qolipli qo'shma gap haqida gapiring.

12. $[WP_m, WP_m]$ qolipli qo'shma gap haqida gapiring.

Tavsiya etiladigan adabiyotlar

1. Abdullayeva D.A. Semantik-sintaktik valentlik va o‘zga gapli qurilmalar: filol.fan. nomz.... diss. avtoref. –Samarqand, 2002.
2. Abdurahmonov G‘. O‘zbek tili grammatikasi. – T.: O‘qituvchi, 1996.
3. Abuzalova M. O‘zbek tilida sodda gapning eng kichik qurilishi qolip va uning nutqda voqelanishi: filol.fan. nomz.... diss. –T.: 1994.
4. Akramov Sh. O‘zbek tilining gap qurilishida to‘ldiruvchi va hol [WP_m] valentligi asosida: filol.fan. nomz.... diss. avtoref. –T.: 1997.
5. Bashmanov M. O‘zbek tilining gap bo‘laklarini «til-nutq» dixotomik bo‘linishida o‘rganish. Til sathi: filol.fan. nomz.... diss. avtoref. –T.: 1991.
6. Bobokalonov R. O‘zbek tilida gap sintaksisi va so‘z-gaplarning sistem-struktur talqini: monografiya. –T.: Fan, 2006.
7. Bozorov O. O‘zbek tilida gapning kommunikativ (aktual) tuzilishi: filol.fan. nomz.... diss. avtoref. –Farg‘ona: 2004.
8. Mahmudov N.M. O‘zbek tilidagi sodda gaplarda semantik-sintaktik asimmetriya. –T., 1984.
9. Mahmudov N., Nurmonov A. O‘zbek tilining nazariy grammatikasi. (Sintaksis). –T.: O‘qituvchi, 1995.
10. Mengliyev B. O‘zbek tilining struktur sintaksisi. – Qarshi: Nasaf, 2003.
11. Muhammadjonova S. Hozirgi o‘zbek adabiy tilida uyushgan gaplar: filol.fan. nomz.... diss. avtoref. –Samarqand, 1999.
12. Nazarova S. Birikmalarda so‘zlarning erkin bog‘lanish omillari: filol.fan. nomz.... diss. avtoref. –T., 1997.
13. Nurmonov A. Gap haqidagi sintaktik nazariyalar. –T.: Fan, 1988.
14. Nurmonov A., Mahmudov N., Ahmedov A., Solixo‘jayeva S. O‘zbek tilining mazmuniy sintaksisi. –T.: Fan, 1992.
15. Raupova L. O‘zbek tilida nomustaqil kesim masalasi va [WP_m-WP_m] qurilishli gaplar: filol.fan. nomz.... diss. avtoref. –T., 1999.
16. Sayfullayeva R. Hozirgi o‘zbek tilida qo‘shma gaplarning formal-funksional talqini: monografiya. –T.: Fan, 1994.

17. Turniyozov B. Hozirgi o‘zbek tilida teng komponentli murakkab sintaktik qurilmalar derivasiyasi: filol.fan. nomz.... diss. avtoref. –Samarqand, 2006.
18. Shokirova H. O‘zbek tilida kesimlik kategoriyasi: shaxs aktanti va uning nutqiy voqelanishi: filol.fanlari nomzodi diss....avtoref. – T., 2009.
19. Yorov B. Uyushiq kesim: uning zotiy (substansial tabiati va gapdagi mavqei: filol.fan. nomz.... diss. avtoref. – T., 2001.
20. Yuldasheva N. Yig‘iq gapning formal-funksional talqini: filol.fan. nomz.... diss. avtoref. – T., 2010.
21. O‘zbek tili grammatikasi. T.II. Sintaksis. –T.: Fan, 1976.
22. Qurbonova M. Hozirgi zamon o‘zbek tili: sodda gap sintaksisi uchun materiallar. –T.: 2002.
23. G‘ulomov A., Asqarova M. Hozirgi o‘zbek adabiy tili. Sintaksis: universitetlar va pedagogika institutlarining filologiya fakultetlari uchun darslik. –T.: O‘qituvchi, 1987.
24. Sayfullayeva R., Mengliyev B. Boqiyeva G. va boshq. Hozirgi o‘zbek adabiy tili. – T.: FTM, 2009.

MUNDARIJA

KIRISH.....	3
O‘ZBEK XALQINING SHAKLLANISH VA NOMLANISH TARIXIDAN. O‘ZBEK TILI TARIXINI DAVRLASHTIRISH.....	6
1-§. O‘zbek xalqining shakllanish va nomlanish tarixidan.....	6
2-§. O‘zbek tili tarixini davrlashtirish.....	12
HOZIRGI O‘ZBEK TILI VA UNING SHEVALARGA MUNOSABATI. O‘ZBEK TILINING O‘RGANILISH TARIXI VA BOSQICHLARI.....	15
3-§. Hozirgi o‘zbek tili va uning shevalarga munosabati.....	15
4-§. O‘zbek tilining o‘rganilish tarixi va bosqichlari.....	16
TIL, LISON, ME‘YOR VA NUTQ MUNOSABATI. TIL SATHLARI VA BIRLIKLARI.....	24
5-§. Ilmiy bilish va uning bosqichlari.....	24
6-§. Til, lison, me‘yor va nutq munosabati.....	29
7-§. Lisoniy va nutqiy birlik. 1.Fonema va tovush.....	34
8-§. Lisoniy paradigma va uning turlari.....	39
9-§. Lisoniy munosabat va uning turlari.....	41
10-§. Lisoniy ziddiyat va uning turlari.....	43
11-§. Lisoniy tasnif va uning turlari haqida tushuncha.....	46
FONETIKA-FONOLOGIYA. MORFONOLOGIYA. ORFOEPIYA.....	52
12-§. Fonetika va fonologiyaning o‘rganish manbai, predmeti, maqsad va vazifalari.....	52
13-§. Unli fonemalar paradigmasi.....	56
14-§. Undosh fonemalar paradigmasi.....	58
15-§. Fonemaning variantlashuvi.....	59
16-§. Fonetik jarayonlar.....	62
17-§. Morfonologiya.....	66
18-§. Orfoepiya.....	69
GRAFIKA. IMLO.....	73
19-§. Grafika.....	73
20-§. Yozuvning tarixiy ahamiyati.....	76
21-§. O‘zbek yozuvi tarixidan qisqacha ma‘lumot.....	76
22-§. Orfografiya. O‘zbek imlosining asosiy tamoyillari.....	80
LEKSIKOLOGIYA. FRAZELOGIYA. LEKSIKOGRAFIYA.....	84
LEKSIKOLOGIYA.....	84
23-§. Leksikologiya haqida tushuncha.....	84
24-§. Leksema va so‘z.....	87
25-§. Bir sememali va ko‘p sememali leksemalar.....	91
26-§. Yasama so‘zning leksemalashuvi.....	94
27-§. Semema va uning tarkibiy qismlari.....	96
28-§. Sema turlari.....	101

29- §. Semema va nutqiy ma'no. Sememaning nutqiy lug'aviy ma'no sifatida voqelanishi	104
30- §. Sememaning nutqqa xoslanishi	108
31- §. Hosila sememaning vujudga kelish yo'llari	109
32- §. Leksik-semantik munosabatlar	113
33- §. Qo'llanilishi chegaralanmagan va chegaralangan leksika	119
34- §. Qo'llanilish davri chegaralangan leksika	120
35- §. Qo'llanilish doirasi chegaralangan leksika	123
36- §. Ifodaviylik jihatdan o'zbek tili leksikasi	126
37- §. Uslubiy xoslanganlik jihatidan o'zbek tili leksikasi	128
FRAZELOGIYA	129
38- §. Frazelogiya haqida	129
LEKSIKOGRAFIYA	134
39- §. Leksikografiya haqida	134
MORFEMIKA. DERIVATSIYA	145
40- §. Morfemika	145
41- §. Derivatsiya	149
GRAMMATIKA. MORFOLOGIYA	161
42- §. Grammatika haqida	161
43- §. Grammatik ma'no va grammatik shakl. Grammatik kategoriya	163
44- §. Grammatik kategoriya (GK)	180
45- §. Aloqa-munosabat kategoriyalari	182
SO'Z TURKUMLARI	191
46- §. So'z turkumlari va ularni tasniflash tamoyillari	191
47- §. So'z turkumlari ko'chishi	196
FE'L	198
48- §. Fe'l va uning UGMsi	198
49- §. Fe'l derivatsiyasi	202
50- §. Fe'lning tasniflovchi grammatik kategoriyalari	205
51- §. Fe'llarda aloqa-munosabat kategoriyalarining voqelanishi. Kesimlik kategoriyasi	222
OT	233
52- §. Ot va uning UGMsi	233
53- §. Ot derivatsiyasi	236
54- §. Otning morfologik belgilari va tasniflovchi kategoriyalari	241
55- §. Otda aloqa-munosabat kategoriyalarining voqelanishi	243
SIFAT	249
56- §. Sifat va uning UGMsi	249
57- §. Daraja sifatning tasniflovchi kategoriyasi sifatida	255
58- §. Sifatda aloqa-munosabat kategoriyalarining voqelanishi	256
SON	259
59- §. Son va uning UGMsi	259
60- §. Aloqa-munosabat kategoriyalarining son turkumida voqelanishi	265

RAVISH	269
61- §. Ravish va uning UGMsi	269
62- §. Ravishda derivatsiya.....	271
TAQLID	272
63- §. Taqlid va uning UGMsi.....	272
OLMOSH	275
64- §. Olmosh haqida umumiy ma'lumot.	275
65- §. Olmosh derivatsiyasi.	279
YORDAMCHI SO‘Z	281
66- §. Leksemalar tasnifidagi «ma'noviy nomustaqillik» tushunchasi.	281
67- §. Ko'makchi.....	285
68- §. Bog'lovchi.....	290
69- §. Yuklama.....	293
SO‘Z-GAP	296
70- §. So‘z-gap to‘plamini ajratish tamoyillari.	297
SINTAKSIS	305
SINTAKSIS HAQIDA UMUMIY MA'LUMOT	305
71- §. Sintaksis va uning tadqiq manbai.....	305
72- §. Formal va substansial (struktural) sintaksis.	310
LISONIY SINTAKTIK QOLIP	312
73- §. Lisoniy sintaktik qolip.....	312
VALENTLIK.....	316
74- §. Valentlik haqida tushuncha.....	316
75- §. Sintaktik aloqa.....	322
76- §. Sintaktik aloqani ta'minlovchi vosita.	324
SO‘Z BIRIKMASI	327
SO‘Z BIRIKMASI NUTQ BIRLIGI SIFATIDA	327
77- §. Nutqiy so‘z birikmasi (SB) haqida tushuncha.....	327
78- §. SBda bog'lanish usuli.....	330
79- §. SBda bog'lanish omili.	333
80- §. SB tasnifi. Hokim a'zoning ifodalanishiga ko'ra SBning turlari.	336
SO‘Z BIRIKMASI LISONIY SATHDA.....	340
81- §. SB LSQsini tiklash va uning voqelanishi.....	340
GAP	348
GAP NUTQIY SATHDA	348
82- §. Gap haqida umumiy ma'lumot.	348
GAPDA SHAKL VA MAZMUN MUNOSABATI	354
83- §. Gapda shakl va mazmun birligi	354
GAP LISONIY SATHDA.....	357
84- §. LSQ nutqiy hodisa sifatida	357
SODDA GAPNING TARKIBIY QISMLARI.....	361
85- §. Gap markazi. Kengaytiruvchilar.....	361
LISONIY SATHDA GAP BO'LAKLARI	365

86- §. Grammatik shakllangan gapning minimal va maksimal lisoniy sintaktik qolipi.....	365
KESIM.....	368
87- §. Kesimlik kategoriyasi.....	368
88- §. Grammatik shakllangan gap.....	369
89- §. Mustaqil va nomustaqil kesimlik shakllari.....	372
EGA.....	375
90- §. Ega haqida umumiy ma'lumot.....	375
91- §. Yig'iq va yoyiq gap.....	380
HOL.....	382
92- §. Holning gap qurilishidagi o'rni.....	382
93- §. Holning ma'noviy turlari haqida.....	385
TO'LDIRUVCHI.....	387
94- §. To'ldiruvchi haqida umumiy ma'lumot.....	387
95- §. To'ldiruvchining ma'no turlari.....	388
ANIQLOVCHI.....	390
96- §. Aniqlovchi haqida umumiy ma'lumot.....	390
97- §. Aniqlovchining ma'noviy turlari.....	391
SO'Z VA GAP KENGAYTIRUVCHILARINING MUVOFIQLASHUVI VA FARQLANISHI.....	395
98- §. So'z kengaytiruvchisi – so'z semantik imkoniyatidagi bo'sh o'rinni to'ldiruvchi aktant.....	395
GAPDA AJRATILGAN SO'ZSHAKLLAR.....	400
99- §. Ajratilgan so'zshakllar.....	400
SODDA GAPDA TENG BOG'LANISH.....	404
100- §. Teng bog'lanish haqida.....	404
101- §. Uyushgan so'zshakl.....	405
102- §. Tenglanish qatorida bog'lovchi.....	406
103- §. Gapning undalma bilan kengayishi.....	408
GAPNING KIRISH VA KIRITMA KENGAYTIRUVCHILARI.....	410
104- §. Kirish kengaytiruvchilar.....	410
105- §. Kiritma qurilma.....	413
GAPNING IFODA MAQSADIGA KO'RA TURLARI.....	414
106- §. Ifoda maqsadiga ko'ra gapning turlanishi.....	414
107- §. Nutqning individual tabiati.....	417
NUTQIY GAPNING EMOTSIONALLIKKA KO'RA TURI.....	421
108- §. Nutqiy gapning emotsionallikka ko'ra tasnifi.....	421
UYUSHGAN GAP.....	422
109- §. Uyushish haqida.....	422
110- §. Uyushtiruvchi vosita.....	425
QO'SHMA GAP.....	426
111- §. Qo'shma gap haqida umumiy ma'lumot.....	426
QO'SHMA GAPLAR TASNIFI.....	431

112- §. Qo‘shma gap tasnifi asoslari.....	431
113- §. Qo‘shma gapning qurilishiga ko‘ra tasnifi.....	436
114- §. Qo‘shma gapning tarkibidagi bog‘lovchi vositalariga ko‘ra tasnifi...	443
115- §. Qo‘shma gapning tarkibiy qismlari orasidagi ma’noviy munosabatga ko‘ra turlari	443
116- §. Qo‘shma gapning qismlari orasidagi funksional munosabatlarga ko‘ra turlari.....	445
117- §. Qo‘shma gap tarkibiy qismlarining irreallikka munosabatiga ko‘ra tasnifi	446

**Ra'no Sayfullayeva, Baxtiyor Mengliyev,
Muhabbat Qurbonova, Laylo Raupova,
Mehriniso Abuzalova, Dilorom Yo'ldosheva**

HOZIRGI O'ZBEK TILI

Muharrir:

G`. Murodov

Texnik muharrir:

G. Samiyeva

Musahhih:

A. Qalandarov

Sahifalovchi:

M. Ortiqova

Nashriyot litsenziyasi AI № 178. 08.12.2010. Original-maketdan bosishga ruxsat etildi: 18.02.2021. Bichimi 60x84. Kegli 16 shponli. «Times New Roman» garn. Ofset bosma usulida bosildi. Ofset bosma qog`ozi. Bosma tobog`i 28,5. Adadi 100. Buyurtma №44.

Buxoro viloyat Matbuot va axborot boshqarmasi
“Durdona” nashriyoti: Buxoro shahri Muhammad Iqbol ko`chasi, 11-uy.
Bahosi kelishilgan narxda.

“Sadriddin Salim Buxoriy” MCHJ bosmaxonasida chop etildi.
Buxoro shahri Muhammad Iqbol ko`chasi, 11-uy. Tel.: 0(365) 221-26-45

Sayfullayeva R.R., Mengliyev B.R.,
Qurbonova M.M., Raupova L.R.,
Abuzalova M.Q., Yo'ldosheva D.N.

HOZIRGI O'ZBEK TILI

